

# چیرۆکی شێمان له قوتێماندا



له باره‌ی ئێمان و بانگه‌وازی و جهاددا

نوێسنه  
کاووه‌هاوهر



نوێسنه  
دکتور محمەد عەبدولقەیم عەزیز



چيروكى پيشينان

له قورئاندا

بهشى يهكه م

محبوب من در خوشنویسی

• دودل من در کوفی کتبی کوردیه بهرگز کمترین و کارگرترین دوقی نه و کتبی است

که در ششانی سرریزی هنری ها و چهره سلاطین .

• هاشم ناکردنی غرضه دلاوی موسلمانان کورده بهر دقت کتبی بانی

که سپه جاوید بخوشنویسی میسلاهی و سازندگی بر بونی میسلاطین .

• شاه زاکردنی راسته و غوی لاوی کوردیه هم سپه جاوید نه ، باز کردنی

رگشت کوت و بند و بونی بهر کسی عزایاتی و تاجیه وی و بهر و گزیری .

• بنافه یک بنی بونیاتی که سایه یکی میسلاهی بهر بونیاتی که

موسلمانان کوردیه ، با توانایی بهر بونیاتی نه و گزیری بانی ، که خواهی

به رود و در کار بانی سپارده .

و که کنی بهر بونیاتی بهر بانی نویسه رانی نه و بونیاتی ، بهر بانی

بونیاتی بهر بانی بهر بانی بهر بانی بهر بانی .

با دودل ششمان به دودل ششمان به دودل ششمان به دودل ششمان ،

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٥﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ

چیرۆکی  
پیشینان له قورئاندا  
چهند وانهیهك له ئیمان و  
بانگهوازو جیهاد دا

بهشی یهكهم

نووسینی  
د. صلاح عبدالفتاح الخالدي

وههگیرانی  
کاوه هاوراز



**ماڻي لڄايدانهو ڀاڙيزراوه ٻو**  
**نوسينگه ٽه فسير**

ناوى ڪٽيب به عهري: مع قصص السابقين فى القرآن (۱)  
 ناوى نوسهر: د. صلاح عبدالفتاح الخالدي  
 ناوى ڪٽيب به ڪوردي: چيروڪي پيشينان له ڦورٿاندا  
 ناوى وهريگر: ڪاوه مصطفى (هاوراز)  
 ڇاپ و بلاو ڪردنهو ڀاڙيزراوه: نوسينگه ٽه فسير ٻو بلاو ڪردنهو ڀاڙيزراوه  
 ڪومپيوٽهرو نه خشه سازي: جومعه سديق ڪاڪه  
 خهت: نهوزاد ڪوڙي  
 بهريگر: ٽهمين مخلص  
 نوره و سالي ڇاپ: يه ڪهم ۱۴۳۱هـ - ۲۰۱۰ز  
 تهرار: ۱۵۰۰ دانه

له بهريو به راڀه تي گشتي رڙشنري هونهر ههولير ژماره ڀاڙيزراوه (۳۰۹) سالي ۲۰۰۴ ي پيڊراوه

**الٽاف سير**  
 بهولير - شهقامي دادگا - ژير ڪوٽيلي شيرين پالاص  
 ت: ۲۲۲۱۶۹۵ - ۲۲۳۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۳۸  
 موبائل: ۲۲ ۵۱ ۴۶۰ ۰۷۵۰ - ۱۳۸ ۷۲ ۹۱ - ۰۷۷۰  
[tafseeroffice@yahoo.com](mailto:tafseeroffice@yahoo.com)  
[tafseeroffice@maktoob.com](mailto:tafseeroffice@maktoob.com)  
[altafseer@hotmail.com](mailto:altafseer@hotmail.com)

**www.al-tafseer.com**

## به شی یه که م

له چیرۆکه کانی ( بنو اسرائیل ) له قورئاندا

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ  
الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾ النمل

## به ناوی خودای به خشندهی میهره بان

### پیشه کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنُسْتَغِيثُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ وَأَنْفُسَنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَلَا مَضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ. وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ.. أَمَّا بَعْدُ..

(سوپاس و ستایش ههڕ بۆ خوایه، سوپاسی ده کهین و داوای کۆمهک و پێنمایی لێ ده کهین و، پهناش به خوا ده گریڤ له خراپهکانی دهروومان و چهوتی و خراپی کرده و هه کافان، ههڕ که سیڤک خودا پێنمایی بکات پێ لێتیکدهریکی نییه و، ههڕ که سیڤکیش گومرا و پێ لێ تیک چوو بێت پێنمایی و پێ پێشاندهریکی نییه..

ههروهها شایهتی دهدهم ((به دڵ و زمان)) له سههر ئهوهی که جگه له (الله) ههیچ خودایه کی په رستراو نییه، ههڕ خۆی تاک ته نیایه و ههیچ هاویهش و هاوپییه کی نییه و، شایهتیش دهدهم له سههر ئهوهی که (محمد) بهندهی خودا و پێغه مبه ریه تی (دروود و سلاوی خودا) له سههر خۆی و خانه واده و هاوه لانی بێت)

بێگومان خودای پهروهردگار له قورئان دا چهنده ها چیرۆکی که سان و گهلانی پێشینی بۆ گێراوینه تهوه و ئهم چیرۆکانهش به وه ههق و راستیه وه سفی کردووه که ههیچ شک و گومانیکیان تیدا نییه و له هه مان کاتدا وه سفی: باشتیرینی چیرۆکه کان (احسن القصص) یشی بۆ داناون.

خودا بۆیه ئهم چیرۆکانه مان بۆ ده گێرێته وه تا کو بیر بکهینه وه وانه یان لێ وه ربگریڤ، فره مانیشی پێ کردووین که ئهم چیرۆکانه بۆ خه لکی باس بکهین تا کو ئه وانیش بیر بکه نه وه.

ههروهها خودا ئه وه شی پێ راگه یاندووین که ئهم چیرۆکانه مان بۆ دڵنه وایی و

جیگیر بوون و ئارام گرتن له سههر تیكۆشان و نارهحهتی و ڕووبه ڕووبوونهوهی  
كۆشپهكانی ژیان بۆ دهگێڕێتهوه.

پاشان بریاری خودا وایه كه له چیرۆك و بهسهرهاتی پیشینهكان دا دهرس و  
نامۆزگاری بۆ كهسانی ژيرو عاقل ههیه، بۆ ئهوه كه سانهی ههلهسته له ئاست  
چیرۆكهكاندا دهكهن و پهی به پهندو وانهكانی دهبن و چهن دین نامۆزگاری و دهرسی  
لی دهردههینن.

ههر بۆیه خودا فهرمانی پێ کردووین كه شوین پێی چاكان و چاكسازانی پیشین  
هه لگرن، ئه و پیشینهانی چیرۆكهكانیان باس كراون، ریبازی بانگهوازو  
چاكسازی و ڕووبه ڕوو بوونهوه و جیهاد و ئارامی و خۆراگریشیان پیشان داوین. جگه  
لهوهی پێویستی کردوو لهسههرمان كه شارهزای قورئان بین و له مانا و حوكمهكانی  
ورد بینهوه و لێی تی بگهین و بزاین چ بریارو مههستهك له عیبهت و دهسهكانی و  
له هیما و ئاماژهكانی و له پێی به دیار خستنی چیرۆکی پیشینهكانهوه دهخوازیت.

ئیمهش وهك پهی بردنێك به مههستهكانی قورئان له چیرۆكهكانی داو، وهك  
ئاوردانهوهیه كیش به لای حهقیقهت و بنهما و ئاراستهكانی نیو ئه و چیرۆكانه داو،  
پاشان وهك ملكه چیمان بۆ جێبه جێکردنی فهرمانی خودا سهبارهت به ووردبوونهوه  
له ماناكانی قورئان و تیفكرین و پهند لی وهرگرتن و وهك ههزو پهرووشیه كیشمان بۆ  
خزمهتکردنی كتیبی خودا و هیندهی بتوانین زانست و زانیاری وانه و لێكدانهوهی  
دیاری بكهین، دهستمان كرد به ئامادهکردنی ئهم لێكۆلینهوهیه لهسههر  
(بهسهرهات و داستانی پیشینهكان له قورئاندا).

\*

\*

\*

موسلمانان لهم سههردهمه دا له قوناغیكی بهربههه كانی گهورهی جیهانیدا  
دهژین و شالای دوژمنانیشیان رۆژهروژ به گورپترو توندترو درندهتر ده بیست  
له سهریان و تهنا نهت شالایكی هه مه لایه نه و جوربه جوریشه .. هه رچه نه دوژمنان



له واقعی هه‌وچه‌رخى موسلماناندا گه‌لیك دزه‌یان کردووه‌و چه‌ند مه‌وقیع و سه‌نگه‌ریکی پیشه‌وه‌شیان لی داگیر کردبن، به‌لام نه‌گه‌یشتونته‌ مه‌ل‌به‌ندی سه‌رکردایه‌تییان و (به‌یارمه‌تی خوداش) هه‌رگیز ناگه‌ن.

دیاره‌ چه‌ندین بانگه‌وازکار و چاکه‌خواز و په‌روه‌ردیار ئه‌رکی خۆیان به‌رانبه‌ر ئه‌م نه‌ته‌وه‌ موسلمانى به‌جی‌گه‌یان‌دووه‌و ئامۆژگاری و رێنمایی ته‌واویان کردوون و رێی راستیان نیشان‌داون و هه‌موو سیمما و تاییه‌مه‌ندییه‌کی رێگه‌که‌شیان پێ ناساندوون و، به‌کرده‌وه‌ش له‌ مه‌یدانی به‌ره‌نگاری جیهادا سه‌رکردایه‌تیان کردوون.

له‌به‌رامبه‌ردا چه‌ندین که‌سی چاک و راستی‌خواز له‌ سه‌ربازانی خودا به‌ پیاو و ئافره‌ته‌وه‌ به‌ده‌م ئامۆژگاری و رێنماییه‌کانیان‌وه‌ هاتوون و رێی راست و ره‌وانیان گرتۆته‌ به‌رو و به‌رووی هیژه‌ شه‌رخواز و به‌دکار و (باطل)ه‌کان بوونه‌ته‌وه‌، به‌ باوه‌ری پته‌وو گیانی بلندو، ئارامی و خۆپاگری و، و ره‌و هیممه‌ت و، راستگویی و دل‌سۆزی و، متمانه‌ و دل‌نایی و، هه‌ول و هۆگری بۆ پاداشتی خودا و سه‌زکردن له‌ ره‌زامه‌ندییه‌وه‌ چوونه‌ته‌ مه‌یدانی جیهاد و به‌ره‌نگاری و به‌ربه‌ره‌کانیییه‌وه‌.

هه‌موو جارێکیش رێگا راسته‌که‌ زیاتر ده‌دره‌وشیته‌وه‌و چاکه‌خوازانیش به‌ پیاو و ئافره‌ته‌وه‌ زیاتر رووی تی‌ده‌که‌ن په‌یره‌وی ده‌که‌ن و پێوه‌ی پابه‌ند ده‌بن. به‌ پشتیوانی خوداش هه‌ر ده‌گه‌نه‌ ئاکامی ئه‌و رێگا راست و هیوا بۆ خوازاوه‌و، فه‌رمانی خودا و خواست و یارمه‌تی به‌ده‌ست دێنن. هه‌ر به‌ یارمه‌تی خوداش ئه‌و واقیعه‌ ناهه‌مواره‌ی نه‌ته‌وه‌و ژیانه‌ شیۆینراوه‌که‌ی ده‌گۆرن و نه‌خۆشییه‌ ترسناکه‌کانیشی چاره‌سه‌ر ده‌که‌ن و، به‌سه‌رکه‌وتوویی به‌ربه‌ره‌کانی هیژه‌کانی شه‌رخوازی و ناهه‌قی و تێکدان ده‌که‌ن و، هه‌موو فروفیل و ته‌له‌که‌یه‌کیان پووچه‌ل ده‌که‌نه‌وه‌و، راویان ده‌نێن و ده‌یانبه‌زێنن، چونکه‌ ئه‌مه‌ بریار و رێسای خودایه‌و، به‌ئێنی خوداشه‌ بۆ ئه‌م نه‌ته‌ویه‌ که‌ به‌ نه‌ته‌وه‌ی حوکی خه‌لافه‌ت و شه‌هاده‌ت خوازی و سه‌رکردایه‌تی و پیشه‌وايه‌تی ناسراوه‌.

ئیمه تهواو دلتیاین لهوهی که ئهم ههوره نا ئاسایییهی بهری ئاسمانی نهتهوهی  
موسلمانی گرتوه - ان شاء الله- ههر دههوهیتهوهو، دژمنانیش سهرشۆرو ریسوا  
دهبنو، نهتهوهش تهنهروستی خۆی بۆ دههگهریتهوهو خوینی بزوینههری جهستهی  
تیدا نوێ دهبیتهوهو دههگهریتهوهو بۆ سهر سهکۆی پیشپهوایهتی و پهیامی رینماییی  
به دهستهوهو دههگهریتهوهو حوکمی خهلافهته (راشیدی)یهکهشی دادهمهزرینیتهوهو..

بهلام ههموو ئهم هیواو ئاوات و خهونه راستهقینه عمهلی و واقعی و  
هوشیارانهیه ئاتاجیان به زیادکردنی ههول و تهقهلالاکان و، پهیرهویکردنی  
ئیدیدیاکان و گرتنهبهری ئهو مهرج و سیفته و خهسلهتانهشه که خودا خستوونییه  
بهردهمی ئهو نهتهوه ئازاو سهرکهوتوانهی که تهنیا سوننهت و ریسای خۆی سهریان  
دهخات و سوننهتی خوداش جیگیره و دواناکهویت.. باوهریشمان وایه ئهم نهتهوهیه و  
ئاقاری مرقایهتی بهرزو شکۆداری پێ بهدی دینریت، چونکه ههر بهرنامهی ئهم  
قورئانه بوو نهتهوهی موسلمانی له نهبوو(عدم)هوه هیئیه ئاراهو و کردی به باشتین  
نهتهوهی ههلهکهوتوو بۆ خهلهکی و، جلهوی سهرکردایهتی بهشهریشی پێ سپارد، جا  
ههر قورئانیشه بتوانیت سهرلهنوێ نهتهوهی موسلمان بخاتهوه سهر ئهو ئاقاره و  
سهرکردایهتی ژبانی خۆی پێ بسپیریت و جارێکی تریش به سهنتههری  
سهرکردایهتی و پیشپهوایهتی بگهیهنیتتهوه.. نهوهی پاشینهی ئوممهتیش تهنها بهو  
بهرنامهیه چاک دهبیته که پیشینهی پێ چاک بووه.

منیش به ئهرکی سهر شانی خۆمی دهبینم که بهشداری بکهه لهو ههول و  
تهقهلالایانهدا که بۆ هاتنهکایه سهرلهنوێ نهتهوهی ئیسلامی دهدریت، ئهمهش  
بهپێی بواری ماوهو توانام له کات و ههول و، له کردار و گفتارو، له فیکرو  
بانگهوازو روون کردنهوه. لهو برهوهشدا ههرچییهکم ههیهته ههر کهمه و جێ  
باس نیه، بهلام ههولێ کهم دهستیکه، ههروهک لهو برهوهشدا که ههر پێویسته و  
واچاکه تهنها له قورئانهوه پێ ههلهگیریت بۆ زیندووکردنهوهی حالهتی ئیسلامی و،  
بهو پێوانگهش که ههر قورئان پێکه و خالی دهستی کردنی ئهو ههولانهیه..

هەر بۆيەش ئەو كەتیبخانى قورئانییەى كە بەتەمام بەناوى (لەگەنجینه كانی قورئانەوه) پېشكەشى خۆشەويستانى بەرپىزى بكەم و كە تا ئىستا چوار كەتیبى لیدەرچووه و ئەمەش پىنجه میانه، بەردەوام بىم لە كارکردن تىیدا بۆ بەجى گەياندى ئەو پرۆژە قورئانییە، لەم رووهوه هەرچى بە گونجاوى بزنام وەك چەند ئەلقەيەك و چەند لىكۆلینەويەكى لەمەولام لەسەر قورئان دەيخەمە روو و داواى كۆمەك و يارمەتیش هەر لە خدا دەكەم و نزاى لا دەكەم كە مەبەستەكانم راستى پىيكن و جىى پەسندى هەموان بىت.

بىگومان قورئانى پىرۆز روانگەى هەموو تىپروانىنەكانە و هەول و كات و تەمەنىش هەر لەودا بەسەر دەبرىت و لىكۆلینەوه و دىراسەكانىش هەر دەربارەى قورئان نامادە دەكرىن و، هەر لەويشەوه بنەما و بەرنامە و تىۆرو رىساكان دەردەهاوئىژىن.

دىارە قورئانىش بەسە بۆ شكەندنى تىنويتىي هەركەسيك كە رووى تىبكەت و هەموو بىروباوەرو رىسايەكى جوانى پى ببەخشىت و بەهانای دەرد و كىشەكانىهوه بىت و پىويستىيە رەواكانى بۆ پرکاتەوه و نيازە گرنگەكانى بۆ بخاتە روو.. چونكە قورئان كارىزىكى شىرينە و تىنوان تىرئاو دەكات و، مەلبەندىكى دەولەمەندى پشتگىريە و بەشى هەموو ميانەكانى دەكات، هەروەها گەنجینهيەكى بىشومارى پاشەكەوت كراوه كە هەموو خوازياران و رووتىكەرانى دەولەمەند دەكات.

خۆ ئەگەر هەموو هەولەكان رووه و ئەم گەنجینه قورئانىانە بچن هىچى لى كەم ناكەنەوه و دوايى بە بەخششەكانىشى ناهيئن،.. خۆ ئەگەر هەموو لىكۆلئىارانىش بە گشت جۆرە بىروبوچوون و دىدو تىپروانىن و توئىزىنەوه هەمەپەنگەكانىشيانەوه رووه و قورئان برۆن ئەوا هىشتا ناتوان تىكراي زانست و زانىارى و، فەرمان و رىساو، پەند و ناماژەو، سەرگوزەشته و ئاراستەكانى باس بكەن، پىشىنانىش چەندەها زانست و حوكم و رىساي دىكەيان تىدا هىشتۆتەوه و دايانناوه بۆ كەسانى دواى خۆيان تا ئەوان بتوانن باسيان لىوه بكەن.

فرماندهی باوه‌داران (علی کوری ابوطالب) خودا لێی رازی بیّت له وه‌سفکردنی ئەم قورئانه‌دا فرموویه‌تی:

"له‌مه‌ولا فیتنه‌و کاره‌سات روو ده‌دات، ده‌روازه‌ی لێده‌رچوونی‌شیان ته‌نها کتێبه‌که‌ی خودایه، له‌م کتێبه‌دا هه‌وائی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کانی پێش خۆتان و دواى خۆشتان پێ‌دراوه، حوکم و دادوه‌ری نیوانیشتان بۆ دیاریکراوه، قورئان به‌رنامه‌ی جیگیر و بێ‌هاوتایه، نه‌ك سست و له‌رزۆك بیّت، هه‌رکه‌سی‌کی خۆ به‌زل زانو ده‌سه‌لاتدار پشتگۆی بجات خودا پشتی ده‌شکێنێت، هه‌رکه‌سی‌کیش له به‌رنامه‌یه‌کی تری غه‌یری قورئاندا به‌دواى رێی راستدا بگه‌ڕێت، هه‌رگیز به‌دی ناکات و خوداش گومرای ده‌کات.

قورئان ئایینی به‌هێزی خودا، فرمایشتی دانایی و، رێگه‌ی راستیه‌تی و، ئەو رێبازه‌ تۆکم‌یه‌شه که به‌هه‌وا و ئاره‌زوو لارنایێته‌وه و به‌ زمان و قسه‌وباسی ناپاست گومانى له‌سه‌ر په‌یدا ناکرێت و، زانایانیش هه‌رگیز لێی تێرنابن، هه‌روه‌ها ئیعبازو لایه‌نه سه‌رسوڤه‌ینییه‌کانیشی کۆتاییان پێ نایه‌ت و، له‌به‌رامبه‌ر زۆری و ده‌لام و به‌ره‌رچدانه‌وه‌شدا شکست و ده‌سته‌وسان نایێت.

هه‌رکه‌سی‌ك به‌ زمانى قورئان بدوێت راست ده‌بیژێت، هه‌ر که‌سی‌ك کارى پێ بکات، سوودمه‌نده به‌ پاداشت و به‌خته‌وه‌ریه‌کانی، هه‌رکه‌سی‌ك حوکم و دادوه‌ری پێ بکات ده‌خړیته سه‌ر رێی راست و په‌وان".

چیرۆکه‌کانی قورئان زۆرو هه‌مه‌چه‌شن و جۆراوجۆرن، زۆربه‌ی سووره‌ت و ئایه‌ته‌کانیان گرتۆته‌وه، هه‌ندیک چیرۆکیان کورت‌ن و، هه‌ندیکیشیان درێژن، له چیرۆکه‌ کورته‌کانیش دا چیرۆکی وایان تێدايه که بره‌گه‌یه‌کی خێرایه یان چه‌ند بره‌گه‌یه‌کی خێرایه، له چیرۆکه‌ درێژه‌کانیش دا چیرۆکی وای تێدايه که مام ناوه‌ندی و یه‌ك دیمه‌ن (مشهد)ی هه‌یه یان چه‌ند دیمه‌نیکی کورتی هه‌یه، هه‌روه‌ك چیرۆکی زۆر درێژی‌شی تێدايه و دیمه‌نه‌کانیشی زۆره، جگه له‌و چیرۆکه‌نه‌ش که به‌چه‌ند شیوازیکی هه‌مه جۆر دووباره بوونه‌ته‌وه..

چیرۆکی (ئیلیاس) له گهڵ گهلهكهى له سوورتهى (صافات) دا نمونهى چیرۆكى كورته، چیرۆكى (سولهيمان) يش له گهڵ (میرۆله و پهپوو سلیمانكهكه) و شازنى (سهبهء) و تهخت و تاراجهكهى دا كه له سوورتهى (النمل) دا باسكراون نمونهى چیرۆكى مام ناوهندين له گيرانهوه و دريژیدا.

بهلام (چیرۆكى يوسف) له سوورتهى (يوسف) دا نمونهى چیرۆكى دريژه كه به دريژى و له يهك جيگهى قورئاندا هه موو به سه رهاته كه گير دراوه ته وه. ههروهها چیرۆكى (موسا) له گهڵ (فیرعهون) و پاشان له گهڵ گهلهكهى (بنى ئيسرائيل) كه له چهندان سوورتهى قورئاندا گير دراوه ته وه، نمونهى چیرۆكى دريژه كه به چهندان شيواز دووباره بووه ته وه يان به چهندان شيواز له هه ر جيگه يهك دا به شيكى لى گير دراوه ته وه.

دهشيت به شيويهكى تريش چیرۆكه كانى قورئان له پرووى ناوه پړوك و كه سه كانو رووداوه كانيه وه پۆلين بكريت، ئه م پۆلينكار يه ش زياتر په يوه سته به م كتيبانه وه. چیرۆكه كانى قورئان دوو به شن:-

بهشى يه كه م:- چیرۆكى پيغه مبه ران و نيرراوانى خودا.

بهشى دووهم:- چیرۆكى كه سانى تر كه پيغه مبه ران و نيرراوان نين.

دياره جوړه په يوه ستى و ليك چوون و تيهه لكانيكيش له نيوان هه ردوو به شه كه دا هه يه و ناتوانريت له يه كتر يان جيا بكه ينه وه، وهك ئه وهى هه نديك له بهشى دووهم تيكه لى بهشى يه كه م ده بيت، ئه مه ش وا له ليكۆليار ده كات كاتي ك له بهشى دووهم (واته له چیرۆكى كه سانى غه يرى پيغه مبه ران) ده كۆليته وه بجيته سه ر باسى هه نديك لايه نى بهشى يه كه ميش و چاو به رووداوو به سه رهاته كانى دا بگير يته وه.

من بهشى دووهميش (چیرۆكى غه يرى پيغه مبه ران) ده كه م به دوو به شه وه:-

يه كه م:- چیرۆكه كانى (بنو اسرائيل)

دووهم:- چیرۆكى پيشينه كانى غه يرى (بنو اسرائيل)

نمونه‌ی جوړی یه کهم، چیرۆکه‌کانی (قاروون، طالوت، أصحاب السبت، البقرة، التيه)ه.

نمونه‌ی جوړی دووه‌میش، چیرۆکه‌کانی (أصحاب الکهف، ذوالقرنین، لقمان، همر دوو کورپه‌که‌ی ئاده‌م)ه.

سه‌باره‌ت به چیرۆکی پیغه‌مبه‌ران له قورئاندا چه‌ن‌دین کتیبو لی‌کۆلینه‌وه نووسراونو بلاوکراونه‌ته‌وه و -به‌رای من- باشت‌رینی‌شیان کتیبی (مع الأنبياء في القرآن)ی مامۆستا (عفیف عبدالفتاح طبارة)یه. له‌و کتیبو لی‌کۆلینه‌وانه‌ش دا چه‌نده‌ها واتاو په‌ندو وانه‌ی به‌سوود دیاری کراونو خودا باشت‌رین پاداشتی خاوه‌نه‌کانیان بداته‌وه، له‌به‌رئه‌مه (من ئیستا) هیچ نیازیکم نیه ده‌رباره‌ی (چیرۆکی پیغه‌مبه‌ران له قورئاندا) بنووسم له‌گه‌ل باوه‌ری ته‌واویشم به‌وه‌ی که هیشتا ماوه زۆره‌و ده‌شیت چه‌ن‌دین بۆچوونو وانه‌و رینمایي تازهو به‌سوودی دیکه‌یان لی بخریته‌ روو، به‌ تایبه‌تیش ده‌رباره‌ی ئیمان و بانگه‌وازو جیهاد و خۆپاگری و سه‌رکه‌وتن و ده‌مه‌زاندنی حوکمی ئیسلام له‌سه‌ر زه‌وی، واش هه‌ست ده‌که‌م له‌م بواره‌دا به‌ یارمه‌تی خودا چه‌ند زیاده‌کاریه‌کم له‌لا دروست بوو بی‌ت، به‌لام تا ئیستاش به‌ته‌ما نیم له‌ دیراسه‌یه‌که‌ دا لی‌یان بدویم، هه‌لبه‌ته‌ له‌ مه‌ر رۆژانی داهاتووش نازانم چۆن ده‌بی‌ت، خێرو چاکه‌ش له‌وه‌دایه‌ که خودا سه‌ر پشکی ده‌کات، له‌ خوداش ده‌پاریمه‌وه هه‌ر خێرو چاکه‌مان بۆ هه‌لبژێریت و قه‌ده‌ری له‌سه‌ر بی‌ت بۆمانو، رازی‌یمان کات پی‌یو، له‌ به‌جی گه‌یاندنیشی دا ئاراسته‌و رینموونیمان بکات.

من کاتیک ده‌ستم دایه‌ مه‌سه‌له‌ی چیرۆکی پیشینه‌کانی غه‌یری پیغه‌مبه‌ران، به‌هۆی (که‌می دیراسه‌ شیکاریه‌ بابه‌تی و زانستییه‌کانه‌وه له‌سه‌ری) و (ئاجی زۆرمان به‌ لی‌ووردبوونه‌ویان و) ، (ده‌ره‌ینانی ئه‌و چه‌ند وانه‌و رینمایانه‌ش که خودا پی‌وستی‌یان ده‌کات بۆمان) بوو. وام به‌باش زانی ئه‌م دیراسه‌یه‌ بکه‌م به‌ دوو به‌شه‌وه‌ تاکو له‌ دوو کتیبدا ده‌ربجیت و بۆ خوینه‌رانیش ئاسانه‌ر بی‌ت.

بهشی یه کهم: چیرۆکه کانی (بنو اسرائیل) له قورئاندا، که خودی ئەم کتیبهیه .  
بهشی دووه: چیرۆکی پیشینه کانی تر له غهیری (بنو اسرائیل).  
ئەم کتیبەش له نۆ (بەند) (فصل) پێک هاتوو:

بهندی یه کهم / لیدوانی قورئان ده‌رباره‌ی چیرۆکه‌کانی، که تیای دا گرن‌گرتین  
سیمای چیرۆکه‌کانی قورئانم (وهك قورئان خۆی چۆنی خستۆته‌ پوو) تۆمار کردوو،  
ئینجا نیازو نامانجی خستنه‌ پوویم پرون کردۆته‌وه‌و مه‌ودای سوود لی دیتینیشم  
دیاری کردوو، له‌ گه‌ڵ راده‌ی وه‌رگرتنی په‌ندو پینمایی لیوه‌ی.. هه‌موو ئەمانه‌شم  
له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئانه‌وه‌ وه‌رگرتوو.

بهندی دووه / به‌رنامه‌ی چاوگێڕان به‌ چیرۆکه‌کانی پیشینان (قصص السابقین) دا.  
ئەم به‌رنامه‌یه‌شم له‌ قورئان و فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوداوه‌ ﷺ ده‌ر  
هاویشتوو، هه‌روه‌ها له‌ دیدو بۆچونی ئەو زانا دادپه‌روه‌رانه‌شه‌وه‌ که به‌ شیوه‌یه‌کی  
وردو بابه‌تیانه‌ له‌ چیرۆک و به‌سه‌ره‌اته‌کانیان کۆلیوه‌ته‌وه‌. هه‌ر بۆیه‌ له‌سه‌ر ئەم  
به‌رنامه‌یه‌ سوورین، تاكو هه‌ق به‌هه‌ولیان‌ه‌وه‌ دیار بێت و هه‌قی‌ش ب‌خه‌نه‌ به‌رده‌م  
خه‌لکی و هه‌وله‌که‌یان له‌ هه‌قه‌وه‌ بۆ ناهه‌ق (باطل) ده‌رنه‌چیت، هه‌روه‌ها له‌ عیلم و  
زانسته‌وه‌ بۆ بانگه‌شه‌و گریمانکاری ده‌رنه‌چیت.

بهندی سییه‌م / چیرۆکی دایکی (موسا) –سلاوی لی بێت- که له‌ هه‌ردوو  
سووره‌تی، طه‌و، القصص دا باسکراوه‌.

بهندی چواره‌م / چیرۆکی ئەو پیاوه‌ باوه‌رداره‌ی که له‌ خێلی (فیرعه‌ون) بوو-خودا  
لیی رازی بێت- که له‌ سووره‌تی (غافر) دا باس کراوه‌.

بهندی پینجه‌م / چیرۆکی (قارون) له‌ سووره‌تی (قصص) دا.

بهندی شه‌شه‌م / (چیرۆکی ری و ن بوونی (بنو اسرائیل) له‌ سووره‌تی (مائده‌) دا.

بهندی هه‌وته‌م / (چیرۆکی مانگاگه‌ی (بو اسرائیل) له‌ سووره‌تی (بقره‌) دا.

بهندی هه‌شته‌م / (چیرۆکی (اصحاب السبت) له‌ سووره‌تی (اعراف) دا.

بهندی نۆهم / چیرۆکی (طالوت) له سوورەتی (البقرة) دا.

واش به تهمام — ان شاء الله — بهشی دووهم تاييهت بکهه بۆ ههر چوار چیرۆکه که ی نێو سوورەتی (کهف) { (چیرۆکی — اصحاب الکهف — و، چیرۆکی کابرای خاوهنی ههر دوو باخه کهو، چیرۆکی موسا) سلاوی خویان لی بیته — و، ذو القرنین — } . له خوداش داواکارم له لایهین خۆیهوه کۆمه که بکات و ههر خوداش خۆی پشت پێ بهستراوه .

بێگومان تیروانیی هه مه لایه نه و گشتگیرانه له چیرۆکهکانی نێو ئهم کتیبه دا ههیه و، په ندو وانه و اتای هه مه جوړیشی لیوه ده رهاویژراوه .. منیش له دراسه و لیکدانه وه ی ئه و چیرۆکانه دا ئه م لایه نه گرنگه م گرتۆته بهر :-

(١) له خسته رووی چیرۆکه کانه دا پابه ندی که شی ده قه قورئانییه که بوم و به هیچ لایه کدا ده رنه چوم ته نها بۆ لای ئه و فه رموده راست (صحیح) انه نه بیته که به شیکی نادیار، یان نه زانراو ته م له سه ر نیشته و یان روون کرد بیته وه، واته ته نها پشتم به و دوو سه رچاوه راست و دروسته ی (قورئان و حه دیسی صحیح) به ستوه .

(٢) سووربوغم له سه ر په سند نه کردنی ههر هه وال یان ههر شیکار و روونکردنه وه یه کی گو مان لیکراوی ده سه له بیهستی جو له که کان (اسرائیلیات) و، ههر (أخبار) و (روایات) یکی پووچه ل و ئه فسانه کاری، هه روه ها سووربوغم له سه ر ره تکرده وه ی ههر وته و روونکردنه وه یه ک که له ههر مرۆڤیکه وه و (ههر که سیك بیته) وه رگیرایته ئه گه ر له و وته و روونکردنه وه یه یدا پشتی به قورئان و حه دیس نه به ستیته . ئه مه ش له بهر بوونی با وه ری ته واوم ته نها به پێویستی روونکردنه وه ی قورئان و سونه ت و به پێویستی بێ ده نگ بوونیش له و رووداو و شیکار سازیانه ی که هه ردووکیان (قورئان و سونه ت) لیان بێ ده نگ بوون و به پێویستی ریزگرتن له گوتاری راستی خودا که ئه و راستیه له گیرانه وه و به سه ر هاته کان (روایات و أخبار) دا به دینه کراوه، هه روه ها ریزگرتنیش له و



گوتارەى كە دەربارەى ناديارى (غىبى) پېشىنەكان لە قورئاندا ھاتوو، كەوا لە وتەى جوولەكەكاندا نىيە، واتە ئەو جوولەكانەى كە بەخراپى دەسكارى رووداوو بەسەرھاتەكانيان كەردووە ميژوويەكى ناراستو پىر لە ساختەكارىيان نووسيوەتەووە لە ھىننى ھەر باسو گوتەو بەسەرھاتىكىشدا درۆ دەكەن.

۳) ئاوردانەو لە پەھەندە واقىيەكانى ئەو چېرۆكانەو، ئاماژەكەردن بۆ گونجانی ھەندىك بېرگەو دىمەن و نمونەيان لە گەڭ سەردەمى نویدا، بە گونجانی ئەو رەھەندە واقىيەو عەمەلىيە زىندووەش دەشیت پەندو واتا لە چېرۆكەكانەو وەرگىن.

۴) قەناعەتى تەواو بەوہى كە ئەو چېرۆكانە چەند گەنجىنەىكى بەنرخى پاشەكەوت كراون و ژمارەىكى زۆر لە پەندو وانەو رووداوى راستەقىنەو، بىرەواو، سەرنج و بىرورايان لە ناخ داىە، ھەموو ئەم شتەنەى ناخى گەنجىنەكانىش بۆ لايەنە ھەمەجۆرەكانى مەرفاىەتى دەست دەدەن، وەك لايەنەكانى (ئىماندارى و بانگەوازو، رەوشتمەندى و فێركارى، سىياسى و ئابورىو، سەربازى و جىھادىو، شارستانى و مەرفاىەتى...).. من لەم روووە ئاماژەم بۆ ھەموو ئەو رەھەندو لايەن و اتايانە كەردووە بە يارمەتى خوداش ئەوہى پەيم پى بردىت و سەرنج بۆى چووييت تۆمارم كەردوو.

۵) چەق خستەنە سەر وانەكانى باوەردارى و بانگەوازكارى و جىھادكارىو، دەرھاوشتنى شىوازو نەريت لەو چېرۆكانە بەو پىودانگەى گەرنگترین ناتاھى بانگەوازكارو چاكسازانى ئەم سەردەمەيان تىداىە.

۶) باوەردى تەواو بەوہى كە ھەرچىم لە پەندو وانەو رىنمايىيەكان باسو كەردوو ھىشتا كەمەن و بە بەراورد لە گەڭ ئەو گەنجىنە زۆرە ھەشاردراوہى نىو چېرۆكەكان جى باسيكى ئەوتۆ نىن و لانى كەم وەك دۆپە ئاويكە لە ئوقيانووسىك، يان دەنكە لىكە لە گردۆلكەىكى لىنى بىابان دا..

له بهر ئه مه ئیددعای ئه وه بۆ خۆم ناکه م گوايه سه رجه م وانه و ده رس و په نده کانی نیۆ ئه و چیرۆکانه م کۆکردبێته وه، یان زۆرتینیا م ده رهاویشتبێت، به لکو ته و او دانی پێداده نێم که به بێ مه به ستێک و، له ئه نجامی ده سته و سانی و که م توانایمه وه گه لێکیانم له یاد کردووه و جێم هێشتوون بۆ ئه وانه ی له ئایه ته کانی قورئان ورد ده بنه وه و له چیرۆکه کانی راده میئن. به راستی زۆرم بۆ به جێ هێشتوون و، دیاره ئه وانیش زۆر په ندو انه ی تری نیۆ چیرۆکه کان بۆ که سانی دوا ی خۆیان ده هیلنه وه، به لام هێشتا په ی به هه موو ئه و گه وه ره حه شاردرانه ی ناخیا نابه ن. له م پوه وه حه زده که م له گه ل (سید قطب) دا-خودا لێی خو ش بێت- ئه و وته یه ی بلیمه وه که گوته ویه تی: "نێمه ئه و رێنمای و ئاماژه سروه ش به خشانه ی نیۆ ئه م چیرۆکه مان پێ ده رنایه ت، چونکه وه ک تا قی کردنه وه ش فێر کردو وین ده قه قورئانییه کان بۆ هه ر دڵ و ده روونیک رێنمای و ئاماژه ی سروه شه خشی تایبه تییا ن پێ ده گه یه نن و راده ی ئاتاجی ده رکه وتووی بۆ ده خه ملیئن. ئیدی پاشا وه ی ته وای گه وه ری پاشه که وت کراوی هه لده گرێت بۆ دڵ و ده رونه کانی ترو له هه موو بوارو هه لۆیستێکی هه مه جوړی تر دا رێنماییا ن به گوێره ی راده ی دابه شکرا و پێ ده به خشی ت."



ئێتر منیش به م کاره و هه ر کارێکی ترمه وه رووی نزا ته نه ها ده که مه خودای تاک و بێ ها وه لۆ، داواکارم به چاکی لێم په سندکات و بیکاته توێشو و-رصید-یک له ته رازووی کرده وه کاند او سه رفرازی و رزگاریم له روژی لێپرسی نه وه دا بۆ بنوسی ت. لاری م له وه ش نییه که هه ر هه ق و چا که و راستیه که له و کاره م دا ته نه ها له خودا خۆیه وه یه تی و، سوپاسی ده که م له سه ر ئه وه ی که رێنموونی کردو و بۆی و، داوا ی زیاتری شی لێ ده که م. هه روه ها لاری م له وه ش نییه که هه ر هه لۆ و که م و کورتی و درێغیه که له کاره که م دا هه بی ت (که بێگومان هه ر هه یه) ئه وه له نه فسی خۆم و

له-شهیتان-هوهیه، بۆیه تهویه له لای خودا دهكهم و داواى لیخۆشبوونى لیدهكهم..  
بۆیه تكام له خوینهرى بهرپزیش ئهوهیه گهر ههر شتیكى لهو جۆریان بهدى كرد  
داواى لیخۆشبوونم له خودا بۆ بكاتو، خۆیشی چاوپۆشیم لیبكاتو ئامۆژگاریشیم  
لهسهرى بكات.

ئیتړ سوپاسی زۆریش بۆ ئهو خودایهى كه ههموو چاكهیهك به نیعمهتهكانى  
تهواوو بهجێ دهگهن.. دروودى خوداش لهسهر گهورهمان (محمد)ى پیغهمبهرى  
سهرجهم بهشهریهت و ههموو خانهوادهو هاوهلان و شوینكهوتوانی.

دكتور صلاح عبدالفتاح الخالدى

صویلح

١٤٠٧/١٢/١ ك

١٩٨٧/٧/٢٦ ز

## باسىڭى قورئان له بارهى چېرۆكه كانى يەوه

قورئان ژماره يه كى زۆرى چېرۆكى پېشىنه كان له پيغه مبه ران و غه يرى  
پيغه مبه رانى بۆ گيڤاوينه ته وه كه هه نديكيان له چېرۆكى باوه رداران و، هه نديكى  
تريشيان له چېرۆكى بى باوه ران.

هه روه ها باسى ئه و چېرۆكه انى بۆ كردوو ين و حيكمه ت له هيئانه وه و  
گيڤانه و هيشيان بۆ ديارى كردوو ين، له گه ل ديارى كردنى ئه و سودانه ي پيشان داوين و  
ئه و جيگايانه ي په ندو عيبره تيان تيا دا يه و، پاشان به رنامه ي لي تيگه يشت و  
ليبور دبوونه وه و چۆنيه تى مامه له له گه لياندا.

ئيمه لي ره دا هه لو يسته يه كى خيرا له ناست قورئان و چېرۆكه كانيدا ده كه ين، تاكو  
رئ خوشكار يه ك بيت بۆ باس و خواسمان له مه ر چېرۆكى پېشىنه كان له قورئان داو،  
ده ر وازه يه كى سه ودا كار يش له گه ل خودى چېرۆكه كان دا بيت.

### زاراوه ي (قصص) له قورئاندا:

قورئان زاراوه ي چېرۆكه كان (القصص) ي له چه ندين حاله ت و شيوازى  
به كار هيئان و ريكخستن دا هيئاوه ته وه، وه كه له رووكارى (فه رمانى رابردو و)  
(فه رمانى رانه بردو و) (فه رمانى داخوازى) و رووكارى (چاووگ) يش دا يه.

ئيمام (راغبى اصفهانى) له (مفردات) يدا ده رباره ي ئه م زاراوه يه گوتويه تى:  
"چېرۆك گيڤانه وه، واته به دوا داچوونى شو ينه وارى رووداو، بۆ نمونه ده گوتريت:  
به دواى شو ينه واري دا چووم. جا' (قصص) يش واته (أثر) .. (القصص - تتبع الأثر، يقال:  
قصصت أثره) خودا فه رمويه: ﴿... فَأَرْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا﴾ (الكهف - ٦٤)

واته: ههردوکیان- که مه بهست به موسا و خزمه تکاره کهیه تی- گه پانه وه بۆ هه مان شوینی پیشوویان و به شوینه واری رینگه که یاندا ده گه پانه وه و ئاسه واره که یان بۆ یه کتر ده گێرایه وه).

ههروه ها خدا فرمویه: ﴿وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّهِ...﴾ (القصص- ۱۱)، واته: (دایکی موسا به خوشکه که ی موسای گوت: شوینه واری مندا له که ده ستنیشان که و به دوا ی هه واته کهیدا بچۆ). هه مدیسان (قصص) مانای (هه واته به سه رهاته یه که له دوا ی یه که که کانیش ده گه یه نیّت، وه که له مانایه تانه دایه:

- خدا فرمویه: ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ...﴾ (آل عمران- ۶۲).

- ههروه ها فرمویه: ﴿... فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ...﴾ (القصص- ۲۵).

- ههروه ها فرمویه: ﴿لَنُخْصِنُ نَقْصُ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ...﴾ (یوسف- ۳). به لام (قصص) مانای سه ندنه وه ی خوین به تۆ له سه ندنه وه له تا ونبار ده گه یه نیّت".<sup>۱</sup>

### چهند چیرۆکیکی راسته قینه ن:

چیرۆکه کانی قورئان چهند چیرۆکیکی راسته قینه و واقعی یی پیشینه کانن که به وه پری راستی و راستگویی روودا وه کانیا ن تیدا گێرا وه ته وه، چونکه خدا خۆ ی له قورئاندا ئه م چیرۆک و به سه رهاته مان بۆ ده گێرپته وه .. دیاره و بی گومان خودای مه زن هه ر خۆشی ناگاداری ئه و روودا وانه بو وه قه ده ری له سه ریا ن هه بو وه راده و مه ودا ی بۆ دا نا و، واته هه ر به زانست و خواست و قه ده ری خۆ ی ها تو و نه ئا را وه ئی تر فه رمایشتی خودا ش ه یچ نا رپنکییه کی تیدا نیه و ه یچ گو مانیکیشی له سه ر

(۱) المفردات في غريب القرآن: (۴۰۴) للإمام راغب الأصفهاني.

دروست ناکریت..

﴿...وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ (النساء-۸۷)، ﴿...وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ

قِيلًا﴾ (النساء-۱۲۲)، کێ له خودا راستگوتره، کێ وتهی له وتهی خودا راست تره؟! بێگومان هیچ کهسێک.

ههروهها چیرۆکهکانی قورئان به (قصص الحق) وهسف کراون.. له سورهتی (آل عمران) دا دواى ئهوهی چهند ئایهتیک دهبارهی مرۆڤبوونی (بهشهریهتی) عیساى کورپی مهريهم-سلأوی لیبیت- هاتوووه و پرپاگهندهی ئهوه کهسه درۆزنانه پووچهل دهکاتهوه که دهیاندايه پال خوداو دهیانکرد به (کورپی خودا)، پاشان ئهم ئایهتانه رووداوی سکپرپوونی (مهريهم) ی دایکی-خودا لی رازیبیت- دهگیرنهوهو چۆنیهتی مندال بوونی و له دایک بوونی (عیسا) لهو ئایهتانه دا. ئایهتیک هاتوووه که وهسفی ئهم چیرۆک و رووداوانه به چیرۆکه راستهقینهکان (قصص الحق) دهکات، واته ئهوه چیرۆکانهی که ههر خۆیان راستن و که هیچ ههله و درۆ و ناههقی و پووچهلییهکیان تیدا نیه، وهك خودا دهفرمویت: ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ...﴾ (آل عمران - ۶۲).

له سورهتی (نمل) یشدا قورئان لایه نیکى بهسه رهاتی (موسا-سلأوی خواى لیبیت) له گهڵ (فیرعهون) دهگیریتتهوه بۆمان، پاشان لایه نیکى چیرۆکی (داود-سلأوی خواى لیبیت)..

بهلام له هه مان سورهت دا به شیوهیهکی نهختیک زیاتر له بهردهم چیرۆک و بهسه رهاتهکانی (سوله یان-سلأوی خواى لیبیت) دا ههلوێستهی کردوووه، واته بهسه رهاتی سوله یان له گهڵ ههریه که له (میروولهکان) و (سوپاکه) و (پهپوسلیمانکه) و (شاژنی سه بههه) و ههول و تهقه لای سوله یان له گهڵ ئهوه شاژنه دا بۆ باوه رهیتانی و چوونه نیو ئاینه کهی خوداوه..

ئینجا قورئان دواى ئەم بەسەرھاتانە ئەم ئایەتەى هیناوه که خودا تیايدا  
 فەرموویه: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَنْقُصُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ  
 يَخْتَلِفُونَ﴾ (النمل - ۷۶)، واتە: بێگومان ئەم قورئانە زۆربەى ئەو مەسەلانە  
 دەربارەى (بنو اسرائیل) دەگێڕێتەوه که لەسەریان ناتەبان و کێشەیان لەنێواندا  
 دەربارەیان هەیه و روونی دەکاتەوه.

له سوره‌تى (كهف)يشداو له سەرھەتای گێڕانەوهى داستانى (أصحاب الكهف)دا  
 رینگە بۆ وەسف کردنى چیرۆکەکان بە (چەند چیرۆکیكى راستەقینە) خوش دەکات،  
 وەك له فەرمایشتەكەى خوادا هاتوو: ﴿لَخَنَّ نَقْصُ عَلَيْكَ نَبَأُهُم بِالْحَقِّ إِنْهُمْ  
 فَتِيَّةٌ ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى﴾ (الكهف/۱۳) واتە: (ئێمە بەراستى و بەهەق  
 بەسەرھەتای ئەو لاوانەت بۆ دەگێڕینەوه که بێگومان ئەوان لاوانێكى وەهابوون، که  
 باوەریان بە پەروردگاریان جیگیر و دامەزراو بوو، ئێمەش زیاتر بە نوری ئیمان و  
 هیدایەت بەھەرەمەندمان کردن.

کەواتە قورئان لەکاتیکیدا چیرۆکەکانى بە (چیرۆکە راستەقینەکان) وەسف  
 دەکات و هەوالی ئەوەشمان پێ دەدات، که چیرۆک و داستانى پێشینەکان بە (هەق) و  
 بەراستى دەگێڕێتەوه، ئەوا له هەمان کاتدا سرووشى ئەو شیاوێزە توند و تۆڵە  
 زانستییه‌مان لە تینگە‌یشتنى چیرۆکەکان و لیۆردبۆنەوه‌و لیکۆلینەوه‌یان دا پێ  
 دەبەخشیّت.

### باشترین چیرۆک:

له سوره‌تى يوسف دا خودا وەسفی چیرۆکەکان بە باشترینى چیرۆکەکان (أحسن  
 القصص) دەکات، هەروەك فەرموویه‌تى: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ  
 تَعْقِلُونَ﴾ ﴿خُنْ نَقْصُ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا

الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَفْلِينَ ﴿٢﴾ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ... ﴿٤﴾  
(یوسف: ۲-۴).

داخۆ بۆچی چیرۆکهکانی قورئان باشتترینی چیرۆکهکان بن؟ ئه‌ی بۆچی ئهم وه‌سفه به‌تایبه‌تی له سووره‌تی (یوسف) دا هاتوه.. بێگومان ته‌نها له سووره‌تی (یوسف) دا به‌ته‌واوه‌تی هه‌موو چیرۆک و به‌سه‌رهاته‌کانی (یوسف-سلاوی خ‌وای لیبیّت) گێڕاوه‌ته‌وه که سه‌د (۱۰۰) ئایه‌تی له‌و سه‌د و یازده ئایه‌ته‌ی سووره‌ته‌که بۆته‌رخان کراوه. ئایه‌ته‌کانی دوا‌ییش هه‌ندیکیان بۆ لێکدانه‌وه و بۆ پاشکۆی چیرۆکه‌کی یوسف هاتوون.

چیرۆکه‌کی یوسف له‌وه‌وه ده‌ست پێ‌ده‌کات که له ته‌مه‌نی می‌ردمنداڵیدا خه‌ونی‌ک ده‌بینی‌ت، به‌وه‌ش کۆتایی دیت که به‌عه‌مه‌لی خه‌ونه‌کی دیته‌ دی و له جیهانی واقیع دا لێک دراوه‌ته‌وه.

(داستانی یوسف) یش له چاکترینی داستانه‌کانه (دیاره هه‌موو داستانه‌کانی قورئان باشن) چونکه مزگینن و هیوا و ئاوات به‌ لێقه‌وماوان و مه‌ینه‌تباران ده‌به‌خشی‌ت، چه‌وساوان و سته‌م لێکراوانیش د‌ل‌نیا ده‌کات له‌وه‌ی که رزگاری هه‌ر دیت و ئامانج به‌دی دیت و مه‌ینه‌تیش لاده‌چی‌ت، بۆیه گ‌رنگ ئه‌وه‌یه باوه‌رو پ‌شت به‌ستنیان به‌ خودا چاکتر بکه‌ن و له‌سه‌ر ریبازه‌که‌ی خ‌و‌راگر بن وه‌ک چ‌ۆن (یوسف) یش ئاوابوو.

بێگومان چیرۆکه‌کانی قورئان باشت‌ترین چیرۆکن، قورئان له‌پ‌ر‌ی ئهم وه‌سفیه‌وه وامان پ‌یشان ده‌دات که ته‌نها به‌و داستان و رووداوه گ‌یراوانه‌ی خ‌ویه‌وه قه‌ناعت که‌ین و باز نه‌ده‌ین بۆ ئه‌و سه‌رچاوه به‌شه‌رییه ده‌سکرده‌ی وه‌ک (ئیس‌رائیلیات) و ئه‌فسانه و داستانه ده‌سه‌له‌به‌سته‌کان و داوای شیکار و درێژه پ‌یدانی چه‌ند لایه‌نیکی تری چیرۆکه‌کانیان لێ بکه‌ین که قورئان باسی نه‌کردوون. به‌داخه‌وه هه‌ندی‌ک که‌س ئهم ره‌فتاره ده‌نوی‌تن و زانیاریی سه‌یرو سه‌مه‌ره له‌و سه‌رچاوه ده‌سکرده‌وه



وهرده گرن، ئەمەش به پێی ئاره زوویه کی خۆیان بۆ پرکردنه وهی ئاتاجی بیسه ران له چیرۆک و پیشکه شکردنی تام و چێژیکی هونهری پیمان بهو بیسانوهی گوايه ئەوهی بۆیان دهگیرنه وه شتیکی باشه و ئەو ئاتاجهیان بۆ پرده کاته وه و ئەو چێژهشیان پێده دات.

وهسف کردنی چیرۆکه کانی به (باش) له بهر ئەوه نیه که درێژهیان پێ درا بێت و روودای زۆریان تیدا گیرا بێت وه که سیستی و ناوی جیگه و ناوچهی زۆری تیدا هینرا بێت، چونکه ئەم هۆکارانه لایهنی (باشی و جوانی) ی چیرۆک نین به تایبه تیش ئەگه پشت به سهراوه ناپاسته کان به سترابیت. به لکو کاتیکی چیرۆکه کان به باش وهسف ده کرین ئەگه پێش سیفه تی (باشیه که) سیفه تی حه ق و راستگویی و راستیان تیدا بو بێت، چونکه (باشی) یش له سه ر (حه ق) بنیاتنرا وه ئەگه سیفه تی حه قیان له ده ست دا ئەوا یه که سه ر به دوایدا سیفه تی (باشی و جوانکاری) یشیان تیدا نامینیت. هه ر بۆیه ش هه چ سیفه تیکی (باشی و ریک و پێکی) له ده سه له به سته ئیسرا ئیلیات) و ئەفسانه کاندان، چونکه سیفه تی هه ق بێژی و راستگویی و راستیان له ده ست دا وه. ته نها چیرۆکه کانی قورئانیست هه قینه و باشن و به (القصص الحق) و (أحسن القصص) داده نرێن. دیاره هه ر له بهر ئەم واته به رزانه قورئان چیرۆکه کانی به با شترین داستان و چیرۆکان وهسف کرد وه، والله أعلم.

### خودا چیرۆکی پیشینه کان ده گیریت وه:

خودای مه زن له قورئاندا چیرۆکی پیشینانی بۆ پیغه مبه ره که ی خۆی ﷺ گیرا وه ته وه، وه که ده فه رمو بێت: ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا﴾ (طه - ۹۹)، واته: (ئیمه به م ره نگه چیرۆک و هه وال و به سه رهاتی رابردوی پیشینه کانت بۆ ده گیرینه وه و بهو شیوهیه ش که له لایه ن خۆمانه وه کتیبیکی روون و ئاشکرای وه که قورئانمان بۆ نارد و ویت).

خودا دواى گێرانهوهى داستانى گهلانى پێشین و چاره نووسیشیان، فرموویه:

﴿تِلْكَ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ...﴾

(الأعراف- ۱۰۱)، واته: (ئیمه به سه رههات و رووداوى دانىشتوانى ئه و شارو گوندانه ت بۆ ده گێرینه وه که چیان به سه رههات و که ییگومان پێغه مبه رانیان بۆ ره وانه کرا وه به لگه ی رۆشن و په یامى روون و ناشکرای خوداشیان پێ گه یان دهبوون).

هه ره ها خودا له پاش گێرانه وه ی تیکرای ئه چیرۆک و به سه رههاتانه ی نێو سوره تی (هود) یش فرموویه ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ

شَدِيدٌ﴾ (هود: ۱۰۰-۱۰۲)، واته: (ئیمه هه واول به سه رههاتى ئه و گوندو شارۆچکانه ت بۆ ده گێرینه وه که هه ندیکیان شوینه واری بیناو ساختمانه کانیان ماوه و هه ندیکیشیان وه ها خاپوور بوون که هه یچ شوینه واریکیان نه ماوه. خو ئیمه سته ممان لییان نه کرد، به لکو ئه وان خویمان به هوێ بێ باوه پێ و سه رکه شی و یاخیبوونیانه وه سته میان له خویمان کرد. ئیتر له وه دا ئه و بت و که ره سه داتاشاراو به خودا دانرا وانه شیان سو دیکیان پێ نه دان کاتی که فرمانی سزادانی خودایان له سه ر جیبه جێ کرا و جگه له زیانو له ناوچوون هه یچ شتیکی تری پێ نه به خشین. جیبه جێ بوونی سزای خودای په ره وردگارت له سه ر دانىشتوانى ئه و گوندو شارانه به م ره نگه یه کاتی که سته مکار بوون، به راستی و ییگومان له سزای خودا و دابه زاندن و جیبه جی کردنی ئه و سزایانه دا ئازاریکی توندو تیژ هه یه و ئه شکه نه ی ته وایان له دنیا و رۆژی دوا ییدا پێ ده گه یه نیت).

جا بێگومان خودا به گێڕانهوی چیرۆکی پیشینان بۆ ئێمه له قورئاندا مانای وایه ئهوه ریزلینانیکه له ئێمه و لایهنیکی رهحمهت و بهزهیی و چاکه و فەزلیهتی له سه‌رمان، چونکه چاومان به‌وه رۆشن ده‌کاته‌وه که ده‌بیته چاکه و چاکسازی بۆمان، رێگای خۆشیستنه‌و رازیکردنی خۆشیمان پیشان ده‌دات، له هه‌مان کاتدا له‌رێی پیشان دانی رق و توپه‌یی و سزاکانیه‌وه ناگادارمان ده‌کاته‌وه، ئه‌مانه‌ش هه‌مووی له ده‌روازه‌ی گێڕانه‌وی ئه‌و چیرۆک و سه‌رگوزشته‌ی پیشینانه‌ویه. ئێمه‌ش پێویسته له‌سه‌رمان نيعمه‌تی نێو چیرۆکه گێڕاوه‌کانی قورئان وه‌رگرین و ته‌نها به‌وه‌نده‌ش قه‌ناعه‌ت که‌ین که خودا گێڕاویه‌تیه‌وه، نابیت واز له‌و شیکاره راست بێژی و راستیه‌ی خودا بێنین و روو بکه‌ینه چهند شیوازیکی نادروستی گریمانکاری و پرۆپاگه‌نده‌ی ریبوایاتی وه‌رگیراو له ئه‌فسانه‌گه‌ری و (ئیسرائیلیات).

ئیتەر چۆن ئه‌و که‌سانه هه‌لسه‌نگینین که چیرۆکه‌کانی خودا پشتگوێ ده‌خه‌ن و له جیاتی ئه‌وه په‌نا ده‌به‌نه به‌ر ئه‌و سه‌رچاوه مرۆفکردانه‌ی تووشی ده‌سکاری و درۆ هۆنینه‌وه بوون؟

### چیرۆکه‌کان بگێره‌وه:

خودا فه‌رمانی به پێغه‌مبه‌ر ﷺ کردوه که چیرۆکه‌کان بۆ خه‌لکی بگێرێته‌وه و هۆی ئه‌مه‌شی به‌وه روون کردۆته‌وه که گێڕانه‌وه‌یان ده‌بیته هۆی پالنه‌ری بیسه‌رانیان بۆ تیفکرین و په‌ند لێوه‌رگرتن. ئه‌م فه‌رمانه‌ی خوداش به‌پاشاکاوی له ئایه‌تیکی سوره‌تی (الاعراف) دا هاتوه، ئه‌وه‌ش دواي ئه‌وه‌ی چیرۆکی پیاویکی تیدا گێڕاوه‌ته‌وه که خودا زانستیکی پێ به‌خشیوه و که‌چی ئه‌و وازی لێهێناوه و بۆ مه‌به‌ستی باش به‌کاری نه‌هێناوه، به‌لکو له خراپه‌کاریدا به‌کاری هێناوه و دواي شه‌یتان که‌وتوه و ئیدی له حاله‌تیکی به‌رده‌وامی (زمان ده‌رهێنانی وه‌ک سه‌گ دابووه)، خودا له‌باره‌ی ئه‌م کابرایه‌وه فه‌رمویه:

﴿وَأْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايَتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ ۱۷۵ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرَكهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۱۷۶﴾  
 سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿الاعراف: ۱۷۵-۱۷۷﴾  
 واته: ئەى پێغه مبه‌ر به‌سه‌رهاتى ئەو پیاوه‌يان بۆ بگێره‌وه‌وه که زانستمان ده‌رباره‌ى زانينو تێگه‌یشتنى ئايه‌ته‌کان پێ به‌خشیبوو و که‌چى پۆشاکی زانست و تێگه‌یشتنى له‌خۆى دادپى وه‌ک چۆن (مار)-کاژى خۆى فری‌ده‌دات-، ئینجا شه‌یتانی‌ش که به‌وه‌ى زانى خۆى پێگه‌یاندو بووه‌ هاو‌پێ‌ى و به‌ته‌واوى له‌ خشته‌ى برد، ئیدی ئەو پیاوه‌ بووه‌ یه‌کیک له‌ که‌سانى گوم‌راو سه‌رگه‌ردان. خۆ ئە‌گه‌ر بمانیستایه‌ ئەو کابرایه‌ به‌و زانسته‌ پایه‌بلند و سه‌رفراز بکه‌ین ئە‌وا ده‌ماتوانی، به‌لام به‌هۆى نه‌شیانی بۆ ئەو پله‌یه‌ و به‌هۆى ئە‌وه‌ى باوه‌شى به‌ ژيانى سه‌ر زه‌وى و هه‌وا و ئاره‌زووى دنیا په‌رستیدا کرد، ئیمه‌ش به‌و حاله‌مان گه‌یاند، نموونه‌ى ئە‌م پیاوه‌ش وه‌ک ئە‌و سه‌گه‌یه‌ که له‌ هه‌موو کاتی‌کدا زمان ده‌رده‌هی‌نیت، ئە‌گه‌ر لی‌یده‌یت و ته‌نگی پێهه‌لچنیت زمان ده‌ردی‌نیت و زمانى له‌ ماندویتی و ته‌نگه‌نه‌فه‌سیدا ده‌ردی‌نیت، ئە‌گه‌ر وازی‌شى لى‌ بینیت هه‌ر له‌و حاله‌تى زمان ده‌ره‌ی‌نانه‌دايه‌. ئە‌مه‌ش نموونه‌ى ئە‌و گه‌له‌یه‌ که ئايه‌ت و به‌لگه‌ و نیشانه‌ زانستییه‌ کامان به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه‌.. جا تۆ ئەى پێغه‌مبه‌ر ئە‌م چیرۆک و به‌سه‌رهاتانه‌ى نێو قورئانیا‌ن بۆ بگێره‌وه‌وه تا‌کو بیرکه‌نه‌وه‌و لی‌یان وردب‌نه‌وه‌. به‌راستى خراپ‌ترین حاله‌ت و نموونه‌ى سه‌رگه‌ردانى، حاله‌تى ئە‌و گه‌ل و که‌س و تا‌قمانه‌یه‌ که ئايه‌ت و به‌لگه‌ رو‌شنه‌کانى ئیمه‌یان به‌درۆ خستۆته‌وه‌و هه‌ر خو‌شیا‌ن سته‌مکار بوون.

بەدواداچوونى قورئان لەسەر چىرۆكى ئەو پياوھى كە خۆى لە زانستى خودا دامالئى، واتە دواى ئەوھى قورئان چىرۆكەكەى دەگىرپتەو، فەرمانى خودا بەدوايدا دىت بۆ پىغەمبەر ﷺ لەسەر پىئويستى گىرپانەوھى ئەو چىرۆكە (ھەموو چىرۆكىكى تى قورئان) بۆ خەلكى.

ئەمەش بەلگەيە لەسەر گرنگىي چىرۆك بەسەرھات لەلای خەلكى، لەسەر گرنگىي ئەو چىرۆكانەش بۆ بانگەوازو بلاوكردنەوھى پەيامى راستو، چەسپاندنى واتاكانى بىروباوھرو، خستنەرووى غوونەى جوانى مرۆڤايەتى لەسەر ئەو چەمك و مانايانەى كە بانگەوازكاران بانگەوازيان بۆ دەكەن. نووسەرانو وتارىيژانئىش كاتىك ئەو چىرۆكانە بۆ موسلمانان باس دەكەن پىئويستە ھەروەك نىيازىكى بنچىنەيى باسيان نەكەن، بەلكو بيشيان كەن بەو ئامرازە كارىگەرەى كە نىيازىكى رەسەنى ئىسلامى پى بەدى دىت.

ئىمەش پىئويستە لەسەرمان لەكاتى باسكردنى چىرۆكى پىشېناندا تەنھا مەبەستمان چىژ پىدانى بيسەران نەبىتو وايان لىبكەين بە بىستنى بەسەرھاتو سەرگوزەشتەكان ھەست بە رابواردنو كەيفو سەفای دنيایى بكەنو ھەستو ئارەزووى ھونەرييان پى دامركىننەو، بەلكو دەبىت مەبەستمان ئەو بىت بىر لە راستى بكەنەو تىيان رامىنن، ئىنجا ھەول بەدن چەندان وانەى لەسەر باوھرو بانگەوازو تىكۆشانو خۆراگرىو قەرارگرىي لى دەريىنن. بىگومان ھەر دەبىت باسكردنى ئەو چىرۆكانە لە ئامرازەكانى بانگەواز بىتو شىوازيكى پىئويستى بەدھىنانى ھەقو بەرەنگارى ناھەق بىت.

ديارە بيسەرانئىش جىوازى دەكەن لەنۆران دوو جۆرە كەسدا كە بە دوو شىوازى لىك جودا قسەيان بۆ دەكەن، جۆرىكيان بىروباوھرو پەيامى خوايىان لەپرى چىرۆكەكانەو پى دەگەيەنئىت، جۆرىكى تريشيان بىروباوھرەكانى خۆى تەنھا بە تىۆرىكى وشكى ئايدىيالى دەگەيەنئىت پىيان. ئىدى بيسەران كاردانەوھيان لەگەل يەكىكيان دا دەبىتو تەنھا بە يەكىكيان دەخروشىن و پششتگرى يەكىك لەو دوو

جۆره پیاوانه دهكهن و هۆگری دهبن.

ئیمه ی بانگهوازکاریش دهیبت فهرمانی خودا (فأَقْصِ الْقَصَصَ) بهو رهنگه جیبه جی بکهین که شیوازی راست و دروستی پهروهردگاری دانای تیدا به کار بینین. بهلام پیویسته زۆر وریابین و له رینماییهکانی (قورئان و سوننهت) دهرنهچین له کاتی چوونه نیو قولایی شیکاری چیرۆکهکان داو له جیاتی شهو دوو سهرحاوه راست و متمانهپی کراوه لههیچ سهرحاوهیهکی تر شتی زیاده وهرنهگرین.

### بۆ ئهوهی بیربکه نهوه:

قورئانی پیرۆز له کاتی باسکردنی چیرۆکهکانیدا ئاماژهی بۆ سێ مه بهستی گێڕانه وهیان کردووه:-

(۱) بۆ ئهوهی بیر بکه نهوه.

(۲) بۆ جیگێربوونی دلو دهرن له سه رهق.

(۳) بۆ وهرگرنتی په ندو وانه.

جا دوا ی ئاماژه بۆ ئهم سێ مه بهسته خودا داوامان لیده کات سه رهنجیان لیبدهین و به دییان بهینین و لییان وردینه وهو سه وداو مامه لهیان له گه لدا بکهین. سه بارهت به مه بهستی یه که میش: (تاكو بیربکه نهوه/ لعلهم یتفکرون) شهوه دیاره که بیستنی چیرۆکهکانی قورئان و هه لو یسته کردن له ئاستیانداو لی وردبوونه وهیان ده بیته هوی تیفکرین و بیرکردنه وه. تیفکرینیش کرداریکی هۆشه ندیه که مرۆژ تیایدا فیکری ده خاته کارو عه قل و هۆشی به گه ر ده خات و خانه کانی په ند لیوه رگرتن و وانه ی به سوودی تیدا ده دۆزیته وه. قورئان تیفکرین و هۆشماریمان لی ده خوازیت و له چهنده ها ئایه تدا بانگمان ده کات بۆ بیرکردنه وهو په ند وهرگرتن، وهك لهم فه رمایشته ی خوا دا هاتووه:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بَوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَ وَفَرْدَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا﴾

(سبا- ٤٦)، واته: ئەو پێغه مبه‌ر! پێیان بڵێ: من یه‌ك ئامۆژگاری ئێوه ده‌که‌م، ئه‌وه‌یه که بۆ خودا و له‌پێناوی خودا به‌دوو که‌س (دوو قۆڵی) و یان هه‌ر که‌س به‌ ته‌نهایی، دابنیشن و پاشان بیر به‌که‌نه‌وه.

واته بیر له قورئان و پێغه مبه‌رو پێبازه‌که‌ی به‌که‌نه‌وه.

بێگومان بیر کردنه‌وه ئه‌رکیکی قورئانی، پێویستییه‌کی فه‌رزبووی ئیسلامی و، زه‌روره‌تیکی ژیا‌نیشه‌.

جا ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌م ئه‌رکه به‌جێ ناهێ‌نن و ئه‌و فه‌رزه‌ش په‌ك ده‌خه‌ن، ئه‌وا ئه‌و نیعمه‌ته گه‌وره‌یه‌ی که خودا پێی دا‌ون به‌فێرۆ ده‌ده‌ن و ئه‌و وزه زۆره‌ی پێشی به‌خشی‌ون و‌نی ده‌که‌ن.

بیر کردنه‌وه و هۆشه‌ندبو‌ون و تی‌گه‌یه‌شتن له‌به‌روبوومی خوێ‌ندنه‌وه‌ی چیرۆکی پێشینه‌کانن له قورئاندا و ئه‌نجامی‌که له ئه‌نجامه‌کانی بیستنی چیرۆکه‌کان و، ئامانجی‌کی به‌رزیشه که ده‌بی‌ت هه‌ر که‌سیکی خوێ‌نه‌ر یان بیسه‌ر خاوه‌نی بی‌ت، یان هه‌ر که‌سی‌کیش که بۆ خه‌لکی تری ده‌گێ‌ڕێ‌ته‌وه.

خودای مه‌زن فه‌رمویه: ﴿فَكَأَيُّ مِّنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فِيهَا حَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْسَ مُعْتَلَّةٌ وَقَصِيرٌ مَّشِيدٌ ﴿٤٥﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَلَيْنَآ لَا نَعْمَىٰ إِلَّا أَبْصَرُ وَلَكِن تَعْمَىٰ الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ (الحج: ٤٥-٤٦)

واته: چه‌نده‌ها شار و شارۆچه هه‌بو‌ون ماوه‌مان پێ‌دان له‌کاتی‌که‌دا دانیش‌توانه‌کانیان سته‌مکار بو‌ون و خانووبه‌ره‌کانیان به‌سه‌ر یه‌که‌تردا ته‌پێ و، بی‌ری نا‌وی چۆ‌ل و بی‌که‌س و بی‌نا‌زو، کۆشک و ته‌لاری به‌رزو ب‌ل‌س‌دو بی‌خاوه‌ن، ئه‌وانه‌مان به‌هۆی سته‌مه‌کانیا‌نه‌وه له‌نا‌و‌برد. ده‌ی ئایا ئه‌وانه به‌سه‌ر زه‌ویدا نه‌رۆ‌یش‌تو‌ون و ئایا

-کافرانی قورپه‌یش و خه‌لکانی دواى خۆیان- له کاتى تێپه‌رپوون به‌سه‌ر که‌لاهه‌کاناندا به‌ دڵ و ده‌روونیکی هۆشداره‌وه‌ بیران لى نه‌کردۆته‌وه‌و لیکیان نه‌داوه‌ته‌وه‌ که -کوان خه‌لکانى رابوردوو، ئه‌و شارانه‌ بۆ وێران کران؟ کى ئیمه‌ی دروست کردوه‌؟ مه‌به‌ست له‌ ژيانمان چیه‌-؟! یان وا دیاره‌ گوێ و ده‌زگای بیستیان نییه‌، به‌لام خۆ ده‌زگای دیتیان کوێر نییه‌، به‌لکو ئه‌و دڵانه‌ی نیو سینه‌کانیان کوێر ده‌بن.

هه‌روه‌ها خودا فەرموویه: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ لَتَمُوتُنَّ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ ۖ وَبِالْأَيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (الصافات: ۱۳۷-۱۳۸)، واته: کاتیک ئیوه‌ له‌ (شام) ده‌گه‌رینه‌وه‌، له‌ به‌ره‌بیاندا چاوتان به‌ ئاسه‌واریان ده‌که‌ویت و پێیدا تێده‌په‌رن، به‌شه‌ویش -هه‌ندیک جار له‌وێهه‌ تێده‌په‌رن- و ئایا به‌ دیتنی ئاسه‌واری ئه‌و سزایانه‌ بیر ناکه‌نه‌وه‌و عه‌قلتان ناخه‌نه‌ کار؟

ئهم دوو ئایه‌ته‌ی سوره‌تى (الصافات) که‌ تیشك ده‌خه‌نه‌ سه‌ر چاره‌نوسی که‌له‌که‌ی (لوط) و ئاماژه‌ بۆ ئاسه‌واری خاك و ژینگه‌یان ده‌که‌ن، له‌ هه‌مان کاتدا رووی گفتاریشیان تیدا کراوته‌ هۆزی (قورپه‌یش) و به‌ بیران ده‌هینیتیه‌وه‌ که‌ کاتیک قورپه‌یش به‌هۆی هات و چۆو بازرگانیه‌یه‌وه‌ روژانه‌ به‌یانیان و ئیواران به‌لایاندا تێده‌په‌رن، با په‌ندی لى وه‌رگرن..

قورئان به‌م ئایه‌تانه‌ سه‌رزهنشتی قورپه‌یش ده‌کات له‌به‌ر ئه‌وه‌ی عه‌قلیان به‌کار نه‌هێناوه‌و فیکریان نه‌خستۆته‌ گه‌ڕو به‌وردی سه‌رنجیان له‌سه‌ر کاره‌ساتی گه‌لی (لوط) رانه‌گرتوه‌، تا به‌م رهنگه‌ش عه‌قل و فیکرو سه‌رنجیان بیانگه‌یه‌نیت به‌ کرداری باوه‌رپه‌یتان به‌ خودا و وازه‌یتانیه‌ن له‌ هه‌رکارێکی هۆی توپه‌بوونی خودا و پاشان که‌وتنه‌ به‌ر سزای سه‌ختی خودا..



## بۇ جېگير بوونى دل و دېروون له سەر هەق:-

جېگير بوونى دل مەبەستى دووهمى قورئانە له چېرۆكه كانى دا.. وهك خوداش  
 فەرموويه:- ﴿وَكَلَّا نَقْصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ  
 فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (هود- ۱۲۰)، واتە: هەموو ئەو  
 چېرۆكانەى له بەسەر هاتى پېغەمبەرانه وه بۆمان گێراوێته وه بۆ ئەوهيه دلى تۆى پى  
 جېگير بکهين و دلتيات کهين، بەراستى لىم سوورەتەشدا هەق و راستيت بۆ پروون  
 کرايه وه و نامۆزگارى و بهياد هێنانە وهشى بۆ ئيمانداران ههيه.

جېگير کردنى دل و دېروون له سەر هەق، واتە بلند بوونيهتى به هەق له سەر هەر  
 هيزىكى ناهەق و، گۆش کردنيهتى بۆ روانينى پاداشتى خداو دلنيایى تەواو به  
 به لىنى خداو، پاشان بەر دەوام بوونى ئەو دل و دېروونه له سەر ئەم بەرنامە و رېپەرە  
 پاکە هەتا ئەو کاتەى به خوداى خۆى دەگاتە وه.

مروڤى ئيمانداريش هەموو ئەم واتا جوانانەى له چېرۆكى پېشىنەکان و داستانى  
 پېغەمبەرانه وه دەست دەکەوێت.

ئەم ئايەتەى پېشوو گوتاريکە بۆ پېغەمبەرى خودا ﷺ که دواى گێرانه وهى  
 چەند داستانىكى پېغەمبەران (نوح، هود، صالح، ابراهيم، لوط، شعیب، موسا)  
 درووديان لى بيت له سوورەتى (هود) دا ئاراستەى کراوه، بېگومان سوورەتى  
 (هود) يش له بارودوخىكى زۆر تال و ناخۆش دا له (مەککە) بۆ پېغەمبەر ﷺ  
 نيرراو ته خواره وه ئەم جوړه دۆخەش له ناهەموارترینى ئەو دۆخانهيه که  
 بانگەوازی ئىسلامى پيدا تپپەرپوه.. دياره لهو ساته خەمناکه دا پېغەمبەر و  
 هاوێلانیشى پيويستيان به دلنەوايى و هاوسۆزى و جېگير بوونى دل و دېروون بووه..  
 ئيدى چېرۆکه كانى قورئانيان بۆ هاتووه وه ئىويستىيه زۆريان بۆ پر کردوونه وه  
 ئەو نامانجە مەزنە قورئانيەشيان بۆ بەدى هێناون..

بێگومان گوتاری نێو ئایه ته که سه رجه م موسلمانانیش ده گریته وه له ههر شوین و ده شه رو سه رده مێک دابن نه گهر چی له بنج و بناوان دا ئاراسته ی خودی پیغه مبه ریش ﷺ کرابیت، چونکه گوتاری پیغه مبه ر ﷺ بو ههر موسلمانیکه نه ته وه که شیه تی نه گهر به لگه یه ک نه بیت له سه ر تایبه ت بوونی گوتاریک ته نها بو خودی پیغه مبه ر ﷺ .. بۆیه هه موو هاوه لێک (صحابی) له و رۆژگا ره دا هۆکاری جیگیربوونی دلو ده روونی له و چیرۆکا نه دا به دی کردووه و ههر موسلمانیکیش به چاکه ره فتا رو مامه له ی له گه ل چیرۆکی پیشینه کانی نێو قورئاندا کردیته ئه و ئامرازه ی جیگیربوونی دلو ده روونی تیدا به دی کردوون.

موسلمانانی ئهم سه رده مه ش له موسلمانانی ههر کات و زه مانیکه دی زیاتر ئاتاجیان به به دی هیئانی ئهم مه به سه قورئانییه ی چیرۆکه کان هه یه، ئیمه ئه مپرو زیاتر ئاتاجان به چیرۆکه کانی قورئان هه یه بو ئه وه ی دلو ده رونمانی پی جیگیرو دامه زرا و که ی نو، ئارامی و خو شی پی بجه ی نه دله کاغمانه وه و، مه وقیعی خو مانی له سه ر ڕینگه ی راست پی پته و که ی نو، پییه کانیشمان به ڕیکه له سه ری راگرین. بۆیه ئه مپرو ش زیاد له ههر کاتیکه دی ئاتاجان به وه یه، چونکه له م سه رده مه دا کو سپ و ته گه ره و هۆیه فریو ده رو سه ر شیوینه کان هیجگار زوړنو، شه ری نیوان هه ق و نا هه قیش له و په ری توندی و دژواری دایه و، هیرشه شه ر خوازانیه گو مپرایان و شوینکه وتوانی نا هه ق له دژیه سه ربازانی خودا به شیوازیکی زوړ درندانیه و، وجودی واقیعیانه ی ئیسلامیش له کو مه لگه و سیسته م و قه واره ی دا دیار نه.

هه ره ها ئایه ته که ی سووره تی (هود) ﴿وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (١٢٠)، مژده ی ئه وه شمان پی ده گیه نیته، که له چیرۆکه کانی قورئان دا (هه ق و، ئاموژگاری و، یادخسته نه وه ی بو باوه ردارانیش) تیدا یه و، گرنگ ئه وه یه به چاکه تی بیینی ئه و مانا هه لگیراوانه ی نیویشیان بکه ی ن.

## په ندو وانه بو که سانی ژیر:

سییه نامانجه له چیرۆکه کانی قورئانداو خوداش دیاری کردووه و فهرموویه:-  
 ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ  
 وَلَٰكِن تَصَدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ  
 يُؤْمِنُونَ﴾ (یوسف - ۱۱۱)، واته:- (بیگومان له سهر گوزشته و چیرۆکه کانیان دا  
 په ندو نامۆزگاریی بو که سانی ژیر و هۆشمنده هیه، ئەم چیرۆکانهش وتارو قسه و  
 باسی ههلبه ستر و نین، به لکو بو به راست دانانی و په سندن کردنیانه له لایه ن  
 کتیه کانی پیشووه و بو روونکردنه وهی هه موو مه سه له یه ک و، بو رینمایی و  
 ره حه تیشه بو ئەو که سانه ی باوه ر دین).

ئەم نایه ته دوا بن نایه تی سووره تی (یوسف) ه و به زمانی حال بانگمان ده کات بو  
 تیبینی کردنی مه به ست و نیاز له داستانی (یوسف) - سلای خوی لی بیت - که  
 به یه ک جار له سووره ته دا هه موو به ش و به سه رهاته کانی گیراونه ته وه. له  
 سه ره تای ئەم سووره ته ش دا به نایه تی ک (مه نه جی قورئان له چیرۆکه کانی دا)  
 روون کراوه ته وه، وه ک خودا فهرموویه:-

﴿خُنْ نَقْصُ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾

(یوسف - ۳)، واته: (ئەم پیغه مبه ر ﷺ ئیمه چاکترین چیرۆک و به سه رهاته ت بو  
 ده گیرینه وه له پتی سرووش (وحی) یه وه که به م قورئانه بیت ده گه یه نن).  
 جا کاتی ک سه ره جی هه ردو نایه ته که ی (سه ره تا) و (کو تایی) سووره تی  
 (یوسف) ده ده بن، و یستگه یه کی قه شه نگ به دی ده که بن.

نایه ته که ی سه ره تای سووره ته که، چیرۆکی (یوسف) مان وه ک سه رچاوه ی  
 چیرۆکه کانی قورئان بو ده رده خات و، به با شترینی داستانان (احسن القصص) یشی  
 وه سف ده کات و، مه نه جی جوانکاری قورئانی شمان له ئیلقای ئەم چیرۆکانه و

وهەرگرتن و لیبوردنهوه و سهودا له گهڵ کردنیان دا پێ دهناسینیت.

ئینجا ئایهتی کوژتایش دیتو، وهها پهنجهی ئاماره بۆ نیازو مهبهستی له هینانهوهی چیرۆکهکانی قورئان درێژ دهکات وهک ئهوهی داوامان لێ بکات که ئهه نیازو مهبهسته له خۆماندا بهدی بکهین، نهک خودی چیرۆکهکان بکهینه ئامانجه دهستنیشان کراوهکه.

(ئایهتی سههرتا)ی چیرۆکهکه شیوازو مهنهجهکه دهناسینیت، بهلام (ئایهتی کوژتایی)ی چیرۆکهکه ئامانج و مهبهستهکهی دیاری دهکات.. جا (یا لیت قومی یعلمون...) خۆزگه گهلهکه دهیانزانی.

بۆچی له چیرۆکهکانی قورئان دا پهند و وانه ههیه؟

(وشهی پهند) له عهرهبی دا (عیبرهت/العبرة)ی پێ دهگوتریت.. وشهی (عبرة) له (عبور)هوهیه که به کوردی مانای (پهڕینهوه)ی پێ دهگوتریت.. جا که دهگوتریت له چیرۆکهکان دا پهند و عیبرهت و (پهڕینهوه) ههیه، واته خهڵکی دهپهڕینیتهوه بۆ رابردوو بۆ پێشینان، ئهمهش وهک ئهوهی له ههموو کوژتیکی کات و شوێن دهرباز بێت و له پێوهندی (واقیع)یش رزگار بێت و بجیتته سههر سهکویهکی روانینی کورتی ساته وهختی و لێیهوه پروانیت بۆ پروبهریکی بهر فراوانی میژووی گهلانی دێرین، بهسههرهاتی کهسانی پێشین، له ژيانیان دهکوڵیتهوه و چاودێری رهفتار و ههڵس و کهوتیان دهکات و پێیان تهمی دهبیت.

ئهوهش چهند نمونهیهکی دووباره بوونهوهی سیمای بهشهریهتنو، چیرۆکی پێشینان له قورئان دا دهیانخاته بهر دیدهمان.. چهند نمونهیهکی باوهردارانو، چهند نمونهیهکی بێ باوهرانیشتن. چهند نمونهیهکی کهسانی بێ هیژو سههر کزنو، چهند نمونهیهکی پیاوانی راستگۆ و بههیژن.. ههروهها چهند بههایهکی ههمیشهیین که چیرۆکی پێشینان پێشمانانی دهدهن، بههاکانی ههق و، بههاکانی ناههقن، بههاکانی جوامیژی و، بههاکانی نامهردین.

ئهمه شهڕیکی بهردهوامی نیوان ههق و ناههقیشه که میژووش ههمیشه زۆربهی

مهیدانه کانی ئهم شهپه و شیوازو روخسارو بواره کانیمان بۆ دووباره و چه ند باره ده کاتهوه، هیچ جیاوازیه کیشیان تیا دا نییه تهنه ها که سه کان دا نه بیته.

به راستی چیرۆکه کانی قورئان گه لیک وانه و پینمایی و په ندو، چه ندین به هاو ریساو حه قیقه ت و، گه لیک توشوو و که ره سه و چه ک و، چه ندین که شی ئارامی و متمانه و به ختیا ری و جیگیر بوونیمان پیشکه ش ده کهن.

چیرۆکه کانی قورئان له وانه و پینمایی و په نده کانی داو، له ئیمان و عه قیده و، له کار و بانگه وازو، له جیهاد و به ره نگار بوونه وه و، له ره وان بیژی و هه لئس و که وت و، له ئارام گرتن و خۆ راگری و، له پیوه رو راستیه کان دا (گه نجینه یه کی نه براوه) و (کانیه کی وشک نه کردوو) ه... خوداش راستی فرمووه که له و چیرۆکانه دا په ندو عیبه رت بۆ که سانی ژیر و هوشمه ند هیه .. ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِّأُولِي الْأَلْبَابِ...﴾ (یوسف - ۱۱۱).

بیگومان خه لکی هه موویان سوود له چیرۆکی پیشینه کانی قورئان وهرناگرن و هه مووشیان وه که یه ک ناتوان سهرنجی وانه و په ندو پینماییه کانی نه و چیرۆکانه بدهن، به لکو تهنه ها که سانی ژیر و خاوه ن عه قلی بیدارو، هوشمه ند سوودی لێ ده بینن، نه وانه ی که به وردی له واتا کانی راده میئن و بایه خی عه مه لی پی ده ده ن و نه زموونی بانگه واز کاریان تیاند هیه و هه ول و ته قه لای جیهاد کاریشیان تیدا ده خه نه گه ر، هه روه ها هه ندیک که س تهنه ها له کاتی خویندنه وه ی قورئان یان بیستن و گو ی راگرتندا سهرنجی وانه و په ندو پینماییه کانی ده ده ن، هه ندیک که سی تریش تهنه ها له روانگه یه کی زمانه وانی و هونه ری ره وان بیژی وه سه ر قالیان ده بن... هه ندیک که سی تریش له روانگه ی نه فسانه و نه و چیرۆکه خه یالیه نا راسته بی بناغانه وه سه ر قالی په ندو وانه و پینماییه کانیا ن ده بن که له سه رچا وه کانی (اسرائیلیات) و چا وگه نه سه لمیئرا وه کانه وه وهریا ن ده گرن.

به لام که سانی خاوه ن عه قل (اولی الالباب) شیوازیکی تریان له تیگه یشتنی

چیرۆکهکانی قورئاندا ههیه و ههر بهو شیوازهش ئاماژه گهوره کهی قورئان بهدی دههینن و پشکی خۆیانی له وانه و پهندو پێنماییهکان لیّ دهردههینن و، قایل نابن به هیچ پێوشوینێکی تری نابه جێ که خۆیان و کهسانی تریش به خۆپای سهرقالکهن و، پاشان وانه و پهندو پێنماییهکانیان لیّ ون بیئت، جا داخۆ ئه و شیوازه راست و دروسته ی کهسانی ژیر و خاوهن عقل بۆ دهرهاویشتنی وانه و پهندو پێنماییهکانی نیو چیرۆکهکانی قورئان چی بیئت؟ وهرن با پێکهوه لهم بهندهی داهاتوودا ئه و شیوازه بناسین..

## شیوازی لیکۆلینهوهی چیرۆکی پێشینان

هه ندیک کهس له لیکۆلیاران و نووسهران و تاربیژانی موسلمان به ههله له چیرۆکی پێشینان نیو قورئانیان کۆلیوه تهوه و دیاره ههر له نیازپاکیی (حسن النية) ی خۆشیانهوه به شیوازیکی ناراست و (پێچهوانه ی شیوازی راست و پتهو) له چیرۆکهکان دهکۆلنهوه و بپێکی ههنگار زۆر له وته و ههوال و ریوايات و شیکاری ناراست ههله دهپێژنه بهردهمی خوینهران و بیسه ران که ههچیان له ئهفسانه و داستان ه پووچه ل و دروستکراوهکان بهدهر نین و له سهراوه تیکدهرو بهتاله کانهوه وهرگیراون، وهک (ئیسرا ئیلیات) و ههوال و بهسه رهاتی نیو کۆمه لی (أهل الكتاب).

بۆیه ده بیئت لیکۆلیاری چاوساغ و بهرچاروون بهرنامه یه کی ساغ و راستی هه بیئت تا کو بتوانیت پهندهکانی نیو چیرۆکی پێشینان دهست نیشان بکات و، نه که ویت ه نیو گێژاوی ئهفسانه و داستان ه پڕوپووجه کانهوه و، پاشان تا کو نه خۆی و نه خوینهر یان بیسه رانیشی سهرقالی بهربهستهکانی بهردهم ئه و پهندو وانه جوانانه ی نیو چیرۆکهکان نه کات.

ئهم بهرنامه و شیوازهش تهنها له (قورئان و سوننهت) وهرده گیریت.. بیگومان له قورئانی پیرۆزدا چه ندين ريسا بۆ ليکۆلینهوه له چیرۆکی پیشینان و بۆ بهرنامهی زانستیانه و بابیهتیانهی راست و دروست دیاری کراوه.. لیڕهشدا هه ندیک له و ريساو ناراسته زانستیانهی قورئان ده خهینه روو:

### ( ١ ) له ناديارهکانی رابردوو (من غيب الماضي):

چیرۆکهکانی پیشینان له قورئاندا له ژێر ريساو له چوارچێوهی (انباء الغیب) واته (ههوالو داستانی رابردوو) دان، چونکه له بهرنامهی ئیسلامدا ناديارهکان ده کرێن به سێ بهشهوه:

١- ناديارى رابردوو (الغيب الماضي): وهك چیرۆکی پیشینهکان، بۆ نمونه (چیرۆکی ئادهم-سلاوی لیيت- له گهڵ ئیبلیس و خواردنی له درهخته که و ده رکردنی بۆ سه ر زهوی) و (چیرۆکهکانی گهلی نوح و عاد و ثمود و مدین) و (چیرۆکهکانی به نییسرائیل له گهڵ پیغه مبه ره کانیاندا).. هه موو ئهم چیرۆکانه له هه ول و به سه رهاته ناديارو نه زانراوه کانی رابردوون، چونکه له سه رده میکی رابردوودا روویان داوه و کۆتاییان پێ هاتوو و بوون به چه ند هه والێکی رابردوو. ئه وهش لای ئیمه به ناديار (غیب) داده نریت، چونکه ناگاداری رووداوه کانیان نه بووین و هیچمان له خویان نه بیستوو و هاوچه رخشیان نه بووین.

٢- ناديارى ئیستا: وهك ئه و بوونه وهرو مه خلوقاتهی که ئیستا هه ن و قه واره و ژيان و وجودی خویان هه یه و که چی ئیمه نایان بینین و گویمان له ده نگیشان نیه . بۆ نمونه ش (مه لائیکه ته به ریزه کان) و (جن و شه ی تانه کان).. ته نانه ت وجودی خوداش له نمونه ی ناديارى ئیستادایه ، چونکه خودا هه ر هه یه ئه گه رچی ئیمه له م دنیا یه دا نایبینین.

٣- ناديارى ئاینده: وهك ئه و ئایه ت و فه رموو ده راست (صحیح) انه ی ده رباره ی

چه ندروداوو مه سه له یه کی ئاینده ی میژووی مروڤایه تین، بۆ غونه ش (نیشانه کانی رۆژی دوا یی) وه ک هاتنه خواره ی عیسا- سلاوی خودای لیبت- و، دهرچوونی جادووگه ره که (دجال) و (یا جوج و مأجوج)، ههروه ها دیمه نه کانی قیامه ت) یش هه ره له فووی زیندوو کړنه وه (نفخة البعث) تا کو خرا نه نیو به هه شتی باوه رداران و خرا نه نیو دۆزه خی بی باوه رانیس به هه وال له نادیاره کانی ئاینده داده نریت.

هه ره که سیکیش له شه ش روکنه که ی ئیمان وردیته وه ده بینیت هه مو یان له جیهانی نادیارن.. رۆشنترین و دیارترین سیفه تی باوه ردارانیس باوه ره ینانیانه به نادیار (غیب).. هۆشه ندیی (عقلیه) ی ئیسلامیش (هۆشه ندیه کی زانستی نادیاریه)، به لام عه قلیه تی ماده ده گه ربی ره تکه ره وه ی نادیار (عه قلیه تیکی ماددی نه فامیه).

قورئانی پیرۆز به راشکاوی و بی په رده هه موو چیرۆکه کانی که سان و گه لانی پیشین به به شیک له جیهانی نادیار له قه لām ده دات.. وه ک له سوره تی (هود) دا هاتو وه دوا ی ئه وه ی قورئان چیرۆکی پیغه مبه ری خدا (نوح)- سلاوی لیبت- ده گێرته وه هه ره له سه ره تای بانگ کردنی گه له که یه وه بۆ سه ر ریبازی خدا، تا ئه و کاته ی خدا به لافا وه که سه رنگو و میان ده کات و (نوح) یش له گه ل باوه رداراندا له پاپۆره که دا رزگار ده کات و به هیمنی ده یانگه یه نیته وه بۆ سه ر زهوی، جا له دوا ی شیکاری روودا وه کانی ئه و به سه رهاته، چیرۆکه که وا وه سف ده کات که له و هه والانه ی رابردو وه (من أنباء الغیب) که خدا به سروش بۆ پیغه مبه ر ﷺ ی ناردوون، وه ک خدا فه رمویه: ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا...﴾ (هود- ۴۹)، واته: ئه م چیرۆک و به سه رهاتانه له و هه وال و دهنگ و باسه نادیار و نه زانرا وانه ی گه لانی رابردو وه که به سروش بو تی ده نیرین و که خۆت و گه له که شت له مه وه ره نه تانده زانی و هیچتان لی نه بیستبو.



له كۆتایی چیرۆکی (یوسف)یشدا قورئان ئاماژه بۆ ئهو لایهنه دهكاته كه ئهو چیرۆكهو رووداوهكانی له ههوالو دهنگوو باسی نادیارهوپێغه مبه ریش ﷺ تهگهر خودا زانیاری لهبارهوه بۆ نه ناردایه هیهچی لینه ده زانی، وهك خودا فهرموویه: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ﴾ (یوسف - ۱۰۲)، واته: ئهم رووداوانهی به سهر یوسفدا هاتوو له ههوالو به سهرهاتهكانی نادیارن كه ئیمه به سروش بۆت ده نیرین، چونكه خو تۆ له لای براکانی یوسف نه بویت کاتیک هه موو بریاریان داو ریک کهوتن له سهر پیلانگی پران له براکهیان، تا هه لێ دهنه نیو بیره که وهو باوکیشیان فریو بدهن.

هه مان فهرمایشتی خوداو هه مان به دوا داچوون له باره ی به سهرهاتی (مه ریه م) -خودا لیبی رازی بیّت- هاتوو، ئه ویش له و کاته وه ی له سکی دایکیدا به و، دوا ی ئه وه ش که می ردی خوشکه که ی (واته زه که ریا- سلاوی لی بیّت) له خو ی ده گریت و سه ره رشتیی ده کات، وهك خودا فهرمویه: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَمَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ (آل عمران- ۴۴)، واته: ئهم رووداوانه ی به سهر مه ریه مدا هاتوو له ههوالو دهنگوو باسی نادیارن که به سروش بۆتی ده نیرین، تۆش ئاگاداریان نه بویت و له لای زانا و خوا په رسته کانی (بیّت المقدس) نه بویت کاتیک تیروپشکیان ساز کردبوو له سهر ئه وه ی کامیان سه ره رشتیاری (مه ریه م) له ئه ستۆ بگریّت، هه روه ها له لایان نه بویت کاتیک مملانی و پیشپرکیان له سهر ئه و کاره له نیواندا دروست ببوو...

له م ئایه ته شه وه ئه و زانیاریه مان ده ست ده که ویت که عاییدو خواناسانی ئه و سه رده مه له پیشپرکی ی یه کتردا بوون بۆ وه رگرتنی شه ره فی له خو گرتنی (مه ریه م) کاتیک به ته نها ما وه ته وه، له دوا ییدا (زه که ریا) له پیشپرکی ی تیروپشک (قورعه) دا ئه و شه ره فه ی به ده ست هی نا وه...

## (۲) تۆله لایان نه بوویت (وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ) :-

بیگومان ئه مه له نادیاره کانی رابردوو هه ته نهها خودا خۆی زانیویه تی و  
ئاگاداری رووداو هه کانی و وردو درشتی لایه نه کانی بووه .. ههروه ها ته نیا خودا خۆی  
زاناو ئاگاداری هه رسی جوړه کهی نادیار (رابردوو ئیستا و ئاینده) یه ..

خودا له م باره یه وه فهرمویه: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ...﴾ (الانعام - ۵۹).

ههروه ها فهرمویه: ﴿فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ﴾ (یونس - ۲۰).

ههروه ها فهرمویه: ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ﴾ (هود - ۱۲۳).

خودای مه زن زانستی نادیار (علم الغیب) ی به هیچ مرؤقیك نه به خشیوه ته نهها  
ئه وه نده نه بیته که خۆی فیری کردوو هه ئاگاداری کردوو هه لی، وهك فهرمویه تی:  
﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ  
يُبْعَثُونَ﴾ (النمل - ۶۵).

ههروه ها فهرمویه: ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَن  
أَرَادَ مِن رَّسُولٍ...﴾ (الجن: ۲۶-۲۷).

پیغه مبه ریش ﷺ به پاشکاوی رایگه یاندوو هه که ئه وه هیچ له نادیار  
نازانیت، ته نهها له ریی ئه وه زانیاریانه وه نه بیته که خودا پیی گه یاندوو هه که

فَیْرِیْشِی کَرْدَبُو هه رده م به خه لکی بهه رمویت: ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِی نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغِیْبَ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَیْرِ وَمَا مَسْنِیَ السُّوءُ...﴾ (الأعراف - ۱۸۸).

جا له بهر نه وهی هه ر خودا خوێ له هه موو وردو درشتیه کی شیکاری چیرۆکی پیشینه کان ناگاداره و زانستی ته واو هه ر له لای خوێه تی، نه وا هیچ که سیك بوێ نییه له خوێه وه تییدا روڤجیت و پروپاگهنده ی زانستی تیدا بکات.. خو نه گه ر پیغه مبه ری خوداش ﷺ نه و ورده کاریبانه ی چیرۆکه کانی بو روون نه کردینا به وه، نه وا دوا ی خوێ کی شایانی روونکردنه وه و شیکاریان بوو؟ نه خاسه له کاتیکدا سرووش (وحی) ته واو ببوا به و خوداش (دوا ی نه و) - واته دوا ی پیغه مبه ر - په یوه ندی به هیچ که سیکی تره وه نه کردایه و زانیاری له سه ر نه و به سه رهاته نه زانرا وانه پی نه گه یاندا به ؟

ئه م فه رمایشته ی قورئان بو پیغه مبه ری خودا ﷺ (وَمَا كُنْتُ لَدَيْهِمْ) که چیرۆکه کانی پیشینانی وه ک نامرأیتک پی ده گێڕیته وه که به ته واوی نکوولی له زانین و زانیاریه کانی پیغه مبه ر ده کات و که نه و خوێ هیچی لیان نه زانیوه و لیان ناگادار نه بووه، خو نه گه ر پیغه مبه ریکی خوداش نه بوا به نه وا خودا هه وائ و - نه خبار - ی نه و روودا وانه ی را بردووی پی نه ده گه یاند. هه ر ئه م فه رمایشته (وَمَا كُنْتُ لَدَيْهِمْ) نکوولی له وه ش ده کات که پیغه مبه ری خوا - محمد ﷺ له و کات وشوینه دا له گه ل که سو روودا وه کانی چیرۆکی پیشیناندا ژیا بیت و چاوی پی که وتبن.

راسته مه به سستی قورئان له م نکوولییانه بو سه لماندنی راستیی په یام و سرووشه که به که بو دوا بین پیغه مبه ری خودا ﷺ ها تو وه، بو روونکردنه وه ی نه و راستیه شه که هه موو هه وئ و به سه رهاته کان له لای خودا خوێه وه یه، نه گه ر - موحه مه د - یش ﷺ پیغه مبه ر نه بوا به نه وا زانیار و ناگادار نه ده بوو لیان، به لام له

هه‌مان کاتدا رینموونییه‌کی تری قورئان له ده‌سته‌واژه‌ی (وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ) وه وه‌رده‌گرین که ریگای به‌نامه‌ی لیکۆلینه‌وه له چیرۆکی پیشینه‌کان و، لیۆردبونه‌وه، به‌ده‌سته‌پینانی سه‌رچاوه‌کانیمان پیشان ده‌دات.

دیسان هه‌ر ئه‌و (نکوولیه‌ی ده‌سته‌واژه‌که له‌مه‌ر بی‌ئاگایی و بی‌زانیاری پیغه‌مبه‌ر له رووداو و به‌سه‌رهاته‌کان) ده‌خه‌ینه به‌ر دیدی هه‌رکه‌سیک که ده‌یه‌وێت به‌چێته‌ نیۆ قولایی شیکارو لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌و چیرۆک و داستانانه‌وه که سه‌رچاوه‌ی ناراستی ریویات و ته‌وه‌وه‌و له‌و به‌سه‌رهاته ده‌سه‌له‌سته‌کان دینیت و، به‌ زمانیکی قورئانیانه پێی ده‌لێت: (ئایا جه‌نابتان له‌و بوون و له‌لای ئه‌و گه‌ل و هه‌زانه بوون و چاوت پێیان که‌وت، که چی ده‌که‌ن و چی ده‌لێن و هه‌لس و که‌وتیان چۆنه؟ ئایا هیچت لییان بیست و بینی له‌و شتانه‌ی ئیستا بۆمان گیرایته‌وه؟! به‌راستی تۆ (وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ) له‌لایان نه‌بوویت، تۆ له‌گه‌لیاندا نه‌بوویت، ئیدی چۆن ئه‌و شتانه‌یان ده‌خه‌يته پال، که لییان ئاگادار نه‌بوویت؟) ..

له‌وانه‌یه له وه‌لامدا بلێت: (منیش له که‌سانی تره‌وه ده‌یگیرمه‌وه، له که‌سانی پێش خۆمه‌وه وه‌رم گرتوه‌وه، ده‌گه‌رپمه‌وه سه‌ر ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی، که له‌وانه‌وه وه‌رگیراوه و دراوه‌ته پالێان) ..

ئیمه‌ش پێی ده‌لێن: (ده‌ی ئایا ئه‌وانه‌ی که تۆ لییان وه‌رده‌گریت، له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌ی نیۆ رووداو و به‌سه‌رهاته‌کاندا بوون؟ ئایا له‌گه‌لیاندا ژیاون؟! بێگومان ئه‌و حیکایه‌تخوانانه‌ی، که تۆ ئاماژه بۆ ریویاته‌کانیان ده‌که‌یت له‌ جووله‌که‌کانی—به‌نو ئیسراییل-ن و متمانه‌شیان پێ نه‌کراوه له‌سه‌ر گیرانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاته‌ی پیشینه‌کان. به‌م پێیه سه‌رچاوه‌کانیش ئه‌و درۆ و قسه‌لۆکه هه‌له‌به‌ستراوانه‌ی (ئیسراییلیات) بوون، که چه‌نده‌هات ده‌سکاری و زیاده‌ڕوویی و ئال و گو‌ریان به‌سه‌ردا هێنراوه.

## ( ٢ ) تهنه‌ها خودا دهیانزانیت ( لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ ) :

قورئان هه‌والی ئه‌وه‌شی پێ‌داوین، که هه‌ندیک روودای چیرۆکه‌کانی پیشینان و که‌سه‌کانیشیان، هیچ که‌س نایانزانیت، تهنه‌ها خودا خۆی نه‌بیّت.. ئه‌مه‌ش مانای وایه هیچ مرۆفیک زانستی ئه‌و لایه‌نه‌ی له‌ لای نه‌یه، تهنه‌ها خودا خۆی نه‌بیّت.. وه‌ک خودا فهرمویه: ﴿الَّذِينَ يَأْتِكُمْ نَبَاُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ...﴾ (إبراهيم - ٩) .. له‌م ئایه‌ته‌دا رسته‌ی ( لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ ) ده‌قیکی روونه له‌سه‌ر نه‌بوونی زانست له‌لای هیچ مرۆفیک به‌و ورده‌کاریانه‌یه‌وه‌و، له‌سه‌ر بوونی زانست تهنه‌ها له‌لای خودای پاک و میهره‌بان خۆی.

له‌م ئاماژه قورئانییه‌شه‌وه چاویکی وردیینی قورئان به‌رجه‌سته بووه له تیروانینی میژوو و دی‌راسه‌کردنی و سه‌ودا له‌گه‌ڵ کردنی‌دا. له راستیشدا میژووی مرۆفایه‌تی، که له ژبانی به‌شهری کۆلیوه‌ته‌وه‌و، که مرۆف خۆی نووسیویتی و دا‌پرشتووه‌و هیناویتی، به‌ره‌مه‌میکی نو‌یه‌و بریکی هیجگار که‌می له رووداو و ورده‌کاریه‌کانی ئه‌و میژوو له‌خۆ گرتووه، به‌م ره‌نگه‌ش بریکی هیجگار زۆری ئه‌و رووداو و ورده‌کاریانه‌ی له‌ده‌ست چووه، ئه‌مه جگه له‌وه‌ی پرۆسه‌یه‌کی رووتی میژوویی مرۆفکردانه‌یه‌و له سه‌رچاوه ئاسمانیه راستگۆکان دا‌پراوه‌و جێی ره‌خنه‌ی ته‌واوه‌و، گومانی ته‌واویشی له راستیی ماده‌و که‌ره‌سه میژوویییه گێ‌پراوه‌کانیشی ده‌کریّت.

هه‌روه‌ها له‌و ئایه‌ته‌وه‌ وجودی زنجیره‌یه‌ک به‌ ناوی (ئه‌لقه‌ ونه‌کان)ی میژووی پیشینه‌کان هه‌ست پێ ده‌که‌ین و هه‌ریان ده‌گرین، ئه‌م ئه‌لقانه‌ش له میژووی ده‌سکردی مرۆفایه‌تیدا تۆمار نه‌کراون، هیچ ئاده‌میزادی‌کیش زانستی له‌سه‌ریان

نهبووه. كهوابوو دهییت زانسته كهشیان تهنها بوّ خودا بگێڕینهوهو، نابیت ورده کاری و شیکارییان تیدا دروست بکهین، به لکو پیویسته به ئهدهبهوه له گهڵ فهرمایشتی خوادا رهفتار بکهین و تهنها بهوهوه پابه‌ند بین كه خستویتییه بهرده‌مانو، ئینجا به ریبازیکی پوختی (زانستی و مهنه‌جی و بابه‌تیانه) ش دان بنیین به‌بێ‌ئاگایی خۆمان له نه‌زانینی ئه‌و ئه‌لقانه‌و له نه‌بوونی زانستمان له‌سه‌ریان مادام خودا هیچ هه‌والێکی له‌سه‌ر هه‌ندیکیان پێ نه‌گه‌یاندین.

نازنام چۆن هه‌ندیك كه‌س له‌ نوسه‌ران و وتارییژان ریگه‌ به‌خۆیان ده‌ده‌ن، كه‌ سه‌رپێچی لهم ئایه‌ته‌ روون و ئاشکرایه بکه‌ن و گومانیشیان وایه‌ گوايه هه‌ندیك كه‌س له‌ پیشینه‌کانی (جووله‌كه‌ و دیانه‌کان)، كه‌ به‌ (أهل الكتاب) ناوده‌برین زانستیان له‌سه‌ری هه‌بیّت؟! واته‌ له‌سه‌ر چه‌ند ئه‌لقه‌یه‌کی نه‌زانراوی چیرۆك و داستانه‌ کۆنه‌کانی پیشینانی پیش (بنو اسرائیل) وه‌ك گه‌لانی (نوح و عادو سه‌مود).. قورئانی پیروژ به‌روونی ئه‌م پاستیه‌ی بوّ خستوینه‌ روو، كه‌ ﴿...وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ...﴾، واته‌ (ئهو كه‌سو گه‌لو

هۆزانی له‌دوای ئه‌و گه‌له‌ له‌ناوچوانه‌ی (نوح و عادو سه‌مود) ژیاون، هیچ شتیکیان له‌باره‌وه‌ نازانن.) كه‌چی جووله‌كه‌كان ده‌لێن: (ئیمه‌ ده‌یزانین) و بیانووه‌ به‌لگه‌شیان ئه‌وه‌یه، كه‌ چه‌ند به‌سه‌رهاتییکی درۆ هه‌لبه‌ستراو له‌سه‌ریان دیننه‌وه. ئیدی چۆن برّوا به‌وانه‌ بکه‌ین، كه‌ به‌پێچه‌وانه‌ی ده‌قی رۆیشتنی قورئانه‌وه، چیرۆكه‌كان ده‌شیۆنن و ئیدیعیای ئه‌وه‌ش ده‌که‌ن گوايه‌ زاناو ئاگاداری ئه‌و مه‌سه‌له‌ نادیارو نه‌زانراوانه‌ن، كه‌ قورئان به‌ رۆشنی و راشکاو، نكووێی له‌ ئاگاداربوونیان کردووه‌ و نه‌فی (نه‌ژادناسی) و میژووناسی هه‌رکه‌سیکی له‌ جوړه‌شی کردووه‌.

(عبداللهی کوری عباس) ﷺ هه‌رکاتیک و ته‌یه‌کی پیشینه‌کانی له‌ كه‌سانی به‌ (نه‌ژادناس دانراو) هه‌ پێ بگه‌یه‌نرایه‌ و (ده‌باره‌ی میژووی پیشینان بوايه‌) یه‌كسه‌ر ده‌یگوت: (كذب النسابون) واته‌ (نه‌ژادناسان درۆیان کردووه‌).

ههروهها (عبدالله-ی کورێ-مسعود) (ﷺ) بۆ به درۆ خستنهوهی نهژادناسان ئهوه  
 ئایهتهی ده کرده به لگه، واته ئایهتهی ﴿...وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا  
 اللَّهُ...﴾.

هه ره له مبارهیهوه، جاریکیان پیاویک هاته لای (علی کورێ أبوطالب) (ﷺ) و  
 پێی گوت: (من بنه چه و ره چه له کی خه لکی ده زانم)، به لام (علی) (ﷺ) پێی گوت:  
 (ئه ی ئه وه فره مایشته ی خودات نه بیستوه که فره موویه تی: ﴿وَعَادًا وَثُمُودًا  
 وَأَصْحَابَ آلِ رَسٍّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا﴾ (الفرقان - ۳۸). واته (له دوای گه لانی  
 عاد و سه موود و هۆزی سه ر بیری (رهس) که به (أصحاب الرس) ناویراون، چه ندان  
 هۆز و گه لو نه ته وه ی تر هاتوون و ژیاون).

که چی هیشتا ئه و پیاوه له سه ر قسه ی خۆی سوور بوو و گوتی: (من نه ژادو  
 میژووی بنچینه ی زۆر گه لو هۆز ده ناسم)..

ئینجا (علی) یش پێی گوت: (ئه ی ئایا ئه م فره مایشته ی تری خودات  
 نه بیستوه که فره موویه تی: ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ  
 وَعَادٍ وَثُمُودٍ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ...﴾ (ابراهیم - ۹).  
 ئیتر پیاوه کهش بێ ده نگ بوو و ده لامیکی پێ نه ما.

٤) له باره یان هه پرسیار له کهسیان مه که (وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ

أَحَدًا)؛

قورئانی پیرۆز به پاشکاوێ موسلمانانی ئاگادار کردۆته وه که هیچ پرسیارێک  
 ده باره ی به سه ر هات و سه رگوزه شته ی پیشینه کان و، شیکاری داستانه کانیاو، ناوی  
 کهسو ناوچه و رووداوه کانیاو، له مه سیحی و جووله که کان نه کهن.. ئه م

ئاگادار کردنه وه و پڕی لێگرتنهش له بۆتهی باسکردنی چیرۆکی هاوڕێیانی نیو  
 ئهشکهوته که (أصحاب الکهف) دا هاتوو که ناماژه بۆ ناکۆکی نیوان پیشینهکان  
 دهکات له سهر ژمارهیان، وهك خودا فهرموویه: ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ  
 وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِيَهُمْ  
 كَلْبُهُمْ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً  
 ظَهَرَ وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ (الکھف- ٢٢).

لهم ئایهته پیرۆزه داخوازی (وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ) واتای ئهوهیه که  
 دهبارهی (هاوڕێیانی نیو ئهشکهوته که و ژمارهیان و، سه رگوزه شته و به سه رهاتیان)  
 پرسیار مه که، (پرسیار له کێ نهکات)؟- مِنْهُمْ أَحَدًا- به مانای له باره یانه وه  
 پرسیار له هیچ که سیك نهکات، واته پرسیار له و جۆره که سانه نهکات که  
 له خۆیان هه و بێ به لگهی راست و دروست ده چنه نیو باسو خواسی به سه رهاتی  
 پیشینه کانه وه و لقو پۆی زۆر له سه ر ژایانیان دینه وه بێ ئه وهی زانستیکیان  
 هه بیته، به لکو ته نها به گومان له نادیار (رَجْمًا بِالْغَيْبِ) دهم باده ده ن.

جا لیڤه دا وشهی (منهم) ده گه رپێته وه بۆ ئهم جۆره که سانه، دیارترینیشیان که  
 ئهم وشه یه ده یان گریته وه (أهل-ی- کتاب) ن که (جووله که و نه صارا) بوون، چونکه  
 ئه وان خۆیان به زانست و زانیارییه وه باده دا و وا خۆیان ده رده خست گوایه شاره زایی  
 ته وایان له به سه رهاتی پیشیناندا هه یه .. فهرمانی داخوازی پرسیار نه کردن له وانه  
 که له ئایه ته که دایه (لَا تَسْتَفْتِ...) ئاراسته ی گشت موسلمانیک کراوه، وهك چۆن  
 یه که م جار ئاراسته ی پیغه مبه ری خودا ﷺ کراوه، چونکه گوته ی پیغه مبه ر ﷺ  
 گوته ره بۆ هه موو نه ته وه که ی.. ئاراسته ی هه موو نو سه رو دانه ریک کراوه و  
 ناهیلایه پنا به رپێته به ر ده سه له به ستی (نيسرائیلییه کان) و له ریوایات و سه رچاوه



ناراسته‌کانی تاییه‌ت به چیرۆکی پیشینه‌کانیان لێ وەرگریت.. هه‌م‌دیسان ئهم  
فه‌رمانه‌ی قورئان ناراسته‌ی گشت و تاربیژو په‌روه‌ردیارێک کراوه‌، ڕێیان پێ‌نادات  
هیچ شتێک له‌و ڕیوایه‌ته‌ نادره‌ستانه‌ تیکه‌لی و تارو ئامۆژگارییه‌کانیان بکه‌ن.

به‌راستی زانایانی سه‌رده‌می پیشینه‌ چاکه‌کان (السلف الصالح) له‌ هاوه‌لانی  
(صحابه‌) و شوێنکه‌وتوان (تابعین) یش ته‌واو له‌م ئایه‌ته‌ گه‌یشته‌بوون و ده‌یانزانی ڕێیان  
پێ‌نادات له‌ مه‌سه‌له‌ی به‌سه‌ره‌اتی پیشینان و گه‌لانی دێریندا پرس و ڕا به‌ (أهل-ی  
کتاب) بکه‌ن، یاخود تۆزقالتیک له‌ وته‌و ڕیواياتیان وەرگرن.

(ابن عباس) رضی الله عنه ده‌باره‌ی مانای فه‌رمایشتی خودا (فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً  
ظَنُّرًا) گوتویه‌: (واته‌: ته‌نه‌ا ئه‌وه‌ت به‌س بی‌ت، که‌ بۆم گێڕاوی‌تییه‌وه‌ له‌ قورئاندا،  
ئیدی مونا‌فه‌سه‌و گفتوگۆ له‌سه‌ر ژماره‌و به‌سه‌ره‌اتی (أصحاب الکهف) له‌گه‌ڵ  
که‌سانی دیدا مه‌که‌.

(قتاده) ش له‌باره‌ی مانای ئهم رسته قورئانییه‌وه‌ ده‌لیت: (ته‌نه‌ا ئه‌وه‌نده‌ت به‌سه‌  
که‌ له‌مه‌ر ئه‌و لاوانه‌ بۆمان گێڕاویه‌وه‌).

(ابن زید) یش ده‌باره‌ی مانای (وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا) گوتویه‌:  
(ئه‌وانه‌ی که‌ نابیت پرسیاریان لێبکری‌ت، هه‌ر-أهل الکتاب-ن).

(مجاهد) یش له‌باره‌ی واتای ئهم پرسته‌یه‌وه‌ ده‌لیت: (مه‌به‌ست له‌ جووله‌که‌ کانه‌و،  
نابیت پرسیار له‌وان بکه‌یت ده‌باره‌ی چیرۆکی (أصحاب الکهف) ته‌نه‌ا به‌وه‌نده‌ قایل  
بیت، که‌ خودا له‌باره‌یانه‌وه‌ پێ‌ی راگه‌یانده‌ووت) <sup>(١)</sup>.

ئیمام (ابن کثیر) یش له‌باره‌ی ته‌فسیری هه‌مان ئایه‌ته‌وه‌ (وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ  
مِنْهُمْ أَحَدًا) گوتویه‌تی: (که‌ خودا ئهم فه‌رمانه‌ ناراسته‌ ده‌کات له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی

(١) بۆ زانیاری زیاتر له‌م وتانه‌ی زانایان ڕیوانه‌ (تفسیر الطبری) که‌ له‌ په‌راویزه‌کانیه‌وه‌ (تفسیر  
القمی) یشی تێدایه‌.. به‌رگی (١٥) لاپه‌ره‌ (١٥٠-١٠١).

پرسیار له کهسیان نه کریت بۆ ئهوهیه چونکه هیچ زانستیکیان له لا نییه تهنها ئهوه نهییت که له خۆیانوه بهی بهلگه و (رَجْمًا بِالْغَيْبِ) دهیلین، بیئوهش که پشت به وتهیه کی راست و پارێزراو بیهستن، جا ئیتر ئه ی-محمد- تۆش ئهوه سهراوه راسته قینهت بۆ هاتوه که هیچ گومان و مشت و مریک هه لئاگریت و کهس ناتوانیت گومانی لیبکات<sup>(۱)</sup>.

(سید قطب)یش له مبارهیهوه گوتهویه تی (قورئان پیغه مبه ر ﷺ) راده سپی رت بهوه ی واز له مشت و مری له سه ر ئه م کیشه یه بینیت و هیچ پرسیاریک له مشت و مری کاران له باره یانه وه نه کات، تا ئه م شیوازه ش هاو ره وتی مه نه جی ئیسلام بیت له پاراستنی وزه ی عه قل داو له شتی بی سوودا به فیرو نه دری ت، پاشان تا کو مروقی موسلمانیش به بی زانیاریه کی توکمه حوکم به سه ر هیچ شتی ک دا نه دات<sup>(۲)</sup>.

## ه- به بی زانست حوکم مه ده .. (وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ) :-

ئه م پرسته یه ش (وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ) ئایه تی که له کتیه که ی خودا وه مه نه جی قورئانمان له توژی نه وه وه ره گر تنی زانیاری دا پیشان ده دات و رینمو ونی شمان ده کات بۆ پاراستنی وزه ی عه قل له وه ی که له کاری بی سوودا به فیرو ی نه ده ی ن.

خودای په ره ردگار فهرمو یه :- ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (الإسراء- ۳۶) ..

واته : (دوا ی حوکمی شتی ک مه که وه که هیچ زانست و زانیاریه کت له باره یه وه نییه، چونکه بیگومان گو ی و چاو و دل هه ر یه که مروق لییان بهر پرسیاره وه له سه ر

(۱) تهفسیری (ابن کثیر) - بهرگی (۳). لاپه ره (۷۸).

(۲) تهفسیری (فی ظلال القرآن) ی - سید قطب -، بهرگی (۴)، لاپه ره (۲۲۶۵).

کرداری ههر یه که له و ئەندامانهی جهستهی لیی دهپرسریتتهوه و دادگایی دهکریت).  
 مامۆستا (سید قطب) په ههتهی خوی لی بیّت- له تهفسیری ئەم ئایهتهدا  
 دهلیت:-

(ئەم ئایهته بهرنامهیهکی تیرو تهسهلی وهها بۆ عهقل و دل دادهنیّت که ئەو  
 مهنهجه زانستییه تازهیهی چهرخێ نوی مرۆفایهتیش دهگریتهوه و (راگیر بوونی  
 دل) و (ههست به چاودیژی خودا)شی دهچیتته سهرو بهرنامهکه تهواو ترو تهسهلتر  
 دهکات. جا بیگومان ساغکردنهوی ههر ههوالو، ههر دیارده و جم و جوولیک  
 (پیش حکم لهسهردانی)، بانگهوازی قورئانی پیرۆزو بهرنامهی وردو بی خهوشی  
 نیسلاسه. ههر کاتیکیش دل و عهقل لهسهر ئەو بهرنامهیه جیگیر بیّت، ئیتر هیچ  
 بواریک بۆ خهیاڵ و ئەفسانه له جیهانی باوهر (عهقیده)دا نامینیت، ههروهها هیچ  
 بواریکیش بۆ گومان و دوو دلی له جیهانی حوکم دان و دادوهری و سهودا کردندا  
 نامینیت، ههمدیسان له جیهانی توژیینهوه و تهجرههه و زانستهکانیشدا بواریک بۆ  
 حوکمه رووکهشهکان و فرهمانه خهیاالییهکان نامینیت... (وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ  
 بِهِ عِلْمٌ) .. واته: دواي هیچ وتهیهکی گوتراو و هیچ ریوایهتیکی نامۆی  
 گیراوه، هیچ دیاردهیهکی تهفسیر کراو یان رووداوێکی بهکهم دانراو، هیچ  
 حوکمیکی شهرعی، یان مهسهلهیهکی عهقیدی مهکهوه ههتا زانستی تهواو و  
 (یهقین)ت لهسهری نهبیّت و، باری راستیهکهیت بۆ ساغ دهبیتهوه<sup>(۱)</sup>.

به پیتی فرهمانی ئایهتهکهو ریگرتنی روشنی له حوکم دانی بی بناغه و، به پیتی  
 رینمایی روونی بهرنامهی قورئانیش سهبارهت به لیكۆلینهوه و زانست و زانیاری،  
 ئەوا نابیت ئیمه هیچ شتیك له بارهی چیرۆکی پیشینهکانهوه له ئەهلی  
 کیتاب(جوولهکهو نهصارا) وهربگیرین، نهخاسه گهر هیچ فرهمایشتیکی له

(۱) في ظلال القرآن، (۴: ۲۲۲۷)

قورئان و سوننه تهوه له سه ر نه بوو.

هه ر له و ئایه ته شه وه به لگه یه که له سه ر داستانی ده سه له به ستی (ئیسرا ئیلیات) و نه گو نجانی بۆ ساغ کرد نه وه ی چیرۆکی پیشینه کان به دی ده که یه ن، چونکه نه م داستانه هه له به ستر اوانه ی که به (ئیسرا ئیلیات) ناو برا ون ه یچ زانسته یکیان تیا دا نییه و ته نها به ئه فسانه و شتی پوو چه ل و گریمان کاری دی ده نرێن. ئیتر پتویست نییه ه یچ تو یژه ره وه و لیکۆل یاریک جه خت له سه ر راستیه کی بکاته وه، یان به دوای بنج و بنا وان و لایه نی راستی یی ریوا یه ته کانیدا بگه رێت.. جا مادام ئاوا بن، ئه وا به ه یچ شی وه یه که ئیمه نابیت دانیان پێ دا بنی یه ن، یان به دوایدا بچین یان لی یان بکۆ لینه وه، یا خود بیان گێرینه وه، چونکه له و چیرۆکانه ن که ه یچ زانسته و زانیاریه کمان له باره یانه وه نییه.

## ( ٦ ) سه لماندنی مه سه له ی گرن گ (إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا) :

خودای مه زن فه رمو یه تی: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصْـِـبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾ (الحجرات - ٦) ...  
واته: (ئه ی ئه و که سانه ی با وه پرتان ه ی نه وه، ئه گه ر که سیکی نه ناسرا و که (له ده ست و زمان و داد پهروه ریبه که ی د ئنیا نین) هه والی مه سه له یه کی گرن گ و جی ی با یه خ ی خه لکی ی بۆ ه ی نه ن، ئه وا له باری راستی و نا راستیه که ی بکۆ لینه وه تا کو راست له درۆ جیا بکه نه وه، نه با دا به هو ی نه زانی و بێ ئا گای ته نه وه که سانیکی دی تووشی زیان و نا ره حه تی بکه ن و، پاشان له سه ره نجامی کرداره نا راسته که تان په شی مان و نی گه ران بن..)

ئه م ئایه ته به رنامه یه کی زانسته یی قورئا غمان له سا غکرد نه وه ی هه وال ه کان و سه لماندنیان دا پێشکه ش ده کات، ئه گه ر ئه و هه والانه له که سانی خرا پ و

به دره فتاره وه سه رچاوه یان گرتبیت، چونکه ئەم جوژه که سانه جیی متمانه نین و هەر هه والۆ قسه و باسیێک که بلاییده که نه وه درۆ و ده له سه و ساخته کاری و شیواندنی زۆری تیدایه، بۆیه هەر ده بیئت که گومان له رپوایهت و قسه و هه والۆ کانیاں بکریئت و هەر ده شبیئت ئەو هه والۆ و دهنگ و باسانه یان به ته رازووی ره خنه و هه لسه نگاندن و ساغکردنه وه بکیشریئت. ئیمه گه لێک جار هه والۆ و دهنگ و باسی سه رزاری که سانی خراب و به دره فتاری نیو ریزی موسلمانانیش ده دهینه بهر نه شته ری لیکۆلینه وه هه لسه نگاندن، ئیدی چۆن ده بیئت له و هه موو هه والۆ قسه و باسه نامۆیانه ی بی باوه ران نه کۆلینه وه که روژانه بۆمان دیت؟!

گومانی تیدا نییه که جووله که کان هونه رو شاره زاییه کی زۆریان له درۆ و ده له سه و ساخته کاریدا هه یه و، نه له بواری میژوو و، نه له سه رگوزه شته و، گیرانه وه ی به سه رهاته کاڤا متمانه یان پی نا کریئت، هەر شتیکیش له وانه وه ده رچوویئت مۆرکی هۆنینه وه و پروپاگهنده و ساخته کاری و ئەفسانه چیتیی هه لگرتوه، ئیتر چۆن ئەو سه رچاوه ئیسرا ئیلیانه و هه والۆ سه رگوزه شته کانیاں وەر ده گرین؟ چۆن سه ره رای خه وش و نه نگیه کانیاں به بی تیفکیرین و لیورده و نه وه یان په سه ندیاں بکه یین و پاشان وایان بگێرینه وه گوایه چهند راستیه کی جیگیرین و، ئەو فه رمایشته جیگیره ی خودایشیاں پی لێک بدهینه وه که ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾ (فصلت- ٤٢). واته: (فه رمایشتی خودا و کتیبی خودا له سه ر هەر بارو رووکارێک هیچ ده سکاری و خوارکردنه وه یه که هه لئاگریئت و هیچ ئالۆ گوێرو زیادکردن و لیکه م کردنیکی به سه ردا ناهێنریئت)..

پیویسته زۆر زۆر وریا و ئاگادار و ورده کار بین له کاتی بیستنی ریویات و قسه و باسی بی باوه راندا و هیچیان لی وهر نه گرین ته نها ئەو نه بیئت که باری راستیه که ی له لاماڤان زانراو بیئت و ئەو راستیه ش له قورئان و سونه تدا هاتبیئت.

بهراستی هه دوو ئایه ته که ی پیشوو (وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ) له گه ل (إِنْ جَاءَكَ فَاسِقُ بَنِي فَتَبَيَّنُوا) مه نهه جیکی بی وینه ی قورئانییمان له توژیینه وه ی زانستی و مه عریفیدا بو دیاری ده که نه و، رینماییه کی گرنگیشان له سه ودا و مامه له له گه ل (چیرۆکه کانی پیشینان) دا پیشکه ش ده که نه .. ئایه ته که ی سورته تی - اسراء - (وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ) ریگه له گیرانه وه ی هه واول و به سه رهاته کان ده گریت ته نها (دوای سه لماندن ی زانستیانه نه بیته)، ههروه ها ریگه له هینان و هه رگرتنی هه ر شتیکیش ده گریت ته نها دوای (متمانه پی کردن و پهیدا بوونی زانیاری) نه بیته. ئایه ته که ی سورته تی - حجرات - ییش (إِنْ جَاءَكَ فَاسِقُ بَنِي فَتَبَيَّنُوا) پالوتن و روون کردنه وه ی قسه ی که سانی تر پیویست ده کات.

## ٧) وَهَكَذَا نُفَصِّلُ لَكَ نَارِئًا.. (كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ)؛

جووله که کان گه لیکی بی زانیارین، زانیارییه روا له تیه که شیان ته نها چه نه درو یه کی هه لبه سترا و گو مان و بو چون و ئیددعا یه که، وهك خوداش له باره یانه وه فه رمویه: ﴿وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ أَلْكِتَبَ إِلَّا أُمَائٍ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ (البقرة - ۷۸).. واته: (له نیو جووله که کاند چه ندین که سی نه خوینده وارو بی ئاگا له کتیبی خو یان (ته ورات) هه یه که هه یچ له و کتیبه نازان ته نها چه نه درو ده له سه یه کی هه لبه سترا و نه بیته که له سه رکرده و پیشه وایینییه کانیانه وه وه ریانگرتوو و ته نها ئه و گو مان و بو چونه ناراستانه شیان بو نکوولی کردن له پیغه مبه رایه تی (محمد ﷺ) گرتوته بهر)..

ههروه ها جووله که کان ئه وه نه ده دروژن و بوختان چین که درو له سه ر خوداش ده که نه و قسه ی ناراستی بو هه لده به ستن، ئیدی چون له خه لکی سل ده که نه وه و

درۆیان بۆ هه‌ڵنا به‌ستن و بوختانیان بۆ ناکه‌ن؟ ئه‌ی ئایا واز له‌ پێشینه‌کان دێن و درۆیان له‌ سه‌ر هه‌ڵنا به‌ستن؟ ئایا خۆیان ده‌پاریژن له‌ درۆکردن له‌ سه‌ر زانست و میژوو؟ هه‌ر بۆیه‌ش له‌ چه‌ندان جێگه‌دا قورئان درۆ و بوختانه‌کانیانی دیاری کردوه، وه‌ک خودای زانا و په‌روه‌ردگار له‌ باره‌یانه‌وه‌ فه‌رمویه‌: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلُ دُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ (١٨٣-١٨١) (آل عمران)، واته‌: لێس بێلام! لێعه‌بد! ﴿الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلاَّ نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْآنٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ﴾ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (آل عمران: ١٨٣-١٨١)، واته‌: (بێگومان خودا وته‌ی ئه‌و جووله‌كانه‌ی بیست، كه‌ وتیان خودا هه‌ژاره‌و ئیمه‌ خۆمان ده‌وله‌مه‌ندین، ئیمه‌ هه‌موو ئه‌و قسه‌و گفتارو ره‌فتارانه‌یان تۆمار ده‌که‌ین له‌ گه‌ڵ تۆمارکردنی ئه‌و تاوانه‌ گه‌وره‌یه‌شیاندا، كه‌ پێغه‌مبه‌رانی خودایان به‌ زوڵم و زۆرداری كوشتوو و له‌ رۆژی دوایدا سزای سه‌ختی دۆزه‌خیان ده‌ده‌ین و پێیان ده‌لێن: ده‌ بجێژن ئه‌و ئه‌شکه‌نجه‌ پێ له‌ ئازار و واوه‌یلایه‌ی نێو ئاگری کله‌سه‌ندوی دۆزه‌خ. ئه‌م ئه‌شکه‌نجه‌ هه‌میشه‌یی و نه‌پراوه‌یه‌ش به‌هۆی کرده‌وه‌ درێندانه‌کانی نێو دنیا تانه‌وه‌یه‌، كه‌ پێغه‌مبه‌رانتان به‌ درۆ ده‌خسته‌وه‌و نكوولیتان له‌ هه‌ق ده‌کرد و درۆتان هه‌ڵده‌به‌ست، ئه‌و خودایه‌ی كه‌ ستم له‌ به‌نده‌کانی ناکات و به‌ خۆپایی سزایان نادات. -پاشان جووله‌که‌کان له‌ وته‌یه‌کی بێ شه‌رمانه‌ی تریاندا- گوته‌ویانه‌: خودا رایسپاردووین، كه‌ باوه‌ر به‌ وته‌و بانگه‌وازی هیچ پێغه‌مبه‌ریك نه‌که‌ین، هه‌تا ئه‌و کاته‌ی قوربانیه‌ک دینیت و خۆی پێ له‌خودا نزیک ده‌کاته‌وه‌و- ئه‌مه‌ش وه‌ک به‌لگه‌یه‌ک له‌ سه‌ر راستگۆیی خۆی. -تۆش ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر، پێیان بلێ: ئه‌دی باشه‌، خۆ پێش من چه‌ندین پێغه‌مبه‌ری ترتان بۆ نێرراو، هه‌مووشیان به‌لگه‌ی راست و

بنه‌بریان له‌سه‌ر راستگویی خۆیانیان بۆ ده‌خستنه‌ ڕوو، -وهك ئهو قوربانیه‌ی كه  
ئاگر ده‌بخوارد- ئه‌ی بۆچی ده‌تان كوشتن و سوور بوون له‌سه‌ر لووتبه‌رز و گومرایی  
خۆتان، ئه‌گه‌ر ئێوه له‌م ئیدعایانه‌تاندا راست ده‌که‌ن؟.

هه‌روه‌ها جووله‌که‌کان درۆ له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ران و خۆشه‌ویستان و عه‌بد  
صالحه‌کانی خوداش (به‌ پیاو و ئافره‌تیانه‌وه) ده‌که‌ن و درۆ و ده‌له‌سه‌ و قسه‌ی  
پروپوچیان به‌ ده‌مه‌وه ده‌که‌ن و ته‌نانه‌ت که‌م و کووپی و ئاکاری خراپیشیان ده‌خه‌نه  
پال.. داخۆ ده‌رباره‌ی (مه‌ریه‌م) ی کچی بی‌مێرد و دایکی عیسا- سلاویان لیبت-چ  
بوختانیکیان هه‌لبه‌ست؟!

قورئان له‌باره‌ی ئه‌م بوختانه‌یانه‌وه فهرموویه: ﴿وَيَكْفُرْهُمْ وَقَوْلُهُمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ  
بِهْتَنًا عَظِيمًا ۝ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ ۚ﴾<sup>١٥٦-١٥٧</sup>.  
(النساء: ١٥٦-١٥٧). واته: (خودا به‌وه‌ش سزای نه‌فامی و گومراییان ده‌دا که  
باوه‌ریان به‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی (عیسا) نه‌هینا و به‌وه‌ش که بوختانیکی گه‌وره‌و  
درۆیه‌کی گه‌نده‌لیان بۆ (مه‌ریه‌م) ی دایکی دروست کرد و پاشان ده‌شیانگوت ئیمه  
پیغه‌مبه‌ری خودا (عیسای کوپی مه‌ریه‌م) مان کوشت.

هه‌روه‌ها ئه‌وان ئێره‌یی (هه‌سوودی) به‌ باوه‌ردارانیش ده‌به‌ن و ئه‌وپه‌ری هه‌زو  
هیوا و ئاوات و په‌له‌قاژه‌و سووربوونیان له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه که موسلمانان له‌ ئاینه‌که‌ی  
خۆیان هه‌لگیرنه‌وه.

جا ئه‌گه‌ر ئه‌مه نه‌ریت و هیوا و ئاوتیان بی‌ت، چۆن ئیمه و ته‌و ریویات و  
به‌سه‌رهاته‌کانیان لێ په‌سندکه‌ین که به‌م ئاره‌زوو و ئامانجانه‌یان ئاوێته‌ کردوون و که  
به‌هۆی ئه‌و ریویات و به‌سه‌رهاته‌ ناراستانه‌شیانه‌وه خوازیاری به‌دییه‌نانی ئه‌و هه‌زو  
ئاره‌زوو ژه‌هراویانه‌ن؟!

له‌م ڕوه‌شه‌وه خودا فهرموویه: ﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ



يُرْذُنَكُمْ مِّنْ بَعْدِ اِيْمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ.... ﴿البقرة- ١٠٩﴾. واته: زۆربهی ئه هلی کیتاب - له وانهی که جووله که کانن -، هیواو ئامانجیان ئه وهیه دواي باوه رهینانتان و موسلمان بوونتان هه لئانگێرنه وه و بتانکه ن به کافران، ئه مهش له هه سودی دهروونه شه رخاوه کانیه وه دواي ئه وهش که هه ق و ئایینی راستی ئیسلامیان بو ده که وتوه.

ههروه ها ئه وان هه ق ده شارنه وه، له جیگه یدا ناهه ق و درۆ ده له سه بلاوده که نه وه، تاکو که سانی تری پێ ته فره بدن، وه ک خوداش فه رمویه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (البقرة- ١٠٩).

ههروه ها ئه وان کاتی که هه ق ده شارنه وه ده شران که ئه وه ناپاسته و له هه موو خوارو خێجیه کی کرداره کانیا ن ئاگا دارن، وه ک خودا ده فره مویت: ﴿أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ تُحَرَّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (البقرة- ٧٥). واته: ئه ری ئه ی موسلمانان، ئیوه هه ز ده که ن ئه وان ئیما ن بێنن، له کاتی که کۆمه لێک له زانا و شاره زایانیا ن گۆی بیستی فه رمایشتی خودا ن له - ته ورات - دا و پاشا ن ئه و ده قانه ی - ته ورات - ده شیوێنن و دواي ئه وه ی له راستیه که ی تیگه یشتوون ده سکاری ده که ن و ده شران که کارێکی ناره و او ناهه موار ده که ن؟!

بێگومان ئه وان زانیاریه کی بنچینه یان له باره ی ئه و به دره فتاری و تاوانه چه په لانه یانه وه نییه، چونکه زانیاری راست ده بێت سوود به خاوه نه که ی

بگهیه نیت و بهختیاری پێ ببه خشی و چاک و راستی بکاتهوه و بیهخته نێو ریزی ههق و خاوهنانی ههقه وه..

جا ئه گهر زانیارییهك خاوهنه که ی بهم ئاقاره نه گهیه نیت وهك ئه وه وایه که نه بیته.. له راستیشدا ههلس و کهوتی جووله که کان وهك ههلس و کهوتی ئه وانهیه که نازان و که هیچ زانست و زانیارییه کیان له خداهه بۆ نه چو بیته، ههروهها رهوشت و وته کانیشیان وهك رهوشت و وتهی ئه وه که سانهیه که نازان، ههه بویهش قورئان بریاری ئه وه یان له سههر ده دات که ئه گهر بیانزانیایه ئه واه ئه وه هه موو بهدکاری و لادان و خراپه کاریه یان ئه نجام نه ده دا، که وابوو به هۆی ئه وه رهفتار و گفتاره ناشیرینه یانه وه وهك ئه وانه یان لێ به سههر هاتوه که هیچ نازان..

خودا له باره یانه وه فهرموویه: ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ١٣١ وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هُرُوتَ وَمَرُوتَ ۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُمْ بِضَارِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلَّمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِم أَنفُسَهُمْ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ١٠١-١٠٣).

واته: دواى ئه وه ی ئه م پێغه مبه ره خودا ناردوو یه ته ناویان، بر وای به و کتیبهش ههیه که لایانه دیسان هیندیک له وانه ی ئه هلی کتیب، له کتیبی خودا خو

دهبوێرن و پرووی تی ناکهن. ههر دهئێتی نهشیان زانیوه.. کهوتونهته شوین ئهو شتانهی شهیتانهکان له زهمانی پاشایهتی سولهیمان دا به ورته دهیان خویندهوه. سولهیمان خوانه ناس نهبوو “شهیتانهکان خوانه ناس بوون” خهڵکیان فیّره جادوو دهکرد. ئهو زانستهش که هاتبوو ههر هارووت و مارووتی جووته فریشته له بابلدا، ههر که سێکیان فیّری جادوو بکردایه، پێشهکی تیّیان دهگهیاند: ئیمه ههر بۆ جهرباندن، نهکهی خودات له بیر بجی” ههر هیندهشیان لیّ فیّردهبوون ژن و میّرد لیّک جیابکه نهوه” که توانای ئهوهیان نهبوو -بیّ ئیزنی خودا- زیان له هیچ کهسیّ بدهن. ههر شتیکی وا فیّر دهبوون که زیان له خهڵک بداو بۆ خۆیان سوودیکی نهبی” دهشیانزانی کپیارانی جادووگهری لهو دونیادا هیچ بهشیان نیه. ئای ئهگهر تیّگهیشتبان دهیانزانی چۆن خۆیان خراب دهفروشن.. ئهمانه ئهگهر بروایان به خودا ههباویه و پارێزکار بان، دهیانزانی که پاداشی چاکتر له لای خودایه.

لهم ئایهتانهی پێشوهوه تیشکی سهرنج دهخهینه ههر ئهم رستانهی که دهبارهی زانیو و زانیاری جووله کهکان هاتوون:

۱- زانیاریه کهیان وای لیّکردوون کتیبی خودا پشت گوێ بهن: **بَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَأَوْا ظُهُورَهُمُ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ** ﴿۱﴾.

۲- زانیاریه کهیان وای لیّکردوون له گهڵ ئهو شهیتاناندا بن که خهڵکی فیّری سحر بازی دهکن: **﴿يُعْلَمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ﴾**.

۳- زانیاریه کهیان وای لیّکردوون فیّری شته زیانبه خشهکان بن: **﴿وَيَتَعْلَمُونَ مَا يَظُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾**.

۴- هه موو ئهو رهفتارانهیان نواندو بهوێ زانیاریه کهشیانهوه دهیانزانی هیچ پاداشتیکی چاکی لیّ به دهست ناهینن: **﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾**.

جا له ئه نجامی ئه وه هه موو تاوانه یانه وه قورئان پر یاری ئه وه یان له سه ره ده دات  
 گه ر بی ت و ئه وان بیانزانیایه و بیانیستایه بز ان هه موو ئه و تاوانه یان ئه نجام  
 نه ده دا، كه و ابو ئه وان ناز ان: ﴿وَلَيْتُمْ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا  
 يَعْلَمُونَ﴾... ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا  
 يَعْلَمُونَ﴾..

زانستی راست و سوودمه ند ئه و زانسته یه كه مرۆڤ به ره و باوه ره یان ده بات و  
 ته قوا و له خواترسانی بۆ به ره هم دینیت، جا ئه گه ر زانسته كه ئه م به رو بوومه نه دات  
 ئه واه و هك ئه وه وایه نه بی ت.

جا له به ره ئه وه ی زانیاری جو له كه كانیش به م ئاكامه چاك و سوودمه نده ی  
 نه گه یان دبوون و هك ئه وه و ابو وه كه هه ر نه بوو بی ت، ته نانه ت زانیاری ئه وان به ره و  
 ئاكامی كی پی چه وانه ی برد بوون، به ره و خراپه و به دکاری و لادان و ناهه ق و درۆ  
 ده له سه ی برد بوون..

جو له كه كان ئه و گه له ن كه ه یچ زانیاری یه کیان نییه ته نها زانیاری درۆ  
 ده له سه و گومان کاری و ئه فسانه چیت ی نه بی ت، پاشان ئه وان له گه ل ئه وانه داده نرین  
 كه ناز ان، واش ره فتار ده كه ن كه ناز ان، گه ر بیانزانیایه نه ده بو واه بكه ن..

ئه مه بر یاری قورئانه له سه ر زانین و زانیاری یان.. ئی تر چۆن متمان ه به خو یان و  
 سه رچا وه می ژوو یی و ئایینی یه کان یان بكه ی ن؟ چۆن پر و پا گه نده ی ئه وه یان بۆ بكه ی ن  
 گوا یه ئه وان ده زانن؟ ئه ی چۆن به و سه رچا وه پو وچه ل و درۆ ده له سانه یان  
 فه رمایشت ی پاك و بی گه رد ی خودا ته فسیر بكه ی ن له و قورئانه ی دا كه ه یچ شیكا رو  
 لی كدانه وه یه كی نامۆ نا راست ی ئه ملاولا قبول ناكات؟؟

## حوکمی گیرانهوهی (ئیسرائیلیات)

زانایانی ئیسلام بیروپرای جیا جیا یان له سهر حوکمی گیرانهوهی داستان ه ئیسرا ئیلیه کان ههیه :-

بۆ نمونه هه ندیکیان به ره های (مطلق) گیرانه وه یان یان قه دهغه کردوه و له وه شدا پشتیان به چه ندین ئایه تی رۆشن و چه ندین فهرمووده ی راست (صحیح) به ستووه و، پهیره ی مه نه جی ئیسلامیان له توژی نه وه ی زانستی و ده ستخستی زانیاریدا کردوه و، تیبینی هه ر فهرمووده و ته (أحادیث وأقوال) یکیشیان کردوه که هاتبیته بهرچاویان و ده لاله تی شیاوی گیرانه وه ی هه ندیک ریوایه تیان تیدا بینیبیت. که چی هه ندیک زانای تر به ره های ریگه یان به گیرانه وه ی ئه و ریوایه تانه داوه به راست و چه پدا ده رگیان بۆ خستونه سه رپشت و چه نده ها لپه ره ی کتیبه کانی ته فسیر و میژووو داستان ه کان یان پی ره ش کردووه وه و، قورئانی پیروزی خوداشیان پی ته فسیر کردوه.

به لام هه ندیکی تر له زانایانی ئیسلام چه ند مه رجیکیان بۆ گیرانه وه ی ئه و داستان ه داناوه ته نها چه ند جوړیکی تاییه تیشیان لی ده ستنیشان کردوون و به چه ند بواریکی دیاریکراویشه وه په یوه ستیان کردوون.

دیاره لی ره دا ماوه ی هینانه وه ی به لگه کانی ئه و بیروپرایانه و ماوه ی مونا قه شه و لیدوانیا ئمان نییه و، به یارمه تی خودا هه ول ده ده یین له کتیبیکی ترمان و له باسیکی تر دا به ناوی (مبهمات القرآن بین التبین والإبهام) دا باسیان لیوه بکه یین.

ئیمه سه رنجی ورد له کارو لیکۆلینه وه ی زانایان ده ده یین که هه لۆیستیان له ئاست داستان ه ئیسرا ئیلیه کاندا چی بووه و چه دیدو تیروانی نیکی خۆیان له سه ریان هه بووه و، له ئاکامی ئه و سه رنج و به دوا دا چو نانه شدا ته نها ئه و هه لۆیست و بیروپرایه به راست داده نیّت که ده رباره ی قه دهغه کردنی هینانی هیه شتیککی ئه و

داستان و ئهفسانه ئیسرائیلیانهیه و نابیت بۆ (وته هیئانهوه و بهلگه پێدانان) یش بگێرینهوه، یان تهنانهت بۆ گهواهێ پێدان و مۆلّهت خواستنیش بیت، خو ئهگهر بمانهویت له بوارێکی پێویستدا شتێکیان لێ وهگرین، ئهوه تهنها له بواړی (ئاگادارکردن و وریاکردنهوه و تیگه یاندن و رینمایی) دا واته تهنها لهو بواره دا دهگێرینهوه که به روشنی کهم و کورپیه کانیان و بنچینهی پووجه لێ و ئهفسانه کانیان پروون بکریتهوه و خه لکیان لێ وریا و ئاگادار بکریتهوه.

ئیمه بۆ ئهم رایه مان چه ند بهلگه یهك دینینهوه، بهلام دواي ئهوه ی سه رهتا جوړه کانی داستان و ریوایاتی (ئیسرائیلیات) بهو شیوه یه ی که زانیان باسیان کردوه، دیاری دهکهن..

### جوړه کانی (ئیسرائیلیات)

بۆ ئهم برگه یه باسیکی به پێزی مامۆستای شه هید، دکتۆر (محمد حسین الذهبی) م له بهره دم دابوو به ناوینشانی (الإسرائیلیات فی التفسیر والحديث) که تیایدا مامۆستا (خودا به شه هیدی دابنیت) ده رباره ی جوړه کانی (ئیسرائیلیات) و حوکم و گێرانه و هیان ده ویت و، بهلگه کانی (زانیانی ریده رو، زانیانی ریگر) ی ئه و ریوایاتانه ی دیاری کردوو، منیش لهو باسه به پێزی مامۆستای ناوبراوه وه پوخته ی جوړه کانی وهرده گرم.

"ئهفسانه ئیسرائیلییه کان سی جوړیان ههیه، وهك:

- ۱- جوړیکیان به پێودانگی راستی و ناراستیی.
- ۲- جوړیکیان به پێودانگی گونجانی له گه ل ئاینه که مان یان نه گونجانی.
- ۳- جوړیکیان به پێودانگی بابه ته که ی.

۱- له پرووی راستی و ناراستی تیایانه وه بۆ دوو بهش دابهش ده کرین:

(أ) راست (صحيح): وهك ئه و دهقانه ی له سه ره به راست گۆدانانی قورئان هاتوون

که ده باره ی سیفه ته کانی پێغه مبهری خودا محمد ﷺ.

له مباره یه وه خودای مه زن فه رموویه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿(الاحزاب: ٤٥-٤٦).

واته: (ئهی پێغه مبهر) (ئهی محمد) ئیمه تۆمان وه ک شاھید له سه ر ئه وانهی بۆیان ره وانسه کراویتو، وه ک مه ژده بی ده ریانو ترسینه ریشه یان، نار دووه و، وه ک بانگه واز کار ئیکش بۆ ریبازی خودا، که هه ر به یار مه تی و ئاسانکاری خوداش بانگه وازیان بکه یتو، وه ک چرایه کی به تین و رۆشنیش، که تاریکییه کان ده ره وینیته وه و رووناکی داده هیئت و رینمایی خه لکی ده کات).

ئهم سیفه تانه له ته وراتیشدا هاتوون و ئه وانهی ته وراتیان دیوه و خویندۆته وه به راشکاوی باسیان کردوه، له م باره یه وه (بخاری) له (عطاء کوری یسار) وه ئهم وته به نرخه ی گێرا وه ته وه: ((لَقِيتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو بْنَ الْعَاصِ فَقُلْتُ اخْبِرْنِي عَنْ صِفَةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي التَّوْرَةِ. فَقَالَ: أَجَلٌ وَاللَّهِ إِنَّهُ لَمَوْصُوفٌ فِي التَّوْرَةِ كَصِفَتِهِ فِي الْقُرْآنِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ وَحِرْزًا لِلْأُمِّيِّينَ، وَأَنْتَ عَبْدِي وَرَسُولِي، إِسْمُكَ الْمُتَوَكَّلُ، لَيْسَ بِفَطٍّ، وَلَا غَلِيطٌ، وَلَكِنْ يَقْبِضُهُ اللَّهُ حَتَّى يُقِيمَ بِهِ أَلَمَةَ الْعَوَجَاءِ، بَأَن يَقُولَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. وَيَفْتَحُ اللَّهُ بِهَا قُلُوبًا غُلْفًا، وَأَذَانًا صَمًّا، وَأَعْيُنًا عُمْيًا.. قَالَ عَطَاءٌ: لَقِيتُ كَعْبًا -كعب الاحبار- فَسَأَلْتُهُ عَنْ ذَلِكَ فَمَا اخْتَلَفَ حَرْفًا))<sup>(١)</sup>. واته: (به دیداری (عبدالله کوری عه مر) گه یشتم و پیم گوت: باسی سیفه تی پێغه مبهری خودام ﷺ له ته وراتدا بۆ بکه .. ئه ویش گوتی: به ئی" ده سا به خوا چۆن له قورئاندا وه سف کراوه، ئاواش له ته وراتدا وه سف کراوه، وه سف که ش به م شیویه بووه: (ئهی پێغه مبهر، ئیمه تۆمان به شاھیدو مه ژده به خشو ترسینه ری ئه وانهی بۆ لایان ره وانه ده کریت، نار دووه، هه روه ها وه ک په ناگه یه کی رووناک و

(١) رواه البخاري في كتاب التفسير، رقم ٦٥، باب (إنا أرسلناك شاهداً ومبشراً ونذيراً) رقم ٣، حديث رقم ٤٨٣٨.

پتهو بو بئ دهسه لات و پئ لیتیکچوان... تو بهندهی من و پیغه مبهری منیشت، ناوت (متوکل)هو، تو په و دل پهق نییت، خودا نه و رووناکییه لانا بات ههتا نه و شه ریه ته خوار کراوه ی پئ راست و راگیر ده کات ته نهها ئالای- لا اله الا الله- ده چه سپیت و چه ندان دلی داخراو و چه ندان گوئی که پرو چه ندان چاوی نابینای پئ ده کریته وه).

(عطاء) گوئی: دوا ی ئه مه به دیداری (که عب) ی زانای جووله که کان گه ی شتم و پرسیارم ده باره ی نه و سیفه ته لیکچوانه ی نئو قورئان و ته ورات لیکرد و نه ویش لاریی له سه ر تاکه پیتیکیان نه بوو.

(ب) هه لبه ستر او (موضوع): وهك ئه فسانه ی چیا ی (ق) که به ئیدعای دروزه کان و هاتوو ه گوایه ئه م چیا به چوارده و ره ی ئاسمانه کان و زهوی گرتوو ه.

۲- له پرووی گونجانی یان نه گونجانی له گه ل دینه که ی ئیمه . به م پێودانگه ش ده کرین به سی به شه وه:

(أ) نه و ده قانه ی له گه ل ده قه کانی ئایینی ئیمه دا وهك یهك و گونجان:

نمونه ش له مباریه وه نه و فه رموو ده یه یه که (بخاری) له (ابو سه عیدی

خدری) به وه ﷺ گیرا و یتیه وه که پیغه مبه ر ﷺ تیا دا فه رمو یه:

((تَكُونُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خُبْرَةً وَاحِدَةً، يَتَكَفَّوْهَا الْجَبَّارُ بِيَدِهِ، كَمَا يَكْفَأُ أَحَدُكُمْ خُبْرَتَهُ فِي السَّفَرِ، نَزْلًا لِأَهْلِ الْجَنَّةِ.. فَأَتَى رَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ فَقَالَ: بَارَكَ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، أَلَا أُخْبِرُكَ بِنَزْلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ: بَلَى، قَالَ: تَكُونُ الْأَرْضُ خُبْرَةً وَاحِدَةً- كَمَا قَالَ النَّبِيُّ ﷺ -، فَنَظَرَ النَّبِيُّ ﷺ إِلَيْنَا ثُمَّ ضَحِكَ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِذُهُ)).<sup>۱</sup> واته: له پۆزی قیامه تدا زهوی وهك گونکه هه ویریکی لیدیت که خودای به ده سه لات له چنگیدا هه لی ده گریت وهك چۆن یه کیك له ئیوه گونگه هه ویره که ی له سه فه ردا ده خاته چنگیه وه، نه وه ش خودا بو خه لکی به هه شتی دانا وه..

(۱) رواه البخاري في كتاب الرقاق رقم ۸۱، باب: يقبض الله الأرض، رقم ۴۴، حديث رقم ۶۵۲۰.



له و كاته دا پیاویك له جووله كه كان هاتو گوتی: ئه ی (ئه بالقاسم)، به ره كه تی خودات له سه ر، ئایا هه والی ئه وه ت پێ بدهم كه چ نشینگه یه ك بۆ خه لکی به هه شت له رۆژی قیامه تدا ئاماده كراوه؟ فه رمووی: به لێ، گوتی: زه وی له و رۆژدا وه ك گونگه هه ویریکی لێدیت — وه ك پێغه مبه ری خواش ﷺ وای فه رموو بوو—. كا تێك پێغه مبه ر ﷺ ئه و وته یی له كا برای جووله كه بیست، ته ماشایه کی ئیمه ی كردو پێكه نی و زه رده خه نه یه کی درێژ گرتی هه تا خرێكانی نیو ده می ده ركه وتن.

(ب) ئه و ده قانه ی پێچه وانه ی ده قه كانی شه ریه تی ئیمه ن:

نمونه ی ئه مه ش ده قی ئه و به سه رهاته یه كه جووله كه كان له به شیکی ته ورات به ناوی (سفر الخروج) دا داویانه ته پال (هارون) ی پێغه مبه ر-سلاوی خوا ی لیبیت- و كه گوایه (هارون) خۆی گوێره كه ی بۆ (بنو اسرائیل) دروست كردوه و داوای لێكردوون ئه و گوێره كه یه به رستن.

هه روه ها وه ك ئه و ده قه پووجه له شیان كه له (سفر التکوین/كتیبی پێكه اتن) دا خستوو یانه ته پال (خودا) كه گوایه له ماوه ی شه ش رۆژدا ئاسمانه كان و زه وی دروست كردوه، ئیدی ماندوو بووه و له رۆژی هه وته مدا پشوو ی داوه كه (رۆژی شه ممه) بووه.

(ج) به شی سییه م: ئه و ده قانه یه كه ئاینی ئیمه له ئاستیاندا بێ ده نگ بووه و هیچ نمونه یه کی له سه ر پشتگیریکردنیان یان به درۆ خستنه وه یان تیدا نییه، وه ك چهند به سه رهاته یکی گێڕاوه ی (به نی ئیسرا ئیل) ده رباره ی شیکاری چیرۆکی مانگا که ی (به نی اسرائیل) له و کاته وه ی پیاوه که مامی خۆی ده کوژیتو، پاشان کهسانی تر داوای خۆینه که ی لێده که نو، سه ربپینی مانگا که و زیندوو کردنه وه ی کوژراوه که پیتی، و پێناساندنی بکوژه که ی.

### ۳- پتودانگی سییم/ له روى جوړو چه شنى بابته کهیه وه، نهم پتودانگه ش بۆ سى بهش دابهش دهییت:

(أ) بهشی یه کهم په یوه سته به مه سه له کانی بیرو باوه په وه:-

نمونه ی ته مه ش نه وه فرموده یه یه که (بخاری) له (عبدالله کوری مسعود) وه ﷺ گپړاوتییه وه که: زانایه که له زانایانی جووله که هات بۆ لای پیغه مبهری خودا ﷺ و پتی گوت: (ته ی محمد، نیتمه ده بینین خودا ئاسمانه کان ده خاته سهر په نجه یه که و، خاک و زهوییه کانیش ده خاته سهر په نجه یه که و دارو دره خت و پوه که کانیش له سهر په نجه یه که و ئاوو خویش له سهر په نجه یه که و، سهر جم دروستکراوانی تریش له سهر په نجه یه که و ئینجا ده فرمویت (من خاوه نم -أنا الملك).. پیغه مبه ریش ﷺ پیکه نی هه تا خریسی دانه کانی ده رکه وت، ته مه ش وه که به راست دانانی وتی زانا جووله که که.

به لام دواپی نه وه فرمایشته ی خودای خوینده وه که فرمویه: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (الزمر- ۶۷).. واته: (ته وان به تهواوی خودایان به گه وره نه گرتو وه به ناسینی تهواو نه یان ناسیوه. زه ویش له روژی قیامه تدا له ژیر ده ستیدایه و ئاسمانه کانیش به کومه ل ملکه چو بهنده ی ژیر ده سه لاتیی خودان، پاک و به رزو بی گهرده خودا له و شتانه ی که ده یکه نه هاوه لی<sup>(۱)</sup>.

(ب) بهشی دوو هم په یوه سته به مه سه له ی حوکم و فرمانه کانه وه:

نمونه ش نه وه فرموده یه یه که (بخاری) له (عبدالله کوری عه مر) وه ﷺ

(۱) الحديث رواه البخاري في كتاب التفسير: ٦٥، باب قوله تعالى ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ رقم ٤٨١١، حديث رقم: ٤٨١١.

گێڕاویتییه‌وه که‌وا جووله‌که‌کان پیاویک و ژنیکێ خۆیان هینا بۆ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ که زینایان کردبوو تاكو حوكمیکیان به‌سه‌ردا بدات، ئه‌ویش فه‌رمووی: (گهر که‌سیک له ئیوه زینا بکات چیی لێ ده‌که‌ن)? گوتیان: (رووی هه‌ردوو که‌سه زیناکه‌ره‌که ره‌ش ده‌که‌ین و لێیان ده‌ده‌ین).. پیغه‌مبه‌ر ﷺ لێی پرسین: (ئایا له ته‌وراتدا حوكمی به‌رده‌باران کردنیان-رجم- به‌دی ناکه‌ن)? له وه‌لامدا گوتیان: (هیچ حوكمیکی له‌و جووره له ته‌وراتدا به‌دی ناکه‌ین)، له‌ویدا (عبدالله کوری سلام) گوتی: (ئیه‌وه درۆ ده‌که‌ن، ده‌بچن ته‌ورات بێتن و بیخویننه‌وه گهر ئیه‌وه راست ده‌لێن).

خویننه‌روه‌ی ته‌ورات ده‌ستی خسته سه‌ر ئایه‌تی (به‌رده‌باران کردن) له ته‌وراتدا ده‌ستی کرد به‌ خویندنه‌وه‌ی ئایه‌تی سه‌روو خواروی ده‌ستی، به‌لام ئایه‌ته‌که‌ی (به‌رده‌باران کردن)ی نه‌خویندنه‌وه. ده‌ستی له‌سه‌ر ئایه‌تی (به‌رده‌باران کردن) لادا و لێی پرسی: (ئه‌مه چی‌بوو)? کاتی‌ک هه‌موویان بینییان گوتیان: (ئه‌وه ئایه‌تی تایبه‌ت به‌ به‌رده‌باران کردنه).

ئینجا فه‌رمانی چی‌به‌جێ کردنی به‌سه‌ریانا دا و پیاو و ژنه زیناکه‌ره‌که له جیه‌کی نزیک جێی مردوو له‌لای مزگه‌وت به‌رده‌باران کران.

(ابن عمر) ده‌لێت: (له‌کاتی به‌رده‌باران کردنیان دیستم پیاوه‌که خۆی به‌سه‌ر ژنه‌که‌دا شوڕ ده‌کرده‌وه و ده‌یویست له به‌رده‌کان بپارێزێت)<sup>(١)</sup>.

(ج) به‌شی سییه‌م/ په‌یه‌سته به‌ ئاموژگارییه‌کانو، به‌نده و کوێله‌کانو، چیرۆکه‌کانو، می‌ژوووه‌وه: نمونه‌ی ئه‌مه‌ش (ئهو داستانه ئیسرائیلیاتانه‌یه که سه‌باره‌ت به‌ درێژه‌ی چیرۆکی دروست کردنی که‌شتی (نوح)-سلاوی خوا‌ی لیبت-و ته‌خته‌ی که‌شتیه‌که و درێژی و پانی و رووداوه‌کانیه‌تی)<sup>(٢)</sup>.

(١) رواه البخاري: في كتاب التفسير، رقم ٦٥. باب قوله تعالى: (قل فأتوا بالتوراة فاتلوها) رقم ٦، حديث رقم ٤٥٥٦.

(٢) الإسرائيليات في التفسير والحديث، للدكتور محمد حسين الذهبي: ٤٧-٥٤ بتصرف واختصار.

جا کاتیك له بهشه کانی ئەفسانه کانی (ئیسرائیلیات) به ههرسی پێدوانگه کانیانوه دهکۆلینهوه، ئەم چەند خالەمان له لای گه‌ل‌له ده‌بیت:

١- ئیمه پێ له‌سه‌ر راستی هه‌چ کامیکیان داناگرین ته‌نها مه‌گه‌ر له‌ قورئان و سوننه‌دا ده‌قی هاوواتایان هه‌بیت. بۆیه‌ش پێی له‌سه‌ر داده‌گرین چونکه‌ مانای هاوشیوه‌ی له‌لای ئیمه‌ هاتوه‌، نه‌ك له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ خانه‌ی (ئیسرائیلیات) بیت.

٢- بێگومان ئەم راست (صحیح)ه‌ی که‌ له‌ سه‌رچاوه‌ راسته‌قینه‌کا‌مانا هه‌یه‌ و که‌ لێك گونجای شه‌ریعه‌تی ئیمه‌یه‌، له‌ خانه‌ی (ئیسرائیلیات) دا نامینن، به‌ل‌کو مۆرکی شه‌ری ئیمه‌ و سیفه‌تی حوکه‌کا‌مان وه‌رده‌گریت، ده‌بیت به‌شیك له‌ دین و کلتوری ئیسلامیمان.

٣- ئەو ده‌قانه‌ی نا‌رێکن لای ئیمه‌ و پێچه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌ته‌که‌مانن، ریا‌یه‌ت و گێ‌رانه‌ویان شی‌او نییه‌ ته‌نها له‌ ده‌رووی ئا‌گادار‌کردنه‌وه‌ و هۆشیار‌کردنه‌وه‌ی خه‌ل‌کیه‌وه‌ و بۆ ده‌رخستنی درۆ و ده‌له‌سه‌ و چا‌وبه‌ستیه‌کانیان نه‌بیت. جێی با‌سی‌شه‌ هه‌ندیک له‌ موس‌لمانه‌ پێ‌شین‌ه‌کان ئەو ده‌قانه‌یان له‌ بواری په‌سند‌کردن و پێ‌قا‌یل بو‌ونه‌وه‌ خستۆته‌ روو.

٤- ده‌قی تری (ئیسرائیلیات) له‌ پله‌ی (م‌وضوع) و (ض‌عیف) دا له‌ ده‌رووی زان‌ستدا دانا‌ریت، چونکه‌ نا‌وه‌رۆکه‌کانیان پ‌است و واقیعی نیین. خو‌ نه‌گه‌ر وه‌ک چیرۆکی پێ‌شین‌ه‌کان با‌س ب‌کرین و ئایه‌ته‌کانی قورئانی‌شان پێ ته‌فسیر ب‌کریت ئەوه‌ مانای وایه‌ قورئان به‌ شتی نا‌را‌ست و هه‌له‌سه‌ترا و (م‌وضوع) را‌قه‌ کراوه‌، هه‌یچ که‌سی‌کیش بریاری دروستی و شی‌اوی ئه‌و جو‌ره‌ را‌قه‌‌کردنه‌ی نه‌داوه‌.

٥- ئەو ده‌قانه‌ش که‌ له‌لای ئیمه‌ بێ‌ده‌نگی لێ‌کراوه‌ و که‌ به‌ره‌هه‌ل‌ستی شه‌ره‌که‌مان نا‌کات و به‌ مه‌سه‌له‌کانی عه‌قیده‌ و حوکه‌ و فه‌رمانه‌کانی‌شه‌وه‌ په‌یه‌وست نییه‌، رێی گێ‌رانه‌ویان له‌لایه‌ن هه‌ندیک زانی رێ‌پێ‌د‌ه‌وه‌ (بۆ

نمونه هێنانهوه و وهبیرخستنهوه) دراوه، ئیمهش تهنها لهههوارى  
ئاگادارکردنهوهدا شیاوی دیاری کردن و گیرانهوهیان بهدی دهکهین، لهمهشدا  
پهپهوی زانایانی لیکۆلیار و توێژهوهروه دهکهین چونکه خودی ئه  
دهقانهش پیچهوانهیه مه نههه جی قورئانی پیروژن لهو توێژینهوهو زانست و  
زانباریهندا که ئاماره مان بۆ کردن.

\* \* \*

### به لکه کانی قه دهغه بوونی گیرانهوهی دهقه ئیسرائیلی یه کان:

۱- چونکه جوله که کان فهرمايشتى خودايان له جى خوى له تهوراتدا گۆريوه يان  
به ههله ليكيان داوه تهوه، بهم رهنگهش وا ناسراون که بهرامبهه ميژوو  
دهسپاک و سههراست نين، وهك خودا له باره يانهوه فهرموويه: ﴿...وَمِنَ  
الَّذِينَ هَادُوا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ  
مُحَرَّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ  
تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا...﴾ (المائدة- ٤١).

واته: (له نيتو جوله که کاند گه لیک کهس هه ن که هه میشه گوئ ده گرن لهو  
دروو ده له سانهی که پیشهوا ئایینییه کانیان هه لئ ده به ستن و پروایان پی ده که ن و  
به م رهنگهش له جیاتی ئه وهی گوئ له تو بگرن ئه ی پیغه مبهه ر، گوئ له  
که سانیکی دی ده گرن له ده ره وهی کۆرو کۆمه لئ تو، ئه وان که (جوله که کانی  
خه بهه ر بوون) فهرمايشتى خودا به هه له لیک ده ده نه وه ئه حکامی ته ورات  
ده شیوینن و ده یشارنه وه (به تاییه تی حوکمی تاوانی زینا) و جیبه جی کردنی  
له سه ر ئه و پیاوو ژنه زیناکه ره یان که له خانه دان و ده سڕۆیشتووه کانی خه بهه ر

بوون و كه حوكمی خودایان به سهردا جیبه جی نه ده كردن و دهشیانگوت: (نه گهر محمد ﷺ حوكمیكى سوكترى وهك شه للاق لیدان (جلدی) بۆ بریاردان نهوا په سندی بکه، به لام نه گهر فه توای تری حوكمی به ردبارانی بۆ ده كردن وریابن له وهی په سندی بکه). (٠)

ههر لهم بارهیه وه خودا فرمویه: ﴿فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَنَسَةً تَجْرِفُ وَاَلْكَالِ عَنِ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلُعُ عَلَىٰ حَاثِرٍ مِّنْهُمْ...﴾ (المائدة- ١٣). واته (جوله كه كان به هوی شكاندن ئه وه په یانه لیانمان وه رگرتبوو نه فره تمان لیكردبوو و كه وتنه بهر رقو نه فره تی ئیمه و، ئیمهش دلیانمان رهقو وتندو وشك كرده وه كه هیچ په ندو رینماییه کی به سود کارایی له سهریان نه بیته و شایانی رپی راست نه بن، چونكه نهوان فرمایشتی خودایان له ته وراتدا گۆریوه به شیکی زۆری ئه وه دهقه به یاد خه وه انه ی نیو ته وراتیان له بیر خۆیان بردۆته وه وهك ئه وه دهقانه ی داوای په یره ویکردنی ئاینی -محمد- یان لی ده كهن، ههروه ها جوله كه كان به رده وام بی په یان و بی وه فان و په یان ده شكینن).

٢- چونكه جوله كه كان له ههر وته و سهرگوزشته یه کیاندا شتی ناراست و هه لبه ستر او ده هینه وه، وهك خوداش فرمویه: ﴿وَبِكْفَرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَنًا عَظِيمًا﴾ (النساء. ١٥٦) واته: (جوله كه كان به هوی ئه وهی كه باوه رپیان به -عیسا- ش نه هیناو، به هوی ئه وه بوختانه گه وره یهش كه خستیانه پال مه ریه م- ی دایکی عیسا و به هوی ئه وه سهرگوزشته پر له درۆو ناراستانه یانه وه كه وتنه بهر سزا و نه فرینی خودا).

٣- جوله كه كان هه زده كهن موسلمانان له ئاینه که یان لابدهن، ئه مهش له ریی دهقه

ناراسته ئیسرائیلییه کانیانه وه به دی دینن، خودا لهم بارهیه وه فهرموویه: ﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُم مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا بُتِنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَأَعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ﴾ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾ البقرة. واته: (زۆر کهس له شوینکه وتوانی کتیبه کانی پیشوو به تایبه تی له پیشهوا ئایینییه کانی جووله که هه زو ئاواتیان ئه وهیه که ئیوهی موسلمان دواى باوه رهینانتان له دین هه لگێرنه وه و بتانکه ن به کافران، ئه مهش به هوێ ئه وه دروونه پر له هه سوودی و رق و دژایه تییه یان و له دواى ئه وهی ئایینی هه قی ئیسلامیان بۆ روون بۆته وه).

٤- جووله که کان هه ق ده شارنه وه له کاتی که ده زانن هه قه و، ده شیگۆرن بۆ ناهه ق و ده زانن که ئه وه ناهه قه. ئه فسانه و به سه رهاته ئیسرائیلیاته کانیشیان دیاره دیه که له دیاره هه مه جهۆره کانی ئه وه (هه ق هه شاردان) و (ساخه کاری) یانه. لهم رووه وه خودای مه زن فهرموویه: ﴿أَفَنْظَمُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ ﴿٧٥﴾ البقرة. واته: (ئایا ئیوه -ئهی کۆمه لێ باوه رداران- به ته مان و هیواى ئه وه ده خوازن که جووله که کان باوه ر به ئاینه که ی ئیوه بینن له کاتی که تاقمیک له شاره زا کانیان فهرمایشتی خودایان له ته وراتدا ده بیست و دواتر ده سکارییان ده کرد دواى ئه وهی لێ تیگه یشتبوون و ده یانزانى بنج و بناوانی راستیه که ی چییه؟!)

٥- زانستی جووله که کان ته نها چه ند هیوا و ئاوات و بۆچوون و وه همیکه، هه ره که خودا له باره یانه وه فهرموویه: ﴿وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنَّهُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ ﴿٧٨﴾ البقرة. واته: له نیو ئه واندا هه ندیک کهس نه شاره زا و نه خوێنده وارن و، وا ده زانن کتیبی ته ورات جگه له چه ند هیوا و

ئاواتیک هیچی دی نییه، نه وانه ههر گومانیان کردۆته پیشه و نه ریتی خۆیان).  
 ۶- جووله که کان به ئانقه ست ههق پشت گوێ ده خهن و، به نیاز و مه بهستی  
 ناهه مواریشیا نه وه دواى ناهه ق ده که ون. ئه م خراپه و به دکارییه شیان له ده قه  
 شیوا وه ئیسرا ئیلیاته کانیا ندا رهنگ ده داته وه، ههروهك خودا خۆی فهرموویه:

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ  
 الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾  
 وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ...﴾ (البقرة: ۱۰۲). واته:  
 (جووله که کان کاتیک پیغه مبه ریکیان له خودا وه بۆ ره وانه کرا و هاته لایان- که  
 مه به ست پیغه مبه ری ئیسلام محمه ﷺ و، که سه ره رای نه وه ی کتیبه که ی لای  
 خۆیان- ته ورات- یش پشتگیری نه و راستیه ده کات که چی تا قمنیک له و خا وه ن  
 کتیبانه ی جووله که کان کتیبی خودایان خسته پشت گوێ و خۆیان لی گیل کرد  
 وه که نه وه ی گوايه به سه ره اتی وایان نه زانی وه نه یانیستو وه. ههروه ها هه ندیک  
 له جووله که کان دواى نه وه که وتن که شهیتانه کان ده رباره ی پادشایی و ده سه لاتی  
 سوله یان ده یا خۆینده وه)....

۷- جووله که کان گه لیکى نه فام و تی نه گه یشتون و واش هه لئس و که وت ده که ن که  
 گوايه ده زانن و تیگه یشتون، خۆ نه گه ر زانستیان هه بوايه نه وه هه موو نه فسانه و  
 درۆ و ده له سه یه یان بلا و نه ده کرده وه. له م باره یه شه وه خودا فهرموویه:

﴿...وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِن خَلْقٍ وَلَئِنَّ  
 مَا شَكَرُوا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا  
 وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۱۰۳). واته:  
 (بیگومان جووله که کان ده زانن نه وه ی کالای واکریت و شتی جادوو که رانه ی  
 وایان فیتر ببیت نه و له روژی دوا ییدا هه یج پشکی پاداشتیکی نییه و، نه و



شته‌ی ئەوان خۆیان پێی فروشتوووە و کەوتوو نەتە داوییه‌وه شتێکی زۆر بێ نرخ و خراپە ئەگەر بزنان و تییگەن. خۆ ئەگەر ئەو جوولەکانە ئیمان و باوەڕیان بهێنایە و پارێزکارو بە تەقوا بوونایە، ئەوا لەلایەن خوداشەو پاداشتیکی جاکترین لەو دەبوو ئەگەر بزنان و بیروھۆشیان بە کار بینن).

۸- بېگومان چيرۆكه كانى پېشينان به شيكى هه والۆ زانستى ناديار (غيب)ى رابردووه، غهيبى رابردووش ته نها به خوداى تاك و ته نياوه په يوه سته و هه ر خودا خوى ده يزانييت. جووله كه كانيش ئاگادارو بينه رى رووداو ه كانى گه لو نه ته وه كانى پيش خويان نه بوون، وه ك خودا ده فرمويت: ﴿...وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ﴾ (يوسف - ۱۰۲)، واته: (ئهى پينغه مبه ر، ئه و به سه ره ات و چيرۆكه انه له هه والۆ ده نگ و باسه نه زانراوه كانه و توش له لاى كه سانى نېو چيرۆكه كان نه بوويت، كاتيك برياريان داوه و پيلانيان دارشتووه).

۹- قورئانی پیرۆز موسلمانانی فیروی ئەوه کردووه، که چۆن مشت و مې له گهڵ جووله که کان بکهو و چۆن درۆ و ده له سه و بهندو باوو نه فسانه ی ئیسرا ئیلیاتیان پووچه ل و ر هت بکه نه وه، ئەویش به و جوړه ی به ده قی قورئان پێیان بلێن:

﴿أَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمْ اللَّهُ؟﴾ ئیوه زانترن یان خودا؟، ههروهک خوداش فرمویه:

﴿قُلْ أَتَحَاجُّونَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ﴾ (۱۳۶) أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمْ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (البقرة ۱۳۰) واته:

(ئهی پێغه مبه ر، به و جووله کانه بلێ: (ئایا ره وایه ئیوه مشت و مې و پرته و بۆله مان له ئایینی خوادا له گه لدا بکه ن!! خو خۆتان چاک ده زانن که ئەو خودایه بهروه دگاری ئیبه و ئیبه شه و، ئیبه کاروباری خۆمان هه یه و، ئیبه ش کاروباری

خۆتان ههیه وههه بۆ خۆتان، ئیمه دلسۆزو ملکهچی نهو پهروهردگارهین، یاخود ئیوه دهلین که گوايه ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یهعقوب و نهوهکانی جووله که یان گاوری بوون، تۆش نهی پیغه مبهه ﷺ پێیان بلێ: ئایا ئیوه چاکتر دهزانن یان خودا، جا کێ لهو کهسه سته مکارتره که راستیهه دهزانیت و دهشاریتهوه و شایهتیهه دهزانیت و ناییت؟ بێگومان خوداش بێتاگا نییه لهو کارو کردهوانهیه که نهجمای دهدهن؟!)

۱۰- وجودی چهند ئهلقهیهکی (ون بوو) له میژووی پیشینهکاندا: خودا لهم پروهوه زانستی به کهس نهداوه و تهنها خۆی به زاتی پاکی لێیان ئاگاداره، بهلام سهگوزشته دهسهلبسته ئیسراییلییهکان کاتیک پروپاگهندهی زانینو لێئاگاداربوونیان دهکهن نهوا به ئاشکرا سهڕپێچی له قورئان دهکهن که تهنها ئهم فهرمایشتهی خودا لهم ئایهتهدا به درۆیان دهخاتهوه، وهک دهفرمویت:

﴿الْمَیَاتِکُمْ نَبَّأُ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِکُمْ قَوْمٌ نُوْجٍ وَعَادٍ وَثَمُوْدٌ وَالَّذِیْنَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا یَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ...﴾ (۱) **ابراهیم** . واته: ئایا ههوالو به سههراتی گهلانی پیش خۆتان پێ نهگهیشتوو وهک گهلهکانی (نوح) و (عاد) و (سهموود) و نهوانهیه لهوای نهو گهلانه هاتوون و که تهنها خودا دهزانیت چهند بوون و چییان به سههر هاتوو؟!)

۱۱- قورئان به ئاشکرا و به راشکاوی نهوهی قهدهغه نهکردوو که دهبارهی به سههراتی پیشینهکان و چیرۆکی گهلانی پیشوو پرسیار له (ئههلی کتاب) واته له جووله که و دیانهکان بکریت.. ئهم قهدهغه کردنهش بهروونی لهم فهرمایشتهی خوادا هاتوو: ﴿...وَلَا تَسْتَفْتِ فِیْهِمْ مِّنْهُمْ اَحَدًا﴾ (الكهف- ۲۲) . واته: ههرگیز لهبارهی پیشینهکانهوه پرسیار له کهسیان مهکه.

۱۲- قورئان به راشکاوی نهوهشی له موسلمانان قهدهغه کردوو که بهبێ زانست و

زانباری هیچ وتهیهك له باره‌ی چیرۆکی پیشینه‌كان نه‌ئین، دیاره‌ نه‌فسانه‌و به‌سه‌رهاته ئیسرائیلییه‌كانیش هه‌موویان وته‌و ریوایه‌تی بێ‌زانبارین و خاوه‌نه‌كانیشیان به‌بێ‌ زانسته‌و زانباریه‌ك رێچکه‌ی خۆیان له‌و لایه‌نه‌وه گرتۆته‌بهر، وه‌ك خوداش فهرموویه: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا...﴾ (الإسراء: ٣٦). واته: (به‌بێ‌ زانسته‌و زانباری دوا‌ی هیچ وته‌و به‌سه‌رهاته‌و رێچکه‌یه‌ك مه‌که‌وه‌و ته‌نها به‌ دیدو بۆچوون حوكم مه‌ده‌و دانێ‌ پێ‌دا مه‌نێ‌، چونکه‌ به‌راستی گوێ‌و چاو و دڵ هه‌موویان به‌رپرسیارن لێ‌).

١٣- قورئان نه‌وه‌ی له‌سه‌ر پێ‌ویسته‌ کردوین که له‌کاتی بیسته‌نی هه‌وال‌و به‌سه‌رهاته‌ له‌ که‌سانی به‌دکاردا داوا‌ی پروون کردنه‌وه‌ بکه‌ین و بچینه‌ نی‌و بنج و بناوانی هه‌واله‌کانه‌وه‌و، نایه‌ت هه‌وال‌و ریوایه‌تی به‌دکاران و کافران په‌سند بکه‌ین، به‌لکو ده‌بێ‌ت بیه‌خینه‌ سه‌ر ته‌رازووی په‌خه‌ی راسه‌قهینه‌و نه‌گه‌ر شتێکی ساغی تێ‌دا‌بوو و راستی و دروستیه‌ که‌یمان بۆ‌یه‌کلا بووه‌وه‌ وه‌ری بگرین و نه‌وانی تری لێ‌ پشت گوێ‌ بجه‌ین.. هه‌ر به‌م رهنه‌گه‌ش ده‌بێ‌ت به‌رامبه‌ر ریوایاتی جووله‌که‌و ئیسرائیلیات بووه‌ستین. وه‌ك خودا فهرموویه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾ (الحجرات: ٦). واته: (ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هێناوه‌، نه‌گه‌ر که‌سه‌ی نه‌ناسراو که‌ له‌ راستگوێ‌ی و دادپه‌روه‌ری دانیانه‌بون، هه‌والێکی بۆ‌ هێنان، نه‌وا خێرا له‌ راستی و دروستی هه‌واله‌که‌ بکۆلنه‌وه‌ تاکو راستیه‌که‌ی له‌ نا‌راسته‌یه‌که‌ی ده‌رکه‌وێ‌ت بۆ‌تان).

١٤- هه‌روه‌ها پێ‌غه‌مبه‌ریش ﷺ به‌ ئاشکراو به‌ راشکاوی رێ‌ی گرتووه‌ له‌ وه‌رگرتنی هه‌ر شتێک له‌ جووله‌که‌کان، وه‌ك له‌ (بخاری)یه‌وه‌و نه‌ویش له‌ (أبو

هریره) هوه گیراویه تیهوه که (ابوهریره) ﷺ گوتیه تی: (ئه هلی کیتاب ته وراتیان به زمانی عیبری ده خوینده وه، به زمانی عهره بیه ته فسیریان ده کرد بۆ ئه هلی ئیسلام، پیغه مبه ریش ﷺ فرمووی: ((لا تصدقوا أهل الكتاب ولا تکذبوهم، وقلوا آمنا بالله وما أنزل الینا))<sup>(۱)</sup>، واته: (پروا به ئه هلی کیتاب مه که نه، به درۆشیان مه که نه وه، به لکو بلین باوه رمان به خودا هینا وه به وهش، که بۆی نار دینه ته خواره وه).

۱۵- نکوولی کردنی پیغه مبه ری خودا ﷺ له (عومه ری کورپی خه تتاب) ﷺ کاتی که دیتی که (عومه ر) لاپه ریه کی له کتیبی (ئه هلی کیتاب) ی پییه وه ده یخوینتیه وه، ئه وه بو وه که نیمامی (ئه حمده) له (جابر کورپی عبدالله) وه ﷺ گیراویه تیه وه، که (عومه ری کورپی خه تتاب) ﷺ هاته لای پیغه مبه ر ﷺ و نووسراویکی پی بو، که له هه ندیک که سی شوینکه وتوانی کتیبه کانی (اهل الکتاب) وه وه ریگرتبوو بۆ پیغه مبه ریش ده یخوینده وه، پیغه مبه ری خواش ﷺ لیی توره بوو و پاشان فرمووی: ((أَمْتَهُوْکُونْ فِیْهَا یَا اِبْنَ الْخَطَابِ! وَالَّذِیْ نَفْسِیْ بِیْده لَقَدْ جِئْتُکُمْ بِهَا بَیْضَاءُ نَقِیَّةٌ، لَا تَسْأَلُوْهُمْ عَنْ شَیْءٍ، فِیْخْبِرُوْکُمْ بِحَقٍّ فَتُکْذِبُوْا بِهِ، أَوْ بِبَاطِلٍ فَتُصَدِّقُوْا بِهِ، وَالَّذِیْ نَفْسِیْ بِیْده لَوْ اَنَّ مُوسٰی کَانَ حَیًّا مَا وَسِعَهُ اِلَّا اَنْ یَّتَّبِعَنِ))<sup>(۲)</sup>، واته: ئه ری ئه ی کورپی خه تتاب، ئیه گومان و دوودلیتان له سه ر ئه م قورئانه هیه، ده سا به خودا به سپیتی و بیگه ردی و بی هیچ گری و گوئی که بۆم هینان، جا ئیه ی موسلمانیش پرسیار له ئه هلی کیتاب له سه ر هیچ شتی که مه که نه، چونکه له وانه یه وه لامی راستیشان بده نه وه، به لام ئیه - به هله - له وانه یه به درۆیان بجه نه وه، یان له وانه یه وه لامی ناراستان

(۱) رواه البخاري في كتاب التفسير، رقم ۶۵، باب: (قولوا آمنا بالله وما أنزل الینا)، رقم ۱۱، حدیث رقم ۴۴۸۵.

(۲) فتح الباري بشرح البخاري، لأبن حجر ۱۳: ۳۳۴.

به ده نه وه و ئیوه ش پروایان پێ بکه ن.. ده سا به و خودایه ی که گیانی منی به ده سه ته نه گهر ئیستا موسا زیندوو بوایه هیچ پێ سه کی له بهرده مدا نه بو ته نها ئه وه نه بیته که ئه ویش په پیره و بی ئه م ئاینه ی من بکات.

۱۶- ههروه ها هاوه لانی ش نکو لێیان کردووه له هه رکه سیك بجیت بۆ لای جووله که کان و باب ته ئیسرا ئیلیه کانیا ن وه ربگریته .. نمونه ش له م رووه وه ئه وه ی (بخاری) گێرا و یتیه وه له (عبدالله کور ی عبدالله کور ی عتبه کور ی مسعود) ه وه و ئه ویش له (ابن عباس) وه ﷺ که گو تویه تی: ((ئه ی کۆمه لی موسلمانان، ئیوه چۆن ده بیته پرسیا ر له ئه هلی کیتاب بکه ن؟ چونکه کتیه که ی خۆتان که خودا نادر دویتی بۆ پیغه مبه ره که ی خۆی ﷺ تازه ترین هه والۆ زانیاری له باره ی خودا وه تیدا یه و ئیوه ش کاتیك ده یخویننه وه هیچ شتیکی درۆ نا راست و لاری تیکه ل نه بووه. هه ر له و قورئانه شدا خودا پێی راگه یاندوون که ئه هلی کیتاب کتیبی خودایان گۆریوه و ده سکا ریا ن کردووه و به ده سه تی خۆیا ن ئالۆ گۆریا ن به سه ردا هی نا وه و گو توشیا نه: ئه مه له خوا وه بۆما ن ها تووه .. تا کو به م کا ره خرا په یا ن ده سه که و تیکی که می دنیا یا ن چنگ که ویت، جا ئایا ئه ی کۆمه لی موسلمانان، ئه م قورئا نه رێی ئه وه تا ن لێ نا گریته که به و زانسته ی بۆتا ن ها تووه پرسیا ری هیچ شتیکیان لێ نه که ن؟ ده سا به خوا نه مان دیوه پیا و یکی ئه وان جا ریک پرسیا رتا ن ده ربا ره ی ئه وه ی بۆتا ن ها توته خوا ره وه لیبکات))<sup>(۱)</sup>.

۱۷- هه ر له م رووه وه له سه ر نکو لێی ها وه لانی ش له پرسیا رکردن له (ئه هلی کیتاب) ئه و وته یه ی (عبدالله کور ی مه سعود) ﷺ نمونه یه کی تره، که تیایدا گو تویه: (پرسیا ر له ئه هلی کیتاب مه که ن، چونکه ئه وان رێی راستا ن پیا ن

(۱) بروانه کتیبی البخاری: کتاب الاعتصام بالكتاب والسنة، ۹۶، باب قول النبّی علیه السلام: لا تسألوا أهل الكتاب عن شيء: ۲۵: ۴، وحديث رقم (۷۳۶۳).

نادهن له کاتی کدا خۆیان گومرا کردووه، له وانه شه شتیکی راستتان پێی بلێن و ئیوهش به درۆی بزانی، یان به پێچه وانه وه له وانه یه برۆا به درۆیان بکهن<sup>(۱)</sup>.

\*

\*

\*

### مانای فهرموودهی (حَدِّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ):

جا بۆ ئه وهی له هه موو روویه که وه باسی حوکی (په وایی و ناره وایی) ی گێرانه وهی ده قه ئیسرا ئیلیه کان بکهین، لیژده ئاماره بو ئه وه به لگه یه ده کهین که پێی ده رانی پشتیان پێ به ستووه له ریگه دان و شیاو کردنی هه ندیک ده قی دیاریکرای ئیسرا ئیلیدا:

گرنگترین به لگه وه به ناو بانگترینیشیان ئه وه فهرمووده یه ی پێغه مبه ری خودایه ﷺ که (بخاری) له (عبدالله کورپی عه مر کورپی عاص) وه ﷺ گێرا و یتیه وه وه که پێغه مبه ر ﷺ تییدا فهرموویه: ((بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً، وَحَدِّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ، وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ))<sup>۲</sup>. واته: (له بانگه وازدا کهر ئایه تی کش بیته له منه وه بیگه یه نن به خه لکی و، ده رباره ی گه لی نه وه ی ئیسرا ئیلیش هه ندیک هه وال و ده ق و قسه و باسیان بگێر نه وه وه له مه شدا هیج شه رمه زاریه ک نییه .. به لام هه رکه سی که به ئانه قه ست به هو ی ده قی که وه درۆ به ده م منه وه بکات ئه و با بزانیته که جیگه ی خو ی له ئاگر دا هیه).

له م فهرمووده یه دا ئاراسته ی ده لاله ت له لای ریگه پێده ران ئه وه یه که فهرمووده که ریگه ی به موسلمانان دا وه که ده رباره ی به سه رهات و ریوایاتی بنو ئیسرا ئیل بدوین و به ربه ستی شه رمه زاریشی له به رده م ئه وه که سانه دا لا بر دووه که به

(۱) فتح الباری بشرح البخاري ۱۳: ۳۳۴.

(۲) البخاري: كتاب أحاديث الأنبياء: ۶۰، باب ما ذكر عن بني اسرائيل: ۵، حديث رقم ۳۴۶۱.

شیوازی له بار سوود له چه ند ده قێك ده بینن. که چی هه ندیك که سیان کتیبه کانی  
خۆیان پر کردوو له به سه رهات و چیرۆک و نه فسانه ئیسراییلیه کان.

ئیمهش پێش نه وهی باری تیگه یشتنی خۆمان له م فه رمووده یه بجهینه روو،  
ئاماژه بۆ شیکار و لیکدانه وهی (ئیمام ابن حجر) ده کهین که به م شیوه یه ی لای  
خواره وه لێکی داوه ته وه:

جا داخۆ مانای فه رمووده ی (حَدَّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ) چی بێت؟ (ابن حجر) بۆ  
لیکدانه وهی فه رمووده که چه ند وته یه کی زانایان و بیروبوچوونیانی دیاری کردوو،  
وه ک:

۱- گوتراوه مه به ست له نه وه (بنی) ی ئیسراییل له فه رمووده که کوپانی خودی  
(ئیسراییل) ن، واته کوپانی (یه عقوب) ن- سلاوی خودای لیبی-، به م ره نگه ش  
مانای فه رمووده که نه وه یه (له به نی ئیسراییل وته وه رگرن و نه وه  
به سه رهاتانه یان لیبگێر نه وه که ده رباره ی یوسفی برایانه - سلاوی لیبی- ) نه م  
مانایه ش دوورترین نه گه ری راستییی تیدا یه .

۲- ههروه ها (مالک) یش- خودا لێی خۆش بێت- گوتویه: (مه به ست له م  
فه رمووده یه شیایی له باره وه دوانیانه بۆ هه ر لایه نیکی راست و ته واو، به لام  
هه ر لایه نیکی هه والۆ به سه رهاتیان درۆو نا راستیی تیدا زانابوو، نه وه ناشی  
هیچ له باره یه وه بگوتریت و بگێر دریته وه).

۳- گوتراویشه مانای نه وه یه به هه مان شیوازی نیو قورئان و فه رمووده ی  
(صحیح) و به رێنماییه کانی قورئان و سونه ت وته ر یوایه تیان لێ وه رگرن.

۴- گوتراویشه مانای نه وه یه که گێرانه وهی وته وه به سه رهاتیان به هه ر ره نگه یگ  
بێت شیاوه، سا ئیتر به هۆی بران و نه بوونی گه یه نه رێک له وانه وه بوو بێت یاخود  
راسته وخۆ له خۆشیانه وه پێمان گه یه نه رابیت، نه مه ش له به ر گرانیی په یوه ندی  
له کاری لێدان له باره یانه وه، پاشان که به پێچه وانه ی حوکم و فه رمانه

ئیسلامییه کانیشه وهن، هه رچه نده له راستی و بنه رته دا ده بیته په یوه ندی له وه دا هه بیته.

۵- ئیمامی شافعی -خودا لی خوش بیته- گوتویه: (وهك زانراوه پیغه مبه ری خودا ﷺ ریگه به وتهو ریوایه تی درۆ نادات. جا مانای (وَحَدُّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ) ئه وه یه ئه وه وتهو به سه رهاتانه یان لی وه رگرن و بگێرنه وه که درۆ و ناراستی تی دا نابینن و، ههروه ها ئه وه ی به شیای ده زانن له وانه وه ئه وه هیچ شه رمه زاری و گری و گوئی کی بو ئی وه تی دا نییه گه ر لی بدوین و بگێرنه وه.

پاشان (ابن حجر) بو مانای نه هیشتنی شه رمه زاری له سه ر لی دو ان له به ری به سه رهاتی ئیسراییلییه وه چهن د وته یه کی هی نا وه، وهك:

(۱) واته هیچ بارگانییه کتان له سه ر نییه ده به ری گێرانه وه ی وتهو سه رگوزشته ی ئه وان، چونکه پیشتر پیغه مبه ر ﷺ هه ره شه ی له سه ر وه رگرتنی قسه و باسیان و ته ما شا کردنی کتیب و نوو سراویان پیشان دا وه، به لام دواتر جو ره به رفراوانییه کی تی دا ده رخستوه وه ئه وه ده گیه نیته که ئه وه هه ره شه و ری نه دانه پیش جیگه ربوون و ره گ دا کوتانی حوکه شه رعیه یه کان و ریس ا ئایینییه کان بو وه نه با دا ئالۆزی و فیتنه ی لی وه بلا و بیته وه. ئیدی کاتی که مه ترسی ی ئه وه مه سه لانه له ئا را دا نه ما مۆله ت به و کاره درا که گو ی بگری ته له و وتهو ریوایه ت و سه رگوزشته نه ی ئه و سه رده مه ی به نی ئیسراییل که جی ی با وه رو په سندی موسلمانان.

(۲) گوتراویشه مانای فه رمو ده که، واته (سینه تان ته سک نه بیته به و وتهو ریوایه ته سه یرو سه رسامکارانه ی (بنی ئیسراییل) چونکه روودای زۆریان له و به رییه وه به سه ر ها تو وه.

(۳) ههروه ها گوتراوه مانای ئه وه شی هه یه که (هیچ شه رمه زارییه کی تی دا نییه



گهر و تهو به سه رهاتیان له باره وه نه گیر نه وه، چونکه فهرمووده که یه کهم جار له وشه (حدثوا) دا داریشته وهی ئه وه فرمانه یه که پیویست بوون (وجوب) ده خوازیت، به لام ئاماره شی کردووه بو (پیویست نه بوون) و فرمانه که شی ری پیدان (اباحه) ی به وشه (ولا حرج) تیدایه، واته به لینه دوان و نه گیرانه وهی و ته کانیان.

(٤) گوتراویشه مه به ست له مه دا نه هیشتنی شهرمه زارییه له سه ره ئه وه که سه ی که هه مان چیرۆک و به سه رهاتی لیکچووی به سه رهاتی ئه وان ده هیئت، له به سه رهاتی ئه وانیشدا بیژو زاروهی ناشیرین هه یه وه ئه وهی به موسای پیغه مبه ریان گوتووه: (برؤ خۆت و خوداکه ت بجه ننگن) یان وه ئه وهی گوتویه: (خودایه ک بو ئیمه ش دروست که وه ک چۆن ئه وه هۆزه خواوه ندیکی له ماده داتاشراویان بو خۆیان دروست کردووه).

جا ئایا له چه مک و مانای (وَحَدَّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ) ئه وه بفامریته وه که بگه پێنه وه بو لای ئه وان و به سه رهات و چیرۆکه کانیان بگه پێنه وه، له کتیه ئیسلامیه کاغان (له ته فسیرو ژياننامه و چیرۆکه کان و میژوو) دا بیان نووسینه وه؟! له زمانی عه ره بیدا جیاوازی هه یه له نیوان ئه وهی بلیین (رویت عن فلان) و (حدث عن فلان)، کاتیک ده لیت (رویت عن فلان) واته (له فلان که سه وه گیرامه وه) به مانای ئه وهی تۆ و ته ی فلان که ست بو که سانی تر گواستۆته وه، لێره دا تۆ ته نها و ته گیره وه (راوی) ی ئه ویت، هه ر بۆیه ش فهرمووده گیره وه کان (المحدثون) کاتیک فهرمووده یه کیان له زاری زانا و پێشه وایانیه وه گیراییته وه گوتویه (فلان که س له فلانکه سی تره وه فهرمووده که ی بو گیراوینه ته وه).

به لام کاتیک ده لیت (حدث عن فلان) دوو مانا هه لده گریت:

یه کهم/ گیرانه وه له وه که سه وه به گه یاندنی و ته که ی به که سانی دی.  
دووه م/ گه یاندنی هه وāl له وه که سه وه، به مانای ئه وهی تۆ هه ر پرووداوو

به سه رهاتیکه ئه وه که سه ت به که سانی دی که یاندووه، ده باره ی ژیا نامه و  
چیرۆکی ژیا نی بۆ که سانی دی دوا ویت.

جا که وابوو فه رموده که ی پیغه مبه ری خودا ﷺ که فه رمویه تی: (وَحَدِّثُوا عَنْ  
بَنِي إِسْرَائِيلَ) دوو مانا هه لده گریت:

۱- واته: (أروا كلام بني اسرائيل، وأنقلوه في كتبكم) (وته کانی بنو اسرائیل  
بگێڕنه وه له کتیب و نوسراوه کانیشتاندا بینووسنه وه)، هه ندیک له زانا  
پیشینه کاغان ئاوا لیی تیگه یشتوون، له ده که ئیسرایلییه کانیان هیئا وه ته نیو  
کتیبه کانیانه وه وه خستوویانه ته به رچاوی خوینه رانی نه ته وه که یان.

۲- واته (أن تتحدثوا عن قصة بني اسرائيل...) واته مانای ئه وه یه ده باره ی  
چیرۆکی (بنو ئیسراییل) بدوین و لیی بگێڕنه وه بۆ نه ته وه ی خۆتان که چییان  
به سه رهاتوو له میژووی خۆیاندا، تا کو نه ته وه که تان له و ری بازو ره وته ی ئه وان  
وریا و ئاگادار ببنه وه، بزانی به هۆی خراپی و سه رکیشی خۆیا نه وه چییان  
به سه رهاتوو هه؟!!!

من خۆم پشتگیری مانای دووه ده که م، له بهر ئه وه ی چه ند ده قیک هه یه له نیو  
فه رموده کانی تر دا، که ریی وه رگرتنی وته و قسه و باسی جووله که کان و ریی  
گێڕانه وه ی هه والو به سه رهاتیانمان پی ده دات به و ره نگه ی، که له کتیب و فه ره هه نگه ی  
خۆیاندا هه یه ..

جا به پوختی مانای (وَحَدِّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ): واته (موسلمانان  
ئاگادار که ن له به سه رهاتی نه وه هۆزی به جیماوی ئیسراییل، که به جووله که کان  
ناوبراون، موسلمانان شاره زا که ن له میژوویان و، به دکاری و لادانیان بۆ روون  
بکه نه وه، هه روه ها په رده له سه ر پيسوایی و په نجه پړویی و پیلانه کانیان هه لده نه وه،  
چونکه میژووی ئه وان په ره له پيسوایی و به زین و به دکاری، ته نها پیغه مبه رانیان و  
پیاوچا کانیان نه بی ت.. ده نا چیرۆک و به سه رهاتیان په ره له گومرایی و له پڕی لادان و

به دره‌فتارییه‌کانیان.. قورئانی پرۆژیش به تهنیا خۆی ئهرکی گێڕانه‌وه و ده‌رخستنی ئهو ریسوایی و گهنده‌لی و به‌دکاریانه‌یانی له‌ئه‌ستۆ گرتوه.

ئیدی پێغه‌مبه‌ریش ﷺ داوای ئه‌وه له موسلمانان ده‌کات، که شاره‌زای به‌سه‌ره‌تای جووله‌که‌کان بنو، له میژووێان بکۆڵنه‌وه و ناگاداری میزاج و سروشت و ده‌روون و حه‌قیقه‌تی که‌سیتییان بنو، ئینجا هه‌موو ئهم زانیاریانه‌ش به‌شیوازیکی زانستیانه و بابه‌تیانه‌ی قورئانی به‌خه‌لکی بگه‌یه‌نن، له‌مه‌شدا هه‌ست به‌هیچ شه‌رمه‌زاری و ئیحرابییه‌که نه‌که‌ن و گومانی ئه‌وه‌یان نه‌ییت، که گوايه به‌م کاره‌یان خودا تو‌ره‌ ده‌که‌ن، یان دژایه‌تی باوه‌رداران ده‌که‌ن، به‌لام ئه‌مه‌ش به‌مه‌رجێک، که پێغه‌مبه‌ران و پیاوچا‌کانی-بنو‌اسرائیل- به‌پاک و به‌دوورب‌گرن له‌و به‌دکرداری و گومرای و ریسواییانه‌یان.

جا ئه‌گەر ئهو نووسه‌رو بیریاره موسلمانانه‌ی، که ریگای لێدان و گێڕانه‌وه‌ی ده‌قه ئیسراییلییه‌کانیان به‌خۆیان داوه و له‌نووسین و لیکۆڵینه‌وه‌کانیاندا ده‌یاخه‌نه به‌رچاوی موسلمانان و ئاسۆی بیرو فیکریان پێ له‌که‌دار ده‌که‌ن، ئه‌گەر به‌م ره‌نگه له‌و فهرمووده‌یه تی‌بگه‌یشتنایه، ئه‌وا بێگومان سوود و که‌لکیکی زۆریان به‌موسلمانان ده‌گه‌یاندو، ئهو ده‌قی چیرۆکانه‌ی ئیسراییلییه‌کانیشیان به‌شیوه‌یه‌کی له‌بارو رێک و پێک بۆ پته‌وکردنی ئاستی فیکری و روونا‌کیریی و زانستی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامی به‌کار ده‌هێناو، هه‌روه‌ها نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامیشیان هه‌ر به‌و ده‌قانه و به‌ ئیمان و ئه‌خلاق و میژوو و کلتورییه‌وه له‌ نه‌ته‌وه‌کانی دی جیا ده‌کرده‌وه.

خۆ ئه‌گەر ته‌فسیرکاره به‌رپێژه‌کان به‌م تی‌بگه‌یشتنه‌وه، ته‌فسیر و را‌قه‌ی ئهو فهرمووده‌یه بکه‌ن، ئه‌وا فره‌مایشتی خوداشیان به‌پاک و بێگه‌رد ده‌گرت له‌وه‌ی، که به‌ئه‌فسانه و داستانه پو‌وچه‌له‌کانی ئیسراییلیات ته‌فسیری بکه‌ن، و، چه‌ندین لاپه‌ره‌ی ته‌فسیره‌کانیان به‌و هه‌موو ئه‌فسانه ناما‌قوول و شته سه‌ه‌یرو سه‌مه‌رانه‌ی ئیسراییلییه‌کان په‌ش نه‌ده‌کرده‌وه.

خۆزگه بهوپهري راستگۆیی و نه‌مانه‌ته‌وه میژووی جووله‌که‌مان ب‌خستایه‌ته به‌رچاوی موسلمانان، خۆزگه بهوپهري رێسای زانستی و باب‌ه‌تی‌ه‌وه شیکاری باری ده‌روونی و دیراسه‌ی که‌سی‌تی‌یا‌مان ب‌کردایه، تا‌کو موسلمانان وریا بوونایه له‌وه‌ی که به‌ه‌مان رینگه‌ی جووله‌که‌کاندا نه‌پۆ‌یشتنایه‌ و نه‌م ئا‌کاره‌شیان ب‌خستایه‌ته گه‌ر بۆ ده‌رخستنی رووی راسته‌قینه‌ی جووله‌که‌کان بۆ سه‌رحه‌م گه‌لانی دی، تا‌کو نه‌مه ئامرازیک بوايه له ئامرازه‌کانی شه‌ری درێژخایه‌مان له‌گه‌ل‌یان و چه‌کی‌کش بوايه له چه‌که‌کانی جه‌نگی دژواری نی‌وان ئی‌مه و نه‌وان<sup>(١)</sup>.

با ئی‌مه‌ش له‌گه‌ل ئی‌مام (احمد شاکر) له کتیبه‌که‌یدا (عمدة التفسیر) هه‌مان وته‌ی (الحافظ ابن کثیر) ب‌ئینه‌وه که ده‌لێت: بێ‌گومان رینگه‌دان به‌ گێ‌رانه‌وه‌ی وته‌و چیرۆکی بنی اسرائیل بێ‌ئه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌که‌مان له‌سه‌ر راستی و ناراستیه‌که‌ی هه‌بی‌ت، شتیکی ئا‌وا و هینانه‌وه‌ی ئه‌و جو‌ره وته‌و به‌سه‌ره‌اتانه‌ش له ته‌فسیرکردنی قورئانی پیرۆزدا و دانانیان به‌ وته‌ی پیا‌وچاکیک یان به‌ ری‌وايه‌ت و گێ‌رانه‌وه‌یه‌که‌ له لێ‌ک‌دانه‌وه‌ی مانای ئایه‌ته‌کاندا یان له ده‌ست‌نیشان کردنی ئه‌وه‌ی هه‌چ شتیکی تیادا ده‌ست‌نیشان نه‌کراوه‌و، یاخود له درێژه‌دان به‌وه‌ی که به‌ پاک‌ی و پوختی هیل‌راوه‌ته‌وه شتیکی دی‌یه، چونکه هه‌ر ده‌قی‌که له ته‌نیش‌ت فه‌رمایشتی خوداوه جی‌گه‌ر ب‌کریت و ئه‌و نه‌ندیشه‌یه‌ش ب‌گه‌یه‌نی‌ت که باری راستی و ناراستیی نازانین و که‌چی به‌روون که‌ره‌وه‌ی فه‌رمایشتی خودا و شیکه‌ره‌وه‌ی پوخته‌و کورته‌کراوه‌ی دا‌بنی‌ت.. حاشا بۆ خودا و قورئانه پیرۆزه‌که‌ی له‌م رێ‌چه‌که‌ ناله‌باره.

په‌غه‌مبه‌ری خوداش کاتی‌که رێ‌ی لێ‌دوان و گێ‌رانه‌وه‌ی هه‌ندیک ده‌قی ئیسرائیلیه‌کانی داوه، فه‌رمانی پێ‌کردوین نه‌ بر‌وای پێ‌ب‌که‌ین و نه‌ به‌ درۆشی

(١) من خۆم به‌ کرده‌وه هه‌ندیک نه‌رکم له‌م ڕووه‌ جی‌به‌جی کرده‌وه، وه‌ک نووسینی کتیبی (الشخصية اليهودية في القرآن) و، پاشان نووسینی (قصص بني اسرائيل في القرآن) که له‌م کتیبه‌ دا‌یه.

بەخەينەو، چونكە ھەر برۋاكر دېتك بە رىوايات و تەو بەسەرھاتيان بەھيتر دہ بيت لہوہى، كہ بەراوردیان بکہين لہ گەل قورئانى خواداو بياغەينہ ھەمان جيگای شيكارو تەفسيرو روونكر دنەوہ.. خودايە ليئمان خۆشبه.<sup>(۱)</sup>

ھەرۋەھا ئيمە لہ گەل و تەى دكتور (محمد حسين الذهبى) داين-خودا ليئى خۆش بيت- كہ لہ شيكارى ئەو بروراپەدا گوتوويەتى: (منيش پشتگيرى ئەو راہ دہكەم بۆ پاراستنى كتيبى خودا لہ و تەى بى كەلك و بى ناوەرؤك، ھەرۋەھا بۆ زياتر پاريزگاريش لہ خۆ تى ھەلقورتاندى ئەو كەسانەى پەيوەنديان بەو بوارەوہ نيبە و بۆ زياتر رۆشن كردنەوہى ئەو سوودو كەلكانەش، كہ ھيچ سوودو خيرو بيترىكى ديكەيان بى ناگات و ھاوتايان نيبە).<sup>(۲)</sup>

(۱) برۋانہ كتيبى (عمدة التفسير عن الحفاظ ابن كثير) ي أحمد شاکر. بەرگى (۱) لاپەرە (۱۵).

(۲) برۋانہ كتيبى (الإسرائيليات في التفسير والحديث) (د. محمد حسين الذهبى) لاپەرە (۲۰۳).

## چیرۆکی یهكهم

### چیرۆکی دایکی موسا - سلاوی خودای ئی بیټ -

قورئانی پیرۆز ئهم چیرۆکهی بهم چهشنه خستۆته روو که له چهند نایهتیکه ههر دوو سورهتی (طه) و (القصص) دا هاتوهو خودا تیاياندا فهرموویه:

﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ۖ (٣٧) إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ۖ (٣٨) أَنْ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ ۖ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ ۚ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ۖ (٣٩) إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۚ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَلَلْتَ فَنَسَا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْوَسَىٰ ۖ (٤٠) طه: ﴿٤١﴾﴾.

واته: ئه‌ی موسا، بێگومان له مه‌وپێش جاری دیکه‌ش به‌دهم کێشه و گرفتێ تۆوه هاتووین و منه‌تمان ناوه‌ته سه‌ر تۆو لای ره‌حه‌تمان لێ کردوویته‌وه، ئه‌وه‌بوو کاتی‌ک ئێمه به‌ سه‌روش ئه‌وه‌ی پێویست بوو به‌ دایکتمان گه‌یانده‌ که‌وا - موسا - ی کۆزپه‌ت بجه‌ره نیو سندوقو و لانکه‌یه‌کی تایبه‌تییه‌وه‌ و ئینجا هه‌لیده‌ره نیو ده‌ریاکه‌وه تا ده‌ریاش به‌ره‌و که‌نار بیبات، تا سه‌ره‌نجام دوژمنه‌که‌ی من و دوژمنه‌که‌ی - موسا - ش هه‌لیده‌گریته‌وه، به‌راستی هه‌ر من خۆشه‌ویستی تۆم خستۆته‌ دلی ده‌روبه‌رته‌وه تا له‌ژێر چاودێری خۆمدا گه‌وره بییت. هه‌روه‌ها ئه‌ی موسا، له‌بیرت کرد کاتی‌ک خوشکه‌که‌ت چاودێری تۆی ده‌کرد له‌ نزیکه‌ی کۆشی فیرعه‌وه‌نه‌وه‌و کاتی‌ک دیتی ده‌سته‌وسان بون له‌ کاری شیر پێدانته‌دا و ئیدی ئه‌و

خوشكهت به وانى گوت: ناي ا كه سيكتان پى نشان ده م، كه بتوانيت كارى به خيوكردنى هم مندا له دوزراو هيه تان بو له ههستو بگري ت؟ نه وائيش به وه رازى بوون و، ئينجا به و رهنه گه تۆمان بو لاي دايكت گه رانده وه، تا چاوى پروون بيت و دلى نارام بيته وه وه خه مبار نه بيت .. ههروه ها نهى موسا، نه وهش به بير خوت بيته وه وه، كه كاتيك كه سيكت كوشت له نه نجامى شه ريكي ئاساييدا، به لام ئيمه رزگارمان كرديت له غه م و په ژاره ي كه وتنه بهر چنگى خيلى فيرعه ون و، به چهنده ها جوړو شي وهش تاقيمان كردو ويته وه، نه وه بوو چهند ساليك له نيو دانىشتوانى (مه ديه ن) دا ده ژيايت و به شوانكاره يي ژيانى خوتت به سه ر ده برد، تا له كات و واده ي ديارى كراودا هاتيت بو وهرگر تنى په يامى ئيمه).

له سه ره تاي سوره ي (قصص) يشه وه خودا فهرموويه:

﴿طسَمَ ١﴾ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢ نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٣ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيْعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُدِّخِ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ٤ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ٥ وَنُكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنَرَى فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ٦ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ فَالْقَيْهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِ وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ٧ فَالْقَطْعُ ءَالَ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ٨ وَقَالَتْ أُمُّرَاتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتْ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا نَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٩﴾

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِغًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا  
لَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ  
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾ وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ  
يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِیحَةٌ ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَىٰ تَقَرَّ عَيْنُهَا  
وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

القصص ﴿١٣﴾

واته: (طا، سین، میم) ئەمانه نایه ته کانی قورئانی روون و ناشکران. ئیمه  
هه والی به سه رهاتی موسا و فیرعه و نت به حق و دهقی راسته قینهی خویت بو  
ده گیرینه وه تا بیته په ندو ئامۆژگاری بو ئەو قه ووم و گهل و که سانهی که باوهر  
ده هین. بیکومان فیرعه و ن له سه ره خاکی میسر خوی به ده سه لاتداریکی گه و ره  
بلندو به زه بروزه نگ دانابوو و خه لک و میلله تیشی کردبوو به چه ند جوړو ده سه ته و  
کۆمه لیکه وه له کاری خزمه تکاری و سه ره شوړ کردنیاندا، هه ندیکیانی ده چه و ساند ه وه  
لاوازو بی هیژو نه داری ده کردن و مناله نیژینه کانیانی سه ره ده پری و کچان و  
ئافره تانیشی به زه لیلی ده هیشته وه، به راستی ئەم سه ته مکاره له تاوانباران و  
خراپکاران بوو. له لایه کی تره وه ئیمه ش ده مانه ویت ده رووی خیر و ره همت له  
چه و ساوان بکه یینه وه و منه تی خیر به سه ره لاواز کراواندا له سه ره رووی زه وی  
به خشین و، ده مانه ویت بیانکه یین به پیشه وایان و پیشه وانی خه لکی و بیانکه یین به  
میراتگرو جینشینی زه وی. هه ره ها ده مانه ویت پایه داریان بکه یین و ده سه لاتیان  
له سه ره زه ویدا به چه سپین و ئەو کاره ساته پیشبینیکراوهی فیرعه و ن و (هامان و  
وه زیرو راویژکاره کانیشی) له دواییدا پیشانی فیرعه و ن و هامان و سه ربازه کانیان  
به دین که لپی ده ترسان و ئەم به لینه ش له بارودۆخی پتوێستدا به ویستی خودا  
به دی بیت. ئیمه سه رووشمان نارد بو دایکی (موسا) که له شیر تیری بکات و پیمان



گوت نه گهر له وهش ده ترسایت، که پی بزانن، نهوا فری بدهره رووباری (نیل) وهو، مه ترسه له وهی تووشی به لا بیئتو، خه فته تیشی لی مه خو، چونکه ئیمه دهی گیرینه وه بو لاتو له داهاتووشدا دهیکهین به یه کیك له نیترراوانو پیغه مبه ران. نهواساش داروده سته ی فیرعه ون هه لیانگرتسه وه، تا بییته دوژمنو جی خه مو په ژاره بویان. به راستی فیرعه ونو هه مانو سه ربازه کانیا گونا هکارو تاوانبار بوون. جا کاتیک فیرعه ون موسای ساوای بینی، فه رمانی دایه کوشتنی، به لام هاوسه ره که ی فیرعه ون نه یه یشت بیکوژیت، به لکو گوتی: (هیوادارم بییته مایه ی خووشی و شادی بو منیش و بو توش، مهیکوژن به شکم له ئاینده دا سودمان پی بگه یه نیئت، یان دهیکهینه کور ی خو مان و ئیدی نهوان (واته بهنی ئیسرا ئیل) هه ر پییشی نه زانو و ههستی پی نه کهن). ئینجا دل و دهروونی دایکی موسا ههستی به بی تاقه تی و بو شاییه کی زوری ژیا نی ده کرد، وای لی هات خه ریک بوو رازو نه یینی ه که ناشکرا بکات، نه گهر ئیمه دلیمان پتهوو دامه زراو نه کردایه، تا لهو که سانه بیئت، که باوه ریا ن به په یما ن و به لئینی خودا هه یه. پاشان به خوشکه که ی موسای گوت: برۆ هه والیک ی شوین و نیشته گه و دهنگ و باسی موسا بزانه .. خوشکه که ی موسا له که ناریکه وه چاوی به موسا کهوت، که نهوان (خیلی فیرعه ون) ههستیان پی نه کرد. جا ئیمه پیشت هرچی دایه ن و شیرده ره له موسا مان حه رام کرد، (خوشکه که ی به مه ی زانی و دانایانه له کو شکی فیرعه ون نزیک بووه وه) و وتی: ئایا ناویشانی مالیکتان پی بلیم، تا نهو منداله تان بو به خیتو بکه ن، دل سوژو میهره بانیش بن بو ی. بهم رهنکه موسا مان بو لای دایکی گیرایه وه، تا کو دلنیا و دل آرام بیئتو چاوی به دیتنی ئاسوده بیئتو چیدی خه فته نه خوات و لایشی روون بیئت، که به لئینی خوا حه ق و راسته. به لام زور به ی نهو خه لکه نازانو و ههستی پی ناکه ن) ..

## گیڕانهوهی چیرۆکهکه به حهق

چیرۆکی دایکی موسا-سلّوی لیبیت- تهنها له دوو سووره تدا هاتوه، سووره تهکانی (طه) و (قصص).. له م فهرمایشتهی خوادا ﴿تَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَاِ مُوسٰى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ﴾ (ئیمه ههوالی بهسه رهاتی موسا و فیرعهونت به حهق و دهقی راسته قینهی خۆیت بۆ ده گیرینهوه).

له م فهرمایشتهی خوادا (شیوازیکی تیروانین له چیرۆکه کهو، ریسای مامه له له گه لدا کردنی و، چاوگی لیسه رهگرینی) ی لئ دهردینین.. بێگومان گیڕانهوهی به سه رهاته که (به حهق) مانای وایه ئیمه ده بیته هه موو ئه و دیمه و رووداوانه ی تیا به دی بکه یین که وامان لی ده کهن ته و او دلنیا بین له وه ی که بێگومان به واقعی له چیرۆکه که دا هاتوون و زاده ی خه یال نین، ههروه ها ئه و دیمه و رووداوانه ی لئ نه خه یینه بهرچا و که له راستی و له روودانی و له واقعی تییا ن دلنیا بین، چونکه پێچه وانه ی ئه و (به حهق گیرانهوه) و (به حهق خۆیندنه وه) یه یه که له ئایه ته که دا به مه رج گیراوه.

گیڕانهوه به حهق مانای ئه وه ش ده گه یه نیته، که هه رده م له گه ل ئایه ته کهانی قورئان و فه رموده راسته کاندایمێننه وه (ئه گه ره فه رمووده ی صحیح له سه ریان هه بوو) و ته نها به و چه ند روودا و دیمه نه ی نیو به سه رهاته کان قایل بین و پهل نه هاوین بۆ قسه و باسی بێ بناغه، چونکه ئه وه ی له ئایه ت و فه رمووده دا هاتوه هه ر ئه وه حه قه، که هه یچ شك و گومانیکه ی تیدا نییه.

گیڕانهوه به حهق، واته نایبته په نا به رینه بهر ده قه ئیسرا ئیلی و ئه فسانه کان، چونکه ته و او دلنیا بین له وه ی گوتوویانه، که حهق بیته، ههروه ک دلنیا ش نین له وه ی که -باطل- بیته.

له به ره ئه وه به یارمه تی خوادا- إِنْ شَاءَ اللّٰه- له و ده قه به حهق گیرا وانه ده رناچین، که به حهق به سه ره پێغه مبه ری خوادا ﷺ خۆیندرا وانه ته وه و گیرا وانه ته وه.

## ئەو بارودۇخەي كە -موسا-ى تېدا لەدايك بوو

فېرعەون دەسەلاتدارىكى خۆ بەزل زان و ستەمكارو تېكدەر بوو، ھەمىشە توندترین و ناخۇشترین سزاي بە گەلى (بنوئىسرائىل) دەگەياند، كۆرەكانيانى بە مندالى سەردەبىرى و كچەكانىشيانى بە زەلىلى و سەرشۆرى دەھىشتەوہ.. بەردەوام چاودىرىى مندالبوونى ژنەكانيانى دەگرد، ئەگەر ژنىك كۆرى ببوايە خېرا دەستەو تاقمەكەي فېرعەون لىيان دەسەندو سەريان دەبىرى، ئەگەر كچىشى ببوايە بە زىندووبى دەيانھىشتەوہ، وەك خوداش لەبارەيانەوہ فەرموويە: ﴿... يَذِيحُ

أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ القصص.

.. جا وەك ئەم ئايەتەش بىرارى لەسەرداوە فېرعەون لە ياخى و بەدكاران بووہ و ھەموو رەفتارو ھەلس و كەوتىكى ھەر بەدكارى و شىۋاندن بووہ.. ھەرۋەھا فېرعەون نمونەي ھاكىمىكى زالم و لە ستەمدا رۆچو (طاغي)يە.. ئەو لەجياتى ئەوہى رۆح و خوئنى گەلى ژىردەسەلاتى خۆى بپارىژىت، ئەگەرچى لە ھەرتىرەو ھۆزو ئاينىكىش بن و بىرورپا قەناعەتىشيان ھەرچۆنىك و ھەرچىيەكىش بىت، كەچى ببويە دەستدرىژكارىك بۆ سەر مال و سامانيان، بەخوئىن رىژنىك بۆ رىشتنى خوئنيان بەناھەق، بە روح لەناوبەرىك كە ھەر بە زووبى و لە مندالىيەوہ لەناوى دەبردن.

جا كاتىك ھاكىمى ولاتىك، كە دەسەلات و ياساي لەژىر دەستدايەو بەو شىۋازە دژى گەلى ژىردەسەلاتى خۆى دەجوولتتەوہ، ئىدى ئەرك و بەرپرسىارىتتېيەكانىشى پىشتگوى دەخات و تەنانەت سىماي مرۇفايەتتى خويشى پىشتگوى دەخات.

## له نیوان خواستی خوداو، خواستی فیرعه وندا

خواست (ارادة)ی فیرعه ونی زالم و به دکار وابوو که ده بیّت موسا-سلّوی خودای لی بیّت- بکوژیت. خواستی خوداش وابوو که موسا بژی و له مائی فیرعه ونیشدا بژی و ههر فیرعه ون خۆشی ئه رکی به خێو کردن و سه ره رشتیار تیبی ئه و مندا له له ئه ستۆ بگریّت.

هیچ شتیکیش به یی خواست و ئیراده ی خودا له ئارادا ناییت!! ئه ی داخۆ ئه و به نده و مه خلوقه ش کی بیّت بتوانیّت به رامبه ر خواستی خودا به وستیت و پووچه لی بکاته وه؟! بیگومان خودا بۆ ئه نجام دان و به دیهینانی خواست و کاروباری خۆی به توانایه، به لام زۆریه ی خه لکی به مه نازان ﴿...وَاللّٰهُ عَلٰی اَمْرٍهُ وَّلٰکِنْ اَکْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ﴾ (یوسف).

ئه وایکی موسا خه ریکه مندا لی ده بیّت و له هه مان کاتدا له فیرعه ون و سه رباره کانیشی ده ترسیّت، چونکه ئه گه ر کوپێکی بیّت ناژی، له بهر ئه وه ی سه رباره کانی فیرعه ون لی ده سینن تا کو بیکوژن، ئه ی داخۆ ئه و که سه کی بیّت که کوپه که ی بۆ بهاریزیت و بتوانیّت له دژی فیرعه ون و سه ربازانی به وستیت؟

خۆ ئه گه ر ئه م دایکه به وه یّت کوپه که ی له ماله وه هه شاردا ت ئایا ژیا نی بۆ مسوگه ر ده کات؟! له راستیشدا ئه م مندا له وه که له وه پهل و که ره سه یه کی نیو مال نییه که جووله و ده نگ ی گریانی نه یه ت.. ئه مه کوپێکه و ههر ده بیّت جاروبار بگری و هاوار بکات، له وانه شه هاوار و گریانی بییته هۆیه کی پێ نیشاندهری سه ربازه کان و بیدۆزنه وه.

ته نانه ت گه ر دایکیشی به وه یّت به و مه ترسییه ی فیرعه ون بیترسی نیّت، ئایا ئه م کوپه یه لی تی ده گات و واز له گریان دینیّت؟ ئه ی ئایا مندا لێک که له چه ند سه عاتیکی سه ره تای ته مه نیدایه هیچ شتێک له مانا کانی ترسو سل کردنه وه و

خۆپاریزی ده زانیته؟! ئایا...؟! ئایا... چه ندين ئایا و پرسپاری دی به هزری ههر که سیکا له وانیه سهرنج له م چیرۆکه ده ده ن، گوزهر ده که ن.

به پراستی موسای ساوای بیه ده سه لات له مه ترسییه کی کت و پری دلته زین دایه و، مالی باوکی و نامیزی دایکیشی متمانه و ئاسایشی بو دابین ناکه نو، له م قوناغه دا ناتوان لی دوور خه نه وه، ته نانه ت هیچ جیگه یه که له (میسر) دا ئه و مه ترسییه ی له سه ر لانا به نو ناتوان لی دوور خه نه وه و، ناتوان ئارامی و ئاسایشی بو بره خسینن، ته نها یه که جیگه نه بیته، ئه ویش کۆشکه که ی فیرعه ونه .. به لام ئاخۆ کێ ده یگه یه نیته ئه وئ.. بێگومان ههر ئه و خودایه ی که خواستی وایه، ههر ئه ویش ئامرازی گونجاو و ئاسانکارییی بو ده ره خسینته ... مرۆفه کانیش ته نها ئه و کاره یان له ئه ستویه که به سروشی خودا ده بیته رایبه رپنن.

### مانای (سروشی خودا: وحی الله) بو دایکی موسا

خودای مه زن له فهرمایشتیدا: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيْهِ ۖ﴾ (ئیمه سرووشمان نارد بو دایکی موسا که له شیر تیری بکات) و پاشان گیرانه وه ی ئه و به سه رهاته ش بو خودی موسا کاتی که گه وره ده بیته له م فهرمایشته ی تریدا: ﴿إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ﴾ (کاتی که ئیمه به سروش ئه وه ی پیویست بوو به دایکتان گه یاند)..

خودای مه زن له م فهرمایشتانه وه ئه وه راده گه یه نیته که به شیوازی په و ره درگاریتییی مسۆگه رکاری خۆی موسای پاراسته و مه ترسیی فیرعه ونی له سه ر لا بردوه . به لام مانای سروشی خودا (وحی الله) بو دایکی موسا چی یه؟! بێگومان ئه وه سروشیکی وه که په یام ناردن نه بووه، واته له ریگه ی (جیبریل) ی فریشته وجی ی متمانه ی خودا وه نه بووه، چونکه دایکی موسا پیغه مبه روره وانه کراوی خودا نه بووه،

پێغه مبه ریتیش له نیو ژناندا ده رنه که وتوو، به لکو ئه و کاره ته نها به پیاوان سپیراوه و قورئانیش به راشکاوی رایگه یاندوو: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَتَشْلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (النحل: ٤٣). واته: (ئه ی پێغه مبه ر، ئیمه له پیش تو شدا سروشمان بو پیاوانیک ناردوو و کردوو مانن به پێغه مبه ران، جا نه گه ر (بی باوه ران و خه لکی دی) نازان و بروا ناکه ن با پرسیار له شوینکه وتوانی کتیبه ئاسمانیه کانی تری وه ک (ئینجیل) و (ته ورات) بکه ن تا کو بزانه).

(جبریل) فریشته ی خدا- سلاوی لیبت- ته نها بو پێغه مبه ران و نیراوانی خدا سرووشی هیناوه ته خواره وه، جا له بهر ئه وه ی دایکی موساش پێغه مبه ریک نه بووه ئه و سرووشه که ی خوداش بو ئه م ژنه له ریکه ی (جبریل) وه نه بووه. به لکو (والله أعلم) له ریکه ی ئیلهام و نیگای خوپی (فطری) یه وه بووه به ئیلهام و نیگایه کی (فیطری) خدا تی ی گه یاندوو که به و شیوه یه هه لئس و که وت بکات، واته شیر ی پێدات و له نیو سندوو قیکدا هه لیداته رووباره که وه.

نیگای (فیطری) یش بو مرو و وه ک زانایانی (زانسته کانی قورئان) ده لێن: شیوه یه که له شیوه زمانه وانیه کانی سرووش).

### خودا چ سرووشیک ی بو دایکی موسا نارد؟!

خودای گه وه ره فهرموویه: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ فَكَلَّمَتْهُ فِي أَلَمٍ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (القصص: ٧).

واته: (ئیمه سرووش و نیگامان بو دایکی موسا نارد که تیر شیر ی بکات و پیمان

راگه یاند ئه گهر ترسایت له وهی پێی بزانریت، ئهوا فری بدهره نیو رووباره که وهو مهترسه له وهی تووشی کاره سات بپیت و بۆی خه مگین مه به، چونکه ئیمه بۆ لای تۆی ده گیرینه وهو، له ئاینده شدا ده یکه ین به یه کیک له پیغه مبه ران).

ئهم ئایه ته له یه که کاتدا (دوو هه وال) و (فه رمان به دوو کردار) و (قه ده غه کردنی دوو ره فتار) و (دوو مژده) ی به شیوه ریک خستن پکی جوان و دانسقه و ره وان بیژی و ئیعه جازه وه پیکه وه کو کردوونه وه.. ئه ویش به م جوړه:

- ئه و دوو هه وال له ئایه ته که دا: ﴿وَأَوْحَيْنَا﴾ و ﴿إِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ﴾ که له یه که میاندا هه والی (موسا) و له دووه میاندا هه والی له سه ر نیگه ران بوونیه تی.

- ئه و دوو کرداره ش که فه رمانی ئه نجام دانیانی پێ کردووه ﴿أَرْضِعِي﴾ و ﴿أَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ﴾ که له یه که میاندا داوای شیر پێدانییه تی و له دووه میشیاندا خستنه نیو رووباره که یه.

- ئه و دوو ره فتاره ش، که ئه نجام دانیانی لیتقه ده غه کردوه ﴿لَا تَخَافِي﴾ و ﴿لَا تَحْزَنِي﴾ که له یه که میاندا ناهیلیت له به لا و کاره سات بترسیت و له دووه میشیاندا ناهیلیت خه مبار پیت و خه فه تی پێ بخوات.

- ئه و دوو مژده یه ش، که له ئایه ته که دا هاتوون ﴿رَادُّهُ إِلَيْكَ﴾ و ﴿وَجَاعِلُهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾، که له یه که میاندا مزگینی به گیراندنه وهی پێ ده دات و، له دووه میشیاندا مژده ی بوون به پیغه مبه ری پێ ده گه یه نیت.

بیگومان خودا لهم به هاناوه هاتنه ی دایکی موسادا، ته نها ژیا نی کوره که ی بۆ مسوگه ر نه کردووه، به لکو ئه وه شی بۆ مسوگه ر کردووه، که ده گه رپیته وه بۆ لای و، ده ژێ تاکو گه وره ده پیت و، تا ده شبیت به پیغه مبه ر.

### قسه یه کی نهسته قی (أصمعي)

(أصمعي) -عبدالملك كورپی قریب- خاوهنی (أصمعیات) - به (راویه) و گێڕهوهوی بهسه رهاات و سه رگوزه شته و قسه ی خووش داده نریت. ناوبراو چهنده ها شیعو بهسه رهاات و قسه ی نهسته ق و ده گمه ن و نوکته ی خووش و وته ی زانایانی گێڕاوه ته وه، که له سه رانسه ری ناوچه کانی دورگه ی عه ره بی و له نیو هۆزو تیره کانی دا بلا و بوته وه و، له زاری پیاوان و ژنانی ئەم دورگه یه وه بهسه رهاات و قسه ی نهسته قی بیسته وه و پاراستوونی.

(أصمعي) له یه کیك له و بهسه رهااته خووشانه دا ئەم ناخاوتنه ی نیوان خووی کیژۆله یه کی ده وارنشینی عه ره ب ده گێڕیته وه، که کاتیك خووی له بهرده م یه کیك له ده واره کاندای گوئی له و کیژۆله بچوکه بووه ئەم دوو دێره شیعه ری به ده نگیککی بهرز گوتوه:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لَذَنْبِي كُلِّهِ      قَبَلْتُ انْسَانًا بِغَيْرِ حَلَّةٍ  
مِثْلَ الْغَزَالِ نَاعِمًا فِي دَلِّهِ      فَأَتَسَفُّ اللَّيْلَ وَلَمْ أَصَلِّهِ

(أصمعي) پێی گوتوه: به راستی من زۆر سه رسامم پیت، ماشاالله چهنده زمانپاراو ره وانبێژیت!!

به لام کیژۆله کهش پێی ده لیت: جا ئایا تو بلیتی ئەم شیعرانه ی من له ناست فه رمایشته که ی خوادا هیچ ره وانبێژییه کی تیا دا بیت که فه رموویه: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ إِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ فَلَا تَقِمْ فِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۚ إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (٧) القصص. که هه ر له م ئایه ته دا دوو هه وال و دوو فه رمان و دوو ریگری و دوو مزگیانی کو کردۆته وه؟! ئایا له ناست ئەم ئایه ته دا من چ جوانکاری و ره وانبێژییه کم له و شیعه ردای پیشان داوه؟! (١)



## سه رنجیك له نایه ته كانی سوره تی ( طه ) :

خودای مهزن لهو نایه ته دا فه رمو یه تی: ﴿ اَنْ اَقْدِفِهٖ فِی التَّابُوتِ فَاَقْدِفِهٖ فِی الْیَمِّ فَلَیْلَهٗ الْیَمُّ بِالسَّاحِلِ یَاْخُذُهٗ عَدُوٌّ لِی وَعَدُوٌّ لَهٗ... ﴾ (٣١ طه).

واته: ( کاتیك ئه وهی پێویست بوو له سروش به دایکتمان گه یاند له سه ر ئه وهی، که موسای کۆرپه ت فری بده نیو سندوو قیکی تاییه ته وه و پاشان سندوو قه کهش فری ده ره ده ریا که، تا ده ریا کهش به ره و که نار ده بیات و له ویش دوژمنیکی من، که دوژمنیکی ئه ویشه ده یگرێته وه.

له م نایه ته دا خودا سروش و نیگای هه لئس و که و تیک به کۆرپه که ی ده خاته دلی دایکی موسا وه ریگه ی چۆنیه تی پاراستنی پیشان دده ات. به لام به راستی ریگه یه کی سه رسوڕه ی نه رو، توندو تی و چا و قایمی تیدا یه .. مندا لئکی ساوا بخه ره نیو سندوو قیکی سه رگیرا وه، سندوو قه که فری بده ره نیو ده ریا وه، ده ریا ش بیات بو که نار ..

فری ده ره ده ریا وه ﴿ اَقْدِفِهٖ ﴾ به راستی (قذف) یش کار یکی قورس و توند تی ژه؟ کئ فری دده ات؟ کور یکی ساوای تازه له دایک بووی بی ده سه لآت و لاواز، که ته مه نی چهن ده عاتی که، به سندوو قی که وه فری بدات، ئه مه ش وه ئه وه ی پی گو ترابیت پاراستنی کورپه که ت له سه ر تو نییه، به لکو له سه ر خوا یه، له بهر ئه وه فری ده ره نیو سندوو قه که وه، واته نه ک به هیواشی و به نه رمی بیخه ی ته نیوی .. ئینجا سندوو قه کهش فری بده نیو ده ریا که وه.

هه ردو فه رمانی ﴿ اَقْدِفِهٖ ﴾ : فری بده) لهو نایه ته دا ﴿ اَنْ اَقْدِفِهٖ فِی التَّابُوتِ فَاَقْدِفِهٖ فِی الْیَمِّ ﴾ چهن دین فینکایی خو ش و چهن دین ئاما ژه ی نیگا به خشی جوان و چهن ده ها ئا راسته ی هه شار دراویش ده خه نه نیو زهین و خه یال وه، که زهین و هه سستی

بينا تامی شیرینی دهچێژیت و هوگری دهبیّت، دیاره بهزمانی ئاخاوتن هیچ تهرجه مه و گوزارشتیکی پی درناپریت. داوا له خوینهری بهرپزیش ده کهین بهوردی سه رنج له م نایه ته بدات و هه موو ئه و سیبه ری فینکایی و ناراسته و ناماژه ی نیگابه خشانه ی تیدا به دی بکات.

## موسا له مائی فیرعه وندا

خودا فەرموویه تی: ﴿...فَلْيَلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ...﴾ (طه ٢٩).  
واته: (با ده ریاش به ره و که نار بییات و با دوایش دوزمنیکی من و دوزمنیکی ئه و بیگریته وه).

ههروه ها فەرموویه: ﴿فَالْتَقَطَهُ ءَالُ فِرْعَوْنَ﴾ (القصص - ٧)، واته: (ئینجا داروده سته ی فیرعه ون هه لیان گرت وه).

به راستی مرؤف له م دیه نه ی نیو چیرۆکه که سه رسام ده بیّت که خودا سزای فیرعه ون له سه ر فروفیله کانی ده دات و لاوازی و بی تواناییشی پیشانی ئیمه ده دات. ئه مه ش وه ئه وه ی پی بفهرمویت: (تۆ ئه ی فیرعه ون، به دوا ی مناله له دایک بووه نیرینه کانی به نو ئیسرا ئیلدا ده گه پیت تا کو بیانکوژیت، به لام خۆت به گه ران ماندوو مه که، چونکه ئه و ئیمه خۆمان یه کیك له و منداله نیرینه نه ت بو ده هی نین بی ئه وه ی به دوایدا بگه پیت یان هه ول و ته قه لای دۆزینه وه ی بدهیت، ئه و منداله که هی نراوه بو لات و بچووک و بی ده سه لات و توانای به رگری له خۆی نییه، جا تۆش ئه گه ر ده توانیت بیکوژه.. ئه و له مائی تۆدایه و له به رده ست دایه، تۆش توانای ئه وه ت نابیت که خراپه یه کی ده ره ق بکهیت یان ئازاریکی بدهین، به لکو به پیچه وانه شه وه تۆ ده بیّت له خزمه تیدا بیت و ته رخان ده کریت بو پهروه رده و سه ر په رشتیا ریتیکردنی تا کو گه و ره ده بیّت و ده تکوژیت)

ئهم وتانه خویندنهوهی ئهو بارودۆخه بوو که وهک ئهوه وایه خودا بهو رهنگه به  
فیرعهونی راگهیاندی.

کئی موسای گرتیهوه؟ وهلام (دوژمنهکهی خوداو دوژمنهکهی موسا) واته  
فیرعهون، واته دوژمنی سهسهخت و تینوو بهخوینی موسا، ههروهها دوژمنی  
خوداش.. واته ئهو دوژمنهکهی که ئیددعای ههردوو سیفهتی خایهتی و  
پهروهردگاریتی (الألوهیه والرَبوبیه)ی دهکرد، کهچی سهرهپای ئهمهش دهستهوسان  
بوو له کوشتنی کورپکی تازه له دایک بوو که به ئاسانی کهوتبووه بهردهستی خۆی.

## بئ ئارامیی دایکی موسا و پاشان هیوربوونهوهی

راسته خودا مژدهی ئهوهی به دایکی دابوو که کورپهکهی له ژیر سه ره رشتی و  
پاریزگاری خۆیداوه هیچ کهسیکیش ناتوانیت ئازاریکی بدات، چونکه خودا خۆی  
دهپاریزیت، بهلام ئهم دایکه وای چاوهروان نه ده کرد که ده ریاکه له کهنارهوه بۆ  
مالی فیرعهونی هه لده گریت. بینگومان هه موو جوړه بیرو خه یال و گومان و  
ئه ندیشه یه که دلی دایکی موسایان داگیر کردبوو، له ملاره شه ی تانیس هه ولی ده دا  
خوړپه و وه سه وه کانی بخاته دلیه وه، له باری حالته کهی دایکی موساوه خودا  
ده فه رمویت: ﴿وَأَصْبَحَ قُودُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرْغًا ۚ إِنَّ كَادَتْ لَتُبْدِيَ بِهِ لَوْلَا أَن  
رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (١٠) القصص.

واته: (ئه موسا دواي ئه وهی دایکی موسا کوړپه کهی هه لدايه ده ریاوه هه سستی به  
بۆشایی و بینارامیه کی زۆر ده کردو خه ریک بوو نه یینی مه سه له کهی ئاشکرا  
بکات و بچیت و بلیت ئه وه مندالی منه، ئه گه ر ئیمه دلیمان به هیژو دامه زراو  
نه کردایه و وزه و ئارامیمان پێ نه دایه تا له و باوه ردارانه بیت که پروایان به مژده و  
به یینی خودا هه یه).

له م ئایه ته وه بهروونی ئه و حاله ته مان دێته بهرچاو که دلی دایکی موسا بۆشایی ته وای تیکه و تووه له هه موو شتیک به تال بۆ ته وه ته نها له موسا نه بیّت. هیچ خه یال و نه ندیشه یه که له دلی دا نه ماوه ته نها چاره نووسی موسا و بیر لیکرد نه وه ی ترس و نیگه رانی له سه ر موسا نه بیّت. به تال بوونه وه ی دلی ئه م دایکه له هه موو شتیک ته نها له موسا نه بیّت، هه ر ته نیا و ینه گرتنیکی وردی نه نه نییه، به لکو ره وان بێژییه کی رۆشنکاری شه، بگه ره نه نه نه ت راستییه کی تی بێنی کرای ده روو نی شه، هه ر بۆیه کاتی که مه سه له یه که دلی مرۆڤ داگیر ده کات، هه ر بیر له وه ده کاته وه و، هیچ شتیکی تر جگه له وه له دلی دا نه بیّت.

دایکی موسا وای لێ ته ات بوو خۆشی خه تبار ده کرد و گله یی له خۆی ده کرد: ئه ری من چیم کرد؟ بۆچی وام له م کو ره م کرد؟ کێ ئه وم بۆ ده سه لێنیّت که ئه م کاره م به نیگا و ئیلهامی که له خودا وه یه؟ ئه ری چۆن به ده سه تی خۆم کو ره که م ته سه لیمی دو ژمنی خۆی (واته فیرعه ون) کرد که هه ر ئه وه دژی ته تی و ده ی کو ژنیّت!! ئایا به راسته من هی نه ده شیتم که ئه م کاره م کرد؟

﴿إِنْ كَادَتْ لَتُبْدَىٰ بِهِ﴾ واته خه ریک بوو ئه م دایکه هه ر خۆی رازو نه ی نییه که ی خۆی ئاشکرا بکات و په رده له سه ر مه سه له که ی لادات، خه ریک بوو بچێته ده ره وه بۆ لای خه لکی و پیان بلیت: من گونا هکارم، من گونا هم ده ره قی کو ره که م کرد وه، ئه و من داله تازه له دایک بو وه ی که لای فیرعه ونه ئه وه کو پی منه، تکاتان لی ده که م رزگاری که نو بۆ منی بگێر نه وه.

خۆ ئه گه ر دایکی موسا ئا وای بکر دایه و نه وه ی بگو تایه، نی دی کێ بوو ئه و که سه ی بتوانیّت به رگری له موسا بکات و له چنگ فیرعه ونی رزگار بکات؟ خه ریک بوو دایکی موسا هه واله که ئاشکرا بکات و نه ی نییه که ده رخات ئه گه ر خودا هی ورو دنیای نه کر دایه و هه موو خو ره و خه یالات و دل ه را وکییه کی بۆ لانه بر دایه و دلی جیگیر نه کر دایه ﴿لَوْلَا أَنْ رَّبَّنَا عَلٰی قَلْبِهَا﴾.

﴿لَوْلَا أَنْ رَّبَّنَا عَلَيَّ قَلْبَهَا﴾ دلیمان جیگیرو دامه زراو کرد بهوهی، که پرمان کرد له باوهرو ئیمان به خوداو، متمانه به به لئینی خوداو برپای تهواو به به دیهاتنی به لئینه که.

ئینجا برپاو یه قینی به وهش هه بوو، که خودای پهروهردگار هه خۆی سروشو نیگای ئهو کارهی پێداوه به سروشی خودا، منداڵه که یه هه لداوه ته ده ریاوه و، هه خوداش حوکم و فهرمانی له سه ره گه یشتنی کوربه که یه بۆ لای فیرعه ون وا بووه و، پاشان هه خوداش پارێزهری بووه له لای فیرعه ون.

خودا دلای دایکی موسای دامه زراوو هیتر کرده وه، ئه ویش دلنیا بووه وه و دهروونی هیمن بووه وه و خورپه و خه یالاتیشی دامرکانه وه و، یه کیک بوو له خاوه ن باوه ران و ئیمانی به هیتز بووو، به هۆی ئهم ئیمانه وه به برپای تهواوو هیمنی و دلنیا ییسه وه چاودێری چاره نووسی موسای ده کرد.

با پێکه وه سه رنج له وردی و زیندویتی و کارایی و ینا کردنی هونه ریا نه ی ئهم فهرمایشته ی خودا به دین ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِحًا ۚ إِنَّ كَادَتْ لَتُبْدِي

بِه... ﴿١٠﴾ القصص. دلای دایکی موسا تهواو به تال ببوو، هیچ شتیکی تیدا نه مابوو ته نها بیر کردنه وه له کوربه که یه و خه ریک بوو نه یینی خۆشی ئاشکرا بکات. بێگومان گرته ی وینه ی دلای که له هه موو شتیکی خالی بوویته وه ته نها له یه ک شت نه بیته، ئه وه له راستیدا ئهو دلای پر بووه له و شته ی، که ته نگه ی پێهه لچنیوه، جا کاتیکی ئایه ته که وای ده رده بریت، که خالی بوته وه، مه به ستی له وه یه، که پره. دلای دایکه که پر بووه له گرنگیدان به کوربه که ی، پر بووه له و نه یینی ترسناکه ی، که بێگومان ئهو کوربه تازه له دایک بووه ی ئیستا له لای فیرعه ونه کورپ ئهم دایکه خۆیه تی، جا بۆ ئه وه ی دایکه که ئهم نه یینی یه ئاشکرا نه کات، خودا دلای دایکه که یه و نه یینی یه که ی نێو دلایشی به هیتز دامه زراو کرد.

## رۆلى ژنەكەى فيرعهون

خودای مەزن ھەوالى ئەوھى بە موسا گەياند كە كاتى خۆى لە مندالى دا لەنيو كۆشكى فيرعهون چى بەسەر ھاتووو رادەى ئەو خۆشەويستىيەى خۆيشى بۆ باس کردووو ئەو ھۆو ئامرازو بارودۆخەى كە ژيانىشى پى پارىزراوھ بۆ دەسنیشان کردوو، وەك فەرموويەتى: ﴿...وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً...﴾ (طە: ۳۹). واتە: لەلایەن خۆمەوھ سۆزو خۆشەويستىيەكم بۆ دەستەبەر کردى و ئەو خۆشەويستىيەم خستە دلى كەسانى ناحەزتەوھ بەرامبەر بەتۆ..

لەم دىرەى ئايەتەكەدا وشەى ھەوالدەرى (وَأَلْقَيْتُ) كە مانای ناردن و گەياندن و دەستەبەرکردنى خۆشەويستى يە بۆ موسا دیمەنىكى زۆر جوانى ھونەرى تىدایەو بەمەش خودا دەيەوئەت قەرەبووى ئەو سۆزو خۆشەويستىيەى دايكى و ئەو ئامیزەگەرمەى و بەخێوکردنى و سەرپەشتى كردەى بۆ بكاتەوھ كە لەدەستى دابوو، ئەوھش بەو راپەخە گەرمەى بۆى راخراووو بەو پێخەفە ئارامەى پايادا دەدرا.

لە راستیشدا ئەو ھىچ زىيانىكى لى نەكەوتبوو، چونكە ئەوھتا سۆزو خۆشەويستى لە خوداوھو لەنيو مالاكەى فيرعهوندا بۆ دەستەبەر كراوھ و ھەر بەوھش دادەپۆشريتو، تا واى لى ديت ئەم خۆشەويستى يەى خودا لە پێخەفيك دەچيت كە پىيدا دەدریت.

بەلام جياوازييەكى زۆر ھەيە لەنيوان پێخەفەكەى دايكى كە لە كەلو پەلى دنيا دروست كراوھو كە بەرگرى لە نازارى فيرعهون پى لىناكریتو، لەنيوان ئەو پێخەفە دەستەبەرکراوھى خوادا كە لە خۆشەويستىيەكى پوختەكراو پالئوراوى خۆى دروست كراوھو كە نازارو ستەمى فيرعهونىشى لى دوور دەخاتەوھ، بىگومان خودا خۆى ئەركى سەرپەرشتى و بەخێوکردنى موساى كۆرپەى رادەپەراندو بەلئىنى دابوو كە لە مالى فيرعهوندا لە نازارى فيرعهون بىپاريزيت، بەلام چۆن؟

خودا بۆ ئەم مەبەسته ئامرازێکی هەلبژارد که به خەیاڵی هیچ کهسیکدا نەدەهات، ئەوەش خۆشه‌ویستی بوو، بۆ وەدیھێنانی ئەم خۆشه‌ویستییه‌ش دڵێکی وای بۆ تەرخان کرد که له پێشبینی و بۆچونی هیچ کهسیک دا نەبوو، ئەویش دڵی ژنەکه‌ی فیرعه‌ون بوو، وەك خودا دەفرمویت: ﴿وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنٍ لِّي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ اَنْ يَنْفَعَنَا اَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (١) القصص.

واته: (هاوسەرکه‌ی فیرعه‌ون نەیهیشت فیرعه‌ون موسای منداڵ بکوژیت و گوتی: من ئومێده‌وارم بپێته مایه‌ی خۆشحالی بۆ من و بۆ تۆش، جا مەیکوژن، بەلکه‌ له ناینده‌دا سودمان پێ بگه‌یه‌نیت، یاخود ده‌یکه‌ین به‌ کۆری خۆمان به‌شیوه‌یه‌ك که ئەوان واته به‌نو ئیسرائیل هەر پێشی نەزان و هه‌ستی پێ نەکه‌ن).

ئیدی ژنەکه‌ی فیرعه‌ون موسای کۆرپه‌ی خسته ژێر باڵی سۆزو خۆشه‌ویستییه‌ك، که له‌خوداوه خرابووه نیۆ دڵیه‌وه. هەر خودا فهرمانی به‌ دڵی ئەو ژنه‌ کرد، که موسای خۆش بویت، هه‌روه‌ها دڵی تەرخان کرد بۆ به‌رگری لێکردنی، ئەوه‌بوو داوای له‌ فیرعه‌ونی می‌ردی کرد، که نه‌یکوژێ و پێی راگه‌یانده‌ که ئەم کۆرپه‌ تازه له‌دایک بووه جێی خۆشی و شادی هه‌ردووکیان ده‌بێت.

دیاره فیرعه‌ونیش خێرا داوای هاوسەرکه‌ی په‌سند کردووه و قایل بووه، هەر ئەوه‌ی له‌ده‌ست هاتوو، که قایل و ره‌زامه‌ند بێت و داواکاری ژنەکه‌ی ره‌ت نه‌کاته‌وه. ده‌ توخوا تۆش ئەم حاله‌ته‌ بجه‌ره به‌ر دیدی خۆت، بۆنونه‌ ئەگه‌ر داوات لێبکرایه، که موسا له‌ سته‌می درێندانە‌ی فیرعه‌ون بپارێزیت له‌کاتی‌کدا له‌ژێر چنگیدایه‌ و کۆرپه‌یه‌کی بێ‌ده‌سه‌لاته‌ و ناتوانیت به‌رگری له‌خۆی بکات، فیرعه‌ونیش سه‌رقاڵی تیزکردنه‌وه‌ی چه‌قۆکه‌یه‌تی بۆ سه‌رپرینی، ئایا له‌و حاله‌ته‌دا توانات هه‌بوو به‌رگری لێ بکه‌یت؟ ئە‌ی ئەگه‌ر توانای ئەوه‌ت هه‌بویه، ئایا ئەو ئامرازه‌ت به‌خه‌یاڵدا ده‌هات؟ ئایا ده‌توانی دڵی ژنەکه‌ی فیرعه‌ون بۆ ئەوه‌ بجه‌یتسه‌ کار؟ ئایا بۆت ده‌کرا دڵی ئەو ژنه‌ و لێبکه‌یت، که ئەو منداڵه‌ ساوایه‌ی خۆش بویت و

بیسات به کوری خۆی؟!

ببگومان هه مرۆڤێک له گروێ ئادهمی له ئاست کاریکی ئاوادا شکست و دهستهوسانه، بهلام خودای پاک و دوور له هه موو خهوش و لاوازییهک هه خۆی بهتوانا و کردهی هه کار و ئهرکینه که خوازیاری بیست، نه وه بوو ئهم ئهرکهشی راپه راند، چونکه دهسهلاتی هیچ مرۆڤێک نه ده گه یشته ئه و پلهیهی بتوانیست دلی ژنه کهی فیرعه ون رابگریست، ته نانهت خودی فیرعه ونیش نه ی توانی ئه و دلهی هاوسه ره کهی بخاته ژیر رکیف و فرمانی خۆیه وه و حوکی تیا دا بکات، پاشان ته نانهت خودی ژنه کهش هیچ دهسهلاتیکی به سه ر دلی خۆیدا نه بوو.. ته نها خودای په ره ر دگار خۆی ده سه لات و رکیفی له سه ر دلی ژنه که هه بوو، خودا فره موویه ﴿...وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ...﴾ (الأنفال) . واته: (چاک ئه و راستیه بزانه که خودا زۆر به ئاسانی ده توانیست مرۆڤ له خواست و ئاواته کانی نیو دلی دابهریست، سا ئیتر به کاره ساتیک بیست یان به مردنی کت و پری بیست)....

### خوشکه کهی موسا به دوا ی موسا دا ده چیست

خودا فره موویه: ﴿وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّیْهِ فَبَصَّرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (القصص) . واته: (دایکی موسا به کچی خۆی، که خوشکی موسایه، پتی گوت: برۆ به شوین هه وال و ئاسه واریدا، ئهم کچهش دوا ی ماوهیه کی کهم له که ناریکیه وه به دیی کرد له کاتی کدا داروده ستهی فیرعه ون هه ستیان بهم به دوا دا چونهی خوشکه کهی نه ده کرد).

له م ئایه ته دا ئه وه مان بۆ ده رده که ویت که دایکی موسا داوا ی له خوشکه کهی (موسا) کرد و وه شوین پتی و ئاسه واری هه لگریست و زۆر به وردی و وریاییه کی



هیمنانهوه چاودێریی سندووقه که بکات که موسای تێدایه تا بزانیته له کۆی دا ده گیرسیتهوه و چیی به سههر دیت؟!!!

دایکی موسا بهم کچهی خۆی (که خوشکی موسایه) گوتوه: (قصیه) واته به دواى هه ره که ت و بزوت و ئاسه واری کۆتاییدا بچۆو چاودێریی رۆشنی بکه.

خوشکه دانا و ژیره کهشی داواکاریی دایکی خۆی به دانایی و وریایییه وه جێبه جێ دهکات، ئه وه بوو به وردی چاودێریی هێلی رۆشتنی سندووقه که ی به ده ریادا ده کرد. دیاره دواين و یستگه ی گیرسانه وه ی سندووقه کهش (که له بهردهم کۆشکی فیرعه وندا بووه) ترساندوو یه تی و، ههروه ها به وهش ترساوه کاتیك خزمه تگوزارانی کۆشکه که سندووقه که هه لده گرنه وه ..

لێ ره دا ئه وه ی به لامانه وه گرنگ بیته، که ئاماژه ی بۆ بکه یین، وریایی و زیره کیی خوشکه که ی موسایه، وه ک ئایه ته کهش گوزارشتی لی کردووه ﴿فَبَصَّرَتْ بِهٖ عَنْ جَنْبٍ وَهَمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾. به مانای (ئهم کچهش دواى تاویك له که ناریکه وه به دیی کرد، که تاقمه که ی فیرعه ون هه ستیان پی نه ده کرد)..

به راستی ئهم خۆ په نادانه وریایییه کی شاره زایانه و زیره کانه یه، که توانیویه تی به کارامه یی و عاقلانه هه لسه و کهوت بکات و به چاکیش هونه ری خۆ هه شاردان و چاودێریی کردنی هیمنانه بنوینیت. ئهم خوشکه ی (موسا) له دووره وه چاودێریی سندووقه که ی ده کرد، بی ئه وه ی سه رنجی خه لکی ده و روبه ر به لای خۆیدا راکیشتیت، ئه و، که سانی تریشی ده بیینی، به لام خۆی وا ده رده خست، که گوايه خه یالی له لای هیچ شتیکی تایبه تی نییه و، وه ک ته نها ری بواریکی گوزه رکاری سه ر ریگه که یه، هه ر بۆیهش که سینک ئه وه ی به خه یال دا نه ده هات، که ئهم کیژه که سیکی زۆر نزیکی ئه و مندا له یه.

## لَبَّوْی مَوسَا و مەکی ژنانی شیردەر

خودا بەلێنی بە دایکی موسا دابوو کەوا کۆرەکە ی بۆ دەگەرێنیتەو... بێگومان بەلێنی خوداش راست و بەدیھاتوو... ئەو بوو خودا کۆرەکە ی بە شیوازیکی وەھا دەگەن و بێ وێنە بۆ گەراندەو، کە بە خەیاڵی هیچ کەسیکدا نەدەھات. لەم روووە خودا فەرموویە: ﴿...وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ﴾ (١٢) القصص. واتە: (نێمە ھەموو دایەن و شیردەرێکمان لی حەرام کرد).

لەم فەرماشتەدا مانای حەرام کردن (تحریم) ئەو قەدەغەکردنە، کە (نەویستن) بەدی دینیت، واتە فەرمانان بەم منداڵە شیرەخۆرە کرد، کە مەکی هیچ ئافەرەتێکی شیردەر نەگرێتە دەم، ئەویش فەرمانە کەمانی جیبەجێ کردو شیری هیچ ژنیکی نەویست.

ئەم ئامرازە خوداییەش لە گەرنگترین و سەرسوڕەینەرترین کاری رێک و پێکی خودا و تەقدیراتیەتی، چونکە موسا منداڵێکی شیرەخۆر بوو و ھێشتا لە چەند رۆژێکی کەمی تەمەنیدا بوو، بگرە لەوانەیە لە چەند سەعاتێکی سەرەتای تەمەنیدا بووبێت و منداڵی شیرەخۆرەش لەم تەمەنەدا جیاوازی لەنیوان ئافەرەتێک و ئافەرەتێکی دی، لە نیوان مەمکیک و مەمکیکی تری شیردەردا ناکات، ھەر بۆیەش هیچ توانایەکی ھەڵبژاردن و جیاکردنەوی بۆ دروست نابێت. بەلام خودا بەشیوازیکی ئیعجازی بێ وێنە ئەو توانای جیاکردنەویە لە موسای کۆرپە ی شیرەخۆردا (وہک ھەموو موعجیزەکانی تری، کاتی لەدایک بوونی و پاراستنی و سەرپەرشتی کردنی) پەیدا دەکات.

بێگومان ئەم کۆرپەییەش برسی بوو، کۆرپە ی شیرەخۆریش لەکاتی برسێتیدا ھەموو مەمکیک دەگرێتە دەم، ھەر شیرێک ھەبێت دەبخوات. ھەر بۆیەش چەندەھا ئافەرەتی شیردەر لەلای فیرعەون خۆیان بۆ ئەم کۆرپەییە تەرخان دەکەن تاکو

له شیریان بخوات، هه‌ریه‌که له‌وان مه‌مکی خۆی ده‌خاته سه‌ر ده‌می، به‌لام موسای کۆرپه‌ی شیره‌خۆر هه‌موویان ر‌ه‌ت ده‌کاته‌وه‌و قایل ناب‌یت به‌ مه‌مکی ه‌یچ ئافره‌تێک، چونکه‌ د‌وای ئه‌وه‌ی بۆنی ه‌هر مه‌مکیکیان ده‌کات و له‌ روخساری خاوه‌ن مه‌مکه‌که‌ ورد ده‌ب‌یت‌ه‌وه‌ بۆنی مه‌مکی د‌ایکی خۆی ل‌ی نایه‌ت و ئافره‌ته‌کانیش بۆنی د‌ایکی خۆی ل‌ی نایه‌ت..

﴿...وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ﴾ (١٢) القصص ﴿وَهُكَ ئَهْوَیْهٖ كَهٗ خُودَا فِهْرَمَانِیْ بَهٗ هَهْرَدُوو ل‌یو‌ی ئه‌م مندا‌له‌ کردووه‌، كه‌ ه‌یچ مه‌مکیك قب‌ول نه‌كه‌ن و له‌ه‌یچ شیرێکیان نه‌خ‌ون.. ئه‌و دوو ل‌یوه‌ش ف‌هرمانی خودایان به‌ج‌ی‌ه‌ینا و ه‌یچ ر‌یگه‌یه‌کیان ج‌گه‌ له‌ به‌ج‌ی‌ه‌ینانی ئه‌و ف‌هرمانه‌ له‌به‌رده‌م دا نه‌بوو. ئه‌و كه‌سانه‌ی له‌و‌ی ئاماده‌بوون به‌ ف‌یرعه‌ون و تاقمه‌كه‌ی و ئافره‌ته‌کانی یه‌وه‌ هه‌موویان كه‌وتبوونه‌ حاله‌تیکی ب‌ی‌ئارامی و سه‌رس‌وپ‌مان و سه‌رسامییه‌وه‌و، واقیان و‌پ‌مابوو له‌م حاله‌ته‌ی كه‌ بۆ یه‌كه‌م ج‌اره ده‌ییسن، مندا‌ل‌ی‌کی شیره‌خۆره‌ له‌ برساندا ده‌گری، كه‌چی سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش مه‌مكه‌كان و شیره‌كه‌ ر‌ه‌ت ده‌کاته‌وه‌، و‌ه‌ ئه‌وه‌ی به‌ ته‌مای مه‌مکیکی تایبه‌تی ئافره‌تێکی ته‌رخان‌ک‌را و ب‌یت، تاكو شیرێکی تایبه‌تی پ‌ی‌بدات.

هه‌روه‌ها ئاماده‌بوانی ن‌یو کۆشكه‌كه‌ش د‌له‌پ‌اوکی و ن‌یگه‌ران‌یان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بوو، كه‌ ترسی نه‌مان و مرد‌نیان ل‌ی ه‌ه‌بوو، ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م ر‌ه‌ت کردنه‌وه‌و شیرنه‌خواردنه‌ به‌رده‌وام ب‌یت. ئه‌وان ده‌یان‌ه‌و‌یت ئه‌م کۆرپه‌یه‌ ب‌ژی و به‌ هه‌موو ش‌یوه‌یه‌ك ئاماده‌بوون، كه‌ هه‌رچی له‌ هه‌ول و توانایان د‌ایه‌ بۆی ب‌خه‌نه‌ گه‌ر، تاكو له‌ ژياندا ب‌یه‌ت‌نه‌وه‌.

كه‌وابوو ئ‌یستا ك‌ی‌ن ئه‌وانه‌ی په‌رۆشن بۆ ژيانی و له‌ په‌له‌قاژه‌ی ر‌زگارکردنی دان؟ ئه‌وان ئه‌و كه‌سانه‌بوون، كه‌ (ژيان‌ی موسا) له‌به‌رده‌ستیان له‌ مه‌ترسیدا ده‌بوو، گه‌ر ب‌یان‌زانایه‌ د‌اهات‌وویان چ‌ون ده‌ب‌یت..!! ئه‌مان ئه‌و كه‌سانه‌ن كه‌ وامان ل‌ی چ‌اوه‌پ‌وان کردوون ئه‌م کۆرپه‌یه‌ ب‌کوژن، چونكه‌ له‌ ن‌ی‌رینه‌کانی (بنو اسرائیل)ه‌، كه‌چی ئه‌م

دوژمنانه به ته گبیری خوداو به قهدهری خودا وایان لی هات پهروش بن بۆ ژيانی و پهلهقاژه بکهن بۆ رزگارکردنی.. ئای چهند جوانو به جیه ته گبیرو قهدهری خودا.. چهند گهورهیه پهروهردگار.. ئیمهش ههر ئیماغان بهو خودایه هیناوه.

## حیکمهت له نه خواردنی شیرى دایه نه کاند

گهر له ئاست ئهم ته گبیرو کاره پێک و پێکه داناianeی خودا ههلوێسته بکهین و، ههولێ زانینی ههندیك حیکمهت له کارى نه خواردنی شیرى دایه نه کاند بدهین، ئهوا لهم رووهوه چهند حیکمهتیك دهردیین:-

۱- بێگومان ئهم شیر نه خواردنهى (موسا) کاریکی پلانی خودایی بووه، تاكو بگهڕیتتهوه بۆ لای دایکی.

۲- نه گهر موسا شیرى ههر دایه نیکی له کۆشکی فیرعه وندا بخواردایه، ئهوا له سۆزو ئامیژی گهرمو باش به خێوکردنی دایکی بێ بهش دهسوو. وهك ئاشکراشه دایکی منداڵ ههر خۆی سوورتر و به پهروشته بۆ منداڵه کهى، ته نانهت نه گهر دایه نی شیردهر ههرچه نديکیش بۆ دلسۆز بێت.

۳- نه گهر پيشتر (به ره له وهى موسای منداڵ مه مکى دایه نه کانی دى نه گریت) دایکی خۆی بچوايه بۆ ئه شوینه و، وهك دایه نیك خۆی بۆ ته رخا نه کردایه، ئهوا به تاوانبار داده نه را و چه ندين گومانى لى ده کرا و په یوه ندى راسته قینه شى به و منداڵه وه ده زانرا، چونکه هه لپه و جۆش و خرۆشى دایک بۆ منداڵه کهى له چاودیریکی بینا و چاوتیژ ناشاریته وه، ئه مهش له خۆشویستنی زۆرى و چۆنیه تی له با وهش کردن و هه لگرتنى و، شیر پى دانیدا ده رده که ویت.

۴- ئهم شیر نه خواردنهى موسا و (ره تکرده وهى مه مکى هه موو دایه نه کانی) ئه و هۆکاره یه، که خودا پیلانى فیرعه ون و گه له کهى پى پووچه ل کردۆته وه و سه رى لى تیکدان، ئه مهش به و ره نگه ی وای لى کردن خۆیان به و په رى سووربوون و

بايەخەو بەدوای هەر دایەنێکدا بگەرێن، تا موسا مەمکی یەکیکیان پەسند دەکات. ئیدی لەو ساتەشدا هیچ گومانێک لە دایکی ناکرێت، کاتێک مەمکی دایکی دەگرێتە دەم و ڕەتی ناکاتەو، ئەوانیش بێر لە چۆنیەتی پەيوەندی نێوان منداڵەکو و ژنە شیرپێ دەرهکەى ناکەنەو، هەر ناشپرسن، کە ئاخۆ دایکیەتی، یان نا؟.. وەك ئەوێ خودا بە فیرەوێ راکەیانیدی، کە (تۆ دەتەوێت منالە شیرەخۆرە کە لەباوێ دایکی دەرییت و ئیمەش دەمانەوێت، کە تۆ خۆت و کۆمەلە کەشت بیکەرێنەو، بۆ باوێ دایکی، هەر دایکیشی بکەن بە دایەنێکی و لەسەر حسابی خۆتان راپەرگن و کرێی خۆی لەهەمبەر شیرپێدانیدا پێبدەن.. ئیدی هیچ شتێکی تر لە ئارادا ناییت، تەنها خواستی ئیمە نەبێت، ئێوەش تەنها خواست و ئیرادەى ئیمە جێبەجێ دەکەن.

### خودا موسا بۆ لای دایکی دەگەرێنێتەو

خوشکەکەى موسا لە کاتێکی گونجاودا خۆی گەیانده لای تاقمەکەى فیرەو و ئامادەیی خۆی بۆ هەر کار و خزمەتگوزارییەك دەربێر، چونکە ئەوانیش زۆر سووربوون لەسەر هیشتنەوێ ئەو منداڵە بەهەر ئامرازێک بێت، دەبوايە ژيانى رزگارکەن، هەر و تەو راپۆڕێکیش لە هەرکەسیکەو بێت وەرپەرگن و کاری پێبکەن. لەو کاتە گونجاو و دەرفەتە ڕەخساویدا خوشکەکەى موسا خۆی لە مەسەلە کە هەلقورتاندا، بەشیوەکەى وەها لەباریش چوو پێشەو، کە هیچ گومانێکی لێنەکریت، ئەمەش بەلگەى لەسەر وریایی و بێداریی خۆی، لەسەر بەهەر و سەلیقە و جوانیی پلان دانان، زیرەکی و راستیی تێفکیرین و تێروانینی. ئەو بوو پێی گوتن: ﴿... هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِيبٌ﴾ (١٢) القصص. واتە: (ئایا ناونیشانی مال و خانەوادەیه کتان پێشان دەم، کە دەتوانن ئەم منداڵەتان بەچاکى بۆ پەرورده بکەن و دڵسۆزو خەمخۆریشی بن؟!)

جا له م نايه ته دا له وتى هم كيڅه (خوشكى موسا) ورد بهر وه: ﴿هَلْ أَدُلُّكُمْ﴾  
(نايا پيشانتان بدهم و پيتان بلېم)، نو بهم پرسيار كړدنى كه ده لالت له هاندان و  
هه ننان ده كات و به دركاندنيكى پر سوزو ميه ره بانيشه وه راوړيان ده خاته بهر چاو،  
له كاتي كدا نه وان له بهرام بهر هم جوړه پرسيار و پرس و رايه هيچ وه لاميكى تريان  
جگه له نه رى كړدن و به لى گوتن به دهسته وه نيه. جا داخو هم كيڅه چييان پيشان  
ده دات و بو كوى رينو نيينان ده كات؟!

بيگومان بو لاي دانېشتوانى مالېك كه نهركى به خپو كړدى نو مندا له  
شيره خوړه هه لگير او هيهى سهركه نارى ده رايان بو به نه ستو دهنېن، واته بو  
بنه مالې فیرعه ونى به خپو ده كهن ﴿يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ﴾.

هم ديسان هر نو مالې كه ناماده ن به خپوى بكهن ده توانن زور به چاكى  
په روه رده و سه رپه رشتى بكهن و زور سوورو په روشن له سه ر بايه خ پيدانى و دلسو زى  
بو. دلسو زيش له ماناي ﴿وَهُمْ لَهُ نَصِيبٌ﴾ هوه به دى ده كرېت و راشى  
مانا كه شى ده كرېت، چونكه (اخلاص) له (نصح) هوه بو شيره خوړه كه (الرضيع) هر  
به ماناي سووربون و دلسو زى و بايه خ دان ديت.

ئينجا بنه مالو خانه وادهى فیرعه ون بهم راوړه وى نو كيڅه رازى بوون، ته نانه ت  
هيچ كه سيكي شيان گومانيان له شيوا زى دلسو زى را ده رپړينه كه و له رادهى  
پيشاندانى ناره زوشى بو يارمه تيدانيان نه ده كړد. به بېروخه يالى هيچ كه سيكي شياندا  
نو و بوچونه رپه نه بوو كه گوايه نه مه خوشكى موسا بيت. پاشان هيچ كه سيك  
له وان له و پروا يه دا نه بوو كه هم مندا له شيره خوړه يه ده گه رپته وه بو نيو باوه شى  
دايكى خوى.

به م په ننگه خودا موساى بو لاي دايكى گه رانده وه، وه كه ده فېرمويت: ﴿فَرَدَدْنَاهُ

إِلَىٰ أُمَمٍ كَانَتْ نَفَرًا عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنُ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ

أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ القصص. واته: (بهم رهنگه گێڕامانهوه بۆ لای دایکی، تا دایکی دلتیا و ئاسووده بیته و چاوی به دیتنی پروون بیته و دهو چیدی خه مبار و دلتهنگ نه بیته، به چاکیش بۆی روون بیته و ده که به لێنی خودا هه قه و راسته و هه به دیی دیت، به لām زۆربهی خه لکی ئەم راستیه نازانن و ههستی پێ ناکهن).

له دهسته وازهی ﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ﴾ دا نه وهی لێ تێ ده گهین کهوا خودا موسای بۆ لای دایکی گه راندۆته و ده چونکه هه ر دایکی له پیشتر و شایان تره بۆی و هه ر نهویش شایستهی له نامی زگرتنی و به خێو کردنیته.

خودا بهم گه راندنه وهیهی کۆر په که بۆ لای دایکه که راستی به لێنی پیشووی بۆ ده سه لینیته که پێی فەر مووه: ﴿إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ﴾ القصص ﴿٧﴾ ئیمه هه ر بۆ لای تۆی ده گه ر نینه وه.

خودا بۆیه گه راندیه وه بۆ لای تا کو چاوی پێ روون بیته وه و دلتشاد بیته و له نامی زی بگریته وه و شیر ی خۆی پێ بدات.. خودا بۆیه ش گه رانییه وه بۆ لای تا کو چیدی خه فته بۆ دیار نه مان و ون بوونی نه خوات و له شه وق و په رۆشیدا خۆی بۆ له نیو نه بات.. خودا ئەم نیعمته و میهره بانیا نهی خۆی به یادی موساش هیئا وه ته وه کاتیک گه وه ره بو وه ئه رک ی پیغه مبه ریتهی پیگه یاندو وه و داوای لێ کردو وه به چیت بۆ

لای فیرعه ون و په یامی خودای تێ بگه یه نیته.. وه ک پێی ده فه رمو یته: ﴿إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ...﴾ طه ﴿٤٠﴾

واته: (ئه ی موسا نه وه شته له یاد بیته که کاتیک خوشکه که ته به دوات دا هاتبوو به دانیش توانی نیو کۆشکی فیرعه ونی گوت: ئایا دایه نیک ی واتان پیشان ده م که بتوانیت به خێوی بکات؟ نه وانیش به وه قایل بوون و بهم رهنگه تۆمان بۆ لای دایکته گه راندو وه تا کو به دیتنه دلتشاد بیته و خه فته نه خوات).

## دایکی موسا له سه ره حسابی فیرعه ون

### شیر به کوره کهی ده دات

خانه واده ی فیرعه ون تیکرا هه موویان دلخۆش بوون به وهی که مندا له شیره خۆره که مه مکی ئه م ژنه ی گرت هه م (که دایکی بوو و ئه وانیش نه یانده ناسی)، به م شیوه یه ژیا نی رزگار کرا و هیچ که سیکیش بیری له وه نه ده کرده وه که ئاخۆ ئه مه دایکی بیته !!

ئینجا فیرعه ون به ره سی دایکی (موسا) ی دامه زرانده به دایه نه و شیرده رو به خێو که رو هه لسو پێنه ری کاروباری و بایه خ پێ ده ری گشت ئه رک و فه رمانیکی. له به رامبه ره ئه م کاره شدا فیرعه ون کرێ ی بۆ دانا.

به راستی ئه مه ش له کاره سه رسو پێنه ره کانی خودای پهروه ردگارن، چونکه ئه گه ره موسا له لای دایکی بمایه ته وه، دایکی نه یده توانی بیپاریزت، به لکو له بهرده م مه ترسی له ناو بردن دابوو، ههروه ها ئه گه ره موسا له مالی فیرعه وندا شیر ی دایه نیکی تری بمخواردایه، ئه و له سۆزو عه تف و به زه یی دایکی بی به ش ده بوو، دایکی شی هه ست و سۆزی خۆ ی بۆ رانه ده گیرا و دلنیا و ئاسو ده ش نه ده بوو له و کوره ی.

خودا خواستی خۆ ی بۆ موسا ئه وه بوو له پیلانی فیرعه ون رزگار بیته، ههروه ها خودا خواستی له وه ش بوو که سندو وقه که (موسا) به ره و کۆشکی فیرعه ون ببات، پاشان خوازیاری ئه وه ش بوو که دلێ ژنه که ی فیرعه ونی بۆ نه رم بیته و خۆشی بویت، ئیراده شی له سه ره ئه وه بوو مه مکی هیچ دایه نیکی دی له مالی فیرعه وندا نه گرێته ده م.

خواست (ئیراده) یکی دیکه ی خودا ئه وه بوو بگه رێت رێته وه بۆ لای دایکی و له نیوان مالی دایکی و کۆشکی فیرعه وندا هات و چۆ ی پێ بکریته. ئیراده شی وابوو هیچ



كهسيك له سهربازانو خزمهتكارانی فیرعهون گومان نهكهن لهوهی كه ئهم ژنه دایكیهتی.

ئینجا ئیرادهیهکی تری خودا ئهوهبوو دایکی خۆی لهسهر حساب و دارایی فیرعهون کاری شیر پێدان و لهباوهش گرتن و خزمهتکردنی ئهنجام بدات و، لهپارهی خودی فیرعهونیش کرێی خۆی وهبرگریت.. ئهم ههموو خواست و ئیرادهیهی خودا لهم کاروبارانهدا بۆ ههلهوهشانندنهوه پهکخستنی خواستی فیرعهون بووه، بۆ پووجهلکردنهوهی پیلان و ستهمی فیرعهون بووه.. جا ئیت ئهنجامی کاروباری خوازارای خودا لهکوێ، ئهنجامی کاری خوازارای فیرعهون لهکوێ؟! کیه ئهو کهسهی بتوانیت خواستی خودا راگریت؟! بێگومان هیچ شتیکیش بهی خواستی خودا لهئارادا ناییت.. جا قور بهسهر فیرعهون و قور بهسهر ههر (خۆ بهفیرعهون دانهریکیش) که لهسهر شیوازی فیرعهون ههلس وکهوت دهکات و، که له راستیشدا زۆر بچوو و لاوازه لهبهردهم خواستی خودای گهورهدا.

ئهم حالهتهی دایکی موساش، که (لهسهر حساب و کرێی دارایی فیرعهون شیریه به کورهکی داوه)، بووه به پهنديك بۆ ههرکهسيك، که کاری چاکه بکات و ئهرکی خۆی جیبهجی بکات، پاشان کرێ و ههقی خۆشی لهسهر وهبرگریت.. لهم بارهیهوه فهرمودهیهکی پێغهمبهری خودا ﷺ ههیه، که (ابوداود) له (جبری کوری نفیر) و ئهوش له پێغهمبهری خوداوه ﷺ گیراویتییهوه، که فهرموویهتی: ((مثل اللّٰذين يغزون من أمتي وياخذون الجعل، ويتقوون به علی عدوهم، مثل أم موسى ترضع ولدها وتأخذ أجرتها))<sup>(١)</sup>. واته: (نمونهی ئهو موجهیدانهی که له نهتهوهی

(١) سیوطی له کتیبی (الجامع الصغیر)دا هیمای راستی (صحة)ی خستۆته سهر ئهم فهرمودهیهو به (مرسل)ی داناوه، چونکه کهسيکی وهک (جوبهیری کوری نوفهیر) به پێغهمبهر ﷺ نهگهیشتوهو لهسهردهمی ئهودا نهبووه، یان (نهدیهوه). بهم چهشنهش ناوی هاوهلی لهسهر لایردوه. بهلام (المنای) له کتیبی (فیض القدير)دا وای باس کردوه که (جبری کوری نفیر) له (خالیید کوری وهلید) و (عیباده کوری صامیت)هوه ئهم فهرمودهیهی

منن و بۆ جیهاد دهچن و دهسکهوت و پاداشتیکی دنیاییشی لهسهر وهرده گرن و بههۆیهوه خۆیان لهسهر دوژمن پێ بههێژ دهکهن، وهك نمونهی دایکهکهی موسایه که ههرچهنده شیرێ به کورپهکهی خۆی دهدا پاداشت و کرێشی لهسهر وهرده گرت).

## حیکمهت لهو گهشته سهروهرینهری موسادا

لهوانهیه هه ندیک کهس هه لۆیسته له ئاست ئهم به سه رهاته دا بکه ن و پرس یاریش ده رباره ی حیکمه تی ئهم گه شته ئالۆزه ی موسا- سلاوی لیبیت- بکه ن که له کاتی کدا موسا لای دایکی ده بیئت و، خوداش له فیل و ته له که و سته می فیرعه ون ده یپاریزیت، ئیدی بۆچی ئاوی ده ریا بۆ مالتی فیرعه ونی ببات و، پاشان فیرعه ونیش بیگه رینیتته وه بۆ لای دایکی...!!؟

به راستی لهم کاری قه ده ری پر له حیکمه تی ئیلاهییه و لهم موعجیزه ی هه لسوراندنی کاروباره پهروه ردگار یتیه دا چهنده ها حیکمه ت و په ندو دانایی هه یه که لیڤه دا هه ندیک یان دیاری ده که ی.

۱- بینگومان خودا له مه دا ده یه ویت فروفیلی سته مکارانه ی فیرعه ون له نیو ببات و، ئه وه ش بۆ خه لکی روون کاته وه، که چۆن خواستی فیرعه ون له به رامبه ر خواستی خودا په کی ده که ویت.

۲- بینگومان خودا له مه دا و له ری ئی ئهم گه شته وه ده یه ویت چه ندین وانه و په ندو رینماییی باوه رداریتی بخاته به رچاوی باوه رداران، که ده رباره ی توانا و ته گبیری

وه رگرتوه. ئه مه ش وای ده رده خات که (مناوی) رایه لێ هاوه لدار یتیه که ی بۆ ده گه یه نیتته وه و پله ی (ارسال) ی فه رمووده که ش لاده بات. به م پێیه ده بیئت (صحيح) بیت. پاشان (مناوی) گوتویه تی: (ابن العربی له فه رمووده یه کی لای معاذ وه گێرا ویتیه وه و حافظی عیراقیش له باره ی ئهم گێرا نه ویه وه گوتویه تی: (اسنادیکی ریک و متنیکی نه زانراوی هه یه). بڕوانه (فیض القدیر، شرح الجامع الصغیر) به رگی پینجه م، لاپه ره (۵۱۱).

خودان و، ده‌بارە‌ی به‌جی‌گه‌یان‌دنی خواست و ئیراده‌و به‌دی‌هێنانی ویست و بریار‌یتی و پاشان ده‌بارە‌ی لاوازی و بی‌توانایی ئه‌و که‌سانه‌شه که دژایه‌تی خودا ده‌که‌ن و شه‌ر له‌گه‌ڵ باوه‌ر‌داران ده‌که‌ن و پیاو‌چاکان ئازار ده‌ده‌ن و، ئینجا ده‌بارە‌ی پارێزگاری خودا بۆ به‌نده‌ چاک و سال‌حه‌کانی و هه‌ڵس‌و‌پ‌اندنی ره‌وتی کاروباریش بۆ به‌دی‌هێنانی ئه‌و پارێزگاری‌تییه‌.

۳- بێ‌گومان خودا ده‌یه‌وێت ئام‌پ‌ازی له‌بارو سه‌رکه‌وتوو بۆ پاراستنی موسا له‌ زو‌لم و فرۆفیلێ فی‌رعه‌ون دابین بکات و، ده‌یه‌وێت موسا له‌ئام‌ی‌زی دایکی خۆیدا بژی و له‌ مه‌مکی دایکی شیر بخوات و ته‌نانه‌ت به‌وپه‌ری هێم‌نی و ئارامیه‌وه شیرێ دایکی بخوات و له‌سه‌ر حیساب و ئه‌رکی دارایی فی‌رعه‌ونیش شیره‌که‌ی دایکی بی‌بد‌ریت.

۴- بێ‌گومان خودا ده‌یه‌وێت چه‌ندین نموونه له‌ که‌سانی چاک و خێرخوازی نی‌و خودی ماله‌که‌ی فی‌رعه‌ونمان بۆ ده‌رخات، یه‌کی‌ک له‌و که‌سه‌ چاک و به‌ ئه‌مه‌کانه‌ش ژنه‌که‌ی فی‌رعه‌ونه که موسای کۆ‌په‌ی خۆش‌ویست و به‌رگری لێ‌کرد. دیاره مائی خراپ‌کار و بی‌باوه‌ر له‌که‌سانی چاک و خێرخواز خالی نییه‌و نموونه‌ی ئه‌م جو‌ره مافه‌ره‌وانه‌ی هه‌ر تیدا هه‌ڵده‌که‌وێت.

۵- بێ‌گومان خودا ده‌یه‌وێت هه‌ندی‌ک چاکه له‌گه‌ڵ موسادا بکات و هه‌ندی‌ک نی‌عمه‌ت و به‌خششی خۆ‌یی و، سه‌رپه‌رشتی‌کردنی بی‌نیشان دات و چه‌ند مو‌ع‌ج‌زه‌یه‌کیشی له‌ ژیا‌نیدا بۆ به‌دی به‌ی‌نیت.

۶- بێ‌گومان خودا ده‌یه‌وێت چه‌ند سه‌ربازێکی نادیا‌ری خۆ‌یمان پیشان بدات که له‌م گه‌شته‌دا ده‌رکه‌وتوو.

ئه‌مانه‌ی پێ‌شو هه‌ندی‌ک له‌و حیکمه‌تانه‌ بوون که له‌م کاره جوان رێ‌خ‌راوه‌ی خوادا به‌دی‌مان کردووه‌و که له‌و گه‌شته سه‌رسو‌په‌ینه ئالۆزه‌دا رهن‌گ ده‌ده‌نه‌وه‌و، خوداش هه‌ر خۆی زانایه به‌ حیکمه‌ته‌کان.. والله‌ اعلم..

## هەندىك سەربازى خودا ئەم گەشتەدا

قورئانى پېرۆز هەندىك سەربازى نادىيارى خوداى پىئاساندووين كە لە پاراستنى موسا و لە گەراندهوهشىدا بۆ لاى دايكى رۆلى خويان گيپراوه، وهك:

۱- ئەو سندووقەى موساى تيا دانرا.

۲- ئەو دەريايەى سندووقەكەى هەلگرت.

۳- دلى ئەو ژنەى هاوسەرى فيرعەون كە بۆ موسا نەرم بوو و پىپوو لە سۆزو خۆشەويستيش بۆى.

۴- هەردوو ليوى موسا خۆى، كە قايل نەبوون بە گرتنى هيچ مەمكىك، تا ئەو كاتەى دايكى ديت و موسا دەچيئەوه ئاميزى.

خوداى مەزن لە بە سەرباز كردن (تجنيد)ى ئەم شتە ناديارانەدا ئەو بەلگەيه دەخاتە روو كە بيگومان خودا هەموو سەربازيكي لە ئاسمانەكان و زەويدا هەيه و هەر خوداى پاك و بىخەوش خويشى بەخواست و ئارەزووى ئيلاهيانەى خۆى هەر شت و كەرەسە و كەسيك دەخاتە گەر بۆ هەر شت و كەرەسە و كەسيك، وهك فەرمووشيهتى: ﴿...وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ...﴾ (المدرثر) ۲۱. واتە: (هيچ كەسيك لە ژمارە و ماهيهت و دەسلالتى سەربازانى خوداى پەرورەدگار ت ناگادار و زانا نيه تەنها زاتى خودا خۆى نەبيت).

بەسەرباز كردن و بەگەرڤخستنى ئەو چوار جورە سەربازەش كە نە عەقل و هوشيارى و زانين و خواستيان هەبوو (وهك لە روالهتى مەسەلەكەوه ديارە) وهلاميكى كاريگەرە بۆ ئەو مەترىاليست و ماددەپەرستانەى كە نكوولتى لە راستيهكانى پشت ماددە دەكەن و دان بە هيچ سيفهت يكي عەقلاداريتى، يان گيانداريتى، يان هوشيارى، يان ئيدراكى مەخلوقانى ترى غەيرى ئينسان دانانين.

ئهو مادده په رستانه ئهوه به هۆش و عهقلیاندا ناچیت که دوو لیوی منداڵێکی شیره خۆره له رۆژانی سه رهتای ته مه نیدا توانای جیا کردنه وه وه له لێژاردنی هه بیته و بتوانیت هه رچی مه مک و شیرێ ئافره تانی شیرده ره رهت کاته وه ته نهها سور بیت له سه ره مه مکێکی تایبه تی که مه مکێ دایکی خۆیه تی.

بێگومان ئهم مه سه له یه له رواله تی خۆیدا سه یرو نامۆیه، به لام خو عه قلی مرۆفی خاوهن باوه رو هوشیارو به رچاو روژشن ئه مه به کۆسپێکی له نا کاوی خو ی نایینیت، چونکه ئه مه له باز نه ی مه سه له ماقو له کاندایه که خودا خو ی خواستی له سه ره ئه وه بووه، خودا خو ی فه رمانی به دوو لیوی ئه و کۆرپه یه کردووه که هه یچ مه مکێ نه گریته ده م، هه موو دایه نه کانیشی لیحه رام کردبوو.

ههروه ها عه قلی مرۆفی باوه ردار ته سلیم به و راستیه ده بیت که بێگومان ئیراده ی خودا راپه رپێنراوه و، خوداش کرده و بکه ری هه ر شتێکه که بیه ویت، هه موو دروستکراو و مه خلوقاتێکی نیو گه ردوونیش راپه رپێنه ری فه رمانه کانی خودا و به جێ هینه ری خواست و ئیراده ی خودان.

### دایکی موسا ئه مه چی به سه ره دیت؟

قورئان له م قۆناغه ی ژیا نی دایکی موسادا وه ستاوه و هه یچ شتێکی تری دوا ی ئه مه باس نه کردووه، بۆیه ئیمهش نازانین دوا ی ئه مه چی به سه ره هاتووه؟ هه موو ئه وه ی که له سه ره دایکی موسا له ری ئه م چیرۆکه ی قورئانه وه بیزانین ئه وه یه ژنیکه له هۆزی (به نو ئیسرا ئیل) و هاو سه ری پیاو یکی ئه و هۆزه شه که ناوی (عیمران) ه و ئافره تیکی سال ح و باوه ردار بووه و، خوداش نیگا و ئیلهامی شیوازی یکی سه رکه و توانه ی بۆ پاراستن و رزگار بوونی موسا له مه ترسیی فه رعه ون پێگه یان دووه، ههروه ها خودا گه یاندویتی به کۆرپه که ی و، کۆرپه که ی بۆ ئامیزی گه راندو ته وه و ئه ویش شیرێ پێ داوه و پێی گه یاندووه و به خێوی کردووه تا کو له مال خو ی (واته له

مالی دایکەکه دا) گەورە بوو و گەیشتۆتە تافی لاوتی.

قورئانی پیرۆز باسی هیچ لایەنێکی تری ژيانی دایکی موسای نەکردوو تەنها ئەو لایەنە نەبیّت کە پەیوەستە بە کاتی منداڵیی موساوە - سلاوی خواى لیبى - .  
دواین ساتی چیرۆکی ئەم دایکەش لە قورئاندا هەر ئەوەیە کە کۆرەکەى بۆ لای دەگەرێتەو، بەلام بەپێى بریارى فیرعەوون و لەسەر ئەرکی داراییى فیرعەوونیش بەختو بکریت، ئیدی ئەویش شیرى پێدەدات و بایەخى پێدەدات بەپێى ئەو هەل و مەرجەى بۆی دەرهەست.

ئەى ئاخۆ دواى ئەمە چى ماییت؟! ئایا شتیکی وا لە ژيانى ماوه کە پەیوەندى بە منداڵیى موساوه ماییت و کە شایستەى باسکردن بیت؟ نەخیر شتیکی وا نەماوه.. هەربۆیەش قورئان دواى ئەم دیمەنە لەباسى ئەم ژنە وەستاوه و بەو ساتە وەختە کۆتایی بەباسى دایکەکە هیناوه. ئەمەش کۆتایی پێهینانیکی هونەرى و بابەتیانەیه. ئیمەش دەبیت لەکۆى دا قورئان کۆتایی بە باسێک دینیت لەویدا بوەستین و کۆتایی پێ یین. هەروەها بێدەنگ بین لەناست شتیکدا کە قورئان لەناستیدا بێدەنگ بوو و هیندە بەس بیت کە قورئان پیشکەشی کردوین.  
هەر کەسیکیش بەو برە باسکردنەى قورئان قەناعەت نەکات، خوداش قەناعەتى پێناکات.. هەرکەسیکیش بەوەندەى قورئان باسى کردوو تیر نەبیت، خوداش تیری ناکات.

بێگومان قورئان لە گێڕانەوهى لایەنەکان و قۆناعی هەر چیرۆکێکدا پوختهیهکی خیرای لى دەهینیت، بۆ نمونە باسی موسامان لەکاتی گەنجیدا کە پێگەیشتوو بۆ دەکات و چەند قۆناعیکی ژيانیشی هەر لەویدا دەپێچیتەو، لەکاتی منداڵشیدا و دواى شیرخواردنى قۆناعیکی ژيانیمان بۆ دەپێچیتەو، هەروەها لەکاتی باسکردنى قۆناعی میردمنداڵیدا کە نەوجەوانیکی پێگەیشتوو بەشیکی تری ژيانیمان لەو شوێنەدا بۆ دەپێچیتەو، ئەمەش لەبەر ئەوەى ئەو دیمەنانە بۆ

چیرۆکه کهی پێویست نین.. به لکو نهوهی پێویست و گرنگ بێت له دواى منداڵی موسا- سلاوی لیبیت- نهو گهخیتیه پر له جۆشی ژیان و زیندویتی و حماسه و نازیهتی و ئیمان و دلسۆزی و خوشهویستییه که تاییدا بهرگری له مهزڵومان کردووه و پشتگیری لاواز و بیدهسه لاتانی کردووه، وهك خودا له بارهیهوه فرموویه:

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَايَنَتُهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ هَٰذَا وَمِنَ عَدُوِّهِ فَاسْتَغْنَتْهُ الَّتِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّتِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ... ﴿١٥﴾ الْقَصَصُ﴾.

واته: (دواى نهوهی موسا ته مهنى گهشته رادهی نهوهی که له پروی تیگه یشتن و لاشهوه به هیژو توانا بێت، ئیمه حیکمهت و دانایی و زانست و زانیاریمان پێ به خشی، ههر بهو شیویه پاداشتی چاکه کاران دهدهینهوه.. موسا له کاتی غهفلهتی خه لکی شاردا خۆی کرد به کووچه و بازاردا و بینیی دوو پیاو شهپر ده کهن، نه مهیان له هۆزه کهی خۆیهتی و نهوی تریشیان له هۆزی دوژمنه کهیهتی که هۆزی فیرعه ونه، جا نهوهی که له هۆزه کهی بوو هانای بۆ هیناو داوای لی کرد فریای بکهویت و لهو شهڕدا لایهنی بگریت، موساش به پهله به هانایهوه چوو و یهك بۆکزی کیشا به کابرای دوژمندا و کوشتی).

ئیمه لیڤه دا ناچینه نیو شیکار و قولایی ئهم به سه رهاتانه وه تا کو له ناوه رۆک و بابیهتی ئهم کتیبه مان ده رنه چین، چونکه باس و خواسی ئیمه ته نها له مه ر دایکی موسایه نهك له مه ر خودی موسا- سلاوی لیبیت-، ههر نهو ه شان لهو چیرۆکه باس کردووه که ته نها په یه ون دی به چیرۆک و به سه رهاتی دایکیه وه یه تی.

## مه سه لهی ( تاقیکردنه وه که ) و چیرۆکی

### ( پشکو گرده که ) و ( دهنگه خورماکه )

پیش ئه وهی کو تایی به م چیرۆکه بینین و بچینه سه ر چیرۆکیکی دی، به پنیستی ده زانم ئامارهیه که بۆ مه سه لهی تاقیکردنه وه که ( حدیث الفتون ) و چیرۆکی ( پشکو گرده که ) و ( دهنگه خورماکه ) ( حکایه الجمره والتمرة ) بکهین، له بهرده م ئه م چیرۆکه شدا به و پێوانه که هه لۆیسته ده کهین که ده رباره ی چه ند شتیکن و به مندالی به سه ر موسادا هاتوون، واته له کاتی که ئه و مندالیکی شیره خۆه بووه له مالی فیرعه ندا و پیش ئه وهی بۆ لای دایکی بگه ریتیته وه. له م باره یه وه خودای پهروهردگار بۆ به یاد خستنه وهی به خشش و به فریا گه یشتنی به موسا، فه رموویه تی:

﴿...وَقُلْتَ نَفْسًا فَجِئْنَاكَ مِنَ الْعَمْرِ وَفَنَّاكَ فُتُونًا...﴾ (طه) . واته: (ههروه ها ئه ی موسا ئه وه به یادی خۆت بینهروه که کاتیک گه و ره بوویت و به هه له پیاویکت کوشت و ئیمه ش له خه م په ژاره ی ده سگه ربوونت رزگارمان کردیت و، پاشان به چهنده ها جۆرو شیوه تاقیمان کردیته وه).

زۆربه ی رافه کار (موفه سیر) ه پیشینه کان مه سه لهی ئه م تاقیکردنه وه یه ( حدیث الفتون ) و ته فسیر کردنیان به م رهنکه بۆ (ابن عباس) رضی الله عنه ده گێرنه وه وای باس ده کهن که گوایه (ابن عباس) یش له پیغه مبهروه رضی الله عنه به (مرفوع) گێراویتییه وه.

ههروه ها رافه کارانی پیشینی قورئان چیرۆکی پشکو گرده که و دهنگه خورماکه شیان له گه ل به سه رهاتی تاقیکردنه وه که دا باس کردووه وایان له قه له م داوه که وا موسا کاتیک مندالیکی شیره خۆره ی نیو مالی فیرعه ون بووه، ژنه که ی فیرعه ون داوای له فیرعه ونی میردی کردووه نه ختی که موسا له ئامیز بگریت. کاتیک هه لیشی گرتووه، موسا به وردی بۆ ریشی فیرعه ونی روانیوه و رایکی شاره



بۆ خوارهوه، فیرعهونیش بهوه پهست بووه رهشبینیی لهسهر ئه وه مندا له ده رپرپوه وه  
ئه و ریش راکیشانه ی به دژایه تی کردنی له قه له م داوه، بۆیه فهرمان ده کات سه ری  
برن. ژنه کهشی بهرگری ده کات و تکی لیده کات کاری وا نه کات و تی ده که یه نی ت  
که ئه وه ته نها نه ریتیکی مندا لانه وه ئه ویش مندا له و نازانی ت چی ده کات و بۆچی  
واده کات؟! له بهر ئه وه ه یچ نیازو مه به ستی که له وه حه ره که ته ی مندا له که دا نییه و  
نازانی ت چی ده گری ت و چی راده کی شی ت و واز له چی دی نی ت و چی ده خوازی ت، بۆ  
سه لماندنی ئه م وته یه شی، ژنه که ی فیرعه ون به می رده ده ی گو ت: بۆ نمونه ش تو ئی ستا  
پشکو یه کی گپ دارو ده نکه خورما یه کی بخره به رده ست و بزانه کامیان هه لده گری ت،  
ئه گه ر ناگره که هه لگری ت ئه وه بی تاوانه و مه به ستی دژایه تی کردنت نه بوه کاتی که  
ریشی راکیشایت، خو ئه گه ر ده نکه خورما که بگری ت ئه وه مه به ستی که له وه دا  
هه بو وه هه ره شه و گو ره شه ی لی کردو ویت...).

رافه کاران (مفسرین) ی قورئان گو تویه نه: (فیرعه ونیش پشکو یه کی گپاری و  
ده نکه خورما که ی بۆ مندا له که (واته موسا) راگرت، موساش پشکو ناگراویه که ی  
گرت و خسته یه سه ر زاری و، زمانی سوتاند، به مه ش له نگی یه کی هه می شه یی تی دا  
پهیدا بوو و جو ره لال بوونی که تی دا دروست ببو که به رده وام زمانی (فث) ببوو، واته  
پیتی (س) ی به (ث) و پیتی (ر) یشی (غ) ده درکاند).

هه ره ها رافه کاران گو تویه نه: (به لگه له سه ر ئه و (زمان له نگی) یه ی (موسا)  
ئه وه یه کاتی که خودا له گه لی دا ده ویت و فهرمانی پی ده کات بچیت بۆ لای فیرعه ون،  
داوا له خودا ده کات که ئه و له نگی و زمان فسییه ی لابه ریت و ئه و گری و کوسپه  
له زمانیدا نه هی لیت، ئه وه بوو وه که له قورئاندا ها تووه به خودا ده لیت:

﴿ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝٢٥ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ۝٢٦ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي ۝٢٧  
يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝٢٨ طه﴾.

واته: (موسا نزای کردو گوتی: ئه ی پهروهردگاری من، سینه و دلۆ دهروونم ئاسووده و خۆشحال بکهو، کاروبارم بۆ سووک و سانا بکهو، ئه و گریبه ی زمانم بکهروهو و زمانم ریك و پاراو بکه، تاكو فیرعهون و تاقمه که ی له وته و مه بهست و گفتارم تی بگن).

ئیمهش له (مه نه ج و بهرنامه ی خۆمان بۆ تی پوانین له چیرۆکه کانی قورئان) دا ئه م وته و بیروپایه ده رباره ی (مه سه له ی تاقیکردنه وه کهو، چیرۆکی پشکۆی گپدارو ده نکه خورماکه) په سند ناکه یین و دانی پی دا نانین و فه رمایشتی خوداشی پی ته فسیر ناکه یین، بۆیهش قبول و په سندی ناکه یین چونکه ئه مه له پیغه مبه ری خودا - محمد - وه ﷺ نه گیراوه ته وه، به لکو له و وته پوچه له ئیسرا ئیلیا نه یه که به رده وام ده گوتی ته وه که ئیمهش هه میشه داوای فه رامۆش کردن و وه لانا نیان ده که یین.

ئیمام (ابن کثیر) له ته فسیری سوره تی (طه) دا داوای ئه وه ی به سه رهاتی تاقیکردنه وه که ی به درێژی هینا وه گوتیه تی: (ئه مه له وته ی (ابن عباس) وه به پله ی (موقوف) دانرا وه و پله ی (مرفوع) یشی تیدا نییه ته نها که میکی نه بیته، وه ئه وه ی (ابن عباس) خۆی هینده ی رهوایی و شیایی گیرانه وه ی ده قی ئیسرا ئیلیات له گه وه ی زانا یانی جووله که وه وه ری گرتیته، خوداش زاناته) <sup>(۱)</sup>.

جا ئه گه ر راستیی مه سه له که ئاوا بیته، ئه گه ر ئیمه ئه و ریوا یه ت و گیرانه وه ناپاستهش ده رباره ی به سه رهاتی پشکۆ ئاگره که و ده نکه خورماکه په سند نه که یین، ئای داخۆ ئه و گریبه ی له زمانی موسادا هه بو وه که داوای کردنه وه ی له خودا کردو وه به هۆی چیه وه بوو؟!

بیگومان ئه وه گریبه کی مه عنه وی بو وه نه ک هه سته وه ری (حسی) - خوداش زاناته - .. واته را وه ستان و به ندبو نیکی زمانه له ئاکامی کارلیکی دهروونی

(۱) تفسیر ابن کثیر: ههروه ها بپوانه درێژه ی (حدیث الفتون) تییدا: ۳: ۱۴۹-۱۵۳.

(الأنفعال النفسي) یهوه دروست ده‌بێت، ئه‌مه‌ش حاله‌تیکی زانراوی ده‌روونییه. مرۆڤیش کاتێک به‌هۆی هه‌لۆیستیک یان وته‌یه‌ك یان رووداوێکه‌وه کارلیکی نیۆخۆی ده‌روونی به‌سه‌ردا دی‌ت و له‌ به‌رزترین پله‌ی خرۆشان و کاردانه‌وه‌ی ده‌روونییه‌وه ده‌دوێت، ئه‌وا قسه‌یه‌کی خێرا و یه‌ك به‌دوا‌ی یه‌کی وه‌ها ده‌کات که روون و ئاشکرا نییه، له‌وانه‌یه بگاته راده‌یه‌کی کارلیک و کاردانه‌وه‌ی وه‌هاش که ده‌نگی له‌ده‌ست بدات و تووشی هه‌ناسه‌پرکێ ببێت و نه‌توانی‌ت قسه بکات.

وادیاره موساش-سلاوی لی‌ی‌ت- ده‌ترسا له‌وه‌ی که له‌به‌رده‌م فیرعه‌ون به‌و حاله‌ته‌دا تی‌ب‌ه‌پرێت و، ده‌ترسا له‌وه‌ش که خۆی پێ‌پ‌رانه‌گیرێت و ده‌ماره‌کانی بۆ هی‌و نه‌کرێته‌وه له‌ کاتێکدا فیرعه‌ون به‌درۆی ده‌خاته‌وه و به‌ زو‌لم و سته‌م و نامه‌ردی و کاری تی‌ک‌ده‌رانه به‌ره‌وپرووی بی‌ته‌وه. هه‌روه‌ها موسا له‌وه‌ش نی‌گه‌ران بوو که وشه‌کان به‌خیرایی له‌ زمانیه‌وه ده‌رچێت و بی‌سه‌ران هی‌چی لی‌ تی‌نه‌گه‌ن، یاخود وشه‌کان له‌ سینه‌یدا په‌نگ بخۆنه‌وه و به‌ند بن و به‌هۆی سینه‌ته‌نگی و په‌ست بوون و کارلیکی ده‌روونییه‌وه نه‌توانی‌ت ده‌ریان‌پرێت، به‌م ره‌نگه‌ش نه‌توانی‌ت بانگه‌وازه‌که بگه‌یه‌نی‌ت و به‌لگه‌ی به‌رپرسیاری‌تیش نه‌خاته ئۆبالی ئاماده‌بوان. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ش داوا‌ی له‌ خودا کرد که ئه‌و ده‌رووبه‌ندییه مه‌عنه‌ویییه‌ی له‌سه‌ر لاببات و ئه‌و گرێ‌ده‌روونییه‌ی سه‌ر زمانیشی بکاته‌وه، و بتوانی‌ت ده‌ست به‌سه‌ر ده‌ماره‌خانه‌و ده‌مارگرژی‌یدا بگرێت و هی‌منیی خۆی له‌ده‌ست نه‌دات، خوداش ئه‌م نزاو داواکارییه‌ی بۆ جی‌به‌جی کرد..

ئێمه ئاوا ئه‌و گرێ مه‌عنه‌ویییه ده‌روونییه‌ی زمانی موسا لی‌ک ده‌دینه‌وه، خوداش هه‌ر خۆی زانایه.

مامۆستا-سید قطب- له‌ ته‌فسیری (في ظلال القرآن) دا ده‌لێت: (ئه‌وه‌ی له‌ وته‌که‌ی موساوه-سلاوی لی‌ بی‌ت- ده‌رده‌که‌وێت که گوتویه:

﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ۝١٢ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ ۝١٣﴾ الشعراء: ﴿١٣﴾.

واته: (من ده ترسم له وهی به درۆم بجه نه وه و با وه ڤم پێ نه که نه و، ته نگه نه فه سو سینه ته سک بېم و زما ڤم بگيریت و پاراو نه بیت)..

ئه وهی له م وتهیه ی موسا وه دیاره ئه وهیه، ترسه که ی ئه و ته نها له سه ر به درۆ خسته نه وه نیه، به لکو له وه دایه کاتی ک سینه ی ته سک ده بیته وه و زمانی بۆ هه لئاسورپیت و، ئیدی شتیکی تری نییه پێی روون کاته وه و وه لامی ئه و به درۆ خسته نه وه و به ربه ره کانیه یان بداته وه، چونکه وه ستانی ک له زمانیدا هه بو، وه ک له سوره تی (طه) شدا هاتوه: ﴿وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِي ۝٢٧ يَقْفَهُوا قَوْلِي ۝٢٨﴾ طه: ﴿٢٨﴾.

دیاره ئه م وه ستانه ش حاله تیکی ته نگه نه فه سیی بۆ دروست ده کات، ئه مه ش به هوی بێ توانایی و له سه ر لابر دنی په ستی به ئاخواتن، جا هه تا په ستیه که ش زۆر تر بیت، ته نگه نه فه سییه که ش زیاتر ده بیت، ئه مه ش حاله تیکی زانراوه (١).

## گرنگترین وانه له چیرۆکی (دایکی موسا) دا

له دوا ییدا هه ول ده ده یین گرنگترین وانه و رینمایی و په ند له چیرۆکه که ی دایکی موسا له قورئاندا ده ریی نین.. ئه م وانه و ده رسانه ش له کاتی شیکردنه وه ی چیرۆکه که دا به رچا و که وتوون:

١- دایکی موسا پیغه مبه ر نییه، سروشی خوداش بۆ ئه م ژنه، ته نها له ریگی ئیلهامه وه بووه.

٢- پێویست بوون به پابه ندیی ته نها به قورئان و فه رمووده ی (صحیح) له زانی نی

شیکارو ورده کاریی چیرۆکه کهدا.

۳- فیرعه ون دهسه لاتداریکی سته مکارو تیکده رو خۆبه زل زان بووه له کوشتنی ئهو مندالّه له دایک بوانه ی گه لی ئیسرا ئیل گهر کور بوونایه .

۴- په ککه وتن و شکستی خواستی فیرعه ون له بهرده م خواستی خوادا، چونکه هیچ شتیک نابیت ته نها به پیی خواستی خوادا نه بیت.

۵- ههر که سیك به رامبه ر خواستی خوادا وه ستابیت دهسته وسان و بی هیژ بووه و، شکست و به زیو و دۆرا بووه. دوژمنانی خوادا له ههر شوینیک بووبن ههر تووشی تیشکان و خه ساره ته ندیی بوون، چونکه به و په ری گه مژه یی و ساویلکه ییه وه دژایه تی خوادایان کردووه، جا داخۆ کۆ هه یه ئه گهر دژایه تی خوادای به هیژو خاوه ن توانا بکات، سه رکه وتوو بیت؟!

۶- خوادای په روه ردگار به ویستی خۆی چه ندین ئامرازو شیواز بۆ به دیه یانی به لێنی و، راپه راندنی ئیراده ی و، پاراستنی شوینکه وتوانی و، به زاندنی دوژمنانی، به کار دیتیت. باوه رداریش ته نها ئه و نه دیان له سه ره، که له فرمانی خوادا دلنیا بن و کاروباریان به خوادا بسپیژن و به چاکیش پستی پی به ستن و، ئهو ئامرازو هۆکاره ماددیانه ش به کاریجن که سه رکه وتنیان به سه ر کافراندا بۆ به دیی دین.

۷- مڕۆقه کان پلان و ریکخستن و لیکۆلینه وه نه خشه کیشانیان ههر چه ندیک و ههر چۆنیک بیت ئه و له بهرده م نه خشه و ته قدیرو ته گبیری خوادا ون ده بن و ده پوکی نه وه و تۆزقالتیک جی به راورد و باسکردنیش نیین.

۸- بێگومان مڕۆقه کان گه لیک جار له ئاست ئه نجام دانی کاریک و، له به رگریکردن له که سیك و له سه ر خستنی دا دهسته وسان ده بن، به لام ئه گهر خوادا به رگری له و که سه بکات و سه ر خه ری بیت، ئه و بێگومان ئه و که سه به هیژو سه رکه وتوو

دهبیت، چونکه خودا نه له زهوی و نه له ئاسمانیشدا هیچ شتیکی له دهست ده رناچیت.

۹- خودا له ئاسمانه کان و له زهوشدا چهندین سهربازی په نهانی و نه بینراوی ههیه و، تهنه خۆی نه بیت هیچ که سێک سهربازهکانی نانا سیت.. له وانه شه به خه یالی هیچ مروفیکدا نهیه ت که سهربازیک بیت و کاریک نه نجام بدات، به لام خودا به خواستی خۆی ئه و سهربازانه بهیده ست (تسخیر) دهکات بۆ هه ر کاریک که خۆی بیه ویت.

۱۰- خودا له گه ل شوینکه وتوان و پشتیوانانی خۆیدا یه له یه که مین چرکه ساته کانی ژیا نیانه وه، ته نانه ت له و کاته وهی له سکی دایکا نیان دان، هه ر خوداش کۆسپه کانیان بۆ لاده بات و رینگه یان بۆ ئاسان دهکات و له مه ترسی یه کان رزگاریان دهکات.. ئه مه ش کاراییه کی گه وره بی له سه ر ژیا نی ئه و پشتیوانانه و له سه ر جیهاد و هه لۆیسته کانیان هه یه.

۱۱- مائی فیرعه ونی سته مکار که ئیدیعیای خواهه تی و په ره رد گاریتی بی بۆ خۆی ده کرد له نا وه وه به زینرابوو، چونکه هاوسه ره که ی که به روا له ت نزیکترین که سی بوو با وه ری به فیرعه ون نه ده هیئا و ته نها با وه ری به خودای تاک و ته نیا و بی ها وه ل هیئا بوو، خوداش فه رمانی به دلی ئه و ژنه کرد بوو که مندا له شیره خۆره که (موسا)ی خۆش بویت و ئه رکی به خێو کردنی له خۆ بگریت و به رگری لی بکات. فیرعه ونیش له ئاست ئه م فه رمانه دا شکست و ده سته و سان بوو و به دا واکارییه کانی ژنه که ی قایل بوو.

۱۲- خودا فروفیللی فیرعه ونی پووچه ل کرد و ته وه وای لیکرد و وه چه ند هه لس و که وتیکی و هه ا بنوینی ت که له بی نا گا ییدا بوو، بۆ نمونه قایل ده بیت به وه ی که مندا له شیره خۆره که له لای خۆی بژی و له کۆشکه که یدا گه شه بکات و، هه ر خۆشی ئه رکی به خێو کردن و چاودیری و خه رجییه کانی له ئه ستۆ

بگړيت، تاكو له دوايشدا له سەر دهستی ئو منداډه له نيؤ بچيت.

۱۳- خدا قهره بوو بؤ بنده چاكه كانى (كه كهسو و كاريان له دهست ددهن) به وه ده كاته وه كه خه لكى تريان پى ده به خشيت و به هوى ئو خه لكه شه وه نيعمه تى خوييان پى ده گيه نيټ، ئو هتا موساى منداډى شيره خوره كاتيځ بؤ ماو يه ك ثاميزو خو شه ويستى دايكىسى له دهست ده چيت، خدا به وه قهره بووى بؤ ده كاته وه كه خو شه ويستى يه كى له لايهن خويه وه پى ده گيه نيټ: ﴿...وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي...﴾ (۳۹) طه: ﴿...﴾.

۱۴- بىگومان په روه رده ي پياوانه له پړى خو شگوزهرانى و نازدارى و جى ي گهرمو نهرمه وه نيه، به لكو له پړى ميحنه ت و بارته نكي و رژدى و سوور بوونه وه يه .. سهرنج بده ئو ه موساى منداډ فرى ده دريټه سندو وقه كه وه، سندو وقه كه ش هه لده دريټه نيؤ ده ريا كه وه، ده رياس ده يگه يه نيټه به رده مى كوشكى فيرعه ون و وه ك ديار يه ك پيشكه شى ده كات به دوژمنه سهرسه خته كه ي، به لام خدا ده پاريټ.

۱۵- بىگومان خدا پشتيوانان و خو شه ويستانى تاقيده كاته وه تووشى ناره حه تى و مهينه تيان ده كات، خو نه گهر ئه وان تووشى ئه م حاله تانه بن ئه وه نايټه به لكه له سهر ئه وه ي، كه خدا ئه وانى خو ش ناوټ، يان لىيان رازى نيه، چونكه تاقى كرده وه بؤ تو كمه كرده ي ده روونه كان و قوول كرده وه ي باوهر و به رز كرده وه ي پله واپايه كانه.

۱۶- هه ردو و لىوى موساى منداډى شيره خور كه هيچ مه مكيكى دايه نه كانى نه گرتوه، ته نها مه مكي دايكى نه بيت، وه لام مكي تىرو ته سه له بؤ بى ئيمان و ماده په رسته كان كه نكو لى له جيهانى غيب و ناديار و بوارى رو ح ده كه نو، ته نها مرو ؤ به خاوه نو و خو لقينه رى عه قل و خواست و هوشيارى و ژيان داده نيټ.

١٧- خودا وادهی بهلێن لهسهر درای خۆی ناشکیئیت، ئهوهبوو بهلێنی بهدایکی موسادا که بهساغ و سهلامهتی کۆرپهکهی بۆ دهگهڕینیتهوه، به شیوازیکیش بۆی گهڕاندهوه که به هزری هیچ کهسیکدا نایهت.

١٨- فیرعهون که کرێی داوه به دایکی موسا لهبهرامبهر شیرپی دانی کۆرپهکهداو، دایکی موساش که کرێی له فیرعهون وهرگرتووه بهلگهیهکی تره لهسهر ریزلێنانی خودا لهو ژنه و لهسهر نیعمهت پی دانیشی، ههروهها بهغومونهیهکیش دادهنریت بۆ ههرکهسیک که ئهرکیک جیبهجی بکات و کرێی خۆی وهك مافیکی رهوا لهسهری وهربگریت.

١٩- پێویست بوون(جوب)ی بهکارهینانی باشتترین و سههرکهوتووترین ئامرازی بهشهری بۆ نهخشهکیشان، ههروهها پێویست بوونی وریایی و بیاداری، شارندنهوهی نهیینهکان له دۆژمنان و، زیرهکی و چهلهنگی و ههلسوکهوتی باش لهگهڵیاندا، وهك چۆن له ههلوێستی خوشکهکهی موسادا رهنگی داوتهوه.



## چیرۆکی دووهم

### چیرۆکی پیاوه نیمانداره کهی هۆزی فیرعه ون

چیرۆکی ئەم پیاوه له قورئاندا لەم ئایه تانه دا هاتوو، که خودا فەرموویه:-

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۝٢٣﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمَجَنَ وَقُرُونُ فَقَالُوا سَحَرٌ كَذَابٌ ۝٢٤ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝٢٥ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ۝٢٦ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝٢٧ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَنَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ ۝٢٨ يَقُومُ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝٢٩ وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقُومُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ۝٣٠ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ۝٣١ وَيَقُومُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

يَوْمَ النَّادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُؤْلَوْنَ مُدِيرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٍ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَنْتَهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَنْهَمْنُنْ أَبْنَى لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطْلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَقَوْمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَّعُ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْفَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾ وَيَقَوْمِ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَىٰ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْفَقِيرِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ أَنَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَبْ أَلْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾ فَسَتَذَكَّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفُوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقَّهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكُرُوا وَحَاقَ بِقَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا ءَالَ فِرْعَوْنَ

## أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٦٦﴾ غافر

واته: (بِیگوومان ئیّمه موسامان به ئایهت و نیشانه روّشنه کافمان که موعجیزه ههست پی کراوه کان و به لگه ناشکراکان بوو، بۆ لای فیرعه و ون و هامان و قارون نارد به لّام نهوان باوهریان پی نه هیئاو گوتیان (ئه مه سیحربازیکی درۆزنه) دوایی که نه و هه ق و راستییی به به لگه و موعجیزهی ناشکراوه که له ئیّمه وه پیی درابوو بۆ هیئان فیرعه و ون و تاقمه که ی فه رمانیان داو گوتیان: (کوړه کانی هه موو نه و که سانه بکوژن که ئیمانیان هیئاوه، به لّام نافره ته کانیان به یلّنه وه (تا به هه موو شیوه یه که له خزمه تیان دابن) ئه مه ش پیلان و فیّلی بی باوه رانه و فروفیّلو ته له که بازی ئه وانیش هه ره له گومرایی و سه رگه ردانی دایه، ئینجا فیرعه ون گوتی: (وازم لی بینن با موسا بکوژم و با ئه ویش په نا بیاته بهر نه و خودا پهروه ردگاره ی خۆی و تکای رزگار بوونی لی بکات، بۆیه ش ده یکوژم چونکه ده ترسم دین و ئاین تان بگوړیت، یا خود خراپه و تینکدان له ولاته که مان و له سه ر زه ی دا بیّنیته کایه وه). موساش گوتی: (من په نام گرتوه به خودای پهروه ردگارم (که پهروه ردگاری ئیوه شه) له هه ره لووتبه رزوو خۆبه زل زانیك که باوه ره به روژی حساب و لیپرسینه وه ناهینیت و ده یه ویت راستیه کان هه لگیریته وه) (دیاره فیرعه ونیش پیشت بریاری ته واری بۆ کوشتنی موسا دابوو)، بۆیه پیاویکی باوه ردار له خزمان و له هۆزی فیرعه ون — که باوه ره که ی ده رنه خستبوو و تا نه و روژه شار دبوویه وه، هاته لایان و پپی گوتن: (ئایا ئیوه پیاویك ده کوژن ته نها له سه ره نه وه ی که ده لیت (خودای پهروه ردگاری من — الله — یه و له هه مان کاتدا به لگه و نیشانه روّشنه کانیشی له پهروه ردگار تانه وه بۆ هیئاو و پیشان داو، جا گه ره له مه دا درۆزن بیت نه وه ئوبالی درۆکه ی له ئه ستوی خۆی دایه، خۆ گه ره راستگۆش بیت نه و هه ندیک له و به لا و کاره ساتانه تان به سه ردا دیت که پپی راگه یاندون، به راستی خودا پرتیمایی که سیك ناکات که زیاده ره و درۆزن بیت.. (به مانای نه گه ره موسا درۆزن بوایه نه و خودا

ئهو هه موو به لگانه ی بۆ پشتگیری لی کردنی پی نه ده گه یانده .. ههروه ها پیاهو ئیمانداره که گوتی: (ئهی هۆزو قهومی خۆم ئه مپۆ ئیوه له م ناوچه یه دا بالا ده ستو به ئاره زووی خۆتان خوکی زهوی ده کهن، جا بیر بکه نه وه له وهی که ئه گهر تۆله و سزای خودامان تووش ببیت کی ههیه فریاد رهسو سه ر خه رمان بیت)؟!

له ویدا فیرعه ون قسه که ی بری و گوتی: (من هه ر ئهو بیروپایه ی خۆم به چاک ده زانم و هیچی ترم لا په سند نییه و ، هه ر منیش ته نها پتی راست و دروستتان پیشان ده ده م). دیسان ئهو پیاهوی که باوه ری هینا بوو، گوتی: (من ده ترسم له وهی پۆژیکتان به سه ر دابیت وه ئهو پۆژه کاره ساتبارانه ی که به سه ر گرۆو کۆمه له خراپکاره کانی پیشوودا هاتوون، وه که ئه وه ی به سه ر قهومی (نوح) و (عاد) و (سه مود) و گه لانی پیشوودا هاتووه، خوداش سته م له به نده کانی ناکات و نایه ویت به سته م له نیویان ببات —ئهی هۆزی خۆم من ترسو نیگه رانیم بۆ ئیوه له سه ر ئهو رۆژه شه که رۆژی بانگکردنتانه بۆ لیپرسینه وه، ئهو پۆژه ی که هه مووتان له ترسی هه لدین و سه رگه ردانن و نازانن روو له کوی بکه ن و هیچ په نادهر و دالده ده ریکتان بۆ ده رباز بوون له رقو تووره یی خودا نییه، جا هه ر که سیك خودا به هۆی لادانی خۆیه وه گو مپای بکات هیچ پتیما کارو ری پیشانده ریکی نی یه، بیگومان له مه و پیشیش (یوسف) به به لگه و نیشانه پۆشنه کانه وه هاته لاتان تا ریبازی خواناسی بگرنه بهر، که چی به رده وام گو مانتان له و به رنامه و ریبازه ی هه بوو تا ئهو کاته ی کۆچی دوایی کردو گوتتان: ئیدی هه رگیز خودا له دوای (یوسف) پیغه مبه ریکی تر نانیریت، به م په نگه ش خودا کهسانی زیاده ره و گو مانداریو پارا گو مپا ده کات، ئه وانه ی که له سه ر ئایهت و به لگه پۆشنه کانی خودا مشت و مپ ده کهن به بی ئه وه ی هیچ زانست و زانیاریه کیان هه بیت و پی به خشرابیت، به مه ش رقو تووره بییه کی توند لای خودا دروست و گه وره ده بیت، ههروه ها هه مان رق له لای کهسانی ئیمانداریش دروست ده بیت، خودا به م په نگه مۆر ده نیت به سه ر دلی هه ر که سیکی خۆ به زل زان و به زه بری سته مکاردا).

لە گەرمەى قسەكانى پياوھ ئيماندارەكەدا، فیرعەون بە (ھامان)ى وەزیری گوت:  
 (ئەى ھامان قوللە (برج)ىكى بەرزەم بۆ بنیات بنى، تاكو ھەندىك ھۆكارو ئامرازەم  
 دەسگىر بىت لەو ھۆكارانەى بۆ ئاسمانەكان سەرم دەخەن، تا لىيانەوہ سەركەومو  
 نەینىيەكانى بزائەم و بڕوائەم بۆ خوداكەى موسا، مەن دلىنام كە درۆزنە).. بەم شىوہىيە  
 كردارە ناشیرینەكانى فیرعەون ھەر لەسەر گەردانى و تياچوون و زەرەرمەندىيەدايە،  
 پاشان ئەو پياوہى لە ھۆزى فیرعەون ئيمانى ھىنا بوو، گوتى: (ئەى ھۆزەكەم  
 شوینى مەن بکەونو (بەم قسانەى مەن رەفتار بکەن) چونكە مەن رېنمونىتان دەكەم  
 بۆ سەر رېى چاكەو سەرفرازى. ئەى ھۆزەكەم ژيانى دنيا تەنھا رابواردنىكى كەمەو  
 ھەر رۆژى دوايش شوینى ئارامى تەواوو ھەوانەوہى ھەمیشەيى باوہردارانە،  
 ھەركەسنىك ھەلەيەك بکات تەنھا بەقەد ھەلەو گوناھەكەى خۆى سزا دەدرىت،  
 ھەر كەسنىكەش لە نىرو لە مەى (لە پياوانو ئافەرەتان) چاكە بکەن و لە ھەمان كاتدا  
 باوہردارىش بن و بە ئيمان و باوہرەوہ چاكە بکەن ئەوہ بىنگومان ئەوانە دەچنە  
 بەھەشتەوہ و بەبى حساب و چەندو چوون، رزقو رۆزى ھەمە جوړو ھەمە رەنگيان  
 پى دەدرىت، ھەر و ھا ئەى ھۆزى خۆم، ئىوہ سەرنج بەدن لەوہى كە مەن تەنھا بۆ  
 رېى رزگار بوون ئىوہ بانگ دەكەم، تا بچنە بەھەشتى خوداوہ، كەچى ئىوہ بەم  
 سەرگەردانى و گومرايىيەتان مەن بۆ نىو دۆزەخ بانگ دەكەن، بۆ ئەوہ بانگ دەكەن  
 تاكو باوہر بە خدا نەھيئەم ھاوہل (شەرىك)ى بۆ دابنىم، بەبى ھىچ بەلگەو  
 زانستىك خۆم كافەر بکەم، لە كاتىكدا مەن بۆ لاى خوداى بالا دەست و لىبوردە  
 بانگەتان دەكەم، بىنگومان ئەوہش، كە ئىوہ مەنى بۆ بانگ دەكەن، نە لە دنيا و نە  
 لە قىامەتیشدا خاوەنى ھىچ بانگەوازو بەرنامەيەك نىيە، نابىت ئەوہشمان لە  
 يادچىت، كە گەر پانەوہمان بۆ لاى خودايەو، ئەوانەش كە لە سەتەم و تاوان دا  
 پۆچوون دەخريئە نىو ئاگرى دۆزەخەوہ، لەمەو لاش ئىوہ لە ئايندەدا ئەو وتانەى  
 مەنتان بەياد دىتەوہو رۆژىك دىت، كە بىرى لى بکەنەوہو، ئەوا مەنىش كاروبارى

خۆم هەر بۆ خودا دهگێرمهوهو خۆم به خودا دهسپێرمو پشتی پێ دههستم، بهراستییش خودا بینایه به بهندهکانی و دهیانینیّت)..

ئینجا خوداش ئەم پیاوه ئیماندارە ی نێو هۆزهکە ی فیرعهونی له پیلانی خراپو درپندانەیان پاراستو خێل و دارودهسته ی فیرعهونی تووشی سزایهکی زۆر سهخت کرد، که ناگری دۆزهخه و بهیانیان و ئیواران نیشانیان دهدریّت (واته بهردهوام شهوو روژ ئیواره و بهیانی تیای دان) و هەر له رۆژی مردنیانهوه تا کاتی قیامهت پیااندا دهچێنریت، له رۆژی قیامهتیشدا فرمان دهدریّت: ئاده ی تاقم و خێلی فیرعهون بجنه نێو توندترین و سهختترین ئەشکهنجه و ئازاری دۆزهخهوه).

تا ئێره لیکدانهوه ی کورتی ئایهتهکانی (٢٣-٤٦) ی سوورهتی (غافر) بوو که بهسهرهاتهکە ی ئەو پیاوه باوهرداره ی هۆزی فیرعهونیان تیا دا گێراوهتهوه..

### (( ئیماندارهکە ی هۆزی فیرعهون کێیه ))

میژوو نووسانو زانایانی تهفسیر وتهو بیروپرای جیا جیا یان لهسه ر دیاریکردنی کهسیتی پیاوه ئیماندارهکە ی هۆزی فیرعهون و چۆنیهتی بهسهرهاتی لهگهڵ فیرعهون و هۆزهکهیدا دهبرپیهو، که چۆن دهستی پێ کردوه لهگهڵیاندا و چۆن کۆتاییشی هاتوه؟!

هەندیک له میژوو نووسانو زانایان گوتویانه که (ئەو پیاوه ئامۆزای فیرعهون بووه و ئیمانی خۆی شاردهتوه له ترسی ئەوهی نهبا دا فیرعهون ئازاری بدات)، بهلام له دیاریکردنی ناوهکهشیدا وتهو بیروپرای ههमे جوړیان ههیه، هەندیکیان وای بۆ دهچن که ناوی (شهمعون) بوو بیّت، هەندیکیشیان دهلێن ناوی (خهیر) بووه، هەندیکێ تریشیان دهلێن ناوی (جهبرهك) بووه، گوتراویشه ناوی (شهمعان) بووه، ههروهها گوتراوه ناوی (حبيب) بووه، زۆر له زانایانیش رایان وایه که ناوی

(حهزفیل) <sup>(١)</sup> بوو بیّت.

زانا (الثعلبی) له کتیبی (عرائس المجالس) دا به شیک له چیرۆکی ئەم پیاوهی هیناوهو، گوتوو یه تی: (ئەم پیاوه له هاوڕێیانی فیرعهون بووهو، دارتاش بووهو هەر ئەویش سندوو قه کهی بۆ دایکی موسا دروست کردوو کاتی ک موسای لی بووهو هه لیداهه ده ریا کهوه، گوتراویشه گه نجینه دارو بهرپرسی گه نجینهی فیرعهون بووهو ماوهی سه د سال ئەم کاره ی بۆ کردوو، ئیمانیشی ده رنه خستوو ته نه ا دوا ی ئەو کاته نه بیّت که خودای مه زن (موسا) به سه ر سیحریازه کان دا سه ده خات، کاتی له ناو چوون و کۆتایی ژیانیشی له گه ل له ناو چوونی سیحریازه کان دابوو که ئەوه بوو فیرعهون هه موویانی له گه ل ئەم پیاوهش دا گرتوو له خاچی داوون و ئەم پیاوهشی وه ک ئەوان کوشتوو، هاوسه ری ئەم پیاوه قژ داهینهر (ماشطه) ی کچی فیرعهون بووه و ئافره تیکی ئیماندار بووه وه ک میرده کهی، فیرعهون ئەم هاوسه ره شی گرتوو و دوا ی کوشتنی میرده کهی، ئەویشی له گه ل مندا له کانی دا کوشتوو) <sup>(٢)</sup>.

## چیرۆکی نه زانراوو، بئ سه رچاوه ی دوون کردنه وه

بۆ زانیی چیرۆکی ئەم پیاوه ئیمانداره، ئەگه ر ئیمه به دوا ی سه رچاوه راست و متمانه پیکراوه کاندای بگه رێن، ئەوا ده بینین هه موو سه رچاوه راسته کان هه یج شیکارو درێژه دانێکیان له سه ر چیرۆکه کهی نه خستۆته روو، ناوه کهشی به یه کی ک له نه زانراوو شاراوه کانی قورئان (مبه مات القران) داده نین.

له قورئاندا ناوی پیاوه کهو شیکاری رووداوه کانی و به سه رهاته کهشی دیاری نه کراوه، پێغه مبه ریش ﷺ شتیکی ئەوتوی لی دیاری نه کردوو، هه روه ها هاوه له

(١) (البدایة و النهایة) ی (ابن کثیر) / (١: ٢٦٠).

(٢) عرائس المجالس (قصص الانبياء) ی (ثعلبی): ص (١٦٦).

به پڕێزه کانیشی (خودا لییان پازی بیت) خۆیان له قهره ی درێژه دانی ئهم به سه رهاته نه داوه و ته نها ئه وه نده یان لی با سکر دوه که قورئان بۆی دیاری کردوون.

له بهر ئه وه ئیمهش له و سنووردها باسی چیرۆکی ئیمانداره که ی هۆزی فیرعه ون ده که ی که قورئان و سونهت کیشاویانه بۆمان و، باوه پڕیشان وایه که ئه وه بره ی قورئان باسی کردوه، به سه و به شمان ده کات وه ک چۆن به شی ها وه لāن و شوینکه وتوان (تابعین) و زانایانی با به تکار (موضوعی) ی کردوه.

به پراستی کابرا با وه پداره که ی نیو هۆزی فیرعه ون له و با به ته نادیار و نه زانرا وه ی قورئانه که پوونکر دهنه و ی زۆری له سه ر نه ها تو وه ده بیّت په نا بری ته بهر ده قه ئه فسانه یییه کانی (ئیسرا ئیلیات) بۆ مه به ستی پوون کرد نه وه ی زیاتری به سه رهاته که.

ئیمهش له جیاتی ئه وه ی بچینه نیو قوولایی مه سه له یه که وه که هیچ زانست و زانیاریه کیشمان له باره یه وه نییه، ئه وه مان لی خوا زرا وه که هه لۆیسته له ئاست ئه و بره ی به سه رهاته که ی دا بکه ی که وا له قورئان دا ها تو وه بۆ ئه وه ی سه رنج و ئاو پدار نه وه ی پئویست و وانه و په ندو ئامۆژگاری له ئیمان و بانگه وا زو بویری و ئازایه تی و پوون کرد نه وه و کار تی کردن و جیهاد دا لیوه ده سه بهر بکه ی.

بیگومان پێشه و (ابن کثیر) یش خۆی له شیکار و درێژ کرد نه وه ی مه سه له ی ئهم چیرۆکه لادا وه، ته نها ئاماژه ی بۆ ئه وه کرد وه کاتیک فیرعه ون (نه فره تی خودای لی بیت) به ته مای کوشتنی موسا- سلاوی لی بیت- بو وه و پاشان خۆی بۆ ئاماده کرد وه و پاو یژی تیادا له گه ل دار و ده سه ته که ی کرد وه، ئهم پیا وه ئیمان داره ش ترس و نیگه رانی له سه ر (موسا) هه بو وه، بۆ بهر گری کردن له (موسا) به زمانیک ی پر سۆزو تکا کاری، له گه ل فیرعه ون دا دا وه و ته یه کی وای به کار هی نا وه که هه ردو و شیوازی هه لنان و وریا کرد نه وه (ترغیب و ته رهب) ی له خۆ گرت وه<sup>(۱)</sup>.

(۱) (البدایة و النهایة) :- (۲۶۰:۱).



## بۆچى لە ھۆزى فيرعەون بوو؟

لە قورئانەو تەئىدەگەين كە ئەم پياوھ ئيماندارە لە ھۆزى فيرعەون بوو، وەك لە  
ئايەتەكاندا ھاتبوو:

﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ...﴾ (۲۸) غافر.

واتە: (پياويكى ئيماندار لە ھۆزى فيرعەون كە ئيمانەكەى شارەبۆوھ گوتى...)  
كەواتە ئەو لە خانەوادەى دەسەلاتدارى فيرعەون بوو، نەك لە ھۆزى نەوھى  
ئيسرائيل (بنو اسرائيل).

ھەلبەئاردنى ئەم پياوھ نزيكەى فيرعەون كە لە ئيمان بە خودا و پيغەمبەرئيتى  
موساشەوھ نزيكە، چەند راستيەكمان بۆ دەردەخات، وەك:

۱- نەمانى پالېشتى و ئيتيما و پەيوەندى يە خيزانى و تيرەگەرى و عەشايەرى و  
نەتەوايەتيەكان لە كاتى پيچەوانە بوونيان لەگەڵ ئيمان دا، بئىگومان ئيمان و  
باوھرداريتيش پەرتەوازيەى و ليك دابراڤان لە نيوان كەسيك و كەسيكى دى، لە  
نيوان خيزانيك و خيزانيكى دى، گەليك و گەليكى دى دا ناخولقينييت، بەلكو  
خەلكى خويان بەپيى چەمك و تيگەيشتنە باوھرداريتيەكەيان ھەر يەكەيان  
دەبنە كەسيكى باوھردار يان بى باوھر، بەمەش ليك دادەبرين.

۲- بئىگومان ئەم پياوھ باوھردارە دليكى زيندوو و ساغى ھەبووھ و خواوھى  
فيطرەتيكى راست و رينك بووھ و ئەم فيطرەت و سرووشتە پاكەشى بەھۆى نزيكى  
لە حاكەوھ نەشيواوھ.

ديارە مروفيش لە ھەر شوين و پلە و پاھيەك داييت دەتوانييت خوى لەسەر  
خيرو ئيمانداريتى و چاكە خوازي بەھيلىتەوھ ئەگەر خوى واى بويت و رينگەى  
راست بۆ بەدى ھينانى ئەو سيفەتە بەرزانە بگريتەبەر.

۳- ئەم پیاوه ئیمانداره به ئیمانیکی گهوارهوه بههره‌مه‌ند بوو که کاریگه‌ری له ژيانی دا هه‌بوو پالنه‌ری بوو له‌سه‌ر نه‌ویستنی دنیاو خو به‌رز گرتن له ئاست شته‌ فریوده‌ره‌کانی داو په‌ت کردنه‌وی پو‌الله‌ته‌کانی ژیانو پله‌و پایه‌ی ساخته‌و، به‌باشتر دانانی پاداشتی خودا له دنیاو نه‌وه‌ی تیا‌ی دایه‌و، په‌ت کردنه‌وی هه‌بیه‌ت و لاف و گه‌زافی ساخته‌.

هه‌ر بۆیه‌ش به‌هیممه‌تی پیاوانه‌ ئه‌رکه‌کانی باوه‌ری له‌سه‌ر شان هه‌ل‌گرتبوو به‌نه‌فس به‌رز‌ی و جورئه‌ت و خو راگریه‌وه به‌ره‌و پرو‌ی کاره‌ساته‌کان ده‌بووه‌وه.

۴- بی‌گومان سنووری مائی فیرعه‌ون له‌ ناوه‌وه به‌ ئیمان به‌زیترا بوو، نه‌و نوینه‌ری بی‌باوه‌ری و ناهه‌قی بوو، کۆشکه‌که‌شی قه‌لای بی‌باوه‌ری و نا‌هه‌قی بوو، ئینجا ئیددعای خواجه‌تی و په‌روه‌ر‌د‌گاریتی بو‌ خو‌ی ده‌کردو، خه‌لکی ده‌کرده‌ به‌نده‌ی خو‌ی له‌ جیاتی به‌نده‌ی خودا. به‌لام خودای مه‌زن هه‌ندیک له‌ که‌سه‌ نزیکه‌کانی فیرعه‌ونی (به‌مه‌به‌ستی پو‌وجه‌ل کردنه‌وی پیلان و مه‌کری فیرعه‌ون و سه‌لمانندی لاوازی کفرو بی‌ئیمانییه‌که‌ی) بو‌ ئیمان به‌ خودای تا‌ک و ته‌نیا هان دابوو، بو‌ نمونه‌ش نه‌وه‌تا ئەم پیاوه‌ له‌ هۆزی فیرعه‌ون پ‌یازی ئیمان‌داریتی هه‌ل‌ده‌ب‌ژیریت، ژنه‌که‌ی فیرعه‌ونیش له‌سه‌ر ر‌یازی ئیمان ده‌روات به‌پ‌یوه‌.

۵- موساش- دروودی خودای لی‌ بیت- له‌ بانگه‌وازی خویدا سه‌رکه‌وتوو بوو، چونکه‌ گه‌یانده‌بوویه مه‌وقعیکی پ‌یشه‌وه‌و نزیک له‌ هیزه‌کانی دوژمنه‌که‌ی و هه‌ر ئەم بانگه‌وازه‌ش بوو که‌ پ‌یاویکی زۆر نزیک له‌ سه‌رکر‌دایه‌تی دوژمنانی بو‌ ته‌رخان کرد بوو، له‌وانه‌شه‌ ئەم پیاوه‌ ئیمانداره‌ چه‌ندین زانیاری گرنگی له‌مه‌ر چه‌نگی دوژمنانی به‌ (موسا) گه‌یان‌دی‌ت.

## دیمه نه کانی چیرۆکه که

کاتیك به وردی سهرنج لهو ئایه تانهی که چیرۆکه که ی کابرای ئیماندار ی نیو هۆزه که ی فیرعه ون ده گیر نه وه، ده دهین، ده بینین ئه م چیرۆکه (به سه ر چوار دیمه ون کۆتاییه کدا) دابهش ده که ن، وه:-

له دیمه نی یه که م دا/ فیرعه ون پیلان له موسا ده گیر ی ت، یان ده یه و ی ت بیکوژ ی ت.  
له دیمه نی دووهم دا/ پیاوه ئیمانداره که ده رده که و ی ت به رگری له موسا ده کات و، له دواندنی جه ماوهره کهش دا سه رکه وتوو ه.

له دیمه نی سییه م دا/ فیرعه ون جه ماوهره که به خۆیه وه خه ریک ده کات و سه رنجیان به لای هیژو توانا و گه وره یی خۆی دا را ده کیش ی ت تا کو به دم بانگه وازی پیاوه ئیمانداره که وه نه چن.

له دیمه نی چوارهم دا/ پیاوه ئیمانداره که جه ماوهر بانگ ده کات بۆ شو ی ن که و تنی خۆی.

له کۆتاییدا/ پیاوه ئیمانداره که گه له که ی به جی ده هی ل ی ت و کارو بار هه ر به خودا ده سپی ر ی ت.

ئایه ته کانیش به م جوړه به سه ر دیمه نه کان دا دابهش کرا ون:-

دیمه نی یه که م: ئایه ته کانی (۲۳-۲۷) ی تاییه ت به چیرۆکه که ی به رکه وتوو ه.

دیمه نی دووهم: ئایه ته کانی (۲۸-۳۵) ی تاییه ت به چیرۆکه که ی به رکه وتوو ه.

دیمه نی سییه م: ئایه ته کانی (۳۶-۳۷) ی چیرۆکه که ی به رکه وتوو ه.

دیمه نی چوارهم: ئایه ته کانی (۳۸-۴۳) ی چیرۆکه که ی به رکه وتوو ه.

کۆتاییه کهش: ئایه ته کانی (۴۴-۴۶) ی به رکه وتوو ه.

دیاره هه ر دیمه نی کیش به هیژ ی ک و گیانیکی زیندوو و به و ی ناندن و کاریگه ریییه وه چه ندین (لقطة) یان له خۆ گرتوو ه و چه ند که سو و رو و داو ی کیش پیشان ده ده ن و چه ند

هه‌لۆیسته و بزاوتی‌کیش ده‌رده‌خه‌ن و، چه‌ندین راستی و ناماژه‌شان پێشکه‌ش ده‌که‌ن، پروانی‌نی ئێمه‌ش بۆ ئه‌و له‌قته‌ و چرکه‌ سات و دیمه‌نانه‌ پروانی‌نیک‌ی شیکاریانه‌ و باب‌ه‌تیانه‌یه‌ به‌مه‌به‌ستی تۆمار کردنی رێنماییه‌ باوه‌رداریتی و بانگه‌واز کاری و هه‌ره‌که‌ت خوازییه‌کانیان، به‌لام به‌را‌ده‌یه‌کی که‌م پهل ده‌هاوێن بۆ رواله‌ته‌ هونه‌ری و به‌دیار خه‌ره‌کانی و بۆ شی‌وازه‌ په‌روانی‌ژییه‌که‌ی، چونکه‌ ئێمه‌ نیازمان له‌وه‌دا به‌ند ناکه‌ین، خوداش پشتیوانمانه‌ له‌مه‌دا.

✱

✱

✱

## دیمه‌نی یه کهم :-

موسا بانگه‌وازی خودا ده‌گه‌یه‌نیّت و، فیرعه‌ون پیلانی لی ده‌گیریت :-

خودای مه‌زن فهرموویه :

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۖ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمْعِنَ  
وَقَرُونُ فَقَالُوا سَحَرٌ كَذَابٌ ۚ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا  
أَقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ ۖ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ ۚ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ  
إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۚ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ۚ إِنِّي أَخَافُ أَن  
يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَن يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ۚ ﴿٢٦﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ  
بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۚ ﴿٢٧﴾ غافر﴾.

(پێشتر به کورتی مانای ئەم ئایەتانەمان لێک دایه‌وه)

ئێستاش له‌م دیمه‌نی چیرۆکه‌دا شیکاریان ده‌که‌ین..

بێگومان به‌سه‌رهاتی پیاوه‌ باوه‌رداره‌که‌ی خێلی فیرعه‌ون چیرۆکیکی  
سه‌ربه‌خۆی تاکه‌ پیاویک نییه‌، به‌لکو ئه‌لقه‌یه‌که‌ له‌ ئه‌لقه‌کانی چیرۆکی خودی  
موسا (سلای خودای لی بیّت) له‌ گه‌ڵ فیرعه‌ون و هۆزه‌که‌یدا که‌ له‌ چه‌ندین  
سووره‌تی قورئاندا باسی لێوه‌کراوه‌، به‌سه‌رهاتی ئەم پیاوه‌ باوه‌رداره‌ش ته‌نها له‌  
سووره‌تی (غافر) دا هاتووه‌، ئەم سووره‌ته‌ش دوو ناوی هه‌یه‌، که‌ یه‌کیکیان  
(غافر) ه‌ و دووه‌ میان (به‌ سووره‌تی (مؤمن) ناوبراوه‌، مه‌به‌ست له‌ (مؤمن) یش ئەم  
پیاوه‌ ئیمانداره‌یه‌ و له‌وانه‌یه‌ بۆ رێزلێنانی و ستایشی هه‌لۆیستی و بانگکردنی  
باوه‌رداران بۆ شوێنکه‌وتن و شوێن پێهه‌لگرتنی و سه‌رمه‌شق دانانی، ئەم ناوه‌ له‌  
سووره‌ته‌که‌ را بیّت.

له سوورهتی (غافر) یان (مؤمن) دا شیکاری چهند قۆناغیکی بهسه رهاتی (موسا) باس نه کراوه وهك هاتنی بۆ (مهديه) و، ئاخواتنی خودا له گه لیدا له لای چپای (طور) داو، ههردوو بهلگه رۆشنه کهی گۆچانه کهی و، دهسته سپیه کهی و، داواکاری خودا له موسا و هارون له سه ر رۆشتن بۆ لای فیرعه ون و گه له کهی و بانگکردنیان بۆ سه ر پێبازی خودا و دهست هه لگرتنیان له چه وساندنه وهی (بهنو ئیسرائیل) و سه ربه ست کردنیان، سووره ته که ئهم لایه نانه ی چیرۆکه که و شیکاری به رهنگار بو نه وهی (موسا) له دژی (فیرعه ون) و دیمه نه کانی به ربه ره کانی و کێبه رکیی نیوان موسا و سیه ربازه کان و، باوه ره یێسانی سیه ربازکان و دان به خۆ داگرتنیان و، ده رچوونی موسا له گه ل گه له که یدا و گه یشتنه وهی فیرعه ون پێیان و، رزگار بوونی موسا و گه له که ی و تیا چوونی فیرعه ونی باس نه کردوه، (به لکو ئه مانه هه مووی له سووره ته کانی تر دا باسکراون)، به لām له م سووره ته دا ته نها گرنگی به ده رخستنی هه لۆیستی پیاوه باوه ردا ره که دراوه، چونکه هه ر خۆی خانه ی مه به سه ته تیا یدا.

### پوانینیکی هونه ری بۆ بره گه کانی ئهم دیمه نه:

دیمه نی یه که م ئهم بره گانه ی له خۆ گرتوه:-

۱- له بره گی یه که م دا:- هه رسی سته مکاری له سته م رۆچوو (فیرعه ون و هامان و قارون) له سه ر شانۆی حوکم و فه رماندان سه ر گه رمی فه ساد و سته می زۆر له جه ماوه ران.

۲- له بره گی دووه م: (موسا) دروودی خودای لی بیته - دیتسه لای هه رسی سته مکاره که و بانگیان ده کات بۆ باوه ره یێنان له فه ساد و سته مکاری.

۳- له بره گی سییه م دا:- هه رسی سته مکاره که بانگه وازی موسا ره ت ده که نه وه و به وه تۆمه تباری ده که ن گوايه سیه ربازیکی درۆزنه.

۴- له بره گی چواره م دا: (موسا) - سلاوی خودای لی بیته - هه ر به لگه و نیشانه و موعجیزه یه کی پێیه ده یخاته روو بۆ سه لماندنی راستگویی و پێغه مبه رایه تییه که ی.

۵- له برگی پینجهم دا: سته مکاره کان بهو رهنه دژایه تی بانگه وازه کمى موسا ده کم که سته له شوینکه وتوانی ده کم وهك نه وهی که کوره کانیاں ده کوژنو کچه کانیاں ده هیلنه وه.

۶- له برگی شه شهم دا:- فیرعه ونی سته مکار پیلان له موسا ده گیریت و دهیویت بیکوژیت و داوا له گه له کمى ده کات ریتی نه وهی پی بدن، بو نه مرامه ش چهنده وکاریکی جوان کراو و په سند کراویان پیشان ده دات به مبه سستی پاسا و هیئانه وه بو خواسته کمى.

۷- له برگی هه وتم دا:- موسا په نا به خودا ده گریت و هانای بو ده بات و، له فروفیلی فیرعه ون خو پی ده پاریزیت، هه روه ها وکاره راسته قینه کانی فیرعه ون بو خه لکی ده رده خات که خستونیه روو بو کوشتنی موسا و، هو تی کچوونی که سیته که شی روون ده کاته وه که چن مزاج ونه ریتی تی کچووه.

به م برگیه ش دیمه نی یه کم کۆتایی دیت، نه مه ش کۆتاییه کی ئاسایی و، کۆتاییه کی هونه ری به یانکاری کاریگرو، کۆتاییه کی بابه تیانه ی ره وان بیژانه یه .. موساش (سلاوی خوی لی بیت) له م دیمه ندا کۆتایی به نه رکی خو دی نی و به شیوازیکی هونه ری و له پی به لگه و موعجیزه کانی وه نه و هوزه جی دلیت و په نای به خوداش گرتووه و هانای بو بردووه و پشتی پی به ستووه ..

نیدی به م تویشووه باوه رداری یه گه وره یه وه به ره و رووی نه و پیلانه ی فیرعه ون ده بیته وه که له سر ژیا نی ده یگیرا و، هه روه ها پیا وانه و به ئیمان و ئارامی و جیهاده وه به ره و رووی خودی فیرعه ونیش ده بیته وه.

له زمانخالی نه م نایه تانه شدا وادیاره ده یانه ویت جه خت له سر نه و راستیه باوه دارانه ی بانگه وازکاری له قهواره ی باوه داراندا بکات کاتیک نایه ته کان ده خویننه وه، که با شوین پی موسا هه لبرگن له و هه لویسته دا.

جا بډیه هیچ کۆتاییه کی هونه ریی نابینیت که لم کۆتاییه جوانتر بیت، ههروهه کۆتاییه کی باوه دارانه ی بانگه وازکاری نابینیت که لم کۆتاییه چاکریت

### نامرزه کانی زۆر داران له بهره و پووبونه وهی هه ق دا :

موسا به ریبازیکی هه ق له لای خداه و چو بۆ لای فیرعه ونو گه له که ی، نه و له گه و نیشانه روژنو موعجیزانه شی بۆ خستنه روو که ده لاله تیان له راستی ی پیغه مبه ریتییه که ی ده کرد، به لام نه وان له جیاتی نه وه ی شوینی بکه ونو ثاینه که ی وه برگرن، به درو یان خسته وه، به سیحرو درو خه تاباریان کردو گوتیان (ساحر کذاب)، جا خۆزگه هه ر ته نها به باوه ر پی نه هینانو به درو خستنه وه ی وازیان لی بهیئایه (هه ر چه نده نه مه ش هه لۆیستیکی ناشیرین و تاوانیکی زیوه)، به لکو چوونه سه ر قوناغیکی دی که له کفریکی سه ر سه ختانه و سته می زۆرو شیواندنی ته و او دا خو ی ده نواند، به حیق دو رقو کینه وه درایه تییان ده کرد، لم درایه تییه ش دا نامرزیکی گهنده لیان به کاره یئابوو که له گه ل هیچ دابو نه ریت و یاساو ئاکاریک دا نه ده گونجا، نه وه بسو ئازاری که سو و کارو شوینکه و توانیان ده دانو ده یانگوت (کورانی ئیمانداران بکوژنو کچو ژنه کانیان بهیئانه وه) .. ﴿... أَقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ، وَأَسْخَبُوا فِسَاءَهُمْ﴾... (٢٥) غافر: ﴿﴾

به کاره یئانی نامرزیکی ئاوا له درایه تی و ململانی دا به لگه یه له سه ر نه وه ی چه ند رقو کینه و پیلان و تۆله له دلیان دا هه یه و چه نده نه و دلّه ساردو سپرانه یانی پر کردو وه هه موو مانایه کی سۆزو چاکه و خیرو به زه یی و مرؤفایه تی لی ده ره یئان. بۆچی کورانیان ده کوشت و ئافره ته کانیان ده هیشته وه؟!

بۆیه وایان ده کرد تا کو ببه کو سپی به رده م رپگای بانگه وازو نه هیئان له نیو کهسانی تر دا بلاو بیته وه، چونکه کهسانی تر بهر له وه ی به ده م بانگه وازه که وه یین، بیریکی قوول ده که نه وه له وه ی به هۆی باوه ره یئانه وه چییان به سه ر دیت و ئیدی ترسیان له سه ر کوپو ئافره ته کانیان ده بیت که بکه ونه ده ست حاکمه کان.



ههروهها بۆیه ئهم رهفتارهیان دهواند تاكو فشاريكي ئازار بخه نه سه ر باوهردارانو لهو ئاقارهشموه فشارهكهيان لهسه ر بێت كه زياد له هه ر ئاقاريكي دى ئازاريان دهداتو، واش گومان بهرن گوایه ئهمه خاليكي لاوازی ده بێت بۆیان و ايشيان لى دهكات واز له بانگهوازو بانگهوازكاران بێنن.. ئهمهش ئاقاری ئازاردانی خێزان و خانهوادهو كورپان و كچهكانه.. خو بهراستی خاليكي لاوازیشه و فشار دانان لهم ئاقارهوه هيچگار به ئازاره و دياره وا له كهسانيك دهكات كه به فيعليو به كردهوه واز له حهق بێنن.

بهلام ئهم رهوتهيان بو دژايهتیی چهند كهسيكي بى تاوانو بى دهسهلات كه مندالانى كورپو ئافرهتانه خوى له خويدا ستهم و دهستدریژيه لهو ستهمكارانهوه، چونكه ئهو بى تاوانانه به تۆمهتێك سزا ددهن كه ئه نجاميان نه داوه، ههروهها ئهم رهوته ئاینسانیه ر قو کینه و پیلان و زهبرو زهنگیكى زۆریشی له خو گرتووه چونكه كوشتاری چهند مندالێكى بچووك و لاواز دهكهن كه هيچ وزه و توانایه كيان له جهنگدا نیه و ناشتوانن خویان بۆی ئاماده بكهن، جا وهك پيشتر گوتمان ئهم شیوازه له گشت مانایه كى رهحمهت و مرۆفایهتێ دابراوه و له گهڵ هيچ عورف و حهقیكیان له گهڵ هيچ بنهماو یاسایه كدا ناگوڤییت.. بهلام ئاخى كهی و چ كاتیك ئهوانه ی له سه ر ناههق و (باطل)ن، به یاساو بنهماكانه وه پابهندن له كاری دژايهتیی ههق و شوینكه وتوانیدا.

ماوه تهوه بلین: بێگومان ئامرازی ﴿...أَقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ

وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ...﴾ (٢٥) غافر: ﴿... تهنه ا فیرعه ونو گه له كه ی به كاریان نه هیناوه و هه ر تاكه ئامرازی تایبهتیی ئه وان نه بووه، به لكو ئامرازیكی هه میشه یی و درێژكراوه ی چاخ له دوا ی چاخ ی شوینكه وتوانی نا ههقه، كه به كاری ده هیئن له روه به رووبوونه وه ی شوینكه وتوانی ههق دا.. بهراستی میژوو ناگاداره و چهن دین غوونه ی توندو ئازار به خشی له كوژن نویدا له سه ر ئهم ئامرازه شه ی تانییه كینه به رانه یه له لایه ره ی یاداوه ریه كانی دا تۆمار كرده وه.

## بۆچی فیرعهون مۆلهتی کوشتنی موسای له هۆزهکهی خۆی دهخواست؟

فیرعهون رِقو کینه و پیلانی خۆی ئاراستهی (موسا) کرد بوو، دهیویست بیکوژیت تاکو بهمه بانگه وازهکەشی لهناو ببات، بۆ کاری کوشتنیشی داوای مۆلهتی له هۆزهکهی دهکرد:

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ﴾ (٦٦) غافر.

بهراستی سهیره و داوایهکی سهیرو سهمهريه که فیرعهون داوا له هۆزهکهی دهکات تا پێی بدهن (موسا) بکوژیت، مهگەر هەر فیرعهون خۆی نهبوو که به ههوا و ئارهزووی خۆی حوکمی نهو خهڵکهی دهکرد و هیچ بهرهلستکاریکیشی نهبوو، چونکه له ههموو بیروپرایهکیدا لهگهڵی دابوون، تهنانهت لهوهشدا، که پروپاگهندهی خوايهتی و پهروهردگاریتی بۆ خۆی دهکرد..

جا داخۆ مانای ئەمه چی بێت کهوا داوای پهزامهندی ئهوان دهکات بۆ کوشتنی (موسا) هەر چهنده ئهگەر بهبی پرس و مۆلهتی ئهوانیش بیکوشتایه هەرگیز بهرهلستیان نهدهکرد!!؟

وا دیاره ئهو بهم مۆلهت خواستنه ویستویهتی خۆی وایشان بدات گوايه زۆر سووره لهسه هاکاریی گهلهکهی و داوای راویژو ئال و گۆری بیروپایان لێ دهکات، یان وا دیاره ویستویهتی لهم کاره ترسناکهدا ئهوانیش بهشدارکات و ئهوهستهیان بۆ دروست کات گوايه (موسا) دوژمنی ئهوانیشه وهك چۆن دوژمنی خۆیهتی و، ئهوانیش وهك خۆی خاوهنی کیشهکهن و، بهم پهنگهش بهجۆش بن بۆ دژایهتی (موسا) لهوانهشه ویستبێتی ئاکامی کوشتنهکهی بخته ئهستۆیان تاکو بیر له لێپرسینهوهی (فیرعهون)یان موخاسه بهکردنی نهکهنهوه.

بهراستی ستهمکار و تاغوتهکان (له هەر زهمان و شوێنیکدا بوو بن) رپچکهی فیرعهونیان له دژایهتی ههق و له کوشتنی پیاوان و سهرکردهکانی ههقدا وهبهرناوه و

له ههمان كاتدا گهلانی ژێر دهسته لاتیشیان له هه لگرتنی باری گوناوه خوینپرشتنی هه قهوازندا به شدار کردوه، لهم كارهش دا ههموو بهیاننامه و پرونکردنه وهیهکی چه واشه کارانهیان پێك خستوهو، فهتواو پرسیارو وه لامیان ئاماده کردوهو، دیدارو وتووێژو چاو پێکهوتنیان بو سازداوه تاكو له دهره نجامی نهو شیوازه نه دا به ئارهزووی خویان بریاره کانی دا پێژنه وهو نه نجام بدن.

### بی شه رمی فیرعه ون له وتهی (وَلِیْدَعُ رَبَّهُ) دا

فیرعون دهیه ویت (موسا) بکوژیت، له مهش دا هیچ حسابێك بو خودای (موسا) ناکات، نه لیبی ده ترسییت و نه رێزو شکوی لی ده نییت، ئهم نه ریته شی بهو وتهیه دهربری که گوتی (ولیدع ربه) واته (ئهوا من موسا ده کوژم و با ئه ویش هه ر داوا له خودای خوی بکات که فریای که ویت و با هه ر په نا به ریته بهر ئه و خودایه ی). .. ئهم وته ناشیرینه شی ده لالهت له سه ر لووت به رزی و بی شه رم و حه یایی و سووکایه تی کردنی ده کات، ئه و باوه ر به خودای —موسا— ناهینیی و به چاوی سووکایه تی بوی ده روانییت، (با په نا به ریته بهر خودای خوی) واش ده گه یه نییت گوایه خودا فیرعه ون ناترسی نییت و ناتوانییت ریی کوشتنی لی بگرییت.

بیگومان نه ترسان له خودا ئهم هۆیه بوو که پالی به هه ر سته مکارێکه وه ناوه بو پرو به پرو و بوونه وه ی بانگه وازکارانی هه ق و ئازاردان و کوشتنیان ..

خو گه ر ئهم سته مکاره ش باوه ری به خودا به یی نایه و رێزو شکوی لی بنایه ئه و ئازاری شوینکه و توانی خودای نه ده دا.

ئه و رسته فیرعه و نییه ناشیرینه ش (با په نا به ریته بهر خودای خوی) ههموو سته مکارێک له کاتی به ره به ره کانی کردنی سه ربازانی خوا دا گوتوویانه ته وه، هه ندیکیان به زمانیان گوتوویانه ته وه هه ندیکێ تریشیان له کردارو هه لسه و که وتیاندا رهنگی داوه ته وه ..

جا ههر کاتیك چه ند سته مکاریك چه ند بانگه وازکاریکی خودایان سزا داییت و خستبیتتیانه نیو زیندانه کانه وه و چه ندین جور سزاو نه شکه نجهیان پی گه یان دبن و یه کیك له بانگه وازکاره کان پرووی له خودا کردبیت و په نای بو بردبیت و گوتبیت (خودایه / یا الله)، نهوا سته مکاری قامچی وه شین ده سبه جی پی گوتوو: (نه گهر خودای تو بیتته ئیره نهویش له گه لا تودا ده خه مه کونجی زیندانه که وه)! جا کاتیك سته مکاریك نه م قسه یه ده کات نه وه له فیرعه ون به در په فتارترو بی حه یاترو به زه برتره .

### فیرعه ون پر و پا گان ده ی به رگری له ئاسایش و ئایین ده کات:

داخو نه و هۆیا نه چی بن که فیرعه ون ده یا نخته به رچاوی گه له که ی و پاساوی کوشتنی موسایان پی ده هیننه وه؟! وه که له وته کانیدا هاتوو نه م هۆیه خولقی تر اوانه بون: ﴿...إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ (غافر) ٢٦ .. واته: (من بۆیه (موسا) ده کوژم چونکه له وه ده ترسم که دین و ئایینی ئیوه بگۆریت، یا خود خراپه و به دکاری له ولاته که مان و سه ر زه ویدا بینیتته ئارا وه).

که و ابو و فیرعه ون دوو هۆی خولقاندبوو، یه که میان: پاراستنی ئاین، چونکه به وته ی فیرعه ون (موسا) دوژمنی ئاینیان بووه و فیرعه ونیش به رگری کار و به په رووشی نه و ئاینه بووه .

دوو ه میان: پاراستنی ئاسایش، چونکه ههر به وته ی فیرعه ون (موسا) دژی ئاسایش بووه و فیرعه ونیش پارێزه ری ئاسایش بووه .

فیرعه ونی کافرو بی با وه ر که به گه له که ی گوتبوو: (من خودای به رزو بالآتنام / ... أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى) (النازعات) ٢٤ . پیشی گوتبوون: (جگه له خۆم هیچ خودایه کی تر

بو ئیوه شک نابم / ... مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي) (٢٨) القصص.



ناشېرىن نېيه كه بهرهو پرووى هەقى جوانو قەشەنگ دەگوتریت؟ ئايا هەمان وتەى پېسى چەواشەكارى نېيه كه بۆ وروژاندنى هزرو ئەندىشەكان بەرامبەر ئىمانى هېمنو ئاسووده دەگوتریت؟ ئەمە هەمووى يەك لۆژىكهو بەدرىژاى سەردەمەكانو له گشت جۆره شويىڭدا هەر كاتىڭ هەقو ناھەقو، ئيمانو كفرو، چاكسازىو له ستمەدا رۆچوون، پرووبه پرووى يەكدى بووبنەوه، دووبارهو چەندبارە بۆتەوه.. چېرۆكو پرووداوه كانىش دىرىنو چەند بارە بووهوون كه ناوبەناو دەخرىنەوه بەرچاو<sup>(۱)</sup>.

### (موسا) پەنا بۆ خوا دەبات :

(موسا) - سلاوى خوداى لى بىت - چۆن پرووبه پرووى فروفىلى فېرەهونو رقو كىنەو پىلانو دوژمنكارى بووهو؟! ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِّنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾ (غافر) .. واتە: (موسا - گووتى: من پەنام گرتووه بە خوداى پەرەردگارم (كه بىگومان پەرەردگارى ئىوھەشە) پەنام پى گرتووه لەھەر لوتبەرزو خو بەزل زانىڭ كه باوهر بە رۆژى حسابو لېرسىنەوه ناھىنىت).

بىگومان (موسا) پەناى بردۆتە بەر خوداى خۆى و پشتى پى بەستوووهو جلەوى كاروبارى پى سپاردوو، چونكه زانىيوەتى كه هەر خودا خۆى پشتو پەناو پارىزەرو له خوگريەتىو، هەر خوداش دالدهو پەناى دەداتو فرىاى دەكەوئتو له فروفىل و دەسدرىژى فېرەهون رزگارى دەكات.

جا پىويستە ئەم هەلويستە ئيماندارانە گەورەيەى موسا - سلاوى لىبىت - بىيە نمونەيەكى پەپرەو كراوى هەر بانگەواز كاريڭ كه پرووبه پرووى فروفىل و رقو كىنەى ستمەكاران دەبىتەوه، چونكه جگە له خودا كەسى تىرى نىيەو بەھىچ شتىڭىش

پرزگارى نايىت تەنها بە پەنا بردنە بەر خودا و خۆ خستنه ژێر سایەى پارێزگارىتییى  
خوداوه.. ئەمەش راستى و بىج و بناوانى ئيمان و مەرجىشەتە.

خۆ ئەگەر مەرۆڤى بانگەواز کار وانەكات و پەنا بەریتە بەر خەلکى لاواز و بى  
دەسلات، ئەوا بەمە کەم و کورپى دەخاتە باوەرە کە یەو، عەقیدەشى دەروشییت،  
پاشان بەم پەنا بردنە بەر مەرۆڤە لاوازانەش چارەسەرێکیان لى دەسگیر ناکات و  
پرزگارى و سەر فرازیشیان لى وەرناگریت، جا هەر بانگەواز کارێک و تەکەى موسا  
بلیتەو: (إني عذت بربي وربكم) ئەوا لە چەند حەقیقەتێکى زیندووى ژياندا دەژى.

### موسا دەروونى ستهمکاران شى دەکاتەو :

وتەکەى (موسا) - سەلامى لى بىت :- ﴿...إِنِّي عَذْتُ رَبِّي وَرَبَّكُمْ مِّنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾ (٢٧) غافر... لیکدانەو یەه کى راست و  
تەفسیرێکى دروست و شیکردنەو یەه کى ساغى هەلۆیستى ستهمکارانمان دەخاتە  
بەرچاو، هەروەها بارى دەروونى گشت ستهمکارێک و رازى ستهم و لەسته مەدا  
پۆچوونیشیمان بۆ شى دەکاتەو. بىگومان ستهمکارى و رۆچوون تىیدا دوو هۆى  
هەیه، کەوا لەو ستهمکارە دەکەن سوورییت لەسەر ستهم و زۆردارى و دوژمنکارى.  
ئەو دوو هۆیهش ئەمانەن:-

یەكەم: خۆ بەزى گرتن ئەو هۆیه، کە پال بەوستەمکارانەو دەنیت بۆ  
ئەنجامدانى تاوانەکان و کارى خراپە و شیواندن لەژياندا، هەر ئەو هۆیهشە پرى  
تەنازول و ازەهێنان لە دەسکەوتە حەرامە بەدەستەهێنراوەکانیان لى دەگریت و،  
ناهیلت دەست لەو پۆلەتە پوچەل و بەتالانەش هەلگرن، کە چوار دەورى  
دەروونەکانیانى داو.. بەراستى (خۆ بەزى گرتن) بەرەستیکە بۆ ئەوان، کە  
ناهیلتى مل بەهەق بەدەن و دانى پىدا بنێن و پەپرەوبى بانگەوازانى بکەن.  
جا بىگومان هیچ کەسێک هەق پەت ناکاتەو، تەنها کەسێکى لووتبەرزو

خو بهزل زان نه بېت، هر ټم که سه ش بهر بهر کانی ودرایه تی شوینکه وتوانی هق ده کات.

دووه: باوهړنه هینان بهر ږوی حساب له گهل کردنو لیپرسینه وه، چونکه دهسه لاتداری له سته مدا روچوو (الطاغیة) لهو پروایه دایه که ژیانې دنیای هم موو شتی که بو ټو، بیروپاشی وایه که هیزی خو ی هر ده می نیست و دهسه لاته که شی هر بهر ده وام ده بېت، خو نه گهر ټو باوهړ بهر ږوی قیامت بی نیست و له حساب و چهندو چوونی روژی حساب برسیست، ټوا بیگومان واز له سته و زورداری به که ی دینیست.

که واپو هوکاری تاوانه کانو له هق لادان باوهړنه هینان بهر ږوی لیپرسینه وه... زمانه ی دلنیای (صمام الامان) ی مروڅو بنچینه ی چاگردنی ژیانیش باوهړه نیان بهر ږوی لیپرسینه وه، ټم باوهړه زامنی راگرتنی سته مکاره له ناست سته مه که ی داو زامنی مل به هق دانو خو به هق سپاردنیشیه تی.

### د هر که وتنی پیاوه نیمانداره که له کاتی گونجاودا :

خودای مه زن فهرموویه تی: ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ...﴾ (غافر) ۲۸. واته. (پیاویکی باوهړدار له خزمانو له هوژی - فیرعه ون - که باوهړه که ی شار دېووه هاته لایان وپی گوتن: (ټهری ټیوه پیاویک ته نها له سر ټه وه ده کوژن که ده لیت: خودای په روه ردگاری من - الله یه))؟ ټم پیاوه نیمانی خو ی دهر نه خستبوو، به لام له دوایدا ناچار بوو دهری بخات، وادیاره ټو هو یه ی وای لی کردووه که باوهړی خو ی ناشکرا بکات، ټو وته یه ی فیرعه ونه: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ...﴾ (غافر) ۲۶. ټم وته یه شی به هر بهر شه یه کی راسته وخو بو سر ژیانې (موسا) داناوه. موساش (سلاوی لی بیت) پی شه وایه تی و، ژیانې پی شه وای



بانگه وازه که ی له مه ترسیدایه. بهم رهنګه خودی بانگه وازه کهش له مه ترسیدایه. نایا ئیدی هیچ هۆیه کی حهشاردهری باوهړه که ی له ناراداماهه؟

ئهی داخو ئیدی ئهو باوهړه حهشاردراوی به که لکی چی دیت ئه گهر پېشه وای بانگه وازه که له نیو بریت و ئه گهر خودی بانگه وازه کهش له نیو بریت؟! خو ئه گهر پېشر بۆ شیابوو بیت که باوهړه که ی بشاریته وه ئه وه دیاره بارودوخه که رپی پیداه، به لام ئیستا ئه وه ی بۆ ناشیت. بېگومان ئهم باوهړداره دوو ریگه چاره ی له بهردهم دابووه که شیرینتره که یان تال بووه. یان ده بیت باوهړه که ی به حهشاردراوی بهیلتیه وه و ریگه چاره ی سه لامه تی و پاریزراوی هه لبریت، ته نانه ت گهر بانگه وازه که و پېشه واکه شی له نیو بریت، یاخود باوهړه که ی ده رخت و بچیته پېشه وه بۆ بهرگری کردن له بانگه وازه که و له پېشه واکه ی، ته نانه ت گهر راستیی کاره کهش بخاته پروو، خویشی بخاته بهر ئه شکه نجه و مه ترسی.

وا دیاریشه ئهم هه لویسته باوهړدارانه یه ی بانگه وازی ئهم پیاوه ئیمانداره رووکاریک له پرووکاره جوانه کانی بانگه واز بۆ لای خودامان پېشان ددهات، هه روه ها وانه یه کی بانگه وازانه ی زور پتویسته بۆ بانگه وازکاران و زانیاریش بۆ هه ر بانگه وازکاریک پېشکهش ده کات، که له چ کاتیکدا شاردنه وه ی بانگه وازو نهیگیری تیدا پتویستن.

دیاره شتیکی باشه و پاکیشه، ئه گهر له هه ندیک جاردا بانگه وازکاران بانگه وازیان بشیرنه وه و به نهینی ئیشی له سه ر بکه ن. به لام هه ندیک بارودوخى تازه دیته پېشه وه، هه ر ده بیت ئهو بانه گه وازکارانه هه لویسته کانیان ده سنیشان بکه ن و بانگه وازیان ده رنجه ن و باوهړیان ئاشکرا بکه ن، جا ئه گهر له م جوړه بارودوخه دا یه کیک له و بانگه وازکارانه شاردنه وه ی بانگه وازو نهیگیری به باشر ده بینی، ئه وه بېگومان تووشی جوړه ترسنوکییه ک بووه، یاخود تووشی به زین بووه، یان سه لامه تی و خو پاریزی، یان په نا بردنه بهر دنیاو خو شییه کانی به چاکتر ده زانیت،

یاخود بهرژه وهندیی تایبه تی خۆ ده خاته سهرووی بهرژه وهندیی بانگه وازه که وه .  
له راستیدا بهرژه وهندیی بانگه واز له پېشترو له سهرووی بهرژه وهندیی شه خصی  
بانگه واز کاران و سووده تایبه تییه کانیشیانه وهیه .. خۆ ئه گهر له هه ندیک بارودۆخ دا  
شاردنه وهی بانگه وازو په نهانکاریی تییدا به ژیری و زیره کی و دوورینیسی دابنریت،  
به لام له چه ندین بارودۆخی دیکه دا ئاشکرا کردنی بانگه وازو ده رخستنی ئیمان  
گه لیک ژیرانه ترو زیره کانه ترو پیاوانه ترو به ئارامترو بویرانه تره .  
ده با ههر بانگه واز کاریک به چاکی ئه وه بزانیئت که وا (کهی) وله چ کاتییک  
داده بیئت بانگه وازه کهی بشاریته وه، له چ کاتییکیشدا ئاشکرای بکات، ئینجا  
به هاوړپکی و بابه تیانه و به نه ریتیکی پیاوانه و هاوسه نگیی باری دهروونی یه وه  
نیوانی هه ردوو هه لویسته که ریک بخت ..  
پاشان با تاکه پالنه رو هانده ری شارده وه یان ئاشکرا کردن بهرژه وهندیی  
بانگه وازه که و هیژو گوړپی پېشکه وتنی و سهرکه وتنی بیئت .

## دیمه‌نی دووهم :

به‌رگری ی پیاوه باوه‌داره‌که له —موسا— و سه‌رکه‌وتنی له‌دواندنی

جه‌ماوه‌ردا :

خودای مه‌زن فه‌رموویه‌تی:-

﴿ وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ ﴾ (٢٨) يَقَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴾ (٢٩) وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴾ (٣٠) مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴾ (٣١) وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ النَّارِ ﴾ (٣٢) يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِيٍّ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴾ (٣٣) وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ﴾ (٣٤) الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي ءَايَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ كُفْرًا مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُّتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴾ (٣٥) غافر ﴿

بێگومان له سه ره تاي ئهم چیرۆکه دا، مانای هه موو ئهم ئایه تانه مان به کورتی لێک دایه وه له م وێنانه ی دیمه نه که شدا به درێژی شیکاریان ده کهین.

پیاوه باوه رداره که له کاتی گونجاودا چووه پیشه وه و باوه ری خۆی ئاشکرا کردو رو به رووی فیرعه ون و ستم و زۆرداریه کانی بووه وه و، به رگری له موسا به سه رکه وتووی کردو، به شیوازیکی سه رکه وتوانه ش بانگه وازه کی خسته بهر دیدی جه ماوه رو توانی به لیها تووی بیان دوییت و، له م کاره شدا چهند هه لئس و که وتیکی جوانی گرت بهر.

بێگومان ئهم پیاوه به شیوه یه کی (به رنامه ریژی) شیوازو ده برپینه کانی دیاری کرد بوو، قۆناغ به قۆناغیش بانگه وازه که ی بۆ ئاماده بوان روون ده کرده وه له مه وقیعی کیشه وه بۆ مه وقیعیکی تری ده بردن، خۆشی ده رکی به و وتانه ی کرد بوو، ده یزانیی چییان پێ ده لیت و، به نه خشه و به رنامه یه که وه بۆیان ده دوا.

هه روه ها ده رسیکی کاریگه ری بانگه وازکاریی ده رباره ی ریبازی خستنه رووی بانگه وازو شیوازه کانی کارتیکردن له بیسه ران پیشکه ش به بانگه وازکاران ده کات. بۆیه پێویسته گشت بانگه وازکاریک که (به بانگه وازه که یه وه هه لئس و که وت ده کات) بیکاته سه رمه شقی خۆی و سه رکه وتنی شیوازی خۆی پێ بخوازی.

ئهم پیاوه باوه رداره سۆزو نه رمیی له بانگه وازه که دا نواندوه و، هه نگاوه کانی به چاکی رێک خستوه و ته کانی دیاری کردوه و، به ووردی له هه نگاویکه وه بۆ هه نگاویکی دی و، له قۆناغیکه وه بۆ قۆناغیکی دی مه به ستی خۆی ده برپیه و، قۆناغ و هه نگاو هه لئسته کانیشی له سه ر یه کدی بنیات ناو و، به م ره نگه گه شتیکی سه رکه وتوانه ی بانگه وازکاریتی به ئه نجام گه یاندوه. ئهم پیاوه (وه که له نمایشه قورئانییه که وه باسی لێ کراوه) دیته سه ر شانۆی واقیعه که و (فیرعه ون) یش له ویدا تاکه فه رمانده رو تاکه رێگرو، پیلانگیرێ دژی موسایه، فیرعه ون له ویدا تاکه وتاریژوه هه موان گوێ بیستی بوون، ئیدی به ئاره زووی خۆی به خۆیه وه

ده نازيت و خوى بهزل ده گريټ و فوو له خوى ده كات و خوى ده ئاوسينيټ و هه ر شه و  
گوږه شه و سزاي سه خت پيشان ده دات و خوى به توندوتیژ ده نونيټ.

له م شانويه دا پياوه باوه ډاره كه ي بۆ پهيدا ده يټت و به ره و پرووي ده وه ستيټ و  
ده ست ده كات به وتاردان بۆ جه ماوه ره كه و وتاريټكي كاريگه ريان ئاراسته ده كات و،  
هيدي هيدي رايانده كيشت به لاي خوى داو، له هه ر هه لويست و جم و جووليټ كيډا  
فیرعه ون شه رمه زارو ده مكوت ده كات و تهنگي پي هه لده چنيټ و، له به رده م  
خه لكيشدا وه ك سته مكارينكي به زه برو لوو ته رزو ناداني پيشان ده دا، كه هيچ  
به لگه و پاساو لؤزيك و هويه كي قه ناعه ت پيكاړي به ده سته وه نيه. به م شيويه  
پياوه باوه ډاره كه ي هؤزي فیرعه ون پيټي له سه ر شانوكه توند كړدبوو و كوټرتولي  
بارو درؤخه كه و بابه ته نمايشكراوه كه شي كړدبوو، دهنگي فیرعه ونيشي كز كړدبوو و  
وجودي له ئارادا نه ده هيشت.. جا هه ر كه له وته و بانگه شه و وتاره كه ي بووه وه  
شانوكه فیرعه ون ي تيدا نه ماو، پياوه باوه ډاره كه به ته نياو به ريټكي له سه ر شانوكه  
مايه وه له سه كزي نه و شانويه وه، وه بانگه وازكاريټكي ئاموژگارو پي پيشانده ر  
مايه وه، هه موان گوښان بۆ شل كړدبوو، به وته و گفتوگوي سه رسام بيوون، پاشان  
دواي نه وه ي نه ركي خوي راپه راندو خوي و بانگه وازه كه ي پي ناساندن، به پشتيواني  
خودا شانوكه ي به جي هيشت و كاروباري خوي هه ر به خودا سپاردو.. ئيدي په رده ي  
شانوكه ش داده دريټه وه.

نه م پياوه باوه ډاره هه رچه نده يه كه مجار سه ركه وتوانه باوه ږي خوي شار دبووه،  
به لام دواي نه وه له ئاشكرا كړدني نه و باوه ږيدا سه ركه وتوتورر بوو.. هه رچه نده له  
شار دنه وه ي باوه ږه كهيدا شاره زاو زيړه ك بوو، به لام دوايي له ده رخنستيدا زيړه كي و  
شاره زايي و زياتري هه بوو.. به هه ر حال نه گه ر له شار دنه وه ي باوه ږه كهيدا (پياو)  
بوويټ، نه وا له ده رخنستيدا پياوه تيه كي به هيتر ي هه بووه..

## برگه‌کانی دیمه‌نی دووهم:

دیمه‌نی یه‌که‌می ئهم چیرۆکه به‌برگه‌یه‌کی جوانی ئیمانداریانە کۆتایی پێ هاتوو، ئه‌وه‌بوو (موسا) - دروودی لێ بێت - په‌نای برده به‌ر خودای خۆی و کاروباری خۆی پێ سپاردو، له‌پروو به‌پروو بوونه‌وه‌ی فیرعه‌ون و فِرَو فیل و پیلانه‌کانیشیدا پشتی هه‌ر به‌خودا به‌ست.

دیمه‌نی دووهمیش به‌برگه‌یه‌کی جوانی ئیمانداریانە پیاوه باوه‌رداره‌که‌ی هۆزی فیرعه‌ون ده‌ست پێ ده‌کات، که‌ تێیدا ئهم پیاوه به‌رگه‌ی له‌موسا ده‌کات و ناهیلێت فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی (موسا) بکوژن.. ئه‌وا خودا وه‌ك (حیکایه‌تخوانێک)، واته (چیرۆک گێڕه‌وه) کابرای ئیماندار واده‌ناسیێت، که‌ ده‌چێته سه‌ر شانۆکه‌و، ئه‌ویش ناسنامه‌ی ئاماده‌بوونی تری سه‌رشانۆکه‌ ده‌رده‌خات، حیکایه‌تخوان به‌م وته‌یه وه‌سفێ ئیمانداره‌که ده‌کات: ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ﴾ ... واته: (پیاویکی باوه‌ردار له هۆزی فیرعه‌ون که باوه‌ری خۆی شارده‌بووه‌ گوتی..)

ده‌کرێت له دیمه‌نی دووهم دا ئهم برگانه به‌دییه بکه‌ین:-

برگه‌ی یه‌که‌م / ده‌رکه‌وتنی پیاوه باوه‌رداره‌که‌و به‌ ناشیرین دانانی ئاره‌زووی هۆزه‌که‌ی له‌کاری کوشتنی موسادا و ترساندنیان له‌ناکامی پێنانه سه‌رکه‌وتنیکی ئاوا که‌ چهند که‌تنیکی دزیوو ناشیرینه.

برگه‌ی دووهم / ده‌رکه‌وتنی فیرعه‌ون و دواندنێ هۆزه‌که‌ی له‌مه‌ر ئه‌وه‌ی، گوایه هه‌ر بیروپرای خۆی ته‌واوه‌و، هه‌ر رێگای خۆی پێ راسته‌و، ئه‌وانیش ته‌نها هه‌ماهه‌نگی و له‌گه‌ڵدا رویشتنی ئه‌ویان له‌سه‌ره.

برگه‌ی سێیه‌م / ده‌رکه‌وته‌وه‌ی پیاوه باوه‌رداره‌که‌ له‌دوای فیرعه‌ون و، راوه‌ستانه زۆرو درێژخایه‌نه‌که‌ی له‌ دواندنێ جه‌ماوه‌رو، به‌یاده‌ینانه‌وه‌ی رابردوویان و به‌رچاو رۆشکردنێان به‌قیامه‌ت، له‌م وتار و دواندنه‌شیاندا چه‌ندین شیوازی سه‌رنج راکی‌ش و کارتێکه‌ری بۆ به‌کاره‌یناون.

لهم سێ برگیهه دا تیبینی ئهوه دهکهین، که وهستانی پیاوه باوهرداره که له بهردهم جه ماوه ره که دا ماوه یه کی دریشی خایاندوهو بانگهوازو خسته پروی بیروباوره کهشی هه مه لایه نه و گشتگیر بووه، له کاتی که دا دهسته واژهی وته که ی فیرعه ون له سه ر شانۆ، که کورت بووه و ده برپینه کانیشی کهم بوون و، ته نه ا خو بهزلزانی و سته مکاری و زه برو زه نگه که ی تیدا رهنگ داوه ته وه و، ته عبیریشی له سوکایه تیکردن به کهسانی تر تیدا کردوه.

### سه رنجیک له ده برپینی بانگه وازکارانه ی پیاوه باوهرداره که :

پیاوه باوهرداره که له وت و وێژه بانگه وازکاریه کهیدا، چه ندین شیوازی کارتیکردنی به کاره ی ناو چه ندین مه سه له و باب ته یشی تیدا خسته کارو، چه ندین راستی و رێساشی خسته پروو، له مه شدا توانایه کی رۆشنیری و میژوویی و دهروونی و شیکاری و بانگخوازی و یاسایی هه بوو.

ئیمه ش لێره دا روانینیکی خیرا و به په له دا سه رنج له شیوازی ده برپین و وت و وێژه کانی ده دهین:-

۱- له و ته یهیدا: (أَنْقَتُلُونَ رَجُلًا) (نایا پیاویک ده کوژن)؟! فیرعه ونی خو بهزل زانو به خووه نازی سه رشانۆ داواکاری کوشتنی موسا، که گوته بوی: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ﴾ (٦٦) غافر و که ئهم داوایه ی ئاراسته ی جه ماوه رکردبوو داوای له وان ده کرد رپی بدهن موسا بکوژیت، پیاوه باوهرداره که ئهم فیرعه ونه فه رامۆش ده کات و بایه خ به ئاراسته کردنی ئه و نادات چونکه ده زانی که ئه و به ده م ئاراسته و بانگه وازه که یه وه نایه ت، ئیدی بوچی وهختی خو ی به وه وه به فیرۆبدات؟ به لکو وتاره که ی ئاراسته ی ئه و که سانه ده کات، که هیوای به ته نگه وه هاتنیان لی ده کریت. به لام ده شلیت (أَنْقَتُلُونَ رَجُلًا) نایا

پیاوړیک ده کوژن؟! - باشه چوڼ پېیان ده لیت (نایا ئیوه پیاوړیک ده کوژن) له کاتیکدا بکوژ هر فیرعهون خوښه تی، نهک نهوان؟! وهلامی نه م پرسیارهش تهویه بېگومان فیرعهون داوای مۆلت لهوان دهکات بۆ کوشتنی (موسا) جائه گهر نهوان قایل بوونی خوښان له سهر نهوکاره بۆ دهرېرن نهوا لهو تاوانه دا نهوانیش به شدارن و دهک فیرعهون بکوژانی موسا ده بن، بۆیه پیاوه باوه پرداره کهش دهیهویت له وچوره تاوانه بیانترسیښت، که خه ریکه ههنگاوی بۆ ده نیو، نوبالی کوشتنی موساش ده خاته نه ستویان، نه گهر بهوکاره فیرعهون قایل بن، چونکه فیرعهون به ناوای نهوانه وهو به قایل بوونی نهوان (موسا) ده کوژیت.. بېگومان نهوهی به کوشتن قایل بییت، خویشی (بکوژ) ه سهره پای نهوهی به کردهوش به شداری له کرداری کوشتنه که دا نه کردییت، ههروه ها نهوکه سهی له یارمه تی دانو پشتگیری کردنی سته م لیکراوړیک کی کوژاودا بی دهنگ و بی هه لویت بییت، نهویش (بکوژ) ه چونکه بهو بیده نگیسهی خو ھاوکاری بی بکوژه کهی له سهر تاوانه کهی کردوه.

۲- ((أَنْقَتُلُونَ رَجُلًا - نایا پیاوړیک ده کوژن))؟! به م سهرزه نشته سهره تا ده لالت له سهر بی لایه نیی خو له م مه سه له که دا دهکات و نهو نیازهش ده گیه نییت که جار جاری وازو به ته ما نییه هه موو لاپه ره کانی باوه پرداریتی خو به یهک جار که شف بکات، تابه مهش قه ناعه تیان پی بی نییت. خو نهو پی نه گووتوون: (نایا موسای پیغه مبهری خودا ده کوژن، که منیش له سهر ئایینه یکهی نهوم)؟! نهوه پیاوه باوه پرداره نهو وتهیه پی نه گوتن، به لکو گوتی ((أَنْقَتُلُونَ رَجُلًا))؟!

۳- (أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ) ﴿که ده لیت خودای پهروه دگارم (الله) یه﴾ داخو نهو تاوانه ی شایسته ی هو کوشتنه تی چی بییت؟ نایا گوتنی (ربی الله) به تاوان داده نریت؟ پاشان هه رته م پیاوه باوه پرداره (موسا) به خه لکه که ده ناسیښت، تا کو



ئهوانیش خۆی و بانگه‌وازه‌کی بناسن، ناساندنه‌که‌ش به‌و برگه‌ کورت‌ه‌ی (ربی الله) یه. هه‌م‌دیس‌ان به‌شی‌وازی‌کی په‌نهایی توانجیان لێ د‌ه‌دات تا‌کو له‌و بیروب‌و‌چوونه‌ی خۆیان دووریا‌ن‌خاته‌وه، توانج‌ه‌که‌شی به‌و ره‌نگه‌یه‌ که‌وا بی‌گومان - موسا - ده‌لێت (خودای من (الله) یه) و که‌چی ئه‌وان ده‌لێن (خودای ئێمه‌ فیرعه‌ونه). .. جا‌چه‌ند جیا‌واز لێک جودان ئه‌م وته‌یه‌!!!

٤- ﴿وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ (له‌هه‌مان کات‌دا به‌ل‌گه‌و نیشانه‌ رو‌شنه‌کانیشی له‌په‌روه‌رد‌گارتانه‌وه‌ بۆ هێ‌ناون ..) که‌وا‌بوو (موسا) چه‌ندین به‌ل‌گه‌ی له‌سه‌ر په‌روه‌رد‌گارتانه‌وه‌ بۆ هێ‌ناون په‌روه‌رد‌گاری ئێ‌وه‌ ته‌نها (الله) یه نه‌ک ئه‌و فیرعه‌ونه‌ی، که‌ ئید‌دی‌عای بۆ ده‌که‌ن.

٥- ﴿وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ، وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ﴾ خۆ ئه‌گه‌ر له‌مه‌دا در‌و‌زن بی‌ت، ئۆ‌بالی در‌و‌که‌ی له‌ ئه‌ستۆ‌ی خۆ‌ی دا‌یه‌و خۆ‌ی لێ‌ی به‌ر‌پرس‌یاره‌، به‌لام ئه‌گه‌ر راست‌گۆ بی‌ت، ئه‌وا هه‌ندێک له‌و به‌لا‌و کاره‌ساتانه‌تان به‌سه‌ردا د‌یت، که‌ به‌ل‌ئێ‌نی ئاکامه‌که‌یان له‌سه‌ر پێ‌را‌گه‌یان‌دوون). .. ئه‌مه‌یه‌ شی‌وازی بانگه‌وازی دا‌نایانه‌. به‌م وته‌یه‌ش پیا‌وه‌ با‌وه‌رداره‌که‌ ده‌یه‌و‌یت با‌یه‌خێکی چاک له‌لای بانگ‌کرا‌وان بۆ بانگه‌وازه‌که‌و خا‌وه‌نه‌که‌ی در‌وست کات‌و، دا‌واشیان لێ‌ بکات که‌ به‌چا‌وی هه‌قبینی بی‌ لایه‌نی و با‌به‌تیانه‌ بۆ بانگه‌وازه‌که‌ ب‌پروان‌و، ئینجا بیر‌به‌که‌نه‌وه‌و عه‌ق‌لی خۆیان ب‌خه‌نه‌کار. جا موساش له‌ بانگه‌وازه‌که‌یدا یان در‌و‌زنه‌، یان راست‌گۆیه‌، ئایا هی‌چ ئه‌گه‌رو مه‌زه‌نده‌یه‌کی دی له‌ئارا‌دا‌یه‌؟! هه‌ر له‌ده‌رووی با‌به‌ت‌داری و سه‌ربه‌خۆ‌یی بی‌ لایه‌نی‌شه‌وه‌ ئه‌گه‌ری‌کی در‌و‌کردنی بۆ (موسا) پیشان دا‌وه‌و، ئیدی ئه‌گه‌ر در‌و‌زن بی‌ت، ئه‌وه‌ دیاره‌ هه‌ر خۆ‌ی له‌ ئه‌نجامی در‌و‌کردنی به‌ر‌پرس‌یار ده‌بی‌ت و خ‌وداش به‌هۆ‌ی ئه‌وه‌وه‌ س‌زای خه‌لکی نادات، به‌لام ئه‌ی باشه‌ نا‌گو‌نج‌یت، که‌ له‌م بانگه‌وازه‌یدا راست‌گۆ بی‌ت؟!

ته نانهت گهر له دهرووی مه زهنده کاری و نه گهری داناییشه وه بیته، وه لامی  
پرسیاره که راست ده رچوو و نه گهره کهش به لای راستدا یه کلا بووه وه؟! بینگومان  
گهر باوه ری پی نه هینن ئەوا هه ندیک لهو سزاسه ختانه یان له دنیا پی ده گات که  
(موسا) وریایان ده کاته وه هه ره شهی به دی هاتنیان پی لی ده کات ﴿وَإِنْ يَكُ  
صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ﴾ بینگومان بهم وتهیهی دوایی  
نه گهری راستگویییه کهی- موسا- یه کلایی کردۆته وه، ئەویش کاتیك پی  
گوتوون: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾ بینگومان خودا رینمایی  
که سیک ناکات، که زیاده ره وو درۆزن بیته، جا به هۆی نه وهی خودا رینمایی  
موسای بهو به لگه و موعجیزانه وه کردوو، که واته موساش له بانگه وازه کهیدا  
راست و راستگویییه، درۆزن نییه.

٦- ﴿يَقَوْمِ لَكُمْ أَمْلُكٌ أَلَيْسَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَضُرُّنَا مِنْ آبَاسِ اللَّهِ إِنْ  
جَاءَنَا﴾ (ئهی هۆزی خۆم نه مپۆ ئیوه لهم ناوچه یه دا ده سه لاتدارن و به ئاره زووی  
خۆتان حوکمی زهوی ده کهن، جا بیربکه نه وه له وهی نه گهر تۆله و سزای خودامان  
تووش بیته، کئ ههیه فریاده رس و سه ره رمان بیته؟! ئەم وتهیهی تری پیاوه  
باوه رداره کهی هۆزی فیرعه ون به کارهینانی شیوازیکی بانگه وازکاری دانایه  
له ناست هۆکاری دنیایی ئابووری و شارستانی، که جئ ی بایه خی هه موانه،  
چونکه نایانه ویت نه و ده سه لات و بالادهستی یه یان له کیس بجیته، خۆ نه گهر  
ئازاری مووساش بدهن، ئەوا خودا تۆله یان لی ده کاته وه سزاو تۆله ی سه ختی  
خواییان پی ده گه یه نیته و، ئیدی کئ ههیه یارمه تیده رو سه ره ریان بیته.؟

ئایا فیرعه ون فریایان ده که ویت؟! لهم وتهیه شدا تییینی نه و نه ریته جوانه  
ده کریت، کهوا پیاوه باوه رداره که خۆشه ویستی و نزیکایه تی خۆی بۆ گه له کهی  
بیشان داوه و خۆی به یه کیک له وان داناوه و بایه خی به کاروباری ژیانیان داوه

په‌ڕۆشی به‌رژه‌وه‌ندیان بووه‌و، ئه‌مه‌ش له ئامرازی هاوارلێکردنی (یا‌قوم) یه‌وه ده‌رده‌که‌وێت هه‌روه‌ها له‌و رسته‌یه‌شیه‌وه ده‌رده‌که‌وێت که خۆی کردووه به یه‌کی‌ک له‌وان و گوتویه‌تی: (کئ سهرخه‌رو فریاده‌سه‌مانه ئه‌گه‌ر خودا تۆ‌له‌و سزای خۆمان بۆ‌بنریت ﴿فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا﴾).

٧- ﴿يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ﴾ (غافر) (ئه‌ی هۆزی من ده‌ترسم له‌وه‌ی ڕۆژی‌کتان به‌سه‌ردایێت وه‌ک ئه‌و ڕۆژه کاره‌ساتباره‌ی که‌به‌سه‌ر گه‌ڕۆ کۆمه‌له‌ به‌دکاره‌کانی پێش‌وودا هاتوون)؟! ئه‌مه‌ش وته‌یه‌کی به‌کارهێنراوی تریه‌تی‌و هۆکاری می‌ژوویی پێ ده‌خ‌ڕۆشی‌نێت، که‌ واده‌ی خودای پێ به‌دی دێت‌و وریاکردنه‌وه‌ی ئاراسته‌کراویان به‌راست ده‌گێرێت، ئه‌مه‌ش وه‌ک ئه‌وه‌ی پێیان بلێت (ئاو‌رێک له‌ می‌ژووی رابردو و ده‌نه‌وه‌و دیراسه‌بکه‌ن و ڕوانن خودا چۆن کۆمه‌ل و گه‌لانی پێش ئه‌وه‌ی وه‌ک گه‌له‌که‌ی (نوح) و (عاد) و (ثمود) و کافرانی ئه‌وانی له‌نیۆ بردووه؟! ئه‌و گه‌لانه باوه‌ریان به‌خودا نه‌هێناوه‌و شوێنکه‌وتوانی خودایان ئازار داوه‌، خوداش سزای سه‌ختی خۆی پێ‌گه‌یان‌دبوون و خاک و لا‌تی بۆ تێکداون و خۆشیانی له‌ناو‌بردووه‌و، هه‌یج که‌سه‌یک به‌فریایان نه‌که‌وتووه‌.. جا ئه‌ی هۆزی خۆم ته‌ماشای می‌ژوو بکه‌ن، تا‌کو راستیی ئه‌م قسه‌یه‌متان بۆ ده‌رکه‌وێت).

٨- ﴿وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ النَّارِ﴾ (یوم تۆلۆن مۆدیرین ما لکم من الله

مِنْ عَاصِمٍ ﴿٣٣﴾) (هه‌روه‌ها ئه‌ی هۆزه‌که‌م من ترس و نیگه‌رانی‌م بۆ ئێ‌وه له‌سه‌ر ئه‌و ڕۆژه‌شه‌، که‌ ڕۆژی بانگ‌گه‌ردنه‌ بۆ لی‌پرسینه‌وه‌، ئه‌و ڕۆژه‌ی که‌ هه‌مووتان له‌ده‌ستی هه‌لدێن و سه‌رگه‌ردانن و نازانن ڕوو له‌کوێ بکه‌ن و هه‌یج په‌شت و په‌نا و دا‌لده‌ده‌ری‌کتان بۆ ده‌ربازبوون له‌ ڕق و توو‌ره‌یی خودا نیه‌). لی‌ره‌شدا پیاوه باوه‌رداره‌که‌ ترس و نیگه‌رانی‌ی له‌سه‌ر ئه‌و سزایه‌ی داها‌توویان هه‌یه‌، که‌ ڕۆژی قیامه‌ت (ڕۆژی بانگ‌گه‌ردن)ی خه‌لکی، که‌ هه‌ندیکیان هه‌ندیک‌ی تریان بانگ

دهكهن تووشیان دهبیّت، بهلام هیچ كهسیکیان وهلامی نهوی دی ناداتهوهو ههریهكهو بهلایهكدا دهڕۆن وپشت دهكهنه یهكتر وهك له دنیا دا هیچ پالپشت و پهنادهریکیان نییه كه له سزای خودا بیانپاریزیت نهگهر تووشیان بیّت، له رۆژی دوايشدا نهو پالپشت و پهنادهرانهیان نییه، ئیدی چۆن ئازاری پیغه مبهری خودا (موسا) دهدهن؟!

۹- ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا ۚ﴾ غافر (۲۴)

(بیگومان له مهو بهر (یوسف) یش به بهلگه و نیشانه رۆشنه کانهوه هاته لاتان تاكو ریبازی خواناسیی بگرته بهر، كهچی بهردهوام گومانتان لهو بهرنامهو ریبازهی ههبوو كه لهلایهن خوداوه بۆ هینابوون، تهنا نهت كاتیک (یوسف) مرد گوتتان ئیدی خودا له دواى نهو پیغه مبهریکی تر نانیریت)، نهو وتهیهی دواویی پیاوه باوهرداره كه سهرنج راكیشانیکی میژوویی و عه قیدی شه، چونكه (یوسف) (سلاوی خودای لی بیّت) بهیادی نهوان دینیتتهوه، ههروهها ههلوئیستی یوسف و گومان کردنیان له پهيامه كهی و دلشادبوونیان به مردنیشی بهیر دینیتتهوه، كه وای بۆ دهچوون ئیدی دواى مردنی (یوسف) پهيام له خهلكی دهبریت. نهوان بهم ههلوئیستهی بابو باپیرانی خۆیان زانیبوو، پیاوه باوهرداره كهش تهنها نهمانه بهیاد دههینانهوه، بهلام كاریكهری باوهرداری له مهدا به كارهیتهانی سهرگوزدهشته كهی پهيامی یوسفه (سلاوی خودای لی بیّت) بۆ سهلماندنی پهيامه كهی موسا (سلاوی خودای لی بیّت).

بیگومان (موسا)ش په یوهسته به (یوسف)هوه - سلاوی خودایان لی بیّت - چ له پێی رهچهلهك و چ له پێی پهيامیشهوه په یوهسته پێوهی.. سهبارهت بهیه كه میان واته په یوهستیی موسا به یوسف له پێی رهچهلهكهوه نهوه زانیان هاوړاو یه كدهنگ له سهر نهو راستیی به پاشان دهبراره ی په یوهستیی دووهم كه پهيامه نهوه دیاره ههتا

بهروونی سهلمینرایت که (یوسف) پیغه مبهری خودا بووه ئهوهش دهسهلمینرایت، که (موسا) پیغه مبهری خودابووه، بۆیه ئهو خودایه، که پیشتر (یوسف) ی به بهلگه روشنه کانهوه ناردووه، ههر ئهو خودایه، که موساشی به بهلگه روشنه کانهوه ناردووه.

پاشان پیاوه باوهرداره که سه رنجیان بۆ شتیکی تر راده کێشت، که گومانیان له په یامه کهی (یوسف) یش هه بووه (فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا جَاءَكُمْ بِهِ) به مهش هه لۆیستی پیشووی ئه وگه له به یادی خۆیان ده خاته وه که به رامبه ر یوسف گرتبوویانه بهر، که له سه رگومان و نکوولی لیکردن بنیاتیان نابوو، ئینجا داوایان لێ ده کات هه مان هه لۆیست به رامبه ر (موسا) دووباره نه که نه وه، ئاخر بۆچی هه مان هه لۆیست دووباره ده که نه وه؟! ئایا په ندو دهرس له رابردوو وهر ناگرن؟! دیاره باوهرداری بانگه وازکار له م دیمه نه دا چهنده ها فاکته رو ده لاله ت و ئامازه ی دهروونی و میژوویی و عه قیدی و ئابووری و کۆمه لایه تی و ژیا ربی به کار دینیت. جگه له مانهش به راورد له نیوان (شیوازی هه ز پێ کردن) و شیوازی (سل پێ کردنه وه) و له نیوان (شیوازی به یاده ئیتان) و (شیوازی ترساندن) یشدا ده کات. ههروه ها رۆشن بیرییه هه مه لایه نییه که ی، دهر برینه کاریگه ره که ی و بابه تداریتییه ره چاو کراو و عه قلی کراوه ی بۆ گه یشت به دلانی گو یگه ره کان به کار دینیت، هه موو ئه مانه شی به فیه لی کردووه.

## دیمه نی سۆیه م

### "فیرعه ون" جه ماوهر سه رقال ده کات

خودای مه زن ده فره مویت:

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَنْهَكُنْ أَبْنِي صَرَخًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لأَظُنُّهُ كَذِبًا وَكَذَلِكَ زُينَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ غافر﴾

واته: (فیرعه ون به (هامان)ی وهزیری گوت: (ئه ی هامان قولله و برجیکی به رزم بۆ بنیات بنی تاكو هه نديك هۆكارو ئامراز بن بۆ سه ركه وتنی ئاسمانه كانو به هۆیه وه سه ركه وم نه یئینییه كان بزائم و بۆ خودای موسا پرواتم، چونكه من دئیام درۆزنه)، به م شیویه کرداره ناشیرینه کانی فیرعه ون له لای خۆی جوان ببوون وله پێبازی راست لای دان.. به راستی پیلان و فروفیلای فیرعه ون هه ره له سه ر گهردانی و تیاچوون و زه ره مه ندیی دایه).

پیاوه باوه رداره که ی نیو هۆزی فیرعه ون (وهك له دیمه نی دووه مدا بۆمان ده ركه وت) توانیی بگاته نیو دلی خه لکی و کاریان تی بکات و، به چه ند ئاكاریکی جوان و هانده ر دلیان بکاته وه و، فیرعه ونی سته مکاریش والی بکات که هیچ ئاماده یی یه کی کاریگه ری نه وتۆی نه بیئت و زمانیکی روون که ره وه و قایلکاری و اش ی نه بیئت که له ئاست ده ربهرینی ئه ودا بیئت، چونکه فیرعه ون به چه ند سیفه تیکی ناله باری وهك خۆ به زل دانان و لووتبه رزی به رامبه ر یان وه ستابوو.

وادیاریشه فیرعه ون تییینی ئه وه ی کردوه که پیاوه باوه رداره که سه ركه وتوه له چوونه نیو جه ماوه رو کارتی کردنیانداو، له وه ش ترساوه که جله وی کاره که له ده ست

خۆی ده‌رچیت و خه‌لکه‌که‌ لێی بته‌کنه‌وه‌ و روو له‌و پیاوه‌ باوه‌رداره‌و بانگه‌وازه‌که‌ی بکه‌ن. هه‌ربۆیه‌ش فیرعه‌ون ناچار بووه‌ که‌له‌ داواکارییه‌که‌ی یه‌که‌مین (واته‌ له‌ مۆلّه‌ت وه‌رگرتن بۆ کوشتنی (موسا)) پاشگه‌زییته‌وه‌و، ره‌فتاریکی ناهه‌مواری ته‌له‌که‌بازانه‌ بنوینیت، و له‌و پیه‌شه‌وه‌ شانۆ گه‌ریه‌که‌ی بی‌هووده‌یی پیشکه‌ش بکات به‌مه‌به‌ستی خه‌ریک کردنیان به‌شتیکی تروه‌و له‌بیربرده‌وه‌ی راستیه‌که‌یان ئه‌وه‌بوو (هامان)ی وه‌زیری بانگ کردو داوای لێکرد قوولله‌یه‌که‌ی به‌رزو ساختمانێکی سه‌رکه‌شی بۆ دروست کات تاکو بگاته‌ نیو بۆشایی ئاسمان و بۆ ئاسمانه‌کان سه‌رکه‌ویت و به‌داوای خودا که‌ی (موسا)دا بگه‌ریت بیگومان نایشی دۆزیته‌وه‌، به‌لام ده‌یه‌ویت درۆی موسا بۆ خه‌لکی ده‌رخات و ئه‌و راستیه‌ش پیشانی پیاوه‌ باوه‌رداره‌که‌ بدات که‌به‌رگه‌ری له‌ موسا ده‌کرد تا گوايه‌ ئه‌ویش وایزانیته‌ که‌ خودای موسا له‌ئارادا نییه‌.

## هامان و قه‌لاکه‌ی

قورئان شه‌ش جار ناوی (هامان)ی دیاری کردوه‌ له‌ هه‌موو جاره‌کانیشدا ئه‌م ناوه‌ به‌ فیرعه‌ونه‌وه‌ په‌یه‌سته‌ ئه‌مه‌ش ده‌لاله‌ته‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ناوبراو له‌لای ئه‌وکاری کردوه‌و لێیه‌وه‌ نزیک بووه‌و، راویژکاریکی بووه‌و (به‌جی هێنه‌ری فه‌رمان و رێنمایی یه‌کانه‌ی بووه‌. ئیدی له‌مه‌ زیاتر ده‌رباره‌ی (هامان) نازانین و، جگه‌ له‌قورئان و فه‌رمووده‌ی راست (الحديث الصحيح) له‌هیچ سه‌رچاوه‌کی تروه‌ هه‌والۆ قسه‌وباسی لێ وه‌رناگرین.

له‌ چیرۆکی پیاوه‌باوه‌رداره‌که‌ی هۆزی فیرعه‌وندا ده‌بینین که‌ فیرعه‌ون داوای له‌ هامان-ی وه‌زیری کردوه‌ که‌وا قه‌لایه‌کی به‌رزای بۆ دروست کات، ئه‌مه‌ش ئه‌و ساختمانه‌ بلنده‌و به‌رزیه‌که‌ وه‌ک -برج- وایه‌.

له‌سووره‌تی (قصص)دا خودا ئاماژه‌ی بۆ ئه‌و قه‌لایه‌ کردوه‌و فه‌رموویه‌تی:

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَأْتِيَهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَمُنُ عَلَى الطِّينِ فَأَجْعَلْ لِي صَرْحًا لَّعَلِّي أَطْلُعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (٣٨) القصص واته: ((فیرعهون گوتی: (ئه‌ی خه‌لکینه من جگه له‌خۆم که‌سی ترشک نابهم که شایانی ئه‌وه‌بی‌ت خوداتان بی‌ت، جائه‌ی ه‌امان تو خشتی سووره‌وه کراو له‌گ‌لم بو دروست بکه‌و، قه‌لایه‌کی به‌رزو پته‌وم بو بنیات بنی تا‌کو له‌وی‌وه پیا‌یدا سه‌رکه‌ومو خودا‌که‌ی موسا ببینم سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی له‌و بر‌وایه‌دام که ئه‌و له‌ری‌زی درۆ‌زنه‌کان بی‌ت)).

له‌م نایه‌ته‌ی سووره‌ته‌ی (قصص) وه‌ ئه‌وه تی‌ده‌گه‌ین که‌ئهم قه‌لایه له‌قو‌ری سووتی‌نراو واته له‌خشتی سووره‌وه کراوی له‌قال‌ب گیراو بنیات نرای‌ت و فیرعه‌ون ئه‌و وه‌هم وخه‌یاله‌ی له‌د‌ل‌ی خه‌لکیدا چاندووه گوا‌یه ده‌یه‌وی‌ت لی‌یه‌وه سه‌رکه‌وی‌ت تا‌کو بی‌کات به‌هۆ‌کارو ئامرا‌زی دی‌تنی ئاسمانه‌کانو، ئهم هۆ‌کارانه‌ش واته ری‌گه‌و ده‌روازه‌و ری‌چکه‌ی ئاسمانه‌کان به‌ مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه گوا‌یه به‌د‌وا‌ی خودا‌که‌ی (موسا) ده‌گه‌ر‌یت..

## "نیازه‌کانی فیرعه‌ون له دروست کردنی قه‌ل‌که"

گوت‌مان ئهم هه‌ل‌س وکه‌وته ته‌مس‌یل‌کاری‌یه له فیرعه‌ونه‌وه بو‌وو به‌هۆ‌یه‌وه وی‌ستی جه‌ما‌وه‌ر خه‌ری‌ک بکات و به‌شتی لابه‌لا‌وه سه‌رقالی‌ان بکات، چۆن ئهم ته‌مس‌یله‌ی کرد؟ نیازه‌کانی له‌مه‌ چی بو‌ون؟! ئه‌و به‌م هه‌ل‌س وکه‌وته وی‌ست‌وی‌تی چه‌ند نیازی‌ک به‌دی بی‌نی‌ت:

١- به‌مه‌ مه‌سه‌له بن‌چینه‌یی‌یه که له‌ب‌یر خه‌ل‌کی بی‌اته‌وه، واته ئه‌و بان‌گه‌وا‌زه سه‌رکه‌وت‌وانه‌یه‌ی که پیا‌وه ئی‌مان‌داره‌که ئا‌راسته‌ی خه‌ل‌که‌که‌ی کرد‌و مه‌سه‌له راسته‌قینه‌که‌ی خسته به‌ردی‌ده‌ی خه‌ل‌ک، فیرعه‌ونیش به‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی مام



ناوه ندییه وه خه لکه که ی خه ریک کرد، که بیناتنانی قه لاکه بوو، پاشان سه رنج دان له شیوازو قۆناغه کانی ئه و قه لایه و چۆنیه تی به کاره یێنانی .

۲- ههروه ها فیرعه ون ده یویست بانگه وازو تیفکیرین له بانگه واز، یان له پری هۆکاری زه مه نه وه له بیربایه وه، له و زه مه نه شدا قه لاکه دروست کات و هه ر به و ماوه و زه مه نه ش خه لکی له مه سه له که دواجات و گه مژه و نادانیان کات، درێژه به مه سه له کان بدات و پاشان خه ریک و سه رقاییان کات، به شتی لاوه کییه وه .

بیگومان درێژه پیدان و دواخستنیش له ئامانجه کانی ئه و بنیات نانن، ته نه ات ئه و وشانه ی که درکاندنی و که مه سه له که ی خۆی پێ ده خستنه روو یاریده ده ری درێژه پیدانی دیه نی ئه و ته مسیل و نواندنکارییه ی بوون، ﴿فَأَوْقَدْ لِي يَهْمَنُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا﴾ (۳۸) القصص . واته: (ئه ی هامان تو خستم له گل و قور بۆ سوورکه ره وه و به و خشتانه قه لایه کی به رزو پته وم بۆ دروست بکه ؟).

جا سه رنج به دن درێژه دانه که له مانه دایه، گل بینیت و قور ی لێ بگریته وه و پاشان دارو سووته مه نی بخته ژیر قوره که و ناگری له ژیردا داگیرسییت، ئینجا قوره که هینده بسوتییت، تا کو ده بیته قورپکی سوورکه راوه ی برژێراو، ئینجا ئه م قوره سوور که راوه سووتیێراوه ش بکات به چه نه ها خشت و، له خشته کانیش ئه م قه لایه ی بۆ بنیات بنیت.. دوا ی لیبونه وه ش له کاری درێخایه نی بنیاسازییه که، ئینجا جه نابی فیرعه ون سه رکه ویته سه ر قوولله ی به رزی و به هیواشی و زۆر له سه رخۆ، ئامرازه کانی سه رکه وتنی بۆ ئاسمان بخته گه رو ریچکه کانی بدۆزیته وه و زۆر به هیواشی به دوا ی خودا که ی موسادا بگه پیت و، دوا ی ئه م گه شته هیمن و دوورو درێژه ش بگه پیته وه بۆ لای جه ماوه رو هه وایی ئه وه ی دیویه تی پێیان بگه یه نیت، ئیدی به م هه موو درێژپیدان و سستی و

خاووخلېچكېيەش، جەماوەر چاوەروانیی ئىنجامى ئىم گەشتە فېرەونىيە بىكنو، زەمەنىكى ھېجگار درېژىشان بەسەردا تىدەپەپىت و ھەر لەچاوەروانى دابن، بەم رەنگەش ھەموو بەلگەو نىشانە راستەكانى ئىوپیواو باوەردارەیان لەبېرىچىتەو کە لىیان بىستبوو.

۳- پاشا، فېرەون وىستوویتی بەو کارى بنیاتنانى قەلایە بەلگەى راستى پىاوە ئىماندارە کە ھېچ ھېزو گوروتىن و زىندوویتیيەكى لەلای جەماوەر نەمىنیت، چونکە ئىوان لە ساتەوختى بىستنى بەلگەكەدا گەرماو گەرم مامەلەیان لەگەڵ دەکرد، چونکە گەرم و زىندوو بوو و گوروتىن و گەرمىى خۆى ھەبوو، بەلام کاتىك بەھۆى بنیاتنانى قەلەكەو سەرقال کران و بەم مەسەلەيەو خەرىك کران، ئىوسا لەكىشەيەكى سەرەككى جىى بايەخى جەماوەر كەلەپلەى يەكەم دايە سەرئەكان بەرەو كىشەيەكى مام ناوەندى و لابەلای تر رادەكىشرىن كەفېرەون خولقاندووپیەتى، لەو كاتەشدا لە ئاوينەى تىروانىن و تىفكرىنياندا مەسەلە گەرم و بنچىنەيەكە سارد دەپىتەو، تادەپىتە مەسەلەيەكى تىۆرى (نظري) سارد و سړو بىگيان.

۴- فېرەون دەيەويت بەگيانىكى بابەتيانەو مەنھەجى و گەپانى جىددى بەدواى راستىدا خۆى پىشانى خەلكى بدات كەگوايە ئىو نەيوىستوو موسا بەدرۆ بختەو تەنھا لەبەر ئىو نەپىت كە ئىو خودايەى بەدوايدا گەرأو نەيدۆزىو تەو. ھەرەھا بەو رەنگەش خۆى پىشانى خەلكەكە داو كەگوايە ئىو سوورە لەسەر بنیات نانى قەلەكەو لەسەر گەپان بەدواى خوداكەى موسادا.

ھەموو ئىم كەردارەش سووكايەتى پىكردن و گالەجارى بەكەم دانانى جەماوەر بوو. چونکە كاتىك دەبينىن چەندە پارەو پىولى لەپىناوى بنیات نانى قەلەكەدا خەرج كەردووو چەندە توانا و زەى ھەمەجۆرى بۆ خستۆتە كارو چەندە كات و زەمەنى پى بەفېرۆداو كە بىگومان ھەموو ئىمانەش لەئامانجەكانى ئىو

بنیاتنانه بوون، وینهیهکی سووکایهتی کردنی زالممان بهعهقلی جهماوه دیته بهرچاو که سهرقالیشیان دهکات بهشتی بئرخ و سهیرو سهمهروه، تاکو راستیهکانیان لهبیر بجیتتهوهو، پارهو مالو کاتو کوشش و تواناکانیاں پئی بهفیرو بدریت بئ ئهوهی هیچ خیرو سوودو کهلکینکی تیدابیت بۆیان.. جا ئایا روژانه چهندو چهند پارهو پوول و کهرهسه پیویستهکانی تریش لهم شانۆ نامهو تهمسيله پووچهل و سووکایهتی پئی کردنانه دا خهرج دهکریت؟ ئهی داخو چهنده لهم کهرهسه گرنگانه بۆ رازی کردنی ئارهزووهکانی ستمکاران بهفیرو دهدریت؟!

## " پاشهکشئی فیرعهون له بهردهم حیکمهتی پیاوه باوهردارهکهدا "

ئایهتهکان ئهوهمان بۆ دهردهخه، که فیرعهون چهند ههنگاوێک لهئاست حیکمهتی پیاوه باوهردارهکهو جوانییی رهوانبیشری و کاریگهریی لهسهه خهلهکه دوتراوهکهیدا پاشهکشئی کردوووه نهختیک گهراوهته دواوه، ئهم پاشهکشیهی فیرعهون وهك قهناعهت پئی هیئانینکی راستهقینهی خوئی، به بهلگهکانی پیاوهکهدا نهبووه بانگهوازهکهشی پهسهند نهکردوووه، بهلکو تهنها بۆ ئهوه بووه، تاکو پیاوه باوهردارهکه جهماوه بۆ خوئی دهستهبهه نهکات و له بهردهم ئهواندا بهسهه فیرعهوندا سههنهکهویت. پاشهکشئی فیرعهون لهو چهند ههنگاوه کهمهدا لهم خالانهدا بووه:-

۱- پێشتر فیرعهون گوتبووی: ﴿...ذُرُوفِ أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ...﴾ (غافر)

ریم بدهن ئهی خهلهکینه، با موسا بکوژم، دهبا ئهوهیش پهنا بهریته بهر خوداکهی خوئی.. بهلام ئیستا لهو داوای ری پیدانه پاشگهزبۆتهوهو، داوای بنیاتنانی قهلایهک دهکات بهمههستی گهراڤ به داوای خوداکهی موسادا.

۲- پێشتر فیرعهون داوای مۆلهتی له گهلهکهی کردبوو، تا موسا بکوژیت، بهلام ئیستا داوای بئی لایهنی و چاوهروانی کردنی له گهلهکهی دهکات، تاکو ئههجمای

گهشته که ی خۆیان بۆ ئاسمانه کان پێ دهگهیهنیت.

۳- پیشتەر فیرعهون سوور بوو لهسهر ئهوهی گوايه (موسا) سیحریازیکی درۆزنه، بهلام ئیستا لهوه دابهزیوه و پاشهکشیی بۆ گومان و بۆچوون کردووه ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ واته: واگومان دهبهم که ئهو درۆ بکات. فیرعهونی زالم و له ستهمدا رۆچوو ئهم پاشهکشیی و پاشگهزیبونهوانهی نهدهبوو تهنها لهبهردهم هیژی بهلگهکانی پیاوه باوهرداره کهدا نهییت که بههۆی ئیمان و باوهره کهیهوه بههیژ ببوو، دهسهلات و گهورهیشی ههر له خودای پهروهردگارییهوه بوو. ههروهها ئهم پاشهکشییهی فیرعهون دهلالهت لهسهر شکستی فیکریی دهکات لهکاتییکدا ههر خۆی خاوهنی فرمان و دهسهلاتیشه لهئاست پیاوه باوهرداره کهدا که بهروالهت هیچ دیاردیهکی هیژی ماددی تیدا نهدهبینرا. ئهمهش ههر خۆی سروشتی باطل (ناپهوا)ی خۆبهزل زان و ستهمکاره لهبهردهم ههقی روون و ناشکراو بههیژو تۆکهدا، جا ههر پێک گهیشتن و رووبهرووبوونهوهیهک، یان ههر جهنگیکی فیکریی لهنیوان ههق و باطیلدا، بهرپاییت ئهوا ههر (باطیل)که بهناشکرا بهزیوو لاوازه تیایدا، ههقیش سههرکهوتوو و جیگیره تیایدا، لهو جۆره جهنگه فیکریانهشدا (باطیل)ی بهزیوی سههر ئاقاره فیکرییه که پهنا دهباته بهر ئامرازه درندانهکانی وه که جهلدهو قامچی وهشاندن و ئازار و ئهشکهنجهدان و چهوساندنهوه و کوشتن. پرسیار له میژووی کۆن و ناوهراست و هاوچهرخ بکهن، تا وهلامی تهواوتان لهسهر باری راستییت ئهم ههقیقهته پێدات.

## دیمه نۍ چواره م

"پیاوه باوهرداره که داوا له خه لکی دهکات په پیره ویی بکه ن"

خودای مه زن فهرموویه تی:

﴿وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ اهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝٣٨﴾  
 يَقَوْمِ إِنَّمَا هَٰذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا مَتَّعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ۝٣٩ مَن  
 عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَن عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنفَىٰ  
 وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝٤٠ وَيَقَوْمِ  
 مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَىٰ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ۝٤١ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ  
 بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْفَقْرِ ۝٤٢ لَا  
 جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَن مَّردَنَا إِلَى  
 اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۝٤٣﴾ غافر (١)

پیاوه باوهرداره که نزيك و دانايو له مهبه ستی فیرعون له بنيات نانۍ قه لاکه  
 تی گه یشتوه، هر بویه ش بو رت دانوهی نهو فیلهو ته لکه پیسه ی فیرعون،  
 ریبازیکۍ زانستیانه ی نه خسه بوکی شراوی بانگخوازانه ده گریته بهر، نهو بهو یه  
 داواکارییی باوهردارانه ی ده ستینشان کراوی لهو خه لکه هه بوو که گویان له خوۍ و  
 له فیرعونیش گرتبوو، داواکشی نهو بهوو که په پیره ویی بکه ن، چونکه بیگومان

(١) له سهره تای نه م چېړوکه دا تیڅرکۍ نایه ته کانی نه م به شه مان - به م نایه تانه شه وه - به کورتی  
 لیکدایه وه، نه م ځیمه نه ش ته رخانه بو ته فیسرو شیکاری نه م پینج نایه ته ی دواۍ. (وهر گپړ).

ئهو له پرووی تیۆری (نظری) یه وه به گوێرهی پێویست قسهی بۆ کردبوون و ههولۆ کوششی تهواوی خۆی بۆ قهناعهت پێهێنان و کارتێکردنیان خستبووه کار، ئیدی هێندهی له سههر ماوه که ئامانجی ئهو قسهکردن و ئاخوتن و روونکردنهوانهی خۆی بهدی بێنیت، ئهوهیش لهو ئامانجه عهمهیلییهدا بهندبوو که خهڵکه بیسههرهکهی پهیرهویی ئاینهکهی بکهو و بانگهوازهکهی ئهو لهجیاتیی ئهوهی فیرعهون ههلبژێرن (تاكو له کاتی پهیرهوکردنیاندا راستیی ئهو ئاین و بانگهوازه بهدی بکهو).

ههروهها به کورتی بانگهوازهکهی بۆ شیکردنهوه و گرنگترینی راستی و بنهماکانیی بۆ خستنه روو تاكو بهلگهی راست و رهوانی خۆی بخته ئهستۆیان و، ئهوانیش هیچ پاساوێکیان له نهزانیی و تێنهگهیشتندا نه مینیت: ﴿ وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ اِهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴾ (ئهی گهلی خۆم پهیرهویی من بکهو و رهفتار بهم قسانهی من بکهو چونکه من رینموونیتان ده کهم بۆ سههر رۆی چاکه و سهرفرازیی .. بهلام کهی داوای ئهوهی لێ کردن که پهیرهویی بکهو؟ بێگومان لهیه کهم دیداری نێوان خۆی و گهله کهیدا داوای ئهم کارهی لێ نهکردن، چونکه گهر ئهم داوایهی لێ بکردنایه ئهوا دهبه جێ ئهو قسانهیان پێ ناخۆش و رهق ده بوو و بانگهوازه کهشیان بهشتیکی کت و پێی ده بینیی و، ههر لهو ساته سههره تایبانهشدا لێی ده ته کینه وه و پشتیان تی ده کرد.

ئهم پیاوه باوهرداره داوی ئهوهی بهوردی و بهشیوهیهکی نه خشه بۆکیشر او زنجیرهیهک دیداری له گهڵ دا سازدا بوون و، داوی ئهوهی چهند هۆکاریکی کاریگهری بۆ کارتێکردنیان به کار هێنا بوو و داوی ئهوهش به ناواخنی عهقل و دلیان گهیشتبوو، ئهوسا داوای لێ کردن که پهیرهویی بکهو.

ههروهها له لایهکی تریشهوه ئهم داواکاریی پهیرهوکردنه له خهڵک وهک به رهههستی کردنیکی فیرعهون وایه، له بهرامبهر ئهو بانگهشهیهی فیرعهونیشدا بوو کاتی که داوای له خهڵک کردبوو کهوا پهیرهویی خۆی بکهو، ئهوه بوو

پیشتر فیرعه ون پئی گوتبون: ﴿مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ  
الرَّشَادِ ۚ﴾ (۲۹) غافر ﴿من هه ر نهو بیروپایه ی خۆم به چاک ده زانم و هه ر منیش رئی  
راست و چاکتان پیشان ده ده م" ، ئیستاش پیاوه باوه رداره که پێیان ده لئیت:  
﴿... يَتَقَوَّمُوا فَأَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ ئه م وتهیه و ئه م بانگه وازو  
داواکارییه شی به لگه یه که له سه ر جورئه ت و ئازایه تی و بویری، ده نا چۆن وه لامی  
فیرعه ونی پئی ده درئته وه و بانگه شه و داواکارییه که ی ئه ویان له لا ره ت ده کاته وه، یان  
چۆن له هه لبژاردنی ریبازیدا سه ره پتجیی لی ده کات و له هه لئوئستیشیدا به ره به ره کانی  
ده کات و، له ریگاشیدا لئی جیا ده بیته وه؟ خو ئه گه ر به راوردی نیوان هه ردوو  
رسته که به کهن واته وته که ی فیرعه ون بو خه لکی و (وته ی پیاوه باوه رداره که بو  
ئه وان) ئه و جیاوازی نیوان به دیی ده که ی، جیاوازییه که ش له نیوان (خو به که م  
زانین و له خۆبوردنی پیاوه باوه رداره که) و (خو به زل دانانی فیرعه ون) دایه، له نیوان  
(بوار ره خساندن پیاوه باوه رداره که بو خه لکی که سه ره به ست و سه ره بشک بن له  
هه لبژاردنی ریبازدا) و (زه وت کردنی سه ره به ستی جه ماوه ر له لایه ن فیرعه ونه وه)..  
هه مدیسان جیاوازی و ته کانیان له وه دایه که پیاوه باوه رداره که له جه ماوه ر نزیکه و  
خۆشیی ده وین، ئه مه ش له و ئامرازی دواندنه دا که پێیان ده لئیت: (یا قوم..) واته  
(ئه ی هۆزم خو م.. ئه ی گه لی خو م.. ئه ی که س و خزمانی خو م..) که چی فیرعه ون  
خوی له ئاستیان دا به گه وه ره به رز داده نیئیت و سووکایه تییان پئی ده کات و بئی  
ئومیدی ده خاته بیرو هۆشیانه وه، ئه وه ش له و وتهیهیدا که پێیان ده لئیت: ﴿مَا  
أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ﴾. واته: (من هیچ ریبازیکی و نابینم ته نها ئه وه نه بیئیت که  
خۆم به راستی ده زانم). لیره دا فیرعه ون هه موو بواریکی بیرکردنه وه و لیکدانه وه و  
رئی راست گرتنه به ریان لی زه وت ده کات و هه ر خۆشیی له جیاتی ئه وان کاری  
تێفکربین و لیکدانه وه و گه ران به دوای رئی راستیاندا بو له ته ستۆ ده گرئیت، ئه وانیش

دهبیّت ببن به چهند تووتییەك و قسه كانی بلیّنه وه و به بیرو پرایه وه پابه ند بن، به لام  
 پیاوه باوه پداره كه سه به سستی گه پان به دواى ریبازی راست و قه ناعه ت پی هینان و  
 تیّفکرین و سه رپشك بوونیان پی ددهات و وایان لی ددهات كه سیّتییه کی خوددار بن و  
 توانای شوینكه وتنی ری راست و بهرچاو رۆشنانه یان هه بیّت: ﴿... يَنْقُومِ  
 أَتَّبِعُونَ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ .. دواى ئەمەش نه ختیک در یّزه به قسه  
 له گه ل کردنیان ددهات و پوخته یه كه ده باره ی ئاینه که ی و بانگه وازه که ی باس ددهات  
 تاكو به پروونی لی تیّبگهن. له م ناساندنه شدا تیّبینی ئەوه ده که ی که یه که م جار  
 چه قی له سه ر باوه پرو ئیمان داناوه، ههروه ها له سه ر مه سه له ی دنیا و رۆژی دوا یی و،  
 پله ی دنیا به پیوه ری رۆژی دوا یی به شیوه یه كه که دلیانی به رۆژی دوا ییه وه  
 به ستۆته وه و رووگه ی روانینه کانیشیانی هه ر ئاراسته ی رۆژی ئاخیره ت کردووه .



## "بانگه وازکاره که به راورد له نیوان ههردوو بانگه وازه کهدا دهکات"

- بانگه وازه که ی فیرعه ون که به خه لکه که ی گوت: ﴿مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ (غافر: ٣٩).

- بانگه وازه که ی پیاه و باوه پداره که ش، که به خه لکه که ی گوت: ﴿... يَنْقُومِ اتَّبِعُونَ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ ..

ئه م دوو بانگه وازه پیچه وانه و دژی یه کدین، بانگه وازیکیان بۆ دۆزه خه و، بانگه وازیکیشیان بۆ به هه شته، له وانه یه خه لکی له و جوړه کاتانه دا بکه و نه گومان و دوو دلپیه و وه نه زانن راسته که یان هه لپژیرن، جا بۆ ئه وه ی پیاه و باوه پداره که شتوازی هه لپژاردن بۆ گه لکه که ی روون کاته و وه هیچ ته م و مژو لیلییه که له ئارادا نه هیلتیتو، بۆ ئه وه ش، که یارمه تییان بدات له سه ر چاک هه لپژاردنی یه کیک له و دوو ریپازه، هه لپۆسته یه کی کرد بۆ به راورد کردنی هه ردوو بانگه وازه که ی خۆی و فیرعه ون.. وه ک ئه وه ی گوتی:

﴿وَيَنْقُومِ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَىٰ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ﴾ (٤١) تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴿٤٢﴾ لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَن مَّرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴿٤٣﴾ فَسْتَذَكِّرُونَ مَا أَقُولَ لَكُمْ وَأَفْوُضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّكَ اللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ (غافر: ٤٤).

واته: (ئه ی هۆزه که م سه رنج له وه بدن که من ته نه ا ئپوه بۆ ریی رزگار بوون بانگ ده که م تا بچنه به هه شتی خوداوه، که چی ئپوه به م سه رگه ردانی و گومراپییه تان من بۆ نیو دۆزه خ بانگ ده که ن، بۆ ئه وه بانگم ده که ن که باوه پ به

خوا نههینم و هاوهل (شهریک)ی بۆ دابنیم، بهبێ هیچ بهلگه و زانستیک خۆم کافر بکه، له کاتی کهدا من بۆ لای خودای بالا دهست و لیبووردو ئیوه بانگ دهکه، بیهگومان ئهوهش، که ئیوه منی بۆ بانگ دهکه، نه له دنیاو نه له قیامهتیشدا خاوهنی هیچ بانگهوازو بهرنامهیهک نییه، ناییت ئهوهشمان لهیاد بجیت، که گهرانهوهمان ههر بۆ لای خودایهوه، ئهوانهش، که لهسته و تاواندا رۆچوون دهخرینه نیو ئاگری دۆزهخهوه). .. کاتیک سهرنجی ئهم بهراوردکارییهی پیاوه باوهرداره که لهنیوان ههر دوو بانگهوازه کهدا دهدهین، ئهم راستییانهمان له لاله گه لاله دهییت:-

۱- ههر دوو بانگهوازه و سیهه میکیان نییه: بانگهوازی ههق و، بانگهوازی ناههق (باطل). بانگهوازیکیان بۆ گوێپرایه لیکردنی فهرمانی خودایهوه، بانگهوازیکیشیان بۆ سهرپیچی له فهرمانی خودایه.

۲- به دههنگه وه هاتنی ههر دوو بانگهوازه کهش ئاکامی پابه ندکاری خۆیان ههیه، جا ههر که سیك بانگهوازی ههق په سه ندکات و به دههنگه وه بجیت و باوهر به خودا بیئیت و گوێپرایه لیبی فهرمانی بکات، ئهوا به ههشتی دهست ده که ویت و خێرو چاکه به دی دینیت و سهر فرازی و رزگار بوونی بۆ نووسراوه. .. ههر که سیکیش به دهه بانگهوازی ناههق و (باطیل) وه بجیت و باوهر به خودا نه هیئیت و سهرپیچی له فهرمانی بکات زه ره رمه ندو له نیو چوه و شایسته ی نیو دۆزه خه . پیاوه باوهرداره که ی هۆزی فیرعه ونیش ئاکامی ههر دوو بانگهوازه که ی به تاشکرا دیاری کردوه و، سه ره نجامی ههر دوو کیشیانی بۆ خستونه روو پئی گوتوون:

﴿مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَىٰ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ﴾!؟

۳- پیاوه باوهردارو بانگهوازه که ههر دوو بانگهوازه که ی ناساندوه، ئه وهش به دهست نیشان کردنی دیارترین خالی جیا که ره وه ی یه کیکیان له وی دیکه یان:

﴿تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ. مَا لِيَ إِسَٰءَ لِي بِهِ. عَلَّمَ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْقَهَّارِ﴾.

٤- وتنی وشه‌ی (یا قوم) پێیان ئاره‌زوویه‌که له‌خۆیه‌وه بۆ راژه‌نینی دلیان و کارلێکردنیان/ چونکه ئه‌و به‌رده‌وام لێیان نزیک ده‌بێته‌وه و خۆشه‌ویستییان بۆ ده‌رده‌برێت، تاكو وایان لێ بکات هه‌ست بکه‌ن به‌وه‌ی که ئه‌و یه‌کیکه له‌وان و، نه‌وانیش له‌ون، نه‌وان هۆزی نه‌ون و، نه‌ویش یه‌کیکه له‌وان.

٥- له‌وته‌که‌یدا که پێیان ده‌لێت: ﴿وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ﴾ ناوڕێکی بانگه‌وازان‌ه‌ی جوان هه‌یه/ نه‌وه‌یه که ناخۆ کێ ته‌م بانگ ده‌کات بۆ نیو دۆزه‌خ؟ بێگومان هه‌ر فیرعونه، نه‌ک هۆزه‌که‌ی، ئه‌ی بۆچی (بانگکردنی بۆ لای ناگر) ده‌خاته پال نه‌وان له‌کاتی‌که‌دا نه‌وان بۆ ناگر بانگیان نه‌ده‌کرد؟! بێگومان پێشتر له‌کرداریکی فیرعه‌وندا به‌شداریی کردبوون و پێی گوتبوون: ﴿...أَنْقَتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ...﴾ (٢٨) غافر واته: (نایا ئێوه پیاویکی وه‌ک -موسا- ته‌نها له‌سه‌ر نه‌وه ده‌کوژن که ده‌لێت په‌روه‌ردگارم (الله) یه)؟!، لێره‌شدا به‌شداریی نه‌و بانگه‌وازه‌ی فیرعه‌ونی کردوون بۆ نیو ناگر، چونکه ته‌گه‌ر نه‌وان به‌ده‌م بانگه‌وازی فیرعه‌ونه‌وه (که بۆ ناگر ده‌یکرد) بچوونایه نه‌وا به‌شدارو هاوه‌لی بوون تییدا، هه‌روه‌ها چونکه نکوولیی نه‌و بانگه‌وازه‌شیان لێ نه‌کردو به‌ره‌ورووی نه‌وه‌ستانه‌وه، به‌م پیه‌ش نه‌وان به‌شداریی بوون له‌ ئاراسته‌کردنی بانگه‌وازه‌که‌دا بۆ ناگرو، به‌شداریی بوون له‌ ناشکرکردنی و پروپاگه‌نده بۆ کردنی و، له‌ئاکام و سه‌ره‌نجامه دژواره‌کانی رۆژی قیامه‌تیشیدا.

خواستی پیاوه باوه‌رداره‌که‌ش وه‌ک نه‌وه‌بوو که کاتی‌ک بانگه‌وازه‌که‌ی فیرعه‌ون ده‌خاته پال نه‌وان و ده‌یکات به‌بانگه‌وازی نه‌وان، مه‌به‌ستی له‌وه‌دایه بانگیان بکات بۆ به‌ده‌مه‌وه نه‌چوونی بانگه‌وازی فیرعه‌ون له‌ سه‌ره‌تاوه‌و، پاشان بۆ نکوولیی لێکردنی و به‌رووداوه‌ستانه‌وه‌ی، له‌دوا جاریشدا بۆ په‌یره‌ویکردنی رێبازه‌ جوانه‌که‌ی پیاوه باوه‌رداره‌که که بانگه‌وازیان ده‌کات بۆ رزگاربوون و په‌زامه‌ندیی خودا.

٦- پیاوه باوهرداره که له وته کانیدا دوو ناوی له ناوه جوانه کانی خودا به گوتیاندا داوه و بانگهوازی خودای پێ ناساندوون و نه بجا به کەشی بو دیاری کردوون: ﴿وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَرِ﴾ (من بانگستان ده کمم بو لای خودای بالادهست و لیبوردوو). دیاره له هه لێژاردنی ئەم دوو ناوه جوانه (خودای بالادهست و لیبوردوو) دا مه بهستیکی گرنگی هه یه و بو ئەو ساته وه خته شیاو ترن.. بێگومان خودا بالادهست و به هیزه و هیزو عیرززه ت به و که سه ده به خشیته که باوه ری پێ ده هیئت و به ده م بانگهوازییه وه ده چیت، نه ویش به و هیزه وه جیهاد له دژی ناهه ق و باطیل ده کات و رو به رووی سته م و زۆرداری ده بیته وه، هیزو عیرزه تیش شیاو ترین سیفه ته له به ره و روو بوونه وه ی فیرعه ون و ناهه قی و له سته مدا رۆچون و زه برو زه نگه کهیدا، لیبوردیه ی (غفار) یش بو نه وه یه که بێگومان خودا لیبوردیه بو هه ر که سیك که به ده م بانگهوازییه وه دیت و، خوداش له کرداره کانی رابوردووی و، له بێ باوه ری و سه ری پچیه کانی له وه و پێشیه ده بو ریته و، تۆبه ی لی و هه ده گریت تا کو له دوا ی باوه ره یینانی ژیا نیکی نوێ ی باوه ردارانه ده ست پێ بکات، نه مه ش هاندا نی که بو ئەو گه له تا باوه ر به خودا بینن، جا کاتیك باوه ر به خودای بالادهست و لیبوردوو دینن، ئەوا به هیزو به ریزو سه ره به رز ده بن و، له لای خوداش به پله ی به رزی خۆیان ده گهن و، خوداش لییان خۆش ده بیته و ته وه و په شیمانیا ن لی و هه ده گریت.

٧- له وته ی پیاوه باوهرداره که دا که گوتبوی: ﴿لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ﴾ (٤٣ غافر) (به راستی و به بێ هیچ گوما نیك نه وه ی که تۆ به منی بو بانگ ده کهن، نه له دنیا و نه له قیامه تیشدا خا وه نی هیچ بانگهواز و به رنامه یه که نییه) له م وته یه دا گشت مانایه کی هیزو کارایی و کار تی کردن له فیرعه ون داده مایته و، پوونی ده کاته وه، که له م هۆکاره سامدارانه هیچ شتیکی نه له دنیا و نه له قیامه تیشدا نییه. مروقیش لی ره دا

سهری لہم مہسہ لہیہ دەسوپمیت کہ چۆن پیاویکی خاوەن باوەر کہ لہه موو رەنگو سیمایەکی هیزی بینراوی ماددی دابراوە کہ چی لہ بەرامبەر ستەمکارترین و زۆردارترین ستەمکاری لہ ستەمدا رۆچوودا، کہ (فیرعەون)ە، وەستاوە، (ئەو فیرعەونە ستەمکاری کہ خاوەنی چەندین جۆرو دیار دەی هیزی ماددیە)، لەنیوانیاندا بەوپەری خۆپراگری و جوامێرییەو بەرێرەکانیی فیرعەون دەکات و هەموو ئەو دیار دەو هیزە ماددییانەش نایتەسێنن، ئینجا هەنگاویکی تری سەرسوپهێنتر دەنیت و لہم هەنگاوەدا فیرعەون لہه موو هۆکارێکی سامداری هیزو کاریگەری دادەبەیت.

پیاوه باوه‌رداره که به چاویکی باوه‌رداریتی و راستیینه بۆ فیرعه‌ون و ده‌سه‌لات و بانگه‌وازه‌که‌ی ده‌روانیّت. له راستیشدا فیرعه‌ونی هه‌روابینی که له هیّزو کارتیکردن دامالراوه، به‌لاوازی بینی که نه له دنیاو نه له قیامه‌تدا خاوه‌نی بانگه‌وازیکی هه‌ق نییه. هه‌روه‌ها پیاوه باوه‌رداره که به‌ودیارده ماددیانه‌ی ده‌وری فیرعه‌ونیان دابوو ته‌فره‌ی نه‌خوارد، به‌لکو روانگه‌ی چاوی خۆی به چاویلکه په‌سه‌نه ئیمان‌داریتییه که یه‌وه پروهو راستییه‌کانی وجود و ژیان و خیر و هه‌ق ئاراسته‌کردو، ئیدی دیتی فیرعه‌ون له هه‌موو ئهم راستییه‌نه دامالراوه. گشت زالم و له سته‌مدا رۆچوویه‌کی تریش هه‌ر ئاوان و هیچ شتیکی راست و دوستیان نییه، هه‌ر دیارده و سیمایه‌کی هیّزو ده‌سه‌لات‌داریه‌تیشی له‌خۆی کو‌کردییته‌وه، ئه‌وه هه‌رچه‌نده سیمایه‌کی ساخته‌و، چه‌ند په‌نگ و پروویه‌کی ده‌سه‌لاتیّکه، به‌لام راستییه‌کی ژیا‌نی تی‌دا نیه. بێ‌گومان بانگه‌وا‌زکارانی‌ش پێ‌ویستیان به‌ویه که شوین پیتی ئهم پیاوه باوه‌رداره له‌و هه‌لویسته مه‌زنه باوه‌ردارانه‌یه‌یدا هه‌لگرن، بزائن چه‌ندین دیارده‌ی هه‌قیقه‌تیان پێیه و به‌و هۆیانه‌وه هه‌ر دیارده‌یه‌کی فریو دان و ساخته‌کاری و له‌خۆبایی‌بوونی سته‌مکاران ده‌رخه‌ن و ئه‌و‌ساش به‌روونی بۆیان ده‌رده‌که‌ویّت که سته‌مکاران هه‌رچییه‌کیان هه‌یه ته‌نها وه‌ک ئه‌و تراویلکه (سه‌راب)یه که مرۆقی تینویه‌ئای تی‌ده‌گات و کاتی‌ک ده‌چیته سه‌ری هیچ شتی‌ک له‌ئاو نابینیّت.

## کۆتاییی چیرۆکه که : پیاوه باوهرداره که هۆزه کهی جیده هیلیت و کاروباری خۆی به خودا ده سپیریت ..

خودای مهزن فەرموویه :

﴿ فَسَتَذَكَّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفِضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ  
بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾ فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِقَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ  
الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ  
فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ غَافِرٌ ﴾

واته : (له دوايي داپياوه باوهرداره کهی هۆزی فیرعه ون به هۆزه کهی خۆی گوت :  
نیوه له مهولا له ناینده دا ئهم وتانهی منتان به بیردا دیته وه و پرۆژیک دیت که بیری  
لیبکه نه وه . ئه و منیش کاروباری خۆم به خوای گه وه نه سپیرم و پشستی پی  
ده به ستم ، به راستی خوداش بینایه و بهنده کانی ده بینیت).

ئینجا خودا ئهم پیاوه باوهرداره ی نیو هۆزه کهی فیرعه ونی له پیلانی خراب و  
درنده یان پاراست و خیل و داروده سته ی فیرعه ونیشی توشی سزایه کی زۆر سهخت  
کرد که ئاگری دۆزه خه و به یانیان و نیواران پیشانیان ده دریت -واته بهرده وام هه مو  
کاتیک سزایان به و ئاگره ده دریت- و هه ر له پرۆژی مردنیانه وه تاکاتی قیامهت  
پیااندا ده جزیت ، له پرۆژی قیامهتیشدا فەرمان ده دریت به وهی که (ئاده ی تا قم و  
خیلی فیرعه ون بجه نه نیوتوندترین و سهختترین نه شکه بجه و ئازاری دۆزه خه وه) ."

ئیسستاش دینه سه ر به شیکۆتاییی چیرۆکی پیاوه باوهرداره کهی هۆزی فیرعه ون .  
بیگومان پیاوه باوهرداره که ده رکه وتوه و به رگری له پیغه مبه ری خودا (موسا)

- سلاوی خودای لی بیّت - کردووهو، بهرپرچی بانگاشهی فیرعهونی داوهتهوهو، داوای له جهماوهر کردووه پهیرهویی ریبازهکهی خۆی بکهن، ههروهها بانگهوازهکهی خۆی بۆ روون کردوونهتهوهو هانیداوون بۆ ژییانی ئاخیرهتو، بۆ ههلبژاردنی بهندایهتیو گوێرایهلیی فهرمانی خوداو رازیکردنی خوداو، ریگهی سهرفرازیو سههرکهوتنیشی بۆ دهسنیشان کردوونو، لهریگهی خهسارهتمهندیو تیاچوونیش وریای کردوونهتهوه. ئیدی چیی پی ماوه؟ ئایا شتیك ماوه پییان بلیت؟!

ئایا لهمه زیاتری لهسههر بووه؟ بیگومان ئهو بهلگهی روۆشی خستنه بهرچاوو رینمایی کردن بۆ ریی ساغی و سهلامهتی ی نیو ههردوو خانهی دنیاو ئاخیرهتو، ریگهی راستی بۆ دیاری کردن، بیگومان ههرجیی له دلدابوو پیی گوتنو، ههر ئهركیك له سهرشانی بوو، بهچاکی راپیهپاند. ئیدی هیچ شتیك وهیچ کاریکی نهماو تهنها ئهوهندهی له سههماوه که شانۆی رووداوهکان به جی بهیلت.

بیگومان شانۆکهی به جی هیشتو مالتاواایی له هۆزهکهی بهم رستهیه کرد:

﴿فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾

واته: (لهمهولا له داهاتوودا ئهم وتانهی من بهیادی خۆتان دیننهوهو روژیک دیته پیشهوه که راستی حهقیقهتی ئهم بانگهوازهی من بهدی بکهن، ئهوا منیش کاروباری خۆم بهخودا دهسپیرم، بیگومان خوداش بهندهکانی خۆی دهبینیت و له کاروباریان ناگاداره).

## " فَسْتَذَكِّرُونَ مَا أَقُولَ لَكُمْ "

ئەم رسته کاریگەرە دەلالەت لە (بنەمایەکی دیاری بانگەواز بۆ لای خودا) دەکات کە پێویستە بانگەوازان ئاوری لێ بدەنەوه و وابەستەبن پێوهی.

بانگەوازان کەرە (واتە پیاو و باوەردارە کەمی هۆزی فیرعەون) بانگەوازه کەمی دەخستە بەرچاوی خەلکی و بانگی دەکردن بۆ پەڕەوی کردنی ئەوهه قەمی پێیه تی و، پاشان بەرهو پرووی ریبازی پووچەل (باطل) دەبیته وه و بەرپەرچی دەداتە وه و بیرو راو فیکرەکانی پووچەل دەکاتە وه، ساختە و فریالی ئاشکرا دەکات و، هەق سەر دەخات و پروونی دەکاتە وه و دەیناسینی. لەو کارەش دا باشترین شیوازو کارا ترین ئامرازی کارتی کردن و بەتینترین ئاموزگاری دەخاتە گەر. . مرۆفی بانگەوازان لە مە زیاتری نییه: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾ (١١) لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ (٢٢) (الغاشية: ﴿ واته: ( تۆ ئەمی پێغه مبه ر ( ئەمی بانگەوازان) ئەم شتانه یان یادبێنەر وه چونکە تۆ بەیاد خەرە وه یت و، هیچ دەسه لاتینکی ئەوه ت بە سه ریان دانیه که به زۆر باوەریان پێ بینیت).

جا ئە گەر بانگەوازان گەیشته قوناغیکی لەم جوړه له گەل بانگراوه کاند، ئەوه دەبیته به جییان بیلت و وازیان لێ بینیت تا کو بیر له وته کانی بکه نه وه و له راستیه کان بکۆلنه وه و سه رنجی لێ بدەن و به خوێان دابچنه وه، بۆیه پێویسته بانگەوازان مۆلەتیکیان بۆ تی فکیرین و جیا کردنه وهی چاک و خراپ له یه کتر پێ بدات. . پێویسته ماوه یه ک وازیان لێ بینیت تا کو عه قل و فیکری خوێان ده خه نه کار، وه ک خوداش فه رموویه تی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْئِ وَفُرْدَي نَّمْ تَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَي عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ (٤٦) (سبا: ﴿ واته: (پێیان بلێ: من یه ک ئاموزگاری ئێوه ده کم که



بۆ خوداو له پیناوی خوادا دووقۆلێو، به ته نیایی دانیشنو بیر له م قورئانه، له م پیغه مبه ره، له م ریبازه بکه نه وه، ئه م هاوړپیه ی ئیوه، واته محمد ﷺ شیت نیه، به لکو ترسینه ریکی ئیوه یه له سه ر ئه وه ی سزایه کی سه خت تووشتان بیت).

جا ئه گه ر مرۆفی بانگه وازکار له گه ل بانگه راوانیدا گه شته ئه م قۆناغه، ئه وا باحیکمه تی پیاوه باوه رداره که یان له گه ل دا به کار به یئیت **فَسْتَذَكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ** (11 غافر) واته پێیان بلێت (ئیه روژتیک هه ر بیر له م وتانه ی من ده که نه وه ساتیک ده بیت، که به جیددی ئه م وتانه بجه نه به ر تیشکی لیکدانه وه ورد بوونه وه تان).

بێگومان ئه م پرگه یه ش، که به لێن و په یمانیکێ ره ق له سه ر شتیک ده گه یه نیت، هه ره شه نیه، به لکو ئاموژگاری و به یادخستنه وه یه، هه ره وه ها واز لیه یئانی و پشتگوێ خستیان نیه، به لکو ئامرازیکی تره له ئامرازه کانی کارتی کردنیان، تا کو هه ق هه لبژێرن. بانگه وازکار به گه له که ی ده لیت: (به راستی من ئه رکی خۆم به جیه یئاو بانگه وازی خۆم پێگه یاندن و ئه وه پری کۆشش و ته قه للاشم خسته گه ر بۆ ئاموژگاری کردنتان به مه ش لپرسراویتی سه رشانم گه یاند هه نگاوی ئاینده ش ده که ویتته وه سه رشانی خۆتان و ئیدی خۆتان ریبازه که هه لبژێرن و، هه ر ئیوه ش ئه نجامی هه لبژاردنه که تان له ئه ستۆدایه، که چیتان هه لبژارد؟!

ئه نجامه کانی ئه و ریبازو به رنامه هه لبژاردنه تان له دنیا و روژی دواایشدا له سه ر ره نگ ده داته وه، جا ئه گه ر ریبازی باوه رو هه ق هه لبژێرن، ئه وا به رو بومه تال و وه پرسکاره کانی له دنیا و روژی دواایشدا ده دوور نه وه.

جا کاتیک یه کیك له و دوو ریبازه هه لده بژێرن و به رو بومه که ی ده چننه وه، ئه و کاته و ته کانی منتان به بیر دیتته وه، ئه و کاته ﴿ **فَسْتَذَكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ**

(11 غافر) .. هه ر ئه و کاته ش ئه گه ر ریبازی باطیل و ناهه قتان هه لبژارد بیت، ئه وا گله یی له من نه که ن، به لکو ته نه ا گله یی له خۆتان بکه ن.

## وَأَفْوِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ

ئهم و تهیهش له وته کانی پیاوه باوهرداره که ﴿فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ﴾<sup>(٤٤)</sup> غافر ده لالهت له سهر بنه مایه کی دیاری دیکه ی باوهرو بانگهواز ده کاتهوه، ههروه ها ده لاله ته له سهر ریسایه کی بنچینه یی له ریساکانی جیهاد و کۆشش کردن، که هه رگیز له بیرکردنی، یان لیبی ئاگابوونی ناشیت.. بانگهواز کارانیش ده بیت هه لۆیسته ی درێژی له ئاستدا بکه نو، به چاکی له ئه ستۆی بنین و به چاکی لیبی تی بگه نو به چاکی تییدا بژین.

به راستی پیاوه باوهرداره که ی هۆزی فیرعه ون به ره و رووی باطیل بووه وه و، به ره به ره کانی فیرعه ونی کردو، له سته م و ده سه لات و زه برو زه نگی نه ترساو، به ره گری خۆی له (موسا) - سلاوی لی بیت - کردو، وته کانی فیرعه ونی پووچه ل کرده وه و داوای له جه ماوه ر کرد، په ی ره و بی ریبازی خۆی بکه ونو، په ی ره و بی ریبازی فیرعه ون نه که ن. ئه و به م هه لۆیسته ئیمانداریتیه ی و، به جیهادی قاره مانانه ی و، به به ره به ره کانی کردنی پیاوانه ی، که وه تبه وه به ره ئه گه ری سزاو ئه شکه نجه ی فیرعه ونو، رق و تۆله ی کویرانه ی و، فرۆفیل و ته وره یی توندیه وه - ئی خۆ فیرعه ونیش لیبی بی ده نگ نابیت، به لکو سزای ده دات و ده یچه وسینیتته وه - بۆ ئهم کاره شی چه ندين ئامرازو شیوازی هه یه و، هه مو سه ربازو ده ست و پیوه نده کانی که ئاماده ی راپه راندنی فرمانه کانی له و ئاماده ن، به لام پیاوه باوهرداره که (وه که له رواله تدا دیاره) هه رخۆی به ته نیا له مه یدان دایه و، هه یچ هه یزو پیزو تواناو به ره گریه کی نییه و، به پیی پیوه ره مه ترالییه کانی مرۆف - بی هه یزو لاوازه و، له به ره ئه مه ش زه ره ره مندو دۆراوه، چونکه گوايه ناتوانیت زه به رزه نگ و ئه شکه نجه ی فیرعه ون له خۆی دوورخاته وه، نه خاسه، که توانای له گه ل داجه نگینیشی نییه و،

ئیدی به لۆژیکی ماددی (مهتریالیستی)ی جاهیلانه کێشه که ناوایه. بهلام به لۆژیکی باوهردارانه کێشه که رهههندیکی تری ههیه، ئهوهیه ئهم پیاوه باوهرداره لهخۆیهوه راستهوخۆ نهبزواوه، دهنایه شیتیک دهردهچوو. ههرخۆیشی بهتهنیا لهبهردهم فیرعهون دانهبوو دهنایه خۆکوژ (منتحر)یک دهردهچوو. بهلکو ئهو لهسرووش (وحی)ی ئیمانانهکهیهوه دهستی به بزوتن کردبوو و راسپاردی خودای لهسه رخۆی بهبانگهوازو جیهاد جی بهجی دهکرد. دیارهو بیتگومان خوداش (بهلایهنگرتنی و لهسه رهق چه سپاندنی و بهئارام پی بهخشینی) لهگهڵی دابوو، لهراستیدا بانگهوازه کهش بانگهوازی خودایه و خوداش ههرخۆی سهرخهری بانگهوازه کهی بوو، بیتگومان —موسا—ش پیغه مبهری خودایه و خودا بهرگری لی دهکات. پیاوه باوهرداره کهش پشتگیری ئایینی خودای کردووه، خوداش پالپشتی بووه، لهملاره فیرعهونیش بهربه کانیی خودای کردووه و خوداش ههر دهبیست بیهزینیت.

پیاوه باوهرداره که لهکاتی کهدا بهرهو رووی فیرعهون دهبووه که باوهردار بوو بهخودا پشتی پی بهستبوو و دنیابوو لهوهی خودا سهری دهخات و داوای هیزو کۆمه کیشی ههرله خودا دهکرد.

لهههمان کاتدا فیرعهون دۆژمنی خودا بوو ئهگهرچی لهدژی باوهرداره که دههنگی بهلام لهراستی دامانای وابوو کهدژی خودا دههنگیت. ئهمهیه باری راستهقینهی جهنگه که لهنیوان پیاوه باوهرداره کهو فیرعهون داو، ههر ئهمه شه باری راستهقینهی هیزه کان لهوجهنگه دا.

بیتگومان ههمو هیزه بهشه ریه کان لهبهردهم هیزی خودای پهروهردگارد و سهرشۆرو لاواز دهبن و دهتینهوه سههره پای ئهوهی ههر چه ندیک گوپو تهوژم و دیاردهی ماددییان تیدا بیت، ههرهها ههمه رهنگی فرۆفیلان وشیهو جۆرهکانی زهبرو زهنگیان ونو پوچهل و بی نیوه روکنو زیان بههیچ کهس ناگهیهنن مهگهر

به مۆڵهت و خواستیکی خودایی نهیئت. له بهر روئشناپی ئهم راستییه دهرخراوه دا له وهی پیاوه باوهرداره که تیده کهین که دهلیت: ﴿وَأَفْوِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ ئهم برگه باوهرداریتییه په یمان ئامیزه بهرنامهیه کمان له باوهرو بانگهواز دهخاته بهرچاو، بهرنامهیه که هه موو بانگهوازکاریک له کاتی رووبهروبوونهوی هیزه کانی باطیل و ستهم دا پتویستی پپی دهیئت بیگومان مروئی بانگهوازکار دهچیته نیو مهیدانی جهنگوه له دژی هیزه کانی باطیل و گومرای ده جهنگیت، له مهیدانه شدا دهروونی پر له مانا و بهها باوهردارییه کان و، پهی به حقیقه تی جهنگ و هیزولایه نه کانی ده بات.. کاتییک دهچیته نیو جهنگه کهوه هه موو جهسته و گیانی یه کپارچه به باوهر به خودا و به پشت به ستن به خودا جۆش دراوه و، داوای سه رکه وتن هه ر له خودا ده کات و په نا به خودا ده گریت و به شیویه کی ره ها و بی سنوور هه موو کاروباریکی هه ر به خودا ده سپی ریت و داوای کۆمه ک و ئارامی و جیگیر بوون له سه ر هه ق هه ر له خودا ده کات.

جا کاتییک مروئی بانگخواز کاروبار و جله وی ژیا نی هه ر به خودا ده سپی ریت، ده بینیت که وا خودا له گه ئی دایه، کاتییک داوای سه رکه وتنیش له خودا ده کات ده بینیت که وا خودا با شترین سه رخه ره... کاتییک پشت به خودا ش ده به ستی ت ده بینیت خودا با شترین پشت پی به ستاوه.

به راستی ئه و برگه باوهردارییه، ته نها وتهیه کی ئاسایی سه رزاری بانگهوازکاره که نه بووه، که له وا تا و حقیقه ت دا بر ا بی ت، به لکو کۆمه ئیک راستی ئیمانداریتی و بانگهوازکاری و جیهاد کاری بووه که تیا یان دا ژیاوه. هه روه که هه لویستیکی کور تی ساته وه ختیش نه بووه، به لکو ژیا نیکی باوهردارانه ی راسته قینه بووه که له گشت چر که و ساتیکی ژیا نی دا تیا دا ژیاوه.

مروئی بانگهوازکار چه ندین ئایه تی دی که ی قورئانیش ده خاته پا ل ئه و برگه

باوه‌دارانه‌یه‌ی پیاوه ئیمانداره‌که‌ی هۆزی فیرعه‌ون، که هه‌موو ئایه‌ته‌کان به‌رنامه‌یه‌کی باوه‌رداری و بانگ‌خوازی و جیهادکاری بۆ پێکده‌هێنن، له‌و ئایه‌تانه‌ش:

۱- ئایه‌ته‌کانی (۳۶-۳۷) له‌ سووره‌تی (الزمر) که‌ خودا تیا‌یاندا فه‌رموویه‌:

﴿الَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾﴾ واته: (ئایا خودا هه‌ر خۆی به‌س نییه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که‌ پشستیوانی به‌نده‌ی خۆی بی‌ت- که‌ پێغه‌مبه‌ره ﷺ؟! به‌لام ئه‌وان تۆ ده‌ترسی‌نن به‌شتی تر له‌ جیاتیی خودا. جا هه‌ر که‌سی‌ک خودا گو‌م‌رای بکات و به‌هۆی خراپه‌و سه‌رکێشیه‌کانییه‌وه‌ سه‌ری لێ بشیوی‌نیت ئه‌وا هه‌یج پێ نیشانده‌ریکی نییه‌. هه‌ر که‌سی‌کیش خودا پێ نیشانده‌ری بی‌ت و به‌هۆی دلپاکیی خۆیه‌وه‌ بیخاته سه‌ر پێی راست ئه‌وا هه‌یج که‌سی‌ک ناتوانی‌ت گو‌م‌رای بکات. جا ئایا خودا بالاده‌ست و تۆ له‌ستی‌ن نییه‌؟!").

۲- هه‌ردوو ئایه‌تی (۱۷۳-۱۷۴) له‌ سووره‌تی (ال عمران) که‌ خودا تیا‌یاندا فه‌رموویه‌تی: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾ فَأَنْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضِّلْ لَمْ يَمَسَّ سَمُهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ... ﴿١٧٤﴾﴾ آل عمران ﷻ، واته: (ئه‌وانه‌ی به‌ده‌م بانگه‌وازی هه‌قه‌وه‌ چوون، هه‌ندی‌ک له‌خه‌لکی پێیان ده‌لێن: (ئه‌وا که‌سانی‌کی زۆرخۆیان بۆ ئێوه‌ کۆکردۆته‌وه‌و به‌ته‌مان په‌لامارتان بده‌ن جا ئێوه‌ش لێیان بترسن و خۆتان تووشی کاره‌سات مه‌که‌ن)، به‌لام... ئه‌و ئیمانداره‌ به‌ئارامانه‌ باوره‌یان توندتر و زۆتر ده‌بی‌ت و ده‌لێن: (ئێمه‌ خودامان به‌سه‌ که‌باشترین یارمه‌تیده‌رو پشتیوانانه‌. ئه‌وسا موسو‌لمانان به‌ناز و نیعمه‌ت و فه‌زلی خوداوه‌ گه‌رانه‌ته‌وه‌و هه‌یج کاره‌سات و ناخۆشییه‌کیان تووش

نه بووه).

۳- ئایهتی (۷۱) له سوورهتی (یونس) که خودا تیییدا فرمویه .. ﴿وَأَنذِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوُّوا إِنَّ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي بِأَيْدِي اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿٧١﴾﴾.

واته: (ئهی پیغه مبهەر، به سه رهات و چیرۆکی (نوح) یان بۆ بگێڕهوه، کاتی که به گه له کهی خۆیگوت: (ئهی گه لی خۆم- نه گهر ئیوه به هۆی مانه وهی منه وه له نیتواندا وه پرس بوون و بهم یادخستنه وه یهی ئایهت و به لگه دیاره کانی خودا دلتنهنگ و بیزار بوون، ئه وه دلنیا بن من کۆل نادهم و پشتم به خودا به ستوه، جائیه وهش چیتان له ده ست دیت در یغی مه که نه و خۆتان و ته کانا نه و هاورپیازه کانتان کۆینه وه به ئاشکر اچیتان پێ ده کریت له دژی من بیکه نه و منه تان نه بیته و مۆله تیشم مه ده نه).

۴- ئایه ته کانی (۲-۳) له سوورهتی (الطلاق) که خودا تییان دافه رمویه تی:

﴿...وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ

عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾﴾.

... واته: (هه ره که سی که له خودا بترسیته و خۆی له سزا کانی بپاریزیته ئه وا خودا ده روزهی خێره به خته وه ری لی ده کاته وه، له شوینیکی وه هاشه وه رزق و رۆزی بۆ ده نیریت که ئه وه عه بده پیشت حسابی بۆ نه کرد وه به خه یالیدا نه هاتوه که وا له و شوینه وه خودا رزقی ده دات. جا هه ره که سی که پشت به خودا بیه ستیت ئه وا ته نیا خودای به سه بۆ سه رخستنه و کۆمه که پیدانی، چونکه به راستی خودا کاروباری پریار له سه ره دراوی خۆی هه ره به ته نجام ده گه یه نیت و بۆ هه رشتیکیش کات و واده یه کی دیاریکراوی داناوه).

۵- نایه ته کانی (۵۴-۵۶) له سوورته تی (هود) که خودا تییاندا فهرموویه تی:

﴿... قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُ وَأَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِّنْ دُونِهِ فَكِدُونِي

جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَّا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ

ءَاخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾ ... واته: (هود) له وه لایمی

بی باوه رانی گه له کهیدا گوتی من خودا ده کهم به شاهیدو، ئیوهش به شایهت بن له سهر ئه وهی که من بهری و دوورم له وشتانهی که ئیوه دهیکه نه هاوهل بو خوداو، جگه له خوداش په رستنی هیچ شتیکی دی رهوا نییه، ئیدی چی ده توان بیکن و هه مووتان نه خشه بکیشن بو له ناو بردنی من و هیچ موله تیکیشم بو دامه نین، چونکه ته نهها پشتم به و خودایه به ستووه که خودای من و ئیوه شه و که جلوه ی ژیان و کاروباری هه موو گیانه به ریکی ئیو ئه م بوونه و هرهشی به دهسته وهیه.. بیگومان خودای پهروه ردگاری من له سهر حه قه و خاوهنی ریبازیکی راست و دروسته).

## فَوَقَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا

دواى ئەوې پياوې باوېردارې كه ئەرکى خۆى گەيانډ، دياره فيرعه ونيش ههړه شه و  
 گورې شهى ته ووى لى ده كات و به سزاو زه برو زهنگى خۆى ده ترسيښت، ئەمه ش  
 پياوې كهى نه ترساندووه، به لكو كاروبارى خۆى به خودا سپاردووه، ئەم كار به خودا  
 سپارډنه شى، كۆتايىي ئەو ئاخواتنه ئيماندارى و بانگخوازييه و، كۆتايىيه كى  
 گونجاوى چېرۆكه شه، ههروها مېه ستيكى گيړانه وې چېرۆكى نيو قورئانيشى  
 تېدايه. بېگومان قورئان دهيويت ئەم هه لويسته پتو كات له لاي موسلمانان و، ئەم  
 واتا جوانه له هزو زهين و ههستى ههريه كياندا بچه سپيښت، ههروها قورئان  
 دهيويت (له پړى چېرۆكه كانىيه وه) ئەو فېرى موسلمانان بكات، كه باوېرى ته وواو  
 به خودا بېن و پشتى پى بېه ستو و پهنای بۆ بهرن و كاروبارى خويانى پى بسپېرن و،  
 ملكه چى بن و خويان به ئيراده و مېنه جى ته تسليم كەن. پاشان قورئانى پېرۆز باسى  
 شيكارو ورده كارى رووداوه كانى دواى ئەو كاته ناكات، كه به جىيان ديلىت، چونكه  
 له چېرۆكه كەدا به ئامانج نه گيراوه و، باس كرډنيشى سوودى زۆرى نيه.

ئېمه له بېروخه يالى خوماندا وى بۆ ده چين، كه پياوې باوېردارې كه سزاو  
 نازاريكى زۆرى پى گهيه نراييت له وانه شه وى دابننين به چەندين جوړو شيواز  
 له لايه ن فيرعه ونه وه، پيلانى لى گيړايت و سزاو ئەشكه نجه درايت و له حيقدو  
 فروفيلى فيرعه ون ده رباز نه بووييت.

ئەم بۆچونى نيو ئاويتهى خيال كەم و كورتى تېدانىيه و، قەيدى ناكات ئەگەر  
 خيالمان ئەم ديمه نانه بۆ چېرۆكه كه ته وواو بكات، به لام ته نها دهيت له دهرووى  
 بۆچون و به خيال داهاتنه وه بيت، ئەك له دهرووى به راستى دانان و گيړانه وې چەند  
 شتيكى ترى به سهراته كانه وه.



دهنا ناشیت بلیین فیرعهون له دواییدا واو واو ئاواى لی کردووه، مادام قورئانو سوننهت باسیان لی نه کردووه. به لکو گرنگ نهوهیه ئیمه ساتیک له بهردهم ئهم ههوالهی خوادا بووهستین و رامینین که ده رباری پیاوه که فرمویهتی: ﴿فَوَقَّهٗ اَللّٰهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكُرُوْا﴾... واته: (خوداش ئهم پیاوه ئیمانداره ی هۆزی فیرعهونی له پیلانی خراب و درندانه یان پاراست) بینگومان پیاوه باوهرداره که خۆی به خودا سپاردووه و کاروباری خۆی هه ربۆ خودا رهوانه کردووه، جا ئایا خوداش پشت گوئی خستوه؟ ئایا خوداش ئهم پیاوه ی تهسلیم به فیرعهون و فروفیل و پیلانهکانی کردووه؟ بینگومان خودا هه رگیز واز له شوینکه وتوانی ناهینیت و به دوژمنانی خۆی و دوژمنی ئیماندارانی ناسپیړت، به لکو خودا له گه ل ئیمانداره شوینکه وتووه کانی خۆی دایه و به سه رخستن و جیگیر کردنیان له سه رههق به هره مه ندیان ده کات. ئهمه ش سوننه تیکی خوداییه و ناگوړیت و دوا ناکه ویت قورئان چه ندان نمونه ی له سه ر ئهم سوننه ته خوداییه هیناوه ته وه، پیاوه باوهرداره که ی نیو هۆزی فیرعهونیش نمونه یه که، له و نمونانه. ئهم ههواله راسته قورئانییه ش (که خودا له فروفیلی نه وان پاراستویه تی مژده یه که و خودا له قورئاندا به ئیماندارانیداوه له کاتیکیدا داویان لی ده کات هه ر پشت به خودا به ستن و جلهوی ژیان و کاروباریانی پی بسپیړن.

ههروه ها ئومیدیکیشه و قورئان له دل و دهروونی باوهردارانیدا په خشی ده کات له و کاته دا که ئاینی خودا سه رده خه و به رگری لی ده که ن و جیهاد له دژی دوژمنانی خودا ده که ن. لی ره دا زۆر دلگیرو خۆشحالم به وته یه کی به پیژی ئیمام (جعفر-ی کوری محمد الصادق) خودا لیی رازی بیت - که گوتهویه <sup>(۱)</sup>. "سهیره لای من که سیك به چوار به لا گرفتار بوویت و، که چی چوار هۆکاری چاره سه ر پشت گوئی بخات):-

(۱) پروانه کتیبی (جعفر محمد الصادق) نووسینی (عبدالعزیز سید الاهل)- لاپه ره (۶۸).

۱- سهیره لای من که سیك ترسا بیّت، که چی پهنا نه باته بهر فره مایشته که ی  
خودا: ﴿...حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ (آل عمران)، چونکه من  
بیستوومه هه ر دوای ئەم فره مایشته خودا ده فره مویت: ﴿فَأَقْبَلُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ  
اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّهْمُ سُوءٌ...﴾ (آل عمران)، واته: (ئهوانه ی له کاتی  
ترسانیاندا گوتووایه (ئیمه هه ر خودامان به سه که فریاد ره سو پالپشتمان  
بیّت) ئەوانه به نازو نيعمه ت و فره زلی خوداییه وه ده گه رینه وه و هیچ  
ناخوشیه کیشیان تووش نه هاتوه).

۲- سهیره لای من که سیك دلته نگ و غه مبار بوو بیّت و که چی په نانه باته بهر  
فره مایشتی خودا: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنْ  
الظَّالِمِينَ﴾ (الانبیاء)، چونکه بیستوومه له دوای ئەم فره مایشته وه خودا  
فره مووی هه تی: ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَبَجَيْنَاهُ مِنَ الْعَذِّ وَكَذَلِكَ نُشَجِّي  
الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الانبیاء)، واته: (کاتیك (یونس) له نیو سکی نه هه نکه که دا  
هاوارو نزای کردو گوتی: "خودایه هیچ خودایه کی په رستراوو په روه ردگار جگه له  
تو نییه و هه ر تو شایسته ی هه مو سو پاس و ستایشیکیت و به راستی من  
سته مم له خوّم کرد کاتیك به بی فره مانی تو گه له که م جی هیشت) ئیمه ش  
به هانایه وه چووین و رزگارمان کرد له و خه م و په ژاره و دلته نگییه، هه ر به م  
شیوه یه ش ئیمانداران رزگارد ه که ی و به هانایانه وه ده چین کاتیك ده که وه نیو  
ته نگانه و خه مناکی یه وه.

۳- سهیره لای من که سیك فیل و پیلانی لی کرابیّت، که چی پهنا نه باته بهر  
فره مایشتی خودا ﴿وَأَفْوِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ (۱۱)

غافر ﴿﴾، چونکه من بیستوومه خدا له دواى ئهوه فهرموویهتى: ﴿فَوَقَّهٗ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا﴾ غافر ﴿٤٥﴾، واته: (پیاوه باوه‌پداره کهى هۆزى فیرعه‌ون دواى ئه‌وه‌ی بانگه‌وازی پێ‌گه‌يانندن گوتى: (ئه‌وا من کاروبارى خۆم به‌خودا ده‌سپێرم، خوداش بینه‌رى به‌نده‌کانیه‌تى، پاشان خودا له خراپه‌و فرۆفێلى ئه‌و گه‌له پاراستی).

٤- سه‌یره لای من که‌سیک دلى چوویت به‌دنیاو جوانیه‌کانى وشته باقو بریقه‌کانى داو که‌چى په‌نا نه‌باته به‌رفه‌رمایشتى خودا ﴿... مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ...﴾ الکهف ﴿٣٩﴾، چونکه من بیستوومه خودا دواى ئه‌مه فهرموویهتى: ﴿فَعَسَىٰ رَبِّيْٓ أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ ...﴾ الکهف ﴿٤٠﴾، واته: (که‌سیکی ئیماندار به‌که‌سیکی له‌خۆبایی خاوه‌ن باخ و بیستانی گوت (ئه‌گه‌ر چوویته‌ ئێو باخه‌که‌ته‌وه‌ بلى ما شاء الله، ئه‌م هه‌موو نازو نيعمه‌ته هه‌مووی به‌خششی خودایه‌و له‌خوداوه‌یه‌وه هه‌یج هه‌یزو توانایه‌ك ئاوا به‌پیت به‌ره‌که‌ت نابیت ته‌نها به‌ پشتیوانی و هه‌یزی خودا نه‌بیت ده‌بیت ئه‌مه‌ بلیت کاتیک ده‌بینی من مال و سامان و نه‌وه‌م له‌تۆ که‌متره‌، چونکه دوورنیه‌ که خودای په‌روه‌ردگارم له‌و باخه‌ی تۆ چاکترم پێنه‌به‌خشیت چ له‌دنیا یان له قیامه‌دا)

## وَحَاقَ بِئَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ

خودا پیاوه باوه‌پداره که ی هۆزی فیرعه‌ونی له خراپه‌کانی پیلانی فیرعه‌ون پاراست و رزگاری کرد لێی.. ناشزانین دوا ی گه‌یانندی په‌یامه‌ باوه‌پداری و بانگ‌خوازی یه که ی چیی به‌سه‌ر هاتوو.

نازانین ئایا فیرعه‌ون ئه‌ویشی له‌ گه‌ڵ ئه‌و سیحربازانه‌دا کوشتوو که باوه‌ریان به‌ (موسا) هینا - سلاوی خودای لێ بیّت - یان به‌ندی کرد بیّت له‌ زینداندان، ئه‌ویش له‌ زیندانه‌که‌یدا مرد بیّت؟ یان ئایا له‌ (میسر) به‌ مردنێکی ئاسایی مرد بیّت؟ یا خود له‌ گه‌ڵ هۆزی (به‌نوئیسرائیل) دا ولاتی جی‌هیشتی بیّت و دوا ی ئه‌وه‌ مرد بیّت؟!.. نازانین چۆن ده‌ربازبووه‌، یان چی به‌سه‌ر هاتوو. چونکه‌ قورئان ئه‌مه‌ی روون نه‌کردۆته‌وه‌ له‌ فهرمووده‌ی (صحیح) ی پیغه‌مه‌ریش ﷺ روون نه‌کراوه‌ته‌وه‌.. جا له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و دوو سه‌رچاوه‌ راست و جی متمانه‌یه‌ له‌ باسکردنی شیکاری چاره‌نووس و حاله‌تی پیاوه‌باوه‌پداره‌که‌ بی دهنگ بوون ئه‌وا ئیمه‌ش ده‌بیّت لێی بی دهنگ بین و له‌هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کی دییه‌وه‌ به‌دوا ی دهنگ و باسی دا نه‌گه‌ڕێن و هه‌ر هینده‌مان به‌سه‌ که له‌و دوو سه‌رچاوه‌ راسته‌قینه‌یه‌ (قورئان و سوننه‌ت) دا هاتوو.

خوداش له‌ فرۆفیل و پیلانی فیرعه‌ون پاراستوو یه‌تی، فیرعه‌ون و هۆزه‌ بیباوه‌ره‌که‌شی به‌سزای سه‌ختی ناکامی فرۆفیل و خراپه‌کانیان گه‌یاندوو، وه‌ک فهرمووی هه‌تی: ﴿فَوَقَّهٗ اللَّهُ سَعَاتٍ مَّا مَكْرُواْ وَحَاقَ بِئَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ

الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُواْ آلَ

فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ غافر، واته: (هه‌روه‌ها خودا خیل و داروده‌سته‌ی

فیرعهونی تووشی سزایه کی زور سخت کرد که ناگری دۆزهخه و به یانیان و ئیواران پېشانیان ده دریت واته (به رده وام شه وو روژ، ئیوارو به یانی و هه موو ساتیک) تیایدان و، هه ر له روژی مردنیانه وه تاکاتی قیامهت پیاپیاندا ده چزیتریت، له روژی قیامهتیشدا فه رمان ده دریت به وهی که ئادهی تاقم و هوژی بی باوه ری فیرعه ون بجنه نیو توند ترین و سخت ترین نه شکه بجه و نازاری دۆزهخه و).

به م رهنکه فیرعه ون و هوژه که ی که وتونه نیو نه و ئاکامه دژواره ی فروفیل و ساخته کاری و زورداریتییه که یانه وه و، به رو بوومی نه خشه و پیلانه خراپه کانیا ن چنییه وه و، پیلانه شه ر خوازییه کانیشیان له گه ردنی خو یان ئالایه وه، وه ک خوداش فه رمویه ﴿... وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾... ﴿٤٣﴾ فاطر ﴿... واته: (پیلانی (شه رو تاوانکاری) هه میشه هه ر به سه ر خاوه نه کانیا ندا ده شکیتته وه ". نه مه ش ریسیاهه کی جیگرو نه گوژه له ریساکانی قورئان و ری بازو سوننه تیکی راستیشه له سوننه ته کانی خودا.

هوژی فیرعه ون تووشی سزایه کی سخت بوون - خودا فیرعه ون و سه ربازه کانی له ده ریادا خنکاندکاتیک به دوای موسا و باوه رداره کانی دا رایان ده کرد و ده یانوویست بیانگرنه وه و بیانغه نه وه ژیر حوکی سته م و تاوانی خو یان، دنیا یان به وشیه مهینه تباریه به جی هیشت بی نه وهی که سیك بویان دلته نگ و خه مبارییت، وه ک خودا له باره یانه وه فه رمویه ﴿كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ کَرِيمٍ ﴿٢٦﴾ وَنَعْمَ كَانُوا فِيهَا فَكَيْهِنَ ﴿٢٧﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٨﴾ فَمَا

بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿٢٩﴾ الدخان ﴿... واته: (نه و هوژه ی فیرعه ون چه نده باخ و باخات وکانیاوی سازگاریان به جی هیشت، چه نده ها کیلگه و بیستان و جیگه و ریگه ی خو شیان له پاش به جی ماو، چه ندین جو ر له نازو نیعمه تی تریش که ژیا نی خو شیان تی دا به سه رده برد، به لام به هو ی کفو سته می خو یانه وه به م

رهنگه ليښان سندنه وه و كرممان به ميراثي هوزيكي تر، ئيتړ نه ناسمان بويان  
گرياو نه زه وېش بويان خه مباربوو، ساته وه ختيكيش له واده ديارى كراويان  
موله تيان پي نه درا) ..

بهم شيويه فيرعون و خيل و دهست پيوندو شويكه وتوانى له ژيانى دنياوه بو  
ژيانى (به رزه خ)ى كورستان گوازانده وه كه له كوره كانياندا تاهاتنى روژى قيامت  
سزاده درين دواى نه وه ش سخت ترين سزى دوزه خيان بو دانراوه.

قورئان پيروزيش نه سزا ناخوشى ديارى كړدوه كه له كوره كانياندا تووشيان  
دهيت: ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾ (٤٦) غافر، نه وان ده خرينه بهرناگر  
هممو روژيك، له بهيانيانو له ئيواراندا، نه مېش دو وژه مى روژانه يه كه تياياندا  
سزا درين له و روژه وى خدا له ده ريكه دا سرنگومى كړدوون تاكو روژى هاتنى  
قيامت .. دهى نايان ته مړو چنه د سده به سهر نه و سزا روژانه ياندا تيپه ريووه؟!  
نه دى داخو تاروژى قيامت چنه د سده دى تريان به سهر دا تيده پهرت، روژى هاتنى  
قيامت ش فيرعون و هوزه كه دى ده برين بو حساب و ليپرسينه وه: پاشان فهران  
ده دريت به فريشته كانى دوزه خ كه فيرعون و بى باوهره كانى هوزه كه دى بخنه ناگرى

دوزه خه وه: ﴿...وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (٤٦)  
غافر .. زانايان ته فسر نه م نايه ته به ده قيك دهر باره دى سزى نيوكور داده نيون و  
گوتوويانه: (بيگومان سزى نيوكور، يان نازو نيعمه ته كه دى، ناوايه و به ده قى روشنى  
قورئان و فهرموده دى ره وان (صحيح) سه لى تراوه. ده قى روشنى قورئان نه م  
نايه ته يه: ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ  
فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (٤٦) غافر .. فهرموده دى (صحيح) دى پيغه مبه ريش (ﷺ)  
نه ويه كه (بخارى) و (مسلم) له (عبدالله دى كورى عمر) وه (خودا لى رازى بيت)  
گپرايانه ته وه كه پيغه مبه ر خودا (ﷺ) فهرموده دى: ((ان احكم اذا مات، عرض

عليه مقعده من الغداة والعشي، ان كان من أهل الجنة فمن أهل الجنة وان كان من  
اهل النار فمن اهل النار، يقال: هذا مقعدك حتي يبعثك الله يوم القيامة))<sup>(١)</sup> ...  
واته: (ئهگەر کهسیک له ئیوه مرد شویینی خوێ هه موو پۆژێک له بهیانیان و  
ئیواراندا پیشان دهدریت، جا ئهگەر له کهسانی نیو بهههشت بیت ئهوه لهوانه، خو  
ئهگەر له کهسانی نیو دۆزهخ بیت ئهوه لهوانهیهو، پێی دهگوتریت: ئهمه شویینی  
تۆیه تاكو خودا لهروژی قیامهتدا زیندووت دهکاتهوه). (بخاری و مسلم) ئهم  
فهرموودهیهیان گێراوتهوه.

---

(١) (بخاری) گێراویتییهوه له: (كتاب الجنائز - ٢٣، باب الميت يعرض عليه مقعده، رقم  
(٨٩)، حيث رقم (١٣٧٩)). ههروهها (مسلم)یش گێراویتییهوه له: (كتاب الجنائز نعيمها -  
٥١-، باب عرض مقعد الميت (١٧)، حديث رقم (٢٨٦٦)).

## له نیتوان (ابوبکری صدیق) و پیاوه باوهرداره کهی

### هۆزی فیرعه وندا

وادیاره (ئیمامی بوخاری) - خودا لئی خۆشیی - ویستویتی بهراورد بکات له نیتوان پیاوه باوهرداره کهی هۆزی فیرعه ون (که پشتگیری موسای کردووه) و له نیتوان (ابوبکری صدیق) دا که پشتگیری پیغه مبهری خودا ﷺ له (مه کهه) دا کردووه، ههروهها ویستویتی وای دهرخات که (ئه بویه کری صدیق) لهو پیاوه باوهرداره باشتربووه، بۆ فوونه له (کتاب التفسیر) ی (جامع الصحیح) ه کهیدا فهرموودهیه کی له (عروه ی کوری زییر) هوه هیناوه، که (عروه) گوتویه: به (عبدالله کوری عه مری کوری العاص) م گوت: (پیم بلی له به سه رهاتی پیغه مبهرو بی باوه ره کاند، بی باوه ران و موشریکان توندترین رهفتاریان بهرامبه ره پیغه مبهری خوا ﷺ چی بوو)؟ ئه ویش له وه لام داگوتی: کاتی که پیغه مبهری خودا ﷺ له حه وشه ی (که عبه) دا نوژی ده کرد، (عقبه ی کوری أبو معیط) هه لی کوتایه سه ر شانی و کراسه که ی له ملی ئالاندو هینده ی له گه ردنی توند کرد، تا بیخنکی نیست، ئه وه بوو خیرا (ابوبکر) یه خه ی کابرای گرت و له پیغه مبهری خودای دوورخسته وه و گوتی<sup>(۱)</sup>:

﴿...أَنْفَتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ...﴾ (٢٨)

غافر: ٢٨ ﴿...ئهم وتهیه ی (ابوبکر) که ده قی ئایه ته که ی سووره تی (غافر) ی ئاراسته کردوون کاتی که پیاوه باوهرداره کهی هۆزی فیرعه ونیش، هه مان پرسیا ری ئاراسته ی هۆزه که ی کرد، واته: (ئایا پیاویکی وه ک (محمد) ته نها له سه ر ئه وه ده کوژن، که ده ئیت پهروه ردگاری من (الله) یه و له هه مان کاتدا به لگه و نیشانه

(۱) البخاری - کتاب التفسیر (٦٥)، باب (٤٠)، سورة المؤمن، حدیث رقم (٤٨١٥).



رۆشنه کانی بۆ هیناون؟

ئهمیری ئیمانداران (علی کوری ابوطالب) علیه السلام بهراوردیکی لهنیوان (ابوبکری صدیق) و پیاوه باوهردارهکهی هۆزی فیرعهون داکردووه، (ئهوبیکری لهپیاوه بهچاکتر داناوه - لهم پووهوه (امام ابن کثیر) لهکتیبی (تاریخ) هکهیداو له (البنار) هوه، نهویش له (محمدی کوری عقیل) ه وه ئهم وتهیهی ئیمامی (علی) یان هیناوه، که پۆژیکیان (علی کوری أبو طالب) علیه السلام له وتاریکیدا بۆ خهڵکی لێی پرسیون (خهڵکینه ئازاترین کهس کێیه؟) گوتویانه (تۆیت ئهی ئهمیری ئیمانداران)، نهویش گوتویهتی (ههرکهسیک زۆرانبازیی لهگهڵدا کردبیت ههقی خۆم لێ سهندوووه تۆ له لێ کردۆتهوه.. بهلام فەزلی (ئهبووبهکر) لهوهدابوه کاتیک ئیمه کهژاوهیه کمان بۆ پیغهمههر صلی الله علیه و آله رێک خست و گومان: کێ له گهڵ پیغهمبهری خوادا دهبیت؟ وهللاهی کهس لیمان نزیک نهبووه، تهنها (ئهبووبهکر) نهبیت، که شمشیرهکهی لهپیناوی پیغهمههری خوادا صلی الله علیه و آله ههڵکێشابوو، ههرکهسیک خوازیاری پهلاماردانی بوایه خیرا پهلاماری دهدایهوه، بهمهش ئهو ئازاترین کهس بو).

ههروهها گوتویهتی: (دیستم قورپهیشیهکان تهنگیان به پیغهمبههر صلی الله علیه و آله ههڵچنیبوو، یهکیکیان دژایهتی و بهربهرهکانیی دهکرد، یهکیکی تریان پهستی دهکرد، پێیان دهگوت (تۆ ههموو خوداکانت کردووه بهیهک خودا؟) لهو ساتانهدا هیچ کهسیک بۆ بهرگری لێ کردمان نزیک نهدهبووهوه، تهنها (ئهبووبهکر) نهبیت، که له فلان کافری دهداو، ئهوی تریانی بهپال دهردهکردو، یهکیکی تریانی پهست دهکردو، ئینجا پێشی دهگوتن: (ئهی قورپهسهرتان) ئهوه پیاویک دهکوژن، که دهلیت (پهروهرگارم - الله یه؟) پاشان ئیمامی (علی) کهوایهکی خهتداری لهبهر خۆی داگهاند که لهخۆی پێچابوو، ئینجا گریا ههتا ریشی تهپوو، گوتی (دهی توخوا لهئیه دهپرسم ئایا پیاوه باوهردارهکهی هۆزی فیرعهون باشت بوو، یان ئهو (واته ئهبووبهکر)؟ خهڵکهکه له وهلامدا بی دهنگ بوون، ئینجا (امام علی) گوتی:

(دهسا بهخودا ساتتیک ژيان له گهڵ ئه بوبه کردا باشتره لهوهی پراوپری زهوی  
هر هه مووی تهنها پیاوه باوهرداره کهی هۆزی فیرعهون بیت، چونکه پیاوه  
باوهرداره که باوهری خۆی شار دبووه، بهلام (ئهبوبه کر) ئیمان و باوهره کهی خۆی  
ناشکرا کردبوو)<sup>(۱)</sup>.

## پوختهی گرنگترین په ندو ئاماژهکانی ئهم چیرۆکه

ئێستاش دواى ئه وهی گه شته که مان له گهڵ چیرۆکی پیاوه باوهرداره کهی هۆزی  
فیرعهون له کۆتایی نزیک بۆته وه، هه لۆیسته یه که له ئاست چیرۆکه کهدا ده کهین، تا کو  
گرنگترین وانه و ئاماژه ده لالاتی به کورتی لی ده ره یین، وه که ئه مانه ی لای  
خواره وه:

- ۱- سته مکاران و زۆرداران و له سته مدا رۆچوو، چه ندین ئامرازو شیوازی نایاسایی و  
ئاهه خلایقی و نائینسانی له به ره و رۆبوونه وهی هه ق و شوینکه وتوانی هه قدا به کار  
دین، وه که کوشتنی کورانی ئیمانداره کان و هیشتنه وهی ئافره ته کانیان بۆ  
خزمه تی خۆیان ، وه که چۆن فیرعهون و هۆزه کهی ئه مه ره فته ریان بووه .
- ۲- سته مکاران ده یانه ویت به و ئامرازو که ره سه گه وره و گرانه ی له جهنگی دژی  
ده ست وه شانن له بانگه واز کارانه وه بیانتر سین.
- ۳- سته مکاران ده یانه ویت به سیمای دیموکراسیه ته وه خۆیان پیشان ده ن و ئیددیعا ی

---

(۱) بروه (البدایه والنهایه) ی- ابن کثیر بهرگی (۳) لاپه ره (۲۷۱-۲۷۲).

تیبینی: نووسه ری ئهم کتیبه له م به شه ی دوا یی ئهم چیرۆکه دا کاتیک ئهم به روار دکاری سه ی  
هینا وه ته وه، مه به ستی له که م کرد نه وه ی رۆلی پیاوه باوهرداره کهی هۆزی فیرعهون نییه، به لکو  
ته نها بۆ ده رخستنی رۆل و فه زلی چاکترین ها وه لی پیغه مه ری خودایه ﷻ ئیمه به هه مان  
نیازه وه ئهم به شه مان وه که خۆی ته رجه مه کردو وه . (وه رگێر).

خۆ نزيك كردنەو لە جەماوەر بۆ خۆيان دەكەن وچەند پرۆسەيەکی دەنگ و دان و راپرسیی روالەتی و چەند دیاردەيەکی سەرنج راکیش و فریودەریش بۆخۆيان ئەنجام دەدەن.

۴- ستمەکاران سوورن لەسەر ئەوێ جەماوەریش لەبەر بەرهەکانی هەق و ئازاردانی خاوەن هەقەکاندا بەشداربکەن و لێپرسراویتی بەشیک لەو کارە دزیوانەیان بخرنە ئەستۆ، ئەو هەستەشیان پێ دروست بکەن، گوايە ئەمە کێشە ی بنچینەییانە.

۵- ستمەکاران لەبەر چاوی خەلکی خۆیان وا دەردەخەن، گوايە پارێزەری ئایین و پێشڕەوی چاکسازی و، پاسەوانی ئاسایش.

۶- ستمەکاران هەموو بانگەوازکاران بەی باوروو تێکدەرو وێرانکەر دادەنێن و گوايە ئەمانە دژی ئاین و ئاسایش و چاکسازی.

۷- بانگەوازکار لەکاتی رووبەر و رووبوونەوێ ستمەکاراندا، دەبیست پەنا بەرنەبەر خودا و تەنها پشت بەخودا ببەستن و هانای بۆیەن.

۸- هۆکار و راز و نهێنی ستمەکاری لە دوو سیفەتدا بەندە: (خۆ بەزل زانی) و (باوەرپنەهێنان بە رۆژی لێپرسینەو). راز و نهێنی چاکسازی لە دوو سیفەتی جواندا بەندە: (لەخۆ بوردوویی) و (باوەرپنەهێنان بە رۆژی لێپرسینەو).

۹- (ستمەکاری) خاوەنەکە (واتە ستمەکارەکە) لەنیو دەبات و، ژيانیشی دەشیوێت و ئازارە بۆ کەسانی ترو نارەحەتیان دەکات، بەلام ئیمان و باوەر بە خودا، زمانە دنیایی (صمام الامان)ی ژيانی خۆش و بەختە وەرانی مەرۆقی باوەردار و کەسانی تریشە.

۱۰- وانەيەکی تری ئەم چېرۆکە ئەوێ، کە دەشیست مەرۆقی باوەردار لەهەندیک جیگە دژواردا، باوەرپی خۆی دەرئەخات و بشاریتەو، ئەگەر لەویدا بەرژەو هەندییەکی بانگەوازی کە پەچاو دەکرد، وەک چۆن باوەردارەکە هۆزی فیرەوون ئەو رینگەيە گرتبوو بەرو، وەک چۆن پێغەمەری خوداش ﷺ لە

سه ره تای بانگه وازی نهینیدا له (مه کهه) دا بهوشیوازه ره فتاری ده کرد.

۱۱- پیویسته بانگه وازکار بزانیئت چۆن ههنگاوه کانی له گهڵ ههلوێسته بانگه وازییه کانییدا رێک دهخات، تابزانیئت کهی باوهپی خۆی دهشاریتهوهو، کهی دهری دهخات، بۆ نمونه له بارودۆخی مهترسییه کی راستهوخۆدا، که بهرهو پرووی بانگه وازو سه کردایه تییه کهی دهبیتهوهو گهر بانگه وازکاره کهش بتوانیئت تیايدا سه رکهوێت، ئهوا لێی په سه ند ناکرێت، که باوهره کهی له پیتاوی ساغی و سه لامه تی خۆیدا بهشاریتهوه.

۱۲- گهر که سێک پروو له نیمان بکاتو، به ده م بانگه وازه و بهیئت، ئهوه به لگهی دروست بوونی خیره تیايداو پاشه کهوت بوونی ماناکانی ئه مه ک و پیاوه تی و راستگویی یه له ناخیدا.

۱۳- قهواره ی کفرو سته م، قهواره یه کی لاوازو بی ده سه لاتمهو، له نیوخودی خۆیه وه درزو که له بهری ته ده کهوێتو، له وه که له بهرانه وه باوهردارانی پیاوچاک ده دۆزرینه وه.

۱۴- بانگه وازکاره که بهرامبه ر هیژه کانی ناهه ق (باطیل) وه ستاوه و بهر بهر کانیی ره گه زو هه ست و نه سته کانی مروّف به شیوه یه کی پیاوانه و راستگوییانه و به ئارامی و ئیمانه وه ده کات، هه رچهنده به ته نیایه و له هه موو هیژیکی ماددیش دامالراوه.

۱۵- وته ی راست و په یمانه خشو بویرانه له وته ی (باطیل) به هیژ تره و، وتاری پوچه لّو (باطیل) یش له هیچ پرویه پروو بوونه ویه کی فیکری وا له هیچ دیدارو گفتوگۆیه کدا خۆی له بهرده مدا راناگرێت، به لام به و مه رجه ی خاوه نی وته ی راست و هه ق هه لگه ری سیفه ته کانی سه رکه وتن و ئازایه تی بن.

۱۶- پیویسته بانگه وازکار باشتترین شیوازو هه موو چه شنه ئامرازو هۆکارێکی کاریگه ر بۆ چوونه نیو دلی بانگه وازکاران به کاریبێنێت، هه روه ک پیویسته

ههنگاههكان و ههڵۆیستهكان و تهكانیشی رێك خاتو، بهشیوهیهکی زانستی و مهنههه جی و بهرنامه پڕیژی، بچیتته نیومهیدانی بانگهوازو گهیانندی په یامی ههقهوه.

۱۷- بێگومان مرۆفی بانگهوازکار بهشیوازی سهركهوتووی بانگخوازانیهی و، بهحیکمهتی کارای باوهردارانهوه ناههقی و گومرایی و باوهری ده به زینیت، چونکه له سههر بناغهیهکی دروست بنیات نهراونو، هیچ بهلگه و نیشانهیهکی بههێزیشیان نییه.

۱۸- پتویسته بانگهوازکار له کاتی دواندنی جهماوهرو وتار بۆدانیاندا بابهتیانه ههڵس و کهوت بکاتو، رێژ لهعهقل و روشنبیریان بگریتو، بزانیته چۆن کاریان تێدهکات و ههڵۆیستیان دهگۆریت.

۱۹- شیوازیکی دی له شیوازهکانی سهركهوتنی بانگهوازکار له دواندن و قهناعهت پێهێنانی خهڵکیدا، بهکارهێنانی هۆیه کاریگههه ئابووری و کۆمهلایهتی و میژوویی و ژیاڕیهههانه و خرۆشانندی ئهوپرسیاران ههه، که بیروپاوه قهناعهتی پێشوویان دهلهرزین و لهپریزی خۆیان نزیک دهکهنهوه.

۲۰- جیاوازییه له نیوان شیوازی ستهمکاران و بانگهوازکاران له دواندنی خهڵکیدا، ئهوهیه لۆژیک (منطق)ی ستهمکاران له سههر خۆ بهزل زانی و لوت بهرزی بهنده، بهلام لۆژیکیی بانگخوازان له دواندنی خهڵکیدا، له سههر خولقاندنی خۆشهویستی و لێک نزیکیی و رێژ لهیهک نان بهنده.

۲۱- ستهمکاران ئهوه له جهماوهه دهخوازن، که عهقلی خۆیان لێک ههڵوهشیئن و هیچ لێکدان ههه و تێفکرینیکیان نه مینیت، بهلکو ستهمکاران ههر خۆیان له جیاتیی خهڵکی بیربکه نهوه و پهوتی مهسهلهکانیان بۆ لێکبده نهوه، جهماوه ریش تهنها ئهه و بیروپاوه فیکرو بۆچوونانهی ئهوان پهسهند بکهن، که بۆیان ههڵدهرێژن.

۲۲- ستهمکاران رێگه به بیروپاوه بهر ههڵستکاریکی خۆیان نادهنو، ناهێلن

كهسانی دی سه‌رپێچی له بیروپرایان بکه‌نو له به‌رامبه‌ریاندا بووه‌ستن.

٢٣- کاتیك سته‌مكاران هه‌ست به‌کاریگه‌ریی بانگه‌وازکاران له‌سه‌ر جه‌ماوه‌ر ده‌که‌نو، ده‌ترسن له‌وه‌ی جله‌وی کاروباریان له‌ده‌ست ده‌رچی‌تو، جه‌ماوه‌ریش لایه‌نگری بانگه‌وازیان ده‌بن، له‌وکاتانه‌دا سته‌مکاران پاشه‌کشی له‌بیروپرای پیشوویان به‌ناشکرا ده‌که‌نو ئیددیعیای شیوازی زانستی وبابه‌تیانه ده‌که‌نو واش خۆیان پیشان ده‌ده‌ن، گوايه دیراسه‌ی بانگه‌وازو داواکارییه‌کانی بانگخوازان ده‌که‌ن، تاله دوااییدا برپاری ئه‌وه بخۆیان بده‌ن، که درۆزن بوون.

٢٤- ییگومان هێزی حیکمه‌تی بانگه‌وازکاران و باش کارتی‌کردنیان له‌خه‌لکی، به‌سه‌ بو پاشه‌کشی سته‌مکاران و گوپینی هه‌لۆیسته‌کانیان، ته‌نانه‌ت گه‌ر به‌رواله‌تیش بیت.

٢٥- سته‌مکاران سوورن له‌سه‌ر سه‌رقاڵ کردنی جه‌ماوه‌ر به‌چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کی لاوه‌کی و بێ‌بایه‌خی مام ناوه‌ندییه‌وه، تاکو له‌مه‌سه‌له‌ بنچینه‌یییه‌که‌یان دوور بخه‌نه‌وه‌و، کی‌شه‌ی چاره‌نووس‌سازیان له‌بیره‌رنه‌وه، له‌وانه‌شه‌ هه‌ندیک له‌بانگه‌وازکاران بکه‌ونه نیۆ ئه‌م داوه‌وه، تاکو له‌نیازه‌ بنه‌ره‌تییه‌کانیان لاده‌ن.

٢٦- له‌وانه‌یه‌ سته‌مکاران هه‌ندیک جار هۆکار (زه‌مه‌ن) به‌کاری‌نن تاکو مه‌سه‌له‌ی بانگه‌وازه‌که‌ لای جه‌ماوه‌ر به‌رێنن و ته‌زووی کارایی و گه‌رم‌وگوپیی تێدانه‌هێلن. به‌لام ئه‌وه‌ی له‌سه‌ریانگه‌وازکاران پتویسته‌ ئه‌وه‌یه، هه‌ر به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر گه‌یاندنی بانگه‌واز به‌وپه‌ری هێزو کاریگه‌رییه‌وه‌و به‌زیندوویتی و گه‌رم و گوپیی له‌لای خه‌لك بیهێننه‌وه.

٢٧- سته‌مکاران چه‌ندین وزه‌و تواناو مال‌و سامانی نه‌ته‌وه‌و کاتیکی زۆریش بو چه‌ند دیارده‌و رواله‌تیکی چه‌واشه‌کاری و چه‌ند کاروباریکی تریان به‌فیرۆ ده‌ده‌ن، که هیه‌چ كه‌لك و خێرو بێ‌ریکیشی نییه‌و، ته‌نها چه‌ند شانۆگه‌رییه‌كن بو سه‌رقاڵکردنی خه‌لكی و خه‌ریك کردنیان به‌شتی لابه‌لاوه‌.

٢٨- پێویسته بانگه‌وازکار، بانگراوان بگه‌یه‌نێته ویستگه‌ی دورپانه‌کان و وایان لێ بکات، تاكو بینن، كه ته‌نها دوو رینگه له‌به‌رده‌میاندا هه‌یه، (رینگه‌ی باوه‌رو رێی راست و رزگاری و به‌هه‌شت)، یان (رینگه‌ی بێ باوه‌ری و گوماری و تیاچوون و دۆزه‌خ)، پاشان داوایان لێ بکات به وردی دیراسه‌ی رینگه‌کان بکه‌ن و یه‌کی‌یان هه‌لبژێرن، هه‌روه‌ها ده‌بی‌ت مۆلّه‌ت و ده‌رفه‌تی هه‌لبژاردنی رێی راستیان پێ بدات و، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م لێیان دووربکه‌وێته‌وه، تاكو هه‌ست بکه‌ن به‌وه‌ی، که‌وا به‌خواست و سه‌ربه‌ستیی خۆیان رینگه‌ی راستیان هه‌لبژاردوه.

٢٩- پێویسته بانگه‌وازکار لایه‌نی (چاوه‌پوانی کردن) و (روانین بۆ داها‌توو)ش له‌گه‌ڵ بانگراواندا به‌کاربێنێت، تاكو متمانه به‌وته‌کانی بکه‌ن و له‌جیهانی راستیدا به‌دی بین و، پاشان تاكو بیر له‌و وتانه‌ی ئه‌وسای بکه‌نه‌وه، که‌پێی گوتبوون و ناگاداری کردبوون و، ئینجا دوا‌ی ماوه‌یه‌ک بیریان ب‌خاته‌وه، تاكو له‌ شوێنکه‌وتوانی نزیک تری‌ت.

٣٠- پێویسته بانگه‌وازکار به‌باوه‌رێه‌که‌یه‌وه به‌رزو سه‌نگین بی‌ت و، شانازی به‌ئایه‌نه‌که‌یه‌وه بکات و، پشت به‌خودای خۆی به‌ستێت، چونکه ئه‌مانه گه‌وره‌ترین هۆکاری خۆ راگرین له‌به‌ره‌و رووبوونه‌وه‌ی هێزه‌کانی زو‌لم و سه‌تمدا. بێگومان بانگه‌وازکاری کاتی‌ک کاروباری خۆی به‌خودا ده‌سپێرێت و به‌ره‌هایی جله‌وی ژیا‌نی خۆی ته‌سلیم به‌خودا ده‌کات، به‌راسته‌گۆیش هانای بۆ ده‌بات، ئه‌وه‌و رووکاریکی باوه‌رداری و بانگخوازانه‌ی دیاره‌و، بناغه‌ی خۆراگری و سه‌رکه‌وته‌ن له‌ به‌ره‌نگارییه‌که‌دا.

٣١- خودا له‌گه‌ڵ به‌نده‌کان و سه‌ربازانی خۆی دایه‌و له‌سه‌ر هه‌ق جێگیریان ده‌کات و رێنماییان ده‌کات و سه‌ریان ده‌خات و حوکمی زه‌وییان پێ ده‌دات، هه‌روه‌ها خودا دژی دو‌ژمنه‌کانیا‌نه، که‌ دو‌ژمنی خوداشن و ده‌یانبه‌زێنێت و فرۆفیل و

پیلانەکانیان پووجەڵ دەکاتەو.

۳۲- بانگەوازکاران خۆیان و گەلەکەیان لە دنیاو رۆژی دوايشدا رزگار دەکەن، بەلام ستمکاران خۆیان و گەلەکەشیان لە دنیاو رۆژی دوايشدا لەناو دەبەن.

۳۳- مەیدانی جەنگی نیوان هەق و (باطیل) بەتاکە جیگەیهک و بەتاکە زەمانیک، یان بەتاکە مەوقیع و مەیدانیکی تایبەتیەو بەندنییە، بەلکو سەرتاپاگیرە بۆ هەموو مەوقیع و مەیدان و بواری سەردەم و جیگەکان، هەروەها تەنھابە دنیاوە پەیوەست نییە، بەلکو بۆ ژیاانی بەرزەخ و مەیدانەکانی پیشاندان و سەعاتەکانی حساب و، لێپرسینەوێش دەگوازیتەو.

بێگومان سەربازانی (باطیل) لە دنیاو رۆژی لێپرسینەوێش، کە رۆژی دەرکەوتنی فریشتەکان و پێغەمەران و باوەردارانە - سەر دەکەون و - وینەکانی سەرکەوتنیش زۆرن - وەک ئەوێ، کە لە گۆرەکانیاندا نازو نێعمەتیان پێ دەدرێت و رۆژی حساب و لێپرسینەوێش پێز لێنراون و، لەبەرھەشتەکانی نەمریدا نەمرو زیندوون.



## چیرۆکی سۆیه م

### چیرۆکی قاروون

چیرۆکی (قارون) له قورئاندا به م جوړه هاتووه، که خودا فرمویه:-

﴿إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ ۖ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ الْكُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ۖ ﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ۖ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۖ ﴿٧٧﴾ قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۚ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ۖ ﴿٧٨﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۖ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ۖ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ اللَّهُ خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الْصَّابِرُونَ ۖ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ۖ ﴿٨١﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيُكَاتِبُ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَيَقْدِرُ لَوْ أَنَّ مِنَ اللَّهِ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بَنًا وَيُكَاتِبُهُ لَا يَفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۖ ﴿٨٢﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۖ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ۖ ﴿٨٣﴾ الْقَصَصُ ۝﴾

سەرەتا واتای ئایەتەکان بە کورتی لێک دەدەینەووە پاشان لە گێڕانەوێ بەرگەکانی  
چېرۆکە کەدا شیکاریان دەکەین:-

واتە: (بێگومان قارون لە قەوم و خوێنانی موسا بوو- بەلام بەهۆی مال و  
سامانیەووە خۆی بەسەریاندا گیف کردەووە و فیزی بەسەرداوەکردن، ئێمە ئەوەندە  
مال و سامان و داراییمان بە (قارون) بەخشیبوو، کە کلیلەکانی قاسە و گەنجینە و  
کۆگاکانی بەچەپک و دەستە بوون و لە شوێنی قایم و گرنگدا هەلگیرابوون، تەنانەت  
بەکۆمەڵێک پیاوی زۆر بەهێزیش ئەو کلیلانە هەڵنەدەگیران، ئەم دیاردەیە  
فیزوھەوایەکی وای دابوو بە قارون، کە حەزی دەکرد لەئاست بەنو ئیسرائیل دا  
خۆی بەزل بزانیتو، ھەر خۆی پیاو ماقوڵ و قسە رویشتوو بیت تیااندا،  
گەلەکەشی واتە (بەنو ئیسرائیل) پێیان گووت: (ئەي قارون تۆ بەم سامان و مالەت  
مەنازەو بێ باکو دلخۆش مەبە، چونکە بەراستی خودا کەسانی بێ باکو  
لەخۆبایی خۆش ناوێت. ھەول بەدە بەم مال و سامانەت، کە خودا پێی بەخشیویت  
مالی قیامەت و بەھەشتی بەرین بکړیت. بەشی خۆشت لە دنیا لەیاد مەکەو بەش  
حەلّالی خۆت لەبەرچاویت (نەک بەشی دەیان کەسی تریش بخۆیت). چاکە کارو  
بەئەمەک بە، وەك چۆن خودا چاکەي لەگەڵ دا کردوی و خێرو بێری پێی داوێت، جا  
نەکەیت ھەولێ فسادو گوناھو تاوان بەدەیت لەسەر زەویدا، چونکە بێگومان خودا  
فاسیدو تیکدەرانێ خۆش ناوێت و لێیان رازی ناوێت). (قارون) لەو لەامدا پێی  
گوتن: (من ئەم مال و سامانەم بە زانست و شارەزایی خۆم دەست کەوتووەو،  
ھەرخۆم کانگاو جێ و رێی گەنجینەکانم زانیو)، بەلام ئایا قارون نازانیت، کە خودا  
پیش ئەو چەندین کەسو قەومی لەخۆبایی لەنیو بردووە، کە لە قارون زیاتر  
بەدەسلات و دەولەمەندتریش بوون؟! پرسیاریش لەگوناھو تاوانی تاوانباران ناکریت  
(چونکە لەلای خودا ھەمووی تۆمارکراوە).. رۆژێکیان (قارون) خۆی رێکخست و  
بەھەموو دیاردەو روالەتێکی دەولەمەندی و دەست رویشتوو بێیەو چوو دەروەو  
بەنیو کووچەو بازاردا دەسوورایەووە خۆی دەنواند، ئەو کەسە سادەو ساکارانەش،

كه تنهها ژيانى خوشى دنيا بهئاوات دهخوازن، وتیان (خۆزگه ئیمهش وهك قارون سامان و دهسهلامان ههباویه، چونكه بهراستی نهو بهختیکى زۆرو زهبندهى لهژياندا ههیهو زۆر بهختهوهره) بهلام نهوانهى، كه بههۆى زانست و زانیارییهوه راستیهکانى ئیمانداریان پى بهخشرابوو، بهو كهسه سادهو خۆزگه خوازانهیان گوت: (كوپه قورئان بهسهر، وریا بن، نهوه بۆ بیرناکهنهوه لهوهى كه پاداشتی خودا زۆر چاکتره بۆ نهوکهسهى باوهپیکى پتهوو دامهزراوى ههیهو كه کردهوهى چاکى کردوه، نهوپاداشتهش تنهها ئارامگران و خۆراگران دهستیان دهکهوێت كهلهناست ئهم جۆره دیارده دنیاىیهانهى كهسانى وهك قاروندا تاقى دهکرینهوهو پلهى سهرکهوتن له تاقیکردنهوهدا بهدهست دینن)، جا کاتیک (قارون) بهتهواوهتى له سنوور دههچوو و لهخۆى بابى بوو، کتو پرخۆى و مال و سامانیان بهناخى زهویدا برده خوارهوهو، هیچ دهستهوتاقمیکیش نهیاننوانى فریای کهون و لهدهست ڤقو قیینی خودا ڤزگارى بکهن. بیگومان لهو كهسانهش نهبوو كه ڤزگاریان ببیست. لهملاشهوه نهوانهى تادوینى خۆزگه و ئاواتیان پى دهخواست، گوتیان (ئهى هاوار، سهه داخ، بهس نهبوو ئیمهش وهك نهو تیانهچووین.. ئهى هاوار بهراستی خودا ڤزق و ڤۆزى بدات بهههرکهسیك یان كهمى کاتهوه، بى حیکمهت و بى مهلامهت نیه، خۆ ئهگهر فەزڵ و منهتى خودا لهسهرمان نهباویه، ئهوا ئیمهشى به ناخى زهویدا دهبرده خوارى و سهرنگوم دهبووین- ئهى هاوار چهند دیاره، كه کافران و سپله و خوانهناسان، ههرگیز شادو سهرراز نابن). جائیتر دهبا خهلكى ههموویان دلنیا بن لهوهى، كه نهو خانهومالهى قیامهت نهو بهههشته بهرینهمان بۆ نهوکهسانه ئامادهکردوه، كه پلهى بهرزو پایهدارى و گهورهیى سهرزهویان ناوێت و پى تهره نادرینو، فهسادو شیواندن و تاوانیان لهسهر زهوى پى ئهنجام نادهن، سهرئهنجام و چارهنووسى بهختهوهریى دواڤۆیش، ههر بۆ خواناس و لهخواترساوو پارێزگاران.

## ناوی قاروون - له قورئان دا

له قورئانی پیرۆزدا چوار جار ناوی (قارون) هاتوو، دووجاریان له سوورتهی (قصص) داو له م ئایه تانهی پیشوودا. جاری سییه میش له سوورتهی (العنکبوت) دایه، که به کورتی باسی ئاکاری به درۆخستنه وهی ههرسی سته مکاره که (فیرعه ونو) هاما نو قارون) کراوه، که چۆن خودا له ناوی بردوون، وهک خوداش فیرموویه:

﴿وَقُرُونُ وَفِرْعَوْنُ وَهَمَانُ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآلِهِنَا ۖ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَافِقِينَ ﴿٣٩﴾ فَاَخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ ۖ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾﴾ (العنکبوت).

واته: (قارون و فیرعه ونو و هاما نو) یشمان له ناوبرد، چونکه کاتیکی موساما نارد بۆ لایان بهو هه موو به لگهو رینماییه روژشانه وه که چی ئه وان خۆیان به حاکی ره هاو لوتبه رزی سه رزه ی ده زانی و له ئاست هه قدا خۆیان به گه وه دانا و ئیمه سزاما ن دانو نه یان توانی له ده ست سزای سه ختی خودا ده ربازین، ئیمه هه ریه که له و سته مکارو گهل و هۆزه یاخیانه ی پیشووما ن به جوړیک سزداوه، بۆ نمونه هه ندیکیاغان به رد باران کردوو، هه ندیکیشیاغان به هاوارو قیژه یه کی به هیز له نیو بردوو، هه ندیکیشیاغان به ناخی زه ویدا بردۆته خواره وه، هه ندیکی تریشیاغان له ده ریادا سه رنگوم کردوو. به لām خودا سته می لئنه کردوون، به لکو خۆیان سته میان له خۆیان کردوو، که خۆیان بهو سه ره نجامه دژوارانه گه یاندوو.

له جارى چوارهميشدا ناوى (قارون) له سوورهتى (غافر)دا هاتوو، كه له گهڵ ههردوو ستهمكارهكەى تر (فیرعهون و هامان)دا باسكراوه كاتيك خودا (موسا)ى ناردوه بۆلايان و ئەوانیش پێغه مبهرى خودا (موسا)یان به درۆ خستۆتهوه و گوتویانه ئەمه سىحربازىكى درۆزنه: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمْلَانَ وَقُرُونَ فَقَالُوا سَحَرٌ كَذَّابٌ﴾ (٢٤) غافر.

### كورتهى چیرۆكى (قارون)

(قارون) له هۆزهكەى (موسا) بووه واته له بهنو ئیسرائیل بووه نهك (قیبطى) بیّت. خودا موسای بۆ لای ئەویش ناردوو، وهك چۆن بۆ لای (فیرعهون) و هامانى وهزیری ناردوو. خودا پارو سامانیكى زۆرو چه ندىن گه نچینهى پر له شتومهكى بهنرخى به (قارون) دابوو، كه كلیله كانیان هینده زۆر بووه، قورس ببوون و له قورسیدا به چه ندىن پیاوى به هیژو خاوهن توانا هه لئه ده گیران. قارونیش ئەم مال و سامانهى له تاوان و زوڵم و دەسدریژیدا به كار ده هیناو خۆى پى گیف ده كردهوه و خۆى وهك پیاویكى گه و ره به ده سه لات پى ده نواند، له جیاتى ئەوهى سوپاسى خودای له سه ر بکات و خۆ به كه مگرو له خۆ بوردوو بیّت.

ههروهها قارون بهم دیاردهى ده وله مهندى و خۆبادان و خۆپازاندنه وهیهوه ببوو ه مایه ی فیتنه و به لا بۆ هه ژاران و كه م ده ستانى (بهنو ئیسرائیل). هۆزى (بهنو ئیسرائیل) له پوانینیاندا بۆ قارون و گه نچینه و سامانهكەى بوون به دووبه شه وه، به شیکیان باوهریان به خودا هینا بوو و چاویان بری بووه پاداشت و ره زامه ندىی خودا له بهر ئەمه به مولكى ئەو كابرايه فریویان نه خوارد بوو، ئاواتیان نه ده خواست وهك ئەویان لى بیّت، به لكو به ره له ستى قارونیان له سه رخۆ به گه و ره دانان و سته م و

فه ساده کهمی ده کردو، داوایان لیده کرد مال و سامانی له پیناوی خوادا به کار بهێنی و بۆ سوود و بهرژه و هندی بهنده کانی خودا تهرخانی بکات.

به شیکی تریش لهو هۆزه به مولک و سامانی قارون سه رسام ببوون، چونکه تهرازووی هه قو لهو پێوه رو رێسا و بنه مایه شیان له ده ستدابوو، که قارون و مولک و سامانی پی هه لسه نگیئن، بۆیه ش به پای خۆیان لهو ده وله مهندی و ده سترویشتووییهی (قارون) یان به هۆکاریکی ره زامه ندیی خودا و خۆشه ویستی خودا بۆ قارون داده ناو ئاوا ته خوازیبوون، وه ک ئه ویان لیبیست، چونکه گوایه به ختیکی گه وهی هه یه و زۆر به خته وه ره.

((قارون)) یش به بۆنی مال و سامان مه ست ببوو، ئه مه ش له ئاست هه قدا کویری کردبوو، له ئاست بیستنی ئامۆژگاری باوه رداراندا که ری کردبوو. کاتی که داواشیان لیکرد، که له سه ر نیعمه تی مال و سامان و سوپاسی خودا بکات و له ری سوود و بهرژه و هندی و بواری هه لالدا بیخاته گه رو، هه والی ئه وه یان پی دابوو، که ئه وه مال و سامانی خودایه، نه ک هی خۆی، که چی به م وتهیه وه لامی دانه وه: ﴿...إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي...﴾ (٧٨) القصص، (من به زانست و شاره زایی و توانای خۆم نه م مال و مولکه م به ده ست هیناوه).

رۆژیکیان به بهرگی ئال و وال و خۆرازانده وهی، به دیارده و لووتبه رزی و به خۆنازینه وه، ده چیته ده ره وه و به نیو هه لکیدا ده سووپته وه و دلی هه ژاران ده له رزینیت و چاوانیان ده فرینیت و فریوه دات به لای دنیا دا، ئه وه بوو که دیتیان، گو تیان: ﴿يَلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ (٧٩) القصص، (خۆزگه ئیمه ش وه ک قارون ده وله مهن دو به خته وه ر بووینایه، چونکه به راستی خاوه نی به خت و شانس یکی مه زنه) ... به لام ئه و باوه ردارانه ی که زانست و زانیاریان له سه ر هه قیقه تی دنیا و دوا رۆژ هه بوو، فریوداران یان به م وتهیه ئامۆژگاری ده کرد: ﴿...وَلَكُمْ ثَوَابٌ أَللَّهُ خَيْرٌ لِّمَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا...﴾ (٨٠) القصص،

(كوڤه قوڤه سه رتان و ریا بن و نه خه له تین، هه ر پادا شتی خودا با شتره بۆ ئه وه كه سه ی با وه ڤی هینا وه و كرده وه ی چا کی كرده وه).

سوننه تی خودا له سه ر قارون به دی ها ت و رق و توو ره یی خودای به ركه وت، چونكه ئه و ما ل سامانه ی بو وه هۆی سزا دانی و تیا چوونی، ئه وه بو و خودا خو ی و ما ل و سامانی و گه غینه كانی و خانو وه كه شی به ناخی زه ویدا برده خواره وه و زه ویی قلیشا و قارون و سه رجه م مو لك و ما له كه ی له به رچاوی به نو ئیسرائیل قووت دا و هه موو خه لكی ئه و هۆزی به هه ردو و به شه كه وه (واته به وان ه ی ئیماندار بو ون و به مو لكی ئه و پیا وه نه خرۆشا بو ون، به وان ه ش كه به وه سه رسام و ئا واته خوا زبو ون و ده یا نه ویست وه كه ئه و یان لی بی ت) هه مو یان دیتی ان قارون چیی به سه ره ها ت و دیتی شی ان كه سیك نه بو و به ها نا ی بگا ت و به رگری لی بكات، ته نا نه ت ئه و هه مو و ما ل و گه غینه یه شی سو و دیکیا ن بۆی نه بو و.

وه ختیك (به نو ئیسرائیل) دیتی ان قارون و سامانه كه ی چییا ن به سه ره ها ت، با وه ڤدا ره دامه زرا و به ئا واته كا ن با وه ڤیا ن زۆرترو زیاتر بو و، ئه و كه سا نه ش كه ته فره یا ن پێ خوار دبو و، تا دو یئێ هی وای ئه وه یا ن ده خوا ست وه كه قارون ده و له مه ند بن، ئه وانی ش راستییا ن بۆ ده ركه وت و ئه و په رده یه ی سه رچا ویا ی لا چوو و سو پا سی خودایا ن كرد، كه وه كه قارون نه بو ون، ئه وه بو و گو تی ان ﴿...وَيَكَا نَ اللّٰهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا اَنْ مِّنَ اللّٰهِ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَا نَ﴾

﴿وَيَكَا نَ﴾ لا یقلع الكفرون (82 القصص)، (ئه ی ها وارا چۆن خودا رزق و رۆژی یه کی زۆر به هه ركه سیك ده دا كه خۆی خواستی دا نا یا نه ی لی بی ت و چۆن رزق و رۆژی ش له هه ركه سا نی کی دی كه م و ته نگ ده كا ته وه. ئه ما نه به خواستی خۆ یه تی و نه گه ر چا كه و منه تی له سه رما ن نه بوا یه و وه كه قارونی لی بگر دینا یه ئه و ئی مه شی به ناخی زه ویدا ده برده خواره وه، ئه ی ها وارا كا فران شا دو سه ركه وتوو نا بن).

## چه ند وته یه کی ده سهه لبه ستی جووله که کان له چیرۆکی قارووندا

لیره دا دیارترین وته و ربوایاتی هه لبه ستراوی جووله که که به (اسرائیلیات) ناو ده برین، دیاری ده کهین تا کو لییان وریابینو، خوینه رانیش نه گهر له لایه کی تره وه بیستوو یانه یان خویندوو یانه ته وه پییان هه لئه خه له تین و وه لامی نه وانه شی پی بدنه وه که ده یلینه وه یان دهینو سنه وه، له مباره یه وه (الشعلبی) له کتیه که دا (عرانس المجالس في قصص الانبياء) که پری کردوه له وته و قسه و باسی ئیسرا ئیلیه کان و له نه فسانه کان یان، له پیشه کی چیرۆکی قارون- دا گوتویه تی ﴿قالت العلماء بأخبار القدماء﴾<sup>(۱)</sup>، واته: (زانایان دهنگ و باسو چیرۆکی گه لانی دیرینیان گیرا وه ته وه) بینگومان نه م وته یه ی (الشعلبی) وته یه کی سه یرو په سه ندنه کرا وه چونکه دهنگ و باسی دیرینه کان له لای راست و دروست و بزار کرا وه ده دست ده که ویت، ههر نه وه شه که له قورئانی پیرۆزدا هاتوه، یان پیغه مه ری خودا ﷺ له فهرمووده ی (صحیح) دا باسی کردوه.

جا ههر که سینک پر و پا گانده ی (زانست و شاره زایی له سه ر چیرۆکی گه لانی دیرین) بوخوی بکات، یان ههر که سینک وته یه ک یا هه والیک له دهنگ و باسی دیرینه کان بینیته وه، نه وا پیویسته سه رچا وه ی وته وه وه وال که روون بکاته وه که داخو له قورئانه وه یه یان له فهرمووده راسته کانه وه).

ده نا گهر وانه کات نه وا قسه کانی لی په سه ندنا کریت و هه والو چیرۆکه که شی ره ت ده کریته وه، نه م پیا وه ش (ثعلبی) له ریزی زانیانی چیرۆکی دیرینه کان (العلماء بأخبار القدماء) نییه به لکو کو که ره وه ی ده قه ئیسرا ئیلیه کان و، حیکایه تخوانی نه فسانه و شته خه یالیه کانه. نه وانه ی وته هه لبه سترا وه

(۱) (عرانس المجالس - (الشعلبی): ۱۹۸۸)



ئیسراییلییه کان ده گێڕنهوه سهبارهت به قارون وایان باس کردووه گوايه کورپی مام (واته ئامۆزای موسا بووه) و زاناترین کهسی به نوئیسراییل و چاکترین و جوانترین پیایویشیان بووه و تهنانهت به خاوهن روخساری درهوشاوه (المنور) ناوبراوه به هۆی جوانیی روخساریهوه، ههروهها گوايه له نیۆ هۆزی (بهنو ئیسراییل) دا هیچ کهسیک به قهده ئهو خۆیندهواریی له تهوراتدا نهبووه، بهلام دووړو بووه - سهبارهت به کليلةکانی گهغینه و کۆگاکانی وایان باس کردووه گوايه باری شهست ئیستر بووه و بارستایی ههر کلیلکیش له پهغیهیهک زیاتر نهبووه ههر یه کهشیان کلیلی گهغینهی یهکی بووه.

دهربارهی سههرهتای کۆکردنهوهی ئهو مال و سامانهش وای باس ده کهن گوايه قارون له سههرهتادا گۆشهگیر و خواپهرست بووه له پهرستگایهکی خۆیاندا که به (صومعه) ناو دهبریت و له بن قههپالئی کیۆیک دابووه چل سال خواپهرستی و بهندایهتی کردووه له عیبادهت و خواپهرستیشدا پێش (بهنو ئیسراییل) کهوتووه. ههتا له م دواییدا - ئیبلیس - شهیتانهکانی بۆ ناردووه تا کو سهری لئی تیک بدهن، بهلام نهیان توانیوه سهری لئی تیک بدهن، تا ئیبلیس خۆی هاتوو بۆ لای وهك خۆی (وهك قارون) خودای پهرستوو له بهرچاوی و له عیبادهتدا بهزاندوویهتی، قارونیش ملکهچی بووه بهو پێودانگهی که عیبادهتی له خۆی زیاتره بئێوهی حهقیقهتی مهسهله که بزانی، ئیدی (ئیبلیس سامانی زۆر بوون و گهغینه کانیشی زیاتر بوون تا له ئاکامدا به تهواوی رووی کردۆته دنیاو، بهندایهتی و خواپهرستییهکی پشت گوێ خستوو.

ههر خودی ئهو کهسهانی دهقه ههلبهستراوه ئیسراییلییه کان ده گێڕنهوه گوتووشیان گوايه کاتیک مال و دارایی (قارون) زۆر بووه، هاتوو بۆ لای - موسا - سلاوی لئی بیته و له گهلهیدا رێک کهوتوو له سههر زهکاتدان بهو شیویهی که له ههزار دینار یهک دینار، له ههزار دهرهم یهک دهرهم و له ههزار مهڕیش یهک مهڕ بدات، یان له ههر شتیکی تر که هیهتی و له ههر ههزار دانه یهک دانهی لئی بدات

به زه کات له گهڵ ئەوه شدا کاتیەک (قارون) بۆ مالهوه دهگهڕێتەوه و ئەو بېرە زه کاته که مهش حساب دهکات، دهیینت میقداریکی زۆری له سههر دهکهوێت، بۆیه دهروونی خۆی پێگه به ده رکردنی ئەو زه کاتهش نادات و، پهنا دهباته بهر فیل کردن له موسا. بۆ ئەم مه بهستهش له گهڵ چه ند پیلانگێڕێکی (بنو اسرائیل) دا ریك ده کهوێت و پێیان ده ئێت: (داوایان لی ده کهم که فلان ئافره تی له سفروش بین و به پاره به کرای بگرین بۆ ئەوه ی تاوانی زینا کردن بگاته پال (موسا) جائه گهر ئەم کاره مان بۆ بکات ئەوا (بنو اسرائیل) له (موسا) هه لده گه ڕێنه وه و ده ری ده کهن و ئیمهش رزگارمان ده بیئت لی و پشووی خوۆشی ده دهین)، ئەوانیش ئافره ته که یان هیناو قارون ههزار ده ره مه می پێ دا، گو تراویشه ههزار دیناری پێ داو، گو تراویشه ته شتیکی زیڕینی پێ به خشیوه و، پێشی گو توه: (سه به نی تاوانی زینا کردنی خۆت له گهڵ موسا دا بجه ره پال موسا له نیو خه لکی به نوئیسرا ئیل دا ئە گهر ئاماده بوون له لای). بۆ سه به نی (قارون) خه لکی به نوئیسرا ئیلی کو کرد وه و، ئینجا هات بۆ لای موسا و پێی گو ت: (ئه وا (به نو ئیسرا ئیل) کو یوونه ته وه چاوه ری ی تو ده کهن بچیت بۆ لایان تا کو په ند وانه یان پێ بگه یه نی ت و رینمای ی یان بکه یت)، (موسا) ش - سلاوی لی بیئت - چوه ده ره وه بۆ نیو خه لکی ووتاری بو دان و گو تی: (ئه ی به نو ئیسرا ئیل هه رکه سیك دزی بکات ده ستی ده برین، هه رکه سیك بوختان بکات هه شتاداری لی ده دهین، هه رکه سیك زینا بکات و ژنی نه هی نا بیئت سه د داری لی ده دهین، به لām گهر ژنی هی نا بیئت به رد بارانی ده که ین تا کو ده مر یئت)، (قارون) لی پرس ی: (ته نانه ت گهر خو یش ت بی ت ئایا ئەو سه زایانه به سه ره خو تا راده په ر یئت)؟ (موسا) گو تی (به لئ ته نانه ت گهر خو یش م)، ئینجا (قارون) پێی گو توه (ده ی ئەوا (به نوئیسرا ئیل) وای بۆ ده چن که تو له گه ل فلان ئافره تدا زینات کر دوه) (موسا) ش ده ئێت (من؟) ده ئێت (به لئ)، دووباره (موسا) ده ئێت (ده بانگی بکهن ئە گهر ئەو ئافره ته خۆی و ابلیت ئەوه قسه که ی راسته)، کاتیك هینایان، موسا له ئافره ته که ی پرس ی: (ئه ری فلان که س، ئەمانه راست ده کهن

كه من وام له تو كرديت؟ له گهڵ ئەم پرسیارەدا (موسا) مەسەلەكەى لەبەرچاوى ئافەرەتەكە زۆر بەگەرە گرتبوو و سۆیندیشى دەدا بەو خودایەى كە تەوراتى ناردۆتە خوارەو و دەریاكەى كەرا كردوو كە وەلامى راستگۆیانە بداتەو، جا كاتێك خودای بەیادخستەو و سام و گەرەبەى خودای بۆ دەرخواست، خوداش رێنمایى كردو، ئەو ئافەرەتەش بەخۆیدا چوو و لەدلى خۆیدا گوتى: (ئەگەر ئەمپۆ (تەوبە) بكەم و بۆ لای خودا بگەرێمەو، باشتەر لەوێ ئازارى موسای پیغەمەرى خودا بدەم). بۆیە لەوێلامدا بە (موسا)ى گوت: (نەخیر، تو وات لەمن نەكردوو، بەلكو ئەوان درۆیان كردوو، قارونیش پارێهەكى زۆرى پێ دام تاكو ئەو تاوانەت بچەمە پال). كاتێك بەم رەنگە ئافەرەتەكە دەدا پیلانى نیو دەستى قارون پوچەڵ بۆ و قارون سەرى داخست و خەلكەكەش بى دەنگ بوون. (موسا)ش خیرا كرنووشى بۆ خودا بردو دەرگیاو دەیگوت: (خودایە ئەو دۆژمنەكەتە ئازارى دامو قەسەى نابەجێ بۆ دروست كردم و ویستى حەیاو ئابرووم بەریت، جا ئەگەر من پیغەمەرى تۆم دەى خوایه لەسەر من تو پرەبیت لێ و زالم كەیت بەسەریدا)، خوداش سرووشى پێدا كە: (سەرت بەرزكەرەو و فرمان بەزەوى بكە بۆ هەركاتێك بیت گۆڕایەلێت دەكات)، (موسا) رووى كردە خەلكەكەو پێى گوتن: (ئەى - بەنوئیسرائیل بێگومان خودا ناردمى بۆ لای قارون وەك چۆن بۆ لای فیرعەونیشى ناردبوون، جا هەر كەسێك لە گەڵ قارون دایە با لەجێى خۆى بێنیت، هەر كەسێكیش لە گەڵ من دایە باخۆى لەودا بریت).

ئەوانیش خۆیان لە (قارون) دا بری و كەسى لە گەڵدا نەمایەو تەنها دوو پیاو نەبیت - پاشان (موسا) گوتى: (ئەى زەوى بیانگرە) زەویش تا پاژنەكانیان گرتنى، پاشان تاپشت و لاتەنیشتیان گرتنى، پاشان تاملیان... قارون و هەردوو هاوڕێكەشى لە (موسا) دەپارێنەو و داویان لێدەكرد لەبەر خودا رەحمیان پێ بكات، داویى (موسا) بەزەوى گوت: ئەى زەوى بیانگرە قوتیان دە، زەویش قووتى دان و سەرنگومى كردن، خوداش سرووشى بە (موسا) دا كە (ئەى موسا) تو چەند دلێرەق

بوویت، ئەوان ههفتا جار هانایان بۆهینایت و رهحمت پێ نهکردن، دهسا به عیززهت و شکۆی خۆم، ئەگەر تکیان له من بکردایه نهوا نزیك دهبوم لێیانو بهدهمیانوه دهچوم). خوداش ههموو رۆژێك بهقهده بالای مرۆفێك قارون و ههردوو هاوهلهکهی بهناخی زهویدا دهباته خوارهوهو بهردهوام بۆناوهوه شۆریان دهکاتهوهو تارۆژی قیامهت ناگهنه بنیشی<sup>(۱)</sup>.

بیگومان ئیمه ئەم شیکارو لیکدانهوه نادروسته ئیسراییلیانه پهسهند ناکهین، چونکه هیچ کهسێك بۆی نییه بیانگیریتیهوه، تهنها له دهرووی وریاکردنهوهی خهڵکییهوه نهییت، که لێیان وریاو هۆشیارکاتهوهو ئاماژهش بدات بهو لایهنه، که بههۆی ئەوهی چیرۆکی ههلبهستراوو بێبهلگهی جوولهکهن، پهسهند ناکرێن.

### (بۆچی (قارون) که له بهنوئیسراییله -

#### لهریزی فیرعهوندا دانراوه؟)

قورئان ههوالی ئەوهی داوه که (قارون) له هۆزهکهی موسایه، واته له بهنوئیسراییله نهک له خێل و هۆزی فیرعهون، جا ئەگەر له هۆزی بهنوئیسراییله، بۆچی قورئان لهگهڵ فیرعهون و هاماندا دایناوهو، موسای بهنیراو بۆلای ههه کهسیکیان دایناوهو، وهک له فهرمایشتهکهی خودادا هاتبوو ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمَّانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾﴾ غافر ... واته: (بیگومان ئیمه موسامان بهئایهت و نیشانه پۆشنه کافمانهوه که موعجیزه ههست پیکراوهکان و بهلگه ناشکراکان بوون، بۆلای (فیرعهون) و (هامان) و (قارون) نارد، بهلام ئەوان باوهریان پێ نههیناو گوتیان

(۱) پروانه (عرائس المجالس للتحلیي): ص ۱۸۸-۱۹۲.

(ئه مه سیحر بازیکێ درۆژنه).

(فیرعه ون) میسری یه .. (هامان) یش میسری بووه .. به لām (قارون) له به نه ئیسرا ئیله .. وادیاره هۆکاری پێک گه یه نه ریان هه ر سته م و ده سترێژی و شیواندن و بی باوه ری و به درۆ خستنه وه یه . جادوای ئه وه ی ئه وه هۆکاره هاو به شه یان له نیوان دابووه پێکی گه یاندوون، به لām هه ریه که یان به تاوانیکێ خۆیه وه له وانی دی جودایه : بۆ نمونه ش له سته م داڕۆچوونی (فیرعه ون) به هۆی مو لک و ده سه لاتیه وه بووه ، هه ربۆیه ش داوای له گه له که ی کردووه ، که بی په رستو و پێی گو تون : (من نه مدیوه جگه له خۆم خودایه کتان هه بیّت) ﴿... مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي﴾ (٣٨) القصص .. له سته م دا رۆچوونی (هامان) یش به هۆی وه زاره ت و پله و پایه ی لای فیرعه ون و را په راندنی فه رمانه کانی بووه .. له سته م دا رۆچوونی (قارون) یش له رێی ده و له مه ندی و پا ره داری و ما ل و گه نجینه کانییه وه بووه . که واته ئه مان هه رسیکیان سته مکارن ئه گه رچی هۆیه کانی سته مکاریان جیا وازو لێک جودا بیّت .

جا لی ره دا سی هۆی سته مکاری به در ده که ون : (ده سه لات پله و پایه ما ل و سامان) . ئه م هۆیا نه ش به درێژای هه موو جۆره سه ر ده مه یکی میژووی مرۆ فایه تی هه و به ر ده وامن ، چه ن ده ها سته مکاریش دیل و گر فتاری ئه م هۆیا نه بوون .. هه ره ها چه ندین که س له خه لکی ، که ده که ونه نیو سته مکارییه وه به هۆی مو لک و ده سه لات وه یه ، چه ندینی تریش به هۆی کار و فه رمان (وظیفه) و پله و پایه و خۆ به زل زانییه وه یه ، چه ن ده های تریش به هۆی ما ل و سامان و ده و له مه ندیه وه که یه له سته م دا رۆ ده چیّت .

هۆیه کان هه مه ره نگ و چه ند جۆ رێکن و حو که که شیان یه کی که و ، سته میش هه ر سته مه .

سه یر له وه ش دایه هه رسی سته مکاره که (فیرعه ون و هامان و قارون) به هه مان ئا کاری پێشوازی وه سفی موسایان کردووه ، هه مان وه لāمی چونیه کیان هه بووه و

## گوتویانە: سیحربازنکی درۆزنه ﴿سَحَرُّ كَذَابٌ﴾.

خودای مهزن که ده‌فرمویت قارون له هۆزه‌که‌ی موسایه: ﴿إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى﴾ به‌دوایدا فرمویه ﴿فَبَغَى عَلَيْهِمْ﴾، واته: (سته‌می لێ کردن و خۆی له ئاستیاندا به‌رزو بلند راگرت که خاوه‌نی وت‌ه‌ی یه‌که‌م بی‌ت له هه‌موو شتێکدا، چونکه له هه‌موویان ده‌وله‌م‌ندتره). له زمانی عه‌ره‌بیدا وشه‌ی (بغی) واته له سته‌مدا رۆچوون و زۆرداری و ده‌ستدریژی.. ئه‌ویش به‌هۆی مال و گه‌نجینه‌کانیه‌وه سته‌می لێکردوون .. مال و سامانیش هانده‌ره بۆ سته‌م و زۆرداری ئه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی ئیمانی نه‌ما‌ی‌ت. وه‌ک له‌م ئایه‌تانه‌ی چیرۆکی قاروندا دیاره، ئه‌م پیاوه له هۆزی (به‌نوو ئیسرائیل) بووه دوا‌ی ئه‌وه‌ی که له (میسر) ده‌رچوون، ئه‌مه‌ش به‌پیتی ئه‌و، ئایه‌تانه‌ی ئاماژه بۆ وجودی دوو جو‌ره کۆمه‌ل له (به‌نو ئیسرائیل) ده‌که‌ن: کۆمه‌لێکیان ئه‌و که‌سه باوه‌ر‌دارو زانایانه‌ن که خۆزگه‌یان به (قارون) نه‌خواردووه و ئاواته خوا‌زی سامانه‌که‌ی نه‌بوون کۆمه‌لی دووه‌میشیان ئه‌و ساویلکه‌و دوروون لاوازانه بوون که سه‌رسام و ته‌فره‌دراو بوون پیتی. به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ته‌فره‌خواردنی ئه‌مان ئه‌وه‌یه کاتی‌ک (قارون) به‌و شی‌وه‌ خۆپازاندن و خۆن‌اندنه‌وه به‌ بناو هۆزه‌که‌یدا ده‌سوورپێته‌وه، ئه‌مان ئاواتی پێ ده‌خوازن و حه‌ز ده‌که‌ن وه‌ک ئه‌و‌بن. به‌لام له‌کوێ به‌ناویاندا سوورپاوه‌ته‌وه، شیکارو ورده‌کاری چیرۆکه‌که‌یله‌گه‌ڵ موسادا چیه‌و چۆن کۆتایی پێهاتووه، که‌ی وله‌کوێ؟

ئه‌م پرسیارانه هه‌یج وه‌لامی‌کیان له قورئان و سوننه‌تدا نه‌یه، ته‌نها چه‌ند وت‌یه‌کی ده‌سه‌له‌به‌ست له‌لای هه‌یکایه‌تخوانانی ئه‌فسانه‌پووجه‌کانی (ئیسرائیلیات) نه‌بی‌ت که به‌بێ به‌لگه‌ هۆنیویانه‌ته‌وه.

## گه نجینه کانی قارون

قورئان ئاماژهی بۆ زۆری گه نجینه کانی (قارون) کردووه، وهك خودا تیايدا فرموییه: ﴿وَأَيُّنَهُ مِنَ الْكُؤُزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾ الْقَصَص﴾، واته: (هێنده سامان و گه نجینه مان به قارون دابوو، که تنهها کلێله کانی ئەو کۆگا و گه نجینه و قاسانهی ئەوهنده قورس و گران بوون که به چهندين پیاوی به هیزو به تواناش هه لئه ده گیران) ئەم ئایه ته باس له وه ده کات که بێگومان، مال و دارایی و گه نجینه کانی قارون ئەوهنده زۆرو بێ شمار بوون، که کۆمه لێک له پیاوه به هیزه کانی نه یان توانیوه کلێله کانی ئەو گه نجینه ی هه لگرن، یان گه نجینه کان خۆیان هه لگرن.

لێره دا وشه ی (کنوز) کۆ (جمع) ی (کنز) ه. که نزیش به و مال سامان و پاشه که وت کراو و شار دراوانه ده گوتریت که له ژێر زه ویدا هه شار دراوان. به لام له قورئاندا به مانای (هه لگرتنی مال و سامان و له سه ریه ک وپاراستنی) هاتووه.

ریشه ی وشه ی (کنز) له هه لگرتنی خورما له به رچنه و له حوشتی قه له وو گۆشتنیشه وه هاتووه <sup>(١)</sup>.

وادیاره هیکمه ت له دانانی وشه ی (کنوز) بۆ مال و سامانه که ی — قارون — له م خالانه دا بێت:-

١- بێگومان ئەم مال و سامانه به ئاسانی به ده ست هاتوون و له نزیکه وه ده سه به ر کراون و شاره و ی نیو زه ویه و ئەو ته نیا به چنگ پیا کردنی ک لیی ده رینی ت.

(١) بروانه لاپه ره - ٤٤٢- ی (مفردات) - راغب ی - اصفهانی.

۲- بێگومان (قارون) نهو مال و سامانهی لای خۆی دهپاراست و لهسه‌ریه‌ك دایده‌نان و زیادی ده‌کرد و په‌ره‌ی پێ‌ده‌دان و، سوور بوو له‌سه‌ر له‌گه‌نجینه دانانیان و هه‌شاردانیان.

۳- قارون- مافی هه‌ژاران و كه‌مه‌ستان له‌مال و سامانه‌كه‌ی ده‌رنه‌ده‌کرد و زه‌كاته‌كه‌ی نه‌ده‌دا، چونكه‌ گه‌نجینه، واته‌ نهو مال و سامانه هه‌لگه‌راوه‌ی، كه‌ زه‌كاتی لێ نه‌داوه و له‌پێناوی خوا دا بۆ هه‌ژاران و نه‌داران خه‌رج نه‌كراوه. قورئانی پێرۆز لهم فهرمایشته‌ی خوا دا ئاماژه بۆ ئهم مانایه ده‌كات:

﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُخْمَلُ عَلَيْهَا فِي نَارٍ جَهَنَّمَ فُتْكُوى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾ التوبة﴾

واته: (ئه‌وانه‌ی كه‌ زیو زیو كۆده‌كه‌نه‌وه و له‌ گه‌نجینه‌دا قایمی ده‌كه‌ن و له‌پێی خودادا لێی نابه‌خشن، مژده‌ی سزایه‌كی سه‌خت و پڕ ئازاریان پێ‌ بده. رۆژێك دێت ئه‌وپاره و سامانه‌ی كۆیان كردۆته‌وه له‌ دۆزه‌خدا سوورده‌كرێته‌وه و ناوچا و لات نه‌یشت و پشتیان پێ‌ داخ ده‌كرێت و، ئینجا پێیان ده‌گوترێت (ئه‌مه‌ ئه‌و سامانه‌یه‌ كه‌ كۆتان كردبۆوه بۆ خۆتان و ده‌شێر به‌چێژن سزای ئه‌وه‌ی بۆ خۆتان كۆكردبۆوه)).



## له نیوان (مفاتح) (مفاتح) دا

زانایانی تهفسیر له مانای وشه‌ی (مفاتح) دا چه‌ند بیروپایه‌کی لێک جودایان هه‌یه، واته‌ که له‌ فهرمایشتی خوادا هاتوه‌، لهم‌ چیرۆکه‌دا ﴿وَأَيِّنُّهُ مِنَ الْكُتُورِ مَا إِن مَفَاتِحُهُ، لَنُؤْ بِالْعَصْبَةِ أُولَىٰ﴾ (٧٦) القصص، ... هه‌ندیك زانا ده‌رباره‌ی وشه‌ی مفاتح (کلێله‌کان) لهم‌ نایه‌ته‌دا ده‌لێن: (مفاتح خزان امواله‌)، کلێله‌کانی گه‌نجینه‌کانی مال و سامانیبووه‌، ئەم کلێلانه‌ش بچووک بوون و هه‌ریه‌که‌یان به‌قه‌ده‌ر په‌نجه‌ی مرۆڤێک بووه‌ ژماره‌شیان گه‌لێک زۆربووه‌، که‌ نه‌گه‌ر هه‌موویان پێکه‌وه‌ بیه‌ سترانه‌یه‌ ئه‌وا با‌ری هه‌فتا و شتر ده‌بوون.

پیشه‌ی زیاده‌ رو‌یی له‌مه‌دا به‌رۆشنی دیاره‌، جگه‌ له‌وه‌ی هه‌موو ئەم ده‌نگ و باسو به‌سه‌رهاتانه‌ له‌ ده‌قه‌ هه‌لبه‌ستراوه‌کانی (ئیسرائیلیات) و ته‌فسانه‌ پووجه‌له‌کانیانه‌ هه‌ر بۆیه‌ش (ئیمامی رازی) له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا گوتویه‌تی: (بێگومان مال و سامانی پیاویک هێنده‌ نییه‌، که‌ بگاته‌ ئه‌و راده‌یه‌ چونکه‌ ئێمه‌ نه‌گه‌ر شارۆچکه‌یه‌که‌ی پێ له‌ ئالتوون و خشله‌ گرانه‌کانیش مه‌زه‌نده‌ بکه‌ین ئه‌وا ژماره‌یه‌کی که‌م له‌و کلێلانه‌ی به‌ر ده‌که‌وێت، ئیتر چ ئاتاجێک به‌ زۆرکردنی ئه‌و کلێلانه‌ هه‌یه‌؟) (١).

زانایانی تریش گوتوویانه‌ (مفاتح) واته‌ ئه‌و گه‌نجینه‌یه‌ که‌ مال و سامانی قارونی تێدا پارێزراوه‌، ئەم گه‌نجینه‌ش گه‌وره‌و زۆر بوون و پیاوانی به‌هێزی باره‌ه‌لگر توانای هه‌لگرته‌یان نه‌بووه‌) ئەم وته‌یه‌ش زۆر شیاوو ماقوول‌ه‌و له‌گه‌ل وشه‌کانی نایه‌ته‌که‌شدا ده‌گونجێت. ئیمام (رازی) له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا (التفسیر الکبیر)

(١) بروانه‌، (التفسیر الکبیر) ی - الرازی - (٢٥:١٥).

وای باس کردوو ه کهوا رای (ابن عباس) و (حسنی بصری)یه، وهک گوتوویه: (رای پهسندکراوی ابن عباس و (حسن ی بصری)یش لهسه ر ئهوهیه که وشه ی (مفتاح) هه مان ئه و مال و گهغینهیهیه که به چه ندین کهس هه ل نه گیراون، ئه م مانیهش روشترو، له گومانیش دوورتره) <sup>(۱)</sup> ئیمهش له گه ل ئه م رایه داین و وای بو ده چین، که له گه ل سیاغه ی قورئانیشدا ده گوئین. له قورئانی پیروژدا سی جارو له سی سووره تدا وشه ی (مفتاح) هاتوو، وهک:

۱- ئایه تی ژماره (۵۹) له سووره تی (الانعام)، که خودا (جل جلاله) تیایدا فهرموویه: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ...﴾ (الانعام) ۵۹ .. واته: (خودا ئامرازه کانی گه یشتن به هه موو نادیارو شارراوه کانی هه یه و جگه له خۆی، کهس هه یچیان له باره وه نازانیت).

لیره دا وشه ی (مفتاح الغیب) ئه و گهغینه نادیارانه یه، که ته نه ها خودا په یه وهسته پێیان و ده یانزانیت. کلله کانی ئه م گهغینه نه ش له سووره تی (الانعام) و له سووره تی (لوقمان) دا باسکراون، وهک خودا ده فهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (لوقمان) ۳۱ ... واته: (بێگومان هه ر خودا زانیاری له سه ر روژی قیامهت هه یه و بارانیش ده بارینیت و، ده زانیت چی له سکی دایکاندا هه یه، هه یچ که سیکیش نازانیت، که سه یه نی چیی به سه ردیت و چیی له به ره ه می دنیا ده ست ده که ویت، یان له توویشووی پوژی دوایی، هه یچ که سیکیش نازانیت له چ زه ویه کدا ده مریت و له کوێ کو تایی به ژیا نی دیت. به راستی خودا هه رخۆی زانیه له م شتانه داو زو ریش ئاگاداره).

(۱) سه رچاوه ی پێشوو. (۲۵: ۱۵).

۲- نایهتی ژماره (۷۶) له سورهتی (قصص) که خودا فه رمویهتی ﴿...وَأَيْنَلَهُ مِنَ الْكَوْنِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ...﴾ (۷۶) القصص، واته: هینده مالو سامان و گه نجینه مان دابوو به (قارون) که کلیله کانیان (یان نامرازه کانی تیدا هه لگرتیان) هینده قورس بوون، که به چه ندان پیاوی به هیز هه لئه ده گیران.

۳- نایهتی (۶۱) له سوورهتی (نور) که خودا فه رمویهتی:

﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقَكُمْ﴾ (۶۱) النور

لهم نایه ته دا وشه ی (مفاتحه) له رسته ی (او ماملکتهم مفاتحه) واته: (ئهو که سانه ش که گه نجینه کانیان له ژیر ده سه لاتی هه لسو که وت و پاریزگاریتان دایه و سه ریشکیان کردوون ده توانن له خۆراکی ئه وانیش بخۆن).

که وابوو جیاوازی له نیوان هه ردوو وشه ی (مفاتح و مفاتیح) داهیه له مباره یه وه زانایه که به ناوی (العکبری) گوتویه تی: (وشه ی (مفاتح) کۆی (مفتح)، (مفتح) یش شوینی هه لگرتنی شت و مه که، به لام ئه و که ره سه یه ی، که ده رگای پی ده کریته وه (مفتاح) ه، واته (کلیل) ه، که کۆ (جمع) ه که ی (مفاتح) ه، واته (کلیله کان) <sup>(۱)</sup>.

(۱) پروانه (املاء مامن به الرحمن) ی (العکبری) لاپه ره (۲۴۵).

زانایه کی تر به ناوی (الکفوی) گوتویه تی: (کلیل (مفتاح) نامیری کردنه وهیه (فتح) وهک (مفتح) و وهک (مسکن)، که مانای (خزانه) و (کنز) و (خزن) ده گه یه نیت<sup>(۱)</sup>، وشهی (مفتاح) یش کۆی (مفتح) ه، واته نهو ئامرازهی، که ده رگای پی ده کریتته وه، ههروه ها کۆی (مفتح) یشه، که مانای جیگه و شوین ده کریتته وه، به لام کۆی (مفتاح) نییه<sup>(۲)</sup>.

## تنوء بالعصبة اولي القوة

گه غبینه کانی - قارون- وهک له قورئاندا هاتوه (تنوء بالعصبة أولي القوة)، واته: گران بوون له سه ر شانی کۆمه لێک پیاوی به هیزو نه یانده توانی هه لیا نگر نه له زمانی عه ره بیدا وشهی (عصبة) به کۆمه له که سیکی ده مارگرژو یاریده ده ری یه کتره یه کگرتوو ده گوتریت، ههروه ها به کۆمه له پیاویکی پیکه وه کۆبۆوه هاوکاری یه کتره به هیزیش ده گوتریت، که ژماره یان له ده پیاو زیاتر بیت.

ئیمامی (رازی) سی نه گه ری بۆ مه به ستی فه رمایشتی خودا (تنوء بالعصبة أولي القوة) داناوه:-

۱- نهو کۆمه له پیاوه ناتوانن کلیله کانی نهو گه غبینه نه هه لگر نه.. نه م نه گه ره ش سه نگیکی خۆی هه یه.

۲- نهو کۆمه له پیاوه ناتوانن گه غبینه کان هه لگر نه نه مه ش شیاوو ماقووله. هه لگر تنه که ش له م دوو نه گه ره یان دایه، هه لگر تنیکی هه سته وه ریانه ی ماددی و هه ست پیکراو.

۳- مه به ست له هه لگر تنه وه که ش پاراستن و حساب کردن و سه ره رشتیکردنه.

(۱) (له زمانی کوردیشدا هه موویان مانای گه غبینه)

(۲) الکلیات لابی البقاء لبکفوي - ۴: ۲۹۴.

(رازی) ده لیت: (مه بهست له کلله کان (المفاتح) زانست و لی ئاگادار بوونه مه بهست له (آتیناه من الكنوز) یش ئه وه یه بیگومان پاراستن و لی ئاگادار بوونی کاریکی گران بووه له سهر چه ند پیاویکی به هیزو سه ره رشتیار، به مانای ئه و گه نجینانه به هۆی زۆرییان و هه مه جورییانه وه ئه و که سانه ماندوو ده که ن که ئه رکی پاراستن و سه ره رشتی کردنیان له ئه ستۆ گرتوه) <sup>(۱)</sup>.

هیچ ریگریکیش له به رده م ئه و وته یه دا نییه گه ربگوتریت (مه بهست له هه لگرتنی کلله کان (حمل المفاتح) پاراستنی مال و سامانه که و حساب کردنی و سه ره رشتی کردن و له سهر مانه وه یه تی به شیوه یه کی به رده و ام، به م جوړه مه بهست له (تنوء بالعصبة) واته: (ئه رکی پاراستنی مال و سامانه که قورس ده بیته له سه ریان، به لام وته ی دووهم له پیشتره بۆ ئه گه ری راستی و بۆ چوونه کان).

### به نو ئیسرائیل به رامبه ر - قارون بوونه ته دووبه شه وه :-

(قارون) به هۆی مال و گه نجینه و سامانه که یه وه ببوو مه یه ی به لا و فیتنه بۆ (به نو ئیسرائیل) دیاره مال و سامانیش ئامرازیکی هیجگار فریو ده ره و چه نده ها که سی له خشته بردوو ده که و تونه ته نیو چالی فیتنه و تاقیکردنه وه ی روژگاره وه .

بیگومان (قارون) خۆشی به مال و سامانه که ی خۆی ته فره ی خواردبوو و پیی تاقی ده کرایه وه، ئه وه بوو له زولم و ستم و به دکاریدا به کاری ده ینا، به و هۆیه شه وه خه ساره تمه ندو کافر ده رچوو، هه ر ئه و مولک و ماله شی هۆیه کی تیا چوونی بوو هه لئۆیستی گه له که شی له به رامبه ریدا، ئه وه یه که قورئان باسی لیکردوو وه که بوونه ته دووبه شه وه :-

به شی یه که م ئه و باوه رداره به نارام دامه زراوانه بوون که به هۆی باوه رده که یانه وه سه ره رزو دنیانه ویست و ئاواته خوازی پاداشتی لای خودا بوون. ئه مانه له

(۱) التفسیر الکبیر للرازی ۲۵: ۱۵.

حه قهقهه تی قارون تیگه یشتبوون و رهزامه ندیی خودایان له لا مه بهست بوو. ئهم کۆمه له باوهرداره ئامۆژگاری (قارون) یان کردبوو و پێیان گوتبوو: ﴿لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ (٧٦-٧٧)، واته: ﴿ئهی (قارون) نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ (القصص: ٧٦-٧٧)، واته: ﴿ئهی (قارون) تو بهم مال و سامانه ت مه نازه و بێ باکو دلشاد مه به، چونکه به راستی خودا کهسانی دلشاد و له خۆبایی بووی خوش ناوێت به لام ههول بده بهم مال و سامانه ت (که خودا پێی به خشیویت)، مالی قیامهت و به ههشتی به رین بکریته و، بهشی خۆشت له دنیا له یاد مه که، ههروه ها چاکه کارو به ئه مه گ به وهك چون خودا چاکه ی له گه ل تۆدا کردوو و خێرو بێری زۆری پێ داوێت، جا نه کهیت ههولێ فساد و گیره شیوینی له سه ر زهوی دابه دیت، چونکه بێگومان خودا فاسیدو به دکارانی خوش ناوێت﴾.

بهشی دووه م: کهسانی باوه ر لاواز و مادده په رسته کانن ئه وانه ی ژیا نی دنیا و خۆشییه کانیان ده و یست و، (به قارون) فریودا ربوون و، به مال و گه نجینه کانی تا قی کرابو نه وه و، به خۆپازاندنه و خۆناندنی سه رسام بوون: ئه مانه کاتی که دیتیان (قارون) به و به رگ و پۆشاکه جوان و گرن به هایه و به و که رهسته و ئامیره دلقرینه ی گواسته وه ی ئه و سه رده مه وه به نیویان داده گهریته، گوتیان (خۆزگه ئیمه ش وهك قارون سامان و ده سه لاتمان هه بویه، چونکه به راستی ئه و زۆر به خته وه ره): ﴿...يَلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ (القصص - ٧٩).

ئه و دیارده یه ی له به نو ئیسرا ئیلدا هه بوو که قارون و مال و سامانی بوو، له هه ر نه ته وه یه کی تریش و له گشت کات و جێگه یه کدا هه یه. هه ندیک کهس خودا له رپی مال و ده وله مه ندی و سامانداریه وه تا قیی ده کاته وه و تووشی به لا و فیتنه ی ده کات و ده روازه کانی رزق و رۆزیان له سه ر والا ده کات، په ره وپه ولیکی زۆریان ده خاته

بەردەستو، ئەویش پېى لەخۇبايى دەبىتو پېى تاقي دەكرىتەو، دەكەوئىتە بەردەمى فیتەو، مالو سامانەكەشى لەستەم و زولم و فەسادیدا بەكار دىئىتو، ئىتر لەسەر رەوتى قارون- دەروات.

جاكاتىك خەلكى ئەم جۆرە (قارونە) دەبىسن، ھەرىەكەو بە شىوئەكە بۆى دەروانىت.. كەسانى باوەردارو خواوەن باوەرى جىگىرو بەئارام كە زانىارى و شارەزايان لەسەر ئاين و باوەرەكەيان ھەيە پېى ناخەلەتېن، بەلكو ئامۆزگارى و رىئىمى دەكەن، ديارە ئەوان بەبى ھىچ گومانىك دەزانن، كە زەرەرمەندو فەوتاو. بەلام ئەو كەسە گەمژەو ساويلكانەى، كە ژيانى دىناو خۆشییەكانى بەئاوات دەخوازن، ئەوا پېى سەرسام و تەفرە خواردو دەبنو، خۆزگەى گەشتن بەجى و مەقامى ئەو دەخوازن.

ئای چەند قارون لەنىو گەلو نەتەوكاندا پەیدا دەبن، ئەى داخو چەند ساويلكەو نەفامىش بەو قارونانە ھەلەخەلەتېن!! ئەى داخو چەند كەسى باوەردارو پياوچاكىش خودا بيانپارىزىتو بەئارام دامەزراو و خۆراگرتن و ئامۆزگارى قارونە دىناپەرستەكان بكن.

جابۆيە ئەو كەسپىتيانە (شخصيات)ەى، كە قورئان لە چېرۆكەكانیدا ديارىيان دەكات، ھەر تەنھا چەند كەسپىتيەكى كاتى و مروفى سەردەمىكى ديارى كراونىن، بەلكو ئەوانە چەند نمونەىەكى گشتىي بەشەرىەتنو، لە چەندىن قۆناغى جياجياى مېژوودا دەردەكەونو، كەسانى زاناو داناو بىنا، ھەست بە وجوديان دەكەنو، دەشزانن كە لەنىو ئادەمىزادانى تىرى ھەر سەردەمىكىشدا نمونەيان ھەيەو تىيانندا دەژىن، ئەگەرچى ناوو ناوئىشان و نىشتگاكانيان لە نمونە بەشەرىيەكاندا وەك يەك نەبىت، دەنا لەھەمان حالەتى دوبارەو چەندبارە بسوودەدانو، ھەمان رووكارنو پېى نەخەلەتاون، نمونەى ئەوانەش، كە پېى تەفرە دراوون و ئاواتەخوазى جى و مەقامى بوون، لە ھەموو ئان و زەمان و جىگەيەكدا ھەنو، ھىچ كات و شوئىيەك لەو نمونانە بەدەر نىيە.

## لَا تَقْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ

كهسانى باوهردارو به نارام و خاوهن باوهړې پته و ناموژگارى (قارون) بيان كړو  
رئى بى باكي و دلشادى نه فامى و خو به زل زانيان لى گرتو، پييان گوت:  
(هيڼده بهم مال و سامانه ت مه نازو دلخوش مېه و چونكه به راستى خدا كهسانى  
له خوښايي و دلخوشى خوشناوېت).

له وانه يه ليړه دا هندیك كهس سهریان بسورمیت و نه ورسپاره به خه ياليان  
داييت، كه نایا دلخوش بوون هرامه تابگاته نه وهى كهړى نه ويان لى گرتييت؟!  
نهى نایا خدا هه موو كه سيكي دلخوشى خوش ناوېت؟ نایا توېلى شادى و  
خوشيمان لى قه دهغه بكریت و هه ميشه له دلته نگیيه كى به رده و امدا بژين تاكو  
خدا خوشي بوين؟. بېگومان مروژ (هه مرؤقيك ييت)، دلشاد دهيت و،  
هه زيش دهكات كه به دلشادى بميتته وه، كه و ابو مانای چيه نه و خه لكه باوهرداره،  
نه يان هېشتووه (قارون) دلشاد ييت!.

بو و هلامى هه موو نه مرسپارانه به خيراى چاويك به وتارى قورئان دهر باره  
(دلخوشى) ده گيرين، به لام سهره تا پيناسه يه كى وشه شادى و دلخوشى ديارى  
ده كه ين، له مباره يه وه (تيمام راغيى نه سفه هانى) له كتيبى (مفردات)يدا گوتويه:  
(شادى) (الفرح) كړنه وهى سينه يه به تام و چيژيكي خيرا، زوربه ي نه وهش له تام و چيژه  
خوشه جهسته ييه كان دايه<sup>(۱)</sup> له نايه ته كانى قورئاندا دوو جوړه شادى (فرح) هه يه:

۱- شاديه كى رې پيدراو (مباح).

۲- شاديه كى رې لى گيراو (منهى عنه).؟

(۱) بروانه لاپهړه (۳۷۴) المفردات فى غريب القرآن.



شادیی پړی پیدراوو شیاو، نهوه یه دلّو سینهی پړی ده کریتته وه و قایل بوون به پروی  
خاوه نه که یه وه دیاره و مروّثی ئیماندار دلّشاده به و نیعمه تانه ی، که خودا پړی  
به خشیوه و، به و خپرو خوشی و شته به تام و چیرانه ی بوی مسوگر کردووه و، پاشان  
هه موو نه و نیعمه تانه له کاری جی رازی بوونی خودا به کار دینیت، نه که هانده ری  
بن بوی بای و خو به زل زانی، یان بیان کاته مه به ست و نامانجی ژیان. خودا  
فرموویته ی: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

یونس ﴿٥٨﴾ .... واته: بلای و اچاکه باوه داران به فزول و به خشش و ره هه تی خودا  
دلّ خوش بن (که گرنگترینیان دینداری و ئیماندارتییبه) هه نه وه ش چاکتره بویان له و  
شانه ی که خه لکی سه رقالی کو کردنه وه و که له که کردنیان.

نه م نایه ته ی سووره تی (یونس) فرمان به شادی ده کات و هانده ریشیه تی و،  
نه و شادی به فرمان پړی دراوړی پیدراوه ش پیناسه ده کات که و: (شادی و  
دلّ خوشی به فزول و به خشش و ره هه تی خودا) و، که لیک باشترو چاکتره له و ئامرازو  
که ره سه و که له و په له باق و بریقانه ی، که خه لکی بیهووده کو یان ده که نه وه و له جیاتی  
زیکری خودا سه رقال و ئالوده ی بوون. هه له م باره یه وه خودا فرموویته: ﴿وَلَا  
تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿٣١﴾

فرحین بمآءاتهم الله من فضله... ﴿آل عمران: ۱۶۹-۱۷۰﴾، واته: (هه رگیز  
وای دامه نی، که نه وانه ی له پیناوی خودا کوژراون، مردوون، به لکو له لای خودای  
په وهر دگاریان زیندوون و رزق و روزیان پړی ده ده ریت نه وان زور دلّشاد و شادمان  
به و به خشش و فزول، که خودا پړی به خشیون) بیگومان نه م شه هیدانه له  
به هه شتدان و، له ویش به فزول و به خشش خودا دلّشاد).

شادی دووهمیش نه و شادی به یاساغ و پړی لیگیراوه یه، که مروژ بوی له خوبایی  
بوون و خو به زل دانان هه لده نیت.

خودا له سه زهنشتی کافراندا فرمویهتی: ﴿ذَٰلِكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ تَمْرَحُونَ﴾ (٧٥) غافر ... واته: (ئهم بارودخی ئازارو ئه شکه نجه دانهی نیو دۆزه ختان، که تییکه وتوون به هۆی ئهو که یف و شادی و دلخۆشییه نارهبانه تانه ویه، که له سه ر زه ویدا ده رتانه پری و، که به ناهه ق کاری خۆبه زل زانیان پێ ئه نجام ده داو نازو نووزو که شخه بیستان به سه ر خه لکیدا ده کرد) که وابوو دلخۆش بوونی کافران به ناهه ق ئه ویه، که به ره و که شخه یی و بی باکی و لووتبه رزی و له خۆبایی بوونیان هه لده نیّت.

هه ر له م باره یه وه خودا فرمویهتی: ﴿وَلَيْنَ أَذْقَنَ الْإِنْسَانَ مِمَّا رَحِمَهُ ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُفُّرُ ۖ وَلَيْنَ أَذْقَنَهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لِيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورٌ﴾ (١٠) هود ... واته: (ئه گه ر مرۆفمان تووشی خێرو خۆشی و په حمه تیک کردو، دوابی (بۆ تاقیکردنه وه ی خۆی) لیمان سه ندنه وه، ئه و ناو می دێ و پێ نه زانه، خۆ ئه گه ر دوا ی ته نگانه و ناخۆش یه ک خستمانه خۆشی و نازو نیعمه ته وه، ئه و ده لیّت: (نیتر هه رچی ناخۆشییه ک ده رده سه ربیه له کۆلم بۆ ته وه) و، ده بینیت زۆر شادمانه و شانازی به خۆیه وه ده کات و له خۆی بایی ده بیّت) ته نها مرۆفی ساویلکه و هه لخه له تاو، تووشی جوړه شادی و دلخۆشییه که به نیعمه ته کانی خودا ده بیّت، که هه لیده نیّت بۆ لووتبه رزی و خۆبه زل زانی و به خۆنازین و به دکاری ئهم جوړه که سه ساویلکه و فریوخواردوو، مرۆفیککی دووربین نییه و، به لکو له ئا قاریکی که مدا ده بینیت، که دنیا یه بۆیه پێویسته بزانیّت ئه و نیعمه تانه ی له بهر ده ستیدان، وه ک (نیعمه تی مال و سامان و پله و پایه و هیژو توانا و له ش ساغی و جوانی) هه موویان به خششی خودا و خه لات و نیعمه تی خودان. خودا ش به خواستی خۆی به هه ر که سیکیان ده به خشیت له خه لکی و له هه رکات و زه مان و به هه ر پڕو میقداریکیش بن، هه ر خودا خۆشی به توانایه له سه ر

سه ندنه وهی ئه و نیعمه تانه له خاوه نه که ی له هه رکاتیکدا بیهو یت. هیچ که سیکیش ناتوان یت ر ینگه له خودا بگری یت و په نا به خودا.

کهواته چۆن که سیکی لووت بهرزو خۆ به زل زان به نیعمه تیک شاد و له خۆبایی ده یت که له بنه رته دا خۆی خاوه ن و به دی ه ینه ری نییه؟! ئه ی چۆن که سیکی و لووت بهرزو له خۆبایی به نیعمه تیک دلخۆشه که ناتوان یت زه مانه تی بکات و، به رده وام نای یت بۆی؟! ئایا پیشت نه مانگوت که سیکی ئاوا گهر و ابکات (ساویلکه و خه له تاوه)؟! ئه م جو ره شادمانییه خاوه نه که ی تیک ده دات و له ناوی ده بات و ده ی کاته هۆیه ک بۆ تو ورپه یی خودا و، ده یخاته بهر رق و سزای سه ختی خودا و، له خۆشه ویستی و په زامه ندیی خودا بیبه شی ده کات . (ان الله لا یحب الفرحین).

### چه ند ر یشه کی قورئانی بۆ به کاره ینانی نیعمه ته کانی خودا

کاتی که به وردی سه رنج له ئاموژگاریی دووهم ده ده ین که ئیمانداره ئاموژگاره کان ئاراسته ی قارون-ی ده که ن، له وه دا چه ند ر یشه کی هه مه لایه نه ی قورئان دیاری ده که ین که له (ئه حکامدا) یه ک له دوای یه کدا د ین و تایبه تن به چۆنیه تی به کاره ینانی نیعمه ته کانی خودا و، چۆنیه تی هه لسه وکه وت کردنیش به و مالو سامانه وه.

ئیمانداره کان به (قارون) یان گوت:

﴿وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ (٧٧) القصص

(پیشت به کورتی مانا که یان لیک دایه وه) ..

ده شيت ئه م ئايه ته به سهر ئه م رستانه دا دابه ش بكه ين :-

۱- وابتغ فيما آتاك الله الدار الآخرة.

۲- ولاتنس نصيبك من الدنيا.

۳- واحسن كما احسن الله إليك.

۴- ولاتبغ الفساد في الارض.

۵- ان الله لا يحب المفسدين.

هه رسته يه كه له م رستانه ريسايه كه له ريسا جيگيره قورئانييه كان (ده ربارهي به كارهي ناني نيعمه ته كاني خدا به شيويه كي گشتي) و (به كارهي ناني نيعمه تي خدا به مالو سامان به شيويه كي تاييه ت) داده ريژن.

ئهم ئايه ته ئاماژه بو ريگاي راسته قينه و ته واوله چونييه تي هه لسوكه وت كردنمان به مالو سامان و مامه له پيوه كردنيمان ده كات. هه روه ها رينماييمان ده كات بو تيروانييني راست و دروست له و سامانه و، چونييه تي به گه رختني له سوودي خاوه ني و له به ختيار كردني كه ساني ترو داناني به و ئامرازه ي كه به ندايه تي و چاكه كردن بو خدا و به ده ست هي ناني به هه شت و ره زامه ندي خوداي پي به دي دي ت.

## رئیسای یه کهم / وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ

"ههول بدە بۆ پاداشتی روژی دوایی له مال و نیعمه ته کان دا"

فهرمايشته کهى خودا ﴿وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ﴾ رينماييمان ده کات بۆ ئەوهى که ههموو نياز و ئامانج و ئاواتيکمان لهو مالو سامانهى خودا پيمان ده به خشيئت و لهو ههموو ناز و نیعمه ته جوړ به جوړانهى پى گيان دووین ته نها ههول دان بۆ روژی دوایی بيئت و، ههموو ئەو نیعمه تانه ش ئاراسته ی روژی دوایی بکه ن و بيانکه ن به و ئامرازانه ی که سه رکه وتن و به ختیارى روژی دوایی پى به ده ست ديئن. ئەم نیعمه تانه ش — له نیاواندا مالو سامان — خۆى له خۆیدا نيازى نین و، ئامرازى ئىيانى دنياش به ته نها نین، به لکو ههموو ئەو نیعمه تانه ی ئامرازى رزگارى و به ختیارى روژی دوایی، خاوه نه که شيان ده بيئت به چاکى بياخته گه ر بۆ به ده پيئانى ئەو نيازه، ههروه ها ده بيئت له هه ر دانه یه کيان و له هه ر گه رديله یه ک له گه رديله کانیدا ئەو وانا قورئانى یه و ئەو ريسا راست و ره وانه به دى به يئيئت. له وانه شه هه ندیک که س به هه له له م رسته یه ی ئايه ته که ﴿وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ﴾ تى بگات، به تايبه تيش له کاتيکدا ده یگه یه نيئت به و رسته یه ی دواوه ی : (ولاتنس نصيبك من الدنيا) و ههروه ها له م دوو رسته یه وه نیعمه ته کان — به تايبه تيش مالو سامان — ده که نه دوو به ش:

بهشی یه کهم / زۆربه ی نیعمه ته کان بۆ به ده ست هيئانى پاداشتی روژی دوایی به کار ديئيئت.

بهشی دووه م / هه ندیک له نیعمه ته کان بۆ به کار هيئانى به شی خۆى له دنيا دا ته رخان ده کات.

ئهم شیوه دابهشکردنهش له گهڵ ئاراستهی رستهی یه کهم دا ناگونجیّت، چونکه رستهی یه کهم داوای ئهوه مان لێ دهکات، که هه موو ئه و نیعمه تانهی خودا له دنیادا پێی به خشیوین (به بێ جیاکردنه و هیج برو به شیکیان) بۆ پاداشتی رۆژی دوایی ته رخان بکهین، هه ر ئه مه ش له وشه کانی سه ره تای نایه ته که دا ﴿وَأَبْتَغِ فِيمَا ءَاتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ﴾ دا به دی ده کریت، واته به شیوه یه کی گشتی و سه رتا پاکیر هه رچی خودا پێی داویت نامانجی رۆژی دواییان پێ بخوازه .

جا ئایا نیعمه ته کان ئامرازیکی به ختیاری و خۆشگوزهرانی نین؟ ئایا مالو سامان ئامرازیکی کارکردن و په یداکردن و ژیا نی خۆش و رابواردن نین؟ ئه ی که ی مروؤ خۆشگوزهرانی و به ختیاری و کامه رانی به دی دینیّت؟ ئایا له دنیادا ئهم واتاو مانایانه به دی دینیّت و ده سکه وته دنیا ییبه کانیشی به رده وام نه پراوه ده بن؟.

به راستی هه رچی له دنیادایه کاتی و سنووردارو پراوه یه و، خه م و په ژاره شیان تیکه له .. ئه و چه مک و واتا جوانانه ش که داواکراو و به ئاوات خوازارون، هه رگیز به چاکترین و ته و اوترین و جوانترین شیوه و حاله تی خۆیان به دی نایه ن، ته نها له خانه ی پر نیعمه ته کانی به هه شت دا نه بیّت. هه ر بۆیه ش ئیماندارێ ژیه و زیه ک، که خودا رێنموونی بۆ په ی بردن به م راستییه کردوه، هه ولێ بۆ ده دات له رێی به گه ر خستنی گشت نیعمه ته کانی خوداوه، بۆ به دیه ی نانی ئه و خواسته بالا و پیروژانه .. که واته له هه موو نیعمه ته کانی خودای په روه ردگادا، هه ول بۆ ئه و نامانجه بنه رته تیانه ی خانه ی رۆژی دوایی ده دات: ﴿وَأَبْتَغِ فِيمَا ءَاتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ﴾.

## رېساي دووهم / "وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا"

### بەشى خۆت لەدنيادا لەياد مەكە

ئەم رېسايە داوا دەكات لە ھەر كەسێك لەوانەى خودا نىعمەتییكى پێ داوێ و بۆ رۆژى دوايان تەرخان كەردوو، كە بەشى خۆى لەدنيا لەياد نەكات. ئەم رېسايەش چۆنەتیی پەيرەوكەردنى رېساي يەكەمى رۆون كەردۆتەو، ھەندىك ھەلەو خالى نارۆشنى نێو مېشكى ھەندىك كەسى لە ھالەتەى پەيرەوكەردندا بۆ لا بردوو.

بۆ نمونەش لەوانەى ھەندىك مۇسلمان چۆنەتەى ھەول دان بۆ پاداشتى رۆژى دواى لەرى نىعمەتەكانى خوداوە نەزانىت، لەژيانى دنياشدا خۆيان لى بى بەش كات، سوودى لەبارى رى پىدراوێان لى وەر نەگريت، بەشپۆھەكى راست و ھەلەل بەكارىان نەھيئەت، لەدنياشدا لىيان مەحروم بىت، بەم خۆ مەحروم كەردەش و ابزانىت گوايە ھەولەى دەسكەوتى رۆژى دوايان پى دەدات تاكو لەوى تام و چىژيان بزانيت.

ئاي گۆشەگىرو راھىبەكان ئەم شپۆ تىگەيشتنەيان نەبوو؟ ئاي ھەندىك كارى ھەلەل رى پىدراو ھەندىك خۆشى ژيانىان لەخۆيان ھەرام نەكەردوو وەك ژن ھىنان و مال پەيدا كەردن و مۆلكدارىتى؟ ئاي ھەندىك لەمۇسلمانانىش ھەلەلەى لەخۆ ھەرام كەردنى ھەندىك لەو نىعمەتە خۆش و رى پىدراوانەيان (بەناوى نەويستى (زۆھد) لە دنيا و دانانى بۆ خانەى رۆژى دوايى (بەھەق بەخۆيان ئەنجام نەداو؟ بىگومان ئايەتەكەش ھەلەلەى تىگەيشتن و خراب رۆانينى ئەو جۆرە كەسانە رەت دەكاتەو و نكوولەى بەكارنەھيئەنى ھەلەلەيان لى دەكات، داوايان لى دەكات تام و چىژى رەواى خۆيان لە چەند نىعمەتەكە لە دنيا دا بچىژن، ئەو تام و خۆشى لى

چه شتتهش به باشی له دنیا دا ئه نجام بدهن. دیاره موسلمانانیش له به کارهینان و خوشی چه شتنی هه موو ئه و نيعمه تانه دا ئه نجامی رۆژی دوايشان له به رچاوه و هه ولێ بۆ ده ده ن، به لێ ئه مه ئاويه، به لام داواشيان لێ کراوه له ژيانى دنياشدا تتييدا بژين و بيكه نه ئامرازێك بۆ ژيانێكى خۆش و شادو كامه ران له دنيا دا، ئه مه ش له چوارچيۆه ی هه ولدانه به ره و به ده سه تهينانى خانه ی رۆژی دوايی.

هه ردوو پرسته ريساييه كه ﴿وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾، نيوانى دنيا و ئاخيره ت به پشستينى ناوازه ی قورئانى ده به ستنه وه و، (شيۆه ی به کاربردى نيعمه ته كان له دنيا دا) له گه ل (پاشه كه وت كردنى بۆ پێ گوشادبوونى له رۆژی قيامه تدا) ريك ده خه ن.. هه ردوو پرسته كه ش برپار له سه ر ئه وه ده ده ن، كه واتايه كى به رزى هه ولدان بۆ به ده سه تهينانى پاداشتى رۆژی دوايى له رێى نيعمه ته كانى خودا وه له دنيا دا، ئه وه يه تام و خوشيى ره وا و رێ پي درا و له و نيعمه تانه له دنيا دا بچيژيێت.. به م ره نگه مرۆفى ئيماندار دوو به خششى زۆر چاكى به سه ليقه و هاوسه نكييه وه ده ست ده كه ويێت، كه ئه مانه ن:-

يه كه م: به كارهينانى ئه و نيعمه تانه به حه لالێ له دنيا دا و سوود و خوشى لێ ديتيان، به م پييه ش ده شي ت ژيانى دنيا ي به خۆشگوزه رانى و نازو نيعمه ته وه و، به به ختيارى و ئاسووده يى و دلنيايييه وه به ريته سه ر.

دووه م: به ئامانج گرتنى رۆژی دوايى له هه مان نيعمه ت و خوشيى ژيانى دنيا دا و كرديان به ئامرازێك بۆ سه ركه وتن و رزگارى و به خته وه ريبى له به هه شتى پر نازو نيعمه تدا.

به راستى مادده خوازه كان هاو پرێى دنيا و نيعمه ته كانى دنياشيان، ته نها بۆ ژيانى براوه ی دنيايان ده ويێت و، به شى ئاخيره تيان تيايدا له بير چوه .. به لام مرۆفى باوه ردار له دنياشدا خوشى و سووديان لێ ده بينيێت، وه ك چۆن له رێى خستنه



گه‌رپانه‌وه‌و بۆ سه‌رکه‌وتن و به‌خته‌وه‌ریی راهیبه‌و گۆشه‌گیران و هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی هاوبه‌رو رایانن -به‌پێی ئیدعای خۆیان- ئه‌و نیعمه‌تانه‌یان ته‌نها بۆ رۆژی دوا‌ییان ده‌وێت و خۆیان‌یان له‌دنیا‌دا له‌بیر ده‌که‌ن.. مرۆفشی باوه‌رداری راسته‌قینه‌ ئه‌و نیعمه‌تانه‌ بۆ به‌ختیار‌یی رۆژی ناخه‌ره‌ت ده‌خاته‌ گه‌رو، ماله‌ی رۆژی ناخه‌ره‌تی به‌ ئامانج ده‌گرێت له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا، که‌ تام و چێژ و خوشی خۆی له‌ژیانی دنیا‌شدا لێ‌ وه‌رده‌گیرێت.

هه‌ر به‌م مانایه‌ی، که‌ له‌و دوو پرسیا قورئانییه‌دان، ئه‌م فه‌رمایشته‌ی تری خودا هاتوه‌، که‌ له‌ سووره‌تی (الأعراف) دا فه‌رمویه‌تی: ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ كَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ الأعراف.

واته‌: (ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر پێیان بلێ: (کێ جوانی و خوشییه‌کانی خودای حه‌رام کردوه‌، که‌ بۆ به‌نده‌کانی فه‌راهم هه‌ناوه‌و ئه‌ی کێ رزق و رۆژیی پاک و خوشی حه‌رام کردوه‌؟ به‌و خه‌ڵکه‌ بلێ: هه‌موو ئه‌و خوشی و شته‌ جوان و خه‌ڵانه‌ی ژیا‌نی بۆ سه‌رجه‌م ئیماندارانی‌شه‌ له‌رۆژی دنیا‌دا، به‌لام له‌ قیامه‌تدا ته‌نها بۆ ئه‌و ئیماندارانه‌یه‌، که‌ له‌ دنیا‌دا مافی ته‌واوی خۆیان پێداوه‌و به‌باشی به‌کاریان هه‌ناوه‌).

کێ ئه‌و خوشی و جوانیانه‌ی دنیا‌ی یاساغ کردوه‌، که‌ خودا خۆی بۆ به‌نده‌کانی خوێندوه‌؟ ئه‌ی کێ ئه‌و شته‌ خوش و دڵ‌په‌ینه‌ له‌خۆی یاساغ ده‌کات له‌دنیا‌دا، به‌بیانووی پاشه‌که‌وت کردنیان بۆ رۆژی دوا‌یی و، ئاوات خواستنی پاداشتی رۆژی دوا‌یی؟! ئه‌م شته‌ خوش و به‌تام و جوانانه‌ی دنیا‌ بۆ به‌کاربردن و تامی خوشی لێ‌ دیتنیانه‌ ئه‌و له‌دنیا‌دا، به‌لام به‌پوختی و تاییه‌تی له‌ قیامه‌تدا ته‌نها بۆ باوه‌رداره‌کانه‌.

## "رِيسَاي سَيِّئِهِمْ / وَاحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ"

### "چاکه کار به وهك چۆن خودا چاکه ی له گهڵ دا کردوویت"

ئهم ريسايه ئه وه ده خوازيت كه چۆن خودا چاکه یه کي هيجگار زۆرو مه زنی له گهڵ مرۆڤدا کردووه کاتیک ئه و نيعمه تانه ی پي داوه، كه ئهم چاکه یه ش له فه زلۆ به خشنده یی و ميه ره بانبي خودا خۆيه وه یه، داوا له مرۆڤيش ده کات كه به چاکه و وه فاو ئه مه که وه مامه له له گهڵ چاکه کانی خودا بکات، ئه مه ش له ده رووی شوکرانه بژیری و سوپاسگوزاريه وه یه، وهك خودا له جيگه یه کي تر دا فرموويه تی:

﴿ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ ﴿٦٠﴾ فَإِنِ آءَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾

الرحمن ﴿ واته: ﴾ (ئایا پاداشتی چاکه هه ر چاکه نییه، جا ئیتر ئه ی گرۆی ئاده میزادو جن، ئیوه بره و به کام نيعمه ت و به خششی خودای په ره ر دگارتان نا که ن و به درۆی ده خه نه وه)؟ چاکه کردن (احسان) یش له رۆی سوپاسکردنی خودا و شوکرانه بژیرییه وه له سه ر به خشینی ئه و نيعمه تانه و له سه ر چاکه کردنی خودا له گهڵ مرۆڤدا به و نيعمه تانه، خودا له مباره یه وه فرموويه تی: ﴿ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ ﴿٧﴾ اِبْرَاهِيمَ ﴿٧﴾ ... واته ﴾ (خودا به دلنیا یییه وه هه وائی پیداون، یان سویندی خواردوه له سه ر ئه وه ی که ئه گه ر سوپاسگوزاری خودا بن له سه ر نيعمه ته کان و له رۆی خودا به کاری بین و لێی به خشن ئه و پرز و پرۆزیتان بۆ زیاد ده که م و نيعمه تی زۆرترتان پي ده به خشم).

(ئیحسان و چاکه کاری) یش ئه وه یه مرۆڤی باوه ردار له و نيعمه تانه ی دنیا دا رۆژی دوا یی مه به ست بیته و له و مه به سه ته شیدا به شی خۆی له دنیا له یاد نه کات.

هه مديسان (ئیحسان و چاکه کاری) ئه وه یه مرؤف ئه و نيعمه ته خوداييانه له (سوود گهيانندن به بنده کانی خودادا) و له (بلا و کردنه وهی خيرو خوشی له نيوياندا) و، له (پته و کردنی به ها کانی حق له ژيانياندا) به کار بينيت. به راستی گهر مرؤف له نيعمه ته کانی خودا چاکه کار (محسن) بيت ئه وه به لگيه له سهر دروست بوونی ماناکانی حق له هه ناوی داو، نيشانه ی دلسوزی و راستگویی و خواويستی و به خشنده بيه تی.

ههر مرؤفی به خشنده و راستگۆ و پاك و چاکه خوازو به ئه مهك چاکه ده کات و له بهرامبه ر چاکه (احسان) ی خودادا چاکه به کار دينيت و، به چاکيش خودا ده په رستيت و، به چاکيش نيعمه ته کانی خودا به کار دينيت و، به چاکيش له دنيا دا خيرو خوشيان لیّ ده بينيت و، به چاکيش بو بنده کانی خودای خه رج ده کات و، به چاکيش مامه له يان له گه لدا ده کات، هه موو ژيانی به چاکي و چاکه کاری به وه به سهر ده بات، جا کاتيک خودا نيعمه ته کانی له سهر به رده وام ده کات و، ئه ویش به چاکه وه لامی چاکه ی خودا ده داته وه و ئيتر ئايا پاداشتی چاکه ههر چاکي نيه "هل جزاء الا حسن إلا الا حسن"؟!

## رېسای چوارهم / وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ

(هه ډلې ټيکدان له زه ډې دا مه ده).

مه به ست فسادو شيواندن له ژيانې سر زه ويدا نه بيت، نيمه ته کاني خوداش له فسادو ټيکداني زه ويدا به کار مه ښه، نو نيمه ته مالو سامانه ش، که خودا پي ښې به خشويت، مه که به ټامپزي ټيکدان له زه ويدا.

هر دوو رېسای (سيه م و چوارهم) مروځ ټارسته ده که ښو باش به کاره ښاني نيمه ته کاني خودا. ښو نمونه رېسای سيه م مروځ ټارسته ده کات ښو چاکه کردن له گهل خوداو، چاکه کردن له گهل خه لکي شدا له پي ښې به کاره ښاني نيمه ته کاني خوداوه.

رېسای چوارهم مېش وريای ده کاته وه له خراب به کاره ښاني نو نيمه تانه له پي ښې فسادو به دکاريه وه له سر زه ډي.

له راستي شدا نيمه ته کاني خودا له لای نو که سانه ښې به چاکي ښيان نارواننو به باشي به کاريان ناهي ننو هه لسو که وتي جواميرانه يان پيو ناکه، دېنه ټامرازيک ښو فسادو شيواندن. ښې چنده که س هه، نيمه ته مالو سامان له به دکاري و زورداريدا به کاردين؟ ښې چنده که سي تر هه نو نيمه ته هيژ له فسادو زورداريدا به کاردين!! ښې داخو چنده که سي تر هه نو نيمه ته تهنروستي و له ش ساغي له فسادو زورداريدا به کاردين!! ښې چنده که س هه نو نيمه ته حه زو ټاره زو له فسادو زورداريدا به کاردين. ښې داخو چنده که سي تر هه ښو نيمه ته عه قل و به هره زيره کي له فسادو سته مکاريدا به کاردين!! ښې چنده نو چنده که سي تر له لوتبه رزانو زالمون نيمه ته هه مه جوړه کاني خودا له فسادو

زۆرداریدا به کاردینن!!

ئه‌ی ئاخۆ دهره‌نجامی به‌کاره‌یتانی نیعمه‌ته‌کانی خودا له‌ به‌دکاری و شیواندندا چی بێت که ئه‌و خۆبه‌زل زانو له‌خۆباییانه‌ وای به‌کاردینن؟ بێگومان ئه‌وان فه‌رمانی بنچینه‌یی نیعمه‌ته‌کان په‌ك ده‌خه‌ن و له‌رووکاری راسته‌قینه‌یانه‌وه‌ بۆ رووکاریکی ناراست و ناپه‌سه‌ندیان ده‌گۆرن. هه‌روه‌ها رووکاری ژيانی پێ ده‌شیوینن، به‌نده‌کانی خودای پێ ئازار ده‌ده‌ن له‌جیاتنی ئه‌وه‌ی ژيانی پێ چاك و راست بکه‌نه‌وه‌و سوود به‌ به‌نده‌کانی خودا بگه‌یه‌نن، ئه‌وان به‌م رفته‌اره‌ داوای رق و تووریه‌یی خودا له‌خۆیان ده‌که‌ن و داوای پیشخستنی سزای خودا ده‌که‌ن، خۆیان شایسته‌ی دۆزه‌خی خودا ده‌که‌ن. ئه‌وان له‌ ئاکامی هه‌موو ئه‌مانه‌دا رهنجه‌پرۆو له‌نیۆ چوو، که‌وتوو، شکست خواردوون.

به‌راستی جیاوازیه‌کی زۆر گه‌وره‌ هه‌یه‌ له‌نیۆان چاکه‌ کاریکی پیاوچاك دا که نیعمه‌ته‌کان له‌رێی چاکه‌و بلاوکردنه‌وه‌ی خێرو چاکه‌ی نیۆ خه‌لکیدا به‌کاردیتیت و له‌دوااییدا قازانج ده‌کات و سه‌رده‌که‌ویت، له‌نیۆان زۆرداریکی له‌خۆباییشدا که به‌مال و سامان ته‌فره‌ی خواردوووه‌ نیعمه‌ته‌کانی خودا له‌تیکدان و شیواندندا به‌کاردیتیت، له‌دوااییدا رهنجه‌پرۆ ده‌بیت و له‌نیۆ ده‌چیت.

## رِئسای پینجه م / إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ "

### بیگومان خودا به دکارو تیکده رانی خوش ناویت

به راستی ئەم رِئسایهش راستیه کی هه می شه یی و ره گ داکوتا و ده رده خات، که له هه موو زه مان و کات و شوینیکدا هه یه و له هیچ ئان و سه رده می کدا جیاوازی لی پیدا نه بووه .. بیگومان خودا فاسیدو به دکارانی خوش ناویت .. ئەم جوړه که سانه ی خوش ناویت، چونکه له زه ویدا خراپه و تاوان ده که نو، جار دهری خراپه و سته م و به در په فتارین .. به لکو خودا چاک سازانی خوش ده ویت، که بانگه وازکاری چاکه و داد په روه ری و جوامیرین.

خودا بۆیه فاسیدو تاوانکارانی خوش ناویت، چونکه ئازاری خه لکی ده دن، دیاره خودا که سانیکی خوش ده ویت که سوود به خه لکی ده گه یه نن. جا ئە گهر مرۆڤیک به خته وهر نه بیت به خوشه وستی خودا چیی بۆ ده میتیت؟ ئە گهر مرۆڤ خوشه وستی خودای له کیس بجیت، کئ سوودیکی پی ده گه یه نیت؟ ئە ی ئە گهر خودا رقی له مرۆڤیک هه لگرت و سزای خو ی پی گه یاند، ئایا کهس هه یه سه رخه رو یاریده ده ری ئەو مرۆڤه بیت؟

بیگومان ئەو که سه ی خوشه وستی خودای له ده ست داوه هه موو شتیکی دۆراندووه، ئەو که سه ش، که خوشه وستی خودای ده ستگیر بووه، هه موو شتیکی بردۆته وه.

ده با به و سیفه ته جوانانه، خۆمان ره و شتمه ند بکه یین، که خودا پییان خوشه، با له و سیفه ته ناشیرینه شه دوور که وینه وه، که خودا پیی ناخوشه .. تا کو خوشه وستی خودا ده سه بهر بکه یین.

## وەلامى قاروون : " أُوتِيْتُهُ عَلَى عِلْمٍ عِنْدِي "

(قارون) چۆن بەپیر ئامۆزگاریی ئامۆزگاریکارەکانەوه چووه؟ ئایا تەماشای پێسا جێگیرەکانی تاییەت بە شیوازی بەکارهێنانی نیعمەتەکانی خودای کرد؟ بێگومان ئامۆزگارییەکی پەسەند نەکردو، هەردوو چاوی خۆی لەناست راستیدا کوێر کردو، وەلامى وتەى ئامۆزگارانی بەم وتەیه دایەوه: ﴿إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَى عِلْمٍ عِنْدِي﴾، بەمانای (من ئەم مالۆ سامانەم بەهۆی زانیاری و شارەزایی خۆمەوه دەسگیرم بوو)، (خودا ئەم مالەى پێدام لەبەرئەوهی شایانی بوم)، (خوداش خۆی دەزانیت کە من شایانیم، ئەگەر شایانی نەبوومایە پێم نەدەدرا) ..

زانایانی تەفسیر لەناست ئەم وتەیهی (قارون) دا ﴿أُوتِيْتُهُ عَلَى عِلْمٍ عِنْدِي﴾ رای هەمەجۆریان لەسەر دەرخستنی نیازی خاوەن وتەکە هەیه .. (امام ابن کثیر) سێ رای ئەو زانایانەى دیاری کردووه:

یەكەم/ بەمانای بێگومان خودا، کە ئەم مالۆ سامانەى پێدام بەپێى ئەو زانیارییهى خۆی بوو، کە من شایانی ببوم، هەروەها بەپێى خۆشەویستیی خۆی بوو بۆ من .. قارون بەمەزەندەى خۆى وای بۆ چووه، کە: (بێگومان خودا بۆیه ئەم مالۆ سامانەى پێدام، چونکە زانیاری لەسەر ئەوه هەبووه، کە من شایستەى دەم) لەبارەى ئەم جۆره مەزەندەیهوه خودا لەجێیهکی تری قورئاندا فرموویهتى: ﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا نَحْمُ إِذَا حَوْلَتْهُ نِعْمَةٌ مِّنَّا قَالَ

إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَى عِلْمٍ ..... ﴿٤٩﴾ الزمر ، واتە: (ئەگەر مەرۆڤ تووشى ئازارو زیانیك یێت هانا بۆ ئێمه دێنیت، خو ئەگەر نازو نیعمەتێکمان پێ بەخشى، دەلێت: ئەمە تەنها بە شارەزایی و زیرەکیی خۆم دەستم کەوتوو. واتە: بە

زانباری و ناگاداری خوداش، وهك فهرمايشتيكي تری خودا كه فهرموويه:

﴿وَلَيْنَ أَذْقَنَهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا﴾ ﴿فصلت﴾ ..

واته: (خۆ نه گهر خيړو خوشى به سهر مروځدا برېژين دواى ئهو ته نگانه يه ي رووى تى کردبوو) خيړا به دلنبايييه وه دهليّت: (ئهمه هي خوّمه و بهرهنجى شانى خوّمه و شايسته ي بووم). به ماناي ئهمه هدر شاياني خوّمه.

دووه م / -قارون- بايه خى به زانستى كيما داوه: زانستى كيما له لای گهلانى پيشين  
ئهو مانايه ي وهك مانا زانستيه هاوچه رخه كى ئهمرؤى نه بووه، بهلكو  
مانايه كى ئهفسانه يى و خيالبي وای هه بووه كه له سهر شتى پووچل و خرافات  
به ندبووه، بۆ نمونه لای خهلكى ئهو سهردهمه (قارون) زانستيكي وای هه بووه  
گوایه توانيوويه تى كانزا هممه جوړه كانى وهك ئاسنو مس بگوريت بۆ  
ئالتونيكي ساغو بي گهرد، قارونيش لای ئهوان توانيويه تى كه هر كانزايهك  
له بهره مى دابوو بكات به ئالتون، به هوى ئهمه شه وه مالو سامانه كى زور  
بووه، گه نجينه كانيشي زياديان كردووه.

(امام ابن کثیر) بهرپرچمی ئەم وتەیهی داووتەووە گووتویەتی (وتەیه کی لاوازه، چونکه زانستی کیمیاکی له خۆیدا زانستیکی بێ ناوەرۆک و پووجهل بووه، له بهرتهوهی هیچ کهسێک توانای به سهر دلا دهروونی خه لکی عوامدا نه بووه، تهنها خودای به دهسه لات و بالا دهست نه بیست، لهم ڕووه وه خودای مهزن فهرموویه: ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ فَاَسْمِعُوا لَهُٓ اِبْنَ الْاَزِيكِ نَدْعُوكَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَنَخْلُقُوْا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُٓ...﴾ (الحج ٧٣)...

واته (ئه ی خه لکینه گوێ رادێن نموونه یه ک هینراو ته وه: به راستی ئه وه که سه به ترستانه و ئه لایه نانه ی که ئیوه هاوارو نزایان له لا ده که ن (له جیاتنی ئه وه ی نزاو هاواره که لای خودا بکه ن) هه رگیز ئه وانه ناتوانن مێشیک دروست بکه ن ته نانه ت گه ر هه مووشیان بیکه وه وه له یه ک کۆمه لدا کۆبینه وه وه یاریده ده ری



یه کهتریش بن) ئه ی داخۆ کێ ههیه بهتوانیته له مسو و ئاسنو ههر کانزایه که تر ئالتوون دروست بکات.

سێ یه م / رای سێ یه م له سه ر نیاز هه که ی (قارون)، ئه وه یه گوایه (ئهو ناوی هه ره گه وه ی خودای زانیوه، دوو عای له لای خودا پێ کردووه، به هۆیه وه مالۆ سامانی ده ست که وتووه) <sup>(۱)</sup>.

لێ ره دا گرنگ ئه وه یه (قارون) گو مانی وابوو، که خودا بۆ یه مالۆ سامانی پێ به خشیوه، له به ره ئه وه ی شایسته ی بووه، له به ره ئه وه ی خودا خۆشیی و یستووه، خۆشیی پیاوی ئه و حا له ته یه که مۆلک و مائی هه بیته، له به ره ئه وه ش گوایه چه ند سیفه تی که تایبه تی وای تێدا یه که له غه یری ئه وه دانین، له به ره هه موو ئه مانه گوتوویه تی ﴿إِنَّمَا أُوتِيتُهُ، عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾.

(قارون) ئه و حه قیقه ته ی نه زانیوه، که خودا به مالۆ سامان تا قی کردۆته وه، ئه گه ر خودا ش نازو نیعه ته تی که زۆر به سه ر که سی کدا بری ئیته به لگه ی ئه وه نییه، که خودا ئه و که سه ی خۆش ده ویت.. که مکر د نه وه ی مالۆ سامانی ش له ده ستی که دی (واته ده سکورتیی مرقۆ ئی که تر) به لگه ی ئه وه نییه، که خودا رقی له و که سه بیته، هه روه ها مالۆ سامان دیار ده یه کی رێژ لێنان یان سوو کایه تی پێ کردن نییه.. (قارون) هه موو ئه م راستیانه ی نه ده زانی، هه ر بۆ یه ش له تا قی کر د نه وه ی وانه ی (مالۆ سامان) دا ده ر نه چوو.

ئای چه ند که س هه یه له خه لگی، که خودا نیعه ته ی مالۆ سامانی پێ به خشیو و به چا وی لکه ی (قارون) بۆ ئه و نیعه ته ده روان، و به پێ وه ی (قارون) ده پی ئو و — وه ک ئه و لێی تی ده گه نو، به زما نی حا ل، یان زما نی ئاخا و تن هه مان قسه ی — قارون — ده لێ نه وه و هه ری هه که یان له سه ر بن چینه ی وته که ی ئه و ﴿إِنَّمَا أُوتِيتُهُ،

(۱) بر وانه ته فسیری (ابن کثیر) به رگی (۳)، لا په ره (۳۹۹).

عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ﴿٢٥﴾ رهفتار ده کم.

له سوورته (کېف) دا باسی کابرای خاوهنی دوو باخه که کراوه، که شهویش هه مان وتارو رهفتاری هه بووه، وه خدا له سهر زاری شهووه وته که هی ناوه که کاتیک چوته باخه که یه وه: ﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا﴾ (٢٥) وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا

مِنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿٣٦﴾ الکېف... واته: (کابرای خاوهن باخ و رهز چوو بو سهر دانی باخه کانی و سته می له خوی کردبوو کاتیک گوتی: (من گومانم واییه، که هه رگیز هم مولکم له ناوچیت، گومانیشم واییه که قیامت بیت، نه گهر بو لای خوداش بگهریتیمه وه دلنیم له ویش جیگه و ریگه و باخ و باخاتی باشترم بو دانراوه).

بیگومان مالو سامان خوی فیتنه و تاقیکردنه وه هه لسه نگاندن. زوری مالو ده سرۆیشتوویی که سیکیش نیشانه ی شهووه نییه شهووه که سه خوشه ویست و ریژلینراوی لای خدایه، هه روه که می و که مده ستیش نیشانه ی شهووه نییه، که شهووه که سه به کم سهر کرابیت و خودا رقیی لیتی بیت.

به لکو بناغه ی په سهندي و پیاو ماقوولیی که سیک له لای خودا باوهرو له خواتر سانه.. مرۆفی به ریژ له لای خودا ئیمانداریکي له خواتر سه، نه که دهوله مندیکي ده سترۆیشتوو، به ریژترین که سیش له لای خوا به ته قواترین و خواناسترین که سه نه که ته نها دهوله مندترین که س بیت، قورئان به راشکاوی هم حقیقه ته ی ده ربړیوه: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (١٣)

الحجرات... واته: (به بی هیچ گومانیک به ریژترین که ستان له نیوه (شه ی گروی ئاده می) له لای خودا شهووه که به ته قواترین که سه و، که زورتر له خوا ده ترسیت، به راستی خودا زاناو ئاگاداری هه موانه).

باوه‌دارانی له خواترس و خاوه‌نانی بیروپرای ئیمانداریتی، ساغ و جۆش دراوی قورئان بهم جۆره له راستیه که تیده‌گن، له به‌رئهوه نه له سته‌مدا رۆده‌چن و نه ده‌ستدریژی ده‌که‌نه سه‌ر که‌سیش له کاتی‌کدا، ئه‌گه‌ر پاره‌و مال له لایان زۆر بوو، به‌لکو له جی‌به‌جی کردنی فه‌رمانی خوادا به‌کاری دینن و، سوپاسی خودای به‌خشنده و نیعمه‌به‌خشی له‌سه‌ر ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها له کاتی‌کدا مال و سامانیان که‌م بووه‌وه، دلته‌نگ و ناو‌مید نابن.

به‌لام ئه‌وه‌که‌سه‌ی پتوه‌ره ئیمانییه‌که‌و، دیده قورئانییه‌که‌ی ون کردوه‌وای بو ده‌چیت گوايه مال و سامان، هۆکاری ریزلینان، یان به‌که‌م گرتنه، هه‌ر بۆیه‌ش ئه‌گه‌ر پاره‌و مالی زۆری له‌ده‌ست دابوو، وه‌ك (قارون) هه‌لسوکه‌وتی پتوه‌ ده‌کات و ده‌لیت: به‌زانست و شاره‌زایی و نازایه‌تی خۆم ده‌ستم که‌وتوووه ﴿إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾، خۆ ئه‌گه‌ر مال و سامانی که‌م بووه دلته‌نگ و خه‌مبار ده‌بی‌ت، خوداش له قورئاندا ئه‌م جۆره بۆچونه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی دیاری‌کردوه‌و له‌باره‌یانسه‌وه فه‌رمویه: ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْنَلَهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ﴾ (١٥) ﴿وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَلَهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ﴾ (١٦) الفجر ...

واته: (ئاده‌میزاد کاتی‌ک، خودا تاقیی ده‌کاته‌وه‌و ریزی لی ده‌نی‌ت و نازو نیعمه‌تی به‌سه‌ردا ده‌ری‌زی‌ت، ده‌لیت: په‌روه‌ر دگه‌رم خۆشیی ده‌ویم و ریزی لی ناوم، به‌لام کاتی‌ک له تاقی‌کردنه‌وه‌یه‌کی تر دا، خودا رزق و رۆزیی که‌می پی ده‌به‌خشیت و لی ئالۆز ده‌کات، ده‌لیت: په‌روه‌ر دگه‌رم منی خۆش ناو‌یت و رقی لی‌مه‌و، به‌چاوی سووک سه‌یری کردووم).

## " فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ "

(قارون) لە ڕەفتاریکی تریدا بەشیوەیەکی خۆنواندن و دیاردەى دەولەمەندى و کەشخەییەوێ چووێ دەرەوێ بۆ گەڕان بەنیۆ ھۆزە کەیدا ﴿ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ﴾ .. ئەمەش تاوانیکی دیکەییەو دەجیتە پال تاوانەکانی پېشوو، ئەو تاوانانەى، کە تەنھا بەھۆی زۆری مال و سامانیەوێ ئەنجامی دەدان.

دیارە (قارون) تەنھا بەھۆی لەخۆبایی بوونی بە زۆری مال و سامانیەوێ نەوێستاو، تەنھا بە خۆبەزەزانی و بەخۆنازینی و لەسنوور دەرچوون و ستەمکاری بە مال و سامانیەوێ نەوێستاو، ھەر بەوێش نەوێستاو کە ئامۆژگاری ئیماندارەکان رەت کاتو، ھەر بە روانینی ھەلەى بۆ مال و سامانیێش نەوێستاو کە بۆ خۆشی و رابواردنی دنیای بختە گەر و رۆژی دوایی پێ لەبەر بکات و، زۆری مال و داراییشی بە نیشانەى خۆشیستنی خودا دابنێت، کە گوايە خودا خۆشی دەوێت .. بەھەموو ئەو گوناھو تاوان و کردارە نابەجێیانەوێ نەوێستاو، بەلکو تاوانیکی دزیوتری خستە پال کەبوو ھۆی بەلا و تاقیکاریێک بۆ ھۆزی (بەنویسرائیل) و بەشیوەیەکی ستەمی لیکردن و لە سنوور دەرچوو و فیتنەییەکی ئائەسای بەسەرداھێنان، کە بوو تاقیکردنەوێکی قورس و سەخت بۆیان، ئەوێبوو بەھەمو دیاردەییەکی سەرنج راکیش و فریودەری دەولەمەندى و کەشخەیی و بەرگی ئال و الاو بەنیواندا دەسوورایەو، تا ئەوانیش خەفەتى زۆری پێ بخۆن و ئاواتە خوازی ھەمان حالەتى دەسپۆشستوویی ئەو بن .. ﴿ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ﴾ ئەم رستەیی بەھەموو سایە و ئامار و وشەکانییەوێ خۆنواندنیکی قارونیانەى پێ فیزو ھەواو خۆ بەگەورە

گرتوومان بۆ وێنا ده کات که خه یالی خۆنهر له ناخی خۆیدا به هه موو لایه کدا ده باتو، دیاره خه یالیش وینه یه کی خه یالیی گه وره کراو قه بهش بۆ خۆی ده کیشیت. به لām هه رچه ندیك خۆناندنو خۆده رخستنه که ی -قارون- له به رچاوی گه له که ی بجهینه باز نه ی گریمانو مه زنده کارییه وهو، هه رچه ندیکی له باره وه بلێن، هه ر که م و کورتهو، گریانه کانیشمان به که م داده نریت، بۆیه پتویست ناکات هیچی له باره وه بلێن، به تاییه تیش، که له فه رمووده راست (صحیح) هکانیشدا هیچی له باره وه نه هاتوهو، هه ر ریوایهت و گیرانه وهیه کی تری له سه ر هیئرابیت ته وه هه ر له ده قه پووچه له کانی (ئیسرائیلیات) وه وه رگیاوان، که به هیچ شیوه یه ک شیاو نییه سوودیان لی وه رگیری، یان شتیکیان لی به یئریت.

پاشان بیگومان هیئانه وه ی تهو ریوایه ته ناراست و ناجیگیرانهش (چیژی بیر کردنه وه ی خۆنهر له چۆنیه تی خۆناندنو خۆپازاندنه وه که ی قارون) هه رام ده کاتو، ناهیلتیت وینه یه کی لووتبه رزی و خۆ به زل دانه رانه ی تهو کا برایه له خه یالیدا وێنا بکات.. ده با ری به خه یال ده ین، که چۆن تهو (که شخه بی و خۆبادانه ی قارون له نیو گه له کهیدا) وێنا ده کاتو، با خه یال به هیچ وتهو ریوایاتیک ی ناراسته وه کۆت و پتوه ند نه که ین.

قارون بهو شیوه نابه جیه ی خۆپازاندنه وه چووه نیو گه له هه ژارو که م ده سه ته که یه وه، تا کو گرفتارو دلته نگیان کات به وه ی گوایه له خۆیان ده و له مه ندتره به هیژتره و، هه ر خۆی له نیویاندا له ژیانیک ی پر نازو نیعمهت و خۆشی و رابواردندا ده ژێو، گوایه هه ر خۆی مانای ژیان ده زانی، ئیتر تهوان بی بهش و مه حروم بن له خۆشیی ژیان و خۆشگوزهرانی.

ئه م ره فتاره بی شه رمانه یه ی (قارون)، هه مان ره فتاری تهو که سانه شه، که له سه ر شیوازی تهو رویشتوونو، مالو سامانی خۆیان له فیتنه و ئازاردانی خه لکیو، خۆ به زل زانی و خۆ نواندنو، که شخه بی و له خۆبایی بووندا به کاره یناوه.

زۆر ئو كەسانەى بەخۇرازاندنەو وە جوانكارىى زياد لەپادەو دەچنە نىو خەلگىيەو تاكو دليان ئازار بەدەو گرفتارى خەم و پەژارەيان بكن.. زۆرىشن ئو كەسانەى شت و مەك و كەل و پەلى گرانبەهاى خويان دەخەنە بەرچاوى خەلگى و ھەوالى كەرەسەى خوشى و بەدپەفتارى و بى ئاپرووى و دياردەكانى خو گۆزىن و ئارايشتيان بۆ كەسانى تر بلاودەكەنەو و، دەربارەى ھەمە چەشنى و ھەمەپەنگىي خۇراك و خواردنەو و جل و بەرگ و بابەتى ناوماو كالاو بەرگى دەگمەنى خورى و ئاورىشم و خانوو كۆشكەكانىشيان دەدوين.

ھەندىك كەس لەوانەى ھەمىشە بەزىنەت و خۇرازاندى زياد لەپادەو بەنىو گەل و ھۆزو عەشرەتياندا دەسووپىنەو چەندەها پەلى زيادترىان لە -قارون- تىپەپاندو وە پاشان ھەر ئەوانىش بەتوندترىن شىو سەتم و دەستدرىژى ئەنجام دەدەن و لە (قارون) توندتر فیتنەو گرفتارى بەسەر خەلگىدا دىنىت.

### "ئەوانەى بە (قارون) ھەلخەلەتابون"

(قارون) خو و مالا كەى ھوى فیتنەو گرفتارى گەلەكەى بون، ئەو بوو كاتىك بەو شىو خۇنەندەو كەشخەيەو بەنىوياندا دەگەرا، كۆمەلىك پى ھەلخەلەتا.. قورئانىش ھەوالى ئو فريو خواردن و ھەلخەلەتانەيانى پى گەياندوين: ﴿قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ (القصص ٧٩) .. واتە (ئەوانەى ژيانى دىيان دەويست گوتيان: خۆزگە ئىمەش وەك قارون، مالو سامانى زۆرمان پى بەخشاى، بەراستى ئو زۆر بەختەوەرە) .. كەواتە قورئان وەسفى ئو جۆرە كەسانەى بەو كەردو و، كە حەزىان لەژيانى دىياىە .. ئەم سىفەتەش بنچىنەى لادان و گومراپوونىانەو، ھۆيەكى بەھەلە پوانىن و تىكچوونى پىوەرەكانىانە، چونكە ژيانى دىيان دەويت، ھەر بۆيەش

كَاتِيكَ (قارون) دهينين كه خاوهنى چەندين دياردهى خۆنوندنو خو به گوره دانانه وای دادهينن كه خويان له ناست نهودا زور هه ژارو بى به شن، ئيدى هيواى نهوه دهخوازن وهك نهو هه مان كه ره سهو شت ومه كى جوان و رازاوهى ژيانى دنيايان هه بيتو، وهك نهو يش مالو گه نجينه له سه ر يه كه له كه بكنو، له هه مان ژيانو گوزه رانى وهك نهودا بژين، نهو هبوو به خه مو ناخ هه لكيشانه وه گوتيان: ﴿يَلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوقِرَ قَرُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾

نهوان قارونيان به خاوهنى به شو و شانسى كى گوره داناهو ته نها به هوى نارايشتى ژيانى دنياو مولك و مالىه وه، چونكه له لای نهوان پيوهرى به خت و شانس زورى مولك ماله.

خو نه گهر وهك قارون خوازيارى ژيانى دنيا بونايه نهوا بهو نه ده خه له تان و، بهو خورازاندنه وه يهى گرفتار (مفتون) نه ده بوون و به خت و شانسى گوره يان به زورى مالو سامان و كه شخه يى و كه لو په لى بريكو باقى دنيا دانه دهنه. رازو نه ينى هه له خه له تان يان نهو هيه: ﴿يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾. قورئانيش كاتيك سيفه تى نهو هه له خه له تان وه مان بو باس دهكات، داوامان لى دهكات كه نايت ئيمه ش هه مان سيفه تى نهوان له خو بگرينو، نايت وهك نهوان به ديارده پووچه لو ساخته كانى دنيا بخه له تيينو، نايت وهك نهوان ناخو داخ بو نهو دياردهو رواله ته سه رنج راكيشانه هه لكيشين.. ههروهه قورئان داوامان لى دهكات كه خوازيارى ژيانى دنيا نه بين، بهلكو خو مان له سه روويه وه بگرينو ته نها خوازيارى روژى دوايى و به هه شتى خودا بينو هه ولى ته واويشى له دنيا دا بو بدهين.

به راستى و بى هيچ گومانى كه فه رمايشته كه ي خودا زور راست و ره وانه، چونكه هه ر كه سيك ژيانى دنياى ويستبيت و ژيانى روژى دوايى له بير چوو بيته وهو، ته قه للى زور كردنى دياردهو رواله ته جوانكارى به كانى دنياى دايت و به خته وه رى زورو به ختى گوره ي به زور كردنى نهو دياردانه له قه له م دايت و، خو يشى له گه ل نهو

كه سانه بهرورد كرديت، كه خاوهنى مولك و داراين، ئهوا هر خه مبارو دلته ننگ و ناخ هه لكيش بووه، بهوپه پرى جوش و په له قاژه و حه سرت و شه و قه وه ناو اته خوازى ته وه بووه هه مان مولك و دارايى و كهره سى دنيايى هه بيت.

به لام ئه و كه سهى پوژى دوايى خواستووه، داواى نيعمه ته بهرده و امه كهى كردووه، خوازيارى خوښى و خيروييره كاني بووه، نرخى ژيانى دنيو و كهره سه و دارايييه كاني زانيوه، ئهوا هه رگيز له خسته نابريت به و مولكهى كه مولكداران له دنيا دا هه يانه و، ناو اته خوازى مولكه كه يان نيه و، به حه سرت و په له قاژه شه وه خوى بو ناتوينيته وه، بهلكو خوى له سهر و و ئه و ديارده و كهره سه بى نرخ و بى به هايانه وه داده نيت.

خوداى پهروه ر دگار له ديار ترين و روشن ترين رينماييدا فرموويه تى:

﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وِزْنٌ وَتَفَاخُرُ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ بَنَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَّعٌ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾ سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ الحديد﴾.

واته: (چاك بزائن كه ژيانى دنيا ته نيا يارى و گه مه و رازانده وه و خو نواندن و به خو نازينى نيوان خو تان و، زور كړدى مال و سامان و منالانه، وهك بارانيكى به پيت كه ببيت هوى به رهه ميكي زور و جوتياران سه رسام كات و پاشان وشك ببيت و زهر د هه لگه ريت و، دواتریش وردوخاش بيت، بينگومان له پوژى دواييدا سزاي سه خت و دژوار بو دنيا په رستانه و، ليخوشبون و په زامه ندى خوداش بو ئيماندارانى دنيا نه ويسته .. بينگومان ژيانى دنياش (به بى خواپه رستى و باوه رداريتى) جگه له وهى



رأبواردنێکی کهم و هۆی ههڵخهڵهتانه و چهندان کهسی پێ له خشته دهبریت، هیچی تر نییه.. کهواته ئهی ئیمانداران پێشبرکێ بکهن بۆ به دهست هیسانی رهزامهندی و لیخۆشبوونیک، که له خودای پهروهردگارتانهوه دهست دهکهوێت و، بۆ به دهست هیسانی بهههشتیک، که رووبهره کهی وهک پانتایی ئاسمان و زهوییه و بۆ ئهو کهسانه ئاماده کراوه، که باوهریان به خودا و پێغه مبه رانی هیناوه و کرداری چاکیان کردووه. ئهمهش ریزیکی تایبه تییه له لایهن خوداوه، که به خواستی خۆی دهیکاته خهلاتی ههر که سێک لهوانهی شایستهین، خودا ههر خۆشی خاوهنی فهزڵ و به خشی زۆر گهوره و نه برأویه).

### "کێ زۆر به خته وهره؟"

ئهوانهی خوازیاری ژیا نی دنیابوون و، به قارون ههڵخهڵهتان و گرفتاری ئهو مولک و سامانهی بوون و، کاتیک قارونیان به و دیاردهی خۆپازاندن و کهشخهیییه وه بینی، به که سێکی زۆر به خته وهره (ذو حظ عظیم)یان دانا.. به خته وهری و خوشبهختی له لای ئهوان خۆنواندنی دنیا یییه و، دیاردهکانی نازو نیعمهت و زیاده رویی که رهسهکانی دنیا یه، خاوهنی ئهم بهخت و بهشه گهوره یه ی دنیا ش ههر ئهو که سه یه، که ئهو دیارده و که رهسه و ئامرازانه یان هه بیته، به لام ئایا باری راستی و حهقیقه تی مه سه له که ئاویه؟! ئایا ئهمه پێوه ری بهختی زۆر و گه وهریه؟! ئایا ههر کهس خاوهنی ئه وه بیته به خته وهره و ده سترۆیشته و؟!

به راستی دیارده و پوآله تهکانی ژیا نی دنیا و، پهنگهکانی خۆپازاندنه و ی نیو دنیا هه میشه یی و نه مرین، به لکو کاتی و سنووردان، سه ره نجامیان نه مان و برآنه ویه، ئیدی چۆن مولکداریتی ئهو پوآلهت و رهنگانه پێوه ری خوشبهختی و زۆری بهخت و بهشن؟ چۆن شته کان به پێوه ری کاتی و برآوه هه لده سه نگێترین؟! دیاره به کاره یان و

خۆشی چهشتن لهو پڕوالته و رهنگو ئامرازانه به نازو نيعمهت و دهست بلاویشهوه، هه میشهیی و بهردهوام و ههتا ههتایی نیین، به لکو سه ره نجامیان هه ر نه مان و تیاچو نه و، له جیگه شیان دا هه ژاری و بێ بهشی ده چه سپێتن، جا چۆن خاوه نه که یان خۆشبهخت و بهخته وه ره که نه مه سه ره نجام و ئاکامی بیته؟!

له راستیشدا (قارون) خاوه نی بهختی گه وه ره (ذو حظ عظیم) نه بووه، نه گه رچی پاستی و راده ی خۆپازاندنه وه که شی ئاوا بوو بیته.. هه ر نه مهش چاره نووسی رابواردن و لێ حه وان هه ی بووه.. هه ر که سیکیش له چۆنیه تی مو لکدار بیته و خۆپازاندنه وه و ژیا نی دیا دا وه (قارون) بیته، نه وا ئه ویش بهخته وه رو خۆشبهخت نییه سه ره پای نه وه ی که هه لئه له تاوانیش واگو مان به رن.. له راستیدا مرۆقی بهخته وه رو خاوه نی بهختی مه زن نه وه که سه یه، که حه قیقه تی زیندووی مه سه له کا نی ده سگێر بوو بیته نه ک دیا ره ساخته و له خشته به ره کا نی.. مرۆقی بهخته وه ره نه وه یه له حه قیقه تی ژیا ندا بژی و تام و شیرینییه که ی چه شتی بیته.. مرۆقی خاوه ن بهختی مه زن نه وه که سه یه، که با وه رو قه ناعهت و دنیایی و کامه رانیی دییته وه.. مرۆقی بهخته وه ره نه وه یه، که به خۆشییه نه برا وه کا ن و به هه شتی هه میشه یی و پر له نيعمه تی خودا وه سه رکه و تو بیته. نه مهش ته نها بۆ ئیما نداری راستگۆ و به ئا رام و جیهاد کاره.. وه ک خوداش فه رموویه تی:

﴿وَلَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (آل عمران)

واته: (ئه ی پێغه مبه ر.. خه فهت مه خۆ بۆ نه وان هه ی به په له به ره و کفرو بێ با وه رپی ده چن، چونکه نه وان هه ناتوانن هه یج زه ره رێک به خودا بگه یه نن، خوداش ده یه و بیته هه یج بهخت و به شیکیان له قیامه تدا پێ نه به خشیته و، سزایه کی گه وه ره شیان بۆ ئاماده کرا وه).

كهواته بهختی مهزن (الحظ العظيم) ئهوه بهختهوهرییهی رۆژی دواپییه نهك هه  
 دنیا.. خۆشی و حهوانهوهی نیۆ نازو نیعمهتی بهههشته، جا ههر كهسیك لهو نازو  
 نیعمهتهی بهههشت بێ بهش بیته، ئهوه ههچ بهختیکی نیه. له راستیدا كافرانیش  
 بۆیه ههچ بهختیکیان نیه، چونكه لهو نیعمهتهی بهههشت بێ بهشن، راستیی  
 بهختهوهری و بهختی راستهقییهش له دنیا دا ئهوهیه كه له ناخی رهوشتبه رزی و  
 خۆرازاندهوه به تهدهب و ئاکاری جوان دایه، له مامهله له گهڵ كهسانی دی به گیانی  
 له خۆبوردوویی و سانایی و لیبوردن و بهزهیی یهوهیهوه له چهشتنی تامی قهناعت و  
 دنیایی و کامه رانی دایه، خاوهن بهختی مهزن ئهوه كه سهیه كه خودا ئههه فزلهی  
 پێداوه و ئهوه نیعمهته گهورهیهی پێ به خشیوه، خودا فهرموویه:

﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ  
 وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾ (٣٤) وَمَا يُلْقُهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقُهَا إِلَّا  
 دُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ فصلت ﴿٣٥﴾

واته: (بێگومان چاكه و خراپه وهك يهك نین، جا ئهه باوهردار به جوانترین و  
 چاكرترین شیوه بهرنگاری خراپه بههروهوه چاكه له گهڵ خراپهكاره كه دا بكه، ئهوسا  
 دهبینیت ئهوه كه سههه، كه دوژمنایهتییهكت له گهڵیدا ههبووه بووه بهدۆستیکی  
 پارێزهرو گیانی به گیانی، ئههه سیفهت و رهفتاره جوانهه له خۆبوردوویی ههچ  
 كهسیك ناتوانیت بینوینیت تهنها كهسانی ئارامگر نه بیته، ههروهها ههچ  
 كهسیكیش ههلوێستی ئاواي بۆ پێشان نادریت، تهنها كهسیکی بهختهوهرو خاوهن  
 بهختیکی گهوره نه بیته).

## "وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ"

دواى شهوى قورئان سيفه تى به قارون فریودراوانمان بؤ روون ده کاته وه و رازو نهیښی پې هه څه له تانیاں دهرده خات، سيفه تى شه که سانه شمان بؤ باس ده کات، که پښی نه څه له تاوونو له و تاقیکړدنه وه و گرفتاریتیه دا سهرکه وتووبوون، شه که سانه شه وان، کاتیک و تهو (خوزگه به قارون خواستنی فریودراوانیاں گوی لیده بیت) که هز ده کهن هه مان سامان و دیاردهی خوناندنی شه ویان ده سکه ویت، خیرا به ثاوت خواستنه وهی فریودراوه مه فتونه کان په ست ده بنو، وه لامیکیان ده دهنه وه و راستیی مه سه له کیان پې ده لینو، تیروانینه که شیان بؤ راست ده که نه وه، وه که خدا فهرموویه: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَن ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقٰهُا اِلَّا الصّٰبِرُوْنَ﴾ (٨٠) القصص... واته (شه که سانه ی به هو ی زانست و شاره زاییه وه راستیه کانی باوه ریان پې گه یشتبوو، به و که سه دنیا ویست و خوزگه خوازانه یان گوت: (کوره قوربه سهرتان وریابن، شه و بؤ بیر ناکه نه وه له وهی پاداشتی خدا زور چاکتره بؤ شه که سه ی باوه ریکی پته وو دامه زراوی هه یه و کرده وهی چاکي کردوه. شه پاداشتهش ته نها نارامگران و خوراگران ده ستیان ده که ویت).

قورئان و هه مه سه له که ده خاته پروو، وه که شه وهی بیه ویت رازو نهیښی سهرکه وتنو بلندی له ناست دنیاو سهر فراز بوونی شه نیماندارانه و، بنه مای راستگوویی حوکه کانیان و، چاکي دامه زرایان و دهر وازه ی تیروانینیا مان بؤ ده ستنیشان کات، تاکو نیمه ش ده سته یه سهریان و وهریان گرین و په یه وریان بکه ین.. شه مه ش هه ر زانسته ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ﴾ به راستی شه وانه ی زانست و شاره زاییان هه بوو، قارون و خوناندنه که ی و مولک و

سامانه کهیان به چاویلکهی زانست دهیینن و بهو شیوه بینراوییهیان دهباخسته بهرچاوی ئهوانهی، که زانست و شاره زاییان نهبوو، مامه له له گهڵ کردنیشیان ههر له سهر بناغهی زانست بوو به تهرازووی زانست قارون و سامانه کهیان دهکیشاو دیتیان هیچ شتیکی نیه وهژارو بی نهواو نه گبهته .. دیتیان فهوتاوو خهساره قهندو بی به شه .. دیتیان ئازاربارو به دهبهخت و ده رکراو له ره همتی خودایه، بۆیه داوایان له فریودراوانی تر کرد که ئهم راستیه بزنان تاکو پهردهی سهرچاویان لاجیت. بێگومان زانست رازو بنه مایه و، پارێزراوی و پرزگاریش به زانسته وهیه. واته: زانست له سه پر راستیی شته کان .. زانست له سهر هوکارو دیارده و پهنگه کانی به خته وهری و شادمانی و خێرو به ره کهت، زانست ده بارهی ئه نجامه نه پراوه و هه می شه بییه کان و داوا کردنیان و هه ول بو دانیان، زانست له سهر کاروبارو پوالت و دیمه نه ساخته و له نیوچووه کان و شانازی پیوه نه کردنیان. ئه مه یه زانستی راست و دروستی خودایی و، هیچ که سیکی خاوه ن ئهم زانسته فریو ناخوات و هیچ خاوه ن زانستیکی ئاواش له خۆبایی ناییت، هیچ که سیکی خاوه ن زانست و زانیاریش خوازیاری دنیا و دیارده کانی خۆناردنی دنیا ناییت و، رۆژی دوا یی و پا داستی خودای بیر ناچیت. وادیاره بۆ جهخت کردنه سهر ئهم مانایه خودا فره موویه تی:

﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ آجَحَبَ الْكُفَّارِ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَبًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ الْفُرُورِ ﴿٢٠﴾ الحديد﴾

(پێشتر واتای ئهم نایه ته مان به کوردی لێک دایه وه) .. سه ره تای ئهم نایه ته به وشه ی فره مان پێکردن (أمری) (بزائن) (اعلموا) ده ست پێ ده کات، بزائن بزائن (اعلموا اعلموا) تاکو به هه له بۆ دنیا نه پوانن .. بزائن هه قیقه تی دنیا و جوانی و

پازاندنه وه کانی چیه هه تا کو پئی نه خه له تین.. هیچ شتیکیش وه ک زانین سوودتان پئی ناگه یه نیت و پرگارتان ناکات، مه گهر ته نه ا نه ییت، که له کهسانی زانستمه ندو به هره وه رانی زانین بن. نه و که سه ی به شیکي دیار له ژیانی دنیا و ئالا و والا و زینه ته کانیان پئی درابوو له چ ئاست و پله یه کی نه و که سانه دا بوون، که زانست و زانیاریان پئی درابوو؟ ئایا هه ردوولا وه ک یه و هاوشانی یه کدین؟ (هل يستوي الفريقان)؟.

### پاداشتی خودا له ژیانی دنیا بو کی چاکتره ؟!

نه وانه ی زانیاریان پئی درابوو چیان گوت به وانه ی که به دیارده کانی ژیانی دنیا خه له تا بوون؟! پئیان گوت: (کوربه وریابن پاداشتی خودا چاکتره بو نه و که سه ی باوه ری به خودا و پیغه مبه ران و سه رجه م مه خلو وقاتی دیار و نادایری هیئاوه و کارو کرده و ی چاکی کرده) ﴿ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۖ﴾ (٨٠) القصص پینگومان نه و فریودرا وانه یان بانگ کرد بو زانینی باری راستیی مه سه له کان و، ئاراسته یان کردن بو داوا کردن و به ئاوات خواستنی نه و شتانه ی، که شایسته ی داواکاریین، رینماییان کردن بو خواستنی پاداشتی گه وره و نه برپاوه ی خودا.

پاداشتی خوداش چاکتره، چاکتره له مالو مولکی قارون و گه نجینه و که ره سه پازینه ره کانی، چاکتره له دیارده و نه خش و نیگاره کانی دنیا، چاکتره له هه موو سامان و داراییه کی سامانداره کان، چاکتره و چاکتره له هه موویان، چونکه هه ر پاداشته که ی خودا ده مینیت و هه میشه یی یه و له نیو ناچیت، چاکتره له به رنه و ه ی هه ر به و پاداشته دل و ده روون ئاشنا ده بیت و گیان شاد ده بیت و تام و چیژی ژیانیشی پئی خو ش ده بیت. چاکتره له به رنه و ه ی به لگه ی خو شه ویستیی خودا و ره زامه ندی و به خشه کانیه تی. پاداشتی خودا چاکتره و، شایسته ی نه و ه یه که دل و

دهروون بیهوازیت و چاوه کانی بۆ پروانن و خهڵکی به وره و سووربوونهوه به ره و لای برۆن، ههروهها پاداشتی خودا شایستهی ئه وه شه، که هه موو مال و کات و ته مه نی مروقی له پیناودا ته رخا ن بکری ت و، هه موو وزه و توانا و ئیمکاناتی کیشی بۆ بخری ته گهر. پاداشتی خودا بۆ ئیماندار چاکتره ﴿ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ چاکتره بۆ ئیماندارێ چاکه کارو به ئه مه ک ..

پاداشتی خودا هه موو که سی نک به ته مای نییه و، هه رکه سی نکیش به ته مای بی ت ده ستی ده که ویت، هیچ که سی نکیش وه ک به هره وه ری زانیاری ئیمانداریتی به ته مای پاداشتی خودا نییه .

هیچ که سی نک وه ک ئه و که سه ی با وه ری هی نا وه و کار وه ف تاری جوانی هه بو وه پاداشتی خودای ده ست نا که ویت، چونکه ری گه ی به ده ست هی نا نی پاداشتی خودا و شاد بوون به به هه شتی هه می شه یی، هه ر با وه ره ی نا ن و چاکه کاری به، دیاره هه ر ته نها به ئا وات خوا ستن و به خه یال و خه و بینین پاداشتی خودا ده س گیر نا بی ت. هه ر به گو مان و بۆ چو ون و پرو پا گهن ده ش ده س گیر نا بی ت، پاداشتی خودا ته نها به رو یشتن به سه ر ئه و ری گه یه دا ده س گیر ده بی ت که مروقی پی ده گه یه نی ت، ئه ویش ری گه ی با وه ره ی نا ن و کرداری چاکه کرد نه .. ده با وریا بین ﴿وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، ئه مه و ته ی زانسته ندان بوو، ئه وه ی شایه تی له سه ر راستی ئه م و ته یه ی به خته وه رانی زانست ده دات، فه رمایشتی کی تری خودایه که له سووره تی (کهف) تییدا ده فه رمو ی ت: ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّالِحَةُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرًا أَمَلًا﴾ (٤٦) الکهف.

هه ندیک که س ته نها ژیا نی دیا و جوانی به کانیان ده ویت، پاداشتی خودایان له بیر کردو وه ته نها پاداشتی دنیایان مه به سه ته .. دیاره ئیماندارانی چاکه کاریش

هه‌ن و ته‌ن‌ها پاداشتی خودایان ده‌وێت، به‌لام خودا پاداشتی دنیا‌شو روژی  
 دوایشیان پێ ده‌دات، وه‌ك ده‌فه‌رموێت: ﴿... وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ  
 مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ﴾ (آل عمران)..  
 هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموێت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا  
 وَالْآخِرَةِ...﴾ (النساء) (١٣٤)..  
 بێگومان خودا به‌لێنی داوه به‌وانه‌ی باوه‌ریان  
 هه‌ی‌ناوه‌و کرداری چاکیان کردووه‌و به‌ته‌مای پاداشتی خودان، ئه‌و پاداشته‌ چا‌ك و بێ  
 وینه‌یه‌یان له‌ روژی قیامه‌تدا پێ ده‌به‌خشیت، وه‌ك پێیان ده‌فه‌رموێت:

﴿... لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَنَّهُمْ جَهَنَّمَ بِجَهَنَّمَ مِنْ تَحْتِهَا لَا أَنْهَرُ  
 ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ﴾ (آل عمران) ..



## وَلَا يُلْقِنَهَا إِلَّا الْأَصْطَرُوتُ

پاداشتی خودا بۆ ئیماندارێ چاکه کار باشته، بهلێ ئهمه حهقیقهتیکی جوان و دروست و بنهبر (قاطع)ه که هیچ گومان و شک و ناتهبایییهکی تێدا نییه. بهلام ئایا خهڵکی ههموویان پهی بهم حهقیقهته دهبن و دهیناسن؟! ئایا ههموو خهڵکی وهری دهگرن و مامهلهی لهگهڵ دهکهن؟ نهخێر، چونکه کهسانێک ههن و پهرده لهسهه چاویانه و ئهم حهقیقهته نابینن، لهسهه دلێشیان ههر پهردهیهک ههیه و پهی پێ نابهن.. لهعهقلێشیان دا بیرێکی تێکهڵ و پێکهڵ و پر لهتم و فرو شیواو ههیه، که لێی بێدار نابێتهوه.

بێگومان قورئان ههوالی داوه، که تنهها کهسانی بهئارام و خۆپارگر وهری دهگرن و پهی پێ دهبن ﴿وَلَا يُلْقِنَهَا إِلَّا الْأَصْطَرُوتُ﴾.. سهبر (ئارام گرتن)یش مهرجی پێ زانیی ئهم حهقیقهته وهرگرتهیهتی.. مرۆفی ئارامگریش ئهو کهسهیه، که شایانی وهرگرتهیهتی لهخوداوه، کهسی بێ ئارام و پاراش لێی بێ بهشه.

بهلام ئارام گرتن چییه؟ ئارام گرتن لهسهه بهلاو گرفتاری و تاقیکردنهوهکان، ئارام گرتنه لهسهه فیتنهگیرپی ستهمکارو، لهسهه مهینهتی توندو نارهحهت. کاتی که مرۆفی ئیماندار خاوهنانی مال و سامان و گهنجینه دهبینیت، بههۆی ئارامگیریهوه خۆی لهسهروو ئهوانهوه رادهگریت، کاتی که دیارده سههرنج راکیشهکان و ههواو نارهزووش دهبینیت، ههر به ئارام گرتنهوه خۆی بهسهریان دا زāl دهکات، کاتی که کهسانی گرفتار و مهفتون و خهلاتاو، بهزینهتی دنیاو خوشیهکانی دنیا دهبینیت، تنهها به ئارام گرتن خۆی لهناستیان دا قایم دهکات و، هیچ شتیکیش لهرووخانی وهک ئهوانی رزگار، ناکات تنهها ئارام گرتن نهییت.

ئارامگرتن توێشوویهکی گهوره و کۆمهکیکی نهپراوه، بهخششیکی تهواو

نه بووه (وَلَا يُلْقَهَا إِلَّا الْغَاسِقُونَ) ئارامگرتوان (صابرون) ئهوانه که دهزانن ههر پاداشتی خودا چاکتره ههر ئهوه چاکه که لای خودایهوه، ههر نیعمهت و بههشتی خوداش چاکن. بۆیه ئهم پاداشتهش به ئارام گرتن داوا دهکات، به ئارامگرتن ههولێ بۆ ده دات. به ئارام گرتن له سههر ههلوێستی خوێ ده مینیت، به ئارام گرتن له سههر ئهم راستیه جیگیر ده بیئت.

### "کۆتایی و سههره نجامی - قارون"

خودا فەرموویهتی: ﴿فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ﴾ (٨١) القصص، (خوێ و خانه و مالیمان بهزهویدا برده خواری، هیچ دهسته و تاقمیک بهبی خودا نه یان توانیوه یارمهتیده ری بنو، له یارمهتیدراوانیش نه بو).

(قارون) مایه ی فیتنه و گرفتاری بو بۆ گه له که ی، به راستیش فیتنه رووی داو، تاقیکردنه وه ش کۆتایی پێ هات له کاتی کدا واده ی کۆتایی هاتنی رۆلی قارون هاته پیش، بێگومان مالو سامان بۆ خودی قارونیش مایه ی فیتنه و گرفتاری بوو، ئه ویش پێی ته فره دراو مه فتونی و بوو له تاقیکردنه وه که شدا دهر نه چوو و سه ره نجام: خوێ تووشی بوو و سزای خوێ پێ گه یشتو، شایانی ئه شکه نجه و نازار بو.

(قارون) سته می زیاد له راده ی له گه له که ی کردو له سنوور دهر چوو، ئینجا سه ره گهردان و لووتبه رزو به زه بر دهر چوو، به خوێ دهنازی و سه ری لی تیک چوو، بۆیه به و شیوه خوێ ناندن و خوێ رازاندنه وه یه وه به نیو گه له که یدا سوورایه وه و نازی دهر کردو پۆزی لی ده داو که شخه بیی ده کرد، ئیدی خوێ و خه لکیشی خراپ کرد، له هه موو ئه و تاوانانه شدا ئه و په ری خرابیی گرت به ر. تا له ئاکامدا کاتی چینه وه ی به ره مه



خه لکیدا سووپاوه تهوه و هیچ بواریکی بۆ پاشگهزبوونهوه له بهردهمدا نه ماوه وهه موو شیوه و جۆرو رهنگیکێ ئازاردانی گه له کهی به کارهیناوه، ئیدی چی بۆ ماوه تهوه؟! ئه وه بهم جۆره گه پانهی که به خۆیدا نازیوه و که شخهیی پێوه کردوه و رقو توورپیی خودای به سهر خۆیدا هیناوه و داوای پیشخستنی سزا کهی کردوه و به په له وهه له داوان خۆی پێ گه یاندوه و که وتۆته ناوی.

هه موو دهوله مه نه ده خۆ به زل زانو لووتبه رزه کان بهم رهنگه رهفتار ده کهن، به تایبه تیش هه تا لووتبه رزی و خۆ به زل زانیان زیاتر بیته، ئه وا گوناوه سزا که شیان زیاتر ده بیته، هه رچه ندیکیش زیاده رویی له که ره سه ی خۆشی رابواردن و به دره وشتی و به خۆنازین و له خۆبایی بوون دا بکهن، ئه وا به شیوه یه کی زیاتر سزا و رقو توورپیی توندی خودا به سهر خۆیاندا دیننو، په له یان له که وتنه نیو ئه و سزایه دا کردوه. خوداش فهرموویه: ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمِلُّ لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمِلُّ لَهُمْ لِيَزِدَّادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ (آل عمران ۱۷۸)، واته: (ئه وان ه ی کافر بوون وا نه زانن مۆله تمان داوون و نازو نيعمه تی دنیا مان پێ به خشیون و گوايه ئه وه مایه ی خێرو خۆشییه بۆیان، ئیمه بۆیه مۆله تیان ده دهین تا گوناوه تاوانیان زیاتر بیته و سزایه کی سه رشۆر که ریش چاوه رپیان ه).

تاوانی قارونیش که به خۆنواندن و خۆرازانده وه ی زیاد له پاده وه به نێو گه له کهیدا سووپاوه تهوه، بووه هۆی به ناخی زه ویدا بردنی خۆی و خانه و مالێ ﴿فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ﴾ به و ناخی زه ویدا بردنه ش (قارون) کۆتایی پێ هاتوه و فیتنه و به لای نه ماوه و مالۆ سامانی شی بزیووه و له به رچاوان نه ماوه .. زه و ی درزی داوه و قووتی داوه، خۆی و ئه و خانووه ی قووت داوه، که هه موو مالۆ سامان و گه نجه کانی تیدا بووه.

قورئان چۆنیه تییه ئه و به ناخی زه و ی دا بردنه ی شی نه کردۆته وه به درێژی باسی

ليوه نه كردهوه، له بهر نهوه بۆ ئيمه شياو نيه كه ههچ قسهو باسيك له وباريهوه له وته ههلبه سترهوه كانى جووله كهو (اسرائيليات) يانهوه وه گرگين، به لكو تهنها شيواى كورتكردنه وهى نايه ته كهو رادهى زانراوى و نه زانراوى چيرۆكه كه ره چاو ده كهين و قورئان چۆنى ههناوه ئيمهش ههه هههدهى لى باس ده كهين و پتر له قورئان له سههري ناپۆين.

زانايانى تهفسير له پرى گيزانه وهه له مههه تهفسيرى خويان بۆ نهو به ناخى زهوى دابردنه فهرمووده هه كيان به پلهى (صحيح) له پيغه مبهروه عليه السلام گيزاوه تهوه كه فهرموويه تى: ((بينما رجل يمر إزاره، اذا خسف به، فهو يتجلجل في الارض الى يوم القيامة))<sup>(١)</sup>. واته (له كاتيكدا پياويك شهروالو پانتۆله كهى له بهر لوتبه رزى به دواى خويدا ده خشيئى، كتوپر به ناخى زهويدا براو تا رۆژى قيامهت ههه به قولاوى زهويدا ده بريئ). گوتوويانه (مه بهست له م پياوهى نيو فهرمووده كه - قارون-ه).

زاناي ئيسلام (ابن حجر)، كه نازناوى (الحافظ)ى ههيه به هوى نهوهى ژماريه كى ههچگار زۆرى فهرموودهى له بهر بووه، له كتيبه كهيدا (فتح البارى) وله شيكردنه وهى نه فهرمووده ههيدا گوتوويه تى: (علامه الكلابادي) له كتيبي (معانى الاخبار) دا سووره له سههه نهوهى، كه نهو پياوهى له فهرمووده كه دا باسى هاتوه - قارون-ه ههروه ها زانا (جوهرى) يش له (صاح) دا هه مان بيروپاى ههيه. (طبري) يش له (التاريخ) دا له (قتاده) وه گيزاوي تيبه وه، كه گوتوويه تى: (بۆمان باس كراوه كه (قارون) هه موو رۆژيك به قهه بالاي مروقيك به ناخى زهويدا ده بريته خواره وهه، تا رۆژى قيامهت ههه به نيو زهوى داده بريئ و ناگاته بنه كهى))<sup>(٢)</sup>.

نهو وتهيهى (قتاده)، كه (طبري) ههناوي تيبه وهه، ههچ به لگهيه كى له فهرمووده (صحيح) ه كاندا له سههه نيهه، بۆيه ئيمهش له ئاستى دا بى دهنگ ده بين وههچ ناليين.

(١) البخاري: كتاب اللباس (٧٧) باب من جر ثوبه من خيلاء (٥) حديث رقم (٥٧٩٠).

(٢) فتح البارى - طبعة السلفيه (١٠: ٢٦٠)

لێرەشدا گرنگ ئەوێه، که فەرمووده که بەراشکاوای ناوی (قارون)ی نەهیناوه  
هەرچەندە وای لێ بفامریتەوه، ئەم جوۆرە فەهەم و لێ تیگەیشتنەش بەدوور  
دانانریت و ئەگەری شیاوی هەیه.

بەهەر حال خودا (قارون)ی بەناخی زهویدا بردو، نەمال و سامانی سوودی پێ  
گەیاندو، نەگەنێجنەکان بەرگریان لێکردو، نەهیچ کەسیکیش لە ئادەمیزاد  
سەرخەری بوو: ﴿فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ  
الْمُنْتَصِرِينَ﴾.

(قارون) پۆشت و کەوتە نیو قوولاییهکانی زهوییەوه، گەنجینهکانیش تییدا  
سەرنگوم بوونو، وەك ئەوێ له دنیایهشدا نە ژیاپی و خاوەن مۆلك و سامان  
نەبوپی.

(قارون) پۆشت و تەنها چیرۆك و بەسەر هاته کە ی مایهوه، تابیی و بە پەندو  
دەرس بۆ گشت کەسیك، کە پەندی لێ وەر بگرنو، وەك قارون پەفتار نەکەن، تاكو  
ئەو سزایه، کە خودا بە قاروونی گەیاند بەر ئەوان نەکەوێت، چونکە گەر وەك ئەو  
پەفتار بکەن، ئەوا هیچ شتیك سوودیان پێ ناگەیهنیت و سزای خودایان لەسەر  
هەلناگری وەك چۆن قارون هیچ شتیك سوودی پێ نەدا..

## وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ

خودا له بهرچاوی (به نوێسرائیل) به هەردوو کۆمه‌له‌که‌وه (کۆمه‌لی ئیمانداره به ئارامه‌کان) و (کۆمه‌لی ساویلکه‌ خه‌له‌تاوه‌کان) قارون و مال و سامانه‌که‌ی به‌زه‌وی دا‌برده‌ خواره‌وه‌.

دیاره‌ ئه‌و ئیمانداره‌ به‌ ئارامانه‌ی به‌ (قارون) نه‌خه‌له‌تابوون، سوپاسی خودایان کرد له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی قارون و مالی و سامانه‌که‌ی له‌نیۆ بردو فیتنه‌و فه‌سادیی نه‌ه‌یشت هه‌روه‌ها دیاره‌ کۆمه‌له‌که‌ی تریشیان (واته‌ کۆمه‌لی هه‌له‌خه‌له‌تاوانیان) به‌ ئاگا‌ه‌یناوه‌ ته‌وه‌ له‌و قسانه‌ی که‌ پێشتر پێیان گوته‌بوون.

بێگومان ئه‌و ئیماندارانه‌ قه‌ناعه‌ت و باوه‌ریان به‌و رێساو بنه‌ماو یاسایانه‌ی خۆیان زیاترو زۆر تربوو، هه‌روه‌ها باوه‌رو متمانه‌و دل‌نیایی و یه‌قینیشیان به‌و رێساو بنه‌مایانه‌ یان زیاتر بوو که‌ خودا پێی گه‌یاندوون.

به‌لام ئه‌و ساویلکه‌و نه‌فامانه‌ی که‌ به‌ قارون هه‌له‌خه‌له‌تابوون، له‌ قورئاندا هه‌له‌یسته‌ نوێ یه‌که‌یان تۆمار کرا که‌ چۆن به‌جۆره‌ لا‌قرتی و فروشان و سه‌رسامی و سه‌رسو‌رمانی‌که‌وه‌ ئه‌ورووداوه‌یان بێنی و کاری تێکردن پاشان هه‌ر ئه‌م ساویلکه‌نه‌ دوو هه‌له‌یسته‌ی لێک جودا و دژ به‌یه‌کیان هه‌هبوو، ئه‌وه‌ بوو تاروژی دوینی که‌ - قارون - یان ده‌بی‌نی به‌وشیوه‌ خۆن‌اندنه‌وه‌ به‌نیویاندا ده‌سو‌رپێته‌وه‌ پێی ده‌خه‌له‌تان و هیوایان ده‌خواست و ه‌ک ئه‌و ده‌وله‌مه‌ندبینو، وایان داده‌نا که‌ ئه‌و زۆر به‌خته‌وه‌ره‌ به‌هۆی ئه‌و گه‌نجینه‌و سامان و که‌ره‌سانه‌ی که‌ شخه‌بی و خۆرازانده‌وه‌یه‌وه‌، هه‌ر بۆیه‌ تا‌دوینی ده‌یانگوت ﴿يَلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ

﴿٧٩﴾ القصص ﴿به‌لام ئه‌م‌ڕۆ (واته‌ رۆژی تیا‌چوونی قارون و سامانه‌که‌ی) دوا‌ی

به زه ويدا دابردنى قارون هه لويستيان گورپاوه، ده لئين: (سوپاس بو خدا ئيمه وهك (قارون) نه بووين و وهك نهو خاوهنى مولك و سامان نه بووين، دنا گهر وهك نهو بوينا، نهو خدا ئيمه شى به ناخى زه ويدا ده برده خوارى.. به راستى خدا منته و چاكه لى له سرمان هه بووه، كه هه ژار بووين).. جا سه يرى نهو گوتاره سر زه نشكاره قورنان بكه، چون ده باره يان ده دويى: ﴿وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَاثُرُ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَانَهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ (٨٢) القصص .. نهو وشه يه كه دركاندوويانه (ويكان) چهندين بيروپاى زانايان له سر مانا كه ي هه يه، امام (ابن كثير) له ته فسيره كه يدا گرنگرين نهو بيروپا و تانه ي هيناوه، وهك:

١- هه نديكيان ده لئين: وشه كه كورت كراوه ي رسته ي (ويلك اعلم ان...)، واته (كوره وهيل بو تو بزانه كه) له م رسته ي شدا پيتى (لام) لهو شه ي (ويلك) لبراوه، ههروه ها بو سووك كردنيس وشه ي (اعلم) لبراوه و بووه به (ويك ان) پاشان هه ردوو وشه ي (ويك) و (ان) پيكه وه لكينراون و بووه به (ويكان).

٢- (قتاده) ش ده لئيت: واته (نايا نه ت ديوه كه / ألم تر أن ..).

٣- چهند زانايه كيتريش ده لئين: (وشه كه له دوو وشه پيك هاتووه:-

أ- كه پيتى سه رسورمانه يان پيتى به ناگا هيناوه.

ب- (كان) به ماناي گومانم وايه و واى داده نيتم" ..

جا نه گهر سه رنج له م سى جوړه بيروپا و تانه بده ين، ده بينين كه وته ي دووه م و سييه م په سه ندن و له گهل (ماناي ثايه ته كه و نهو شوينه ي تييدا هاتووه و نهو چېرۆكه ي باسى ليوه ده كات" (١) ده گونجښ.

(١) پروانه ته فسيره كه ي (ابن كثير - ٣: ٤٠١).



ئهم کۆمهله کهسه سه رسام بوون بهو پروداوهی به سه ر —قارون— داها تو، تووشی راجله کانو دله خورپی بوون. جانیستا که ئهو رووداوه یان دیووه و به چاوی خۆیان سه بیران کردووه و کارتیتکراو بوون پیی، ئیستا باوهریان بهو ئیمانداره ئامۆژگارانه یان کردووه لهو ئامۆژگاریانه ی پیشویان دا، که پییان راگه یاندبوون. ئیستا زانیویانه، که خودارزق ورۆزی دها به ههر که سیك، یان که می ده کاته وه به گویره ی خواستی دانیایانه ی خۆی..

ئیستا زانیویانه، که قاروون به خته وه رو خاوهن به ختی زۆر نه بووه.. ئیستا زانیویانه که مالو سامانه که ی هۆی له نیو چوونی بووه و مایه ی ر قو توورپی خوداش بووه،... ئیستا زانیویانه ئه وان خۆیان خاوهنی به ختی گه وه (حظ عظیم) و به خته وه رن.. ئیستا زانیویانه، که که می مالو سامانیان منه تو نیمه تیك بووه له خوداوه. ئیستا زانیویانه، که کافران شادو سه رکه وتوو نابن و له ده ست سزای خودا ده ریا ز نابن.

ئیستا هه موو ئه م واتاو راستییانه یان زانیوه، به لام دره نگ زانیویانه، له کاتی کدا باوه رداره به ئارامه کان له کاتیکی زووتره وه زانیبوویان و په ییان پی بردبوو و دلیابوون لی و ئارامیشیان له سه ر گرتبوو، هه ر له سه ره تای فیتنه ی گرفتاری له سه مدا رۆچوون قارونه وه.

بیگومان هه ردوو لا (هه ر دوو جوړه کۆمه له که ی (به نو ئیسرائیل)) وه ک یه ک نین، نه له هه لۆیست و نه له زانیو نه له بروای بیگه ردا، یه کسان و وه ک یه ک نین، هه لۆیستیکی به تین و دلیابه خش له سه ره تای ده رکه وتنی یه که م پریشکی فیتنه و توندی تاقیکردنه وه قارونیه که وه یه کسان نییه له گه ل ئه و هه لۆیسته ی، که دره نگانیك له دوای بینینی واقعی پی راستی مه سه له که وه ده گیریت به ر..

هه ردوو زانینه که ش هه ر یه کسان و چون یه ک نین، واته زانینی زووترو له پیشتری کۆمه لی ئیمانداران، که زانینیکی به تین و رینماکار بووه و هیه چ شک و گومان و

دلەراوکییه کی تی نه که وتوووه و واقعی قارونیش هەر چه ندیک سته مکارو به هیزو لووتبهرز بوویت ئەو زانینه ی بۆ نه له رزاندوون. ئەم زانینه وهك زانینی ئەو کۆمه لهی دووم نه بووه، که زانینیکی له ناکاوو کت و پری بووه، گەر دوا ی بینینی پروداوه کهش نه بوایه، نه یانده دۆزییه وه لایان سه ری هه لئه ده دا، به تاییه تیش دوا ی ئەوه خه لکی هه موویان لیی ناگادار بوون و پروایان پی کردوو (واته بهو سه ره نجامه ی قارون).

بیگومان ئەم زانینه ی کۆمه لی دووم، که لای فریدوراوانی (قارون) سه ری هه لداوه، که له کاتیکی دره نگدا هه موو که سیکی هه لئه تاهه تاوو فریدوراوی وهك ئەوان، بی ئەوه ی پیوه ی ماندووین، هه ستی پی ده کهن، ئەمه ش هیچ نازییه تی و چاکه و تام به هایه کی تیدا نییه، چونکه دوا ی پروداوه که بیان زانیوه. بیگومان رووناکی به یان بۆ هه موو که سیکی خاوه ن دووچا و ده رکه وتو، حه قیه تیش بۆ هەر بینه ریک روون بۆوه هه موان له په ی پیبردنیدا یه کسان بوونو، له وه دا کهس چاکه ی به سه ره که سه وه نییه.

پاشان ناخۆ رۆلی عه قل لهو زانینه پاشوه خته دا چی بیته؟

ئه ی ئایا تیگه یشتن و هۆشیاری و زیره کی، چ رۆلێکیان هه بووه؟ بیگومان کهسانی ساویلکه و گه مژه ئه رکی ئەم به هره و وزانه په ک ده خن و هه ست به زانینی راستی مه سه له که، ناکهن ته نها دوا ی پرودا و نه بیته، باوه ر به حه قیه تیش ناکهن، ته نها دوا ی به دی هاتنی نه بیته له وینه یه کی ده ره کیدا..

بیگومان گه و ره بی و شکۆو پی شکه وتن و ئەمه ک و سه ربلندی، چه ند سیفه تیکی دیاری کۆمه لی باوه رداره به ئارامه کانه، که له کاتیکی زووتره وه حه قیه تیان زانیوه، ئەم زانینه به تین و له پی شینه شیان له ده ره نجامی شاره زایی و زیره کی و هۆشیاری و به گه ر خستنی عه قلیان و، گه و ره بی باوه ریان و، راستی تیروانییان و،

هېزى چاوانيانه وه. هردوو جوړه زانينه كه (پېشینه كه و پاشینه كه) وه كه يه ك  
نين و جياوازيه كى زور هيه له نيوان نهو كه سهى زووتر پى ده زانیت و به ته نها پيش  
خه لكى تر پى به راستى ده بات، له گه ل نهو كه سهى درهنگ پى ده زانیت و، له  
خه لكى تر دوا ده كه ویت.

ههروه ها خوويه كى تر له لای كومه لى ساويلكه و ته فره دراوان به دى ده كه ين، كه  
په يوه سته به زانينى دوا كه و توانه و، گه مژه ييه ناشكرا كه و، په كخستنى  
سيفه ته كانى شاره زابى و زيره كى و هوشيارى و ژيرى و تېروانينى، خووه به دى  
كراوه كه شيان نهو لاسهنگى و ليك جوداييانه و نيو هه لويست و ثاوات و  
حوكمه كانيان و، هه لى نيو تېروانين و هه لسهنگاندينانه.

تادوينى ده يانگوت: (خوزگه ئيمه ش وه قارون مال و سامانمان پى ببه خشرايه)،  
نه مړوش (دواى پرووداوه كه) ده لىن: (سوپاس بو خدا كه ئيمه وه قارون مال و  
سامانمان پى نه ببه خشراوه).. تادوينى (قارون) خوشبهخت و خاوهنى به ختى گه وړه  
بوو، به لام نه مړو (دواى به زهوى دابر دنى (قارون)) خويان خوشبهخت و خاوهنانى  
به ختى گه وړه ن.

تادوينى خويان به بيهش له نازونيعمهت داده نا، نه مړوش خويان به وه  
داده نين، كه وا خدا نازونيعمهتى زورى پى داون، جا ناخو هوكارو رازو نه يينى نه م  
شله ژانو لاسهنگى و ليك نه چوونه و نهو جوړه كه سانه چى بيت؟ رازو نه يينى نه م  
له خوازيارى ژيانى دنيادايه ﴿قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ﴾.

نهى داخو رازو نه يينى زيره كى و شاره زابى كومه لى يه كه م چى بيت؟ رازو  
نه يينى نه م ش نهو زانست و زانياريه به تين و هق بينه يه، كه خدا ناماژه و بو  
كردووه: (قال الذين اوتوا العلم).. جاله كوین نهوانه و ده يانه ویت زانست فيرېن و،  
په ندو وانه وه ربگرن!!

## به دوا داچوونی قورئان له سههر چیرۆکی (قاروون)

دواى ئەوەی (قاروون) لە نێو چووهو، چیرۆکه کهی به پێی ئەو مەنەههجه قورئانییهی خستنه رووی چیرۆکه کهکانی گێڕاوه تهوه له شیاوترین حالهتی به دوا داچوون و پیراردان دا که دهروونه کان خرۆشان به وهی بیستوو یانهو، که دله کانیش ئاماده ن بۆ وه گرتنی به دوا دا چوونی شیاوی قورئان، ئەم فەرماشتهی خودا له مههر به سه رهاته کهی قارونه وه هاتوه که فەرموویه: ﴿تِلْكَ أَلْدَارُ الْأَخِرَةِ جَعَلَهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُنْقِصِينَ﴾ (٨٢) مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَمَن جَاءَ بِالْسَيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

٨٤ ﴿القصص﴾، واته: (ئەو خانەیه ی رۆژی دوا یی که به هه شتی به رینه ئاماده مان کردوه بۆ ئەو که سانه ی که بالاده ستیی سته مکارانه یان له زه ویدا ناوێت و فه سادو تاوان له زه ویدا بلاونا که نه وه. سه ره نه جامی چاکیش هه ربۆ که سانی له خواترس و پارێزکاره. هه رکه سیڤ کارێکی چاک ئە نه جام بدات ئە وه چاکتر دێته رێی، هه ر که سیڤ کارێکی خراپه بکات ئەوا سزای خراپه کاران و گونا به باران به گوێره ی خراپه و گونا هه کانیه).

له م به دوا داچوونه ی قورئاندا هه نديک ماناو ئاماژه ديارى ده که ين، وهک:

١- ئاراسته کردنى چاو و دل و ژيانى گوێگره کان به ره و خانە ی ئاخيره ت و، بانگ کردیان بۆ سه رنه کردنه سه ردنياو که نايبت دنيا به گه و ره ترين ئە نديشه یان و دوا پله ی زانينيان و ئە وه پرى هيو او ئاواتيان دا بنين.

٢- ديارى کردنى سيفه ته کانى ئە وه که سانه ی دوا ی خانە و مالى ئاخيره ت ده که ن، هه و ره ها ديارى کردنى ره و شته کانى ئە وه که سانه ی، که خودا خانە ی رۆژی دوا یی

پی به خشیون، که ئهوانه **﴿لِّلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا﴾** - (بالا دهستی و لووتبه رزی و خراپه یان له سهر زه ویدا ناوێت).

له پێی ئهم سیفه تانه شهوه رازو هوکاری له نیوچوونی قارون ده زانین، ئه ویش ئه وه بوو هه زی له دنیا بوو ئاخیره تی نه ده ویست، ههروه ها خوازیاری بالا دهستی سته مکاری و خراپه و شیواندن بوو له زه ویدا.

۳- هه رکه سیك خوازیاری لووتبه رزی و فه سادی سه رزه وی بیّت و ژیا نیشی بو سته مکاری و فه سادی ته رخان کات ئه وه بیگومان هه ردوو ژیا نی دیا و رژی دواییشی دۆراندوه. له ژیا نی دنیا دا سزای خودای تووش ده بیّت، له ژیا نی رژی دواییشیدا چاره نووسی هه رئاگری دۆزه خه. که وابوو هه ردوو خانه ی دنیا و ئاخیره ت وه ها ده دۆرپێت که خانه ی دنیا ی به تیا چوون و مالکا ولی له ده ست ده چیّت و له خانه ی قیامه تیشدا ده بیّته سووته مه نی ئاگری دۆزه خ. (قارون) یش دیارترین نمونه ی ئهم راستیه یه و په ندیکشه بو ئه و که سه ی سوودی لیۆه ده گرێت.

۴- سه ره نجام بو له خواترس و پارێزکارانه (العاقبه للمتقين).. له خوا ترسان و پارێزگاری (تقوی) و رازی پایه دار بوون له دنیا دا هو ی په سه ندبوونی کرده وه یه لای خوداو به ده ست هی نانی به هه شته که یه تی. سه ره نجامی چاک له م سه ر زه ویه شدا بو ته قوا کارو له خواترسا وانه، چونکه هه ر ئه وان شایسته ی ئه و سه ره نجامه ن، هه ر ئه وان ئیصلا حی سه ر زه وی به ته قوا و له خواترسانیا ن ده که نو، به های به رزو بیروبا وه پی جوان و راستی یه کان و کرداری جوانی تی دا په خش ده که نو، ریساکانی زو لّم و سته مکاری و ده سد رژی تی تی دا قه لا چۆ ده که نو.. به لām زۆر دارانی لووتبه رزو به دره قتا ر هیچ سه ره نجامی کی باشیا ن له سه ر زه وی دانییه، چونکه بیروبا وه پی زو لّم و نا هه قی تی دا بلا و ده که نه وه تووی فه سادو دوژمنکاری تی دا ده چی ننو، زه وی ویران ده که نو ژیا ن تیک ده ده ن، ئه وان یه که م که س خۆیا ن له نا و ده به نو یه که م جا ریش که سا نی خۆیا ن.

ئهمهش دهستوورێکی بنه بری خوداییهو، له هیچ سهردهمێک له سهردهمهکانی میژووی مرقایهتیدا دوانا کهوێت، ههر بهم ریساو دهستوورهش (العاقبه للمتقين).

چهن دین ئایه تی قورئان بو دووپات کردنه وهو جهخت کردنه سهر ئهم دهستووره خوداییه هاتوون، بۆمونهش: (موسا) کاتێک گه له کهی له (میسر) دا بێ دهسه لات و بێ هیژ بوون، پێی گووتن: ﴿...أَسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا﴾<sup>(١٢٨)</sup> **إِنَّكَ الْأَرْضُ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ**

الأعراف، واته: ((موسا) به گه له کهی گوت پشت به خودا بیهستو و ئارام بگر. چونکه بێگومان مولکی زهوی هی خودایه و دهیدات به ههر که سێک له بندهکانی به شایستهیان بزانیته سهرهنجامی چاکی سهر به رزی و سهر فرازیش له دنیاو له قیامهتدا ههر بو کهسانی له خواترس و پارێزکارانه، ئهم ئایه تانهی تریش هه مان ماناو مه بهستیان ههیه، وهك خودا تیا یاندا ده فهرمویت:

- ﴿قُلْ يَتَّقُوا أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾<sup>(١٣٥)</sup> **الأنعام**.

- ﴿الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَقِبَةُ الْأُمُورِ﴾<sup>(٤١)</sup> **الحج**.

- ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾<sup>(١٠٥)</sup> **إِنْ فِي هَذَا لَبَلَاغٌ لِقَوْمٍ عَابِدِينَ**<sup>(١٠٦)</sup> **الأنبياء**.

واتای ئهم ئایانه هه موی باسی سهرهنجامی چاکی دنیایه، که له راستیدا ههر بو کهسانی له خواترس و پارێزکاره، سه بارهت به روژی دوا ییش، دیاره هیچ که سێک گومانای له وهدا نییه، که سهرهنجامی چاک لهو پرۆهشدا ههر بو

پاریزکاره خواناسه کانه، بهههشتیش تهنها بۆ ئهوانه، وهك خودا فەرموویه:

﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾ الزمر﴾

واته: (ئهوكهسانه ی پاریزکارو ئیماندارو لهخواترسی و گوێپایه ئی پهروهردگاریان بوون و کاریان بۆ پڕۆژی دوایی دهکرد دهسته دهسته و پۆل پۆل بهپڕیوه بهرهو بهههشت بهپڕی دهکرین کاتیك دهچنه بهههشتهوهو دهرگاکانیان بۆدهکریتتهوه فریشتهکانی بهههشت، که بهپررس و سهپرهرشتیاری بهههشتن پێیان دهلین: (سلاوتان لی ییت، هیمن و ئاسودهیی تهواوو ههمیشهبیستان لهسهر بیست کهوا خوتان لهپیسى و چهپهلیی تاوان و ستهمکاری پاک کردۆتهوهو له ههموو بهدکارییهك بهدوور بوون) فەرمون بچنه بهههشتهوه لهگهڵ ژبانی بهردهوام و نهمریدا، ئینجا ئهمانیش (واته ئیمانداره بهتهقواو پاریزکارهکانی نیو بهههشت دهلین (سوپاس بۆ ئه و خودایه ی که بهلینی خۆی بۆ بهدی هیناین و کردین به خاوهنی سهرزهمینی بهههشت و له ههر جیهك و له ههرشوینیکی بهههشتدا بمانهویت بهویستی خۆمان سهربهستانه ژبان دهبهینهسه، ئای چهنده پاداشتی ههولدهرو کریکارانی پڕی باوهر چاک و گهورهو بهنرخه)).

۵- ئایهتهکی دوایش ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّمَّا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ القصص﴾ دووپاتکردنهوی ریسا خوداییه کانه لهسهر پاداشت و سزاو، پاداشت دانهوهو سزادان، ئه و ریسایانهش لهسهر بنهمای دادپهروهری رههای ئیلاهیین،

هەركەسيك چاكەيكە بكات، ئەوا خوداش بەچاكى مامەلەى لەگەلدا كەردوو و پاداشتيكى گەورەترو چاكتەر لەكارە چاكەكەى دەداتەو و چەندان هيندەش بۆى زياد دەكات چونكە خودا بەچاكە پاداشتى چاكە دەداتەو و هەركەسيكىش خراپەيكە بكات ئەوا خۆى بەروبوومى دەچنيتەو و خودا بەدادگەرئىتى خۆى سزاي دەدات و بەرەنجامى خراپەو كارە نابەجىكەى پى دەگەيەنيت .

### پوختەى گرنگترين وانەو پەند لەم چيرۆكەو

ليژەدا گرنگترين ئەو وانەو پەندو ئاماژانە ديارى دەكەين كە دەشيت لە چيرۆكى (قارون)دا بەكورتى دەريان بئين:-

۱- ستمەكاران لەسەر سيفەتى ستمەكارى پىك دەگەن ئەگەرچى ولاتيان لىك جوداو رەگەزيشيان جياواز بيت، هەر بۆيەش قورئان (قارون)-ى ئيسرائىلىى لەگەل فيرەون دا داناو و، بە هاوشپو و هاوکردارى يە كدييان لەقەلەمداوى .

۲- هۆكارەكانى ستمە لەلای ستمەكاران هەمەچەشن، ستمەى هەنديكيان بەهۆى مال و سامانەو، هەنديكيان بەهۆى پلەو پايەو، كۆلكەى هاوبەشى هەموو چەشنەكانيشيان تەنها بەستەم و زۆردارى ناو دەبريت .

۳- (قارون) بەزۆرى مولك و مال و بارستايى گەنجينهكانى گرفتار و شهيدا ببوو، هەر ئەمەشهوى لەنيو چوون و خەسارەتەندى بوو .

۳- راي يەكلاكراو و لەسەرماناي (مفتاح)ى گەنجينهكانى قارون ئەو قاسەو كۆگاو مەخزەنانەى كە مولك و مالى تيدا دەپاريزيت نەك چەندان كليلى ئەو مەخزەنانەييت .

۵- دابەشبوونى (بەئوسرائيل) لەرووى تيروانىيان بۆ -قارون- و هەلويستيان لە گرفتكارى يەكەيهو و بەسەر دوو كۆمەلدا، حال و بارودۆخى گشت نەتەو، يەكەو



بهرامبهر ئهو جوړه بهلاو فیتنهیهی مالو سامان دهبنه دوو دهستهو کۆمهلهوه.  
 ٦- زۆرن ئهوانهی لهسهر ریگهی(قارون) دهپۆن، بهو مال و سامانهی خودا پینان  
 ده به خشیته لهخویان بایی دهبن. زۆریشن ئهو کهسانهی بهو قاروانهش  
 دهخهلهتین و لهخشته دهبرین..

٧- پپوسته ههمیشه چهند کهسیکی باوهپ دارو پیاو چاک و بهئارام ههبن که  
 ئامۆژگاری ستهمکارو زۆرداران بکهن وهک چۆن ئیماندارانی (بهنو ئیسرائیل)  
 ئامۆژگاری (قارون) یان دهکرد.

٨- پرسیایهکی گشتیی قورئان ئهوهیه: بیگومان خودا ئهو جوړه کهسه خوشحالو  
 شادمانانهی خوش ناویت که خوشحالیان به نازونیمهتی خودا بهرهو  
 لووتبهرزو بهخۆ نازین و کهشخهیی و لهخزایی بوون و زوڵم و بهدرهفتاریان  
 دهبات.

٩- شادی لهئیسلام دا دوو جوړه، جوړیکیان پهواو ری پیدراوه، تهنانهت،  
 داواکراو و ههزلی کراوه، ئهویش دلشادی مروفی باوهرداره به نازونیمهتهکانی  
 خوداو، قایل بوونه بهراوه و میقداریان و، سوپاسکردنی خودایه لهسهریان جوړی  
 دووه میش ناپهواو ری لی گیراوه و ئهوهیه مروف بهرهو لهخزایی بوون و  
 بهخۆ نازین و ستهم و نکوولی لهفهزلی خوداو پینهزانیان ههلهنیته.

١٠- دلشادی راستهقینه ئهوهیه مروف بهشتیکی نهپراوهی ههمیشهیی دلشاد بیت  
 که ئهوهش فهزل و پهحمهت و نیعمهت و بهههشتی خودایه، بهلام شادبوون  
 بهشتیکی لاوهکی و پراوهی وهک دنیاو باق و بریق و ئالو والاکانی، ئهوه بهلگهی  
 ساویلکهیی و بیئاگایی یه.

١١- ئیسلام چهند پرسیایهکی ههمه لایهنهیی بو چۆنیهتی بهکارهینانی  
 نیعمهتهکانی خودا داناوه.

أ- به ئامانج دانانی خانهی پوژی دواپی له نیعمهتهکاندا.

ب- تەرخانکردنى بەشىكى نىعمەتەكان بۆ خوشى لىدىتىنى رەوا لە ژيانى دنيادا .  
ج- چاكە كردن لە گەڤ خوداداو، چاكە كردن لە گەڤ خەلكى لە پى به كارهيئانى  
ئەو نىعمەتانهوه .

د- ھەرامیی نەشیانی بەکارھێنانی نیعمەت لەستەم و بەدکاری و شیواندندا.  
ه- فاسید و خراپە کاران دەکەوێتە سەر رق و توورپەیی خوداو، خۆشەویستی خودایان لە کێس دەجێت، ھەر بۆیەش ئەوان فەوتاو و دۆروان.

١٢- مړؤځى باوه‌رډار هه‌موو ئه‌و نيعمه‌تانه به‌ره‌و پړؤځى دوايى ئاراسته ده‌كات، به‌هه‌شتيان يې ده‌خوازيت يې ئه‌وه‌ى تاكه نيعمه‌تيكيان بؤ دنيا لى ببويريت.

۱۳- ئىسلام مەرۇف ھاندەدات بۆ بەكار ھيئانى رەۋاي نىعمەتەكانى خودا لەڭھانى دىياداۋ، پى بەكەس نادات ئەۋە ھەرام كات، تەننەت بەكارھيئانى رەۋا بەۋ عىيادەتە دادەنەت كە پاداشتى خوداشى لەسەرە.

١٤- مروثی موسلمان دژایه تیئی مال و سامان ناکات و خویشی لییان ناگریته وه، به لکو به پئی چهند ریسیاه کی شهرعی لیی هه لده گریته و خوشی لی دهبینیت و بوی دهروانیت.

۱۵- پیوسته له بهرامبر چاکه و نازو نیعمه تی خوادا مروؤ چاکه له گهڻ خوادا بهنده کانی خوادا بکات، بهو رهنگهش چاکه له گهڻ خوادا ده کریته وه، که سوپاسی شوکرانه بژیږیی خودایان له سهر بکات، چاکه کردنیشتی له گهڻ خه لکیدا بهو رهنگه یه، که له ری نیعمه ته کانی خوداوه سوودیان پی بگه یه نیټ دهی ثایا پاداشتی چاکه هه رچاکه نیسه ﴿ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ ۚ ۞﴾

الرحمن ۶۰ ؟! ۞

۱۶- چەند ھەلە کارو ساویلکەيە، ئەو کەسەي نىعمەتەکانى خودا لەخراپەو تێکداندا بەکار دێنێت!! بەراستى بەو رەفتارە خۆي لەناو دەبات و ئەو

نيعمه تانهش لادهبات، چونكه خودا تېكدهرو بهدكارانى خوش ناوېت.

۱۷- كهسى لهخوبايى و خه له تاو وئوهيه لهبېرى دهچيټهوه، كه بيگومان هم نيعمه تانه لهخوداوه پېى دراو، بهلكو واگومان دهبات، كه بهكوشش و ههولئى خوى پيداى كردوون، ياخود بههوى شايسهيه و شايانبوونى خوئيهوه پيى دراوهو، وهك قاروون ناسا دهليټ: ﴿إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾.

۱۸- رېزليټنانى بنچينهيهى خودا بۆ مرؤف، به هيچ جوړيټك لهپري مالاو سامانو شكۆو گهورهيهى و جوانى و بنه مالهو ره گهزو پلهو پايهيهى نه بووه، بهلكو لهپري باوهرو لهخواترسانو پاريزكارى و كردارى چاك و سودوو خيرگه ياندنه بهخهلكي.

۱۹- سته مكارانى بهدكارو لهسته مدا روچوو سوورن لهسهر دلشكاندنئى خهلكي و چاندنئى (ههست كردن بهتالئى و بيټهش بوون) له دهروونياندا، بۆ ئه مهش خوئان بهسهر ياندا باده دهنو، فيزيان بهسهر دا دهكهنو به هه موو زينه تيكيانهوه خوئان پيشان ده دهنو، بهدكارى و بهدره وشتى خوئان بهسهر ياندا بلاوده كهنهوه.

۲۰- خواستنى ژيانى دنياو ئاره زوو له زور كردنى كهره سه كانى جوانكارى و رازاندنهوه، مرؤف ده خاته چهنده لهيه كى دزيه وه له مه سه لهى تيروانين و ههزو حوكم دانو پيوانه و مه زنده كاريدا، ههروه ها رازو نهينيى بهزىنى ئه و كه سانه له بهردهم كه سانى دهوله مه ندئى دنيا په رست و بهدكاردا، كه وهك بهنده و كويله دوايان دهكهون و لهدهورى خوان و سفره و ميژه كانيان زمان ده دروين.

۲۱- زورن ئه و كه سانهى واگومان ده بن، كه (مرؤفى بهخته وهرو خاوهن شانسى گه وروه فره) ئه و كه سه يه، كهوا خاوهنئى چهندين نامرازو كه لوپه لئى ناو مالهو، كهره سهى جوانكارى و خوشى ژيانى دنياى هه يهوه، هيو ده خوازن وهك ئه وبن.

۲۲- مرؤفى بهخته وهرو خاوهن بهختى زور ئه و كه سه يه، كه نيعمه تئى ئيمان و دلئاييى و قايل بوون و متمانهى دهستكه و تووه و زرگار بووه و بههه شتى نه مريى بر دؤته وه.

٢٣- ئه گهر خواستنی ژيانی دنيا رازو نهیئیی کهوتن و سه رشۆپیی و سه سه رت بیئت، به لām به ده ست هیئانی زانست و ژيانی باوهرداری به نیعمه تی دنيا، رازی سه کهوتنه به سه ر مهینه تیداو، خۆراگرتنه له بهردهم فیتنه و گرفتاریی داو، سه رفرازایی گه وره شه.

٢٤- پئویسته سه رنج به لای پاداشتی خوادا بریئت و دلش به خوداوه په یوه ست بیئت، هه رئه مه ش چاکتره بۆ که سیك که باوه رپی به خودا هیئابیئت و کاری چاکی کرد بیئت.. به راستی جیاوازییه کی دورو دريژ له نیوان (که سیکی دنيا خواز) و (که سیکی خواز یاری پاداشتی هه میشه یی خوادا) هه یه.

٢٥- ئارامگرتنی جوان و گه وره کۆمه کی هه میشه یی و تویشوی نه پراوه یه له پرو به روو بوونه وه ی فشاری فیتنه و هیزی فریودان و، توندیی زۆرداری و به خۆدانا زین .. ئهم نه ریت به رزه ی ئارامگرتیش ته نها ده ست ئارامگران ده که ویت.

٢٦- سووپانه وه ی (قارون) به نیو گه له کهیدا به و شیوه خۆرازانده وه یه و، زیاده رویشی له گرفتارکردن و خه فته پی دانیاندا هۆیه کی راسته و خۆی سزا پیگه یشتنی و به ناخی زه ویدا بردنی خۆی و مال و مولکه که ی بووه .. هه موو ده و له مه ندیکي به دره فتاریش ئاوا بوون. به کرده وه و ره فتاری ناشیرینیان داوای پیشخستنی سزای خودایان کردووه خودایان تووره کردووه که سزای به په له و خیرایان بدات و له نیویان به ریت.

٢٧- (قارون) مایه ی فیتنه و گرفتاریی گه له که ی بوو، له نیو گه له که شیدا که سانی وا هه بوون پی گرفتاربوون، که سانی واش هه بوون، که وره یان به رزو به ئارام و له سه ره ق جیگیر بوون، کاتیك فیتنه و تاقیکردنه وه که ته واو بووو، (قارون) پۆلی خۆی نمایش کردو کاتی له دنيا ده رچوونی هات، که وته بهر نه فره ت و سزای خوداو.. بهم رهنه گه ژیاو رویشت.

٢٨- مړوڅ له دیارده و رواله ته کانی ژيانی دنیا هه رچی یه کی له مال و شکوو هیژو دهسه لاتى هه بیټ، هیچیان له کاتی هاتنی سزای خوادا سوودی پى نادهن و فریای ناکه ونو له سزای خودا رزگاری ناکهن داخو زیانی نهوانه ی سه رقالتی دیارده کانی دنیانو پشتی پى ده به ستنو دهیکه نه روانگه ئاواته کانیان و رووگه ی هیواکانیان چهن د بیټ!!

٢٩- کاتیک خودا (قاروون) ی به ناخی زه ویدا برده خواری، په رده له سه رچاوانی ساویلکه و ته فره خواردوانی نه ماو، یه کسه ر هه ئویست و ئاواته کانیان گور، تادوینى هیواو خوژگه یان پى ده خواست، نه مپوش سوپاسی خودا ده کهن، که وه که نه و نه بوون، ئیدی بهم رهنگه، رازی لیک جودایی و شپزه یی وهه له ی نهوان و — کهسانی وه که نهوان ته نها ویستنی ژيانی دنیا یه.

٣٠- هه ردوو زانینه که ی نه و دوو کو مه له که سه ی هوزی (به نو ئیسرائیل) زور له یه که جودابوون، چهن د جیاوازی شه زانینی باوه رداران له سه ر راستیه کان، که زانینیکی بنچینه یی و ره گ داکوتاوو ده رهاویشته ی شاره زایی و هوشیاری و زیره کییه) له گه ل زانینی درهنگ و دواکه وتووی کهسانی ساویلکه و بیئاگا.

٣١- خودای گه وه ره خانه ی رۆژی دوا یی بو نه و موسلمان ه پاک و ساغو سالتانه داده نیټ، که لووت به رزی و سه مکاری و فه سادییان له سه ر زه ویدا ناویت.

٣٢- سه ره نجامی چاک له دنیا و له رۆژی دوایشدا ته نها بو کهسانی پارێزکاره و، نه خشه و پلانی خراب و نامه ردان ه له ئاکامدا هه ر به زه ره رو له ناوچوونی دارپژه رانی ته واو ده بیټ.

٣٣- خودا به ره همه ت و فه ل و به خششی خو ی مامه له له گه ل چاکه کاران ده کات و پاداشتی چاکه کانیان بو زور و چهن دان هینده ی چاکه کانیان ده کات. له گه ل خراپه کارانیش به دادپه روه یی خو ی مامه له ده کات وله نه نجامی خراپه کانیا ندا سزایان به قه د کرده وه خراپه کانیان ده دات. نه مه ش ریساو ده ستووری هه میشه یی خودایه.

## چیرۆکی چوارهم

### "ویل بوونی - به نو ئیسرائیل - له - سینا - دا"

نهم چیرۆکه له قورئاندا بهم جۆرهیه، که خودا فرمویه:-

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَنْقَوْمِ أذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْهِمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يَنْقَوْمِ أَدْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَمُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَنْدَخُلُهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾ قَالُوا يَمُوسَى إِنَّا لَنَنْدَخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ الْمَائِدَةُ﴾

واته: (ئهى پێغه مبهه ﷺ ئهو به سه رهاتهيان بو باس بکه، کاتیک (موسا) به گه له کهى خوی گوت: (ئهى گهلى خۆم ئهو به خهش و نيعمهته گه ورهيهى خوداتان به ياد پێننهو که پێغه مبهه رانی له نيوتاندا رهوانه کردوووه، پادشای زۆريشى له ناوتانا

به دیار خستوو، ئه وهی به ئیوهی به خشیوه، پیشتر به هیچ که سیکی تری له خه لکی جیهانیان نه به خشیوه، ئه ی گه لی خۆم ئیوه بچنه نیو ئه و خاکه پیروژه وهی که خودا بۆی بریار درا و نو پاشه کشی لی مه کهن، چونگه گهر پاشه کشی لی بکه ن زهره رمه ندو دۆرا و ن، به لām ئه وان گو تیان: (ئه ی موسا بیگومان له و خاکه دا خه لکیکی نازا و به زه بری لی یه و، ئیمه ههرگیز نارۆینه ناوه و تا ئه وانی لی دهر نه چن، جا ئه گهر ئه وان لی دهر چوون، ئیمه ش ده چینه ناوی.

ئینجا دوو پیاو له وانه ی که خودا نیعمه تی باوه رو دل تیایی پی به خشی بوون، گو تیان: (له ده روازه ی شاره که وه بچنه سه ریان و (یه ک هی رشی گه و ره بیه ن) و ههر که ئیوه ش چوونه ژو و ره وه ئیوه سه رکه و تو و ده بن، جا بۆ ئه م سه رکه و تنه ش پشت به خودا به سه تن ئه گهر ئیوه ئیمان داری راسته قینه ن).

دووباره گه له که ی موسا گو تیان: (ئه ی موسا ئیمه ههرگیز ناچینه ئه و شاره وه و رووی تی نا که ی ن، هه تا ئه و جه نگا وه رانه ی تی دا بی ت، له به ره ئه وه تۆ برۆ خۆ ت و خودای پهروه ردگارت جه نگ بکه ن و، و ا ئیمه ش لی ره دا دانیش تو وین و چا وه پێ ی ئه نجامین)، موسا پرووی کرده خودا و گو تی: (ئه ی پهروه ردگار م من ته نها ده سه لاتی خۆم و برا که م (هارون) هه یه، که ئاماده ی به جی هی نانی هه موو فه رمان یکتین، جا دا واکارین که ئیمه له و خه لکه تا و انبار و به دکاره جیا بکه ی ته وه).

خوداش له وه لāmیدا فه رمووی: (تا ما وه ی چل سال له سه ر ئه و گه له چوونه نیو شاره که و رزگار کردنی حه رامه، ده بی ت و یل و سه رگه ردان بن له زه ویدا ﴿واته له بیابانی (سینا) دا و ن بن﴾ ئیتر تۆش بۆ گه لی به دکار و تا و انبار خه مبار مه به).

ئمه کورتترین واتای ئایه ته کانی تاییه ت به م چیرۆکه بوو، له م به شه ی کتیبه که شدا ئایه ته کان به در یژ ی له پێ ی گێرانه وه ی به سه رهاته که وه شیده که ی نه وه.

## "کورتە ی چیرۆکە"

خودا (بهنو ئیسرائیل) ی له چنگی فیرعهون رزگار کردو به سهرو کایه تی (موسا) - سلاوی لی بیّت - گه یاندییه سینا، له بیابانی (سینا) دا چه ن دین نیعمه تی گه وه ی به سهردا رژانندن، ئه وه بو دوا زده کانی له بهرده که وه بۆ ته قانده وه و سیبهری به هه وه کان بۆ کردن و له گه زۆو بالنده ی (قشقاره) ش خۆراکی بۆ دا بین کردن.

دوا ی ئه م هه موو چاکه و به خشش و نیعمه ته زۆرانه ی خودا بۆ (بهنو ئیسرائیل) (موسا) داوا ی لی کردن که بچه نیو خاکی پیرو ز (فه له ستین) ه وه، هه والی ئه وه شی پی گه یانندن که بیگومان خودا ئه وان به سه ر دو ژمنه کافره کانی نیو ئه و خا که دا سه ر خات و ئه وانیش ته نها ئه وه یان له سه ر شانه که له پیناوی خودا بجه ننگن.

به لام دیاره جووله که کان واته: گه لی (بهنو ئیسرائیل) که له دیزه مانه وه خوویان به تر سنوکی و سه رشۆرپییه وه گرتو وه، هه رگیز ریگه ی نازایه تی و مه ردا یه تی یان نه زانی وه، فه رمانی (موسا) یان ره ت کرده وه و جی به جیان نه کردو گوتیان: (بیگومان گه لیکی ئازاو به زه بر له و خا که دا هه یه و ئیمه ش توانای جه نگی نی ئه وانمان نییه، له به ر ئه وه تا خۆیان لی دهر نه چن، ئیمه ناچینه ناوی).. له و کاته دا دوو پیاو له نیو ئه و خه لکه دا هاتنه دهره وه و ئه م دوو پیاو ه خودا نیعمه تی نازایه تی و هیزی پی به خشیبوون و سه ر یان له هه لویستی گه له که یان سوور ما بوو، بۆیه هه ردووکیان ریگه ی جه نگی و سه رکه و تیان بۆ خه لکه که کی شاو پییان گوتن: (ئیوه له ده روازه ی شاره وه بچه ژووره وه و خۆتان یه که م جار ده ست به هیرش بردن بکه ن) سه رکه و تیش بۆ ئه و لایه نه یه که هی رشی کردو وه و جه نگی ده ست پی کردو وه، جا ئه گه ر ئیوه واتان کرد ئه و بیگومان سه رده که ون، پاشان بیگومان خودا خۆی سه رکه و تنه که ی بۆ مسو گه ر کردوون، ده ئیوه ش پشت به خودا



بههستو نزاو داوای سهرکهوتنی لی بکهن). لهو کاته دا جووله که کان ههستیان بهوه کرد، که ئه و دوو پیاوه ده مکوتیان کردون و به به لگه وه راستیان بو سەلماندون، هیچ پاساو یکیان بو نه هیشتوون، به لام شهرم نه یگرتن و شهرمه زار نه بوون، به لکو یاخی بوونی خو یان ده ربیری و به (موسا) یان گوت: (نیمه ههتا ئه و گه له به زه بهری تیدا بیت ناچینه ناو شاره که وه، نیت ئه ی موسا تو پرۆ خو ت و خودا که ت بجهنگن و نیمه ش وا لیره دانیشتوین).

لهو کاته دا (موسا) ته نه ا ئه وه نه دی له توانا دا بو که به ده م پارانه وه وه روو بکاته خودای پهروه ردگاری و بلیت: (خودایه من ته نه ا ده سه لاتم به سه ر خو م و برا که م دا ههیه، له بهر ئه وه من و برا که م لهو گه له به دره فتاره جیا که ره وه).. سزای خودا بو ئه و نه وه ترسنو که ی جووله که ئه وه بو له (شه ره ف و ریزی ئازایه تی و جیهاد و خوشیی سهرکهوتن و نیعمه تی چوونه نیو خاکی پیروزه وه) بی به شی کردن و، بریاریدا بو ماوه ی چل سال له بیابانی (سینا) دا ون بن. ئه وه ش ماوه یه کی ته وا وه تا ئه و نه وه سه رشو پر ریسوا و ترسنو که ده مرن و له جیاتی ئه وان نه وه یه کی نو ئ پهیدا ببیت و له سه ر بارگرانی و نا ره حه تی و چه له نگی و ئارام گرتن گو ش کرابن و له که ش و هه وای بیاباندا ژیا بن و توانای جه نگی نی کافرانیان هه بیت و، خودا ش سهرکهوتنی بو نووسین.. بۆیه خودا له وه لامی نزای (موسا) دا ده رباره ی ئه و نه وه ترسنو ک و ناله باره ی (بنو ئیسرا ئیل) فه رمو ی: (ئه ی موسا) چوونه نیو ئه و شاره بو ئه وان حه رامه و ده بیت، ههتا چل سال له زه ویی بیاباندا ون بن و یین و بچن، تو ش بو گه لی تاوانکارو به دره فتار خه م بار مه به).

## "چه ند وته یه کی هه لبه سترای جووله که کان

### دهرباره ی چیرۆکی ویل بوونه که"

زانایانی تهفسیر و گێڕانهوهی به سه رهات، چه ندین گێڕانه وه و ته یان له ده قه هه لبه ستره وه کانی ناو برا و به (ئیسرایلیات) ده رباره ی درێژه و شیکاری چیرۆکه که هی نا وه ته وه و، له نیویاندا چه ندین وته ی گێڕا وه ی نا راست و خه یالی و نه فسانه چیتێ تێ دایه .

له و گێڕانه وه و رپوا یه تانه ش، دیاری کردنی ناوی نه و شار هیه، که موسا - سلای لی بی ت - فه رمانی چوونه ناوییه وه پێ کردن و گوا یه شاری (ئه ربخا) یه، که ده که ویت ه لیژایی نا وه راستی فه له ستینه وه، هه روه ها دیاری کردنی بار ستایی لاشه ی هه ربه که له و گه له به زه بره ی نیو شار هه که، که جووله که کان گوتبوویان: (ان فیها قوما جبارین) له و رپوا یه ته دا گوتیا نه گوا یه: (موسا - سلای خودای لی بی ت - دوا زده که سی له (به نو ئیسراییل) نار دو وه بۆ زانی نی هه والی شار هه که و، ئه وانیش چوونه ته قه راغی شار هه که و پیا وێکیان دیوه، که به ره و رپویان هاتو وه و زۆر به سام و به زه بر دیار بو وه، ئه وانیش لی تر سا ون و له نیو گژو گیا و ده غل و داندا خۆیان شار دۆ ته وه .. ئه و پیا وه زله ش چۆ ته نیو کیلگه که وه و جووله که کان دیویا نه تیایدا و، خۆیان له به رده میدا له کور ته بالا کان به چو وکتر دیوه، ئه ویش ده ستی کرده به گر تیا ن و خستو ونیه ته نیو قۆ لی کراسه که ی و به پشت ین و پزو ی ش هه وال ه کهیدا هه لیواسی ون .

ئینجا هه لیگرت ون و گه یان دو ونیه ته کۆشکی پادشا و هه موویانی له به رده ستی پادشا و پیا وه کانی دا هه لپشت و وه و، ئه وانیش سه ریا ن له به چو وکی جه سته و بار ستایییان سو و پر ما وه، پادشا له و کاته دا له و پیا وه ی پرس یوه: (ئه مانه کی ن؟) گوا یه با وه ریشی نه کرده وه ئه مانه له مرو ژ بن .. کاتی ک زانیویه تی ئه مانه له جووله که کان، پێزی لی نا ون و هی شوویه ک تر یی پی دا ون، که هه ر ده نکینکی شی

پیاویکی تیرکردوو. گوتووشیانە گوايه ئەو گەله بەسام و هەبەتە (عوج ی کوری  
 عناق)یشیان لەگەڵدا بوو کە ناوبراو کەسیتییهکی ئەفسانەیی خەیاڵیی  
 خۆرئاوایە، بە ئیدیعای ئەفسانە چییە درۆزنەکان لەگەڵ بێ باوەرەکانی گەلی  
 (نوح)دا بوو و لەو لافاوە گەورەیه‌ش رزگاری بوو کە لوتکە‌ی چیا بەرزەکانیشی  
 داپۆشیو، بەلام ئەو لافاوە سەرتاپاگیرە‌ی هەموو شۆینە بەرزو نزمەکانی سەرزەمین  
 نەگەشتۆتە هەردوو پاژنە‌ی (عوجی کوری عناق)و گوايه بەهێمنی و سەلامەتییه‌وه،  
 بەناوە‌راستی لافاوە‌که‌دا رو‌یشتوو، کاتی‌ک برسیشی ببوایە بەئاسانی دەستی درێژ  
 دەکرد تا دەگەشتە بنی دەریاو ماسیی لی‌ دەگرت و دەردەهیناو، ئینجا دەستی بۆ  
 سەرەوه بەره‌و رێپۆ‌ی خۆر بەرز دەکرده‌وه و ماسییە‌که‌ی بەدەستی خۆ‌ی دەبرژاندو  
 بەگەرما سوتینەرە‌که‌ی ئەو خۆره‌ دەیکولاند. هەر لەم ڕووه‌وه ئیسراییلییه‌ ئەفسانە  
 چییە درۆزنەکان گوتوویانە: (عوجی کوری عناق) بەزیندوویی تا سەرده‌می  
 (بەنوئیسراییل) (ماوە‌تەوه‌و لە شاری (ئەریحا) شاری گەله‌ بەزەبرو بەهەبەتە‌کان  
 نیشتە‌جێ بوو و لەریزی ئەواندا لەدژی (موسا)جە‌نگیوه‌). هەر‌وه‌ها گوتوویانە:  
 (درێژی (عوجی کوری عناق)سێ‌ هەزارو سێ‌ سەدو سێ‌ و سێ‌ بآلۆ سێ‌ یه‌کی  
 بالێ‌کیش (۱/۳ ۳۳۳) بوو. ئەو کاتە‌ی (عوج) بەره‌و ڕووی سوپاکە‌ی موسا  
 بۆتە‌وه‌ تا (موسا) بکوژیت، لوتکە‌ی چیا‌یه‌کی گەورە‌ی لە‌بن هیناوە‌ تا بپرووختنیت  
 بەسەر موساو ئەوانە‌ی لەگە‌ڵیدابوون، بەلام بالێ‌ندە‌یه‌ک هاتوو و ئەو چیا بە‌ردینه‌  
 گەورە‌یه‌ی بەدە‌نووک کون کردوو و ئیت‌ر چیا‌که‌ بوو‌تە‌ کۆت و پێ‌وه‌ندێ‌ک لە‌ملی  
 (عوجی کوری عناق) ئالۆه، ئینجا موساش هە‌لمە‌تی بردۆتە‌ سەری و بازیکی  
 بە‌دریژی ده‌ بآل داوه‌و (موسا) خۆ‌یشی درێژییه‌‌که‌ی هەر ده‌ بآل بووه‌و گۆچانیکی  
 بە‌دە‌سته‌وه‌ بوو، کە درێژیاییه‌‌که‌ی ده‌ بآل بووه‌و، گە‌یشتۆتە‌ لای پاژنە‌ی (عوج)و  
 کوشتوویه‌تی. بە‌م ڕه‌نگە‌ش (لافاوە‌‌که‌) ئەم کابرایە‌ی بۆ لە‌ناو نە‌براو، بەلام تە‌نها  
 گوايه (بە‌نو ئیسراییل) کوشتوویانە، هەر‌وه‌ها دە‌ربارە‌ی بارستایی ئەو کە‌سه‌  
 بە‌زەبرو لاشه‌ گە‌ورانە‌ گوتوویانە: (حە‌فتا پیاو لە‌ هۆزی (بنو اسراییل) لە‌ژێر

سییه‌ری بنی پیاویک له پیاوه زلو لاشه گه‌وره‌کاندا وه‌ستان (هه‌روه‌ها گوتوو‌شیانه: خۆی و به‌چکه‌کانی له‌نیوان دوو‌چاوی پیاویکی لاشه گه‌وره‌ی به‌هیزدا راکشاون)<sup>(١)</sup>.

## "ئیمام - ابن کثیر - نه‌و ده‌قه هه‌لبه‌ستراوی

### ئیسرائیلیانه ر‌ه‌ت ده‌کاته‌وه"

له‌مباریه‌وه چه‌ند په‌رۆشی وته‌ی (امام ابن کثیر)م - خودا لێی خۆشییت - له‌ حوکمدانیدا، له‌سه‌ر نه‌و قسه‌ پووجه‌ل‌و نه‌فسانه ئیسرائیلیانه‌و که ده‌لێت: (زۆر که‌س له‌وانه‌ی به‌ ته‌فسیرو ر‌ا‌ه‌ه‌ کاریه‌وه خه‌ریک بوون چه‌ندین وته‌ی بێ‌گه‌ردو بێ‌ ناوه‌رۆکیان هێناوه که عه‌قل‌و نه‌قل‌و (منطق)یش په‌سه‌ندیان ناکه‌ن، وه‌ک نه‌و وته‌یه‌ی گوتوو‌یانه گوایه خه‌لکی نه‌و ناوجه‌یه هێجگار زلو قه‌به‌و ترسناک بوون). دوا‌ی نه‌وه‌ش له‌ کتێبی می‌ژوو‌ه‌که‌یدا هه‌ندێک له‌و وته‌ ئیسرائیلیانه‌ی هێناوه‌و گوتوو‌یه‌تی: (ئه‌مه له - نوف البکالی - یه‌وه ده‌یگی‌پ‌نه‌وه‌و، - ابن جریر - یش له (ابن عباس)وه هێناوه‌ی ته‌ی، به‌لام سه‌رنج و تی‌بینی له‌سه‌ر مانا و خسته‌ن پال (اسناد)ه‌که‌ی هیه‌یه، سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ش ئه‌مانه هه‌مووی له‌وته‌ی هه‌لبه‌ستراوی ئیسرائیلیاتن‌و، نه‌فامه‌کانی - بنو اسرائیل - دایان‌ن‌اون، چونکه به‌سه‌رهاتی درۆ له‌لای نه‌وان زۆربوو‌وه راست و ناراستیان لێک جیا‌نا‌کر‌ی‌ته‌وه، پاشان ئه‌گه‌ر نه‌وه راست بوایه نه‌وا هۆزی (بنو اسرائیل) لێ‌بور‌د‌راو (معذور) ده‌بوون له‌و نکوولێ کردنه‌یان له‌سه‌ر جه‌نگ‌و کوشتاری دانیش‌ت‌وانی شاره‌که. به‌لام خودا له‌سه‌ر نه‌و نکوولێ کردنه سه‌ره‌زنش‌تی کردوون و به‌سزای ون بوون و وێ‌ل‌بوونی بیابانه‌که‌ی گه‌یان‌دوون له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که جیهاده‌که‌یان پشت گوی خسته‌وه‌و سه‌ری‌پ‌چ‌یش‌یان له‌ فه‌رمانی پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یان کردووه)<sup>(٢)</sup>.

(١) الدار المنثور، للسيوطي، (٦: ٤٨-٤٩)، والبداية والنهاية (١: ٢٧٧-٢٧٨).

(٢) البداية والنهاية، ١: ٢٧٨.

## "وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَعَاطَقْنَكُمْ مَائِمًا يُؤْتِ أَحَدًا مِنْ"

-موسا- لهم رسته يه ي ئايه ته كه دا هه نديك نيعمه ت و به خششی خودا به بیر (بنو اسرائیل) دینیتته وه، وهك خوداش له سه ر زاری ئه وه فره موویه تی: ﴿...يَقْوَمُ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَعَاطَقْنَكُمْ مَائِمًا يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ (المائدة: ٢٠) كاتيك سه رنج لهم ئايه ته ده ده یین، ده بینین ئاماره بۆ هه نديك نيعمه تی خودا بۆ سه ر (به نو ئيسرائیل) ده كات، وهك:-

١- له ئیوه پیغه مبه رانی ره وان ه کردوو ﴿إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ﴾ و جودی پیغه مبه ران له نیو ئه واندا دیار ده یه كه له دیار ده كانی نيعمه تی خودا له سه ریان، چونكه پیغه مبه ران رێنمایان ده كن بۆ چاكه و، به هه ق و داد گه ریی هوكمیان ده كه نو، به ره و به ختیاریان ده بن.

٢- له ئیوه پادشایانی داناو ﴿وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا﴾، دیاره مانای ئه وه نییه، كه هه موویان بوون به پادشا، چونكه ناشیت هه ر كه سیك له وان پادشایه ك بێت و نه گه ر هه ریه كه یان پادشا بێت، پادشای كی بێت و، ئه و گه له ش له كوێیه، كه هوكمێریان بكات؟ بۆیه مانای ﴿وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا﴾، واته: (هه ر له نیو ئیوه دا توانا و شایسته یی بۆ بوونه پادشا هه یه نه گه ر بارودۆخی گونجاوتان بۆ هه لكه ویت).

له مباره یه وه (امام راغبی اصفهانی) گوته ویه تی: (پادشایه تی (مه لیکایه تی)) دوو جوړه:

(أ) بوون به پادشا و له نه ستوگرته ی به رپرسیاریتی، بۆ ئه م مانایه ش خودا

فهرموویه: ﴿...إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً...﴾ النمل ﴿٣٤﴾ لیره دا  
 وشه ی (ملوك) واته: مه لیکه کان- پادشاکان..

(ب) مه لیکایه تی واته هیز له سه ره نهو کاره، سا نیر کاره که ی له نه سه تو  
 گرتییت یان نا، وه ک خودا فهرموویه: ﴿إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ  
 مُلُوكًا﴾.. لیره دا پیغه مبه ریتی به تایه تی بو چه ند که سیکی که م داناهه،  
 به لام پادشایه تی به گشتی داناهه، که واته مانای پادشایه تی لیره دا نهو  
 هیزه یه که بو سیاست سازو پالیوراو ده کات، به لام نه ک هه موویان نهو  
 کاره بگر نه ده ست، چونکه نه مه پیچه وانیه راستی و حیکمه ته، وه ک  
 گوتراویشه (خیر له زوری سه روکاندا نیه) <sup>(۱)</sup>.

۳- ﴿وَأَنْتُمْ مَّا لَمْ يُوتِ أَحَدًا مِنَ الْأَعْلَمِينَ﴾... کاتی که نه م نیعمه ته ی تریش  
 نه وه یه که خودا له سه ره ده می موسادا- سلای لی بی ت - چه ندین به خششی  
 گه وه ی دابوو به (بنو اسرائیل)، که به هیچ که سیکی دیکه ی له خه لکانی  
 جیهان نه دابوو، نه وه بوو سه ره که وتنو ده سه لات ی پی دان، له فیرعه ونو سوپاکه ی  
 رزگاری کردن، دوژمنه بی باوه ره کانیا نی ته فروتو نا کرد. بیگومان نه م  
 نیعمه تانه ته نها له سه ره ده میکی دیاریکراوو بو چه ند گه ل و هۆزیکی دیاریکراو  
 بوونو، گشتی نییه بو هه موو گه ل و تایه فیه کی جووله که له گشت کات و  
 جییه کدا وه ک نه وه ی، که نه مرۆ جووله که کان پروپاگهنده ی پی ده که ونو  
 ده شیانه وی ت به وه قه ناعت به که سانی تریش بکه ن، بو نمونه ده لێن: (بیگومان  
 خودا به خشش و نیعمه تی وه های به ئیمه داوه، که به هیچ که سیکی تری له  
 خه لکی جیهانیان نه داوه، نه مه ش له قورئاندا که کتیبی موسلمانانه

(۱) المفردات فی غریب القرآن - ص ۴۷۲.

باسکراوه، نهك ههر له کتیبی خوڤماندا که -تهوراته- ئهو بهخششانهی خودا بۆ ئێمه بهو پێودانگهمانه که جوولهکهین، ئهمهش تا رۆژی قیامت بهردهوامه).. لهوانهیه چهند کهسیک بهم پروپاگهنده ئیسرائیلیانه تهره بدریت.

بێگومان مانای ﴿وَأَتَانَكُمْ مَاءً لَمْ يُوْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ نزیکه له مانای ئهم فریشتهی تری خودا ﴿...وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (البقرة ٤٧) لهم فرمایشتهدا که خوا پێیان دهفرمویت : (من له خهڵکانی تری جیهانم بهچاکتر داناون) مهبهست لهو خهڵکانهی تر خهڵکه بێ باوهڕهکانی وهك فیرعهونو سهربازانو دهستو پێوهندهکهیهتیو، وهك ئهو بێ باوهڕانهش که لهخاکی پیروژدا نیشتهجی ببوون.. بێگومان خوداش که (بنو اسرائیل)ی لهو خهڵکه بێ باوهڕه بهباشتر داناوه، لهبهر رهگهزو رهچهلهکیان نیه، بهلکو لهبهر بیروباوهڕو ئیمانکهیان. ئهوئ رۆژی تهنها ئهو جوولهکانه (بنو اسرائیل) لهنیو ههموو گهل و هۆزه کافرهکاندا باوهرداربوون، شتیکی سروشتییشه که خودا باوهرداران لهکافران بهچاکتر دابنیتو بهخششو مژدهیهکی وههیاپ پێ بدات که بههیچ کهسیکی لهکافران نهدابیت.

بهلام دواي ئهو سهردهمه خودا ئهو ریزه ی لهسهه جووله که لابرد، واته دواي ئهوهی کافر بوون و ستهم و دهسدریژیان کردو خراپهیاپ لهزهویدا بلاوکردهوه.. ئینجا خودا دواپن پیغه مبهری خوێ (محمد) ﷺ ناردوووه- ئیسلامیشتی کردوو به ئایینی ههموو خهڵکی دنیاو موسلمانان باشتترین نهتهوه بوون که نیراون بۆ لای خهڵکی نهتهوهکانی دیو گهیاوندنی پهیاپی خودا.

## "الْأَرْضُ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ"

خاکی پیروژ (الارض المقدسة) - فهلهستینه- و ئهو خاکه به پیت و پر به ره کهت کراوه شه، که خودا له باره یه وه له یه کهم نایه تی سووره تی (اسراء) یشدا فهرموویه تی: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ﴾ (١) الاسراء... واته: (پاکی و بی گهردی و ستایش بۆ ئهو زاته ی که شه ورپویی به بهنده ی خوی - محمده وه ﷺ کرد له مزگه و تی حورمه ت لی گیراو (که که عبه ی پیروژه) بۆ مزگه و تی (اقصی) له - بیت المقدس - که ده ورو به ریمان پیروژو پر به ره کهت کردوه). ههروه ها خودا ده باره ی ئه م خاکه پیروژه له باسی به سه رهاتی (ئیبراهیم) یشدا - دروودی خودای لی بیت - فهرموویه تی: ﴿وَنَجِّنَهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ﴾ (٧١) الأنبياء... واته: (ئیمه - ئیبراهیم - و - لوط - مان رزگار کردو ناردمانن بۆ ئهو خاکه ی که پیت و به ره که تمان بۆ هه موو خه لکی سه رده مه کان تیدا رشتووه).

له م نایه تانه ی تایبه ت به چیرۆکه که شدا (موسا) پرووی گوتاری کردۆته گه له که ی و پئی گوتوون: ﴿يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾ (١١) المائدة... ئهو ته فسیره ی، که پیشتر بۆ پرسته ی ﴿وَأَتَّكُم مَّا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ خستمانه پروو هه مان ته فسیرو شیکارمان بۆ ئهو خاکه پیروژه ش هیه که خودا بۆ نووسیوون و بریاری بۆ دابوون، که بچه ناوی. بینگومان هه میشه جووله که کان وای داده نین، که مافی ته وای خویان له خاکی پیروژ، واته له (فهلهستین) دا هیه، ئه مه ش به مافیکی



بهردهوام تا هاتنی قیامت دهزانن، وایشی دادهنن گوايه کاتيک داواي ئهم خاکه ده کهن واته داواي ئهو مافهيان ده کهن که خودا بریاری بۆيان داوه، ههروهها کاتيک بۆيشی ده گهرینهوه، واته بۆ ئهو خاکه ده گهرینهوه، که خودا بۆی نووسیون، ئیتر گهرانهوشیان لهم سهردهمه دا بۆ فهلهستین و داگیرکردنی و دامهزراندنی دهولتهتيک بۆ خۆیان تییداو، ده رکردنی دانیشتوانه موسلمانه که ی، هه موو ئهمانه (به رای خۆیان) به دوژمنکاری و ستم و نارهبایی داناریت. به لکو به دیهینانی ئهو به لینهی خودایه، که له زووه و پیداون. ئهوان ده یانه ویت قه ناعت به گهل و نه ته وه کانی تری دنیا به م پروپاگه ندانه بکه ن، ئهم ئایه ته ش ده که نه به لگه و ده لێن قورتان دانی پیداناوه و ئهوا ئیمه ش ده گهرینه وه ناوی، ئیدی بۆچی عه ره ب و موسلمانان و گهلانی دی ناهیلن بگه رینه وه بۆ ئهو خاکه ی، که قورتان بریاری بۆ داوین؟ دیاره چهند که سیکیش باوه ر به م پرۆ پاگه نده یه ی جوله که ده که ن و، چهند که سیکیش به م شتواندنه ی قورتان و به م هه له لیکنانه وه یه هه لده خه له تین.

به لێ راسته، که فه له ستین خاکیکی به ره که ت پی دراو و پرۆزه، به لێ راستیشه که خودا بۆ (بنو اسرائیل) ی نووسیوو و بریار درابوو، که بچنه ناویه وه. به لام کین ئهو (بنو اسرائیل) ی، که خودا بریاری چوونه نیو خاکی پرۆزه وه ی بۆ دابوون؟ ئایا ئهم نووسین و بریاره ی خودا هه میشه یی و به رده وامه؟ ئایا بۆ هه موو جوله که یه که، تا پرۆژی قیامت؟

ئهوانه ی خودا بریاری چوونه نیو خاکی پرۆزی بۆ دابوون، ئهو رۆلانه ی (بنو اسرائیل) بوون، که باوه ریان به موسا - هینابوو له گه لیدا - بۆ میسر - ده رچوو بوون، ههروهها ئهو رۆلانه ی تری (بنو اسرائیل) ن، که ئیماندار بوون و داوی موسا هاتن و، شوینکه وتوو ی پیغه مبه رانی تریان بوون و باوه ریان پێیان هینابوو، وه (داود) و (سلیمان) - دروودیان له سه ر بیته -، خودا بۆ ئهو باوه ردارانه ی ئه وسای (بنو اسرائیل) ی نووسیوه، که بچنه خاکی پرۆزه وه، نه که له بهر ر، هه گه زیان، یان

ړهنگ وړوويان، يان ړهچهلک و بنه مالهيان، بهلکو تنها له بهر دينداري و ئيمان و  
بيروباوړه که يان، نه مانه لهو سهرده مه دا له نيو چندان گهلي کافري ميسرو خاکی  
پيړزدا تنها خويان ئيماندار بوون، شتيکی ناشکراو زانراویشه، که خودا،  
باوړدار به سهر کافردا گه وړه به ريز ده کات.. هر بويهش خاکی پيړزي دانا بو  
ئيمانداره کاني (بنو اسرائيل) و به وزي باوړه که يانه وه برياري سهرخستن و چوونه  
ژووره وهی بو دان.

به لام دواي نه مه جووله که کان گوران و پيغه مبهري خودا (محمد) يان ﷺ به درو  
خسته وهو، باوړپان بهو ثاينه نه هيئا، که پي پي ړه وانه کرا، بهم ړه نگهش به کافرو  
سته مکارو ده ستديژکار دانرانو، هيچ مافيکيان له خاکی پيړزدا نه ما، چونکه  
خودا نهو مافهي لي سهندنه وهو داي به بهنده چاک و باوړداره کاني. نه مهش  
هاوړيکی نهو ده ستوره نه گورهي خودايه، که زه وي و ميراتگيري زه وي ده دات به  
بهنده چاکه کاني.. له مباره يه وه چه ندين ثايه تي روژن، جهخت له سهر نه م  
ده ستوره ي خودا ده که نو، نهو حه قيقه تهش روون ده که نه وه، وه که نه ثايه تانه:-

خودا فهرموويه: ﴿وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ  
إِمَامًا ۚ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ۝١٢٤ البقرة﴾ ..

واته: (نه ي پيغه مبهر نه وه به ياد بيته وه، که خوداي په وړه دگاري ئيبراهيم،  
ئيبراهيمي به چنه د فهرمانیکی دياريکراو تاقيکرده وه، نهویش به چاکی جي به جي  
کردن، خوداش پي فهرموو: (من بريارم داوه بتکم به پيشه وای خه لکی)..  
ئيبراهيم گوتي: (حه ز ده کم نه وه کانيشم نه م کاره يان پي بسپيريت).. خودا  
له وه لا مده فهرمووي: په يامو په يمانی من به زالم و سته مکاران ندريت).

هه وړه ها خودا فهرموويه: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ

الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾ (الانباء) .. واته: (ئیمه له کتیبی -زه بوور- دا که بۆ (داود) مان له دواى زیکر (تهورات) ناردوو به پیرامان داوه، که خاوهنى زهوى له دنیا دا تهنها بهنده چاکه کانم دهبن).

ههروهها خودا فهرموویه: ﴿وَإِذْ تَأَذَّرَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٦﴾ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا...﴾ (الاعراف: ١٦٧-١٦٨) .. واته: (ئهى پیغه مبهه ﷺ ئهوه بهیادیینه وه که پهروهردگارت برپاری داوه نه هیلت تا رۆژی قیامت کافران و سته مکارانی یه هوود به سیینه وه ده بیته هه میشه که سانیکیان توش کات که ئازوارو ئه شکه نهجی سه ختیان بدهن، به راستی پهروهردگارت به خیرایی تۆله له سته مکاران ده سییت، ههروهها له هه مان کاتدا زۆر لیوردوو میهره بانیشه بۆ ته و به کاران و پاشگه زبوونی ئیماندار. ئیمه له ئاکام دانه وهی ئیسرائیل (بنو اسرائیل) مان کرد به چه ند به شیکه وه له سهه زهوى و به زه ویدا په رته وازه مان کردن).

که و ابو خودا خاکه پیروژه کهی بۆ نه وهی هه ره پیشووی (بنو اسرائیل) که ئیماندار بوون، نووسیوه، ئهم نووسینو برپار بۆدانهش هاوتاو هاوړیکى دهستووری خودایه له بهر پزتر دانانی ئیمانداران به سهه کافراندا، هه ره به گویره ی ئهم دهستورهش خودا خاکه پیروژه کهی له نه وه کانی دواتری جووله که سه ندۆته وه.

## "فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ"

كاتێك موسا - سلاوی خودای لیبیت - داوای له (بنو اسرائیل) كرد بچنه خاکی پیروژهوهو سهركهوتنیشی له لایهن خوداوه بهسهه دوژمناندا بۆ مسۆگهه كردبوون، ئهوان له جهنگ ترسانو، كاری چوونه ناوههیهان رهت كردهوه، داواكهی موساشیان بهو پاساوه رهت كردهوه گوایه توانای چوونه نیو خاكهكهیان نییه چونكه گهلیكی بهسام بهزهبری تیدایهوه ئهمان وزهه توانای بهرهنگاربوونهوهی نهوانیان نیه: ﴿قَالُوا يَمُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ﴾.

ههندیك له رافهكاران (مفسرین) زۆر دوور كهوتوونهوه لهو راستیهه كاتێك شیوهه روخساری ئهوه گهله بهزهبریهان له خهیهالی خۆیاندا كێشاهه، بهم هۆیهشهوه لهبۆتهی شیاه (معقول) دههچوونو پهنایان بردۆته بهر مهسهله خهیهالیو پوچهلو ئهفسانهكانی خۆئاواو، بهپای خۆیان وای دادهنێن گوایه دانیشتهوانی شارهكه خاوهنی لاشهه گهورهه نامۆبوون (وهك پێشتریش لهكاتی لێدوانمان لهسهه دهقه ههلبهستراوه ئیسرایلییهكانی ئهم چیرۆكه نمونهمان لی دیاری كرد).

ئیمه وای دهبینین كه ئهوه ئهفسانهچییهانه سههیهچیان له بهرنامهی راستو توێژینهوهی ماقوول كردهوهه، لهسنووری سرووشتی قورئان تیپههپوونو گهیشتهونهته دروست كردنی شتی پوچهلو بێ نیوههروك... جا خۆزگه خۆیان بهوهوه خهريك نهدهكردو لهجوارچیوهی دهقه ساغهكانی قورئاندا بمانیه.

له رستهی ﴿إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ﴾ دا وشهه ﴿جَبَّارِينَ﴾ مانای (زهبركاریو زۆركاری) (تجهر وجبروت) لهههیه گهورهیهی لاشهوه مهزنیی روخسار) وهه ناگهیهنیت، بۆ نمونه دهبینین كهسیكی بهزهبری دهسهلاتدارو لهستهه دارۆچوو هیهوه، بهلام

لاشه‌ی بچوکه‌و بارستایی که مه‌و جه‌سته‌ی لاوازه‌و بالا‌شی کورته. له‌وانه‌شه‌ مرۆفی قه‌به‌و زلو درێژو قه‌له‌ویش هه‌بیته‌ بی‌ هیژو بی‌ ده‌سه‌لات بیته‌.

له‌وانه‌یه‌ گه‌له‌ به‌زه‌برو هه‌بیه‌ته‌که‌ی نی‌و خاکی پیرۆز بالا‌ به‌رزو درێژ بووبن، له‌وانه‌شه‌ کورته‌ بالا‌ بووبن، له‌وانه‌شه‌ قه‌به‌و زلو قه‌له‌و بووبن، یان له‌وانه‌شه‌ بی‌ هیژو له‌رو لاواز بووبن، جا ئیتر نه‌گه‌ر بالا‌و جه‌سته‌یان به‌هه‌ر شکل‌و شی‌وه‌یه‌ك بووبیته‌، گه‌رگ ئه‌وه‌یه‌ به‌زه‌برو به‌سام و هه‌بیته‌ بووبن پاشان نه‌گه‌ر وه‌ك گه‌لیکی بالا‌ده‌ست و به‌زه‌برو زه‌نگیش دیاربووبن ئه‌وه‌ بی‌گومان له‌دیدوتی‌پروانی‌نی جووله‌که‌کان دا بووه‌و ئه‌وان هیژو توانیان هه‌له‌سه‌نگاندوون.. به‌لام کی‌ ده‌زانیت؟ تۆ بلی‌ی جووله‌که‌کان له‌و هه‌له‌سه‌نگاندنه‌یان دا راست‌گۆیووبن؟ ئه‌ی تۆ بلی‌ی ئه‌وه‌ باری راسته‌قینه‌ی گه‌له‌که‌ی نی‌و شاره‌که‌ بووبیته‌؟ ئه‌ی ئایا ناشیت جووله‌که‌کان له‌و بۆچوون و هه‌له‌سه‌نگاندانه‌یاندا زیاده‌رویییان کرد‌بیته‌و، وینه‌ی لایه‌نی دوژمنیان به‌قه‌به‌و گه‌وره‌ هاتیته‌ پێش چاو؟ تا به‌م ره‌نگه‌ش پاساو بۆ نه‌توانینیان له‌به‌ره‌نگاری‌بونه‌وه‌دا ده‌رخه‌ن.. ئه‌ی ئایا ناشیت پالنه‌ری گوتنی ئه‌و رسته‌یه‌یان ترسو له‌رزو ترسنۆکیان بیته‌؟ هه‌ر ئه‌م ترسه‌ش وینه‌ی دوژمنیانی بۆ گه‌وره‌و زل کردوون و له‌لایان وا ده‌رکه‌وتوه‌و که‌ گه‌وره‌ترن له‌وه‌ی هه‌ن.

بی‌گومان خه‌یالی‌ مرۆفی ترسنۆک و بی‌ ده‌سه‌لات شته‌کانی له‌لا گه‌وره‌ ده‌کات تا‌کو ترسو له‌رزه‌که‌ی زیاتر بیته‌. شاعیری عه‌ره‌ب (المتنبی) له‌وینا‌کردنی ترسو له‌رزی مرۆفی ترسنۆکی هه‌له‌توودا گوتویه‌تی:-

وضاقت الأرض حتى كان هاربهم  
إذا رأى غير شيء ظنّه رجلاً

واته‌: (زه‌وی له‌لایان هی‌نده‌ ته‌سك ده‌بیته‌وه‌ تا ده‌گاته‌ ئه‌وه‌ی را‌کردووه‌که‌یان نه‌گه‌ر شتیکی‌ تریش به‌دی بکات، واده‌زانیت پیاوی‌که‌).

## "لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا"

وهك له نایه ته که دا هاتوو، که خودا فەرموویه:

﴿قَالُوا يَمْوَسَّىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ﴾ المائدة: ٢٢

هه ترسنۆکی جووله که کان خۆیان، وینهی دوژمنانی له بهرچاو زل کردن.. هه ئهه ترسنۆکییه شیان ریی جهنگین و پرویه پروو بوونه وهی لی گرتن.. هه ئهه ترسنۆکییهش ریی چوونه نیو خاکی پیروزی لی گرتن.. هه ئهه ترسنۆکییه وای لی کردن لهو بروایه دابن کهوا مروڤه بهزه برو زله کان لهوانیه له خاکه پیروزه که ده رچن بی ئه وهی جهنگیان له دژ بگپن.. هه بۆیهش لیی دانیشتن و پالیان لی دایه وهو چاوه پروانیی ده رچوونی ئه و گه له یان ده کرد که به شکم له خۆیان وه ده رچن و تا ئه مانیش به ئاسانی بچنه ناوی، ئه وه بوو گوئیان ﴿...لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ﴾.. (ئیمه هه رگیز ناچینه ناو شاره که وه تا کو ئه وان لیی ده رده چن، خۆ ئه گه ر لیی ده رچوون ئه و ئیمه ده چینه ناوی).. لهه نایه ته دا رستهی ﴿لَنْ نَدْخُلَهَا﴾ = "هه رگیز ناچینه ناوی" مانای نکوولی کردنیکی هه میشه یی (النفی التاییدی) ده گیه نیی، که به ئامرازی هه میشه یی (لن = هه رگیز) وه ئاماره ده کات. به مانای ئیمه هه رگیز خۆمان ناچینه ناوی، ئیمه هه رگیز له دژی گه لیکی بهزه برو گه و ره شه ر ناکه یین، هه رگیز جهنگیان له دژ ناگپن.

﴿وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾... واته: (هه ده مینینه وهو چاوه پروانیی ده رچونیان ده که یین، جا ئه گه ر لیی ده رچوون، ده چینه ناوی).

لێره دا من (نووسهری کتیبه که) داوا ده کهم سه رنجی ورد له فه رمانی دووباره بوونه وهی رانه بردوو (الفعل المضارع المکرر) بدریّت، له و وته یه یاندا که گوتوویانه ﴿...حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا...﴾ .. ئەمەش فه رمانی زانراو (مبني لمعلوم) هو بکه ر (فاعل) ه کهشی، پیتی (واو-و) ی کۆمەڵ (جهماعه) یه و بۆ گه له به زه برو هه یبه ته که ده گه ریته وه.

بينا کردنی فه رمانی رانه بردووش بۆ زانراو چه ندين ئاماژه ی به هاداری هه یه، وه ک ئەوه ی که: گه له به زه برو ده سه لاته که خۆیان له خاکی پیروژ ده رچن، خۆیان به جه سته و گیانی خۆیان و به خواست و ئیراده ی خۆیان ده رچن و، هه یچ که سیك به زۆر ناچار ی ده رچوونیان نه کات. ئا ئەمەیه روانینی جووله که ترسنۆکه کان بۆ بالاده ستی و سه رکه وتن.. بێگومان خودا خۆی به لێنی رزگار کردنی خاکی پیروزی پی دابوون، به لām ئەوان به بی شەرو کوشتار خوازیاری بوون. ئەوان چاوه پروان بوون که دانیشتوانه که ی لێی ده رچیت تاکو خۆیان بچنه جینگه یان.

ئەمەش روانینی گشت که سیکی ته مه ل و ترسنۆک و سه رشۆره .. به م ره نگه ش جه نگ له دژی گهلانی تر ناگیپریت، هه ر به م ره نگه ش ولاتان رزگار ناکرین. هه رگیز به خه یالمان دا نه هاتوه، که گه لێکی سه رکه وتوو به خواست و ئاره زووی خۆیان ده ست له سه رکه وتنه که یان هه لگرن و ئەو خا که ی که به خواستی خۆیان گرتوویانه لێی ده رچن و بکشینه وه.

بێگومان جووله که کان خاکیکیان به بی کوشتار ده ویست و چاوه پروانی ئەوه بوون دانیشتوانه که ی لێی ده رچن تا ئەوسا بچنه ناویه وه.

ئەوه ی جی ی داخ و که سه ریشه، ئەوه یه ئەمڕۆ هه مان روانینی ترسنۆکه انه و سه رشۆرانه ی جووله که ئاسا، یه خه ی به هه ندیک گهلانی عه ره ب و موسلمان گرتوه و هه مان روانینی ئەو جووله که نه ی زه مانی (بنو اسرائیل) یان بۆ دروست بووه، به م

هۆیه شه وه جووله که کانی ئه مپۆ توانیوانه فلهستین و چهند پارچه زهوییه کی تری  
عه ره ب داگیر کهن، عه ره به کانیش له کاری به رهنگار بوونه وهی جووله که و رزگار کردنی  
خاکی پیروزیان دا ترسنۆک و لاواز ده رچوون.

ئه م ترسنۆکی و لاوازییه شیان خستوونیه مه سه له یه کی خه یالئی وه ها، که  
مه گه ر هه ر واهیمه چییان و خه ون دیتوان و خه یال پلاوان به دیی بکه ن.. ئه وان (واته  
عه ره به کان) چاوه پوانی ئه وه ده کهن، که جووله که کان خۆیان له و خاکه داگیر کراوانه  
ده رچن، به تاییه تیش له و خاکی له دوا ی سائی (۱۹۶۷ زایینی ی مه سیحیه وه)  
گرتیان و، عه ره به کانیش له چاوه پوانیی ئه وه دان، که و جووله که ریزیان لی بنین و  
بۆیان چۆل که ن و به خواست و ئیراده ی خۆیان لیی بکشینه وه و بیده نه وه به عه ره به  
سته م لیکراوه کان.. زمانی حالئ عه ره به لاوازه کانیش ده لیّت: ﴿وَإِنَّا لَنَنذُرُهَا  
حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ﴾.



## "أَدْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ" و .. جهنگی هیرش بردن

کاتیك جووله که ترسنۆکهکانی (بنو اسرائیل) فهرمانی (چوونه نیو خاکی پیرۆزیان به جیهاد) رەت کردەووە دانیشتن لەچاوەروانیی دەرچوونی دانیشتوانەکەیدا به خواستی خۆیان، لەو کاتەدا دوو پیاوی نازا لەنیویاندا هەستان و رینگە ی جهنگ و سەرکەوتنیان بۆ روون کردنەووە:

﴿ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ المائدة ﴿٢٣﴾

وەك له ئایەتەكەدا هاتوووە دوو پیاو لەنیو ئەو كۆمەڵە ترساوو ترسنۆكەدا هاتنە دەرەووە ﴿ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ﴾. واتە: دوو پیاو لەنیو ئەوانە، كە دەرسان و لەوانەش بوون، كە خودا نایعمەتی نازایەتی و بویری و خۆراگری پێ دابوون كۆنترۆلی ترسو لەرزیان كردبوو بەسەر ترسنۆکی و لاوازیدا سەرکەوتبوون، قسەیان كرد بۆ گەلەكەیان.

بەپراستی مەرۆڤ سەری دەسورمیی ئەو كۆمەڵە سەر شۆڕو ترسنۆكە، كە تەنها دوو پیاویان تێدا هەلكەوتوووە خاوەنی نازایەتی و هێژ بوون. ئەو داخۆ ئەم جوۆرە كۆمەڵە ترسنۆكە كێ بن؟ بێگومان كۆمەڵێكی (بنو اسرائیل)، كە خودا لە دەست (فیرعەون) رزگاری كردن و گەیانندییە قەراغی خاكە پیرۆزەكەو، لەگەڵ ئەوەشدا ترسو دڵەپراوکی بالی بەسەردا كێشابوون و دڵ و دەروونی هەڵتەكاندبوون.

(قال رجلان) خودا بە (پیاو) وەسفی كردوون لەم جێیەدا ئەمەش حێكمەتیكی درەوشاوێ هەیە، چونكە ئەوان دوو پیاوی نیو كۆمەڵێكن، كە هیچ پیاوەتییهکیان تێدا نەماوە. هەروەها جیاوازییەشی كردوووە لەنیوان ئەو (سێفەتی نێرینە

(ذکورة) يەى که پېچەوانەى مېيېنەيېه) و ئەو (سېفەتى پياوھتېيەش، که مانای هېزو نازايەتى و سەربەزرى دەگەيەنېت)، چونکه هەموو پياوېک نېرە، بەلام هەموو نېرېک پياو نېيە.. خوداش راستى فەرمووه کاتېک باوەردارانى بەو پياوانە لەقەلە داوہ که لەگەل پەيمانى خوياندا راستگويون ﴿مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ...﴾ (٢٣) الأحزاب ﴿... ئەى داخو ئەم دوو پياوہ چييان بەترسنۆکە ترساوہ کان گوتبېت؟ پېيان گوتوون: (لە دەروازەى شارەوہ بچنە سەريان (ادخلوا عليهم الباب) بەمانای ئېوہ دەست بەهەلەمت بردن بکەن). جا کاتېک لەم وتە راستپېکە ورد دەبينەوہ، دەبينن چەندين ئاماژەو رېنمايى گرنگى لە بابەت جيهادو جەنگ و سەرکەوتنەوہ لەخوگرتووه، وەك:

١- ئاماژە بۆ تيؤرېكى گرنگى جيهادى دەکات، که تيؤرى جەنگى هېرش بردنە (نظرية الحرب الهجومية)، که پەسپۆرانى بوارى سەربازى دانيان پېداناوہ لەسەر ئەوہى، که ئەمە رېگەى سەرکەوتنە. هەرکەسيکيش خوازيارى بردنەوہى جەنگ بېت، ئەوہ پېويستە لەسەرى، که خوئى دەست بە هېرشبردن بکات و هەلکوتېتە سەر دوژمنەکەى لەخاکى ئەو دوژمنەيداو بچېتە نېو خانەو لانەيەوہ، ئەمەش هەمووى مانای ئەو رستەيە (ادخلوا عليهم الباب) دەگەيەنېت.

ئەوہى پالېشتى راستبېژى ئەم تيؤرە قورئانييە جيهادييە هېرشکارىيە، فەرمايشتىکى دیکەى خودايە، که دەفەرموېت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (١٢٣) التوبة

واتە: (ئەى ئەوانەى باوەرستان هېناوہ، دژى کافەرە نزیکەکانى دەورووبەرتان بچەنگن، با لەو جەنگينەتاندا توندوتیژى و سامو بەهېزىستان لى بەدى بکەن).

ههروهها ئهم فەرمايشتهی تری خوداش پالېشتی تیۆره جیهادییه کهی قورئانه، که دهبارهی جهنگی هێرشبردن فەرموویهتی: ﴿وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ (النساء ۱۰۴) ... واته: (له کاری سۆراخ کردنی دوژمن و ههڵکوتانه سهریان، هیچ سستی و لاوازییه که مه نویتن، خو نه گهر ئیوه ئیش و نازاری ماندویتی و شهرو برینداری بجیژن، نه وانیش وه که ئیوه دهیجیژن، بهلام ئهوهی که ئیوه ئاواتی بو دهخوازن (که رهزامهندی و پاداشتی خودایه) ئهوان به تهمای نین و ئاواتی بو ناخوازن).

بیگومان هه موو هه لۆیسته جیهادییهکانی پیغه مبه ر ﷺ به پێی ئهم تیۆری هێرش بردنه ی نیو قورئانه (أَدْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ)، ئه وه بوو له زۆریه ی جاره کاندای خۆی ده سپیشکه ری هه لمه تی بو سه ر دوژمن ده کردو شالاوی ده برده سه ر خاکی و بنکه و باره گایان و، له ناکاودا په لاماری ده دان، به تاییه تیش له جیهادیدا دژی جووله که کان له شاری (مه دینه) و ده وره یی... شیوازی پیغه مبه ر ﷺ ئاوابوو، چ له کاتی هێرش و غه زای بو سه ر جووله که کان (بنو قینقاع) و، جووله که کان (بنو النضیر) و، جووله که کان (بنو قریظه) و، جووله که کان (خه یبه ر)، له کاتی فه تکه ردنی مه که که شدا و له جهنگی دژی (هه وازن) و له بهر پێ که وتنیشی بو (ته بوک) دا هه مان شیوازی جهنگی هه بوه، ههروهها سوپای بو (موئته) ش ناردوو، ئه و سوپایه شی سازو ئاماده و پر چه ک و ئازوو خه کردوو، که (ئوسامه) ی کردبوو فەرمانده ی.

هاوه لان (صحابه) به ریزه کانی ش —خودا لییان رازی بیّت— له قورئانه وه له م ئاماره و رێنماییه هۆشیار ببونه وه له پیغه مبه ریشه وه ﷺ ئهم وانیه یان له بهر کردبوو، نه وانیش هه لۆیسته جیهادییهکانیان به پێی ئه و تیۆره قورئانییه ی هێرش

بردن بووه. (علی کوری ابوطالب) ﷺ گوتویهتی: (هر گه لێک له ناوچه رگه ی ولاتی خۆیاندا هێرشیان کرابێته سهر، له ئاکامدا ههر به زیون).

له سهردهمی ئەمڕۆشماندا جووله که کان لهم ده رسه جهنگسازیه تیگه یشتوونو، تیۆری (ادخلوا علیهم الباب) یان له سهر عه ره به کان په پره و کردوووه، هێرشه له ناكاو ده که نه سهر عه ره ب و ده سپیشکه ریه هه لگیرساندنی شه ر ده که نو یه که م زه بر ئاراسته ی عه ره ب ده که ن، به لām عه ره به کان به به رگرییه کی لاوازو ترسنۆکانه و شکسته وه به ره و پرووی هێرشه جووله که بوونه ته وه .. ههر بۆیه ش جووله که کان خوله کانی جهنگیان ده برده وه و عه ره بیه ش ده یاندۆراند، چونکه هه لۆیستی هێرشه به به هیزه و، هه لۆیستی به رگریکار لاوازه.

کاتی که عه ره به کانیش بیران کرده وه که جارێک خۆیان ده ست به هێرش بکه نو به پێی تیۆره قورئانییه که ی هێرش بردن (ادخلوا علیهم الباب) بجوولینه وه و یه که مین زه بریان به جووله که گیاند. جووله که کانیا ن راجله کاندو په شوکاندو به زاندنیا ن (واته له سه ره تا کانی جهنگدا شکاندنیا ن)، به لām نه گه ر له کاتی جهنگه که دا چه ند گه مه و پیلانو ناپاکییه کی ژێره ژێری نه بوایه ئه و خاکی موسلمانان به ته واده تی به موسلمانان کانی شه وه رزگار ده کرا. ئەمەش له مانگی ره مه زانی سالی (١٣٩٣.ک) به رامبه ر مانگی تشرینی یه که می (١٩٧٣.ز) بوو، ئه وه بوو له سه ره تای جهنگه که دا جهنگا وه ره موسلمانان عه ره به کان هیله پته وه که ی جووله که یان که ناوی (هیلی بارلیف) بوو له سهر سوێس دروست کرابوو، شکاندو چوونه نیو قوولایی خاکی (سینا) وه و رووبه ریکی گه وریان لی رزگار کرد.

## "إِنَّا لَنَنْزِلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا"

ئایا ئه و کۆمه له جووله که ترسنۆکه چ وه لامیکی ئامۆزگاریی دووپیاوه نازاکه یان دایه وه و چیان کرد؟ ئایا شوینه واری ئامۆزگارییه که له سهریان چیبوو؟ ئه ی داخۆ هه لۆیستیان له بهرام بهر دیدو بۆ چوونی جیهادیانه ی هه ردوو پیاوه که له مه پ هیرش بردن چی بوو؟

وه ك قورئان ده یگێرپێته وه گوتوو یانه: ئه ی موسا ئیمه هه رگیز ناچینه ناو خا که پیرۆزه که وه مادام ئه و خه لکه به سام و هه یبه ته ی تێدابیت، له به ره ئه وه خۆت و خودای په روه ردگارت بپۆن بۆ جهنگ و کوشتار، وا ئیمه ش لی ره دانیشتووین: ﴿قَالُوا يَمْوَسَّىٰ فَأَذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ﴾ (المائدة: ٢٤) ... به مانای ئه وه یان له موسا خواستوه، که بێ هیوابیت لییان و ده ست له هاندانیان هه لگرت و خۆی به هه لئان و هاندانیانه وه ماندوو نه کات.

﴿لَنَنْزِلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا﴾ لهم وته یه دا به دوو وشه ی (لن) ی هه میشه یی و، (ابدأ) ی هه میشه یی مه به ستی خۆیان دووپات کردۆته وه.

به هه میشه یی کردنی مه به سته که شیان په یوه سته به مانه وه ی گه له به هیژو توانا که ی نیو خا که پیرۆزه که وه، چونکه ته گه ر ته وانی لی درچن، ته و ا جووله که کانیش ده چنه ناوی. سووربوونیان له سه ر جهنگ نه کردن و دووپات کردنه وه ی ته و سووربوونه ش ته و ئاماژه یه به ده سته وه ده دات که ته و ان خوازیاری شیوازی عه سه که ری و جیهادی نه بوون و، ریگای پیاوه تی و سه ره رزی و خۆیه ختکاری و به هه شتیان ناویت، به لکو ریگای سه رشۆپی و ترسنۆکی و لاوازی هه لده بژیرن.

بیگومان ترسنۆکی جووله که و ترسو سهرشۆپیان، نه و جهنگین و جهادهی له لا  
بیزرانده و هانی داوون بۆ دانیشتن و خۆبه دهسته وه دان.

ههر ئهم ترسنۆکی و ترسو له رزهش، سهرچاوهی دهرد و پهتای ههر نه ته وهیه که،  
که ریچکهی ئهم جووله کانه بگریته بهر، چونکه ریگهی کوشتار و جهاده  
شه هیدبوون رته ده که نه وه، هۆگری ریگهی سهرشۆپی و لاوازی و ته سلیم بوون و خۆ  
فریودان به وه هم و خه یال. ئهم جۆره نه ته وهیه، وه همی سهرکه وتنی به سهر دوژمندا  
له بواری فشاری ناشتیانه، یاخود دانوستانی راسته و خۆ، یان ناراسته و خۆدا بۆ  
دروست ده بیته. یان چاوه روانی ده رچوونی دوژمنان له ولاتیان و، گوايه به خواستی  
له خۆبوردوانه و به خشندهیه تی خۆیان له مهیدان ده کشینه وه، سهیر له وه دایه ئهم  
بۆچوونهی خۆیان به بهر زترین پلهی هۆشیاری و زیرهکی و ژیری و واقعی و میانپهوی  
داده نین. ئایا ئهم نه ریته، نه ریتی هه ندیک عه ره بی ئهم سهر ده مه نییه له شیوازی  
تیروانیناندا بۆ ناکۆکیان له گه ل جووله که و، گێرانه وهی نه و خاکهی، که  
جووله که کان دوا ی سالی (۱۹۶۷) دا گیران کرد؟

ئیدی به هۆی ئهم روانینه ترسنۆکانه و، نه و بۆچوونه کورتبهر و نه و تیگه یشتنه  
ساویلکانه یه وه ده بین، که کیشه ی موسلمانانی فه له ستین به رده وام له دوا که وتن  
دایه و، عه ره به کانیش له هه موو لایه و مه و قیعه که وه له به رامبه ر جووله که دا  
تیشکا و زه ره رمه ندن. خۆ نه گه ر نه و عه ره بانه ریگهی تریان هه لبژاردایه، نه گه ر  
ریگهی جهنگی هیرش بردن و تیوری (ادخلوا علیهم الباب) یان بگرتایه ته بهر، نه و  
به خیرایی: (کۆتایی پێ هینانی کیشه که) و (چاره سه ری گرفته که) و (به زینی  
دوژمنان) و (پزگار کردنی نیشتمان) به ئه نجام ده گه یشت، ههر ئهم ریگه چاره یه  
راسته و هیچ ریچکه یه کی دی سوودی نییه، ئایا عه ره به کان کاری پێ ده که ن؟ ئایا  
پیگهی راست ده گرنه بهر؟ ئایا له ده رگا وه هه لمه تیان ده به نه سهر؟ ئایا پزگار که ری  
ولاتن؟ ئایا به سهر جووله که دا سهر ده که ون؟

## "فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا... إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ"

جووله كه كان موسای پیغه مبهریان ئاگادار کرد له وهی، كه پێگه چاره ی سه ربازی جیهادی ر هت ده كه نه وه، به لام خۆزگه ته نیا به و تاوانه ترسنۆكانه و زه لیلانه یه وه ده وه ستان و، گونا هو سه ربیچیتریان لئ نه بینرایه، ئه وان دوا ی ئه مه تاوانیکی دزیوتریان کردو خراپه یه کی گه و ره تریان پیشان دا، كه به زمان دركاندیان، ئه وه بوو گوتیان: (ئهی موسا برۆ خۆت و خودا كه ت بجه نگن، بیگومان ئیمه ش لی ره لی دانیش تووین و چا وه پێی ئه نجام ده كه یین) ﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ﴾. کاتیك سه رنج له م ده ربړینه ده ده یین، چه ند راستیه کی حاشا هه لنه گری تیدا ره چا و ده كه یین، وه ك:-

۱- به راستی جووله كه ترسنۆكن، ئه و ترسنۆکیه شیان به ربه سته له به رده م شه ره فی جیهاد کا ریدا، چونكه مرۆفی سه رشۆرو ترسنۆك نا جه نگی ت، ته نا نه ت گه ر چه ندین هۆکاری هانده رو هه لنه رو جوانکاری و خه لاتی هه مه جوړیشی بو دا بنریت.

۲- ئه وان بی شه رمییان به رامبه ر (موسا) کردو وه به ئه ده بیکی جوان له گه لیدا نه جو لا و نه ته وه، به لكو پێیان گوتو وه: (برۆ خۆت و خودا كه ت بجه نگن).

به راستی مرۆفی ترسنۆك شه رم ناكات و هه ردو و نه ریتی ترسنۆکی و بی شه رمیی له خۆیدا هه لده گریت، جا ئه گه ر کا برای ترسنۆك شه رمه زار کرا و هه مو و ده رگایه کی لئ دا خرایه وه و گشت پاسا و چاره سه ره بی نا وه رۆكه کانی بو و چه ل کرانه وه و، به لگه ی ژیرانه ی رۆشنی خرایه ئه سته و هیه چ پا کانه یه کی

نهما، ئەوا بې شەرمی دەنۆینیت و هەلسوکەوتی خراب دەرەخات و جینیو دەدات و قسە ی ناشیرین دەکات.

۳- جووله کە ی ترسنۆک وازیان له پیغه مبه ره رزگار کارو فریاد پرەسه کە یان هیناو به جییان هیشت، که خۆی به تەنیا بجهنگیت، ئەمە هەلسوکەوتی هەمیشەیی ترسنۆکانه بهرامبەر موجهیده ئازاکان، که وازیان لی دینن و لەمەیدان به جییان دیلن بهو بیانووی گوايه ئەم موجهیدانه توند پرەوو هاندراوو بې باکن.

۴- جووله کە کان به موسایان گوتووه: ﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ﴾ لەم رستەیه دا وشە ی (ربك) تاك (مفردە)، ئەمەش وەك ئەو ی گوايه خودای موساش، هەر خودای موسایه، نەك خودای ئەوانیش بیّت، لەمەشدا بې ئەدەبییهك دەرەق خودا کراوه وایان پیشان داوه، که ئەم خودایەیان ناویت، کەوا داوای جیهادو جهنگییان لی دەکات، بۆیه وای دادەنن، که گوايه تەنها خودای موسایه. بیگومان کەسانی لاواز ترو ترسنۆک، نایانەویت هیچ ئەرك و بارگرانی و قوربانی دانیکیان لەسەر شان بیّت، هەر بۆیهش رقیان لەو ئەركانه دەبیتهوه و رقیان لەو کەسه شه، که ئەو جوړه ئەركانهیان پێ بسپیریت.

ئای لەم سەردەمە دا چەند لاوازو ترسنۆکیش هەنو، هەمان وتە ی جووله کە کان به بانگەواز کارو موجهیدان دەلینەوه، که به موسایان گوتبوو، ترسنۆکانی ئەم پرۆ به موجهیدانی ئەم سەردەمە دەلین: (پرۆن خۆتان و خوداتان بجهنگن، وا ئیمەش لی ره دانیش تووین، جا ئەگەر راستگۆن لەوه دا، که جووله کە کان له فەلەستین دەرە کەنو، سەردە کەون به سەریانداو، که خوداشتان له گەل دایه، ده پرۆن خۆتان و خوداتان جهنگ له دژی جووله کە بگێرن و ئەو ئەرکە ی، که توانای به جی هینانیمان نییه، به سەر ئیمە دامە دەن).



۵- ﴿إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ﴾ .... ئەوان سەرەپرای ئەو ھەموو ھاندان و گرد کردنەو ھو قەناعەت پێھێنانەش، ھەر سەرپێچییان کردو دانێشتن.. بۆچی لێی دانێشتن؟ بێگومان کەمیی و ڕەو ھیممەتیان داينيشانندن، ئيمان لەدلياندا کزو لاواز ببوو، واتاکانی سەر بەرزى و شکۆمەندى لەدلياندا نەمابوو، واتاکانی جیھاد و ھەز لە شەھادەت کردن لەدەروونیاندا مردبوو.. بۆیە ھەرزانتەين ئەرك و کەمترین قوربانییان لە لا خۆشەويست بوو، کە دانێشتن و بێ دەنگى بوو. بەترسێوکی و لاوازی و سەر شۆرییەو لێی دانێشتن، ئەمەش ھالى ھەموو ئەوانیە، کە لە جیھاد دانێشتوون و سەرەپرای ھۆکارە پێویستکارەکانی جیھاد، کەچی پالیان لێ داوەتەو ھو پشەتگوییان خستووە.

## " لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي "

(موسا) سلاوی لی بیّت، دواى ئەوێ له گه له ترسنۆکه که یه وه وه لا مى ته و اوو بنه بری نه گۆری ده باره ی نه جهنگینیان بیست و، دواى ئەوێ ئەو گه له بى ئە ده بی و بى شه رمییان به رامبه ر موسا و به رامبه ر خوداش نواند، ئینجا (موسا) پرووی کرده خودای پهروهردگاری و سکالای له دهست گه له که ی و یاخی بوونیان کردو، رایگه یاند، که ته نها ده سه لاتى به سه ر خوێ و برا که یدا هه یه: ﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي... ﴾ المائدة ﴿٢٥﴾ که و ابو توانای به سه ر ئەو کۆمه له ی (بنو اسرائیل) دا نیه و ناتوانیّت به زۆر رایان سپی ریت ، چونکه لێی هه لگه رانه وه و سه ری پچی یان له فرمانه کانی کردوه.

بوچی لێی هه لگه رانه وه و سه ری پچی یان له فرمانه کانی کرد؟ ئەو چیی لێ داوا کردبوون؟ ئەى چ هۆیه که له پشت هه لگه رانه وه و یاخی بوونیانه وه بوو؟

بیگومان (موسا) داواى لێ کردن بچنه خاکه پیروژه که وه و، جیهاد بکه نو بجهنگنو، رێی سه ره به رزی و سه رکه وتن و ده سه لاتداریتی بگرته بهر... ده ی نایا ئەم داوايه له بارى دايه، که هه لگه رانه وه و یاخی بون بختا وه؟ به راستی هیه چ که سیك ئەم ره فتاره نانییّت ته نها ترسنۆک و سه رشۆران نه بیّت.

که ی (موسا) - سلاوی لی بیّت - لێیان بى ئومید بوو و ده ستی لێ هه لگرتو خوێ لێ به ریی کردن؟ ئەمه دواى چه ندين سالى دوورو درێژ بوو که له (میسر) و (سینا) بر دیه سه ر له گه لیان داو، دواى هه ولۆ ته قه لایه کی له خو بو ردا نه ش بوو که سه رقالتی پهروه رده کردنیان و گۆش کردنیان و راستکردنه و یان بوو، هه روه ها

دواى شاره زاییه کی زۆریش له ناسینی دلۆ دهروونیان.

جا دواى ئه وهی (موسا) - سلّوای لیّ بیّت - لیّیان بهری و بیّتاوان بوو، داواى له خودای پهروهردگاری کرد که له وانی جیابکاته وه ﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي ۖ فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴾ المائدة ٢٥ .. ئیدی ئه وان شایانی ئه وه نه بوون، که له گهڵ موسا دابن و، پیاوی ئه وهش نه بوون، که به هاوڕیه تی موسا شه ره فمه ند بن، چونکه به دکار و یاخی و، سه رشۆر و ترسنۆک بوون، هه ر که سیکیش ئاوا بیّت شایانی ئه وه نییه، که هاوڕێی پیاوانی جیهادکار بیّت.

## "فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ"

﴿ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ ﴾ بههۆی ئهوهی له جیهادو جهنگیندا ترسنۆک بوون، خوداش ههرا می کرد له سهریان بچه خاکه پیرۆزه کهوهو، شه ده فی رزگار کردنی و تیایدا نیشته جی بوونیشی لی ههرا م کردن، ئیدی ئهو خاکه پیرۆزه ی که خودای پهروه رزگار بۆ نووسی بوون و بۆ بریار دابوون که بچه ناوی، ههرا م کرا لییان.. بۆچی؟!

بیگومان (موسا) ریگهی رزگار کردنی خاکه پیرۆزه کهو زه فەر پی بردنی پیشاندان، که چی ئهوان ئهو تاکه ریگه شیاهیان رت کردهه.. بیگومان موسا دهیویست سوودو بهرژه وندی ئهوان بهدی بی نیّت و، خوازیاری سه ره رزی و شکۆمندی و سه رکه وتن و ده سه لات و ده رگرتن بوو بۆیان، ههروه ها خوازیاری ئهوه بوو که ئهوان ببه گه و ره و مامۆستای خه لکانی تر.

تاکه ریگهی به دیه یانی ئه م ئاما جانه ش هه ر جیهادو جهنگین بوو، جا کاتیک ئه و ریگه یه یان رت کردهه، دیاره له هه مو به رو بوومه خۆش و گه و ره کانیشی بی به ش کراون.

ئهوان نه فس و ته مه ن و خوینی خۆیان له لا گران و گرن گ بوو و قوربانیا ن به مانه له پیناوی خوا دا نه ده داو، نه یان ده کرده به هایه ک بۆ سه ره نجامه مسۆگه رو گه و ره که.

ده بینین له جیهاد دا قوربانیا ی گه و ره و گران هه یه، ریگه که ش قورسو درێژو سه خته، دیاره نه فسیش له سه ره تا دا ئه مه ی پی خۆش نیه (وهک له ده قی قورئاندا هاتوه) هه مو ئه مانه راست و نکو و لێی لی نا کریت.. به لام ئه نجامی جیهاده که

گهوارهیهو، بههاکهشی خوازاوو ویستراوهو، ئاماغجهکەشی بهرزو پیروژه، ئەم هه‌موو ئەنجام و به‌هاو ئاماغجانه‌ش شایسته‌ی به‌گه‌رخستنی گشت هه‌لوو توانایه‌کن که به‌ ما‌و نه‌فس له‌پیناویدا خه‌رج به‌کریت.

هه‌ر بۆیه‌ش باوه‌ردارانی جه‌هادکار نه‌فس و خوین و سامان و گشت مو‌لک و م‌الیکیان له‌لا که‌م و بێ بایه‌خ ده‌بی‌ت له‌کاتی جه‌هادداو به‌وپه‌ری قایل بوون و باوه‌رو د‌ل‌سۆزییه‌وه ده‌یانکه‌نه‌ قوربانی.

ئه‌رێ له‌که‌یه‌وه په‌یداکردنی سه‌رکه‌وتن و ده‌سه‌لات به‌بێ قوربانیدان بووه‌؟ ئه‌رێ له‌که‌یه‌وه پیاوه‌تی به‌بێ باج دان بووه‌؟ ئه‌رێ له‌که‌یه‌وه ژیان به‌بێ نا‌ره‌حه‌تی و مه‌ینه‌تی بوه‌؟ ئه‌رێ له‌که‌یه‌وه به‌هه‌شت به‌بێ نرخ بووه‌؟

له‌خه‌ون و خه‌یاڵدا ده‌ژین ئه‌وانه‌ی خوازیاری سه‌رکه‌وتن و رزگاربوون و که‌چی لی‌ی دانیشتون.. له‌خه‌ون و خه‌یاڵدا ده‌ژین ئه‌وانه‌ی سه‌ربه‌رز و شکۆمه‌ندی و سه‌روه‌ریان ده‌و‌یت و که‌چی ترس‌نۆک و لاوازن.. له‌خه‌ون و خه‌یاڵدا ده‌ژین ئه‌وانه‌ی به‌بێ جه‌هاد و داوای شه‌هاده‌ت به‌هه‌شتی خودایان ده‌و‌یت.

جا له‌به‌رئه‌وه‌ی جووله‌که‌کانی سه‌رده‌می موسا دانیشتنی زه‌لیلی و ترس‌نۆکانه‌یان هه‌لب‌ژارد له‌و خواستی هه‌لب‌ژاردنه‌دا شکستیان ه‌ین‌او، له‌ تاقیکردنه‌وه‌که‌شدا که‌وتن.. به‌م هۆیه‌شه‌وه له‌شه‌ره‌ف و شکۆمه‌ندی رزگارکردنی خاکی پیروژ بێ‌هه‌ش کران، له‌و رینگیه‌ بێ‌هه‌ش کران که‌ د‌ل‌انی پیاوان بۆی لی‌ ده‌دات و، ده‌روونیان شه‌یدایه‌تی و، چاوانیان تیشکی روانینی به‌رده‌وامیان خستۆته‌ سه‌ر.

ئه‌م‌پ‌رۆش عه‌ره‌ب و مو‌س‌لمانه‌کان روویان له‌ جه‌نگینیان وه‌رگ‌ی‌راوه‌و، رینگه‌ی پیاوه‌تی و سه‌ربه‌رز و رزگاری و سه‌رکه‌وتنیان ره‌ت کردۆته‌وه‌، واته‌ رینگه‌ی جه‌هادیان ره‌ت کردۆته‌وه‌، رینگه‌ی لاوازی و بێ ده‌سه‌لاتی و سو‌ال کردنیان هه‌لب‌ژاردووه‌و، وایان لی‌ هاتوو سو‌ال و داوای یارمه‌تی له‌ جووله‌که‌و ده‌سه‌لاتدارانی

دی ده کهن تا کو به شیکی کهم له خاکی ولاتیان به خیری خویان پی به خشنه وه ته نانهت گهر زۆر بچووک و کهمیش بیته .. ئیتر شمشیره کانیشیان پیچاوه ته وه و چه که کانیان فری داوه و، لقی دار زهیتوونیان بهرز کردۆته وه و، کوتری ئاشتیان هه لداوه و، هیچ شتیکیشیان ده سگیر نه بووه و، ههر گیز (تا له سه ر ئه و ئاکاره ش بن) هیچ شتیکیان ده سگیر نایته .. ئه وان به هۆی هه لباژاردنی ئه و تراویلکه (سه راب) ه فریو ده ره وه ریگای جهاد و شه هاده تخوازیان ون کرد و، پله و ریزی رزگاریان له ده ست دا و، ژيانی زه لیلی و ترسنوکی و لاوازیان به باشتزانن .. له بهر ئه وه خوداش له پیزو شه ره فی جهاد کاری و رزگار کردن بئ به شی کردن، کتومت وه ئه وه ی بر که ی (أَنْهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ) به ته وای به سه ر ئه وانیشدا بچه سپیته .

بیگومان جهاد کردن و رزگار کردن و، گیراندنه وه ی ولات و شوین و دیارده پیروژه کان، پیزو پله یه کی گه وره یه و، مه دالیایه کی به رزه و، به خشیکی پیروژه به هاداری خوداییه .. خوداش نایه ویت ئه م شه ره فه بدات به و که سه ی، که شایانی نییه، چونکه نه وه ی به زیو، سه رکه وتن دروست ناکات و خوازیارانی سه رشوړیش (که هیما ی زه لیلین) ری نیشانده ری سه ره رزی نیین .

## چل سال وێڵ بوون " أَزْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ "

خودا شهره فی جهاد و رزگاری و، دهسه لاتداریتی نیو خاکی پیروزی لهو ترسنۆکانهی جووله که هه رام کردو، وێڵی و گومبوونی نیو خاکی (سینا) ی بو بریاردان. ماوه ی ون بوونه کهشیانی به چل (٤٠) سال دانا.. بۆچی چل سال؟ بێگومان ماوه ی چل سال ژبانی دوو نه وه (جیل) ده گریته وه. حیکمه ت له م دیاریکردنه ش ئه وه بوو که ئه وه ترسنۆکه ی (بنو اسرائیل) نه مین و دوا بیان پێ بیت، چونکه هیچ نامۆزگاری و ته یه کی هانده رانه و پالنان و چالاک کردن سوودی نه بوو بۆیان. ئه و کۆمه له که سه نه وه (جیل) یك بوون، که جهادیان لێرانه ده بینرا، چونکه هیچ هیممه ت و وره یه کیان نه مابوو.. بۆیه ده بیت چاوه روانی بکریته، تا کو ئه و نه وه یه ده مرن و، دوا ی ئه وان نه وه یه کی تازه بیننه پیشه وه و توانای جهنگ و رزگارکردنیان تیدا بیت، چل ساله که ش ماوه یه کی به سه بو قېسوونی ئه و نه وه یه، ئه ی داخو ئه م نه وه ترسنۆکه، که چاوه روانیی نزیکبوونی کۆتایان ده کهن، چی بکهن؟ ئه وان له بیاباندا ون بون ﴿سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ﴾... له پراستیشدا له (سینا) دا ون بون و هه ر له و بیابانه دا ژبان و تالیی ژبان و بارگرانی گۆزه رانیان چه شت.

مرۆڤ سه ری سوور ده مینیت له و پرو واده ی، که به سه ر ئه و نه وه ترسنۆکه ی (به نوئیسرا ئیل) دا هات.. بێگومان خودا رپگه ی پیاوه تی و سه ره رزیی بو والا کردن و، ئه وانیش پیایدا نه رۆیشتن.. بێگومان بانگی کردن بو وه رگرته ی نیعمه ت و خێرو به ره که ته کانی خاکی پیرو ز به و مه رجه ی نرخه که ی بدهن، که جهاد

بوو، به لām ئەوان پرویان لیّ وەرچەرخاند، خوداش ئەو نیعمەتە ڕەتکاروہیان به (وون بوونی نیو بیابان) بۆ گۆرین. چۆن ئەم گۆرینهیان پەسەند کرد؟ واتە چۆن (وون بوون له بیابان) له جیاتى (خاکی پیرۆز)یان پەسەند کردو چۆن خوازیاری گۆرینی چاکتر به خراپتر بوون؟ چی پالێ پێوەنان بۆ قایل بوون بهو ریکەوتنە زیانبەرە؟ بێگومان هەر ترسو لەرزو سەرشۆڤی و لاوازی و بێهیزی و سووربوون لەسەر ژیان پالێ پێوەنان، ئایا ئەوان لەبیابانە کەدا زیندوو نەبوون؟ ئایا پەرۆشی پاراستنی گیانو خوێنیان نەبوون؟ جا ئیتر کە ژیان و رۆحیان بۆ خۆیان مسۆگەر کرد، بۆچی لە رۆشتن بەریگای خاکە پیرۆزە کەدا دەبێخەنە مەترسییەو؟ دە کەوابوو با واز لە خاکە پیرۆزە کە بێنن و بهو بیابانە قایل بن، کە ژیانیان بۆ بەدی دینیت. خودا لە شوینیکی تری قورئاندا دەربارەى ئەو نەریتى ژیان خۆشویستەى جوولە کە فەرموویەتى: ﴿وَلَجَدْتَهُمُ آخْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوةٍ...﴾ (البقرة ۱۶) . لە ونبوونی نیو بیابانیاندا چەند حیکمەتیک بەدی دەکەین، وەک:

۱- ویلّ بوونە کە لە بریتی (بەدی) ژیانى نیو خاکە پیرۆزە کەیه، هەردوو رێگاشیان لەبەردەم دا بوو، رێگەیهکی سێهەمی نەبوو، یان رێگای سەربەرزى و شکۆمەندى و سەرکەوتن و بالادەستى و جەنگ لەدژی دوژمنان و رزگارکردنى ولات، یان رێگەى ترسنۆکى و لاوازی و سوور بوون لەسەر ژیانى دنیاو چاوچنۆکى نواندن لەبەخشینی گیان و ساماندا. دیارە ئەم رێگەیهش مەرۆف بەره و ونبوون و گومپایی و ویلّ بوون دەبات. ئەو نەوہیەى جوولە کەکانیش رێگەى دووہمیان هەلبژاردو، بەھۆیەو شایستەى ئەو سەرەنجامە بوون و لە زەویدا ویلّ و سەرگەردان بوون.

۲- ونبوون خۆى لەخۆیدا لەبەرچاو نەمان و گومپایییە، ئەم دیاردەیهش تووشى هەر کەسێک دەبێت لەوانەى رێگەى جیهاد (رێگەى پیاوانى جیهادکارو پالەوان)یان وەبەر نەناو.



بێگومان ئهوانه‌ی له‌پێناوی خودا جیهاد ناکه‌ن و له‌دژی دوژمنیان ناجه‌نگن، ویل و ون ده‌بن و زیان ده‌که‌ن. ئای نه‌ته‌وه‌ش چه‌نده له‌ژیان و وجود و وزه‌ی له‌ده‌ست ده‌چیت کاتیک واز له‌ریگه‌ی جیهادکردن دینیت. به‌راستی ئه‌وه‌یه و ن بوونی ته‌واو و زیانی هه‌مه چه‌شن و هه‌مه‌لایه‌نه‌که مال و سامان و وه‌خت و ته‌مه‌ن و به‌هره و توانا و وزه و بازو و کۆشش و گه‌نجی و نیشتمان و ئاوات و می‌ژوو و بوون و به‌ختیاریان تیا له‌ده‌ست ده‌ده‌ن و ونی ده‌که‌ن، که‌وابو زهره‌رو زیانیان له‌پشتگوێ خستنی جیهاددا چه‌نده؟

ئیمه له‌م سه‌رده‌مه‌دا ئهم ئاکامه له‌م نه‌ته‌وه‌یه ده‌بینین و ده‌ستی ده‌خه‌ینه سه‌ر، چونکه ریگای جه‌نگ و کوشتاریان له‌دژی جووله‌که داگیرکه‌ره‌کان ره‌ت کردۆته‌وه‌و، ریگه‌ی ناشتییه‌کی گران و سه‌رشو‌رانه‌یان هه‌لبژاردوو، به‌م پییه‌ش که‌وتوو نه‌ ئیو ویل بوونیکی ره‌هاو، ونبوونیکی هه‌مه‌لایه‌نو زیانیکی گشتییه‌وه.

۳- بێگومان ویل بوونه‌که به‌و مه‌به‌سته بووه که با ئه‌و نه‌وه ترسنۆکه بمرن، چونکه مرۆڤی سه‌رشو‌رو ترسنۆک به‌ده‌م بانگه‌وازی جیهاده‌وه نایه‌ت سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی هه‌ر چه‌ندیک ئه‌و بانگه‌وازه به‌راسته و هه‌قی‌ش ده‌رکه‌وێت. له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌گه‌ر ئه‌وه بۆ خه‌لکی ویسترا، که به‌ ریگه‌ی جیهاددا بڕۆن، ده‌بی‌ت نه‌وه ترسنۆکه‌که (الحیل الجبان) پشتگوێ بخه‌یت، چونکه ئه‌و نه‌وه‌یه خه‌لکی ماندوو ده‌که‌ن و به‌ده‌میانه‌وه ناچن، بۆیه نه‌وه‌ی ترسنۆک فه‌رامۆش ده‌کریت تا ئه‌وکاته‌ی ده‌مرن و له‌دوايانه‌وه نه‌وه‌یه‌کی نوێ پێ ده‌گه‌ن. جا بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ول و ته‌قه‌للاکان به‌ربگرن ده‌بی‌ت نه‌وه‌یه‌کی نوێ بۆ ئاراسته بکریت که له‌سه‌ر چه‌ند بیه‌ماو رێبازو شیوازیکی نوێ گۆش کرابن.

بۆچی هه‌ندیک که‌س له‌م سه‌رده‌مه‌ماندا خۆیان ماندوو و شپه‌رزه ده‌که‌ن و، کات و هه‌ولێ خۆیان له‌دواندنێ چه‌ند که‌سیکی ترسنۆکدا به‌فیرۆ ده‌ده‌ن و داوای جیهادکردن و رزگارکردنی ولاتیان لێده‌که‌ن و، نه‌خشه‌و پلانیان پێشکه‌ش

دەكەن و، هیوا و ئاواتیان لەسەر هەڵدەچنن؟؟ ئى خو ئەوان لەم زمانە  
تێناگەن و، ئەم دەنگە نابیستن و بە دەم ئەم هاوار و بانگەوازە وە نایەن..

## انه لا حياة لمن تنادي

### وما لجرح بميت أيلام

كۆش و كاتتان بۆ ئەو بەكاربێنن كە نەوێهە كى نوێ پى بێنە كایە و ئەو  
نەوێهە لەسەر رێسای پیاوێتى گەشە بكات و رقى لەسەر شۆرى و ترسنۆكى  
ببێت وەو، حەز لە جیهاد و شەهید بوون بكات و، هەر ئەم جۆرە نەوێهەش قسە و  
ئامۆژگارى دەبیسیت و قسە بۆ كردن و دواندیان سوودی دەبیت لە گەلیان داو  
پەر وەر دە كردنیشیان كاریكى سەر كە وتوو دەبیت.

٤- هەر لە حیکمەتەکانى وێڵ بوونى ئەو هۆزە لە بیابانى (سینا) دا ئەوێهە،  
(سینا) بیابانىكە كەش و هەوا یەكی سەخت و بارودۆخێكى سروشتى گران و  
ژیانىكى ناپەهەتى تێدا یە، خۆداش بۆیە ئەو شوێنەى دەستیشان كرد تا ببێتە  
مەلەبەندى كى نەوێ نوێ (بنو اسرائیل) و بەشیوێهە كى پەر وەر دەبى نوێ گۆش  
بكرین و، بەتایبەتى سازو ئامادە بكرین بۆ ئەوێ شایستەى چوونە نیو خاكى  
پێرۆزە و بن و لە دەست مەرۆفە زل و بەهەییەتە كان رزگارى بكەن.. لە راستیشدا  
هەروا بوو ئاكامەكەى وادەر چوو.. ئەمەش پامان دەكیشیت بۆ گرنگى  
دۆزینه وەى نەوێ جیهاد خاوە، چەق خستە سەر دەستە بەركردنى كەش و  
هەواى گونجاو بۆ تاكو لەسەر ئەو واتا بەرزانه پى بگات.. هەر بۆیەش زۆر  
پێویستە كە پۆلەتەكانى كەشخەبى و لووتبەرزى و زیادەپۆبى لا بێرین و، لەژیانى  
بى باكى و گومراپى و گالته جارى دەرچن و، بەخۆنازین و خۆبادانى بەد كردارانە

به نیعمه ته وه، به خته وه ربی کوشندهی دهست بلایی فه رامۆش بکری، و، مڕۆڤ  
کۆیله و بهندهی ههوا و ئاره زوو و شته جوانکراوه کانی دنیا نه بیته.

ههه ده بیته که نه وهی جیهاد و تیکۆشان له و دیارده به کار به ریه جوانکارانه  
(المظاهر الاستهلاكية الكمالية) کهم که نه وه، له سهه نه ویستن (الزهد) له دنیا دا  
گه شه بکه نه و، خۆیان له سهه روو فیتنه و به لآو شته سهه رنج پاکیش و ههست  
ورووژینه کان و چێژ به خشه کانه وه بگرن، دیل و یه خسیریان نه بن و، له جیهادیان  
دانه برن و، تا کو له پووبه روو بوونه وهی دوژمنان نه ترسن و سهه رنه که نه سهه ر نه  
که ره سهه و ئامرازه فریوده رانه.

## "فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ"

ئهم پرستهیه (﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ المائدة ٦٨) .. بۆ گهلی کافران خه مبار مه به) دلتنه وایی کردنی موسایه دواى ئه وهی بهو (سووربوونهی گه له کهی له سههر ترسنۆکی) دل برینداربوو، ئهم پرستهیه خهم ره واندنه وهی موسایه و فره مانیکى خودایه بۆی که (بۆ گهلی به دکارو ناحالی) دلتنهنگ و خه مگین نه بیته. موساش هیچ که مته رخمیه کی له پهروه ده کردنیان و هاندانیاندا نه کردوه، به لام ئه وان قایل نه بوون، که فره مانى خودای له گه لا جیه جی بکه ن، یا خود به ده م داوا که یه وه بچن، چونکه یاخی و به دره فتار بوون، ئیدی بۆچی موساش خه فه ت بۆ یاخی و به دره فتاران بخوات؟!

ههروه ها ئهم پرستهیه ده لاله ت له وه هۆیه ده کات که هانی دان بۆ ره ت کردنه وهی فره مانه کانی موسا- هۆیه کهش یاخی بوونه (الفسق) ..

یاخی بوون، واته ده رچوون له فره مانه کانی خودا .. بۆ نموونه له زمانى عه ره بیدا ده گو تریت (فسقت الفأرة إذا خرجت من حبرها)، واته (مشکه که نه گهر له کونهی ده رچیت ئه وا فاسق، واته یاخی بووه). ئه وه گه له ش یاخی و به دکار بوون، چونکه له وه سنووره ده رچوون که خودا بۆی کیشابوون و له وه فره مانانه ش یاخی بوون که بۆیان ده رکرا بوون.

وشه ی (الفاسقین) دوو جار لهم چیرۆکه دا هاتووه:

یه کهم/ کاتیک موسا- سلاوی بیته- گوتی: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي﴾ فَأَفْرَقَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ المائدة) .. واته (خودایه

من دهسه لاتم ته نهها به سهر خۆم و برا کهمدا ههیه، ده تۆش ئیمه لهو له که له  
یاخی و به دکاره جیابکه رهوه).

دووهم / کاتیک خودا فەرموویه تی ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾، واته: (ئه ی  
موسا بۆ گه لی کافرو بێ باوه پان خه م مه خو).

ئهوان یاخی بوون، بۆیه موساش خۆی لێ به ربی کردن، ئهوان یاخی بوون و  
خوداش داوای له (موسا) کرد که بۆیان خه م نه خوات.. ئه مه ش هه می شه نه ربی تی  
گشت به دکارو یاخییه که.

### (کورتیه گرنگترین وانه ی ئه م چیرۆکه )

۱- ئه م چیرۆکه په رده له سهر دۆ ده روونی جووله که کان هه لده داته وه، که خوویان  
به سه رشۆپی و ترسنۆکی و لاوازییه وه وه رگرتووه.

۲- ئه م چیرۆکه ده لالت له سهر هه لگه رانه وه ی (به نو ئیسرائیل) ده کات، که چۆن  
له پیغه مبه ره که یان (موسا) هه لگه رانه ته وه و فەرمانه کان یان جیبه جی  
نه کردووه و په تیان کردوونه وه.

۳- ئه م چیرۆکه به لگه یه له سهر بێ ئه ده بییان له گه لّ خودای پاک و بالاده ست و،  
له گه لّ پیغه مبه ره که شیان (موسا) - سلّوی لێ بیت -.

۴- بێگومان خاکی پیروژ (فه له ستین) خودا بۆ نه وه یه کی تایبه تی، جووله که کانی  
بریار دابوو، که بچه ناوی، ئه وانیش ئه و باوه رده دا نه بوون، که له بیاباندا  
گۆشکران و پیگه یشتن و به نه ربی تی پیاوانه و باوه رداریتی په روه رده کران. به لّام  
دوای ئه مان (واته نه وه کافره کان یان، که باوه رپان به هه ق نه هیئاو، که له دژی  
هه ق جه نگان، هیج مافیکیان له و خا که پیروژه دا نیه).

۵- خودا له کاتی کیدا، که به نوئیسرا ئیلی به سهر خه لکی جیهاندا رێزدار تر کردووه، ئه وهی که پیشی داون به هیچ که سیکی تری خه لکی دنیای نه داوه، ئه مه گشتی و هه مه لایه نه و سهر تا پا گیره و تایبه ته به ئیمانداره کانیان که پیش هاتنی په یامی (محمد) ﷺ هاتوون.

۶- بێگومان ترسو له زری جووله که وای لی کردوون، که دهست له چاره سهری جیهادیانه هه لگرن و چاره سهریکی خه یالیانه به چاکتر بزائن، ئه و چاره سهره شیان له وه دا رهنگ ده دا ته وه که لیتی دانیش توون و چاره پوانیی ده رچوونی که سه به زه بره گه وره کان بوون تا کو به خواست و ئیراده ی خویان بۆیان ده ربکه ن.

۷- له و نه وه تر سنۆ کانه دا ته نها دوو پیاوی ئازاو چاونه ترس هه بوون، ئه وانیش به هۆی گورو تینی ئیمانه که یانه وه ئازا بوون.

۸- ترسان ته نها له خودا و نه ترسان له غهیری خودا، نیعمه تیکی گه وره و گرانه و خودا به خواستی خۆی به و عه بدانه ی ده به خشیّت، که شایانی بوون.

۹- ئه م چیرۆکه ئاماژه بۆ چاکترین رێسای سهر که وتنی جهنگ ده کات، که جهنگی هێرش بر د نه یا خود تیۆری (ادخلوا علیهم الباب) وه ک ئایه ته کان به راشکاوی باسیان کرد بوون.

۱۰- بێگومان خاوهن و دانیش تووی خا که که به خواست و ئیراده ی خۆی لیتی ده ر نا چیت، به ره ی سهر که و توانیش دهست له سهر که و تنه که یان هه لئا گرن ته نه انه ت گه ر ده سدرێژ کارو سته مکاریش بووبن، وه ک (جووله که کانی ئه مرۆ له فه له ستین)، که دهست له سهر که و تنی سته مکارانه یان هه لئا گرن و به خواست و ئیراده ی خویان لیتی ده ر نا چن، هه ر گیز به رێزو به خشنده یی خۆیشیان له و خا که ده ر نا چن که دا گیریان کردووه.

۱۱- بێگومان مرۆفی تر سنۆک و ته مه ل هه ر دانیش تنی له لا خوشتره وه ک له

## کارکردن و جیهادکردن.

۱۲- ییڭومان مروّقی ترسنۆک و لاوازو تهمل له پێزو شهههفی جیهاد و پزگاری و شههیدبوون بێ بهش دهکریت، ههر بۆیهش داوای نواندنی ئهم ئاکاره بهرزانهی لی ئاکریت، چونکه ئههل و شایستهی ئهوانه نییه.

۱۳- ییڭومان نهوه (جیل)ی شکست خواردوو وه نهوهی پزگارکردن و سهرفرازی نییه، ههر کهسیکیش لهسهه ترسنۆکی و زهلیلی پێگهیهشتبیت، ئههرکی جیهادکردنی پێ ناسپێریت، لهبهرئهوه هیواو ئاواتیشی لی ناخوازیت.

۱۴- ییڭومان وازهێنان له جیهاد و جهنگ دهبێته هوێ ویل بوون و سههرگردانی و، نهتهوهش ئهم حالهته له گشت بوارهکانی ژياندا بهدی دهکات.. تهنها جیهادیشه، که رۆلهکانی نهتهوه کۆدهکاتهوه، نیگهههرا و دلهراوکی بۆ لهناو دهبات و، حالهتی ون بوونی بۆ دهسپێتهوه و، وتهو بیروپرایان بۆ یهک دهخات.

۱۵- پێویست بونی ئاماده و سازدانی کات بۆ جیهاد و چهز له شههادهت کردن، ههروهها ئامادهکردن و جۆشدانی پیاوان بۆ پزگاری و پزگارکردنی ولات، ئهمهش بهسازدانی جیهادیانه و له ژینگهیهکی گونجای جیهادیانهدا، که بتوان وازیین له شته باق و بریقهکانی دنیا و له لووتبههزی و بێ باکی و دنیا پههستی، تاكو له ژيانێ جیددی و تیکۆشان و پیاوانه دا بژین و، ئارهزوومهندی شههیدی و خوازیاری بهههشت بن.

## چیرۆکی پێنجهم

### چیرۆکی مانگاکی (بنو اسرائیل)

ئهم چیرۆکه له قورئاندا بهم شیوهیه گێراوهتهوه که خودا فەرموویهتی:

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَنْتَذْبَحُهَا  
هَؤُلَاءِ قَالِ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٧٦﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا  
هِيَ قَالِ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا  
تُؤْمَرُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْثُهَا قَالِ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا  
بَقَرَةٌ صَفَرَاءُ فَاقِعٌ لَوثُهَا تَسُرُّ النَّظِيرِينَ ﴿٧٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا  
هِيَ إِنْ الْبَقَرُ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٩﴾ قَالِ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا  
بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيعَةَ فِيهَا قَالُوا أَأَتْنِجَنْتَ  
بِالْحَقِّ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ نَفْسًا فَادْرِكْهُنَّ فِيمَا وَاللَّهُ  
مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْنُتُونَ ﴿٨١﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى  
وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٨٢﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ  
كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسَوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا  
يَشَقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا  
تَعْمَلُونَ ﴿٨٣﴾ البقرة ﴿٧٦﴾



واته: (ئهی پیغمبهر ئهو به سه رهاته یان بۆ بگێرپه وه، کاتییک (موسا) به گه له که ی خۆی گوت: ئه وای خودا فه رمانتان پێ ده کات، که مانگایه ک سه ربهرن (ئهو فه رمانه ش دوا ی ئهو روودا وه هات، که یه کیکیان لێ کوژا بوو و بکوژه که یان نه ده ناسی و هانا و هاواریان بۆ موسا بردبوو) و موساش ئهو فه رمانه ی خودای پێ راگه یانندن که با مانگایه ک سه ربهرن، به لām ئه وان له وه لāmدا گو تیان: (نایا ده مانکه یته گالته جاپی خۆت)؟ موساش گو تی: (په نا به خوا ده گرم له وه ی بچمه ریزی نه فام و جاهیلانه وه - له وه ی که گالته تان بکه م و له خۆمه وه فه رمانی خوداتان پێ بگه یه نم). گو تیان: (ده باشه داوا له خودای په ره وردگارت بکه تا بۆمان دیاری کات که ئاخۆ ئهو مانگایه چۆنه)، موساش گو تی: (خودا ده فه رموو ی ئهو مانگایه نه پیره وه نه پارینه، به لکو میانه ساله، که واته (هینده لێی مه کو لئه وه) و هه ر فه رمانیکتان پێ درا وه جیبه جی بکه ن) به لām دووباره گو تیان: (داوا بکه ره وه له په ره وردگارت ره نگه که یان بۆ دیاری بکات) موساش گو تی (خودا ده فه رموو ی ره نگی ئهو مانگایه زه ردی تۆخه و له جوانیی ره نگه که یدا بینه رانی دلخۆش ده بن) که چی لێیان پرسیی ه وه گو تیان: (له په ره وردگارت داوا بکه تا به ته وا وه تی بۆمان پروون بکاته وه، که ئه مه چۆن مانگایه که؟ به راستی ئیمه بۆمان نادۆزیت ه وه، ئه گه ر خودا خواستی له سه ربیته ده ی دۆزیت ه وه ره نگه که ی پێ ده زانین) (موسا) گو تی: (ئهو مانگایه هیشتا رانه هی ترا وه بۆ جووت کردن و زه وی کیلان و ئاودیری کشتو کالیی پێ نه کرا وه، یه ک ره نگه و په له په له نییه و ره نگی زه رده) ..

ئینجا گو تیان (ئیسئا هه والێ راسته قینه ت پێ داین) ئیتر (دوا ی هه ول و کۆششینیکی زۆر که له گه لێاندا خه ریک بوو) سه ریان بری، هه رچه نده خه ریک بوو مانگا که یان سه رنه ده بری.. له کاتییکیشدا (ئه گه ر له بیرتانه) چۆن که سیکتان کوشت و ئاژا وه له نیوتاندا په یدا بوو، خوداش ئه وه ی شار دبووتانه وه له کاروباری ئهو بکوژه ی که نه تانده ویست له لای حا کم ئاشکرا بیته، پێی ده رخستن، که (بکوژه که کییه)!!

ئینجا گوتمان پارچهیهك له مانگا سهبرپاوه که بدهن به لاشهی کوژراوه که داو (دیاره بهویستی خودا کوژراوه که زیندوو بۆتهوه و ناوی بکوژه کهی خۆی گوتوو) جا به و شیوهیه و به ئاسانی خودا مردوو و کان زیندوو ده کاته و وهو ده سه لاتی خۆیتان پیشان ده دات تا کو تێ بگهن و ژیر ببین. به لām دوای ئه وهش دله کانتان رهق بووه وه وهك بهرد ته نانهت له بهردیش رهقتر، چونکه به راستی بهردی و اهیه، که روبرای لیو هه لده قولیت، هه شیانه لهت لهت ده بیته و ئای لی دیته دهروه، هه شیانه له ترسی خودا له لوتکهی شاخه کان بهرده بیته وه.. خوداش بی ناگانییه لهو کارو کرده وانهی، که ئه نجامی ده ده ن).

### پوختهی چیرۆکه که له رۆی نایه ته کانه وه

له نیو (بنو اسرائیل) دا تاوانیکی کوشتن رووده دات که ههر له سه ر ده می ژیا نی موسادا ده بیته، بکوژه کهش دیار نایته، ئه وانیش ده یخه نه سه ریه کدی و هه ندیکیان هه ندیکی تریان تاوانبار ده که ن به وهی گوایه بکوژه کهیه. تاله ئه نجامدا مه سه له که ده که یه نه نه لای موسا، بۆ ئه وهی دادوه رییان له نیواندا بکات.

خوداش ویستوو یه تی بکوژه که یان بۆ ده رخت، ئه مهش به وهی موعجیزه یه کی ماددی هه ستی بکراوه وه، ئه وه بوو سه روشی بۆ (موسا) نارد، که فه رمانیان به سه ر پرینی مانگایه ک پێ بکات، ههر مانگایه ک بیته، بی ئه وهی نیشانه کانی دیاری بکات، خۆ ئه گه ر ههر مانگایه کیان بگرتایه و سه برپریایه ئه و کاره که یان به جێ ده گه یه نا، به لām به نه ریتی مشت و مپرو سستی و درێغی کردنی خۆیان ئاماده ی راپه راندنی ئه و فه رمانه نه بوون. هه ربۆیه به و نه ریتی درێژدا درێ و زۆر گوتنه یان له موسایان پرسی (ته مه نی ئه و مانگایه چه نه ده)؟ ئه ویش گوتی (نه) بچوو که و نه به سه لآچوو به لکو ته مه نیکی مام ناوه ندیی هیه).

ئینجا دهرباره ی رهنګی مانګا که پرسییان و ئه ویش گوتی (زه ردیکې تیرو ته ماشاکارانی شهیداو دلخوش ده کات. پاشان دهرباره ی تواناو کاری مانګا که پرسییان، ئه ویش گوتی (له لای خاوه نه که ی به نازو خوشه ویست بووه و هیچ کاریکی پی نه کردووه، نه له کیلانی زه ویدا کار ده کات و نه له ئاودی و ئاواکیشان بو زه وییه کشتو کالییه کانیشدا کار ده کات. له دواییدا ئه و جوړه مانګایه سر دهرېن هرچه نده خه ریک بووه که سهریشی نه پرېن. دواى ئه وه موسا سلأوی خواى لى بیت- فرمانی پی کردوون، که به پارچه یه کی مانګا سهربرپراوه که له لاشه ی پیاوه کوژراوه مردووه که یان بدن، ئه وانیش ئه و فرمانه جیه جی ده که نو، یه کسهر خدا کوژراوه که زیندووه ده کاته وه و گیانی به به ردا دیتته وه و هه والی بکوژه که یان پی ده گه یه نیئت و ده لیت (فلان کس منی کوشت). دواى ئه وه دهریتته وه، ئه مهش هه مووی له ناوه ندی سهرسورمانی خه لکی بنو اسرائیل- دا، که زور سهرسام دهرېن له وه ی ده بیین.

## چند وته یه کی هه لبه ستراوی ئیسرائیلییه کان

### له باره ی ئه م چیروکه وه

ئه وان ه ی به سهرهات و داستانه کان یان گیراوه ته وه و چاویان به ته هه لبه ستراوه کانی ناسراو به (ئیسرائیلیات) دا خشان دووه ئه م به سهرهات یان به م جوړه نه قل کردووه:- گه غیځ له (بنو اسرائیل) دا هه بوو، که مامیکې ده وله مهندي خاوه مالو سامانی زوری هه بوو، هه روه ها کچیکی جوانیشی هه بوو، برازا که ی به په له هه میشه چاوه وړانی مردنی بوو تا کو کچه که ی بخوازیئت و میراتگری مالو سامانه که ی بیت. به لام ئه م پیاوه ده وله مهنده ته مهنی دريژ بووو نه ده مرد. گه غه کهش هزی ده کرد ئه م مامه ی زوو بمیئت و په ل ه ی بوو له مردنی، بویه

به ئانقهست هه‌ڵی کوتایه سه‌ری و کوشتی، بۆ ئه‌وه‌ی تاوانه‌که‌ش له‌نیۆ خه‌ڵکیدا ون بیه‌یت و هیچ که‌سیك به‌ کوشتنی مامی خه‌تباری نه‌که‌ن ته‌رمه‌که‌ی هه‌ڵدایه به‌ر ده‌رگای مایێك له‌مالانی خه‌ڵکی و له‌به‌رده‌گا که‌ش لیی دانیه‌شت و ده‌گریاو، خاوه‌نانی ئه‌وماله‌ی به‌کوشتنی مامی تاوانبار ده‌کردو داوای هه‌قی خۆینه‌که‌ی لی ده‌کردن، ئه‌وانیش سویندیان خوارد که‌ئه‌مان نه‌یانکوشتوو. کاتیك مه‌سه‌له‌که‌یان خسته به‌رده‌م (موسا) فه‌رمانی پێکردن، که مانگایه‌ك سه‌ربهرن. بۆیه ئه‌وان سه‌رسام بوون له‌و فه‌رمانه‌و وای بۆچوون، که ئه‌مه هه‌یج په‌یوه‌ندیه‌کی به‌ که‌شه‌که‌یانه‌وه نییه، له‌به‌ر ئه‌مه به‌ره‌هه‌لستی موسایان له‌سه‌ر ئه‌و فه‌رمانه‌ کردو، ئه‌ویش فه‌رمانه‌که‌ی بۆ دووپات کردنه‌وه..

ئینجا که‌وتنه‌ پرسیار لێکردنی له‌سه‌ر ته‌مه‌نی ئه‌و مانگایه‌و له‌سه‌ر ره‌نگی و له‌سه‌ر توانای کارکردنی، ئه‌ویش وه‌لامی هه‌موو پرسیاره‌کانیانی دایه‌وه‌و، وایان لی هات ته‌نگیان به‌ ده‌روونی خۆیان هه‌لچنی.. هه‌موو ئه‌و نیشانانه‌ی مانگا که‌یان له‌ موسا وه‌رگرتو، ده‌ستیان کرد به‌گه‌ران به‌دوای جوژه مانگایه‌کدا که‌ئه‌و سیفه‌تانه‌ی هه‌یه‌یت.

له‌لای هۆزی (به‌نو ئیسرائیل) گه‌ران به‌دوایداو ته‌نها یه‌ك مانگیان به‌و سیفه‌تانه‌وه بینی.... ئه‌و مانگایه به‌سه‌ره‌هاتیکی تریشی هه‌یه (بیگومان هه‌ر به‌سه‌ره‌هاتیکی هه‌لبه‌ستراوی ئیسرائیلیانه‌ی هه‌یه) ئه‌و مانگایه ه‌ی لاویکی هه‌تیوو هه‌ژار بوو، ئه‌م لاوه چاکه کارو به‌ئمه‌ك بوو بۆ ئه‌و باوکه‌ی که‌مردبوو، بۆ دایکیشی که‌ له‌ژیاندا بوو هه‌رئاوا به‌ ئمه‌ك بوو، ئیتر که‌وتنه سه‌وداو ئالویرییه‌وه له‌گه‌ڵی و ئه‌ویش سه‌ودای له‌گه‌ڵ کردن و له‌کاتی سه‌ودای کهرین و فروشته‌که‌یاندا ورده‌ورده نرخه‌که‌ی له‌سه‌ر زیاد ده‌کردن، ئه‌وانیش ده‌گه‌رانه‌وه بۆ لای و سه‌ودایان له‌گه‌ڵ ده‌کرده‌وه تاكو له‌گه‌ڵی ریککه‌ون.. به‌لام ئه‌و لاوه نرخه‌که‌ی له‌سه‌د دنیاره‌وه زیاتر کرد بۆ دووسه‌د دینار، پاشان بۆ چوارسه‌د، پاشان بۆ هه‌شت سه‌د دینار،

پاشان داوای لی کردن بیخه نه قهپانه وه و بیکیشن و به قهه کیش (مانگا که) ی خوئی ئالتوون بدن له نرخیدا. ئەوانیش ناچار بوون به و مامه لهیه قایل بن له بهر ئه وهی هیچ مانگایه کی تری هاوشیوهی نییه و، ئه و نرخه ی که لاوه که داوای ده کرد پییانداو، ئەویش بووه یه کیك له دهوله مهنده گه وره کان، ئەمه ش گوايه به هۆی چاکی و به ئه مه کیی له گه ل باوک و دایکیدا.

مانگا که یان وه رگرت و سهریان بری، پاشان به شیك له لاشه ی مانگا که یان هه لگرت و دایان به جهسته ی کوژراوه که دا (لیرده) ئەوانه ی ده قه ئیسرا ئیلیه کانیا ن گێرا وه ته وه جیاوازییه کی گه وره له وته و بیروپایاندا هه یه له مه ر دیاری کردنی ئه و به شه ی مانگا که که داخۆ ده ستی بووه، یان قاچی، یان پانی یان سه ری یان...؟! به هه رحال به وه شه ی مانگا سه ربراره و، که له ته رمی کوژراوه که یان داوه و ئیدی خوداش کابرای کوژراوی زیندوو کردۆته وه و کابرا هاتۆته زمان و پیی گوتوون (فلانکه س که برازای خۆمه منی کوشت) دوا ی ئه م وته یه مردووه ته وه ئینجا گه نجه بکوژه که ش له میراتی مامی بی به ش کراوه و ئەمه ش سزایه ک بووه له سه ر تاوانه که ی، له و رۆژه شه وه هیچ بکوژیک میراتگری کوژراوه که نه بووه" (۱).

ئه م به سه رهاته ئیسرا ئیلیانه، به تاییه تیش وه که ئه وه ی، که له و ئایه تانه ی چیرۆکه که ی سووره تی (بقره) شدا باسکراوه لی وهرده گرین و پیوه ی پابه ند ده بین و ده یلێینه وه مادام له قورئانیشدا هاوشیوهیه کی به دی بکه ین، هه ندیک به سه رهات و ریوایه تی وایشیان هه یه، که ئایه ته کانی قورئان هیچ باسیکی لیوه نه کردوون و ئیمه ش هیچ باسیکی لیوه ناکه ین و نایلیێنه وه، ریگه به خۆمان و که سانی تریش ناده ین، که سه ر بکه نه سه ر ئه و به سه رهاته پووجه ل و ئەفسانه و ئیسرا ئیلیاته و ناییت فه رمایه ستی خودایان پی ته فسیر بکه ین.

(۱) بۆ ئه م ریوایه تانه بروانه (الدر المنشور - / ۱: ۱۸۶ - ۱۹۷).

## وشه گرانه کانی نیو ئایه ته کانی نه م چیرۆکه<sup>(۱)</sup>

- ۱- ﴿أَلْتَّخَذْنَا هُزُوطًا﴾ :- أَلْتَّخَذْنَا سَخْرِيَةً / واته: (ئایا به گالتنه جارو گالتنه بیکراوی خۆتمان داده نیت؟!)
- ۲- ﴿فَارِضٌ وَلَا يَكُرُّ﴾ :- لَاعْجُوزٌ مِنْهُ وَلَا صَغِيرَةٌ فَتِيَةٌ / واته: (مانگا که نه پیرو به سالآ چووو، نه بچکۆلوو کهم ته مه نه).
- ۳- ﴿عَوَائِنٌ يَبْكُ ذَلِكَ﴾ :- وَسَطٌ فِي الْعَمْرَيْنِ / واته: (له نیوه راستی ههردوو ته مه نه که دایه).
- ۴- ﴿فَافْعُ لُونَهَا﴾ :- اصغر شديد الصفر (رهنگه که ی زهردیکی تیروتۆخه).
- ۵- ﴿لَا ذُلُّ﴾ لیست هنیة سهلة الانقياد / واته: (به ئاسایی رام نه کراوه رانه هیئراوه).
- ۶- ﴿ثَبِيرُ الْأَرْضِ﴾ :- ثَقْلَبُ الْأَرْضِ لِلزَّرَاعَةِ / واته: (زهوی ده کیلێت بۆ چاندن).
- ۷- ﴿تَسْقَى الْمَرْثَ﴾ :- تَسْقِي الزَّرْعِ / واته: (ئاوی پێ ده بریت بۆ زهوی ئاماده کراوی کشتوکالی)
- ۸- ﴿مُسْلَمَةٌ﴾ :- سَالِمَةٌ مِنَ الْعُيُوبِ / واته: (له هه موو خهوش و نه نگییه ک پارێزراوه).

---

(۱) من بۆ خوێنه رانی به پێزی کورد ته رجه مه ی نه م برگه یه ی چیرۆکه که م به پێویست نده زانی .. به لام له بهر پاراستنی مافی نووسه رو گه یان دنی ته مه نه ته کاره که مانای نه م وشانه (چ مانا عه ره بیه کانی نووسه رو چ مانا کوردیه کانی خۆیشم) داناوه .. (وه رگێر)

٩- ﴿لَا شَيْءَ﴾: لاعلامه ها، ولا لون غير الاصفر / واته: (هیچ نیشانهو هیماو رهنگیکی جگه له رهنگی زهرد پیوه نییه.

١٠- ﴿فَادْرَکْهُمْ فِیْهَا﴾ -: تدافعتهم وتخاصمتهم في القاتل للنفس: (واتان لی هات هه ره که سه گومانی کوشتنی کابرای له سه ره خوی لاده بردو نا کو کیتان له سه ره تی که وت).

## "إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً"

موسا - دروودی له سه ر بیّت - داوای له گه له که ی کرد، که (مانگایه ک) سه ر برن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾ ئه مه فه رمانی خودای پاک و بیخه وشه، نه ک فه رمانی (موسا).. فه رمانی خوداش ده بیّت به په سه ند کردن و ته سلیم بوون و جیبه جی کردنه وه پیشوازی لی بکریّت.

(موسا) بۆیه به فه رمانی خودا پالپشتی داواکه ی کرد، وه ک ئه وه ی زانیبیّتی نه ریتی گه له که ی چۆنه و، له جیبه جی کردنی داواکاندا دوا ده که ون و فرۆفیل له کاروباره کاندا ده که ن، موساش ده یه ویت له راپه راندنی کاره که دا ده ست و برد بکه ن، جا ئه گه ر ئه و فه رمانه ی بدایه ته پال خۆی، له وانه یه مشت و مپرنکی زۆریان له گه لیدا بکردایه و فه رمانه که شیان ره ت بکردایه وه، ئه مه له گه ل ئه وه شدا، که بیگومان پابه ندیی به فه رمانی ئه و پیغه مبه ره وه (سلّوی لی بیّت) پیویست (واجب)ه، چونکه پیغه مبه ره که خۆی فه رمان به هیج شتیک بۆ خۆی ناکات، به لکو به فه رمانی خودایه، بۆیه گوێرایه لی کردنی ئه و پیغه مبه ره گوێرایه لی کردنی خودایه هه م دیسان موسا پیی راگه یاندن که فه رمانی خودا روون و دیاریکراو بئی گری و گۆله ئه وه یه، که مانگایه ک سه ر برن (أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً).. وشه ی (بقرة) به بی (أل-ی تعریف) - (نکرة) یه، واته نه زانراوه و مه به ست پیی هه ر مانگایه ک بیّت، نه زانراوی (تنکیر) ی مانگا که ئاماژه یه بۆ گشت مانگایه ک... مانگایه ک سه ر برن (اذبحوا بقرة) هه ر مانگایه ک بیّت، ئیدی گرنگ مانگایه که، هه ر مانگایه کی نیو مانگایان... که واته ناشیّت فه رمانه که ئالۆز بیّت له لای ئه و که سه ی، که ده یه ویت پابه ند بیّت پیوه ی و جیبه جی بکات، چونکه فه رمانه که به و ده رپرنه روونه یه وه هاتوه ..



## " قَالُوا اَللّٰهُمَّ خُذْهُنَا هٰذَا "

جووله که کان ده‌ستبه‌جی فرمانه که‌یان پانه‌پران‌دو گوێرایه‌لیی خوداو پیغه‌مبه‌ره که‌یان نه‌کرد، ئاخ‌ر ئه‌وان له‌کوێوه ئه‌و فرمانه جیبه‌جی بکه‌ن، که خاوه‌نی دله‌ په‌یره‌وکارو به‌جی‌گه‌یه‌نه‌ره‌کان نین؟ ئه‌وان له‌جیاتیی ئه‌وه‌ی ریز له پیغه‌مبه‌ره که‌یان بگرن و فرمانه‌که‌ی به‌جی‌بگه‌یه‌نن، که‌چی بی‌حورمه‌تی و بی‌ئه‌ده‌بیان به‌رامبه‌ری نواندو، به‌ره‌هه‌لستیشیان کرد به‌وه‌ی، که‌گوتیان (ئه‌ری تو ئیمه به‌گالته چیی خۆت داده‌نییت؟ (اَللّٰهُمَّ خُذْهُنَا هٰذَا) .. ئایا گالته‌و سووکایه‌تیمان پی‌ده‌که‌یت له‌کاتی‌که‌دا ئه‌م داوایه‌مان لی‌ده‌که‌ین؟ سه‌ربرینی مانگا‌که‌ چ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ ئاشکراکردنی ناسنامه‌ی بکوژه‌که‌وه هه‌یه؟ ئیمه هاتووین کیشه‌که‌مان بۆ چاره‌سه‌ر بکه‌یت، ده‌مانه‌ویت بکوژه‌که‌بناسین، جا له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی تو پیغه‌مبه‌ریکت و به‌ یارمه‌تی خودا له‌کاری نادیار (غیب) ده‌زانیت، ئه‌وا پیویسته هه‌والمان له‌سه‌ر بکوژه‌که‌ پی‌بگه‌یه‌نی، که‌چی تو له‌جیاتیی ئه‌وه‌ی بکوژه‌که ئاشکراکه‌یت داوای سه‌ربرینی مانگامان لی‌ده‌که‌یت، ئه‌مه‌ش داوایه‌کی نامۆیه‌و به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی گالته‌مان پی‌بکه‌یت.

ئه‌م به‌ره‌هه‌لستی کردنه‌ی جووله‌که به‌رامبه‌ر پیغه‌مبه‌ره که‌یان په‌رده له‌سه‌ر (سروشتی جووله‌که‌کانو، شیوازی په‌یوه‌ندیان به‌ پیغه‌مه‌رانیان و، هه‌لوێستیان له‌ناست فرمانه‌کانی خودایان) هه‌لده‌داته‌وه:-

١- ئه‌وان فرمانی خودا به‌جۆریک له‌گالته‌و گالته‌جاری داده‌نین.

٢- ئه‌وان واگومان ده‌بن، که‌موسا به‌م داواکارییه‌ ده‌یه‌ویت خه‌ریکیان کات و له‌

مه سه له بنچینه بیه که یان دوور بخاته وه .

۳- ئەوان وا گومان ده بن گوايه پێغه مبه ره دلسۆزو جیددییه که یان، له ڕێی ئەو  
 فه رمانانه وه ی پێیان ده که یه نیت گالته یان پێ ده کات و گه مه و وازی و لاقرتی یان  
 پێ ده کات.

ئهمه ش وته ی گه له که ی (ئیراهیم) مان بیردینیتته وه، کاتیک (ئیراهیم) سلاوی  
 خودای لی بیت داوای لیکردن، که ته نها خودای تاک و ته نیا به رستو و واز له  
 په رستنی بته کان بینن، وه ک خوداش له مه ر به سه رهاته که فه رموویه تی:

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُسْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ  
 وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عِبَادِينَ  
 ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ  
 أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَى  
 ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾ الْأَنْبِيَاءُ﴾

واته: (ئیمه ژیری و هۆشه ندیمان پێشتر به ئیراهیم به خشی و چاک له ده روونی  
 ئەو شاره زابوین (ئەو ژیرییه مان پێ به خشی، که هه رشایسته ی پێغه مبه رانه بو  
 زانینی ڕێی چاکسازی و هیدایهت له دین و دنیاو رێبه رایه تی کردنی خه لکی بو  
 یاسا ئیلاهییه کانی ئیمه ئاوا ئەومان ده ناسی و لێی شاره زابوین، کاتیک به باوکی و  
 به گه له که شی گو ت (ئه ڕێ ئەم په یکه رانه چییه، که ئیوه به رده وامن له سه ر  
 په رستیان) ئەوانیش گو تیان: (ئه ڕێ تو حه ق ت بو ئیمه هی ناوه، یان گالته مان پێ  
 ده که یه ت)؟ ئیراهیم له وه لا مده گو تی: (من گالته ناکه م، به لکو ده مه ویت تی بگه ن  
 له وه ی، که په روه ردگار تان په روه ردگاری ئاسمانه کان و زه ویه، که دروستی کردوون و  
 به دیی هی ناو و بو یه من له سه ر ئەو بیروبا وه ره له شاهید و ناگا دارانم) .. واته

دهبیت پهروهردگاری خۆتان، که پهروهردگاری ئاسمانه کان و زهوییه، ههر ئهوه بپهرستن.. ئیتر ئه مه چ گالته پینکردنیکی تیدایه؟.. که وابوو گه له بێ باوه ره که ی ئیبراهیم نارەزایان له سهر ئه وه هه بووه گوايه گالته یان پی ده کات، بۆیه پییان گوتوه: (ئهری تۆ هه قت بۆ هیناوین، یان گالته مان پی ده کهیت) ﴿أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّعِينِ﴾؟

گه له که ی موساش هه رچه نده پر ویا گانده ی ئیمانداریتیان بۆ خۆیشیان کردووه، نارەزایان لی ده برپوه گوايه گالته یان پی ده کات، بۆ پییان گوتووه: ﴿أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ هُنَا﴾ جیاوازی نیتوان ئه م دوو نارەزاییه چییه؟

هیچ جیاوازییه کی ئه وتۆیان تیدا به دیی ناکهین، سه رباری لیک جودایی نارەزاییه کان، راسته، که گه له که ی (ئیبراهیم) - دروودی له سهر بیت - کافر بوون و بتیان ده په رستو، گه له که ی (موسا) ش - دروودی له سهر بیت - باوه ریان پی هینا بوو، به لام ئاخر چ وه سفیک بۆ (گه لیکی ئیماندار به پیغه مبه ره که یان) داده نییت، که ئه وه یان به خه یال داییت و گومانیان وابیت گوايه ئه و پیغه مبه ره ی باوه ریان پی هینا وه په ی ره ویی ده کهن، سووکایه تی و گالته یان پی بکات؟

## "قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ"

وهلامی (موسا) - دروودی لی بیّت - له سهر ناره زایی گه له که ی، نه وه بوو تی گه یاندن که نه و نه ریتی گالته پیکردن و سووکایه تی تیدانییه و نه وه شی به جه هل و نه فامی له قه له مداو گو تی: ﴿قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾، (به نا ده گرم به خوا له و نه ریتیه، که من له جاهیل و نه فامان بم) ... نه مه ش ده لاله ته له سهر نه وه ی که وا سووکایه تی و گالته پیکردن نه فامییه به تاییه تی نه گهر له مه سه له ئایینییه کان و حوکه شه رعییه کاندای بیّت.

- جاهیلن نه وانه ی ئایینه که یان به گالته و گه پ گرتو وه، نه وانه ش که هه موو شتی ک به وازی و گالته و گه پ داده نیّن، ته نانه ت دینه که یان و ئیسلامه که یان و حوکه کانی ئیسلامیش به گالته داده نیّن.

- جاهیلن نه وانه ی که یف و خوشییان ته نها به نوکته بازی له سهر به ها ئایینییه کان دیت و، نه وانه ی ژیا نی خو یان و خه لکی تریشیان کردو وه به پیکه نی نیکی هه می شه یی و نوکته بازی نه برا وه، کو میدیای به رده وام.

به راستی موسلمان ی راستگو و جیددی و وابه سته یه له و که سانه یه کاتی ک، له وانه یه قسه یه کی خوش بو پیکه نی ن بکات، به لام له وه شدا جگه له هه ق و راستی، شتی کی دی نالیت، له وانه شه پی بکه نیت به لام به نه ده بو و ریزو و یقاری که وه پیده که نیت، ده نا یان ده بیّت ژیا نی هه موو بکات به گالته جاری و سووکایه تی و یاری و رابواردن، نه مه ش پچه وانه ی په یام و ئامانجی ژیا نیه تی .. دیاره نه م موسلمان ه جیددی و دلسۆزه ش رازی نییه، که بیته یه کی ک له نه فام و جاهیلان.

## "قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ"

ئەم بېرگە يە بېشەرمىيەكى تەواو لە بېشەرمىيەكانى جوولەكە تېدايەو، بېئەدەبىيەكىشە لە دواندىنى پېغەمبەرەكەيانداو، لە شىۋازى ئاھاوتنىشىان دەربارەى خوداى پەرورەدگارى جىهانىاندا.. لە رستەى فەرمانبارى (أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ) دا وشەى (ربك) ھاوواتە (خوداى خۆت، پەرورەدگارى تۆ) بەماناى خوداىان تەنھا بەخوداى —موسا— داناوہو بى ئەوہى باسى خۆيان بکەن.. ديارە جياوازيەكى گەورەش لە نىوان وتەى (خوداى تۆ) و (خوداى ئىمە) دا ھەيە، وەك ئەوہىە بلىن (ئەوہ خوداى تۆيە) نەك (خوداى ئىمە)، خوداى تۆيە، كە ئەم فەرمانەى پىكردووين، دەتۆش داواى لىبكە مەبەستەكەمان بۆ پروون بکاتەوہو فەرمانەكەمان بۆ ئاشكرا بکاتو، تەم و مژى تېدا نەھىلەت.

بىگومان ئەم وتەيەى، كە لە جوولەكەكانەوہ دەرچووەو، كە پەردە لەسەر سروشتو نەرىتيان ھەلدەتەوہ لەكوئى وتەى ھاوہلە بەرىزەكانى پېغەمبەرى ئىسلام محمد ﷺ دايەو (خودا لىيان رازى بىت) كاتىك لەگەل پېغەمبەردا ﷺ دەدان ھەموو وتەيەكيان رىزو ئەدەب وشكوئى تېدابوو، وەك خوداش ستايشى كردوونو لەبارەيانەوہ فەرموويەتى: ...

﴿...وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝٣٨٥ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ

قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۖ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا ۖ أَنْتَ  
مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨١﴾ البقرة ﴿٢٨١﴾

واته (پێغه مبهرو هاوه لانیشی پێکه وه گوتیان (خودایه فه رمانی تۆمان بیست و گوێرایه ل و په یره و کاری بووین، ئه ی خودای پهروه ردگارمان تۆش لیمان خو ش به، سه ره ئه نجام و گه رانه وه مان هه ربۆ لای تۆیه. خوداش کار به هیچ نه فسێک ناسپێریت، ته نه یا به گوێره ی توانا و وه ی ئه وه نه فسه نه بییت، هه ر کاریکی چاک ئه نجام بدات بۆ سوود و به رزه وه ندیی و سه رفرازی خۆیه تی، هه ر کاریکی خراب و ناله باریش ئه نجام بدات له زه ره رو سزای خۆی دایه .. ئه ی خودای پهروه ردگارمان سزاما ن مه ده، ئه گه ر شتی کما ن فه رمۆش کرد، یا ن هه له یه کما ن له ده ست ده رچوو، ئه ی پهروه ردگارمان واما ن لی نه که ی باریکی قورسو گران له سه رشا نمان دانییت (واته ئه وه ئه رکه زۆر قورسا نه مان نه خه یته ئه ستۆ، که وه وه وزه ی مرۆشیا ن تیا دا خا و ده بیته وه) و، که خستبو ته ئه ستۆی گه لانی پیش ئیمه. ئه ی پهروه ردگارمان ئه رکیک مه ده به سه رماندا، که نه توانین رۆژانه جیبه جی بکه ین و تواناما ن تیا دا نه بییت. چا و پۆشی له گونا ها نمان بکه و، لیما ن ببو وه، به زه ییت پیا مان دابیته وه، هه ر خۆت پشت و په نا و خا وه نی ئیمه ت، سه رما نچه به سه ر گه لی کافرو بیبا وه راندا).

### پرسیار له سه ر ته مه نی مانگا که

خودا ده فه رمو ی: ﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ۚ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوْنٌ بَيْنَ ذَلِكَ...﴾ ﴿١٨﴾ البقرة ﴿١٨﴾.. گوما نیان و ابو وه، که نادیا ری و نه زانرا ویی ته مه نی مانگا که لایه نیکی باشه، تا پیشانی ده ن، که ئه گه ر بتوانییت ته مه نی مانگا که یا ن بۆ دیا ری بکات، ئه وا ده یناسن، هه ر بۆیه ش

پرسىياريان لەسەر تەمەنى مانگاگە لە (موسا) كردو گوتيان - (ما هي)؟ ئەوئيش لە  
 ۋەلامى پرسىيارەكەياندا گوتى: (انه يقول...) بىگومان خودا دەفەرمووئىت: كە  
 تەمەنى مام ناۋەندىيە، واتە بە فەرەمايشتى خودا ۋەلامى دانەۋە، تاكو وا  
 دەرەنەچىت، كە ئەمە وتەى خۆيەتى و پاشان تاكو لەنيو دلياندا هاندەريك بۆ  
 وابەستەيى و ھۆكاريك بۆ جىبەجى كردن بخولقينىت، چونكە ئەمە فەرمايشتى  
 خودايە و پيوستە لەسەرتان بەخىرايى فەرمان و فەرمايشتى خودا جىبەجى بكەن.  
 تەمەنى مانگاگەش (بەپيى فەرمايشتى خودا) ميانە سالى، نە پىرىكى بەسالا  
 چووۋە، نە گۆلكىكى بچكۆلەش.. واديارە بەھۆى ميانەسالىي تەمەنى مانگاگەۋە  
 ئاماژە بۆ خۆشترين گۆشتى ئاژەلانىش كرايىت كە بەچىژترين تام و باشترين  
 خۆراكىش ھەيىت ئەۋەيە لەتەمەندا ميانە سالى بن، چونكە گۆشتى ئاژەلى بچووك  
 كە ھىشتا لەسەرەتاي گەشەكردنى دايە ھەندىك سوودى خۆراكىي كەم دەبيتەۋە  
 ئەگەر بخورىت، گۆشتى ئاژەلى پىروگەۋرەش جىرو وشك و رەقەۋ ھەندىك سوودى  
 خۆراكىي تىادانەماۋە.

## "فَاعْمَلُوا مَا تُؤْمُرُونَ"

(موسا) سه‌ری سوپما له سستی و درێغیی گه‌له‌که‌ی له جێبه‌جێکردنی فه‌رمانی خوادا، هه‌روه‌ها وه‌پس بوو به‌و زۆربلایی و چه‌نه‌بازییه‌یان و به‌زۆری پرسیاریان، که هیچ پێداویستی و سوودیکی تیا‌دا نه‌بووه‌و، ته‌نها به‌فیرو‌دانی داواکارییه‌که‌و خو‌ دواخستن له جێبه‌جێ کردن بووه‌، له‌به‌ر ئه‌مه‌ش ئاراسته‌ی کردوون بو‌ جێبه‌جێ کردنی فه‌رمانه‌که‌و پێی گوتوون: ﴿فَاعْمَلُوا مَا تُؤْمُرُونَ﴾ به‌م رسته‌یه‌ش بانگی کردوون بو‌ گۆڕین و چاک‌کردنی هه‌لۆیستیان به‌رامبه‌ر فه‌رمانه‌کانی خوادا، ئه‌م فه‌رمانه‌ش به‌په‌له‌و خێرای به‌جێ بگه‌یه‌نرێت و، سووریش بن له‌سه‌ر جێبه‌جێ کردنی.

که‌واته‌ پێویسته‌ فه‌رمانی خوادا به‌پا‌په‌راندنیه‌وه‌ پیشوازی لێ بکه‌ن، نه‌ک به‌ نا‌په‌زایی و هه‌لۆیستی می‌زاجیا‌نه‌وه‌.

جیاوازی نی‌وان (ئه‌م هه‌لۆیسته‌ی جووله‌که‌کان) و (هه‌لۆیستی ها‌وه‌لانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ) خوادا لێیان رازی بی‌ت - له‌ناست فه‌رمانه‌کانی خوادا ئه‌وه‌یه‌، ها‌وه‌لانی فه‌رمانی خوادایان، ته‌نها بو‌ جێبه‌جێ کردن و به‌ئه‌نجام گه‌ياندن و پێوه‌پاندبوون، له‌م وه‌رگرتوه‌ له‌م بواره‌شدا چه‌ندین نمونه‌ی به‌رزو چه‌ندین وێنه‌ی به‌ها‌داریان خستۆته‌روو.



## پرسیاریان دهرباره‌ی رهنگی مانگا‌ه

ئه‌وان دوا‌ی پرسیا‌ریان له‌سه‌ر ته‌مه‌نی مانگا‌ه‌ش داوا‌کاری موسایان به‌جێ نه‌هێناو، خێرا مانگا‌ه‌یان سه‌ر نه‌بێ، به‌لكو سه‌ر كێشی و عینادییان هانی دان بۆ پرسیا‌ریکی تازه‌.

كاتێك موسا ته‌مه‌نی مانگا‌ه‌ی به‌فه‌رمایشتی خودا پێ گوتن، هیچ ته‌م و مژێك له‌وه‌ دانه‌ما، دووباره‌ وایان بۆ ده‌رخست كه‌ هێشتا ته‌م و مژ له‌سه‌ر لایه‌کی دییه‌، له‌سه‌ر ره‌نگیه‌تی، ئه‌ی داخۆ ره‌نگی چۆناییت، ئه‌مان نازانن ره‌نگی چۆنه‌، گه‌ر بیزانن سه‌ری ده‌برن: ﴿قَالُوا اَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا﴾ موسا ئه‌وه‌شی بۆ ده‌رخست و گوتی: ﴿يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّظَرِينَ﴾ البقرة ﴿٦٩﴾... بۆ ڕوونکردنه‌وه‌، كه‌ زه‌ردیکی تۆخه‌ و هێنده‌ زه‌ردیکی ساف و بێ گه‌رده‌، كه‌ هیچ تێكه‌لی و له‌یه‌ك چوونیکی له‌گه‌ڵ ره‌نگی‌كیدی دا نییه‌، ته‌نانه‌ت تالێك له‌ تووكه‌كه‌شی نییه‌ كه‌ زه‌ردیکی تۆخ نه‌بێت.

بێگومان خودا به‌م ره‌نگ و ته‌مه‌ن دیاریكردنه‌ كاره‌كه‌ی له‌سه‌ریان توندو گران كردۆته‌وه‌ و خستوونییه‌ ته‌نگانه‌یه‌کی سه‌خته‌وه‌، ئه‌مه‌ش وه‌ك سزایه‌ك بۆیان، چونكه‌ مانگای ره‌نگ زه‌رد كه‌مه‌و، مانگایه‌ك، كه‌ ره‌نگی‌کی زه‌ردی تۆخی هه‌بێت ده‌گه‌مه‌نه‌و به‌زه‌حه‌مت په‌یدا ده‌كرێت، جگه‌ له‌وه‌ی، كه‌ خه‌لكی ته‌ماشاكاری دلخۆش بكات (تسر الناظرین) ئه‌گه‌ر سه‌رنجی ورد له‌م رسته‌یه‌ بده‌ین چهند خالێکی گرنگی تیا‌دا به‌دی ده‌كه‌ین:-

١- بێگومان مانگای ره‌نگ زه‌ردی تۆخ له‌لای خاوه‌نی زۆر خۆشه‌ویسته‌ چونكه‌

ته ماشا کاران دلخۆش ده کات و خه لک ههز ده کهن هه رسهیری بکهن، بۆیه به نرخیکێ هه جگار زۆر نه بیته نایفرۆشن.. دیاره ئه مهش تهنگی به ههز ده کهی (موسا) هه لچنیوه.

۲- بێگومان پهنگی زهردی تۆخ پهنگیکێ جوانه هه موو دهروونیك ههزی لی ده کات و ته ماشا کاران دلشاد و خۆ شحال ده کات.

۳- بێگومان مرۆفی خاوهن فیطرهت راست و وسروشتی ساغ و اخولقی نراوه که رهنگه جوانه کانی خۆش بویت، خۆ شوێستنی جوانیش به رهه لستیی ئاین ناکات و سه رپیچی له پابه ندبوون ناکات، به لکو ئه حکامی ئاین هاندهری ئه م سیفه تهیه و ئاماره شی بو ده کات، به لام چهند مه رج ورێک خه ریکێ بو داناوه تا کو نه گاته راده ی ههزی به ره لالی و ئاره زووی ئاره لیا نه.

۴- باشتروایه بو موسلمان کاتیك شتیك هه لده بژیریت یان که ره سه یه که ده کپیت که به جوانی ده سنیشانی بکات تا کو ته ماشا کارانی دلخۆش کات سائیت که ره سه جوانه که ئاره لیک، یان میوه یه که یان خۆراکێک یان جل و به رگیک، یان راخه رو شتومه کی ناوما ل بیت، چونکه "ههستی هونه ربی" بناغه ی هه لبژاردن و ده ست نیشان کردنه.

۵- بێگومان ئه م راستی یه بانگه وازیکی شه بو جوان کردنی ژیا نی موسولمان و شادی پی دانی به وه ی بۆی ده روانیت، له بهر ئه مه ژیا نی شی به جوانی ده با ته سه رو فه رمان و کاروباری شی به جوانی و به شادمانیی دهروونی و، به زه وقیکێ هونه ری و، هه ستیکێ جوانکاریانه وه جیبه جی ده کات.

## "إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا"

پرسياړی سيېم له (موسا) ده کهن وای بؤ ده رخن، که ئیستا تهمومړ له سهر  
چوڼيه تی کار پي کړدنی مانگا کيه، که ئاخو لای خاوه نه که ی چ ئیشی کی بؤ  
ده کات.. ﴿ قَالُوا أَذْغُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ؟! ٧٠﴾ تهنه لیره شدا هه ستیان  
به نکوولی و دواکه وتنو تهمه لئی خو یان و گهړان به دواي نه وهی خیری تیا دانییه،  
کردووه، بویه پاساویان بؤ (موسا) له سهر پرسياړ کردنیان وخو دواختنیان له  
راپه راندنی فرمانه که دا به وه هیناوه ته وه که گوتوویانه: ﴿... إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ  
عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ﴾ (البقرة ٧٠) به مانای ئیمه نازانین چ  
مانگایه که چونکه، به هزی له یه که چوونی مانگا کانو تی که ل بوونی کاروبار  
له سهرمان، نازانین کامه یان خوازراوه له نیو مانگایاندا؟! لای نه وان مانگا کان  
له یه که چوون، به لئی وایه، به لام کی سه به بکاری نه وه یه؟ هه رخویانن، دنا گه ه یچ  
پرسياړی کیان له (موسا) نه کردایه و هه له سهره تادا کاره کیان بؤ جیبه جی  
بکردایه و هه مانگایه کیان له نیو مانگا کانی تردا بگرتایه و سه برپایه، نه و  
سهریان لی تی که نه ده چوو مانگا کان له بهر چاویان له یه که تر نه ده چوونو، نه رکی  
خویشیان به نه نجام ده گه یاندو دواکاریه که شیان راده په راند به راستی شوبه کاری و  
گومان بردن و دلته راوکی، نه و باجانن، که پیویسته گشت که سی که له وانه ی شه رعی  
ئاسانی خودا پشتگوئی ده خهن و په نادا به نه بهر خه سترکردنه وه و ئالوزکاری و،  
ده گه ری ت به دواي شتی بی سوودو خیردا..

ئایا چهند که س ده بینین له نمونه ی خه لکانیتک، که فرمانی ئاسان و خیردارو

رۆشنی نیو شه‌رعی خودایان ڤه‌ت کردۆته‌وه‌و، له‌ئاکامدا تووشی ئالۆزکاری و ته‌نگه‌به‌ری و بارگرانی و شه‌رمه‌زاری و سه‌رلیتێک چوون و تیکه‌لکاری و شو به‌هه‌کردن بوون.

(موسا) - سلاوی لی بی‌ت - وه‌لامی ئه‌و ڤرسیاره‌شیانی به‌وه‌ داوه‌ته‌وه‌، که‌ چۆنه‌تی کارکردنی مانگا که‌ی له‌لای خاوه‌نه‌کانی بو باسکردوون و گوتویه‌تی:

﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيعَةَ

فِيهَا...﴾ (البقرة ٧١)، ئه‌م مانگایه‌ بو‌کارکردن ڤانه‌ هینراوه‌و، زه‌ویش ناکێلێت و، ئاویشی بو‌ کشتو‌کال پیناکێش‌ری‌ت و بو‌ ئاو‌دی‌ری به‌کارنا‌هین‌ری‌ت، به‌لام زۆر خۆشه‌ویست و به‌نازه‌ له‌لای خاوه‌نه‌کانی و، هه‌روه‌ها ساغه‌ ﴿مُسَلَّمَةٌ﴾ واته‌ له‌ش ساغو‌ ته‌ندروسته‌ وه‌یچ که‌م و کوو‌ری و عه‌یب و ده‌ردی‌کی‌شی نیه‌، شانی‌دی له‌ لاشه‌ی، یان له‌ گو‌شته‌ که‌ی، یان له‌ ڤه‌نگ و دی‌مه‌نی، یان له‌ ته‌مه‌نی و ژیا‌نی، یاخود له‌ کارکردن و فه‌رمانیدا. له‌ هه‌یچ ڤویه‌ک له‌م ڤوانه‌وه‌ خه‌وش و نه‌نگی و که‌م و کوو‌ری نییه‌ هه‌روه‌ها بی‌ نیشانه‌و خال و په‌له‌یه‌ ﴿لَا شِيعَةَ فِيهَا﴾ واته‌: هه‌یچ نیشانه‌یه‌کی ناسینه‌وه‌و جیا‌کردنه‌وه‌ی نییه‌و تا‌که‌ تالی‌کی توو‌که‌ که‌ی ره‌نگی جیا‌واز نییه‌و هه‌موو له‌شی له‌ده‌ره‌وه‌ زه‌ردی‌کی تو‌خه‌ ئه‌مه‌یه‌ ئه‌و مانگایه‌ی، که‌ لی‌یان داوا‌کراوه‌، جا له‌ کوی ده‌یدۆزنه‌وه‌؟ که‌ی ده‌یدۆزنه‌وه‌؟ نرخ‌ی چه‌ند ده‌بی‌ت؟!

## "قَالُوا الْكُنْ جِئْتَ بِالْحَقِّ"

دوای ئه وهی (موسا) سلاوی لی بیته ئه و زانیاریانهی به گه له کهی گه یاندو وه لآمی پرسیاره کانیانی دایه وه، ئه وانیش پێیان گوت: ﴿الْكَنْ جِئْتَ بِالْحَقِّ﴾. له م دهسته واژه یه وه له رهوشتی نرمی جووله کهو بی حورمه تی به دکارانه یان وه هه لسوکه وتی خراپیان شاره زاده بین، که چۆن له وتهو گفتارو کرداریاندا وه هه لئو یستیان به رامبه ر پیغه مبه راندا رهنگ ده داته وه. ئه وان قسه ی ناشیسته ی خۆیان به (موسا) گوتوه. به لآم (موسا) کییه ؟

ئه وه پیغه مبه رانه، که ئیددیعیان ده کرد له سه ر ئه وه ی گوايه باوه ریان پی هینا وه له سه رشو ری وی ده سه لات ی رزگاریی کردو ون، به ره و سه ره برسته و ده سه لاتداریتی بردو ون.

(گوتوویانه: ئیستا هه قت بو هینان / قَالُوا الْكُنْ جِئْتَ بِالْحَقِّ) هه ر ته نیا ئیستا، وه كه ئه وه ی گوايه پێشتر هه قی بۆ نه هینان، وه كه ئه وه ی گوايه پێشتر ده رباره ی (ناهه ق/ باطل) قسه ی بۆ کرد بن، وه كه ئه وه ی گوايه گفتوگۆی نیوان خۆی وه ئه وان پێشتر له سه ر ناهه ق و باطیل بوویت، وه كه ئه وه ی گوايه (موسا) ی پیغه مبه ری به ریز به ناهه ق بانگه وازی کرد بن .. وه كه ئه وه ی گوايه کاتیك فه رمانی سه ربپینی مانگا که ی پی گه یاندن وه ته مه ن و ره نگ و ئیشه که ی پی گوتن هه مووی به ناهه ق بوویت .. وه كه ئه وه ی کاتیك پێی گوتن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾، به ناهه ق پێی گوتن، وه كه ئه وه ی هه موو وه کانی تری ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ و ﴿فَاعْمَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ﴾ ی به ناهه ق پێ گوتن: - وه كه ئه وه ی هه موو ئه و شتانه ی رابردو و ناهه ق و پووجه ل و نا ره وابه و بن، ته نیا ئه وه ی ئیستا باسی ده کات هه ق بیته ئیتر ئه وه جووله که یه و، ئه وه نه ریتی جووله که یه و، ئا نه وه ش رهوشتی جووله که یه .

## "فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ"

له دوايیدا جووله کان فهرمانه کهیان جیبه جی کردو، مانگا کهیان سه ری. دواى عینادی و زۆر گوتن و پرسىارى زۆرو سستی نواندن و خو دواخستى سه ریان برى. سه ریان برى، به لام وه كه شه وهى سه ریان نه برى بێت. خو شه گهر شه وان له ده رچوونى یه کهم فهرمانه وه بۆیان سه ربهر درایه، شه وا به (جیبه جیکارى فهرمانه که) و (ده ست و برد لیکارى) و (پادا شت وه رگرانى) و (به ره مه ندان) ی داده نران.

به لام ئیستا دواى شه وه موو پرسىاران وه دواى دواخستى ته مه لى نواندن، چهند نه ریت و ره وشت و تاییه ته ندیه کیان له ده ست داوه، وه كه نه ریتى خیرا کردن له راپه راندنداو، سیفه تى سه ربازیتى بوخوداو، خواستى پابه ندی به فهرمانه کان و ده ست کهوتنى ره زامه ندیى خودا، له بهر شه مه یه خودا فره موویه ﴿فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ﴾، (مانگا کهیان سه برى، به لام وه خت بوو سه رى نه برن)، له م فره مایشته دا وشه ی (ما کادوا) ده لاله ته له سه ر به شه نجام گه یاندى کردار له پاش بارگرانى و زه جمه تیكى زۆر، هه روه ها ده لاله ته له سه ر خاوو خلیچکیان له راپه راندنو، فیلبازى و ته له که بازى تیایدا به جوړیک، که هه تا ناچارو شه رمه زار نه بوون فهرمانه کهیان رانه په راندوه.

(تیمام (راغب) ی اصفهانی) ده رباره ی وشه ی (کاد) گوتویه تى: "کاد الزند: اذا تباطأ بأخراج ناره... واته کردارى (کاد الزند) - (خه ریک بوو ناگر پژیینه که ناگره که ده رکات شه مه له کاتی که دا ده گوتریت، که له ده رکردنى ناگره که دا سستى نواندییت، لیتره دا (کاد) بو نزیک خستنه وه ی کرداره که یه، هه روه ها ده گوتریت: (کاد یفعل) خه ریک بوو بیکات شه گهر نه یکردبوو (اذا لم یکن قد فعل)، خو شه گهر پیتى

(نهی) له گهڵ دا بیّت ئهوا بۆ روودانی کرداره که یه و، نزیکیش ده بیّت له وهی روونه دات" (۱).

بیگومان ئه و که سه ی به نا چاری و شهرمه زاری فه رمانیک جیبه جی بکات، وه که ئه وه یه، که نه یکرد بیّت، چونکه خودا ئه وه ی له فه رمانی پیکرا و ده ویت، که فه رمانه که به چالاکی و هیمه ت و دلقرا وانی و هه زو په رۆشییه وه جیبه جی بکات، هه روه ها به ئاره زوومه ندی و خۆشه وستی و قایل بوونه وه جیبه جی بکات. خودا دهیه ویت هه موو قه واره ی مڕۆ له تام و له زه تی راپه راندن و پابه ندی و ناماده باشی دا بیّت، ئه مه ش ته نها له کاتی په له کردن له راپه رپسندن و، چالاکی و گورج و گۆلی به ئه نجام گه یاندندا به دیی دیت.

جا ئه و که سه ی فه رمانیک به دره نگ جیبه جی ده کات و پش جیبه جی کردنه که ته مه لی و فرۆفیل و پیچ و په ناو خۆ لیدزینه وه ی تیدا ده نوییت، ئه گه ر له هه موو ئه م هه ولانه دا شکست بییت و به نا چاری و زۆر لیکراوی و سه رکزییه وه جیبه جی بکات، وه که ئه وه وایه، که جیبه جی نه کرد بیّت، چونکه هه موو قه واره ی جه سته و گیانی به شداری له زه تی راپه راندنه که یان نه کرد وه، به لکو ته نها ئه ندامه کانی، یان چه ند ئه ندامیکی لاشه ی، به م ره نگه ش حیکمه ت له و فه رمان و راسپارده یه دا به دی نه هات وه، چونکه جیبه جی کردن و نه کردنی وه که له رووی ره هه ندی په روه رده یی و رینما ییه وه.

خودای مه زن ده رباره ی قوربانیه کان و دیارییه کان (اله دی)، که حاجیه کان له هه جدا سه ریان ده برن: ﴿وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُم مِّنْ شَعِيرٍ ۚ اللَّهُ لَكُم فِيهَا خَيْرٌ ۚ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ ۚ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَنَاقَ ۚ وَالْمُعَزَّ

(۱) المفردات فی غریب القرآن س (۴۴۳).

كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ الْقَوِيُّ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾ الْحَجَّ

واته: (ئیمه ئهوهی به دیاری ده بریت بۆ مالی خودا له حوشترو له مانگا کردوو مانه به درووشیکی خودا که (پێویسته له کاتی حج و جهزنی قوربان دا ئه نجام بدریت) بێگومان ئهوه خیری زۆری بۆ ئیوه تێدا یه و ئیوهش ناوی خودا له کاتی سه برپین دابه و بلین: (بسم الله .. الله اکبر) کاتیک قوربانیه کان به مردووی کهوتنه سه رزه وی له دوا ی سه برپینیان و (که وه ختی لی خواردنیان هات، لی یان بخۆن و بهشی هه ژاران و داواکارانی لی بدن، ئیمه به و شیویه ئاژه ل و مالاتان بۆ ئیوه بهیده ست (تسخیر) کردوو تاکو سوپاسگوزارو شوکرانه بژیرن. خوداش هه رگیز گۆشته که ی و خۆینه که ی پی ناگات، به لکو ته قوا و پارێزکاری ئیوه ی پی ده گات. ئابه و شیویه خودا مه رو مالاتی بۆ ئیوه بهیده ست کردوو، تا له کاتی سه برپیندا خودا به گه وه بگرن و بلین: (الله اکبر) و رێزو قه دری گه وه یی خودا بزائن له سه ر ئه وه ی، که رینمایی کردوون و بۆ پێی راستی عیبادت، جا ئه ی پیغه مه ر مژده به چاکه کاران، خیرخوازان ده).

له فرمانه خودایی یه کاندای چێژ و له ززه ت ناخواز ریت (هه رچه نده پێویسته له سه ر مرۆفی موسلمان به و شیوازی شه ر دیاری کردوو جێبه جێیان بکات) به لکو به رو بووم و ئامانج و کاریگه ربی له سه ر موسلمان که ده خواز ریت.

مرۆفی موسلمان له پێی فرمانه خوداییه کانه وه دوو کاری پێکه وه گرێداروی لی خوازراوه، یه که میان: پا په راندنی فرمانه که به و شیویه یی، که ئیسلام دیاری کردوو، دووه میشیان: به دیهیتانی ئامانجی فرمانه که یه له سه ر ژیا نی و قه واره و ره فتاری، به لام ئه و جووله کانه ی که له دره نگانی کدا مانگا که یان سه برپی،



حیکمهتی ئه وه فرمانه یان به دی نه هینا، چونکه دهستبه جی له کاتی خۆیدا جیبه جیان نه کردو، قهواره ی له شی و گیانی شیان له زه تی ئاماده گیی سه ربازیانه و وابه سته یی به رنه که وت، جا له به رئه وه ی ئه و ئاسه واره گه و رانه و ئه و مانا به رزانه یان له ده سته دابوو خوداش له باره یانه وه به رموویه: ﴿...فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ﴾... ﴿٧١﴾ البقرة ﴿٧٢﴾.

### هۆی سه ربهرینی مانگا که

خودا به رموویه: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ نَفْسًا قَادِرَةً ثُمَّ فِيهَا وَاللَّهُ يُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْنُهُونَ﴾ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بَعْضَهَا... ﴿٧٣﴾ البقرة ﴿٧٤﴾. قورئان باسی هۆی سه ربهرینی مانگا که ی خستۆته دوا وه ی چیرۆکه که، خۆینه ریش له سه ره تادا له سه ره ئه وه ده وه سته ی که فه رمانیک به و گه له کرا وه به سه ربهرینی مانگا که، پاشان سستی و که مته ر خه مییان له راپه راندنی فه رمانه که دا به دی ده کات.. داخۆ بۆچی خۆینه ری چیرۆکه که هۆی سه ربهرینی مانگا که له م کۆتاییه دا ده زانیته؟!

ئه مه ش شیوازیکی هونه ری چیرۆک گیرانه وه ی قورئانه .. (سید قطب) خودا لئی خۆشبیته و پله ی به رزکات- له ته فسیره کهیدا (في ظلال القرآن) ده لیت: (له کۆتاییدا دینه سه رجوانیی خسته نه رووی چیرۆکه که و ریکه خسته نی له گه ل ئه م به شه ی دوا ییدا.. ئه مه چیرۆکیکی کورته و له سه ره تادا ئیمه له به رده م نادیار (مجهول) یکدا ده وه سته ی، که نازانین چیی له دوا وه یه .. ئیمه له سه ره تای چیرۆکه که دا نازانین بۆچی خودا فه رمان به (بنواسرائیل) ده کات، که مانگایه ک سه ربهرین، ههروه ها (بنو ئیسرا ئیل) یش له و کاره دا نه یانزانیه بۆچی، له مه شدا تاقیکردنه وه یه ک بۆ راده ی په رپه وکردن و به ده مه وه هاتن و پێ ته سلیم بوونی ئه وان

ههیه.. پاشان گفتوگۆی نێوان موسا و گه له که ی له چیرۆکه که دا ریچکه ده گریته بهرو، ده بینین گفتوگۆکه ناپچریت تاكو ئه وه ی له نێوان موسا و خودای پهروه ردگاریدا هه بووه به سه لیت، له کاتی که دا ئه وان هه موو جارێک داوایان له موسا ده کرد پرسیارێک له پهروه ردگاری بکات، ئه ویش پرسیاره کانی پێ ده گه یاندو وه لایمی له لایهن خوداوه بو ده هی نانه وه.. به لām ئا راسته ی چیرۆکه که وانالیت، که هه ر پرسیار ی له پهروه ردگاری کردیته وه، که ئه ویش هه ر وه لایمی بو یان دایته وه، به لکو هه ر بێ ده نگیه، که شایسته ی گه وه یی خودایه، ئه و گه وه ییه ی که ناشیت له ریگه ی عینادی و نکوولیی (بنو اسرائیل) دا به راورد بکریت پاشان کۆتایی چیرۆکه که به و رووداوه له ناکاوه دینیت ﴿وهك چون (بنو اسرائیل) یش له ناکاودا بینیان﴾، که پیاوه مردووه که زیندو ده بیته وه و راده په ریت، ئه وه ش به هۆی ئه وه ی به شیکی مانگایه کی بیده نگ ی سه رپراوی پیا دا ده کیشن، ئه و مانگایه ی که ژبانی تیا نه ماوه و ماده یه کی ژبانیشی تیا دا نه بوو، له ویشه وه (جوانیی راگه یاندنی ده برپین) له گه ل (حیکمه ت خسته نه ووی بابه تیا نه) له کورته چیرۆکیکی جوانی قورئانیدا یه که ده گرن و پێک ده گهن<sup>(۱)</sup>.

له وانه یه حیکمه ت له دوا خسته نی دیاری کردنی هۆیه که ش ئه وه بیته تا بیسه رو گو ی بیستی ئه م به رسه رها ته ئا گاداری نمونه یه که له نه فس نزیمی جووله که و له ئا کاری خراپیان و، له هه لۆیسته یان به رامبه ر پیغه مبه رانیان و فره مانه کانی پهروه ردگاریان بیت.

ئه وان خۆیان ئا تاجیان به سه ر برینی مانگا که هه بووه و هه ر خۆیشیان سوودیان لی بینیوه، که چی سه ره رای ئه وه ش ئه و ره فتارانه یان نواند که با سمان کرد، ئه ی ئه گه ر سوودیان له وه نه بینیبایه ئاخۆ چ ره فتار و هه لسوکه وتیکی تریان بنواندایه؟!

(۱) (في ظلال القرآن)، ۱: ۸۰.

خودا خواستی وابوو هه وهی شار دوویانه ته وه ده ریخات و په رده له سه ر بکوژی راسته قینه هه لدا ته وه. هه رواش بووه، به شیک له لاشه ی مانگا سه ر پراره که یان داوه به له شی مرۆفه مردوو کوژراوه که داو گیانی به به ردا هاتۆ ته وه و ژیا نی بۆ که راره ته وه و باسی بکوژه که ی خو ی بۆ کردوون ﴿فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا﴾ هه ندیک له که سانی پیشین بیرو پای جیا وازیان له سه ر هه وه به شه ی لاشه ی مانگا که هیه، که پیان داوه له ته رمی کابرا کوژراوه که، به لام ئیمه جیا وازی بیرو پا و ته کانیا ن باس ناکه ی ن و به شی او ی نازا نین قوول ببینه وه بۆ هه ول ی دیاری کردنی هه وه به شه ی مانگا که، هه مه ش به هۆی نه بوونی سوود له زانی نی و له پێدا گرتن له سه ری.

(ئیمامی: طبری) مه سه له ی جیا وازی و ته و بیرو پای هه وه که سانه ی به شتیکی باش دانه نا وه گو تویه تی: (هه والی راست لای ئیمه هه ر هه وه فه رمایشته ی قورئانه ﴿فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا﴾، ته فسیری هه م فه رمایشته ش ته نیا هه وه یه خودا فه رمانی پێ کردوون به شتیکی لاشه ی مانگا که (یا ن به پارچه یه کی لاشه که ی له ته رمی کابرای کوژرا و بده ن تا کو ته رمه لێ درا وه که زین دو و ده بی ته وه ئیدی هیچ ئاماژه و ده لاله تیکی دی له ئایه ته که دا نییه و هیچ هه والیکی نه و تۆش نییه، که بکری ته به لگه له سه ر هه وه ی کام به ش و پارچه ی مانگا که فه رمانی له سه ر پێ کرا وه، تا پێی بدریت له جه سه ته ی کوژرا وه که. ده شیت هه وه نه رمی شانی بوویت، یا ن هه ر لا و پارچه یه کی تری بوویت نه زانی نی هه و پارچه یه ی، که له ته رمی پیا وه کوژرا وه که یا ن پێ دا وه، هیچ زیانیکی نییه و زانی نی شی سوود مه ند نییه، هه گه رچی دان بنریت به وه دا، که راسته هه و گه له به هه ر پارچه یه کی مانگا سه ر براره که له ته رمی کوژرا وه که یا ن دا وه، خودا ش کابرای کوژراوی بۆ زین دو و کردوونه وه<sup>(۱)</sup>.

(۱) تفسیر الامام الطبری بعناية محمود شاکر ۲: ۲۳۱.

## "كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى"

خودا فەرموویه: ﴿فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بَعْضُهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (البقرة ٧٢) ... بێگومان سهربرینی مانگا که خۆی له خۆیدا ئامانجی خوازاونه بووه، به لکو ئامرازیک بووه بۆ به دییهینانی ئامانجیکی تر، شهویش دروست کردنی به لگهی کردهییی واقعی له سهر توانای خودا له زیندوو کردنه وهی مردواندا، تا کو باوهرداران باوهریان زیاتر بێتو، کهسانی تریش له مهوقیعی گومانه وه بچنه نێو مهوقیعی باوهرو ئیماننه وه.

بێگومان تهواوه ﴿كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى﴾ به چاوی خۆتان دیتان، که (موعجیزهیه کی روشنی خودایی) تان پیشان دراو شهوه بوو: مرۆڤیکی مردوو، لاشهیه کی بێگیان و بێ جوولهو، مانگایه کی بێ عهقل و بێ زمان، که خۆتان سهرتان برپوه و بۆته لاشهیه کی بێ گیان و بێ جوولهو، ئینجا به شیك، یان پارچهیه کی بێگیان له پارچهکانی مانگا مردوو که تان هیناوهو، بهو پارچهیه داوتانه له تهرمی مرۆڤه مردوو کهو، شهو گۆرانه له ناکاوهش رایچه کاندوون، که ژیان به بهر مرۆڤه مردوو کهدا کراوه تهوه (به هۆی شهو لیدانه وه)، وه ک زیندوو کهان دهستی به جم و جوول کردۆته وه وه ک زیندوانیش قسهی کردوو .. شهو دیمه نهی دیتان ئاوايه (کذلک) ئاوا خودا مردوان زیندوو ده کاته وه ﴿كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى﴾ و له رۆژی قیامه تدا زیندوو یان ده کاته وه، شهوانیش به هه موو تایبه تمه ندیه کانی ژیان و دیارده و راستیه کانی وه له گۆره کانیان درده چن.

جا قورتانیش، که چیرۆکی مانگا کهی وه که به لگهیه که له سهر توانای ره های

خوداو له سه‌ر زیندوو کردنه‌وه‌ی مردوان له پۆژی قیامه‌تدا خستۆته‌گه‌ر، شی‌وازی سه‌لماندنێ راستیه‌کانی باوه‌رو بنه‌ماکانی تی‌پروانی‌نی ئیسلامی‌و، هی‌ئانه‌وه به‌لگه‌کان له‌سه‌ریان ده‌خاته به‌رچاومان.

قورئان راستیه‌کانی باوه‌رمان، ته‌نها له‌لایه‌نیکی سه‌ربه‌خۆ داب‌پاوه‌وه‌ پیشان نادات، به‌لکو ده‌یانلکێتی‌ت به‌ به‌لگه‌ به‌هێزه‌کانه‌وه، ئه‌م به‌لگانه‌ش له‌ جیهانی بینراوی واقیعه‌وه‌ ده‌ره‌یتراون، له‌و حاله‌ت و بارودۆخانه‌وه‌ وه‌رگیراون، که‌ خه‌لکی تیا‌ی‌اندا ده‌ژی و په‌ییان پێ ده‌بن و مامه‌له‌یان پێ ده‌که‌ن. به‌م په‌نگه‌ش (به‌لگه‌ی قورئانی) سانایی و ئاسایی و ه‌یترو کارایی‌و، گوروتین و زیندوو‌یه‌تی‌و، سه‌رکه‌وتنی له‌ چه‌سپاندنی راستیه‌ لێ‌دواوه‌کانیدا ده‌بی‌ت.

هه‌روه‌ها قورئان له‌ چیرۆکه‌کانیدا ئامراز دروست ده‌کات بۆ سه‌لماندنێ راستیه‌کانی باوه‌رو، گێ‌رانه‌وه‌ی ئه‌و چیرۆکانه‌ش ده‌بی‌ته‌ بواری‌ک بۆ خستنه‌ رووی ئه‌و راستیه‌انه‌و جه‌خت له‌سه‌رکردنیان.

ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی ئه‌و قسه‌یه‌مانه‌، که‌ ده‌لێ‌ن: (چیرۆکه‌کانی قورئان له‌ ناواخ‌نو کرۆکیاندا ته‌نها بۆ باسی چه‌ند به‌سه‌رهات و سه‌ربرده‌یه‌ک نییه‌و، مه‌به‌ست لێ‌یان چی‌ژی چیرۆک و له‌زه‌تی ده‌رونی نییه‌، (چونکه‌ ئه‌م مه‌به‌سته‌، یان هه‌ر تێ‌دا به‌دی دێ‌ت) به‌لام له‌راستیدا قورئان ئه‌م چیرۆکانه‌ بۆ نیازیکێ به‌رزو پی‌روژ باس ده‌کات، ئه‌ویش چه‌سپاندنی راستیه‌کانی باوه‌رو، به‌لگه‌ له‌سه‌ر هی‌ئانه‌وه‌یان. بۆیه‌ له‌ سه‌ربرینی مانگا‌که‌و له‌ لێ‌دانی ته‌رمی پیاوه‌کوژراوه‌که‌ش به‌ پارچه‌یه‌ک له‌ لاشه‌ی مانگا‌که‌و له‌ هه‌ستانه‌وه‌ی کوژراوه‌که‌شدا به‌ زیندوو‌یی، خودا چه‌ند مه‌به‌ستی‌کی تیا‌یدا به‌دی‌هێ‌ناوه‌.

١- بۆ ئاشکراکردنی بکوژی راسته‌قینه‌و ناساندنی به‌ جووله‌که‌کان.

٢- بۆ دا‌رشتنی به‌لگه‌ی کرده‌یی (عه‌مه‌لی) له‌سه‌ر توانای خودا له‌ زیندوو کردنه‌وه‌ی مردواندا.

۳- بۆ خستنه پرووی نیشانه یه که له نیشانه کانی خوداو، موعجیزه یه که لهو موعجیزانه ی، که سنووری پرێسا ئاساییه کانو دهستووره کانی گهر دوونی تیپه راندووه، چونکه ههرگیز نهوه پروینه داوه، که مردوویه که به لیدانی پارچه گۆشتی مانگایه کی سه ربپراو زیندوو بوویسته وه، مه گهر ته نها له رێی موعجیزه کی دلفرینی خوداییه وه نه بیئت.

۴- ئهم چیرۆکه له نه ریتی جووله که شاره زامان ده کات، ته ویش له پێی پوانینیان بۆ فه رمانه کانی خوداو، چۆنیه تی مامه له یان له گه ل پێغه مبه رانیاندا.

۵- بۆ وریا کردنه وه ی ئیمانداران له وه ی، که هه مان خوو نه ریتی ناله باری جووله که کانیان نه بیئت.

## " ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ "

خودا فەرموویهتی: ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسَوَةً...﴾ (البقرة ٧٤)، ناکامی دواى سه‌بربرینی مانگا کهو، زیندوو کردنه‌وهی پیاوه کوژراوه که له‌لای جووله که چی بووو چیی لیکه‌وته‌وه؟ کاریگه‌ریی ئه‌و پروداوه له‌سه‌ر دلانو ژیا‌نیان چی بوو؟ بێگومان دل‌یان ره‌ق بووه‌وه، واته له‌دواى ئه‌و مو‌ع‌ج‌یزانه‌ش، دلی ئه‌وان ره‌ق بو‌ته‌وه (وه‌ك به‌رد) ته‌نانه‌ت له به‌ردیش ره‌قت‌ر.. به‌راستی و بێگومان جووله که — جووله که‌یه - و دل‌یکى جووله‌کانه‌ی عه‌جیبیان هه‌یه.. مرۆف سه‌ری له‌و‌جۆره دلانه‌و ره‌قبو‌نیان سو‌ر ده‌مینیت، که وایان‌لیه‌اتووه له به‌ردی ره‌قی‌ش ره‌قت‌ر بن.. هۆکاری سه‌ر‌لی‌سو‌رمانیش ئه‌وه‌یه، ئه‌و دل‌ه به‌سه‌ری‌بانه‌ی، که جی‌گه‌ی هه‌ست و سۆزو عاتیفه‌و خرۆشانه، که‌چی له به‌ردی ره‌ق ره‌قت‌ر بن، ئه‌و دلانه له به‌ردی بێگیان ره‌ق و توند ره‌قت‌رو بێگیان ترو توند‌ترن، که نا‌خرۆش‌ین و کار‌لی‌ک‌را و ناب‌ن، هه‌یچ خۆشه‌ویستی و ر‌ق و تو‌وره‌یی و ره‌زامه‌ندی‌یه‌کیان تیدا نییه.

ئه‌ی داخۆ چ ئومید‌یک له‌و که‌سه بخوا‌زیت، که دل‌یکى له به‌رد ره‌قت‌ری هه‌یه؟ ئه‌ی داخۆ چ شت‌یک له‌و ته‌نه ماد‌دی‌یه‌ی، که به (مرۆفی جووله‌که‌ی) ناو‌ده‌به‌ن ما‌وه‌ته‌وه؟ ئه‌ی چ ئومید‌یک به‌و که‌سانی وه‌ك ئه‌وان ده‌خوا‌زیت، کات‌یک دلی و ن ده‌کات؟ چی لى ده‌مینیت‌ه‌وه ئه‌گه‌ر ئه‌و پارچه‌ گوشته (واته ئه‌و دل‌ه) تیک به‌جیت‌و، به تیک‌چو‌نیشی هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی مرۆقی‌ش تیک به‌جن؟

به‌لام به چاک‌بو‌نی ئه‌و پارچه‌ گوشته، هه‌موو جه‌سته‌ی چاک ده‌بن، وه‌ك پی‌غه‌م‌به‌ریش ﷺ فەرمویه‌تی: ((إِلَّا أَنْ فِي الْجَسَدِ لِمُضْغَةٍ، إِذَا صَلَحَتِ الْجَسَدُ كُلُّهُ،

﴿وَإِنَّ مِنَ الْجَارَةِ لَمَا يَفْجَرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ﴾ ئەم راستییە ناتاجی به نمایشکاری و نواندن نییه، چونکه جووله که کان خویان و خه لکیتیش ده یزان، ئەو له کوێوه کانیاو و روباره کان هه لده قولێن و ده ته قینیه وه؟ ئایا له چیا کانه وه نییه؟ بینگومان به ردی چیا کان نه رم بۆته وه، تا کو پروباری لی بته قیتته وه و ده رچیت.

﴿وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشْقُقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ﴾ ئەم روودا وهش جووله که کان به چاوی خویان بینویانه.. ئەوه بوو له بیاباندا تینوویان بوو، داویان له موسا - کرد، که ئاویان پێ بدات (موسا) ش - سلاوی خوی لی بیت - داوی ئاوی له خودا کرد. خوداش فه رمانی پێکرد، که به داردهسته که ی له زهوی بدات ئەویش وایکرد، جووله کانیش بینان ئەوا دوا زده کانی (له نیو بهرده کانه وه وهك قوناغی یه که م به فیجقه ده رده چن بۆ ته قینه وه، پاشان به شیوه ی ته قینه وه ده رکه وت و ئاویکی زۆری به لیشاو لی ده پۆی. له مباره یه وه خودا فه رمو یه تی: ﴿وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ...﴾ (البقرة ٦١).

﴿وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ ئەمه ش نمو یه کی کرده یی (عه مه لی) ی دیکه یه، که وا جووله که کان له پێی (موسا) ی پێغه مبه ریا نه وه زانیاریان له سه ری ده سه که وتوه. چونکه ئەم نمو نه یه له خودی موسا خۆیدا به دی هاتوه، ئەوه بوو کاتی که چوه خزمه ت خودا و رووی دوعا و پارانه وه ی لێکرد، داوی لێکرد بیینی ت، خوداش له وه لامدا پێی راگه یاند، که موسا ناتوانی ت له دنیا دا - خودا بیینی ت - به لام خودا خۆی پیشانی چیا به کدا و چیا که ش سووتا و وردوخاش بوو، واته بینگومان ئەو چیا به له ترسی خودا که وت و ورد بوو، وهك له مباره یه وه فه رمو یه تی: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ، قَالَ رَبِّ أَرِنِي إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَنِي﴾



وَلَكِنْ أَنْظِرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنَّ اسْتَقْرَ مَكَانَهُ، فَسَوْفَ تَرِنِيَّ فَلَمَّا بَجَلَى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ  
جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ... ﴿١٤٣﴾ الأعراف ﴿١٤٣﴾

## نهریتی جووله کهم و خووره وشتیان

### له ربی چیرۆکی مانگا کهم

گوتمان چیرۆکی مانگا کهم، نهریتی دیار و دهر خراوی جووله کهمان پیشان ده دات و  
ئه و جوړه ئه خلاق و خو و ره و شته شیانمان له سه رباری حهقیقه و واقیعی خوی بو  
روون ده کاته وه. لیره شدا ههول ده دهین چه ند داب و نهریت و هه ل سوکه و تیکی  
نال هباریان له م خالانه دا ده سنیشان کهین:-

١- ههول دانیان بو شار د نه وهی راستیه کان. ئه وه بوو خویان له بکوژی پیا وه کهم  
تۆمه تی کوشتنه کهم ده پاراست و ده یان دایه پال یه کدی، ههروه ها ههول شیاندا  
ئه و تۆمه ته بجه نه پال بی تاوانه کان.

٢- بی ئه ده بیان بهرام بهر پیغه مبه رانیان و ریز لی نه گرتیان ئه وه بوو چه ند  
پرسیاریکی وه هایان له پیغه مه ره که یان کرد، که هه یج هۆکار و پیویستییه کی  
تیدانه بوو، بهروبوو میشی نه بوو. له و تهیه شیاندا هه ربی ئه ده بیان نواند، که  
پیان گوت: (ئه ری تۆ ئیمه به گالته جاری خۆت داده نییت) له دوا ییشدا، که  
پیان گوتوه (ئیستا هه ق و راستیت بۆهیناین) هه ربی ئه ده بییان بهرام بهری  
نواندوه.

٣- ریز نه گرتیان له فه رمانه کانی خوداو له حوکم و رینماییه کانی و هه ولی  
خۆلیدزینه وه و فرۆفیل تیدا کردنیان.

٤- خۆ دواخستو سستی کردن له راپه راندنی فهرمانه کانی خوادا چونکه له دوا بیداو له کاتیکی درهنگداو بهنا چاری و شه رمه زارییه وه فهرمانه که یان راپه راند، وهك ئه وهش وایه، ههر راپانه راند بیت ﴿...فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ﴾ (البقرة ٧١).

٥- نکوولی کردنیان و زۆری پرسیاریان له سه ر ئه مه سه لانه ی پتویست نین.

٦- خۆ خه ریک کردنیان به و کاره ی سوودی نیه، گه رانیان به دوائ ئه وشته ی بی که لکه.

٧- بایه خ دانیان به مه سه له رواله تی و لاوه کییه کان و ئاوردانه وه یان له کاره بهر که نارو له په راوێز خراو و مام ناوه ندییه کان له سه ر حسابی مه سه له بنچینه ییه کان و کاره گرنگ و سه ره کییه کان.

٨- ئه وان به و نه ریته خاوو ده روونه شلو شیوا وه یانه وه، شایسته ی ئه وه بوون که، خوادا کاری قورسو نا ره هه تیان به سه ردا بدات و ئه وشته خۆش و پاکانه شیان لێ هه رام بکات، که پیشتر بۆ هه لال کرد بوون.

٩- ههروه ها ئه وان به و نه ریته ناله بارانه یان شایسته ی ئه وه بوون، که خوادا سزایه کی سه ختیان بدات، سزاکه ش ئه وه بوو دلێکی ره قی پێدان.. دیاره مروقی دلره قیش تووشی سزای توند ده بیست، که سزاکانی تر گه لێک له وه سوو کترن، چونکه ئه گه ر خاوه نی دلێکی خواویست و نه رم بیت، ئه وا ده توانیست ره وتی خۆی راست کاته وه و په نا بباته بهر چاکه و تۆبه کردو و په شیمانی. خۆ ئه گه ر دلێکی ره قی هه بیست ئه وا ده رده که له بنچینه دایه، له دره خته که دایه، نه ک له به روو بوومه که دا.

١٠- به ردو شته ره قه بی گیانه کانی دی گه لێک نه رمتر و هیواش ترو ملکه چ ترن له دلانی جووله که کان.. ئیدی ئه و جووله کانه چییان بۆ ماوه ته وه؟!

## "چیرۆکی مانگا که و شیوازی جووله که کان

### له دانوستان دا"

بیگومان چیرۆکی مانگا که راستیه کی بنه بر (قاطع) ده رده خات، که شیوازی جووله که مان له دانوستان (مفاوضات) دا پی دهناسینیت، باشتروایه ئیمه ی موسلمانانی ئهم سهرده مهش، هه لۆیسته ی له به رده مدا بکهین، تا کو ریسای به سوودی بۆ خۆمان ده ربینین و، شیوازی راسته قینهش بۆ ڕووبه ڕووبونه وه ی جووله که کان و سه ودا له گه ل کردنیان بزانی.

ئه ها سه یرکه له گه ل پیغه مبه ره که شیاند چۆن بوون و، چه ندجار پرسیاریان لیکرد؟ ئه ی چه ند جاری تر لێیان دووباره کرده وه؟ ئه ی چه ند جاری تریش به ره له لستییان کرد؟ ئی خۆ ئه وه پیغه مبه ریان و سه رکرده یان بوو، ئه ی داخۆ وت و وێژو دانوستان له گه ل دوژمنانیاندا چۆن بکه ن؟ ئه ی چۆن مامه له و سه ودا و ئالۆیریان له گه ل ده که ن؟

له لایه کی تره وه چیرۆکی مانگا که مه سه له یه کی سووک و سانا بوو و لقیکی بچووکی کاره بنه ره تییه کانه و، پاشان په یه وهست بووه به خۆیان و جی بایه خ و سوود و به رژه وه ندیی خۆیان بووه، که چی سه رباری ئه وهش چه ند له کاتی خۆیان و کاتی موساشیان پی گرت و چه ند خۆیان و موسایان پی شپه رزه کرد؟! ئه ی چه ند هه ولێاندا بۆ فروفیل تیدا کردن و خۆ ده رباز کردن و خۆدزینه وه له ئه رکه که .

بیگومان جووله که کان هه رگیز له دانوستاندا وه ڕسو و ماندوو په ست نابن، چونکه هونه ری را کردن و خۆدزینه وه ساخته کاری ده زانن، هه روه ها له بواری دانوستاندا پشو و درێژن و ده ماره خانه (اعصاب) یکی سارد و هیمنیان هیه و ئاماده شن، که هه ول و کاتیکی فره ی تیدا به فیڕۆ بده ن و، پاشان چه ند هه جاری تر

بگەپنەو سەر ئەوخالەي، كە لېيەو دەستيان پيكردبوو.

بيگومان ئەوان بئەوئەي وەر سو پەست بېن بە مەسەلەيەكى روالەتيي بچووكەو، كە وەختيكي زۆر وەك (چەند مانگيكت، يان چەند ساليكت) لەخۆيان لەلايەكى بەرامبەريش بگريت خۆيان خەريك دەكەن و لە كيشەيەكى بچووكيشدا بەخواستو ئارەزووي خۆيان پيايدا دینەو و لێي زياد دەكەن و هەلويستەي لەبەر دەمدا دەكەن و، تەنانت چەندین كتيب و يادداشتی لەبارەو دەنوسن و چەندین سەفەر و سەردانی تيادا دەكەن، بەلكو گرنگ ئەوئەي ئەوان سووربەن لەسەر هەلپەساردنی ئەو گرتەو دواخستنی چارەسەرەكەي. هەر وەها لەلای ئەوان دەرختنی هەق گرنگ نية، بەلكو هەرسووربەن لەسەر بەرتەسك كردهوئەي ئەو هەق، هەمديسان لای ئەوان گەيشتن بەئەنجاميكي ماقول گرنگ نية، بەلكو هەرسووربەن لەسەر هيشتنەوئەي كيشەكە لە تەم و مژو بارودۆخی ئالۆزداو ئیدی ركه بەرانيان لە بەتالئو و ئیل بووندا بهيلنەو.

لە چېرۆكى مانگاكوە ئەم راستيەمان لەبارەي جوولەكوە زانیو، لەگشت ميژوو بەسەر هاتيكي شياندا هەر ئاوا ناسيومان. لەم سەردەمەشدا بەشيۆەيەكى پوونترو ديارتر ئەو شيۆەيان دەبينريت، ئەويش لەرپي دانوستانە راستەوخۆو ناراستەوخۆكان، كە لەگەل نەيارانياندا تاوتوئيان دەكەن.

ئەوئەو جوولەكەكان (سالي ۱۹۷۶ زاینی) كەناری خۆرئاواو چەند ناوچەيەكى تری فەلەستينيان داگیرکرد، ئەنجومەنی ئاسایش نیو دەولەتیش بریاری ژمارە (۲۴۲)ی دەرکرد، كە تيايدا داوا لە جوولەكەكان دەكات لەوخاكە عەرەب نشینانە بكشيئەو، كە لەو سالدادا داگیريان كردهو. جيی باسە خودی (لۆرد كاروادۆن)ی نوینەری (بەريتانيا) لە ئەنجومنی ئاسایش بریارەكەي داپشتبوو، بەلام جوولەكەكان فرۆڤيڤيليان لەناست ئەم بریارەدا نواندو، بەشيۆە تێگەيشتنیكي جوولەكانەو لێي تێگەيشتن و بەشيۆازی تايبەتيي خۆيشيان دانوستانيان تیدا

ده كرد، ئهوهبوو دانوستانیکی دوورودریژو سهختو دژواریان له پری نیرواوه نێودهولتهیه کانهوه له گهڵدا کرا، که به (جوناریارنج) ی یهكهم نیرواوه دهستی پێ کرا.. بهلام هیچ سوودو کهڵکیکی تێدانهبوو. لهو پوهوه جووله کهکان دهیانگوت (ئهجمهنی ئاسایشی نێودهولتهی داوای پاشه کشی له هه موو زهوی وزاره داگیرکراوه کانی کاتی جهنگمان لی ناکات، به لکو داوای کشانهوه له (چهند زهوییهک) ی داگیرکراومان لی دهکات، بۆیه دیاری کردنو دهسنیشانکردنی ئهو زهویانهش ئاتاجی به دانوستانیکی راستهوخۆی نیوان ئیمه و عهر به کانه). جا ئایا ئهوان به پیتی (شیوه تێگه یشتنی عهر به له بریاره که له خاکه داگیرکراوه کان کشانهوه تهوه، یان ئایا به پیتی (شیوه تێگه یشتنی جووله کانهش) له (چهند خاکیکی داگیراو) کشانه تهوه؟ ئهم مه سه له یه پتر له بیست سالی خایاندو تا ئیستاش ئه نجامیکی لی نه که وتۆته وه.

کاتێک دهولته تیکی عهر به یی وهک (میسر) یش که وته نیو ته له ی ئه مه ریکاو جووله که وهو ریکه وتننامه به ناویانگه که ی (کامپ دیشید) ی له گه ل جووله که دا به ستو، جووله که کانیش له زۆریه ی خاکی (سینا) له به رامبه ر (کو تایی پیه یانی حاله تی جهنگی نیوان هه ردوو ولات) و (دامه زرانسانی په یوه ندیی دیپلوماسی له نیوانیاندا) و (له به رامبه ر چهند شتیکی تری په نهانییشدا، که بو خه لکی رانه گیه نرا) کشانه وه، له گه ل ئه و کشانه وه یه، یان له خاکی (سینا) دا جووله که کان گرفتییکی نارێکیان له به رده م حکومه تی (میسر) دا خرۆشان، ئه ویش گرفتیی (طابا) بوو، که ئاماده نه بوون له وئ بکشیننه وه به و پێودانگه ی گوایه خاکیکی جووله که کانه. (میسر) یش داوای لی کردن، که بکشیننه وه له ویش به و پێودانگه ی، که خاکیکی (میسر) ه جووله که کان گو تیان: (له نیوان ئیمه و ئیوه دا دانوستان هه یه و، کۆمیسسیۆنه کانی دادوهریی کردنی نیو دهولته تی و، نیرواوانی نیو دهولته تی و شاره زایانو پارێزه رانیش له نیوانمان دان) ئیدی دهستیان به دانوستان کرده وه تا

ئەمىرۆ پتر له دەسالى (واته تا نووسىنى ئەم كىتېبه) پتر له دەسالى خاياندووه و قەيرانه كەش كۆتايى پى نه هات و پاشه كشيكهش ته واه و نه كرا. جىي باسيشه خاكى (طابا) پارچه زهوييه كى بچووكه و رووبه ره كهى له رووبه رى ياريگايه كى تۆپى پى تېپه ر ناكات.

جا ئەگەر پاشه كشى ئەوان له پارچه زهوييه كى هيندهى رووبه رى ياريگايه كى تۆپى پى پتر له ده سالى پى بچىت، ئەى داخۆ عه ره به كان ماوهى چەند سالى تر دابنن بۆ پاشه كشى جووله كه كان له كه نارى خۆرئاوا و جۆلان و (باشوورى لوپنان)<sup>(۱)</sup> ؟

ئەى داخۆ عه ره به كان چەندە له كات و ته مه ن و هه ول و مال و سامان و ئەعصاب و بارى ده روونيان بۆ دانوستانيان له گەل جووله كه دا خەرج ده كەن تاكو له خاكيان ده كشي نه وه ؟ به راستيشدا جگه له لاوازبوون و كه مېبونه وهى هيزو ساميان هېچ شتىكىتر له جووله كان وەرناگرن.

دەسا ئەى گەلى عه ره ب و موسلمانان، به راستى جووله كه كان هونه رى پىچ و په نا و فروفيللى نيۆ دانوستان چاك ده زانن و به دەم هېچ ده نگي كه وه نايه ن ته نها دهنگى هيز نه ييت، به هېچ شىوازيكىش له فه له ستين ده رناكرين ته نها به شىوازي جيهاد و كوشتار نه ييت.

---

(۱) سه باره ت به باشوورى (لوپنان) جووله كه كان به زهبرى هيز لىي ده كران و، ئەوه بو سالى (۱۹۹۹ز) دواى به ره نگار ييه كى گه وره و بى وينه ي موسلمانانى لوپنان و (حزب الله) ي تىكۆشه ر توانيان جووله كه كان و سويا درنده كه يان له باشوورى لوپنان راوئين، واته جووله كه كانى به خواستى خويان له وى نه كشانه وه. (وه رگير)

## "گرنگترین وانه له چیرۆکی مانگا که وه"

لێره دا به کورتی گرنگترین ئهو وانه و په نډو ئامۆژگاریانه ی له چیرۆکی (مانگا که وه) وه وهر ده گیرین، دیاری ده که یین..

۱- پێویست بوونی وهر گرتنی فرمانه کانی خوداو حوکه کانی شه ریه ت بۆ جێبه جێ کردنیان و کارپنکردنیان و وابه سته ییی ته و او پێیان وه .. ئه مه ش به مانای ئه وه ی ده بیته فرمان پێکراوان به گورجی کاری له سه ر بکه ن و رای په رینن.

۲- به کارنه هیئانی هیچ فروفیلێک له فرمانه کانی خودا، یان لێده ر باز نه بوون و خۆلێنه دزینه وه یان.

۳- بێگومان هۆکاری راسته وخۆ له پابه نډبوون، یان پابه نډنه بوون (دله). ئه گه ر دڵ پرپیت له با وه ر به خوداو به گه وره دانان و ریزگرتنی فرمانه کانی، ئه و ئاره زووشی له به جێ هیئان تیا دا پهیدا ده بیته و نیازی به خێرای پاره راندنی تیا دا ده خولقیته، ئینجا هه ر دله که یه فرمانی خۆی بۆ قه واره مروییه که ده ر ده کات و هه موو ده زگا کانی ئه و قه واره یه ش (واته هه موو ئه نډامه کانی جهسته ی مروف) ده سه به جێ به ده م فرمانه که یه وه به چن.

خۆ ئه گه ر دڵ سام و شکۆ بۆ خودا دانه نیته و پرێز له فرمانه کانی نه گریت و، به ته مای به جێ گه یاندنیان نه بیته، ئه و هه ولێ پاسا و هیئانه وه و خۆلێدزینه وه و بیانو و گرتن ده دات وه ک ئه وه ی گوا یه فرمانی بۆ قه واره که ده رکرد و وه ده زگا کان له جێ به جێ کردن شکست بوون.

جا ئه گه ر مروفێکی جالاک بیهین، که په له له گوێر ایه لێی فرمانه کانی ده کات و، پێش برکی له بواری خێرو چاکه دا ده کات و، له پابه نډیی و جێبه جێ کردنیشدا جوامیرو به جه رگه، ئه و ده زانین، که ئه م مروفه دلی ساغه و

به پهڕۆشه و باوهرداره به خداو، خوا به گهوره ده گریٓت. به پێچهوانه شهوه نه گهر مروٓئیکێ ته مه ل و لاوازو بی توانا ببینن، که له حوکمه کانی خوادا فرۆفیل ده کات و لییان راده کات، ئه و ده زانین، که دلی نه خو شه و ده رده که له دلیدايه، له کاتی که نیشته گهی ده رده که ش ده دۆزریته وه، ئه و ده سنی شان کردنی نه خو شیه که ش راست ده رده چیت و ری چاره سه ر ئاسان ده کات و کاری په روه رده ش سه ر که وتوو ده یٓت.

٤- خو خه ریک نه کردن به کاروباری لابه لاو مه سه له لاوه کییه کانه وه، چونکه لیکنۆلینه وه کۆل پتوه هه لگرتیان هیه که لک و سوودی کی نابیت و، به فرۆده ری کات و کو شه و، به ربه ست له به رده م جیه جی کردنیشدا دروست ده کات.

٥- فه رمانه کانی خدا وه ها وه رد گیرٓن، که خدا فه رمانی له سه رداون، ئیدی هیه ئاتاجیک به زیاد کردن و که مکردنه و یان نییه، هه روه ها هیه ئاتاجیک به زۆر کردن مه سه له کان و به شیکار و لق و پۆکانی نییه و هیه پێویستی کانمان پێیان نییه.

٦- ئالۆزکاری و ته گهره خستنه سه ر کارو فه رمانه دیاره کان باجیکه و ده که ویته سه ر هه ر که سی که له وانه ی به فه رمانی پروو و ئاشکرای خودا وه پابه ند نابن، هه روه ها ئاکامی کی به دی هاتوو له سه ر ئه وانه ی له رینگه ی رۆشن و ئاسان لاده دن و ده چنه سه ر ئه و شیکارو دریشه پیدانه لاوه کیانه ی، که هیه پێداویستییه کیان تیادا نییه و، که هیه به روو بوومی کیشیان نییه.

ئه وه تا جووله که کان فه رمانه که یان له سه ر خو یان ئالۆز کردو، خوداش بارو دۆخی ئالۆزی به سه ردا هینان، خو ئه گه ر هه ر مانگایه کیشیان سه ربه رپایه، کاریکی شیاو بوو بۆیان هه ر له به رته مه شه خودا داوی له ئیمانداران کردوو، که دووره په ریزبن له و دریشه پیدان و قوول کردنه وه یه ی، که هیه پێداویستییه کیان



تیایدا نییهو، ئەو پرسیاره زۆرانەش نهکەن، که هیچ سوودیکیان تیادا نییه..  
 وهك فەرموویهتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ بُدِّلَ لَكُمْ  
 نَسُؤُكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنْزَلُ إِلَيْكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ  
 حَلِيمٌ﴾ (١٠١) قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ (١٠٢)

المائدة ﴿١٠١﴾، واتە: (ئەو کەسانەى باوەرتان هێناوه پرسیار دەربارەى هەندیک  
 شت مەکەن، کە ئەگەر پوون بکریتەوهو فەرز بکریت بەسەرتاندا وەرستان  
 دەکات، خۆ ئەگەر پرسیاریان لەبارەوه بکەن لەوکاتەدا، کە قورئان دێتە  
 خوارەوه، ئەوا بۆتان پوون دەبێتەوه، کە خودا چاوپۆشی لە زۆر شت کردووهو  
 خوداش هەر لیخۆشبووو بەئارامە بێگومان چەندین گەل و کەس پێش ئێوه  
 پرسیاریان دەربارەى زۆرشت دەکردو کاتێک بۆیان پوون دەبووهو باوەریان پێی  
 نەدەماو یاخى دەبوون- کەواتە ئێوه ئەى ئیمانداران وهك ئەو کەسانە مەبنو  
 زۆر لە شتەکاندا قوول مەبنەوهو زۆر بلییی یان تیادا مەکەن).

هەر لەمبارەیهوه (مسلم) لە (ابو هريرة) وه -خودا لێى رازى بێت -  
 فەرموودهیهكى گیراوهتهوه کە گوتویهتی ((حَطَبْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: أَيُّهَا  
 النَّاسُ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْحَجَّ فَحُجُّوا. فَقَالَ رَجُلٌ: أَكُلُّ عَامٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟  
 فَسَكَتَ حَتَّى قَالَهَا ثَلَاثًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَوْ قُلْتُ نَعَمْ لَوَجَبَتْ وَلَمَّا  
 اسْتَطَعْتُمْ، ثُمَّ قَالَ: ذُرُونِي مَا تَرَكْتُكُمْ، فَإِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِكَثْرَةِ سْؤَالِهِمْ  
 وَاخْتِلَافِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِشَيْءٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، وَإِذَا  
 نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَرُدُّوهُ)) (١).

واتە: (مسلم) لە (ئەبو هورەیرەوه) ﷺ گیراویتییهوه، کە گوتویهتی:

(١) مسلم: کتاب الحج ١٥، باب فرض الحج مرة في العمر ٧٣، حديث رقم (١٣٣٧).

پيغهمبر ﷺ و تاريخى بۆ دايىن و فەرمووى: (خەلکينه خودا حەجى لەسەر  
 فەرز کردوون ئيۆهش حەج بکەن). پياويک گوتى: (ئەي پيغهمبەرى خودا ئايا  
 هەموو سالتىک حەج بکەين)? واتە: ئايا هەر کەسيک لە سالتىکدا يەك حەج  
 بکات)? پيغهمبر ﷺ بى دەنگ بوو، تا کابرا سى جار لى پرسیيەوه. ئينجا  
 پيغهمبر ﷺ له وه لاميدا فەرمووى: (ئەگەر بلىم - بەلى - ئەوا فەرز دەبيت و  
 ئيۆهش ناتوان سالا نه هەرکەسهو حەجىک بکات). پاشان فەرمووى: (چيم  
 بۆدانان پى دايىن بنو، واز له پرسىار ليکردنم بينن، چونکە بيگومان کەسان و  
 گەلانى پيش ئيۆه بهۆى (زۆرى پرسىارکردن) و (جياوازي بيروپرو  
 ئيختيلافيان لەگەل پيغهمبەرانىان) لەناوچوون و تووشى سزاي خودا بوو. جا  
 ئەگەر فەرمانم بەشتىک پيکردن يەكسەر به پى تواناتان جيەجى بکەن، خو  
 ئەگەر شتيكىشم لى قەدەغەکردن ئەوا وازى لي بينن).

هەر وه ها (موسليم) له (سعدى كورپى ابو وقاص) هوه ﷺ گپراو پييه وه، كه  
 گوتويه تى: پيغهمبر ﷺ فەرمويه تى: ((اعظم المسلمين في المسلمين جرماً،  
 من سأل عن شيء لم يحرم فحرم على الناس من أجل مسألته))<sup>(١)</sup>، واتە:  
 (خراپترين كەسى موسلمان، كە تاوانى دەر هەق موسلمانان كرديت  
 ئەوكە سەيه، كە پرسىارى دەر بارەى شتيك كرديت، كە لە خەلكى حەرام  
 نە كراييت و بهۆى پرسىارەكانى ئەوه وه حەرام كراييت).

٧- پيوست بوونى ريزگرتنى پيغهمبەران و نيرواوانى خودا، زانايانى كارگوزارو،  
 ئاخوتن لەگەل ئيان و لەبارەيانەوه بهوپەرى شەرمەو ئەدەبەوه.

٨- مەروفي زاناو بانگەوازكار دەبيت دلانى موسلمانان بدوينيت و دەستى سۆز لە  
 پەرەكانى دليان بدات (واتە دليان رازى بکات) تاكو كارتىکردن و كارليک

(١) مسلم: كتاب الفضائل ٤٣، باب (ﷺ) (٣٧)، حديث رقم (٢٣٥٨).

بوونېش بخولقيت خو نه گهر سستی و ته مه لييه کيشی تيدا بينين ئهوا به دانايی و  
حیکمه ته وه چاره ی ده کات.

۹- بيگومان پابه ندبوون به فرمانه خوداييه کان و به جي گه يان دنيا نه وه مروځ به ره و  
نهرم نيانيی دل و چاکبوونی دهر و و، چاککردنی ژيانی دهبات، به لام  
پابه ندی و به جي گه يان دنی فرمانه کان مروځ به ره و په قترين و توندترین سزا  
د هبات که دروست بوونی دل په قيه.

۱۰- ئيسلام ئه وه له مروځی موسلمان ده خوازيت، که فرمانه کانی خودا به دل و  
گیان و به خوشی و چالاکی و گورج و گولييه وه جيبه جي بکات و، هه مو و قه واره ی  
جه سته شی به شداری تام و چيژی کارليک و په زامه ندی و به جي گه يان دنه که  
بکات، واته هه ست و نه قل و خه یال و دهر و و نه ندامه کانی هه سترکردن و سه رجه م  
نه ندامه کانی تری جه سته ی (به شداری) ی ئه و کرداره خواپه رستي يانه بکات .

نه مه ش تنه ها له کاتی خيرا کردن له به جي گه يان دن و ده ستيپ کردنی راسته و خو ی  
پا په ران دن دا به دی دی، به لام خو نه گهر مروځی موسلمان هه ولی هه لاتن و  
خولیدزینه وه و فروفیلکاری بدات، ئهوا ناره زو وده کی خا و ده بیته وه و، وری لاواز  
ده بیته و هه ستي قایل بوون و په سه ندکاری له لا نامیته و، ئینجا نه ندامه  
هه سته و هریه کانیشی چيژی به شداری له ده ست دده ن، ئه و سا نه گهر به ناچاریش  
فرمانه که جيبه جي بکات، ئه وه جيبه جي کردنیکی سارد و مردو و ده بیته و  
خواستی به جي گه يان دنیشی هه ر په ق و بی گیان ده بیته و، واته: (وهك ئه و  
جووله کانه ی مانگا که یان سه ربړی و به لام وهك ئه وه و ابو، که هه ر سه ریشیان

نه برييت) ﴿... فَذَجُّوْهَا وَمَا كَادُوْا يَفْعَلُوْنَ﴾ (٧١) البقرة ﴿﴾

## چیرۆکی شه شه م

### چیرۆکی خه لکانی شه ممان

#### اصحاب السبت

ئه م چیرۆکه له قورئان به م جۆره هاتوه، که خودا فهرموویه تی:

﴿وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٣﴾ وَإِذْ قَالَتْ أُمَةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْتَقُونَ ﴿١٦٤﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ ﴿١٦٧﴾ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٨﴾ وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ الأعراف﴾

واته: (ئه ی پیغه مهه ﷺ پرسیار بکه ده باره ی ئه و شاره ی، که له سه ره رۆخی ده ریا بوو، کاتی که سنووری ریسای رۆژانی شه مانیان شکاند (که بیگومان بریار بوو رۆژانی شه مه ته رخا ن بیت بو خوا به رستی و، بو سه ره به ستی ماسییه کان) به لام

نېوان بۆ تاقېکردنه وه و گرفتار بوونېان له رۍ شې موانېاندا ماسېه کان به سېر به سټې دهاتن و ده چون و وه څه تر سېر رۍ او ده کېان دده پۍ و نړېک کېنارې ده رېا ده بونه وه و ه سټېان به هېمنې ده کرد، به لّام نېو رۍ، کې شې مې نه بوايه بهو شېويه نه دهاتنه رۍو، نېمې به ورېنگه تاقېمان کردنه وه به هۍ لادان و ياخې بوونېانه وه. ده سټه يک له پېاو چاکانېان ده سټېان کرد به نامۍ رۍ کردنېان به لّام ده سټه يکې تړې نېمانداران به وانېان گوت: (بۍ چې نامۍ رۍ کېسانېک ده کېن، کې خودا هر له نېوان ده بات، يان سزايه کې تونديان دهات؟) نېوانېش له وه لّامدا گوتېان: ﴿ناخر با به لگه يه کې (دلّسۍ و خه مۍ رېان) بۆ خوداې پېروهر گارتان پې بېت و، پاشان به شکم نېو سټه مکارانه ش خۍ بېارېن و پاشگېزېنه وه).

کاتېک نېوانېش نېو وه بېرخستن وبېاد هېنانه وه يان فېرامۍ کرد، سېره تا نېو کېسانه مان رزگار کرد، کې قه ده غېو رېگرېيان لهو کاره نارېوايه ده کرد، نېنجا نېوانه نېو سټه مېان ده کرد تووشې سزايه کې نازار به خشو توندمان کردن، چونکې له سنوړې رېساکان تېپېرېبون. له کاتېکېشدا هر لووتېه رزو ياخې بوون لهو کاره نارېوايه يانداو کۍ تايان پې نه ده هېنا پېمان گوتن: ده بن بهو مېمونه سېرشۍو ده رېه ده رانه و، وه نېوانتان لې بېت. هر وه هائې پېغه مېر ﷺ نېوان به يادېنه وه، کېوا خوداې پېروهر دگارت بړيارې خۍ داوه له سېره وه نېهېلېت نېوان تارۍ قيامت بېه سېنه وه و هېمېشه تاکۍ تايې دنيا کېسانېکې واکاته دوژمن و رکېه ريان، کې نازارو نېه شکېغې سېختيان پې بچېژن، بېگومان خوداې پېروهر دگارت به خېرېايې تۍ له سټه مکاران ده سېنېت.

هر وه هار زۍ لېبورده و مېهره بانېشه (بۆ نېوانه ي باوېر ده هېنن و تهوېه ده کېن) له دوايېدا جووله کې کاغان له سېر زه ويدا کرد به چېند به شېکېه وه به دنيا دا پېرته وازه مان کردن، وه چېند کۍ مېلېکې لېکدا بړويان لې هات، هېندېک لهو کۍ مېلانه چاک و له خواترس بوون و، هېندېکېشيان له پېه يه کې نزمترې چاکې و

له خواترسانى ئەوان دابوون، هەروەها بە (خێرو خۆشییەكان) و بە زیان و ناخۆشییەكان) تاقیمان کردنەو و گرفتارمان کردن تاكو بگه‌ڕێنەو سەر پێی راستى دیندارى و خواپەرستى و مەروڤایەتى.

## "گورتەى چیرۆكەكە"

ئەم ئایەتانە دەربارەى چیرۆكى ئاوايىيەك (شارۆچكەيەك)ى جوولەكەكان دەدوین، كە كەوتبوو سەر كەنارى دەريا، شارۆچكەكەش يەكێك بوو لەو چەندان شارۆچكەيە، كە جوولەكەكان لەو سەردەمەدا تيايدا دەژيان و كەوتبوو سەر رۆخى دەريايەك لەو دەريايانە (واتە نەزانراو، كە كام شارۆچكەو لەسەر رۆخى كام دەريا بوو).

جوولەكەكانى دانىشتووى ئەو شارۆچكەيە فەرمانى ئەوەيان پێكرا، كە لە رۆژى شەممەدا ماسى و نەهەنگەكان راو نەكەن، بەلام لە تەواوى رۆژەكانى تری هەفتەدا بۆيان پەوا بوو، كە راو ماسى بكەن. خودا بەم پاسپاردەيە تاقى كردبوونەو، چونكە لە رۆژانى مۆلەتى پێ پێدراوى راو ماسيياندا ماسيەكان لێيان دوور دەكەوتنەو، لەكاتێكدە لە رۆژانى شەممەدا ئەو ماسييانە "بەزۆرى وەك چەتر (شەراً) لە كەنارى دەريايەكى" كۆدەبوونەو. شەيتانىش وەسەسەو خەيالى خراپى خستە نێو دەروونى كۆمەلەكە لە خەلكى شارۆچكەكەو كارى راو كردنى ماسيەكانى لەدەلدا بۆ جوان كردن.... بەلام ئاخىر چۆن فەوتی؟ لە فەرمانى خودا دەكەن؟ شەيتانەكەيان پێگەى فەتەنگى وردى شەيتانىانەى پيشان دان و پێنمايى كردن بۆ شىوازىيەكى دى، كە رۆژانى شەممە راوى ماسيەكانى تێدا بكەن.

خەلكى شارۆچكەكەش لەناست هەلس و كەوتى ئەو كۆمەلە دەستدریژكارەدا

بوونە دوو تاقم:-

تاقیمی یه کم: نهوکهسه پیاوچاک و بانگهوازکارانه بوون، که ئهرکی خوځیان له بانگهوازدا بهجی گه یاندو بهرپه رچی فیلبازه کانیان دایه وه و ئیدانه ی فروفیلان کردن، که له فرمانی خوادا دهیان کردو ئیدانه ی دهستدریژی و راوکردنی روژانی شه مه یان کردن.

تاقمی دووهم: نهوکهسه بیده نگ و بی هه لوستانه بوون، که له ئاست دهستدریژی دهستدریژکاراندا بی دهنگ بوون و، تهنانت گه لیک گازاندهشیان له پیاوچاکه بانگهوازکاره کان ده کرد له سر نه وه ی، گوايه هیچ سوودیک له ناموژگاری و پهن دادانی گه لی له نیو چووی سزا دراودا نییه.

بینگومان چاکه خوازه کانش وه لامیان بو لومه کارانی بی دهنگ نه وه بوو مهبهستی ئه مان له م بهرپه ره کانییه ی دهستدریژکاره کان نه وه یه، به لگه بجه نه بهردهم خدا، که ریگریان له خراپه کردووه و، ئهرکی سه رشانیان بهجی هیئاوه و، پاشان به شکم نه و گه له له سنوور تیپه ریوه وریابنه وه و له ئاکامی کاره کیان بترسن. جا کاتیک سزای خدا تووشی دهستدریژکارو له سنوور تیپه ربوان بوو، خدا پوخساری وه که مایونی دهر به دهر کراو ناشیرین کردن و ئه م ناشیرینه کردنه ش به باریکی واقعی و راسته قینه بووه و، دواي نه وه ش نه و (به مایمون کراوانه) زاووزی یان نه کردووه و، نه وه ی وه خوځیان نه خستوته وه و، تا ماوه یه کی کم ژیاون و قریان تیکه وتووه.

ههروه ها خدا تاقمه چاکه خوازو بانگهوازکاره کی له و سزایه پاراستووه. ئیدی قورئانش دهر باره ی چاره نووسی تاقمه بی دهنگه که هیچی باس نه کردووه، بزیه ش هیچی وای له باره وه باس نه کردوون، چونکه لاوازو که مته رخه م بوون له پاراستنی ریسای خوادا، جا له بهر نه وه ش، که له گه ل رزگار بواندا باسیان نه کراوه، له وانه یه له گه ل ناشیرین کراوه کاند تیا چووبن (والله اعلم).

## چهند وتهیهکی ههلبهستراوی جوولهکان له سهرنهم چیرۆکه

ئهوانهی وته ههلبهستراوهکانی جوولهکیان گێڕاوهتهوهو برهویان پێداون چهند شتیکی زیادهیان خستۆته سهرنهوهی، که قورئان باسی کردوه بۆ نمونه ههندیکیان ناوی گوندهکه، یان شارۆچکهکیان وادیاری کردوه، که گوایه ناوی (ئيله)، یان (ئیلان)، یان (عهقهبه)ی سهركهناوی (عهقهبه) بووه، چهند کهسیکی تریشیان گوتویانه گوایه شارۆچکهی (تهبهرییه / طبریه)ی سهرنهویاچهی (طبریه) بووه.

ههروهها گوتویانه گوایه له گوندهکهدا دوو بت لهسهرنهویا کهناری دهریاکه ههبوون، یهکیکیان ناوی (لقیم)ی لێنراوه، ئهوهی تریشیان ناوی (لقمانه)ی لێنراوه، خوداش سرووشی (واته - وهجی) داوه به ماسیهکان، که پۆژانی شهمه لهلای ئهوه دوو بتهوه ههج بکهن، ئینجا خودا داوای له جوولهکهکان کردوه، که پۆژانی شهمه ماسی راو نهکهن لهبهرنهوهی ماسیهکان دین بۆ ههج.

بێگومان پۆژانی شهمه ماسیهکان خۆیان بهشیویهکی زۆرتر دههاتن و ههک چهتره چارۆکه دهردهکهوتن و بهسهرنهوی ئاوهکهدا دهرپۆشتن، بهلام له پۆژانی تردا له کهناری ئاوهکهو لهسهرنهوی ئاوهکه دوور دهکهوتنهوه.

ههندیك له جوولهکهکان گوتیان: ئیمه راوکردنی پۆژانی شهمهمان لێ قهدهغه کراوه، جا وهرن با چهند ئهستێرک و ههوزیک بۆ ماسیهکان دروست بکهین تا له پۆژی شهمهدا تیی کهن، ئینجا له دوایدا دهیانگیرین و دهیانخۆین، ئیدی دهستدریژکارهکان ئهوه تاوان و دهستدریژییهی خۆیان ئهجمادا. کۆمهلیك له خهڵکی گوندهکهش دهستیان کرد به ریگریی له دستدریژکاران و نهیاندعهیشت خراپه و



سنوور شکیښی بکه. به لآم کۆمه لیکى تر بیدهنگ بوون و لۆمه ی ئه و کۆمه له یان کرد، که بهر بهر ه کانی سنو بهرینه کانیان ده کرد.. چهنده که سیکی تریش گوتیان: (ته مشه و له م گونده له گه لئاندا نامینیتینه وه).

ئینجا ده رجوون و له که ناری گونده که مانه وه. له کاتی به یانیدا دیتیان هیچ مرؤقیك له مرؤقه ده سترېژکاره کانی گونده که و له مرؤقه بیدهنگ و بى هه لویسته کانیش له وى دهر نه چوون و به لآم هیچ مالیکیش دهر گای نه کردۆته وه.. له مه سه رسام بوون، بویه پیاوړیکیان له خویان بۆ ناو گونده که نارده وه تاكو هه والی ئه م گۆرانکاریه یان پى بدات، نه ویش پۆشته وه بۆ ناو گونده که و سه یری نیو مالیکى کرد، دیتی خاوه نانی ئه و مال ه بوون به مه یوون، سه یری مالیکى تریشى کردو دیتی ئه و دانیشتوانه کانی بوونه ته مه یوون، به م په نگه له هه موو مالیکدا بوون به مه یوون.

پاشان پیاوه نیرواوه که گه رایه وه بۆلای کۆمه له که ی خوی و ئه و هه والی پیدان، نه وانیش هاتنه وه و دهر گاکانیان کردنه وه و دیتیان هه موو دانیشتوانه کان بوونه ته مه یوون.. هه رپیاوړیک له گه راوه کان ئاماژه ی بۆ مه یوونیک ده کردو به ئاماژه لى ده پرسى (ئه رى تۆ فلان که سیت)؟ مه یوونه که ش سه رى ده جوولاندو به سه ر وه لآمى ده دایه وه (به لى فلان که سم) و له گه ل ئه م وه لآمدا ده گریا.

ئینجا که سه گه راوه کانی قه راخ گونده که پىیان گوتن: (ئیمه ئاگادارمان کردنه وه) پاشان دهر گاکانی مال ه کانیان بۆ کردنه وه و نه وانیش به سه رشۆرى دهر چوون و پرویان کرده دهشت و ساراو هه ر له ویش دواى ماوه یه ک مردن<sup>(۱)</sup>.

(۱) پړاونه (الدر المنشوری (سیوطی) بهرگی (۳) لاپه ره (۵۸۷-۵۹۲).

## مانای چه ند وشه یه کی گران له نایه ته کاند

- ۱- حَاضِرَةَ الْبَحْرِ / واته (له سهر که ناری ده ریا بووه).
- ۲- يَعْدُوْنَ فِي السَّبْتِ / واته (له پۆژی شه ممه دا به سه ریچی کردنیان له فه رمانی خودا ده ستریزکار بوون).
- ۳- السَّبْتِ / ریشه ی وشه ی (سه بت)ه، واته: (براندنه وه و دابران) بۆیه ش ناوبراوه به پۆژی (السبت - شه ممه)، چونکه خودا له ماوه ی شه ش پۆژدا ئاسمانه کان و زه ویی خهلق کردوه، واته له پۆژی یه ک شه ممه وه بۆ پۆژی هه یینی.
- ۴- يَوْمَ سَبْتِهِمْ / واته: (پۆژی دابرانیان و کارنه کردنیان، که پۆژی شه ممه یه).
- ۵- شَرَعًا / واته: (به سهر رووی ئاوه که دا، وه ک دیارده یه کی ده رکه وتوو ده پۆشتن که له چه ترو چارۆکه ده چوون).
- ۶- بَلَّوْهُمْ / واته: (تاقییان ده که یینه وه و هه لیان ده سه نگینین).
- ۷- يَعْذَابِمْ بِعِيسٍ / واته: (سزایه کی سه ختی به ئازارو ئه شکه نجه).
- ۸- عَتَوْا / واته: هه لگه رانه وه و خۆیان به ده سه لاتدارو گه وره بیینی).
- ۹- خَسِيعٍ / واته: (سهر شوپان) بی ده سه لاتان و سزادراوان...

## "(شاره که ی سه رکه ناری ده ریا )"

"(القرية التي كانت حاضرة البحر)"

خودا فرموییه تی: ﴿وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ...﴾ (الأعراف) ﴿١٦٣﴾، خودا له م رسته یه دا فرمان به پیغه مبه ری خوی (محمد المصطفی) ﷺ ده کات، که به م چیرۆکه وه رووبه رووی ئه و جووله کانه ی سه رده می خوی ببیته وه، که به سه ر کۆمه له که سیکی پیشینی خویاندا هاتووه و، نیشته جی شاریکی سه رکه ناری ده ریا بوون.

ئه م چیرۆکه ش به لگه یه که له سه ر ئه وه ی، که ئه م ئایه تانه ی (تاییه ت به چیرۆکه که) له شاری مه دینه دا هاتوونه خواره وه له سووره تیکی مه کی (واته له سووره تی کدا، که له شاری مه ککه دا هاتۆته خواره وه، که سووره تی (أعراف) ه دانراون، وه ک زانراویشه ریکخستنی ئایه ته کان له سووره ته کاند له کاروباری خودایه و به راو کۆششکاری (اجتهاد) ی هاوه لآن نه بووه .. هه ربۆیه ش زانیان گوتوویانه ﴿ئایه ته کانی (١٦٣-١٧٠) ی سووره تی (الأعراف)، له مه دینه هاتوونه خواره وه چونکه ده رباره ی (اصحاب السبت) ده ویت و فرمان به پیغه مبه ر ﷺ ده کهن که به و ئایه تانه رووبه رووی جووله که کان ببیته وه و پرسیاریان له باره ی به سه رهاته که یانه وه لی بکات ﴿دیاره جووله کانیش هه ر له (مه دینه) دا هه بوون و پیش هیجهره تی پیغه مبه رو هاوه لآن له شاری مه ککه دا هیچ رووبه روو بوونه وه و به ره له ستکاریه ک له نیتوان پیغه مبه رو جووله که کاند نه بووه .

مه به ست له پرسیارکردنی پیغه مبه ریش ﷺ له جووله که کان ده رباره ی سه ربرده و به سه رهاته ی پیشینه ده ستدریژکاره کانیان بۆ ئه وه نه بووه، که گوايه پیغه مبه ر ﷺ

چهند زانیارییه کی میژوویی له جووله که کانهوه وهرگریت، چونکه ههر له سههره تاوه خودا نهیهیشتووه هیچ شتیکیان لی وهرگریتو، هیچیان لی فیرییتو و پرسیارو فهتوای هیچ کاریکشیان لی داواکات. ههروهها چونکه ئهوان دهسکاری رووداوهکانیان کردووه و میژووشیان شیواندوووه، متمانهی هیچ زانست و زانیاری یهکیان پێ ناکریت.

پرسیارکردنیشی له مبارهیهوه له جووله که کان پرسیارکردنیکی سههره نشتکارانهو شهرمه زارکارو سووکایهتی پێکردنه، چونکه ئهوان کاتیك ئاگادار دهبن لهوهی، که پیغه مبههر ﷺ زانیویهتی، کهوا کۆمه لێک له بابو باپیرانیان وهک مهیوونو بهرازیان لیکراوه، ئهوسا دهکهونه نێو دۆخیکی سههر شوپری و خهجالهتی و لاوازی و ریسوایییهوه.

﴿الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ﴾ واته: (شاری سههر که نار دهریاکه، که رووداوهکانی ئهم چیرۆکهی تیا دایه له قورئاندا شیکاری زانیارییهکانی تایبته (بهناوی شاره کهو، پێگهی جوگرافی (واته مهوقیعه کهی) و سههردهمی به سههراته کهو ورده کارییهکانی دی) باس نهکراون. لهوانهیه ئهو گونده، یان (ئهو شاره) (ئيله)، یان (ئيلات)، یان (عهقه به)، یان (طبریه) بیت، یان ههر شاریکی دی... لهوانه شه ئهم چیرۆکه له سههردهمی (موسا)، یان داود، یان (سلیمان)، یان ههر پیغه مبههریکی تری (بنو اسرائیل) دا بووبیت - سلاویان لی بیت -.

بهلام ئامرازیکی تهواوی جێی متمانهو، هۆکاریکی زانستی و اشمان له بهر دهستدا نییه، که یه کیك لهو ئهگهرانهی شوین و سههردهمهکانی پێ دهسنیشان کهین، یاخود یه کیك لهو ئهگهرانهی پێ یه کلابی (ترجیح) بکهینهوه، ههروهها ئهم دهسنیشان کردن و یه کلابیکردنهوهیه، هیچ سوودیک بهبێ ئهو ئامرازو هۆکاره زانستیانه نابهخشیت، چونکه ئهمهش له شته شارواوهکانی قورئانهو ئهم شاراروانانهش تهنها له قورئان، یان له فهرمودهی راست (صحیح) هوه دیاری

ده کرین، خۆ گهر له پێی ئهم دوو سه رچاوه یه ی (قورئان و سووننه ت) ه وه دیاری نه کرین ئه و ههر به نه زانراوی و شارراوه یی ده میننه وه، ئه مه یه شیوازی مامه له ی ئیمه له گه له چیرۆکی پیشینه کان له قورئاندا.

## جووله که و شه مه

ئیمام (راغبی اصفهانی) له (مفردات) دا گو تویه تی: (پیشه ی (السبت) وشه ی (قطع) ه، واته: (برینه وه) ... بۆ نموونه ده لێن: (سبت السیر - أي قطعة)، رێگای بری، ههروه ها ده لێن: (سبت شعره (أي قصة) واته قژی بری، گو تراویشه پۆژی شه مه - السبت - ی پێ ناونراوه، چونکه خودا کاتیک ئاسمانه کان و زهوی له پۆژی یه که شه مه وه له شه ش پۆژدا خهلق کرد، له پۆژی شه مه دا کاره که ی بری و ته وای کرد، ئیدی به و ناوه وه ناوبراوه. ههروه ها خه ویش به (سبات) ناوبراوه، واته راوه ستینه ری کار، مرۆقی خه وتوو له کار داده بریت له ماوه ی خه وتندا<sup>(۱)</sup>.

پۆژی شه مه به جووله که کانه وه لکینه راوه و پر به پیستی خۆشیانه، چ له پرووی ناوه که ی و مانا که شه وه .. له قورئانی پیروزی دا وشه ی (السبت) و مانا ده رها و پێژراوه کانی (حه وت) جار له قورئاندا هاتوون، هه ر هه وت جاره که ش له بۆته ی یه که بابه تدا هاتوون، ئه ویش له باسو لیدوان له باره ی جووله که وه یه .. بۆ نمونه ش:

- هه ر له و ئایه تانه ی تایبه ت به چیرۆکه که دا سێ جار وشه ی (سبت) و مانا لیده ره ی نه راوه کانی هاتوو: ﴿وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةً الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا

(۱) (المفردات)ی (راغب) - لاپه ره (۲۲۰) به ده سکا رییه وه.

وَيَوْمَ لَا يَسْئُرُونَ لَا تَأْتِيهِمْ... ﴿١٦٣﴾ الأعراف ﴿١٦٣﴾

- يهك جاريش لهم ئايهتهى سوورهتى (النحل) دا هاتوه: ﴿ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴾ ﴿١٦٤﴾ النحل ﴿١٦٤﴾

- يهك جاريش لهم ئايهتهى سوورهتى (النساء) دا هاتوه: ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ ﴾ ﴿٤٧﴾ النساء ﴿٤٧﴾

- يهك جاريش له سوورهتى (البقرة) هاتوه: ﴿ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴾ ﴿٦٥﴾ البقرة ﴿٦٥﴾

- (كهواته كهوت جار وهك لهم ئايهتانهى سهروهه دا خودا دهريارهيان فهرموويهو باسى ليوه كردوون وشهى (السبت) و مانا دههراويزراوكانى هاتوون).. بۆيهش وشهى (السبت) بۆ جووله كهكانه و داوايان ليكراره تاكو لهو رۆژه دا خۆيان لهكار دابهرن هيچ كاريكى تيدانه كهن، وهك خوداش فهرموويهتى پييان: (لاتعدو في السبت)، واته (له رۆژانى شههمه دا دهستدریژی به هۆی راوکردنى ماسييه كانه وه مه كهن و سنوور مه به زينن).

- بهلام ئه و جووله كانهى كه له سههر سهريپچى و ئه نجامدانى كارى قه دهغه كراو پيگهشتوون، له خودايان ياخى بوون و سهريپچيان له فهرمانه كهى كردو، له شههمه دا دهستدریژيان كردو، كارى قه دهغه ليكرارويان ئه نجامدا.. ئيدى نه فرهتى خودايان بهر كهوت: ﴿... أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ ﴾ ﴿٤٧﴾ النساء ﴿٤٧﴾ ههروهها خودا به وهش سزاي دان، كه روخسارى ناشرين كردن و گۆرپنى بۆ

مهیموونو بهراز: ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ﴾ (البقرة ٦٥)، ههروهها پیغه مبه ریش ﷺ هه والی ئه وهی پیداوین، که خودا پۆژی ههینی (جومعه) ی له سههر جووله کان فه رزکرد، به لام بۆ پۆژی شه ممه ی راوکردو، ئیمه ی موسلمانیشی بۆ پۆژی ههینی رینمایی کردوه.

وهك (مسلم) له کتیبی (صحيح) ی خۆیدا له (ابو هريره) وه ﷺ گێراویتییه وه، که گوتویه تی: ((نحن الاخرون السابقون يوم القيامة بيد ان كل امة اوتيت الكتاب من قبلنا واوتيناه من بعدهم هذا اليوم الذي كتبه الله علينا، هدا الله له، فالناس لنا فيه تبع، اليهود غدا، والنصارى بعد غد))، واته: ﴿ئیمه ی نه ته وه ی موسلمان، که له دوا ی هه موو نه ته وه کانی تره وه له دنیا دا هاتووین، له پۆژی قیامه تدا له پێش هه موویانه وهین، سه ره پای ئه وه ی گشت نه ته وه یه که له پێش ئیمه دا په یام و کتیبی خودایان بۆ هاتوه، ئیمه ش دوا ی ئه وان... ئهم پۆژه ش (ههینی)، که خودا بۆ نووسیوین و رینمایی عیبادت و خواپه رستی بۆ کردووین و، خه لکی نه ته وه کانی تریش پۆژانی دوا ی ئیمه یان بۆ دانراوه، جووله که کان پۆژی سبه ینی (واته - شه ممه) یان بۆ پشوو دان و کار نه کردن دانراوه، بۆ دیانه کان (نه سرائیه کانی) یش پۆژی دووسبه ی (واته یه که شه ممه یان) به پشو بۆ دانراوه.

له ریاویه تیکی هاوماناو هاوشیوه ی تری ئهم فه رموده یه دا، که ههر (مسلم) له (ابو هريره) وه گێراویتییه وه، که پیغه مبه ر ﷺ تیایدا فه رمویه تی: ((نحن الآخرون، الأولون يوم القيامة، ونحن أول من يدخل الجنة، بيد أنهم أوتوا الكتاب من قبلنا واوتيناه من بعدهم فاختلفوا، فهدانا الله لما اختلفوا فيه من الحق، فهذا يومهم الذي اختلفوا فيه، هدا الله يوم الجمعة - فالיום لنا، وغدا لليهود، ويعتدو للنصارى))<sup>(١)</sup>.

(١) مسلم - له کتاب الجمعة، ژماره (٧) دا گێراویتییه وه، باب هداية هذه الامة ليوم الجمعة - رقم (٦) حديث رقم (٨٥٥).

ههروهها (مسلم) له (حذیفه)ی کورپی یمان و له (ابو هریره) شهوه رضی الله عنه، فەرموودهیهکی تری له سهر هه مان بابته و به هاومانای فەرمووده که ی پێشوو له پێغه مهربوه صلی الله علیه و آله گێراوتهوه، که فەرموویهتی: ((أضل الله عن الجمع من كان قبلنا، فكان لليهود يوم السبت، وكان للنصارى يوم الأحد، فجاء الله بنا، فهذا الله ليوم الجمعة- فجعل الجمعة والسبت والاحد وكذلك هم تبعنا يوم القيامة نحن الآخرون من اهل الدنيا والاولون يوم القيامة، المقضي لهم قبل الخلائف))<sup>(١)</sup>.

بێگومان جووله که کان، که پۆژی (ههینی)یان ڕهت کردۆتهوه، پۆژی (شههمه)یان ههلبژاردوو، به لگهیه که له سهر میزاج و نه ریتی کینه به رایه تیان له وه رگرتنی فەرمانه کانی خوادا.. ههروهها پۆژی (ههینی) ئهو جیاوازییه دیاره ی نیتوان (چۆنیهتی ڕهفتاری میزاجییانه ی جووله که یه له وه رگرتنی فەرمانه کانی خوادا) و (چۆنیهتی وه رگرتنی ملکه چانه ی هاوه لانی پێغه مهربیشه بۆ ڕاپه پاندن فەرمانه کانی خوادا پابه ندبوونیان پێوه ی.

## تاقیکردنه وه ی خوادا بۆ دانیشتوانه

### جووله کانی نیو شاره که

خودا جووله که کانی نیشته جیتی ئهو شارهی به وه تاقیکرده وه، که ڕێی ڕاوکردنی له پۆژانی شه مواندا لیگرتن، وه ک ده فەرموویت: ﴿...كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ (١٦٣) الأعراف، له م پاسته یه دا وشه ی (نبلوهم)، که له (ابتلاء) وه یه به مانای تاقیکردنه وه وه هه لسه نگاندنه، واته ڕایسپاردوون به ئه رکێک، که گرفتاریی بوون.. ڕایسپاردنیش تاقیکردنه وه وه هه لسه نگاندنه، خوداش

(١) مسلم- له هه مان سه رچاوه گێراویتییه وه، حدیث رقم (٨٥٦).



له م تاقیکړنه وهی راسپارنده دا چوند حکیمه ټیکی کاریگری داناه.

بیګومان مروټیک، که به ټرکه شه ریه کان رانه سپیراییت، له رڼګای  
کوښشکړنه وه نارواتو له راگیرکردنی خوۍ و پوره رده کردنی دهرنیدا سرکه وتوو  
نابیت، خوداش ټوه له مروټ ده خوازیت، که کوښش له گهل خویدا بکات و  
جیهادی نه فسی خوۍ بکات و، پوره رده ی خوۍ بکات و خوۍ ریکخات و، له  
هله چوون و خرؤشان بیگریته وه، له ټاره زووه کان و داپریت و، به سر لاوازییدا  
سهرده که ویت و، مانا جوانه کانی خیر و چاکه له دلۍ گه شه ده که ن و له دوایشدا  
شایسته ی خه لاتۍ خوداو چوونه نیو به هه شته که ی ده بیت.

خو ټه گهر ټرکه کانی نه بونایه، ټه و مروټی ټیکو شه رو جیهادکار له مروټی  
غافل و بی ټاگا جیهانه ده کرایه وه، پیاوچاک له پیاوخراب و، به ییز له بیه یزو، خه مخور  
له بی باک و، سرکه وتوو له زهره رمه ندیش جیا نه ده کرانه وه.

سه باره ت به تاقیکړنه وه (ابتلاء) ی ټیماندارانیش، خودا له چوند نایه ټیکدا  
ټماژهی بو حکیمه ته کانی کردوه و فرمویه تی:

﴿...وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ (٣٥) الانبیاء ﴿﴾، واته:  
(ټیمه ټیوه تاقی ده کهینه وه به (ناخوۍ و به لاو کاره سات) و، به (خوۍ و  
ټاسوده ی و ده سترؤیشتووی) و سهره نجام گه رانه وه شتان بو لای ټیمه یه ټاکو سزای  
خراپه کانتان، یان پاداشتی چاکه و خوراگرتنیا ن ده سکه ویت).

- هه روه ها ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ وَنَبْلُوا أَخْبَارَكُمْ﴾  
(٣٦) محمد ﴿﴾، واته: (ټیمه تاقیتان ده کهینه وه ټاکو که سانی جیهادکار و خوراگر  
له نیوتاندا بناسین و به ټرکه گرانه کانیش تاقیتان ده کهینه وه، تا له دوایدا هه والی  
کاروکرده وه کانتان ده رخین و ټاشکرایانکه یین).

- ههروهها فەرموويەتى: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَوَةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ (۲) الملك، واتە: (خودای بالادەست و پەرورەدگار ئەو خودایە، که له ئەزەلەوه مردن و ژيانى بۆ خوڵقاندوون، تاكو تاقیتان بکاتەوه بهخوښى و ناخوښه کانی دنیا، که کامتان کردهوى چاکترو پەسەندترى ههیه).

تاقیکردنهوى خوداش بۆ جووله که کان له پیناوى ئەوهدا بووه، که ئەوان به سەر ئارەزووکانیاندا زال بن و به سەر لاوازو بچ هێزیاندا سەرکهون.

بێگومان سەرکهوتن به سەر ئارەزووه کان و به سەر دەررونیشتا، ڕیگایه کى سەرکهوتنه به سەر دۆژمناندا، به لām ئاخر جووله که چۆن و کهى له تاقیکردنهوهدا سەرده کهون؟!

## له نیوان تاقیکردنهوى جووله که کان و

### تاقیکردنهوى موسلماناندا

له تاقیکردنهوى خوداوه بۆ جووله که کان، بینیمان چۆن کۆمهڵێک لهوان ساخته کارییان له فرمانه کاندادا کردو، کارى قهدهغه کراویان نه نجام داو، کۆمهڵێکی تریشیان له ناستیاندا بچ دهنگ بوونو، هیچ ئامۆژگاری و بهربهره کانیه کيان نه کردن.

له پيش ئیسلامدا زۆریهى جووله که کان له تاقیکردنهوهدا دهرنده چوون و له به لاو گرفتاریشتا خۆپاگر نه بوون. به لām موسلمانان به فرمانى خوداوه پابه ندبوون و له تاقیکردنهوه گرفتارییه کاندادا سەرکهوتوو بوون.

خودا موسلمانانى تاقیکردوه به وهى، که پرووگه ی نوێش (قبلة الصلاة) ی له (بيت المقدس) وه بۆ (مسجد الحرام) پێگۆڕینو، (کهعبه) ی کرده پرووگه ی تازەیان،

قورئان حیکمهتی ئەم گۆرانیکارییهی ڕوون کردۆتهوه، وهك لهم فهرماشتهی خوادا هاتوه: ﴿...وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّن يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ عَمَّا يَتَّبِعُ﴾ (البقرة ١٤٣)...

واته: (ئهو ڕووگهیهی پیشووش، که (بیت المقدس) بوو پیشتر ڕووتان له نوێژدا تێده کرد گۆریمان بۆ که عه به، تابزانیستی شۆینکه وتووی پیغه مبه ره و، کییش له ئیسلام هه لده گه ڕیته وه بۆ سه ر کوفر ده چیته وه، هه رچه نده گۆڕینی ئەم قیبله یه به ڕاستی کاریکی قورسه له لای خه لکی، به لام ئەوانه ی ڕۆی ڕاستی خودایان هه لبژاردوه و خودا هیدایه تی داوون کاریکی قورس نییه، جا خوداش (پاداشتی خۆراگری ئیوه له سه ر باوه ڕو ئیمانداریتیان ون ناکات). موسلمانانیش له و تاقیکردنه وه یه دا سه رکه وتن و، ئەو فهرمانه خوداییه شیان ده سته جێ به وردی جیبه جێ کردو پیوه ی پابه ند بوون.

سه باره ت به مه سه له ی هه ج و ڕاوکردن و ئیحرام به ستنیش، خودا کاری ڕاوکردنی له موسلمانان قه دهغه کردوه له نیو شوینه ڕیژه کانی مه ککه و مه دینه و له کاتی ئیحرام به ستنیاندا. حیکمه تی ئەم قه دهغه کردنه شی بۆ ڕوون کردوونه وه و فهرموویه تی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَبِئْسَ إِلَٰهٌ مِّنَ الصَّانِدِ تَنَالُهُ آيِدِيكُمْ وَمَا حَكْمٌ لِّعَلَّهِ إِلَٰهٌ مِّنْ يَّخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَن أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (المائدة ١٦)

واته: (ئهی ئەو که سانه ی باوه ڕتان هی ناوه، خودا به هه ندیک نیچیر تاقیتان ده کاته وه، که دینه پیشه وه و لی تان نزیک ده بنه وه، تا ده توانن به ده ست بیانگرن، یان به ڕمه کانتان ڕاوی بکه ن له کاتی ئیحرامدا بۆ هه ج و عومره دا، خودا به وه تاقیتان

ده کاتهوه، که له کاتی نادیار و پێ نه زانیی خه لکیدا ده رکه ویت، کێ له خودا ده ترسیت و سه ریچی فه رمانی خودا ناکات، جا هه ر که سیك له ئیوه دوا ئه مه له کاتی (ئیحرامدا راو بکات)، ئه و سزایه کی نازار به خشان بۆ ئاماده کردوه). که وابوو شیاو نییه بۆ موسلمانان له کاتی هه ج، یان عومره دا راو بکه ن، ته نانته گه ر نیچیره که زۆر زۆر نزیکیش بیه ته وه لیان، به جوړیک، که به ده ستیان، یان به ڕمه کانیا ن راو بکری ن.

به لام بۆچی ئه م پاسپارده یه یان خرا وه ته سه رشان؟ بۆچی پێی تاقیکرا ونه ته وه؟ تا کو خودا بزانی کێ له کاتی نادیاردا لێی ده ترسیت.. ﴿لَعَلَّ اللَّهَ مِّنْ يَّخَافُهُ﴾ ئێ خۆ بیگومان خودا خۆی پێشتر و پێش ئه و تاقیکردنه وه یه ش هه ر ده زانی و ده زانی ت کێ له کاتی نادیار و به په نهانی لێی ده ترسیت و کیش لێی ناترسیت، به لام ئه مه بۆ ئه وه یه، تا کو خه لکی خۆیان بزانی و تا کو زانستی خودا بۆ خه لکی ده رکه ویت و، تا کو خه لکی به چاوی خۆیان ببینی و، بزانی کێ له خودا ده ترسیت و، کێ لێی ناترسیت تا هه رکه سه و خۆی بناسیت و خۆی بۆ تاقیی بیه ته وه، که ئایا له خواتر سه، یان نا؟ ئایا به ئاشکرا و په نهانی له هه ردوو حا له ته که دا وه ک یه که له خودا ده ترسیت؟! پاشان بۆ ئه وه ی لێ پرسینه وه و دادگاییکردنی خه لکی له سه ر کار و کرده وه کانیا ن بیت، که چیان به خۆیان کردوه، نه که خودا پێی کرد بن.

مانای ﴿مِّنْ يَّخَافُهُ بِالْغَيْبِ﴾ واته: (ئه و که سه ی چاودیری خودا ده کات و دلێی له با وه ڕ پر ده کات، له ترس له خودا و له خوا ستنی پا داشتیشی ئیدی به فه رمان و ئه رکه کانه وه پا به ند ده بیت، سا ئیتر له نیو خه لکیدا بیت، یان بزریبت و به ته نه اش بیت هه ر له خودا ده ترسیت و پا به ندی ئه رک و فه رمانه کانیه تی، چونکه ده زانی ت، که بیگومان خودا لێی بێ ئا گا و بز نییه و، هیچ کاریکی نادیا رو په نهایی لێ ناشاری ته وه.

خودا جووله که کانی (به نه هیشتنی راوی ئازده لئ کتوبه کاتی ئیحرامی هه ج،  
یان عومره دا) تاقی کردۆته وه ﴿... وَحَرَّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا...﴾ (٩٦)  
المائدة ﴿...﴾، موسلمانانیش به و فرمانه وه پابه ندبون و گوێرایه لیان کرد.

ئهم دوو رهفتاره چهند له یه کتر دورن (ساخته کاری جووله که کان) (پابه ندبی  
موسلمانان) له ههردوو حاله تی تاقیکردنه وه کانی (جووله که کان) و (موسلمانان) دا  
ئامرازی فریودان بۆ سه ریچی و به جینه هینانی فرمان له ئارادان، له لای  
جووله که کان ئامرازی فریودان ئه وه بوو، که پۆژانی شه مه ماسی و نه هه نگه کان به  
زۆری و به چری ده هاتن، به لام پۆژانی دی به و ره نگه نه بوو ﴿تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ  
يَوْمَ سَبَتْهُمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ...﴾ (١١٣) الاعراف ﴿...﴾.

له لای موسلمانانیش ئامرازی فریودان ئه وه بوو، نیچی ره که زۆر لیان نزیک  
بۆته وه، ته نانه ت له بهرده ست و به رنوکی رمه کانیا ن دا بوو ﴿... بِشَىءٍ مِّنَ الصَّيْدِ  
تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ...﴾ (٩٤) المائدة ﴿...﴾ به لام جووله که کان له تاقیکردنه وه ی  
خویاندا که وتن و، موسلمانانیش تییدا سه رکه وتن.

هۆی که وتنی جووله که له و تاقیکردنه وه یه دا، سه ریچی و هه لگه پانه وه یانه له  
فرمانه کانی خودا ﴿... كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ...﴾ (١١٣) الاعراف ﴿...﴾.

هۆی سه رکه تنی موسلمانانیش له تاقیکردنه وه که یاندا ئه وه یه، که له خودا  
ده ترسن ﴿... لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ...﴾ (٩٤) المائدة ﴿...﴾.

## ماسییەکان جو له که کان فریودهدن و

### خولی رۆژانیان له گه‌ل ده‌به‌نه‌سه‌ر

خودا فرمویه: ﴿...إِذْ تَأْتِيهِمْ حِثَانُهُمْ يَوْمَ سَبِّتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ...﴾ (الأعراف: ١٦٣)

له‌م ئایه‌ته‌دا سێ جو‌ره‌ تا‌قی‌کرد‌نه‌وه‌ هه‌یه‌:-

یه‌که‌م: رێ‌ گرت‌نیان له‌ پا‌و‌کرد‌ن له‌ رۆژی شه‌مه‌دا.

دووه‌م: هات‌نی ماسییەکانیش به‌چ‌ری و به‌زۆری بۆ سه‌ر رۆخی ده‌ریاکه‌ له‌ رۆژانی شه‌مه‌دا، که‌ وه‌ك چارۆکه‌ له‌سه‌ر پ‌ووی ئاوه‌که‌ ده‌رده‌که‌وت‌ن و لی‌یان نزیک ده‌بو‌ونه‌وه‌، ئه‌مه‌ش هۆیه‌کی فریوده‌ری جو‌له‌که‌کان بو‌و، تا پا‌ویان بکه‌ن.

سێیه‌م: نه‌هات‌نی ماسییەکان له‌ رۆژانی تر‌دا و گه‌رانه‌وه‌یان و دیارنه‌بو‌نیان کاتی‌ك ده‌چوون بۆ پا‌و‌کرد‌نیان له‌ رۆژانی غه‌یری شه‌مه‌دا.

سه‌باره‌ت به‌ دیارنه‌بو‌نی ماسییەکان له‌ رۆژانی تر‌دا ئه‌وه‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی سروشتی و لۆژیکی (منطقی)یه‌، چونکه‌ چۆن خۆیان به‌ ئاسانی ده‌ده‌نه‌ ده‌ست پا‌وکه‌ران و چۆن ده‌بنه‌ نیچیری تو‌په‌کانیان.

به‌لام هات‌نی ئه‌و ماسیانه‌ بۆ لایان له‌ رۆژانی شه‌مه‌دا و به‌و شێوه‌ چ‌ریه‌ له‌سه‌ر ئاوه‌که‌، ئه‌وه‌ بی‌گومان تا‌قی‌کرد‌نه‌وه‌ و گرفتارکرد‌نیان بو‌وه‌، چونکه‌ ئه‌وان له‌ رۆژانی تری جگه‌ له‌ شه‌مه‌دا به‌د‌وای ماسییەکاندا ده‌گه‌ران و نه‌یانده‌بینین، به‌لام وا له‌ رۆژی شه‌مه‌دا دینه‌ به‌رده‌ستیان و فریویان ده‌ده‌ن تا بیانگرن، ئه‌مه‌ش له‌گه‌ل داسو‌وران‌ه‌وه‌

خول بردنەسەرى پۆژانيان و بزواندنې تەماع و چاوپنۆكى و ئارەزوويانە.

جا ئايا ئارەزووبازو چاوپنۆكان لەبەردەم ئەم دياردە فريودەرەدا خو پادەگرن؟  
ئايا بە ورەى خويانەو بەسەر ئەو ئارەزووانەدا زال دەبن؟ ئايا ھۆکارەکانى جيهادى  
نەفس و ئارام گرتن و ئارام لەسەر خوگرتن و دان بەخو داگرتن لە مەسەلەكەدا  
دەخەنە گەر؟ ئايا ھاوارەکانى دەسدریژکاری و فيلکاری و سەريپچى کاریى، كە لە  
(دەروويانەو دەردەچيٓت) بى دەنگ دەكەن؟

واديارە ئەمەيە حيكەتى ئەو سووپان و خول خواردنى پۆژانە، كە لە شەممەدا  
بۆيان دەردەكەون و لە پۆژانى تردا لىيان ون دەبوون و حيكەتى فريودا نیشان  
لەلایەن ماسيیەكانەو. بەلام ئارەزووبازە دەسدریژکارەكان خويان پانەگرت و  
ئاراميان نەگرت و سەرنەكەوتن، بەلكو فيلى وردو زيرەكانەيان بۆ گرەبەر تەنها  
خوشيان ھەلخەلەتان.

## فیل و ساخته کاریی جوولەكەكان لە فەرمانى خوادا

كۆمەليك لە دانىشتوانى شارەكە خويان لەبەردەم ئەو دياردە فريودەرەنيەى  
ماسيیەكاندا پانەگرت، بەلكو فيليكيان لە فەرمانەكەى خوادا دروست كردو بەو  
فيلەش لە پۆژى پى پىنەدراوى پاوكردنياندا پاوى ماسيیەكانيان كرد. ھەنديك لە  
زانايانى تەفسير چەند زانباريیەكى رۆونكەرەويان لەسەر ئەو فيلەى جوولەكەكان  
ديارى كردوو، كە لە دەقە ئيسرائيليیەكانەو ھیناويانە، ئەوان گوتويانە:  
(فيلبازەكانى جوولەكە چەند ئەستىرك و ھەوزيكيان لە تەنيشت دەرياكەو  
ھەلکەندوو، ئاويش لە حالەتى ھەلکشان (مدى دەريادا ئەو ئەستىرك و  
ھەوزانەى پركردۆتەو ماسيیەكانى تىكەوتون، كاتيک ئاوى دەرياكەش لە حالەتى  
داكشان (الجزر)دا كەمبۆتەو لەو چال و ھەوزانە براو، ماسيیەكانى تىدا ماون،

ئیدی جووله که کان له رۆژی یه که شه مه دا هاتوون و ماسیکانیان گرتووه و سه ره رای نه وه ش گوتووایه (ئیمه به فره مانى خواوه پابه ندین، چونکه له رۆژی شه مه دا راوی ماسیه کانان نه کردووه، به لکو له رۆژی یه که شه مه دا راومان کردووه).

ئه م شیکارو زانیارییه ش له فره مووده ی راست (صحیح) ی پیغه مبه ر ﷺ نییه و نه هاتوه، بۆیه ئیمه ش نایلیینه وه و هیچ شتیکی تریشی له سه ر نالیینه وه، له وانه شه جووله که کان نه و کاره یان به و ره نگه کردییت، له وانه شه نه یان کردییت و کرداریکی تریان کردییت، چونکه ئیمه نه مانزانیوه چۆن فیلیان کردووه، راویان کردوون، به لاشانه وه گرنگ نیه، که بزانیو له نه زانی نیشماندا زیانمان پی نه گه یشتووه، ههروه که به زانی نیشی هیچ زانست و سوودی کمان چنگ ناکه ویت.

جا له جیاتی نه وه ی سه ربکه یه سه ر ده قه هه لبه ستراوه ئیسرائیلییه کان و کاتی خۆمان به شتی بیسووده وه به فیرو به دین پییسته له و هه لسه وکه وته ی جووله که کان وردیینه وه بیرسین! بۆچی سنوور به زینان و ده دسدریژکاران فیلیان له فره مانى خوادا کردووه؟

به راستی هیچ خاوه ن دلیک، که دلی به خواوه په یوه ستهو، دلی پر به باوه ر به خواو، خوا به گه وه و شکۆدار ده گریتو، به ته مای به هه شتی خدایه فیل و ساخته کاری له سه ر فره مانه کانی خوا ناکات. بیگومان دلی باوه ردار له سه ر ریگای خوا به رده وام و جیگیرو وابه ستهی فره مانه کانی خدایه و به شه وو به رپوژ له سه ر نه و حاله ته شه.

به راستی ته نها که سیك، که دلی له خوا دووره، فیل له فره مانى خوا ده کات، چونکه کاتیک دل له به رنامه ی خوا لاده دات و له ریگای خوا ده رده چییت، ئیدی هه ر به فیل و پیچ و په ناو لاری و لاسارییه وه، مامه له له گه ل فره مانه کاند ده کات.

بیگومان ته نها دلی باوه ردار و له خواترس، پارێزگاریی شه ریه ت و فره مان و



ئهركهكان دهكاته، دهنا دلهكانی دیکه، ههرخهریکی زۆر کردنی فروفیلن له ئاست  
فهрманو ئهركهکاندا، وهك چۆن جوولهكهكان کردیان.

ئا ئهمهشه پازو نهیینی سهرکهوتنی ئیسلام له یاساو دهقهکانیدا، که  
توانیویهتی دلانی باوهرداران بژینیهوهو به خوداوه پهیوهستیان کاته، دلهکانیش  
وابهستهی دهقو یاساکان بوون، ههه ئهمهشه پازو نهیینی شکستی پزیشم و  
بههرنامهو یاسا دهستکردهکان، چونکه چاویان له (سهودا له گهڵ دلهکاندا) پۆشیوهو  
دلانی خهڵکیان پێ نهواندوه، ههه بۆیهش تهنها پشتیان بهچهند یاسایهك و چهند  
دادوهریك و چهند پۆلیسو پاسهوانیک بهستوه، دهی چهند ئاسانه که مرۆف لهدهست  
ئهمانه دهچیت و هیچ پابهندیهکی پێیانوه نهییت و پهنابیاته بهر فروفیل و لادان..  
(چونکه ترسی خودای له دل نهچێتراه).

### دانیشتوانی شارهکه سی (ئومهت) بوون

دانیشتوانی شارهکه له ئاست سهریچی سنووربهزین و فهрман شکینهکاندا  
ببونه سی دهسته، یان باشر بلین (بهدهربینی وردتری دهقی قورئان ببونه سی  
ئومهت):

۱- ئومهتیکی فهрман شکین و سنووربهزین، که له پۆزی شهمهدا ماسییان  
راوکردوه.

۲- ئومهتیکی پهندادهرو باش، که پهنو نامۆزگاری سهریچیکارانیان داداوه.

۳- ئومهتیکی بیدهنگو بی ههلویت، که گلهییان له نامۆزگاران کردوه لهجیات  
نهوهی گلهیهکیان له خراپهکاران بگردایه. وهك خودا لهبارهیانهوه  
فهرمویهتی: ﴿وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ

## عَذَابًا شَدِيدًا... ﴿١٦٦﴾ الأعراف.

دهرپرینی وشه ی (ئوممهت) له نایه ته که دا نه ختیځ هه لویسته مان پی ده کات وه ده بیته لی وردیینه وه، خه لکی شاره که سی نه ته وه (ئوممهت) ن له نایه ته که دا، بو سی نه ته وه دابهش بوون، له کاتیکدا له یه که ره گه زو یه که ره چه له کن و له یه که شاردا نیشته جین و په یوه نندییه کی ره گه زی و نه ته وه یی و کومه لایه تی و ژینگه یییان له نیواندایه و پیکه وه ی به ستوون؟!

بیگومان نه مه به لگه یه له سه ر نه وه ی، که نه ته وه (ئوممهت) له چه مکی قورئانی و تیروانی نی ئیسلامیدا، مانایه کی دیکه ی پیچه وانیه چه مکه جاهیلییه که هیه. له چه مکی جاهیلیدا نه ته وه:-

(کومه له که سیکن که له یه که هه ریما ده ژین و یه که میژوو و یه که زمان کویان ده کاته وه).

به لام پیناسه ی نه ته وه له چه مکی قورئانیدا وه (راغب الاصفهانی) یش له (مفردات) ه کهیدا باسی لی کردوه، نه وه یه گوتوویه تی: (کومه لیکن که مه سه له یه که کویان ده کاته وه، وه که نه وه ی ثانیکن، یان سه رده میک، یان جیگه یه که، سائیتر نه وه هوکاره کوکهره و یان به ناچار کردن، یان به خواستی خویان بوویت) <sup>(۱)</sup>.

(سید قطب) یش - خوا لی خۆش بیته - ده راره ی واتای (ئوممهت) له پیناسه ی ئیسلامیدا، گوتوویه تی: (نه ته وه له پیناسه ی ئیسلامیدا: نه و کومه له که سه ن که به یه که عه قیده و یه که تیروانی نه وه دیندارن و ملکه چی سه رکردایه تیین، نه که به پیی نه و بوچوون و تیروانی نه جاهیلییه دیرین و نویسه ش بیته، که پیناسه یان ناوایه گوايه: نه ته وه کومه له که سیکی دانیشتووی یه که هه ریمی سه رزه وین و یه که ده ولته

(۱) (المفردات) ی - راغب الاصفهانی - ص (۲۳).

حوکمیان ده کات).

ههروهها (سید قطب) ده باره ی دابهش بوونی خه لکی شاره که ی سه ر که ناری ده ریا، گوتویه تی: (دانیشتوانی نه و شاره بو سی نه ته وه دابهش ببوون:

۱- نه ته وه یه کی یاخی و ساخته کار.

۲- نه ته وه یه کی به ره ه لستکاری دژی تاوان و سه ریچی کاری و فیلکارییه که به شیویه کی چاک و له بارو به نکوولی لیکردن و رینمایی و ئاموژگاری کردنه وه دژی سه ریچی کاران وه ستان).

۳- نه ته وه یه کی ری خۆشکار بو خراپه و خراپه کاران، که هه لۆیستیکی ناله باری پی ناخۆش بوونیشیان گرتۆته بهر، هه ره چه نده تاوانه که یان پی ناخۆش بووه، به لām به هه نگاویکی چاک و له بار به ره په رچیان نه داونه ته وه.

ئه م شیوازانesh چه ند شیوازو ریچکه یه کی هه مه جوړن له تیروانین و هه لسوکه وت، که هه رسێ کۆمه له که ی دانیشتوانی شاره که ی کردۆته سی نه ته وه<sup>(۱)</sup>

ئه مه ش ده لاله ته له سه ر نه وه ی، که (ئیسلا م و ئیمان) یه ک نه ته وه بو دووبه ش و بو دوو نه ته وه ی دی دابهش ده کات. ئه م دابهشکارییه ش له سه ر بنچینه یه کی باوه ردارانه ی ئیسلامییه، نه ک له سه ر بنچینه یه کی پۆلینکاری و دابهشکردنی جاهیلیانه بیت.

دیاره هه ر کۆمه لگه یه کیش، چه ندین که سی له ئیماندارو کافر تیدایه و بو دوو نه ته وه ش دابهش ده بن:-

۱- نه ته وه ی یه که م: نه ته وه ی باوه رداره موسلمانه کانن، واته: ئه وانهن، که ئه م ناینه کۆی کردوونه ته وه و ته و گوتارو دروشمیک یه کی خستوونو، دلی

(۱) (في ظلال القرآن) ی- سید قطب- بهرگی (۳) لاپه ره (۱۳۸۵).

هه موویانی له سه ری پیکه وه هیشتۆته وه.

۲- نه ته وه ی دووهم: نه ته وه ی بی باوه پان (کافران)، نه وانهن که (کوفرو  
باوه پنه هیئانیان بهم ئاینه) و (دژایه تی کردنی شوینکه وتوانی ئهم ئاینه) کۆی  
کردوونه وه.

## "لَمْ تَعْظُونَ قَوْمًا" ؟

خودا فەرموویه تی: ﴿وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا...﴾ (الأعراف ١٦٤). ئەمەیه لۆژیک و گوتاری نەتەوهی بێدەنگ بوو له خراپه، ئەمە هەلۆیستی هەموو کەسیکی تری بێ دەنگیشه، کە لەناست خراپه کاراندا قروقەپی لی دەکەن و، له هەموو کات و جێگەیه کدا پالی لی دەدەنەوه و نامۆگارییه کی یاخییه کان ناکەن و، هیچ فەرمان و ئاگادارییه کی خودایان بەبیرناخەنەوه. هەلۆیست و ئاکاری ئەم جوۆره کەسانه لەم چەند خالەدا پوخت دەکریستەوه:-

١- چاوپۆشینیان له بلاوبوونەوهی خراپه و ازهینانیان له خراپه کارانیش تا هەر سەرقالی خراپەبن، هەروەها خودا برینیان له وکوومه لگەیهی، کە سەرگەرمی خراپه کارین.

٢- دانیشتنو و ازهینانیان له کاری ئیجابی و له بار، له مەسەلهی فەرمان بەچاکه و پێگهه له خراپه دا.

٣- داوین بوون به نکوویی دل لهناست کاری ناله باردا، واته: (نکوئی کردنی خراپه تهنه به دل)، کە ئەمە لاوازترین باوه ره .

٤- ئاراسته کردنی گلهیی و سهرزەنشـت بۆ چاکه خوازو بانگه وازکارو نامۆزگارن.

٥- هوکمدان له سەر خراپه کاران بهوهی، کە (خودا هەر له ناویان دهبات سزایه کی سهختیان دهدات) و بهم پێیهش گوايه هیچ سوودیک له نامۆزگاریکردن و یادخستنهوهی فرمانه کاندایه.

## "قَالُوا مَعْذَرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ"

ئهم چاکه خوازو بانگهواز کارانهی، که ئامۆژگاریی و بهرهلستی خراپه کارانیان ده کرد، له وهلامی کهسانی بیدهنگدا، که پییان گوتبوون واز له خراپه کاران بینن گوتیان: (ئیمه بۆیه ئامۆژگاریان ده کهین، تاکو بهلگهی که متهرخه می نه کردنی خۆمان بجهینه بهردهم خوداو به شکم له هه مان کاتدا لهو خراپه کارانهش پاشگهز بنه وهو له خودا بترسن، وهک له ئایه ته که دا هاتوو، که: ﴿...مَعْذَرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ (الأعراف)، که واته دوو پالنه ر وایان لی کردوون :-

١/ پالنه ری یه کهم: (مَعْذَرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ) - (بهلگهی که متهرخه می نه کردنمان بجهینه پروو بۆ پهروه رد گارتان).

ئهمهش وهک ئه وهی پییان بلین: (دهمانه ویت پاساوی خۆمان بجهینه بهردهم خودا تاکو له لیپرسرینه وهو سزا رزگار بین).

ئیمه له کاتی که دا نکوولی له خراپه ده کهین و رپی لی ده گرین، سوورین له سه ر ئه وهی، که ئهم مه به ستانه به دی بینین:

١- ئه و ئه رکه به جی بگه یه نین، که خودا له زۆریه ی ئایه ت و فهرمایشته کاندای پیی راسپاردو وین، چونکه ئه گه ر ئه رکه که به جی نه گه یه نین، ئه و ده که وینه بهر سزای خودا.

٢- پاساو داوای لیپوردن بجهینه بهردهم خوداو خۆمان پاک کهینه وهو، چونکه هه ول و توانای خۆمان خستۆته گه پرو، ئه وهی لیمان خوازراوه، جیبه جیمان کردوه.

يەكێك لە ڕەحمەتەكانى خوداش ئەوێه، كە ئەنجامەكانى لى داوا نەكردوون  
(واتە بەدەمەوهاتنى خراپەكاران و گوێرایەلى كردنیا بۆ ئامۆژگاریەكانمان  
لەسەر ئێمە)، چونكە ئێمە هەول و كۆششى تەواوى خۆمان خستۆتە گەر،  
خوداش لەسەر بەرھەمى، لەسەر ئەنجامەكەى لىمان ناپرسیتەو. ئێمە  
تەنها ڕاپەڕاندنى ئەركەكەمان لەسەر، لەكاتىكدا ڕێساو فەرمانەكان بەبیر  
خەلكى دینینەو و ئامۆژگاریان دەكەین و ڕیگرى خراپەیان لى دەكەین، خو  
ئەگەر خەلكى بەدەم ئامۆژگاریەكانمانەو نەینەو باش نەبن، ئەو لە  
لێپرسراویتی ئێمەدا نیە، وەك خوداش بە پێغەمبەرەكەى خۆى ﷺ فەرمووە:

﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۚ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۖ﴾ (٢٢) ﴿إِلَّا مَنْ تَوَلَّى  
وَكْفَرَ ۖ﴾ (٢٣) ﴿فَعَذِّبْهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ﴾ (٢٤) الغاشية

هەر وەها كاتىك بەرھەستى خراپەكاران دەكەین و ئامۆژگاریان دەكەین و  
بەلگەى بەربوونى خۆمان لىیان دەخەینە بەردەم خودا، ئەوا بىگومان  
خۆمان لەو سزا دىبايەش دەپارێزین، كە لەدنیادا هەندىك جار تووشى  
خراپەكارو سەرپىچى كاران دەبیت، وەك خوداش فەرموویەتى: ﴿وَمَا  
كَانَ رَبُّكَ لِيُهِلِكَ الْفَرَىٰ يَظْلِمَ وَأَهْلَهَا مُصْلِحُونَ﴾ (١٧٧) ھود

٣- تاكو بەلگە لەسەر خراپەكاران تۆماركەین، كە بىگومان ئەوان مافى ئەوێان  
لەسەرمانە، كە ئامۆژگاریان بكەین و ڕێسا شەرى یەكانیان وەبیرخەینەو. ئەمەش  
مافىكى بپاردراوى قورئان و سوونەتیشە، چونكە لەوانەى  
ئامۆژگارى بەیادھێنانەو و ڕیگرى لىكردنیا سوودمەندو بەكەلك بىت  
بۆیان، ئەوان لەخراپەكانیان بكشێنەو. خوئەگەر ئامۆژگارى دادى نەدان،  
بەیادھێنانەو سوودى بۆیان نەبوو، لە ڕىكبونەو و راست بوونەو و چاك  
بوون، نزیك نەبوونەو، ئەوا ئێمە بەلگەى خۆمان لەسەریان تۆمار كەردووەو  
هەر لە خوێاندا شاھیدمان لەسەر خوێان ڕاگرتووە.

## "وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ"

٢/ پالنه‌ری دووه‌م/ شه‌ویه به‌شکم له‌خودا بترسن (وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ)، واته به‌شکم په‌ند دادان و ئامۆژگاری کردنیان ته‌قواو له‌خواترسان و گوێرایه‌لی و پابه‌ندی یه‌کیان بۆیه‌دی بی‌نیّت، چونکه بی‌گومان کاتی‌ک بانگه‌وازکارو چاکه‌خوازن ئه‌رکی (ئامۆژگاری و پوون کردنه‌وه و فرمان به‌چاکه و پێگه‌ری له‌خراپه) به‌جێ ده‌گه‌یه‌نن، له‌وانه‌یه شه‌مه پارێزکاری و ته‌قواو به‌ندایه‌تی و باوه‌رو پابه‌ندی له‌لای خه‌لکی بخولقی‌نیّت له‌وانه‌شه هه‌ندی‌ک که‌س له‌ خه‌لکی (که‌ خۆیان ئامۆژگاری و پێنمایی که‌س ناکه‌ن) به‌رهه‌لستییه‌کی بانگه‌وازکارو چاکه‌خوازن بکه‌ن و وایان بۆ ده‌رخه‌ن گوايه "هه‌ول و کۆششی چاکسازی و ئامۆژگاری کردنیان به‌فێرۆ ده‌رواتو، هه‌یچ به‌روبووم و شه‌غامی‌کی نییه، چونکه کالای شه‌وان ته‌نها قسه‌کردنه‌و، قسه‌ش سوودبه‌خش و به‌ردار نییه‌و، خه‌لکیش به‌قسه‌و ئامۆژگاری وابه‌سته نابن، چونکه گوايه تێریان خواردوه له‌ قسه‌و باس، ئیدی چاکه‌خوازنیش هه‌ول و کۆششی خۆیان به‌ی‌لنه‌وه و ده‌م و قورگی خۆیان به‌پارێزن و ده‌نگ و قسه‌و باسیان پاشه‌که‌وت که‌ن".

وته‌ی شه‌م جوړه که‌سانه ناپه‌سهنده‌و، به‌رهه‌لستییه‌که‌یان ناپه‌وايه‌و، چه‌ندین هه‌له‌و که‌م و کورتیی تی‌دایه، هه‌رکه‌سی‌ک شه‌م و ته‌یه بلی‌ت شه‌وا، یان که‌سی‌کی دڵ پێر له‌قین و دوژمنی بانگه‌وازه، یاخود بێ ئاگایه له‌ بانگه‌وازو هه‌یچ له‌باره‌ی هه‌یزی قسه‌و کاریگه‌رییه‌که‌یه‌وه نازانی‌ت.

له‌ جیهانی فیکرو بیروباوه‌رو بانگه‌وازکاریدا (وته‌و) قسه‌و باسو ئاخاوتن هه‌یزی‌کی ره‌چاو‌کراوی هه‌یه چونکه هه‌موو بانگه‌وازو بیروباوه‌ره‌که‌ن له‌سه‌ر وته‌و



ئاخوتن بنیات نراون.

بێگومان پێغه مبه‌ران و نیرراوان هیوایان له‌سه‌ر وته‌و بانگه‌وازو به‌یاد هینانه‌وه‌و نامۆزگاری هه‌لچنیوه‌. ئه‌مه‌ش له‌کاتی بانگکردنی گه‌له‌که‌نیاندا بۆ دینداری. هه‌ریه‌که‌ له‌و پێغه‌مبه‌رانه‌ش (سلاوی خودایان لی بیّت) یه‌که‌ داواکاریی بنه‌رته‌تی و دیاریکراوی له‌ گه‌له‌ی هه‌بووه‌، ئه‌وه‌بوو، که‌: ته‌نها خودا (الله) به‌رستو و هیچ په‌رستراویکی تر تان نییه‌: ﴿...أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾ هود ﴿٥٠﴾.

ئایینی ئیسلامی ئیمه‌ش له‌سه‌ر وته‌و ئاخوتن بنیات نراوه‌و، یه‌که‌مین و شه‌ش، که‌ بۆ پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ها ته‌ خواره‌وه‌ فه‌رمان پیکردنی بوو، که‌ بخوینیت به‌ناوی په‌روه‌ردگاری خالق هه‌و ﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ العلق ﴿١﴾.

هه‌روه‌ها قورئان داوا له‌ موسلمانان ده‌کات که‌ قورئان به‌ کافران بگه‌یه‌نن و فه‌رمایشتی خودایان به‌گویی دا بدن: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ...﴾ التوبة ﴿٦﴾، واته‌: (ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر له‌ویشه‌وه‌ بۆ (باوه‌رداران) ئه‌گه‌ر یه‌که‌یک له‌وانه‌ی هاوه‌لیان بۆ خودا داناوه‌ داوا ی په‌نای لی کردیت و په‌نای بۆ هینایت، تۆش داڵده‌ی بده‌، هه‌تا گویی له‌ فه‌رمایشتی خودا له‌ قورئان ده‌بیّت، ئینجا بۆ شوینی خۆی په‌وانه‌ بکه‌، که‌ جی‌ی هیمن و متمانه‌ی خۆیه‌تی له‌ مال و گیانی و ژیا نیدا، بۆیه‌ش پێویسته‌ فه‌رمایشتی خودایان پێ بگه‌یه‌نن، چونکه‌ ئه‌وان که‌سانێکی نه‌زانن و له‌وه‌و پیش تی نه‌گه‌یشتوون و نه‌یانزانیه‌و).

ئه‌مه‌ش ته‌نها په‌ی بردنه‌ به‌ هیزی به‌و باوه‌ره‌ینانه‌ به‌ کاریگه‌رییه‌که‌ی له‌ ده‌روونی بیسه‌ری بانگراودا.. به‌لام به‌ده‌سته‌یه‌نانی نرخ و به‌های وته‌و نامۆزگاری و، به‌جێ گه‌یاندنی رۆل و ئه‌رکیان و، ده‌رکه‌وته‌نی هیزوتینیان، ته‌نها له‌پێی باوه‌ری

جیددی بانگه‌وازکاره که‌وهیه به‌وهی، که ده‌لیت و ده‌ری ده‌پریت و، پاشان به پابه‌ندی کردیی (عملی) یه‌وه به‌وهی بانگه‌وازی بۆ ده‌کات، هه‌روه‌ها به گه‌یانندی وتاری خۆی به خه‌لکی به‌وپه‌ری تواناو راشکاوی و جورته‌ت و به‌شی‌وازی جوانو ته‌ده‌ب و راستگویی ده‌برینی زام و ژانه‌کاندا، تا‌کو بیسه‌ر بزانی‌ت که ئه‌م قسانه له‌ده‌وه ده‌رده‌چن و تیکه‌ل به‌خوینی خاوه‌نه‌که‌ی بو‌وه له‌دلیدا چه‌که‌ره‌که‌ی کردو‌وه و سه‌راپای وجود و عه‌قل و ژیا‌نی گرتۆته‌وه، چونکه وه‌ک شین و زاری شیوه‌نکاران نیه.

### "له‌بیر چو‌ونه‌وه‌ی هوکمه‌کان سه‌ره‌تایه‌کی سزادانه"

خودا فەرموویه‌تی: ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِۦٓ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ﴾، ده‌بینن ئه‌م ئایه‌ته سزای به له‌بیر چو‌ونه‌وه‌وه به‌ستۆته‌وه ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِۦٓ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَیْسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ (١٦٥ الاعراف).

له‌م شیوه ریک‌خستنه‌ی قورئان بۆ کاروباری سزاو له‌بیر چو‌ونه‌وه‌دا مه‌سه‌له‌یه‌کی گ‌رنگ و ده‌ده‌گرین، ئه‌ویش پی‌ویست بوونی به‌یاده‌یتانه‌وه‌ی فەرمانه‌کانی خودا و هوکمه‌کانی وه‌بیره‌یتانه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یه پی‌یان و به‌رده‌وامیی سازکردن و هی‌شتنه‌وه‌ی فەرمانه‌کان به‌چاکه و ریک‌گره‌یه‌کان له‌ خراپه له‌ تی‌روانین و هه‌ست و فیکری هه‌ر تاکیکی ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه‌دا، چونکه هه‌ر ئه‌مه زامنی هی‌شتنه‌وه‌ی رۆ‌له‌کانی نه‌ته‌وه‌یه له‌ سنووری خۆیانداو، له‌وابه‌سته‌ییان و، دوورکه‌وته‌نه‌ویان له‌ سه‌رپه‌چی کردن و له‌ به‌زاندنی سنووره‌کان، هه‌روه‌ها له‌م شیوه ریک‌خستنه‌دا مه‌سه‌له‌یه‌کی تری گ‌رنگ به‌دی ده‌که‌ین، ئه‌ویش ترسناکی له‌بیرکردنی ئه‌رکه‌کان و ئامۆژگاریه‌کانه له‌لایه‌ن رۆ‌له‌کانی نه‌ته‌وه‌وه، چونکه له‌بیرکردنیان و ولی بی‌ئاگابوونیان حاله‌تیکی

سووکایه تی پیکردن و بیباکی له لای خه لکی دروست ده کات، نه مهش سهرده کیشتی بۆ سنور شکاندنیان و سه پیتی لیکردنیان، جا نه گهر نه و رۆلانه ی نه ته وه له بی باکی و له بیر چوونه وه دا سه رن گووم بن، نه و راستیه ئاینیه کان و سونه ته خوداییه کان و، حوکه شه رعییه کانیا ن له بیر ده چیت ه وه، به م په ر نه گه ش له باز نه ی هزو تیر وانی و هه ستیشیا ن ده ر ده کهن دوا ی نه وه ی له باز نه ی به بیر هینانه وه و بایه خ و پا به ندیی و کاری پیکردن ده ریا ن کرد بو و. خو نه گهر رۆ له کانی نه ته وه بگه نه نه م په ی له بیر چوون و بی نا گا ییه، نه و گشت، په یوه ندیه کیشیا ن به خودا، یا ن به ئایین، یا ن به شه رعه وه له ده ست دا وه ئیدی شایسته ی که وتنه بهر سزا ی خودا بو و.

نه مهش هه مو و له و ریک خسته نه وه و ده ر ده گرین، که چۆن سزا بو فه رمانش کیته کان ریک ده خات به هو ی له بیر خو برد نه وه ی نه و حوکمانه ی که به یاد و هزیان هی نرا بو وه وه: ﴿فَلَمَّا سَأَوْا مَا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾ الاعراف ﴿١﴾

بیگومان له م رو وه وه چه ندین ئایه تی تر هاتون و بریار له سه ر نه م حه قیقه ته ده ده ن و ئاماره بو نه و سونه ت و ده ستوره خوداییه ده کهن، که خه لکی حوکم و فه رمان و رپسا شه رعییه کانیا ن له بیریا ن خو یا ن بردۆ ته وه، یا ن به هو ی سه ر کرد نه سه ر دنیا و سته مکاریه وه له بیر چوونه ته وه:

- خودا فه رمو یه تی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ﴾ ﴿٤٢﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِن قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا سَأَوْا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِم أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿٤٤﴾ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾ الانعام ﴿١﴾

- ههروهها فرمویهتی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرِيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالنَّاسِئَةِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ﴾ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَىٰ ءَابَاءَنَا الضَّرَاءُ وَالسَّرَاءُ فَأَخَذْنَاهُم بَغْنَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

الأعراف ﴿٩٥﴾

ههروهها قورئان جه ختیشی له سه ره ئه وه کردۆته وه، کهوا به بیر هینانه وهی بیدارانه و ناگایانهی بهردهوام، ڕێگهیه که بۆ پابه ندهبون به حوکه مه کانه وه، به وهش سه ره که وتن به سه ره وه سه وه سه و خورپه ی شهیتاندا به دیی دیت: ﴿وَأَمَّا يَنْزَغُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ﴿٢٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢٠١﴾ الأعراف ﴿٢٠١﴾

بۆیه به یادهینانه وهی حوکه مه خوداییه کان، ڕێگهیه که بۆ پتوه پابه ندهبون و، ڕێگهیه کیشه بۆ لابردهی سزا، به لām له بیر چوونه وهی حوکه مه خوداییه کان، ڕێگهیه که بۆ به سه ردا تیپه ربوونیان و سنوور به زاندهیان و، ڕێگهیه کیشه بۆ هاتنی سزا. له نه ته وهشدا چهند که سیك هه ن و سوورن له سه ره له بیر خۆبرده وهی فره مانه کانی خوداو سووریشن له سه ره ئه وهی، که له بیر خه لکی تریشی به رنه وه. ئه وان ده یاخه نه نیۆ که شیکی بێ ناگایی و له بیر چوونه وه وه، تا کو ئه و حوکه مه له یاده وه ری و شعوریان دوور خه نه وه، دوا ی ئه وهی له (واقیع و کار پێکردن و گوزه ران پێکردن) دووریان خستو نه وه.

بۆیه له سه ره بانگه وازکارو چاکه خوازان پتویسته، که له ئامۆژگاری کردنی ڕۆله کانی نه ته وه له په ندو رینمایی کردن و به بیر هینانه وه یان به رده وام بن، تا کو هه میشه یاداو هری نه ته وه سازو ڕێکخراو بیت بۆ په یه وه کردنی رینمایی و حوکه مه کان و، ههروهها تا کو بیر کردنه وه و تیفکری له هه لāl و حه رام، له

قهدهغه کراو و پێدراو کرداریکی زیندووی نیو شعوری نهتهوه بێت. پێویسته لهسههر نهتهوهش پهی به ترسناکیی بیرچوونهوهی رێسا خوداییهکان ببات، چونکه رێگهی سزاو و یرانییه. لهسههر بانگهوازکاره بهپهروشهکانیش پێویسته، که کارو کوشش بکهن بۆ ئهوهی هه میسه نهتهوهکهیان رێنمایی و فهرمانه خوداییهکانیان له بیرهزردا بمی نیت و بهردهوام بن له یادهینانهوهیان و ئامۆژگاری و رێنموونی کردنیان، تاکو ئاراستهیان بکهن بۆ بازنه ی پابهندی و زه مینه ی ئاسوودهیی.

### رزگار بوونی بانگهوازکارهکان :

خودا فهرموویهتی: ﴿فَلَمَّا سُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ...﴾ (الأعراف ١٦٥). کاتیک سزای خودا تووشی دانیشتوانی شاره که بوو، خودا ئه وکه سانه ی لی رزگار کرد، که رێگریان له خراپه و تاوانه که ده کرد، ئه وانیش کۆمه لی بانگهوازکارو ئامۆژگارو چاکه خواز بوون.

ئه مهش سرووش (وحی) ی پێویستی بانگهواز بۆ لای خودا و ئامۆژگاری کردنی نهتهوه و بهیادخستنهوهی حوکه مانی خودامان (پیشان ده دات، چونکه راپه راندنی ئه م ئه رکه بهتهنیا خۆی رێگهی رزگاریی بانگهوازکارانه له سزا له وکاته دا، که تووشی یاخی و سه ره پێچی کاران ده بی ت.

خودا له مباره یه وه له جیگه یه کی تری قورئاندا فهرموویهتی: ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ (١١٦) وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾ هود

(دهبوايه لهنيو خهلكی زهمانی پيش ئیوهدا كهسانی ژيرو چاكهخوازو دیندار هه‌بوايه، كه پێگرييان له خراپه‌و تاوان بک‌دایه له‌سه‌ر زه‌وی، كه‌چی له‌وانه‌ی پ‌زگارمان ك‌ردن كه‌م بوون، چونكه زۆربه‌ی خه‌لكی له سنووری فه‌رمانی خودا ده‌رچوون و دوا‌ی هه‌واو ئاره‌زوو و خۆشیه‌كانی دنیا كه‌وتن. ئیدی به‌و ك‌رداره نابه‌جی‌یانه‌یان چوونه پ‌یزی تاوانكارانه‌وه، خودای په‌روه‌ردگاریش هه‌رگیز به‌نا‌په‌وا خه‌لكی شارو دیهاته‌كانی له‌ناو نه‌بردووه، ئه‌گه‌ر خه‌لكه نیشه‌ته‌جێك‌انیان كه‌سانی چاكه‌خوازو باش بووبن).

به‌راستی كاتێك سه‌رپێچی و خراپه‌كاریی هه‌موو ئوممه‌ت ده‌گرێته‌وه، له‌وكاته‌دا پ‌یویسته بانگه‌وازكاران ئه‌ركی ئامۆژگاری و به‌یادخستنه‌وه به‌جی بگه‌یه‌نن و پ‌یگ‌ریی له خراپه‌و به‌دكاریی بكه‌ن، تاكو خۆیان له سزای پ‌زگاركه‌ن، چونكه هه‌ر ئه‌وه‌یه پ‌یگه‌ی پ‌زگاری و سه‌رفرازیی.

### "بۆچی فه‌رمان شكێنه‌كان وه‌ك مه‌ی‌مونیان لێ‌كرا...؟"

خودا فه‌رموویه‌تی: ﴿فَلَمَّا عَتَا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ﴾ (الأعراف ١٣١). فه‌رمان شكێنه‌كان سته‌میان له‌خۆیان ك‌ردو لووتبه‌رز بوون له‌ئاست ئه‌وه‌ی لێیان قه‌ده‌غه ك‌رابوو، له‌ئایینی خودا هه‌لگه‌ر‌ابوونه‌وه و ئاماده‌ی پابه‌ندیی به شه‌رعه‌وه نه‌بوون، له سته‌مدا پ‌ۆچوون و سنووری رێسای خودایان به‌زاندو سوور بوون له‌سه‌ر سته‌مكارییان، به‌رده‌وام بوون له دوژمنكارییان.

ئه‌وان به‌م هۆیه‌وه شایسته‌ی سزای خودا بوون و دوا‌ی هاتنی خه‌شمی خودا و سزای به‌په‌له‌و پ‌یشوه‌ختی خودا بوون، به‌راستی سزاکه‌شیان زۆر توندو به‌ئازار بوو: ﴿...وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَدَابِ بَعِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ (الأعراف ١٣٥).

ههروهها سزای خودا بۆ ئهوان سزایهکی بێ وێنهو جودا له سزاکانی تری سهر گهلانی بوو، نهوهبوو روخساریانی ناشیرین کردو گۆرینی بۆ چهند مهیموونییکی دهربه دهرکراو سهرشۆر، واته روخساره به شهڕیهکانی ئهوانی بۆ روخساری راسته قینهی ئاژهل گۆری و کردنی به چهند مهیموونییکی راسته قینه.

بینگومان خودا عادل و دادپهروهه بووه، کاتیک کردوونی به چهند مهیموونییکی دهربه دهره سهرشۆر، چونکه دهستدریژیان له سهر حوکهکانی خودا کردووه له فهرمانهکانی یاخی بوون، له دادپهروه ریتی خوداییشدا وایه، که مرۆفی چاکه کار به چاکه پاداشتی بدریتهوهو، مرۆفی خراپه کاریش به خراپه کهی خۆی پاداشتی بدریتهوهو، دهستدریژی کاریش له سهر دهستدریژییه کهی سزا بدریت. ههروهها خودا له وهشدا دانایه، که ئه و کۆمهله دهستدریژکاره کردووه به مهیموون. له وانهیه حیکمهتی ئه م روخسار گۆرینهیان ئه وه بیئت، که بینگومان خودا ویستوو یهتی ئه وان وه که چهند مرۆفییکی ئاده میزادبن و وه که چهند که سیکی ئینسانی راسته قینه بژین و کرداری ئینسانیهی خویان به چاکترین شیوه به جێ بێنن، به لام کاتیک له فهرمانهکانی خودا هه لگه رانه وهو ئه و رێزلیتانه خوداییهیان ر هت کردهوه، به م پێیهش سازش (ته نازول) یان له سهر مرۆفایه تی و ئینسانیه تی خویان و رێزو که پامه تیان کردو، ئیدی سیمایه کی ئاژه لیانه ی ماناداریان به خویانه وه لکاند، خوداش سیمایانی گۆری به چهند مهیموونیک و کردنی به چهند ئاژه لیکی راسته قینه.. ئه مهش هه ر له ده رازه ی ریکخستن و پیکه وه لکاندن نیوان سیمای مانادارو سیمای ههسته وه ریه.

بینگومان خودا ئه وه ی بۆ مرۆف ده ویت، که مرۆفی رێزلیتراو بیئت و له بۆته ی مرۆفایه تی و ئاده میزادیتی خۆیدا بژی، جودا بیئت له ئاژه له گیانه وه رانی دی، هه ر بۆیهش خودا مرۆفهکانی به چهند ئه رکیکی شه رعی پاسپاردووه، داوای لیکردوون پابه ندییان به ئه مانه تی پاسپیرا ویتیه وه هه بیئت و ئه رکهکانیان به

ئهمانهوه جيبه جي بکهن، وهك فهرموويه تی: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ  
وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا  
جَهُولًا﴾ (٧٢) الأحزاب.

واته: (ئيمه ئه و تاييه ته نديانه ی، که به (ئهمانهت) به مرۆڤمان گهياندو، ئه و  
سيفه ته به رزانه ش که له ئاژه لای جيا ده که نه وه، خسته پروو بو ئاسمانه کان و زه و ی و بو  
چياکانيش، به لام ئاماده نه بوون، که له ته ستوی بگرن (ئهمانه ته که ش وهك عه قل و  
فيکرو سه ره به ستی و ئيراده و هتد)، به لکو له وه ترسان، که ناپاکي و خيانه تی تيا دا  
بکهن، که چي مرۆڤ ئه و ئهمانه تانه ی به رگه گرت و هه لئگرتن، به راستی مرۆڤ  
سته م له خۆکارو بێ زانياری بو، که وهك ته نيکی خالی له زانياری بووه).

به راستی شه ريعه تی خودایي ديار ده یه که له ديار ده کانی ريزنانی خودا له  
مرۆڤايه تی و له بلند کردنه و ی ئاستی ئينسانيتييه که ی، پابه نديی مرۆڤيش به  
شه ريعه تی خودا وه ديار ده یه که له ديار ده کانی به ديه ينانی و اتا جوانه ئينسانيه کان  
له لای مرۆڤ و، به رزکردنه و ی به ها مرۆييه کانيش له لای، به لام به زاندنی سنووری  
شه ريعه تی خودا و هه لگه رانه وه له حوکه مه کانی، واته سپينه وه ی سيفه ته  
مرۆييه کانه له لای مرۆڤ و له ناو برديانه، له مه شدا مرۆڤ ده کشي ته وه بو  
قوناغي کی نرم تر که شايسته ی نيه و، هه روه ها له و پله شکۆداريه ش داده بریت، که  
خودا داوای لیکردوه بو سه رکه ویت، داده به زیت بو پله یه کی نرمی ئاژه لايانه ی  
وه ها، که شايانی نيه .

جا ئه گه ر مرۆڤي کی سنوور به زینی سته مکارو له فهرمان ده رچو ومان بينی، ئه وه  
بيگومان له سيفه ته مرۆييه کانه وه بو سيفه ته ئاژه لاييه کان دابه زيوه، ئه م جوړه  
مرۆڤه ش خاوه نی ده روون و هه ست و ئاکاري کی ئاژه لايانه ده ییت سه ره رای ئه وه ی  
ره نگ و پروو پوا له تيکی مرۆڤانه شی هه ییت.



ئەوہى له مړوښدا پشتمى پى به ستراييت پښهنگو پروو پوالهتو پوخسارى جوان نيه، بهلكو بيروباوهرو بهاى مړوښى و ئاكارى جوانو تهو كرده وانه شه، كه له كانگاي تيروانينو فيكرو بيروپاكانيه وه سهرچاوه ده گرن، ههر نه مه شه، كه پيغه مبهري خودا ﷺ جه ختمى له سهر كړدو ته وه، وهك لهو فهرمووده يدا هاتو وه، كه (مسلم) له (ابو هريرة) ؓ گيراويتيه وه، كه پيغه مبهري ﷺ فهرموويه تى: ((ان الله لا ينظر الى صوركم وأموالكم ولكن ينظر إلى قلوبكم وأعمالكم))<sup>(۱)</sup> واته : (بيگومان خودا بو پوخسارى جوانو مالو سامانى زورتان ناروانيت، بهلكو بو نيو دل و كارو كرده وه كاتان ده پروانيت).

به پراستى ده ستريزكاره يا خي بو وه كان له دانىشتوانى شاره كهى سهر كه نار ده ريا له لايه نى سيفه تى مه عنه وى و هسته وه ريبه وه به سروشت و تيروانينو ئاكاريان، وهك چهند مه يمونيك بوونو ته نها ديوى دهره وهى لاشه و سيماو دهنكو پښهنگيان له مړوښ چوه. بويه ش به پراستى خودا كړدوونى به چهند مه يمونيك تاكو حهقيقهت و پوخساره كه ش پيك بگه يه نيټو، بارى راسته قينهى شيوه شيان به پيى ئاكاريان بگوږيت، والله اعلم..

(۱) (مسلم) له (كتاب البر والصلة والاداب) دا گيراويتيه وه، ژماره (۴۵) باب تحريم ظلم المسلم، رقم (۱۰)، حديث رقم (۲۵۶۴).

## "گۆڕینی روخساریان به پراستی بووه"

له پوکارو پوالتی ماناکانی قورئاندا، خودا به پراستی و به واقعی پوختاری سنووربه زینه کانی پوژانی شه مەمی ناشیرین کردوو بوون به چەند مەیمونیک ﴿فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ﴾ (الأعراف). له بنه پره تیشدا ده بیته ئیمه مانا دیاره کهی قورئان وەرگرین و له ومانا دیارو دهرکه وتووهد لانه دهبین، مه گهر له پیداو یستیه کی ناچاریدا نه بیته.

له مه شدا به بهرستیکی بهردهم ناشیرین کردنی پراسته قینهی پوختاریان به دیی ناکریت و، چونکه له چوارچیهی عه قلیشدا نه وه مه حال نییه، که خودا پوختاری به شه ریانهی مروقیك بو پوختاریکی ئاژه لیانه بگۆریت و بیته به مەیمونیک پراسته قینه، خوداش به توانیه له ههر کاریکدا، که به خواستی خوێ بیكات و له هه مو شتی کدا بالادهسته.

ههروهها نه و خودایه ی، که مروقی به و پوختاره جوانه مرویییه وه خهلق کردوو، دهشتوانیت بگۆریت بو پوختاریکی ئاژه لیانه ی وه که مەیمون. هه ندیک له زانیانی تهفسیر رایان وایه گوایه ناشیرین کردنیان له پرووی مه عنه وییه وه بووه، نه که له باریکی پراسته قینه دا، چونکه نه وان ته نها به گیان و دل و عه قلیان بوونه چەند مەیمونیک.

(مجاهد) خودا لیی خوشتیت، گوتوو یه تی: (دلانیان ناشیرین کراوه و نه بوون به چەند مەیمونیک، نه مه ش نموونه یه که و خودا له سهریان هی ناویتییه وه، وه که چۆن نمونه ی (که ره که ی بو نه وانی تریان داناوه، که چەند کتییکی هه لگرتیت) (۱).

(۱) تفسیر الطبری، تحقیق محمود شاکر، بهرگی (۲) لاپه ره (۱۷۲).

(سید قطب) یش له تفسیره کهیدا دهرباره ی ئایه تی ژماره (۶۵) ی سووره تی (البقرة): ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ﴾، گو تویه تی: (کاریکی جی ئاتاج و پیویست نه بووه، که به لاشه کانیان بینه چەند مەیمونیك، چونکه ئەوان بە گیان و بیرو هۆشیان پېشتەر وه ک مەیمونیان لی هاتبوو، دیاره رهنگدانه وه کانی ههست و تیفکرینیش، چەند سیمایه ک ده خه نه سه ر پوخسار نیشانه کانی دهم وچاو، که کاراییان له سه ر به ژن وبالا و رهنگی پیست هه یه و سیبه ریکی دریژی شی له سه ر هه لده کهن)<sup>(۱)</sup>.

به لام هه ر خودی (سید قطب) له م رایه ی پاشگه زیو ته وه، کاتیك چېرۆکی (اصحاب السبت) ی له سووره تی (الاعراف) دا ته فسیر کردووه، بۆیه له م جینگه یه ی ته فسیره کهیدا دهرباره ی ناشیرین کردن و گۆرینی پوخساری یاخییه کان، گو تویه تی: (ئهو سزا هه ره توندو به ئازاره ش (عذاب بئیس) گۆرینی پوخساره ئاده مییه که یانه بو پوخساری مەیمونی و، خودا پیشی فەرموون (ده بن به چەند مەیمونیکی ریسوا و دهر به دهر) (کُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ)، ئیدی بوون به و مەیمونه ریسوا و بئخرخانه، وه ک له و فەرمایشته دا هاتووه، که هیچ رته کهره وه یه کی نیه و خاوه نی فەرمایشته که ش (که خودایه) هیچ شتیکی لی ئالۆزو گران نابیت)<sup>(۲)</sup>.

هه ر له م پرووه وه به دوا داپوونیکی (ئیمامی طبری) له سه ر ئهو رایه ی (مجاهد) هه یه، که ئاماژه مان بو کردو هیئامانه وه که تیبینی له سه ر وته که ی هه یه و گو تویه تی: (ئهو وته یه ی که (مجاهد) دیاری کردووه، وته یه کی پیچه وانه ی پرووکاری مانا و ده لاله تی قورئانه، چونکه خودا له قورئانه کهیدا هه والی ئه وه ی داوه که کردوونی به چەند مەیموون و به رازیک و کو یله ی سته مکاران..

(۱) في ظلال القرآن .. بهرگی (یه کهم) لاپه ره (۷۷).

(۲) في ظلال القرآن .. بهرگی (۳) لاپه ره (۱۳۸۵).

جا هەر كەسك نكوولې شتېك لەم واتايە بكات و برپار لەسەر شتېكى تر بدات ئەوا داواى بەلگەى سەلمېنەرى لەسەر وتەكەى لى دەكرېت و، بەرهەلستىي نكوولې كردن و برپاردانەكەشى دەكرېت، پاشان پرسىارى دەربارەى جياوازىي نىوان ئاسەوارى راست و هەوالى بەربلاو و ناسراوى لى دەكرېت.. ئەم وتەيەى (موجاهد) پېچەوانەى هەموو ئەو بەلگانەى، كە هەلەو درۆو نارېكى هەلناگرن و كە پاى تېكرپاى و يەكەدەنگىي زانايانىش لەسەرە هەر تەنھا بەلگەى كېش بەسە بۆ ناراستىي ئەو وتەيەى، كە يەكەدەنگى و ئىجماع لەسەر بەهەلەدانانى هەى<sup>(۱)</sup>.

واديارە ئەم هەلۆستەى (مجاهد) راستكردنەو كەى (طبري) يش لەسەرى - خودا لىيان رازى بېت - داواى ئەو هەمان لىدەكەن، كە لەئاست روالەتى دەقە قورئانىيەكەدا هەلۆستە بكەين و ئەو لە قورئان بفامىنەو، كە برپارى بۆمان دەدات.

بۆغونەش لە مەسەلەى گۆرپىنى روخسارىندا لەوانەى كەسك بېرسېت: (چۆن گۆراون بۆ چەند مەيمونىك؟ لەگەل ئەم پرسىارەشيدا لەوانەى ئەوكەسە هەول بدات بەبى زانىارى، عەقلى خۆى لەو بەسەرھاتە غەربىيانەدا شېرزە بكات، كە لەراستيدا عەقل هېچ ئامرازىكى تىدا قوولبۆنەو هى نىيە، بەم رەنگەش هەندىك كەس پەنادەبنەبەر دەقە هەلبەستراو ئىسرائىلىيەكان، تاكو لەوئە شىكارو زانىارىي لەسەر ئەو گۆرانكارىيەى روخسارەكان وەرگرن.

جا بۆ دەرچوون لەو نىگەرانى و هەلەكارىيەو لە دوودلې و كەوتنە نىو هەلەو، لەبەرئەو هەش، كە سوودىكى زانستى لە زانىنى ئەو قسەو باسو و شىكارە نەسەلمېنراو و ناجىگراو بەدى نايت، ئەوا ئىمەش پى نابهستين و بەندناين لەلايان، بەلكو لەگەل (سید قطب) دا ئەو وتەيەى خۆى دەلئىنەو، كە گوتوویەتى: (بەلام چۆن بوون بەچەند مەيمونىك و، چىيان بەسەرھات داواى بوون بە مەيموون؟ نايا

(۱) (تفسير الطبري). بەرگى (۲) لاپەرە (۷۳!).

قېریان تیڤه وتوووه وه هەر (پوخسار گۆراویکی دی، که له په گهزی خوئی دهرده چیت؟ ئایا کاتیک بوون به چهند مه یوونیک زاووزی یان کردووه؟ له قورئاندا وهلامی ئەم پرسیارانه دیاری نه کراوه و به پیوست نه زانراوه.

پیغه مبه ریش ﷺ له فهرموده کانیدا باسی لیوه نه کردوون، ئیمهش هیچ ناتاجیکمان به قول بوونه وه تییدا نیه).

### "بئ دهنگ بوون له بئ دهنگ بووان"

قورئان به دهقی ئایه ته کان ئاماژهی بۆ رزگار بوونی بانگه وازکاره چاکه خوازه کانی ئەو شاره کردووه، ئەمەش وهک ریزلینانیک بۆیان، ههروهها ئاماژهی بۆ سزادانی فرمان شکینه کانی شاره کهش کردووه، ئەمەش وهک تۆله لی سەندنه وه کیان.. به لام کۆمه لی سییهم (یان ئوممه تی سییهم) له دانیشتوانی گونده که، که (له ئاست تاوانی یاخییه کاند) بیدهنگ بوون، قورئان باسی چاره نووسیانی نه کردووه و لییان بیدهنگ بووه، ئەمەش وهک سووکایه تی پیکردن و بیبایه خ کردیان.

زانایانی تفسیر له مه ر چاره نووسی کۆمه لی سییهم چهند پرایه کی لیک جودایان ههیه، هه ندیکیان له و پروایه دان گوایه له گه ل رزگار بووان دابوون.

ئیمهش چاره نووسی ئەوانمان له لا گرنگ نیه و تهو بیرو پرایه کی یه کلایکه ره وه مان دهرباره ی به سه رهاتیان نیه و، ناشرانین که ئایا له گه ل سزادراواندا، سزادراون، یان له گه ل رزگار بوواندا رزگار بوون؟ بۆ ریزگرتنی عه قلیشمان واباشه، که نه چینه قولایی ئەو باس وخواسه ی، که هیچ زانستیکمان له باره یه وه نیه. بۆ ریزگرتنی زانست و زانیاریش هەر واباشه دهرباره ی مه سه له یه که نه دوین که زانیاریه کمان

له سه ری نیه، ههروهها بۆ پرێزگرتنی فهرمایشتی خوداش تهفسیری هیچ ئایهتێک بهبی زانست و زانیارییهک ناکهین. له جیاتیی ئهوه پابه ند ده بین به بیدهنگیی قورئان له ئاست بیدهنگ بواندا تاكو ههولّ بدهین چه ند سه رنج و ئاماره یه کی لیّ ده ریین.

(سید قطب) گوتویهتی: (کۆمه لی سییه م- یان ئۆمه تی سییه م - ده قی قورئانی لیّ بیدهنگه له وانه یه ئه مه بۆ به کهم گرتن و بیّ بایه خ دانانیان بیّت - ئه گه رچی بهر سزاکه ش نه که و تبن - چونکه ئه وان به شیوه یه کی له بارو پئویست به ره له ئستی تاوانکارانیان نه کرد، به لکو شیوازیکی ناله بارو ناهه مواریان گرت بهر، بۆیه ش شایسته ی پشتگو ی خستنی قورئان بوون، سه ره پای ئه وه ی ئه گه ر شایسته ی سزاکه ش نه بووبن).

له بیّ دهنگیی قورئانیش له ئاست بیدهنگ بواندا، که پۆل و بایه خیی به کهم گرتوون، ئه و راستیه وه ده گرین، که بیگومان ئه و که سه ی له ئاست هه قدا بیّ دهنگه و، له کاتی نکوولی و به ره له ئستییه کدا لیّ داده نیشتی و، له به واری ئامۆژگاری و به یاده ی ئانه وه دا ترسنۆکه و، له پوه پوه و بونه وه ش ده ترسیّت، به راستی شایانی به سووک سه ی رکردن و پشتگو ی خست و له بیر کردنه . جا ئه گه ر که سیّک شایسته ی یادکردن و وه سف و ستایشکردن بیّت و ناو و یادی له میژوودا به نه مریی بمیّنیته وه و له تۆماری بوون و یاده وه ری زیندووه کاندای میّنیّت و یادی بکریته وه، ئه و که سه بیگومان هه ر پیاویکی ئازاو بو یرو چاونه ترسه، قورئانیش پینماییی ئه و جوړه که سانه ده کات، که ئه گه ر ده یانه ویّت بناسرین و یادبکرینه وه هه میشه به چاکی ناویان له سه ر زاری خه لکی بیّت، با ئه و پینگه یه بگرنه بهر، که ده یانگه یه نیته ئه و سیفه تانه، ئه ویش پینگه ی بانگه وازو ئامۆژگاریکردنی خه لکی نه فام و به یاده ی ئانه وه ی سه ریچیکارانه، پینگه ی بانگه وازو ئامۆژگاریکردنی خه لکی نه فام و به یاده ی ئانه وه ی سه ریچیکارانه، پینگه ی کۆشش له گه لّ خو کردن و جهاده ی شه، هه میشه له نیّو خه لکیکی زۆردا که سیّکی وایان تیا بووه، که له

پهراویزی ژیان دابووه و دووره په‌ریزیبووه و نه‌ناسراو و پشت گوی خراو و له‌بیرکراو بووه و هیچ که‌سیک ناوی نه‌بیستووه، هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌تی نه‌ناسراویتی و پشتگویی خراوی و له‌بیرکراوییه ده‌مریت و که‌س هه‌ست به‌مردنیشی ناکات، ئه‌م جو‌ره که‌سه خه‌لکی له‌دنیا داو له‌کاتی ژیانیدا له‌بیریان چۆته‌وه پیش ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک دوا‌ی مردنی له‌بیریان به‌جسته‌وه.

بیگومان می‌ژوو یادو ناوی ئه‌و جو‌ره که‌سه، له‌بیرکراو نادیارانه‌ی فه‌رامۆش کردووه، چونکه می‌ژوو یادی که‌سانی بی‌سه‌نگ و بی‌کار ناکات.

دیاره هه‌ر له‌کۆمه‌لدا پیاوانی گه‌وره ده‌ژین و ده‌مرن و، پر به‌گویی خه‌لکیش هه‌وائیان ده‌بیسری‌ت و هه‌رده‌م له‌به‌رچاویان و وجود و ژیانیان بۆ پر ده‌که‌نه‌وه و له‌نیوانیاندا ده‌ژین، دوا‌ی مردنیشیان له‌هزرو هۆش و دڵ و می‌ژووی کۆمه‌لدا ده‌مینن، ئه‌وانیش پیاوانی ئیماندار و خۆراگرو موجهیدن که می‌ژوو ناویانی به‌نه‌مری هه‌شتۆته‌وه، دیاره می‌ژووش ته‌نها کارگوزار و هه‌ولده‌ران ده‌ناسیته‌وه، ته‌نها جیهادکارانیش یاد ده‌کاته‌وه، ئا ئه‌مه‌یه ری‌گه‌ی ناوبانگ و نه‌مری، ده‌ی له‌کوین ری‌بوارانی ری‌گه‌ که‌؟

## "گرنگترین وانه‌ی ئه‌م چیرۆکه"

۱- بیگومان ئه‌م گونده، یان (شارۆچکه‌یه)، یان ئه‌م شاره، نمونه‌یه که بۆ هه‌ر گوند و شار و شارۆچکه‌یه‌کی دی له‌رووی هه‌لویستی خه‌لکه‌که‌یه‌وه له‌به‌رامبه‌ر فه‌رمانه‌کانی خوا، چونکه له‌مه‌دا خه‌لکه‌که‌ بۆ چه‌ند کۆمه‌لێک دابه‌ش ببوون، کۆمه‌لێکیان فه‌رمانه‌کانیان ده‌شکاند و لی‌یان لاده‌دا، کۆمه‌لێکی تریان به‌رهه‌لستی ئه‌م فه‌رمانشکێتانه‌یان ده‌کرد، کۆمه‌لێکی تریش بی‌ده‌نگ و بی‌هه‌لویست بوون له‌به‌رامبه‌ر سه‌ری‌چیکاران و نکوولی‌یان له‌فه‌رمان

شكاندنه كهيان نه ده كړدو ټاموژگارى يه كيشيان نه ده كړدن.

۲- بينگومان خدا خه لكى هه لده سه نكينيټو به ټركه كانى تاقييان ده كاته وه، له نيو خه لكيشدا كه ساني وا هه يه، كه جيهادو كوشش له گه ل دهر وونى خويان ده كه ن و پابه ندى ټرك و فرمانه كان ده بن و سه ركه وتوو ده بن له تاقي كړدنه وه كدا، هه روه ها كه ساني واش هه ن، كه دواى هه واو ټاره زووى خويان ده كه ون و له سنوورى فرمانه كان لاده دهن و، له تاقي كړدنه وه كدا ده كه ون.

۳- جياوازيه كى گه وره هه يه له نيوان (ټاكارى ټو جووله كانه ي، كه به فرمانه خوداييه كانه وه پابه ند نه بوون) و، (ټاكارى ټو هاوه لانه ي پيغه مبه رو هه موو ټو موسلمانانه ي، كه جيهادى نه فسى خويان كړدوو به سه ر ټاره زووه كانياندا زال بوون).

۴- ټو ماسى و نه هه نگانه ي له رږڅى قه ده غه كراوى راو كړدندا به ره و هه لټان و فريودانى دانىشتوانى شاره كه ده چوون، چهند سه ربازى كى خدا بوون و، خدا فرمانى پي كړد بوون، كه رږڅانى شه ممه لييان تريك بڼه وه له رږڅانى تر دا لييان دوور كه ونه وه. جا ماسى و نه هه نكه كان پابه ندى فرمانى خدا و به جيگه يه نه رى بوون، هه ر خوداش سه ربازانى خو ي ده ناسيټ ﴿... وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾ (المدر ۳۱).

۵- دابه شبونى دانىشتوانى شاره كه بو سى نه ته وه ي (ده ستر رږكار) و (بانگه وازكار) و (بى دهنگان) به لگه يه له سه ر چه مكى راسته قينه ي نه ته وه له قورئاندا، ټه مش به و پيودانگه ي، كه يه ك ټاين و، يه ك جوړه پابه ندى و، يه ك سيستم كزيان ده كاته وه.

۶- كه ساني چاكه خواز، كه به ره ه لستى خراپه و تاوانى خه لكى ده كه ن، ټه وا به و هه لويسته يان ټه ركيكى شه رعى به جى دينن، كه خدا پيويستى كړدوو



له سهريان نهك دهست بڅنه كاروبارى تايبه تېي خه لكه وه، يان دستدرېژى بكنه سهر سهر به ستي و خواسته كانيان.

۷- نه گهر سهر به ستيه شه خصيه كان و ميزاج و نه ريته كانى تاكه كه س، پېچه وانه ي بهر ژه ونديى كۆمه ل بوون، نهوا هيچ به هاو نه رزشي ك بو نه و جوړه سهر به ستي و ميزاجانه نامي نيت، چونكه سهر به ستي تاكه كه س له وي دا ته واو ده بيت، كه بهر ژه ونديى كۆمه لى ليوه سهر ه لده دات، ئيدى هيچ تاكي ك بوى نيه كاري كى و اباكات، كه زيان به كۆمه ل بگه يه نيت و تووشى سزيان بكات.

۸- نه بجامدانى خراپه و شكاندننى فهرمانى قه ده غه كراو، هره ره شه يه كى نه گبه تيه وه، مايه ي خه شمي خوداو، هو كاري پيشخستننى سزاو تووره ييه تى.

۹- بانگه وازكاران له كاري بانگه وازو په ندو ئاموژگاريدا، به دوو پالنه رى بنه رېتى پى هه لده گرن:-

پالنه رى يه كه م: به لكه و پاساو بوخو هينانه وه له به رده م خواداو له رېى به جيگه ياندى نه ركه كانيانه وه.

دووه ميشيان: پالنه رى ئاره زوو كردنه له ئاموژگاريى كه سانى دى، به لكو له خوا بترسن و پاشگه زبنه وه.

۱۰- بېگومان پى ده چيت بانگه وازكاران و ئاموژگاريى كراوان، په ندو ئاموژگاريى وه رگرن و ياساكانى خودايان به بيريتته وه له خودا بترسن، نه مه له كاتي كدا نه گهر بانگه وازكارو ئاموژگاران، پيگه يه كى قورئانى له ئاموژگاريى و په ندو به ياد هينانه وه ياندا بگرنه بهر.

۱۱- مروثى بانگه وازكار نه ركى بانگه وازو ئاموژگاريى ليخوازراوه و، نه گهر نه و نه ركه جيبه جى نه كات، نه واخو دى ده خاته به رده م ليپرسينه وه سزاى خودا. به لام ليپرسراو نيه له وهى، نه گهر دواى (به جى گه ياندى نه ركى بانگه وازه كه ي)

خهلکی چاک نهبن و هیدایهت نهدرین و بهدهم بانگهوازهوه نهچنو کاری پیننهکن، چونکه ئهمه بهدهست خودایهوه، ههر خودا خوێ هیدایهتی خهلکی دهدات.

۱۲- بێگومان وتهو قسهکردن بۆ خهلکی، گوروتین و بههاو کاریگهریی خوێ ههیهوه، ناشیت خویمان لی بگرینهوه، یاخود پشتگوێی بجهین، چونکه ههموو بانگهوازیك ههر لهسهرو وتهو ناخاوتن بنیات نراوه، بهلام گرننگ نهویه، که وشهکان لهدلّهوه دهرجن، تا بگهنه دلان.

۱۴- له نهتهوهدا چهند کهسیك ههن، که تهنها بیدهنگی و نکوئیکردن به دل به باش دهزانن و گوشهگیری و نهو رهوتسه نالهبارهی ههلان (له مهیدانی نامۆژگاری و بانگهوازو بهیادخستنهوه) بهچاکتر دهبینن.

۱۵- بیدهنگ و بیههلۆیستهکان تهنها بهوهشهوه ناوهستن، که خویمان لهناست خراپه و تاوانی تاوانکاراندا قرو قهپ و بیدهنگی لی بکهن، بهلکو خراپهیهکی تر دهخهنه پال ئهم نالهباریهیان، نهویه گلهیی و گازاندهی توند ناراستی باوهرداره چاکهخوازهکان دهکن لهسهرکاری بانگهوازو روونکردنهوهی نامۆژگاری بۆ خهلکی.

۱۶- لهکاتی پهڕهسەندنی خراپه و سهڕپێچی لهنیو خهلکید، پێویسته لهسهر بانگهوازکارانی، ههر بهردهوام بن لهسهر نامۆژگاری و بهیادخستنهوه، تاکو خهلکی راستیه شهرعیهیهکانیان لهبیر نهچیتتهوه، که شیکێ وا دانهیت، که ههللی تیادا بکریته ههراوه و ههرامیشی تیدا بکریته ههلل .

۱۷- بهراستی لهبیرچوونهوهی حوکه شهعهیهیهکان کارهساتیکێ گهورهیهوه، لهکاری سهڕپێچی لیکردنیان ترسناکتره، ههر ئهم لهبیرچوونهوه بهشهکه سهرهتای هاتنی سزای خودایه.

١٨- له کاتی هاتنی سزای خوادا، هیچ پێگایه کی رزگار بوون بۆ هیچ کهسێک نییه تهنها بۆ ئهوانه نهبیته، که ئهرکی خۆیان له بانگهوازکردنی خهڵکیدا ئهجماداو، ههر ئهمهش خۆی کهشتی رزگارییه، سوننهت و دهستوری خوداش ههروایه، که پاداشتی مرۆفی چاکه کار لهسهر چاکهکانی دهدریتهوه.

١٩- سهریبچی له فهрман، کارهسات بهرهم دینیت، تاوانکردنیش ههپهشهی سزادان و هۆکاری پێشترخستنی وێرانی و تیاچوونه.

٢٠- ناشیرین کردنی روخسارو لهش و لاری یاخییهکان له دانیشتوانی شارهکه، وهک ئهوهی کرابن به چهند مهیوینکی ریسواو سهرشۆرکه، ئهوهش بهشیوهیهکی واقعی و راستهقینه بووه، دواى ئهوه قریان تیکهوتوووه کهسیان لى نهژیاوه زاووزیشیان نهکردوو، ئهمهش نیشانهیهکی رۆشنه، که خودا دهپخاته بهرچاوی سهریبچی کارو یاخییهکان، تاکو پهندی لى وهرگرن.

٢١- پێویستی و فهرزبوونی وایهستهیی، تهنها بهپرواڵهتی دهقی قورئانییهوه، سهریبچی لى نهکردنیان و نهشیواندن، واته چۆن باسی ناشیرینکردنی روخساری تاوانبارهکان هاتوو، دهبیته وهک خۆی بهپێی دهقه قورئانییهکه باسی بکریته و پهنا بهریته بهر سهراچاویهکی دی.

٢٢- مرۆفایهتی مرۆف، تهنها بهگوێڕایهلی کردنی فهرمانی خودا دهچهسپیت و دیتهدی، ههروههاش بنچینهی رێزلێنانی لای خودایهتی، خۆ نهگهر مرۆف یاخی بیته و له ستمدا رۆبجیت و کافرو بیباوهر بیت، ئهوا بێگومان له پلهو ریزی خۆی دابهزیوه، دهستی له مرۆفایهتی خۆی ههڵگرتوووه کهوتۆته سهراقاریکی بێزراوی ئازهلانوه.

٢٣- بێدهنگبوان و بێههلوستان ههر شایستهی پشتگوی خستو و فرامۆش کردن و لهبیردنهوه، چونکه بێخه و بێباکن لهسهر دینی خودا و لهسهر ئاکاری خهڵکی.

٢٤- ڕیڤیگای ناوو ناوبانگ و یادیی نه مریی و هه میسهیی لای خه لک کارکردن و هه ول و له گه لّ خو تیکۆشان و جیهاد کردنه، خه لکیش هه ره کهسانی دلسۆزو تیکۆشه ریان له یاده، میژووش هه ر ئه م جوړه کهسانه باس ده کات، ئای چ جیاوازییه کی زۆرو دوور درێژ هه یه له نیوان (ئه و که سه ی، که به نه ناسراوی ده ژێ و به نه ناسراویش ده مریت) و (ئه و که سه ش، که له ژیانیدا ناسراوه و به کرده ی چاک و هه لۆیسته جوامیریه کانیه وه، له ژیانیدا چاو و گوێ و هزری خه لکیی پرکردووه و، دوا ی مردنیش هه ر له بهرچاوانیانه و هه والی ده بیستن و باسی ده که نه و له هزرو یاده وه ریان دایه)!!.

## چیرۆکی چه وتهم

### چیرۆکی ( طالوت )

ئهم چیرۆکه له قورئاندا بهم شیوهیه و لهم نایه تانه دا هاتوه، که خودا  
فه رمویه :

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلِإِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ آتِئْنَا قِتَالًا أَلَّا نَقْتُلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِينِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٦٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَسِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آدَمُ وَنُوحٌ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٦٨﴾ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ

وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا اللَّهَ كَمِ مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةٌ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبَّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ ءَايَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾ البقرة ﴿٢٥٢﴾

واتای ئەم ئایەتە و لێکدانەوه یان لەبۆاری گێڕانەوه ی چیرۆکە کەو پرگەکانیدا دیاری دەکەین.

## "پوختە ی چیرۆکە کە لە ڕێی گێڕانەوه کە ی قورئانەوه"

ئەم ئایەتانە ی قورئان ئاماژە بۆ چیرۆکێک دەکەن، کە بەسەر (بنو اسرائیل) داها تۆوه و لە ماوه یە کدا بەسەریان داها تۆوه، کە لە خاکی پیرۆزدا لەبەر دەم دوژمنانیان چەوساوه و بێ دەسلەلات بوون، سندوقی تەورات ﴿واتە: ئەو (تابووت)ە﴾ بوو، کە دانیایی و متمانە ی لەخوداوه تێدا بوو بۆیان، هەروەها ئەو شتانە بوو، کە لە نەوه کانی (موسا) و (هارون) هەو بۆیان بەجێ ما بوو وەک چەند پارچە کەل و پەلێک و یاسا کانی تەورات.

ههروهها ئهوه گهله ههستیان به سهershۆری و تالایی بهزین و لاوازی دهکرد، ههستهكهش له لای ههموویان وهك يهك دروست ببوو، تێكرا خهلكی عهوام و پیاوماقوولۆ ههموو چین و توێژهکانی گرتبووهوه، بۆیه خواستیان هاته سه ره ئهوهی كه ئهوه واقیعه لاوازهیان بسپرنهوه و سهershۆرییان بۆ سهربهززی بگۆڕن و، بهزینیشیان بۆ سهركهوتن. زانیبووشیان، كه تاكه رێگهی ئهوه گۆرانگارییه تهنها جیهاد و جهنگ و كوشتاره.

بۆ ئهم مهبهستهش پیاوماقوولۆ حاكمهكایان پهنايان برده بهر پیغه مبه ره كهیان و داوای به هاناوه هاتنیان لێكردو، داواشیان لێكرد پادشایه كیان بۆ ههلبژیریت، كه كاروباریان لهههستۆ بگریته و به ره سهربهززی و سهركهوتنیان ببات و، له پیناوی خوداشدا جهنگ و كوشتاری دوژمنانیان بكات، وا دیاره ئهوه پیغه مبه رهشیان شانازی نه ریتی شل و شیواو خواستی خاوو خلیچكیان بووو، دهیزانی كاتیك فهرمانی جهنگیانی پێده دریت خۆیانی لێ كه پ ده كه نه و پاللی لێ دده نه وه و ناجهنگن. بۆیه پێی گوته: ﴿هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَا تُقَاتِلُوْا﴾ (ئه ی ئه گه ره جهنگتان له سه ره نو سراو له زه مانای جهنگ نزیك خرا نه وه ئایا په شیمان نابنه وه و جهنگ ده گیرن؟) به مانای: (ئایا كاتیك داوای جهنگ و كوشتارمان لێكردن ئاماده ن جهنگ بكه ن یا خود لێی دوا ده كه ون؟ بێگومان من ده زانم كه ئیوه خۆتانی لێ دوا ده خه ن).

ئهوانیش دلنیایان كرده وه به وه ی، كه ده جهنگن و خۆیان دواناخه ن، تاكه هۆیه كیش، كه رێگه له بهرده م جهنگیانیاندا له ئارادانه بوونی پادشایه كه بۆیان، كه سه ره كرده تیایان بكات، جا ئه گه ره ئهوه پیغه مبه ره ﷺ پادشایه كیان بۆ دابنیت، ئهوانیش په له ده كه ن له جهنگ له ژێر سایهیدا، ههروهها بۆیان روونكرده وه، كه ئهوه هاندهره گه وره یه ی پالیان پێوه دهنیت بۆ جهنگ ئهوه دۆخی بێ ده سه لاتێ و لاوازییه یانه، كه تێیدا ده ژین و، ده ره پریان دنیانه له خاکی خۆیان، كه (دوژمن لێی

داگیر کردوون) و بهزینه کهشیانه له بهردهم دوژمنانیانندان، ئیدی گوايه زۆر سوورن له سهر بهزاندنی دوژمنان و رزگار کردنی خا که کهیان و، که ئهم هانده رانهش هه بیته بوچی ناههنگن؟.

کاتی که پیغه مبه ره کهیان ئهو وتهیه ی لی بیستوو، دیتی چهنده به جوش و ناماده ی جهنگن، داوی له خودا کرد پادشاکه یان بو دیاری بکات.. خوداش سرووشی پی دا ئهوا (طالوت) ئهو پادشایه یان ده بیته، که به ره و سه ره که و تن و سه ره رزی و رزگاریان ده بات. کاتی که ئهو گه له وه لایمی پادشاکه یان پی گه یشت راجله کین و پیاان ناخوش بوو، چونکه به رای خویان له و بر وایه دابوون، که پادشاکه له بنه ماله ی پادشایی و له خانه واده ی پادشایان بیته، (طالوت) یش له و ماله دابووو، پاشان کابرایه کی هه ژار بوو و خاوه نی مال و دارایی پیویست نه بوو، که شایسته ی پادشایه تی بکات، بۆیه نار ه زایان له لای پیغه مبه ره کهیان ده ربیری و گوتیان: (چون ده بیته پادشا له سه رمان له کاتی که دا خومان له و شایسته ترین و، ئهو خاوه نی مال و سامانی زۆریش نه). ﴿أَنِّي يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ﴾؟

پیغه مبه ره که ی (بنو اسرائیل) سه رسام بوو له هه لویستی ئهو گه له ی پیشت، که رازی ده بوون به هه ر پادشایه ک و، که چی کاتی که خودا (طالوت) ی به پادشا بو هه ل بژاردوون، نارازین..

ئینجا ئهو پیغه مبه ره هه موو ئهو سیفه تانه ی بو گه له که ی باس کرد، که له پادشاکه دا هیه و شایسته ی ده سه لاتی ده بیته، هه ره وها رای گه یاند، که ئهو گونجاوترین که سه بو پادشایی به پی پی پیه وری ئیمانداریتی، که خودا هه ئیسه نگاندوه پی، سیفه ته کانیش ئه مانه بوون ﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ



وَسِعَ عَالِمٌ ﴿٢١٨﴾، واته: (بیگومان خودا ئەم پادشایه‌ی له‌نیۆ هه‌مووتاندا هه‌لبژاردوو هه‌په‌سه‌ندی کردوو هه‌، زانست و زانیارییه‌کی زۆرو پتری له‌ زانیاری خه‌لکی زه‌مانی خۆی پێ به‌خشیوه‌، لاشه‌یه‌کی به‌هێزو گه‌وره‌شی پێ‌داوه‌، خوداش کاری پادشایی ده‌به‌خشیته‌ به‌هر که‌سیک، که‌ شایانی بیته‌ و به‌خواستی خودا بیته‌، خوداش فه‌زلی زۆره‌ و زانایه‌).

بیگومان خودا داناو شاره‌زایه‌، که‌ ئەو پادشایه‌ی له‌نیۆ ئەواندا هه‌لبژاردوو هه‌ زانستیکی فره‌ی پێ‌داوه‌ و جه‌سته‌یه‌کی تۆکه‌مو به‌گوپی پێ‌ داوه‌، تاکو ئه‌رکه‌کانی پادشایی و باره‌ گرانه‌کانی سه‌رکردایه‌تی له‌سه‌ر شان دانیت، ئیدی بۆچی به‌ره‌هه‌لستی له‌سه‌ر ده‌که‌ن؟ بیگومان خودا به‌خواستی خۆی پادشایی به‌هر که‌سیک ده‌دات له‌وانه‌ی شایسته‌ی کاره‌که‌ن، هه‌روه‌ها به‌خشی خۆی ده‌دات به‌وه‌ی شایانه‌تی و ده‌یناسیت، جا مادام خودا خۆی کاری پادشایه‌تی به‌ (طالوت)‌داوه‌، که‌وابوو ئەم کابرایه‌ پادشایه‌کی شایسته‌یه‌ بۆ ئەو کاره‌. هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان ویستی هیچ نا‌ره‌زایی و به‌ره‌هه‌لستییه‌کیان له‌سه‌ر پادشایه‌تی (طالوت) له‌دڵو بیرو هۆشیاندا نه‌هێلته‌ و ئەو به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌ی خودا بۆی داناوه‌ پیشانیان ده‌دات و هاتنی به‌لگه‌کان ده‌لاله‌ته‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی، که‌ خودا خۆی (طالوت)‌ی به‌پادشا بۆ هه‌لبژاردوون، ئینجا پێ‌ی گوتن: (نیشانه‌ی هه‌ره‌ دیاری پادشایییه‌که‌ی ئەوه‌یه‌، که‌ سندوقی (تابوت)‌ه‌ لێ زه‌وتکراوه‌که‌یان بۆ ده‌هێنیته‌وه‌ و له‌ هاتنه‌وه‌ی سندوقه‌که‌شدا ئارامی و متمانه‌تان له‌خوداوه‌ بۆ دیت و ئەو که‌له‌په‌ل و که‌له‌پوره‌ی له‌ نه‌وه‌ی (موسا) و نه‌وه‌ی (هارون)‌ه‌ به‌جێ‌ماوه‌ بۆ ئێوه‌ ده‌بیته‌، سندوقه‌که‌ش فریشته‌کان بۆتانی دین و ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ ﴿٢١٨﴾ ئەمه‌ش نیشانه‌یه‌کی روونی تره‌ بۆ ئێوه‌ ته‌گه‌ر باوه‌ر به‌خودا و به‌لێنی خودا و سه‌رکه‌وتن دین.. مه‌لانیکه‌ته‌کان سندوقه‌که‌تان (که‌ پێشتر هی خۆتان بوو) بۆ دیننه‌وه‌ به‌بێ ئەوه‌ی جه‌نگ و کوشتاری له‌سه‌ر بکریته‌، که‌ ده‌بوایه‌ دواي سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر

دوژمناندا دهستیان بکهوتایهوه، بهلام ئەوا مهلائیکهتانی خودا ئەو سندووقهیان بۆ ههڵدهگرن و پێیان دهگهیهننهوه. دیاره مهلائیکهتهکان کاتیکی ئەو سندووقهیان بۆ ههڵدهگرن و پێیان دهگهیهنن، بهلگهیهکی تره لهسهڕ ئەوهی، که خودا قایل بووه به دانانی (طالوت) بۆیان، فریشتهکانیش به (طالوت) قایلن بۆیان.

ئەم سندووقهش دلتیایی و ناسودهیییهکی له خودای پهروهردگاریانهوه تێدابوو بۆیان، له نایهتهکهدا وشه‌ی (سکینه) هاتوه: ﴿أَن يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ وشه‌ی (سکینه)ش واته دلتیایی و ههوانهوهو قایل بوون و یهقین و باوه‌ری ته‌واو، ههروه‌ها سندووقه‌که چهند که‌رهسه‌یهکی له‌پاش به‌جیماوی خانه‌واده‌ی (موسا) و خانه‌واده‌ی (هارون)یشیی تێدایه‌و، له‌وانه‌یه ئەو پاشاوانه شتیکی ماددی بن و له‌هه‌ردوو خانه‌واده‌ی (موسا) و (هارون)ی برایه‌وه به‌میرات بۆیان مایه‌ته‌وه.

ئەو نیشانه‌یه‌ی، که پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان به‌لینی پێ‌دابوون، به‌دیها‌ت و فریشته‌کان سندووقه‌که‌یان بۆ هه‌لگرتن و بۆیان هێنان.. ئینجا ئەوانیش (به‌ناچاریی) قایل بوون به‌وه‌ی (طالوت) پادشایان بێت. (طالوت) کاری ده‌سه‌ل‌ات و پادشایه‌تی گرت‌ه‌ده‌ست و گه‌له‌که‌ی سازو ئاماده‌کرد بۆ جه‌نگ، ده‌زگا و که‌رهسه‌ی جه‌نگی بۆ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی دوژمنانیان بۆ ریک‌خستن، کاتیکی له‌شار ده‌رچوون بۆ جه‌نگی چاره‌نووس‌سازو یه‌کلایکه‌ره‌وه، پادشا به‌وه‌په‌ری ژیری و وریایی و زیره‌کی و داناییه‌وه هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ڵدا کردن و ئەو سیفه‌تانه‌ی تێدابون، که (پێشتر پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان وه‌سفی بۆ کردبوون) به‌دیها‌ت له‌به‌رچاویان و زانیان، که خودا زانست و زانیاریه‌کی فره‌و جه‌سته‌یه‌کی پته‌وو لێها‌توانه‌ی هه‌یه. ئەو ده‌یزانی، که گه‌له‌که‌ی له‌سه‌ره‌تادا چهنده به‌ته‌وژم و گه‌رم‌و‌گوپن بۆ جه‌نگ، ده‌یزانی که ئەمه‌ش هه‌لچوونێکی توند و کاتییه‌و بێ‌گومان له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا ده‌نیشیته‌وه‌و، ده‌یزانی که به‌لێن و خۆزگه‌ خواستن و هه‌ک ئەزموونی کرداری نییه‌و، ده‌یشیزانی که زۆربه‌ی

حاله ته کانی هه لچوون و جۆش و خرۆش له کاتی تاقیکردنهوهی کرداریدا ده توینهوه، خاوه نانی وه عه دو به لینه خۆزگه پێ خواستراوه کان له کاتی په یره وکردنی واقیعیدا هه موو ئه و به لینه ده شکینن، بۆیه (طالوت) تاقی کردنهوه، تا بزایت له سه ر چ ئاکارو ره فتاریکن..

ئه وه بوو کاتی که له و هه ریمه یان ده رچوون و نزیک بوونه وه له خاکی دوژمنو، ناوچه و ماڵو خانوبه ره ی خۆیان به جی هیشته و له به رچاویان نه ما، (طالوت) پێی گوتن: (خودا به رووباری که تاقیتان ده کاته وه و کاتی که پێیدا تی به رین لێ نه خۆنه وه، جا هه ر که سی که سه ریچی له م فه رمانه م بکات و لێی بخواته وه ئه وه له سوپای مندا نیه، دوام نه که ویت، چونکه سه ربازیکی رێک و پێک و گوێرایه ل نیه. به لām هه ر که سی که له رووباره که نه خواته وه و پا به ندیی فه رمانه که بیت و گوێرایه ل بیت ئه وه له من و له نه ته وه و سوپای با وه رداری منه).

به لām له هه مان کاتیشدا ئه و پێغه مبه ره وه ک دیار ده یه که له دانایی و شاره زایی خۆی، رێی ئه وه ی پێ دان، که با هه ر یه که یان پر به چنگی و به یه که جار نه ختی که ئا و له رووباره که بخواته وه، ئه مه ش به ئه ندازه ی ئه وه ی ده می پێ ته ر ده کات و تیئوتیتیه که ی پێ بشکینیت.. (وه که گوترا ویشه) ئه گه ر تۆ ده ته ویت خه لکی گوێرایه لیت بکه ن ئه و به پێی توانا داواکاریان ئا راسته بکه.. ئه م داواکاری و فه رمانه ی (طالوت) یش شیوا بووه و له راده ی توانایان دا بووه، که هینه ده ی ده م ته رکردن و نه هیشته ی فشاری تیئوتیتیان، پر به چنگیان و له یه که جاردا ئه و بره ئا وه بخۆنه وه. به لām کاتی که گه یشتنه سه ر رووباره که، سه ریچییان له (طالوت) کرد و تیر ئاویان خوارد وه و بێ دلێی خۆیان نه کرد، ته نها ژماره یه کی که میان نه بیت، که پا به ندیی فه رمان بوون و گوێرایه لێی فه رمانده که یان کرد.

(طالوت) هه موو ئه و کۆمه له یاخی و سه ریچیکاره ی به جی هیشته و ده سته به رداریان بوو، ته نها به و چه ند که سه که مه با وه رداری گوێرایه ل ه وه رپێی

جيهاده كەي گرتەبەر تا گەيشتە ناوچەي جەنگي، كە جەنگي يەكلا كەرەو بوو. بەلام سەربازەكانى سەيرى سەربازەكانى دوزمنايان كردو لە جەنگيان ترسانو لە پرووبەرووبوونەو هەشيان سەيان كردهو و ترسنوك بوون، دوزمنە بى باوەرەكانيشيان، كە (جالوت) سەركردايەتیی دەكرن، لەوان گەلێك زياتر بوون، بۆيە زۆر كەس لەو كەمىنەيەي، كە لەگەل (طالوت) دا مابوونەو، پێيان گوت: (ئەي (طالوت) ئێمە ئەمڕۆ هەيچ وزەيە كمان بەرامبەر (جالوت) و سەربازەكانى تيا نەماو و هەيچ هەيژيكيشمان بۆ جەنگين لەدژيان نيە، لەبەر ئەو لەدژيان نا جەنگين. لەوێشدا چەند كەسى ترسنوك بەجێيان هەشت و لەشەرەكە دەترسان و پادشا، واتە (طالوت) خۆي و كەمىنەيەك زۆر كەم لە سوپاكەي لەگەلیدا مانەو، ئەوانيش ئەو كەسە ئيماندارانە بوون، كە دەيانزانى بەديدارى خودا دەگەنەو، كە خوازيارى راستەقينە، بەهەشت و نعيمەتەكانى بوون. ئەو چەند پياو كەمە، كۆمەلە ترساو كەيان فيرى چەند بنەمايەك سەركەوتن و هۆيە بەتينكەرەكانى دەكردو پێيان گوتن: ئاي لەمەوبەر چەند جار رېكەوتوو، كە بەيارمەتیی خودا كۆمەلێكى كەم كۆمەلێكى زۆريان بەزانوو، خوداش لەگەل ئارامگران دايە: ﴿كَم مِّن فِتْنَةٍ فَلَيْلَةٍ غَلَبْتَ فِتْنَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾.

(طالوت) لەگەل ئەو چەند پياو كەمە باوەردار و خۆپاگرا نەدا چوونە مەيدانى جەنگەو و داواى سەركەوتنيان لە خودا كردو، هانايان بۆ بردو لێى پارانەو و گوتيان: ﴿... قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا مَبْرَأً وَكُنْتَ أَقْدَمًا مِنَّا وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة ٢٥٠)، واتە: (خودايە ئارامى و خۆپاگريە كمان بەسەردا بێنەو جیگیرمان، كە لەسەر ئەم جيهادهو، سەرماخە بەسەر گەلى كافراندا).

خوداش بەلێنى خۆي بۆ بەدى هێنان و سەركەوتن و بالادەستیی پێى بەخشين، مادام ئەوان راستيان كرد لەگەل خوادا لەو بەلێنەي كە، پێيان داوو، ئيتەر بە

کۆمهك و یامهتیی خودا ئهو دوژمنانهیان بهزاند. یهکیك لهو پیاوه بهئارام و ئازایانهش (داود) بوو -سلاوی خودای لی بیّت- که لهو کاتهدا نه پیغه مبهه بوو و نه پادشا، به لکو دواي ئهوه بووه به پیغه مبهه به پادشا (والله اعلم)، داود لهو جهنگه دا به رهه رووی (جالوت) بۆتهوه و کوشتویهتی، له پاش ئهوه خودا پلهی پادشایهتی و دانایی و حکمهتیشی پی به خشیوهو، به خواستی خۆی چه ندين زانستیشی فیر کردوه.

(طالوت) بهو چه ند که سه که مه ئیمانداره وه ده گهریته وه بۆ مهمله که تی خۆی دواي ئهوه ی خاکه که پرگار ده کات و سندوقه که ش ده سییته وه، دوژمنان ده به زینیت و ده سه لاتی خاک و ولات بۆ گه له که ی ده گهریته وه .. ههروه ها دواي ئهوه ی په رده له سه ر رووی راسته قینه ی (بنو اسرائیل) هه لده داته وه، ده گهریته وه بۆ مهمله که ته که ی .. پاشان گه لیك شتی شاره وه ی له سه ر ژیان و خو نه ریتیان بۆ ئیمه ده ر خستوه .. گه راوه ته وه بۆ مهمله که ته که ی دواي ئهوه ی راستیی خواسته کانی جه ماوه ری زانیوه، دواي ئهوه ی له چۆنیه تی سه ودا له گه ل کردنیان شاره زا بووه، دواي ئهوه ی موجهیدانی ئازاو به ئارامیشی له نیویاندا ناسیوه، که هه میشه ئه م جوړه موجهیدانه له نیو جه ماوه رو کۆمه لدا ژماره یان که مه و به لام سه رکه و توو سه رفرازن.

له دواي (طالوت)، (داود) حوکی (بنو اسرائیل) ی وه ک پیغه مبهه ریك و پادشایهك و جینشینیک (طالوت) کردوه.

## "چیرۆکی (طالوت) له دهقه ئیسرائیلییهکان دا"

چیرۆکی (طالوت) لای (بنو اسرائیل) زانراو دیارهو به شیکاریکی زۆرهو له کتیبی کۆنی (تهورات) و کتیبهکانی تریان دا باس کراوه.

کتیبهکانی (بنو اسرائیل) بهدریژی باسیان له (بنو اسرائیل) و واقعیان لهپیش هاتنی (طالوت) دا کردووه، ههروهها بهدریژه باسی سههرههڵدانی زهمانی (طالوت) یان کردووه که چۆن کاروباری فهرومانپهروایی گرتۆته دهست و پرووهو جهنگو کوشتاری دوژمنان پۆشتوووه، باسی دهركهوتنی (داود) یشیان کردووه که نێوان خۆی و (طالوت) لهدوای کوشتنی (جالوت) چۆن بووهو چۆن ژیاون.

لهم بارهیهوه چهندين لاپههريان بهو دهقه دريژه پي دراوه ئيسراييلييه پير كر دۆتهوهو، هيكايهتخوانانی ئيسراييلي بۆ موسلمانانيان گي راوتهوه، چهند كهسيكي چيرۆك گي رهروهی موسلمانانیش ئهو دهقه ئيسراييليانهيان پهسهند کردوووه له ههنديك كتيبي داستان و ميژووو چيرۆك و تهفسيرهكانيشدا دياريان کردوون، تهنانهت چهند ئايهتيكي قورئانی پيرۆزيشيان بهو دهقه ههلبهستراوه ئيسراييليانه تهفسير کردوووه.

نيمهش لي ره دا رامين وايه كه دهقه ئيسراييلييهکانی تايهت به چيرۆکی (طالوت) لهم باسهماندا نههيئينهوه، تهنانهت گهر له دهرووی هوشيارکردنهوه شهوه بيت وهك چۆن لهچيرۆكهکانی پيشووی ئهم كتيبهدا ئاماژهمان بۆ كردن، چونكه دهقه ئيسراييلييهکان لهسهر چيرۆکی (طالوت) هيچگار دريژو زۆرنو گهر باسيان بکهين چهندين لاپههريان لى دهگرن، بهلام لهرووی لى ئاگاداربوونو لى وريا کردنهوهی موسلمانانیشهوه ئاماژهيهکی خيرا بۆ چهند برگهيهکیان دهکەين:-

(گوتوویانه گوايه (بنو اسرائيل) چوونه ته فهلهستینهوهو بهسه رکردایه تی کوڤه  
یاوهرو خزمهتگوزاره کهی (موسا) که (یوشهعی کوڤی نوون) ه بهسه  
دانیشتهوانه کهیدا سه رکهوتوون و ناچاری کردوون، که له کهناری باشووری فهلهستین  
(له غهززه وه عهسقلان) نیشته جی بنو، خۆشیان (بنو اسرائيل) له باکوورو  
ناوهراستی ولاته کهدا بن. ئیدی بۆ ماوهی چوارسه دو شهست (٤٦٠) سال پادشایی و  
هیژو بالادهستی بۆ (بنو اسرائيل) بووه، چونکه خواپهرستو عابید بوون. بهلام  
دوای نهوه (بنو اسرائيل) بۆ باوهڤ (کافر) بوونه تهوهو له ستهمدا رۆچوون و  
سنووری یاساو خهرمانی خودایان بهزاندووه، خوداش دوژمنه فهلهستینییهکانیان  
بهسهردا زال کردۆتهوهو، نهو دوژمنه سه رسهختانهی پێشویان بهزاندوویان و  
کوڤانی پادشاکانیان بهدیل گرتوون و سندووقه کهشیان لی سهندوونهوه).

ئینجا له دهقه ئیسرائیلییهکاندا گوتوویانه: ((بنو اسرائيل) کوڤیکیان له دوای  
بهسه رهاتیکی سهیرو سه رسوپهینه ره بهوه له د بووه (له دایک بووه) لییان و، ناوی  
(سه مۆیل) یان (شه مۆیل)، یان (شه معوون) بووه و کاهینیکی خۆشیان هه بووه، که  
ناوی (عیلی) بووه و کابرایه کی دوو ڤووو درۆزن بووهو، خودا (شه مۆیل) ی کردۆته  
پێغه مبهریان و، (عیلی) ی کاهینیش مردووه).

ههروه ها گوتوویانه: (خه لکی پیاو ماقوولۆ پایه داری (بنو اسرائيل) هاتوونه  
لای (شه مۆیل) ی پێغه مبهریان و داویان لی کردووه پادشایه کیان بۆ بنیریت تاکو  
له ژیر سه رکردایه تی نهو پادشایه دا له پیناوی خودادا بجهنگن، نهویش په یمان و  
به لیانی تهواوی له سه ر گوڤرایه لی کردنیان لی وه رگرتوون، ئینجا تیلّا (عصا) یه که  
شاخی ئاژه لیککی که (رونیکی ڤیروژکراو) ی تیدا بووه هه لگرتووه و پێی گوتوون:  
(نهو پادشایه ی بۆتان هه لده بژیرریت دریژی جهسته ی به قه د دریژی ئهم  
تیلایه یه)).

ههروه ها له دهقه ئیسرائیلییهکاندا گوتوویانه: (پیاویک که ناوی (شاوول) بووه و

كه (له قورئاندا به (طالوت) ناوبراوه) به لای پیغه مبه ره كه دا تیپه ریوه و له خه لکی عه وامی گه له كه ی بووه و کاری چه رم و پیسته خو شكر دنی هه بووه، كه ره كه ی لی ون بووه و به دوایدا گه راوه، ئیدی كه به لای (شه مؤیل) دا رەت بووه و پیغه مبه ره كه ش كاتیك چاوی به م پیاوه كه وتوووه سه رنجی درییی بالای داوه زانیویه تی ئەمه ئەو پادشاییه كه بۆیان دیاری كراوه، ئیدی به گه لی (بنو اسرائیل) ی گوتوووه: (ئه وا خودا (طالوت) ی وه ك پادشایه ك بۆ ناردوون). گه له كه شی به ره له ستیان كردوو له وه دا، چونكه گوايه له كوپه زاكانی (یه هووزا) نییه، (واته له نه وه ی پادشاكان نییه) و هه روه ها له كوپه زاكانی (لاوی) یش نییه (واته له نه وه ی پیغه مبه ره كانیش نییه). نیشانه ی پادشاییه كه یشی ئه وه بووه، كه (سندوو قه كه یان بۆ ده هیئتته وه).

پاشان له ده قه ئیسرائیلییه كانیاندا گوتویانه: (سندوو قه كه له گه ل ئاده م له به هه شته وه كه وتۆته خواره وه و پیغه مبه رانیش یه ك له دوا ی یه ك به میرات گرتوویانه ته وه تا گه یشتۆته پیغه مبه رانی (بنو اسرائیل) و (سه كینه) یان تیا داناهه. سه كینه ش ئاژەلیك بووه له شیوه و بارستایی پشیلەیه ك داو له كاتی جه نگدا به رووی دوژمنانیاندا قیژاندویتی و هاواری كردوووه، به مهش دوژمنان به زیون. به لام كاتیك فه له ستینییه كان جووله كه كانیان به زاندوووه سندوو قه كه یان بۆ ولاتی خو یان بردوووه ئه وه بۆته هۆی نه فره ت و مالویرانی له سه ربیان و به هۆی ئه وه وه سزایان تروش بووه (واته تروشی فه له ستینییه كان بووه) و له هه ر جیگه و ناچه یه ك دایانابیت سزاو نه فره ت به ر ئه و ناچه یه و دانیشتوانه كه ی كه وتوووه، ئیدی هه مویان ریکه وتوون له سه ر ئه وه ی، كه سندوو قه كه بۆ (بنو اسرائیل) بگێر نه وه. به لام خستوویانه ته سه ر عه ره بانەیه ك و دوو (گا) شیان له پیش عه ره بانە كه وه به ستۆته وه و گاكان عه ره بانە كه یان بۆ لای (بنو اسرائیل) راكیشاوه و ئه وانیش هه ر كه سندوو قه كه یان به دیی كردوووه، ملکه چ بوون بۆ (طالوت) و گوێپایه لی



کاروباری پادشایه تییان کردووه، ئینجا (طالوت) سوپاکه ی سازداوهو بهرهو جهنگی (جالوت)، یان (جولیات) وهك جووله کهکان وای ناوده بهن پړیشتووهو، بهلای رووباری نهردهن (الشریعة) دا تیپه ربوون و ژماره یان چوار هه زار کهس بووهو، (طالوت) نه یه یشتووه له ناوی رووباره که بخوڼه وه ته نهها هه ریه کهو پر چه نگیان نه بیټ، که چی ته نهها سی سدهو ده کهس، یان بیست، یان سی که سیك نه بیټ، که پابه ندو گوړپرایه لی فرمانه که ی بوون، دنا هه مو نه وانی تر له ناوه که یان خواردو ته وهو خو یان لی تیتر کردووه، نه ویش خو ی و نهو چه ند که سه که مه رووهو جهنگی (جالوت) چوون، له سوپاکه شدا کورپکی بجووک و نه ناسراویان له گه لډابووه که (داود) بووه —سلاوی لی بیټ— و که قوچه قانییه کی بهردهاویژی پی بووهو بهردی پی گرتبیته هه که سیك پیکایه تی و له هه مرؤقیك، یان له هه ناژه لیکی گرتبیټ کوشتوویه تی.

له نیو سوپای دوژمنانه وه (جالوت) ده که وتووه، که پیاویکی قهواره گه ووهو زل زه به للاح بووهو داوای زوړانبازی (مبارزه) ی کردووهو سوپاکه ی (طالوت) یش لی ترساونو هیچ که سیك بو زوړانبازی بهرهو رووی نه وه ستاوه. خوداش لهو کاته دا سرووشی به (شه مؤیل) ی پیغه مبهریان گه یاندووه، که گوايه له سوپاکه یاندا شوانیکی بجووکي مهرو مالآت هه یه و، نه ویش (داودی کورپ ئیشا) یه و، نهو که سه شه که (جالوت) ده کوژیټ و، خودا پادشایی و جینشینیی پی دهبه خشیټ.

دوای گه پانیکي زوړو چر شوانه که یان دوزیه وهو ناخاونیک له نیوان نهو شوانه و (طالوت) دا کراوه، ئینجا بهرپی که وتووه بو زوړانبازی (جالوت) و له ریگه یدا سی بهردی بینیه و بهرده کان داویان لی کردووه هه لیانگریټ و له گه لیا داون، چونکه (جالوت) یان پی ده کوژیټ. نه ویش له قوچه قانییه که یدا هه لیگرتوون.

کاتیك (جالوت) چاوی پی که وتووه به بجووکي بینیه و گپړاویه ته وه، به لام (داود) سوور بووه له سه ر زوړانبازی و گیانبازی له گه لیدا و هه رس پی بهرده که شی له

قۆچه قانییه کهیدا داناوه، ناوی خودای هیناوه، ههر سی بهره کهش بوون به یه که بهردو، بۆ (جالوت)ی هاویشتووه، بهره کهش ئه و کلاوه ئاسنینهی سه سه ربهی شکاندووه، که (ئه مپۆ -خوده-ی پۆ ده لێن) و ئینجا چۆته سه ربهیه وه و میشتکی پرژاندووه له پشته وهی سه ری ده رچووه له پشت (جالوت)یشه وه سی (۳۰) که سی لی کوشتون، پاشان بهره که پارچه پارچه بووه، ههر پارچه یه کیشی بهر سه رباژیکی سوپاکه ی (جالوت) که وتوووه و کوشتوو یه تی.

ئیتز گوایه به م ره نگه (طالوت) و سوپاکه ی به هۆی چاکه و هینزو توانای (داود) وه سه رکه وتوون، ته نانه ت گوایه به هۆی قۆچه قانی و بهره که یه وه سه رکه وتوون. به م پێیه ش پله و پایه ی (داود) لای (به نو ئیسرا ئیل) گه وه ره بووه خوشیان و یستوو وه په یوه ستی بوون، (طالوت) یش له بهر ئه مه رقی لی هه لگرتوو وه، هه رچه نده به هۆی ئه وه ی (داود) جالوتی کوشتبوو ژنی بۆ هینابوو.

(طالوت) دوا ی ئه وه چه ند هه ولێکی داوه بۆ کوشتنی (داود)، به لām له گشت هه وله کاندا شکست بووه. به لām (داود) چه ندین جار توانای به سه ر طالوت دا هه بووه نه شی کوشتوو وه، ئیدی ململانی که ی نیوانیان به رده وام له توندو تیژی دابوو. به لām (داود) وای به به اش زانیوه، که رابکات، بۆیه (طالوت) ی به جی هیشتوو وه له سه ر لووتکه ی چیا یه که له گه ل چه ند خوا په رستی کدا دانیشتوو وه خودایان په رستوو وه، زانیانی (به نو ئیسرا ئیل) یش گله بیان له (طالوت) کردوو له سه ر ئه وه لۆیسته ی، که به رام بهر (طالوت) نواندوو یه تی، که چی (طالوت) ههر سته مکار بووه زیاتر پۆی له سه ر زو لۆم و ژۆرداری دا گرتوو وه، ته نانه ت ههر که سی ک گله بییه کی لی کردی ت، کوشتوو یه تی، تا وای لی هاتوو وه، که هه زاران که سی لی کوشتون.

پاشان (طالوت) ته وه ی کردوو وه له سه ر ئه وه کرداران ه ی پاشگه زبۆته وه و زۆر گریا وه، خه لکیش به زه بییان پاییدا هاتۆته وه، ئه ویش و یستوو یه تی که فاره تی

رهفتاره نابەجێکانی بدات، بۆ ئەم مەبەسته رێنماییان کردوو هه که بهجێت بۆ لای ئافرهتێک که ناوی هه ره گه وره ی خودای زانیوه. ئەویش چوو ه بۆ لای، ئافره ته کهش له گه لێدا چۆته سه ر گۆڕی (شه مۆیل) ی پیغه مبه رو له خودا پاراو ه ته وه و نرای له لا کردوو ه، خوداش ئەو پیغه مبه ره ی بۆ ئافره ته که زیندوو کردۆته وه و، (شه مۆیل) له گۆره که ی هاتۆته ده ره وه (به زیندووی) و، (طالوت) پرسیا ری لێ کردوو ه، که داخۆ ته وه به کردنی بۆ ره وایه!! پیغه مبه ره کهش له وه لامدا پێی گوتوو ه: (به و مه رجی له ده ژێ دوژمنان به نه نگیت و، خۆت و هه ر ده (۱۰) کورپه کهشت له و به نه نگه دا به کوژرێن)، (طالوت) یش به نه نگ و کوشتاری دوژمنانی کردوو ه و کورپه کانیشی شان به شانی به نه نگیون، تا له نا کا مدا خۆی و ئەو ده کورپه شی کوژران. دوا ی ئەویش، (داود) حوکی پادشایه تی کردوو و، پیغه مبه رو پادشاش بووه. ماوه ی نیوان کوشتنی (جالوت) به دهستی (داود) تا ئەو رۆژه ی که (داود) بووه به پادشا، ههوت (۷) ساڵ بووه<sup>(۱)</sup>.

ئه مه بوو پوخته ی چیرۆکی (طالوت و جالوت و داود) که له دهقه کانی ئیسرا ئیلیاتدا به و ره نه نگه هاتوون، که له هه ندیک کتیبی میژوو ته فسیری زانا موسلمان ه کانیشدا هاتوون.. ئیمه ئەو ده قانه مان له سه ر ئەم چیرۆکه به کورتی هی نا تا کو خه لکی موسلمانانی لێ وریا و ئا گادا ر به کینه وه و، ئاماژه ش بۆ پشتگۆی خستیان و واز لێ هێنان و فه رامۆش کردیان ده که ی ن.

به راستی زانا موسلمان ه پیشینه کا مان، که ئەو دهقه ئیسرا ئیلیانیه یان له کتیبه کانیاندا هی نا وه، ماندوو بوون و بریکی زۆریان لێ وه رگرتوو ه ده یان لاپه ره یان پێ ره ش کردۆته وه، که بۆ نموونه هه ر (طبری) پتر له هه شتا (۸۰) لاپه ره ی پێ ره ش کردۆته وه. دیاره خۆینه رانی خۆیشان پێ ماندوو کردوو ه کا تیک ئەو دهقه

(۱) بۆ نموونه: ده رباره ی ئەم دهقه ئیسرا ئیلیانیه بر وانه: (ته فسیری طبری- ۵: ۲۹۱- ۳۷۸)، ههروه ها (الدار المنثور- سیوطی: ۱: ۷۴۹- ۷۶۴) و (عرائس المجالس- ی ثعلبی: ۲۳۲- ۲۴۴).

ئیسرائیلیانەیان بۆ خستوونەتە پروو، کاتەکانیان پێ بەفەرپۆداون و بەرەبەستیان لەبەردەم وردبوونەویان لە ئایەتەکانی چیرۆکەکەو سەرنج دانیان لە دەلالەت و پەندو وانەکانیاندا داناو. ئێمەش تەنھا بۆ وریاکردنەوێ خۆینەرانی بەکورتی ئاماژەمان بۆ ئەو دەقە ئیسرائیلیانە کردو، رازیش نابین هیچ کەسێک لە ئێمەو، یان لە کەسانی تری غەیری ئێمەو (بیانگیرێتەو مەگەر لە هەندیک کات و جیگەدا تەنھا بۆ وریاکردنەو ئاگادارکردنی خەلکی لییان بۆیان باس بکات. دەرنا ئەگەر وایان بۆ باس کات کە خۆی بەو دەقانه رازیبو پشستی پێ بەستون، یان وایان بگێرێتەو، کە خۆی لە ناراستییەکانی بێدەنگ بکات و هیچ تیشک و بیروپرایەکی خۆی لەسەر نەبێت، ئەو ئێمە وای دەبینن، کە سەرپێچی لە مەنەجی راست کردووە، بەو هۆیەشەو خۆی دەخاتە بەر لێپرسینەو بەرپر سياریتی لەبەردەم خوادا.

### ( لە پروو شارراوەکانی قورئان لە چیرۆکەکاندا )

پروو شارراوەکانی قورئان ئەو زانیاریانە، کە قورئان لە چیرۆکەکاندا پروونی نەکردوونەو، کە پەيوەستن بەسەردەمی چیرۆکەکان، یان بەشوینەکان، یان کەسەکانی، یاخود بەرووداوەکانییەو. جا ئەگەر قورئان شارەدبنییەو، فەرموودە (حەدێث)یش شارەدبنییەو و باسیان لێو نەکردبن، ئیتر ئێمە ناتوانین پروونیان بکەینەو، یان دیارییان بکەین، یان بیانزانین، هەروەها لەو جۆرە باسانەدا و تەو هیچ مەزۆفیکیش پەسەند ناکرێت، کە دەربارەو پروون کردنەوێ زانیاریە شارراوەکانی بێت هەتا ئەوکاتەو بەلگەو پۆشن، کە لێیەو وەرگرتوو دەخاتە پروو، لەو کاتەدا لە بەلگەکانی دەکوڵینەو، ئەگەر بەلگەکان ئایەتێکی مانا دیار، یان فەرموودەوێکی راست (صحیح) بوو ئەوا وەریدەگرین، دەرنا ئەو و تەوێ پەت دەکرێتەو، پروونکردنەوێ کەشی پەسەند ناکەین.

له چیرۆکی (طالوت)یشدا چهندین ڕوی نهزانراوی تیدا دهبینن، وهك:-

١- ئهو سهردهمهی، که چیرۆکهکهی تیادا ڕووداوه، هه موو ئه وهی لیوهی وه رگیریت ئه وهیه، که ئه مه به سه ر گه لی (بنو ئیسرائیل) دا له دوا ی (موسا) هاتوه، واته دوا ی نیشته جی بوونیان له فله ستین. به لām دیاریکردنی سāl و به روار، یان ئهو ماوه و حالته ی که (بنو ئیسرائیل) ی تیادا بوون، کاریکی نه شیاه.

٢- ناوی ئهو پیغه مبه ره ی، که داوایان لی کردوه، پادشایه کیان بۆ بنیریت، له وانه یه (شه معوون)، یان (شه مؤیل)، یان (سه مؤیل) بیّت، یان له وانه یه ناویکی تری هه بوویّت و که سیکی دی بوویّت. ئیّمه ش که س ناخه ی نه پāl پیغه مبه ران ته نها به پیی ده قیکی ڕۆشن نه بیّت، بۆ ئه وهی نه بادا پیغه مبه ر نه بیّت و تاكو باوه ڕ به پیغه مبه ریتی که سیکی غه یری پیغه مبه ره که نه هیّنن، ئه مه ش هه رگیز ناشیّت.

٣- ئهو هۆکاره ی پāl ی پتوه ناوون بۆ ئهو داواکاریه ی له پیغه مبه ره که یان کردوه.

٤- ڕه چه له کی (طالوت) و سه ره تای کاروباره که ی و، زانیاری له سه ر ژیا نی له پیش بوونیدا به پادشایان.

٥- شیکار و زانیاری ته واه له سه ر به هره مه ندی زیاد له هه موو که سیکی له باره ی زانست و جهسته و له شو لاره وه.

٦- زانیاری و شیکار له سه ر بوون به پادشای (طالوت) بۆیان.

٧- سندووقه که و به سه ره اته که ی و میژووه که ی و تایه پیوراوه کانی، هه روه ها زانیاری له سه ر ئهو دلّارامی و پاشماوه یه ی تیای دابوون، واته ئهو شته به جیمّاوانه ی که هه ردوو بنه مالّهی —موسا— و —هارون— له دوا یان به جیمّا بوون.

٨- چۆن فریشته کان ئهو سندووقه یان بۆ هیّنناوون و زانیاریه کانی گه یشتنه وه و هاتنه وه ی سندووقه که بۆ لایان.

٩- ژماره‌ی رۆڵه‌کانی (به‌نو ئیسرائیل) کاتیك (طالوت) بردوونی بۆ جه‌نگ و کوشتاری دوژمنان.

١٠- ناوی ئەو رووباره‌ی، که (طالوت) فه‌رمانی پێ کردن ناوی لێ نه‌خۆنه‌وه، که ئاخۆ رووباری (ئه‌رده‌ن) ه‌ که‌وا ئه‌م‌پ‌رۆ (ئه‌رده‌ن) و (فه‌له‌ستین) له‌یه‌ک جوئ ده‌کاته‌وه، یان رووباریکی تره، که باکووری فه‌له‌ستین له‌ باشووره‌که‌ی جوئ ده‌کاته‌وه؟!

١١- ژماره‌ی ئەوانه‌ی سه‌رپنجیان کردو له‌ رووباره‌که‌ تیر ناویان خوارده‌وه.

١٢- (جالوت) کێیه‌و، هێزو روخسارو شیوه‌و بارستایی چۆن بووه‌؟!

١٣- زانیاری ته‌واو له‌سه‌ر دوژمنانی —به‌نو ئیسرائیل) و ژماره‌ی ئەو دوژمنانه‌و چی‌که‌و نیشتمانیان.

١٤- شوێن و مه‌یدانی جه‌نگه‌ یه‌کلایه‌که‌ره‌وه‌که‌ی نیوان (طالوت) و (جالوت).

١٥- چهند زانیاریه‌کی پێویست له‌مه‌ر سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنی (داود) و زه‌مانی مندالییه‌که‌ی و ره‌چه‌له‌کی.

١٦- درێژه‌ی باسه‌کان له‌سه‌ر جه‌نگی نیوان هه‌ردوو سوپاکه‌.

١٧- چۆنیه‌تی کوشتنی (جالوت) به‌ده‌ستی (داود).

١٨- (داود) دوا‌ی کوشتنی (جالوت) چیی به‌سه‌ره‌اتوه‌وه، چۆن له‌گه‌ڵ (طالوت) داو، به‌چ شیوازیك له‌گه‌ڵیدا ماوه‌ته‌وه‌؟!

١٩- کۆتایی هاتنی (طالوت) و چۆنیه‌تی نه‌مانی..

٢٠- چۆن ده‌سه‌لاتی پادشای له‌(طالوت) ه‌وه به‌(داود) سپێراوه‌؟!

ئه‌م بیست (٢٠) خاڵه‌ دیارترینی ئەو ڕوه‌ شارراوه‌ و نه‌زانراوه‌ی نیو قورئانه‌که‌ ئاماژه‌ی پێ نه‌داون. ئیدی سه‌یر له‌وه‌دایه‌ هه‌ندیک ڕاڤه‌کار (مفسر) و میثروونوس و نووسه‌رو فه‌رمووده‌ناس به‌و ڕاده‌ باسکردنه‌ی قورئان و فه‌رمووده‌وه‌ نه‌هه‌ستاون و

چوونه ته سه ر دهقه کانی ناوبراو به (ئیسرائیلیات) و لهو دهقانه دا به دوای زانینی ئهو  
رووه شارراوانه ی قورئاندا گهراون و درێژه یان به رووداوه کانی ئهم چیرۆکه داوه، بئ  
ئهو هیچ زانست و زانیاری و سوود و په ندی کمان پی بگه یه نن.

## "ئهم چیرۆکه پره له وانهو په ند"

نازانین بۆچی هه ندیک له موسلمانان په نا ده به نه بهر ده قه ئیسرا ئیلیه کانو زانیاری و درێژه ی رووداو ده کانو ده رخستنی رووه شار راوه کانی چیرۆکه که یان لیوه ده هیئنو، چاوپۆشی ده که ن له وهستان به شیوازی باسکردنه که ی قورئانه وه هه ندیک له و وانه و ئاماژه و په نده جوانانه ی لی ده رناهیئن، که تییدا یه ؟

به راستی چیرۆکه که پره له ده رس و رینمایی و عیبه رت و ئامۆژگاری و، مرۆقی موسلمانیش فهرمانی پی کراوه، که له ئاستیاندا راوه ستیئت و لییان وردیته وه و په ی به هه ندیکیان ببات، که چه ندين وانه ی بۆ بانگه وازکاران ده رباره ی (چۆنیه تی مامه له و سه ودا له گه ل خه لکی) دا تییدا یه .

چه ندين وانه شی بۆ ئه و مرۆقه چاکه خوازو راستکه ره وانه ی تییدا یه، که ده یانه ویت ئه و بارودۆخه ناله ربه ی ژیا نی نه ته وه بگۆرن.. چه ندين وانه ی بۆ ئه و موجهیدو گیان به ختکارانه ش تییدا یه، که له هه ولۆ کۆشش دان بۆ گۆرینی سه رشۆری به سه ربه رزی و، به زین به سه رکه و تن.. چه نده ها وانه شی بۆ ئه و که سانه تییدا یه، که پشت به جه ماوه ر ده به ستو باوه ر به حه ماسه ت و هه لچوونی کاتی و ساته وه ختیان ده که ن، که ده یانه ویت له سه ر ئه و بناغه یه نه خشه و پلان و به رنامه کانیان دا ریژن و، که چی له کاتی پیویست و مهیدانی عه مه لیدا جه ماوه ر پشتیان لی هه لده که ن و لییان ده ته کنه وه.. هه روه ها چه ندين وانه ی له سه ر چۆنیه تی په روه رده کردنی تا ک و کۆمه ل تییدا یه و، چه ندين وانه شی له سه ر ریک کردن و سووربوون و تاقیکردنه وه تییدا یه، پاشان چه ندين وانه ی له سه ر جیهاد و جه نگو و کوشتارو شیوازی جه نگین تییدا یه، که چۆن مرۆقی باوه ردا ری جه نگاوه ر هه ر روو له خوا ده کات و داوی کۆمه ک و سه رکه و تنی لی ده کات و، که به هیچ شیوه یه ک له هیزی دوژمنان نا ترسیئت و نا تۆقیئت.. ئه مه جگه له وه ی چه ندين وانه شی له



بنه ماکانی هه لێباردنی حاکم و لێپرسراوان و مه رجه کانی حاکمی گونجاوه وه تێدایه .  
 بهم رهنگه ده بینین هه موو که سیکی بانگه واز کارو، چاکه خوازو، حاکم،  
 فه رمانده و، موجهیدو لێپرسراو، سوودی لی وه رده گرن، هه مدیسان چیرۆکه که  
 چه ندین ئامازه و رێنمایی له بابته ئیمان و بیروباوه رو، بانگه وازو جیهادو،  
 چاکسازی و گۆرانکاریو، په روه رده و ئاراسته کردنو، سیاسهت و ئیداره ی ولآتو،  
 حاکم و ده سه لاتداریتیه وه له خو گرتوه .. هه ر بهم رهنگه ش ده بینین چه ند گه مژه و  
 ساویلکه بوون نه وانه ی سنووری ئه م گه نجینه و کانگیانه ی وانه و رێنماییه کانی نیو  
 قورئانیان تێپه راندوه ووه چوونه ته نیو گێژاوی ری لی و نکه ری ده قه ئیسراییلیه کانو  
 شته پووچه ل و بی نیوه رۆک و ئه فسانه کانی جووله که کانه وه .

خو ئه گه ر بو که سانی زه مانێ دێرین شیاو بوویت، که بچه سه ر ده قه  
 ئیسراییلیه کان (هه رچه نده هه ر شیاو نییه) ئه وه بێگومان له ماوه یه کی سته م و  
 بی یاکیی فیکری و زانستی دابوه که تێدا ژیاون، به لام بو ئیمه شیاو نیه له م  
 سه رده مه دا چاو له و کرداره یان بپۆشین، چونکه ئیمه ئه رکی چاکسایێ و بانگه وازو  
 گۆرانکاریمان پێ سپێراوه و به رپرسیاریتیه گه وه رکه گمان له ئه ستو دایه، تا کو  
 واقعی نه ته وه ی ئیسلام له و بنا ره نزمه ی تی ی که وتوه بگۆرین به و لوتکه ی  
 سه ره رزی و ده سه لاتداریتیه ی، که خودا بو ی خواستوه . ئیدی هیچ کاتی کمان  
 به ده سته وه نییه بو سه رکردنه سه ر ئه و شته پووچه ل و گه نده له ئیسراییلیانه و،  
 ته مه نو وه خت و لاپه ره کا گمان و می شک و هزه رکه انی شمان گه لی ک به نرختن له وه ی  
 به فیرۆیان بده یین له و مه سه لانه دا، که هیچ به رژه وه ندییه کی تێدا نیه بو مان،  
 خوداش لی مان ده پرسیتته وه له سه ریان و له سه ر ئه و مه سه له و مه به ستانه ش، که  
 کارمان تێدا کردوون.

له لایه کی تره وه بێگومان چه ندین راهه کار (مفسر) و زانای راستگۆی ته فسیر  
 هه ن و که خودا رێنمایی بو راستیی به رنامه و، وردینی و، شیوازی باشی

دهرهاویشتن، کردوونو، توانیویانه باز بهسه دهقه ئیسراییلییهکاندا بدهنو لهرووه شارراوهکانی قورئانیشهوه سوودو کهلکی باش بهخوێنهراو بگهیهنن. لهپیشهوهی ههموو ئهو زانا بهپێزانهی تهفسیریش، ههردوو پێشهوا (محمد رشید رضا) له تهفسیری (المنار)و، (سید قطب) له تهفسیری (في ظلال القرآن)دا..

ئیمهش لهڕێی ئاشنابوونمان بهشیوازی ههردوو زانای تهفسیرنوس، بۆمان دهکهوتوووه که ههردووکیان له ریزی پێشهوهی تهفسیرنوسان دانو، بهراستی خودا زانستو دانایی و شارهزایییهکی زۆری پێ بهخشیون، ههردوو پێشهواش بهو هۆیهوه قوولترین سهرنج، تیژترین روانینو، راستترین مهنههجو، وردترین دهرهاویشتنو، راستگوترین شیوهزارو، دروستترین شیوازیان، ههبووه.

بهراستی ههردوو تهفسیرهکهشیان (المنار) و (في ضلال) گهنجینهیهکی سیخناخ لهوانهوپهندو ئاماژهو پێنماییو زانیاری بهسوودیان لهپاشهکردنی قورئان و زانستهکانی قورئانی تێدايه. خودا له ههردوو زاناو پێشهوا پایهبهرزهو- لهسههههم زانایانی تری تهفسیری قورئانیش رازی بێتو، کۆشش و جیهادیان لی پهسندکاتو، پاداشتی فرهو نهپراوهی ههمیشهییان پێ بهخشییت.

## "له گه'ن مامۆستای پێشهوا (سید قطب)

### له باسکردنی چیرۆکه کهدا"

لێردها پوختهیهك لهو باسهی (سید قطب) دێینهوه، که ده‌رباره‌ی دیاریکردنی وانهو رێنماییه‌کانی چیرۆکه‌که نووسیونی و خستوونییه‌ روو، ئه‌و له پێناسه‌ی ئه‌و ده‌رسه‌ی ئایه‌ته‌کانی ئه‌م چیرۆکه‌ی له‌خۆگرتوه‌، گوتویه‌تی:-

"ئێمه‌ کاتی‌ک نر‌خ و به‌های ئه‌م ده‌رسه‌و ئه‌و ئه‌زمونانه‌ی کۆمه‌لانی پێشوو و گه‌لانی رابردوو (که‌ ئه‌م ده‌رسه‌ له‌خۆی گرتوون) ده‌زانین که‌وا له‌ناخی ده‌روونه‌کانماندا ئه‌م راستییانه‌ سازو ئاماده‌که‌ین، که‌ بێگومان قورئان کتیی‌ی زیندوو‌ی ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه‌و پێش‌په‌ری ئامۆژگاری‌کاریه‌تی، و ئه‌و قوتابخانه‌یه‌شیه‌تی که‌ وانه‌کانی ژیا‌نی لێ‌وه‌گرتوه‌، بێگومان خودای پا‌ک و بێ‌ خه‌شیش یه‌ که‌مین کۆمه‌لی موس‌لمان‌ی پێ‌په‌روه‌رده‌ کردوه‌، ئه‌و کۆمه‌له‌ی که‌ خودا وای بۆ نووسی‌بوو مه‌نه‌ه‌جه‌ خوداییه‌که‌ی خۆی له‌سه‌ر زه‌وی تیا بچه‌سپێنن و ئه‌و پۆله‌ گه‌وره‌یه‌ی به‌خه‌لات بۆ کردن به‌ به‌رۆکدا، دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌م قورئانه‌ سازو ئاماده‌ی کرد‌بوون. هه‌روه‌ها خودای به‌رزو بالا‌ده‌ست خواستی وابوو، که‌ ئه‌م قورئانه‌ دوا‌ی کۆچی دوا‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بێ‌ته‌ پێش‌په‌ری زیندوو و بمێنێت بۆ سه‌رکر‌دایه‌تی‌کردنی نه‌وه‌کانی ئه‌م نه‌ته‌وه‌یه‌و بۆ په‌روه‌رده‌کردنیان و ئاماده‌کردنیان بۆ گێرانی ئه‌و پۆلی سه‌رکر‌دایه‌تییه‌ دروسته‌ی، که‌ خودا خۆی به‌لێنی له‌سه‌ر پێ‌ دا‌ون، ئه‌گه‌ر ئه‌وان به‌و رێنماییانه‌ رێ‌ی ر‌است بگرنه‌به‌رو پا‌به‌ندی په‌یمان‌ه‌که‌ی بن‌و، هه‌موو شی‌وا‌زو ده‌ستوو‌رو مه‌نه‌ه‌جی‌کی ژیا‌نیشیان له‌م قورئانه‌وه‌ به‌ده‌ست بێ‌نن، و، خۆیان پێ‌ به‌هێ‌زو بالا‌ده‌ست بکه‌ن، به‌سه‌ر هه‌موو به‌رنامه‌ ده‌سکر‌ده‌ زه‌مینیه‌کاندا، که‌ به‌پا‌له‌تی خۆیان هه‌ر هه‌موویان به‌رنامه‌ی جاهیلی و نه‌فامیین.

دیاره ئەم قورئانهش تهنها گوتاریك نییه هەر بخوینریتتهوه، بهلكو دهستووریکی شامیل و ههمه لایه نهیه، دهستووریکه بۆ پهره ورده کردن، وهك چۆن دهستووریکه بۆ ژيانی کردهیی (عملی) له وه شه وه (له و ئاقاره ی پهره ورده کاری و شمولیه تی دهستووریه وه) ئەزمونه کانی مرۆقاییه تی و به سه رهاتی مرۆقه دیرینه کان به شیوازیکی نیگابه خش دهخاته بهر دیدی ئەو کۆمه له موسلمانیه ی، که پهره ورده و گه شه ی پێ دهکات. به شیوه یه کی تاییه تیش ئەم قورئانه ته جره به و ئەزمونه کانی بانگه وازی ئیماندارانه ی سه رزه ویی له خو گرتوه، هەر له ئەزمونی (ئاده م) وه، -سلاوی خودای لی بیّت- (تا چهند ئەزمونیکی دیاری چهند گه لیکێ رابردوو)، که خودا له قورئاندا کردویه به تویشویهك بۆ نه ته وه ی موسلمانان به هه مو نه وه و رۆ له کانییه وه، ئەزمونی سه باره ت به دهروون، سه باره ت به واقعی ژیانیش پیشکهش کردوون، تاكو نه ته وه موسلمانه که له سه ر بهرچاو رۆشنیهك ریگاکه ی خۆی گه شه بکات و له و تویشوه هه ره گه وه یه و له و سامانه هه لگیراوه هه مه ره نگهش به هره مند بیت و به شی ته وای خوییما لی دهسته بهر بکات، هه ر له م کانگایه شه وه چیرۆکه کانی قورئان به و راده زۆریه و به و هه مه ره نگه ی هه مه چه شنییه و، به و رێنماییه نیگابه خشیانه وه هاتوون.

چیرۆکه کانی گه لی نه وه ی ئیسرا ئیل، که به (بنو اسرائیل) ناوبراون، زۆترین چیرۆکه کانی نیو قورئانی پیرۆزن، له بهر چهند هۆیهك، که هه ندیکیانمان له به شی یه که می (في ظلال) دا باس کردووه، هه ندیکێ تریشیان له کاتی چوونه سه ر باسی پرو داو و به سه رهاته کانی (بنو اسرائیل) دا پروون ده که یه وه، هه ندیکێ دیکه شان له م به شه داو له چهند بۆ نه یه کیاندا باس کرد (به تاییه تیش له سه ره تایدا).

لێره شدا هۆیه کی دی له سه ر زۆری چیرۆکی (بنو اسرائیل) له قورئاندا دیاری ده که ی، که به راپه کی راست و یه کلاکراوه ی داده نیین، نه وه یه: (بیگومان خودای گه وه زانیویه تی، که چهند نه وه یه کی ئەم نه ته وه یه به هه ندیک دهروو زه مانی وهك

ئهوانه ی (بنو اسرائیل) دا تێده په پرنو، چه ند هه لۆیستیکی هاوشیوه ی وه که هه لۆیسته کانی (بنو اسرائیل) یان به رامبه ر ئاین و بیروبا وه ره که یان ده نوین، بۆیه نامرازه هه لخلیسکینه ره کانی سه ر رینگاکه یانی پیشان داو، که له میژووی (بنو اسرائیل) دا وینه یان گیراوه، تا کو بیته په ندو عیبه رت بۆیان و، تا کو وینه کانیشیان له و ناوینه هه لگیراوه ی دهستی خودای پاک و بیگه رداا بیسن به ر له وه ی بکه ونه به ر نامرازه هه لخلیسکینه ره کان و دووریان خه نه وه بۆ نیو چالۆ که ندو لیژاییه کانی ته ملاو لای رینگا راسته که، یان به ر له وه ی به درێژی رینگاکه هه ر سه رگه رمی پرته و بۆله و به دکرداریی بن.

بیگومان پیویسته ته م قورئانه بخوینرێته وه و به هۆشیارییه وه نه وه کانی نه ته وه ی موسلمانان وه ریگرنو، پیویسته وه هاش لی و وردبنه وه، که ته مه چه ند فه رمانیکی گه رم و زیندوون و ته مپۆ ها توونه ته خواره وه تا کو کیشه کانی ته مپۆی پی چاره سه ر بکړینو، تا کو رینگای ئاینده روونا که نه وه، نه که هه ر ته وه ند ه بیت گوايه هه ر فه رمایشتیکی جوانه بۆ خویندنه وه، یان گوايه توُماری حه قیقه تیکی رابردو وه و هه رگیز ناگه رپته وه.

ئیمه هه رگیز سوود له قورئان وه رناگرین هه تا به و چه شنه نه بخوینینه وه که واهه ندین رینمای و فه رمانی ژیا نی واقیعیمانی تیدا یه و بۆ ته مپۆ و بۆ سه به ینی و هه موو کاتیکی ئاینده مانه، وه که چۆن یه که م کۆمه لی موسلمان وه ریده گرت و رینمای تاز وه هه نوو که یی له کاروباری ژیا نی واقیعیدا لی ده ست ده که وت.

جا کاتی که به م بیدارییه وه قورئان ده خوینینه وه، ته وه ی پیویستمانه ده یینین و، چه ندین شتی سه رسوورپهینه رو گرنگی وایشی تیدا به دی ده که یین، که به هه زری بی ناگادا نایه .. ده یینین، که وشه کانی و ده سه واژه کانی و فه رمانه کانی هه ر تاز وه زیندوون و، ده بزوین و له جم و جوول دان و ناماژه بۆ مه شخه لی رینگه ده که نو، پیمان ده لێن: (ته وه بکه ن، ته وه مه که ن).. هه روه ها پیمان ده لێن: (ته وه دوژمه بۆ ئیوه،

ئهوهش دۆسته)، پێشمان ده‌لێن: (ئاوا، خۆتان وریاو بیدار کهن لهو مه‌سه‌له‌یه، ئاواش که‌ره‌سه‌و ئامرازی بۆ سازو ئاماده‌که‌ن)، پاشان پیمان ده‌لێن: (ئه‌مه‌ گوتاریکی درێژو شیکراوه‌و وردو گرنگه‌و ده‌رباره‌ی هه‌موو کاروباریکی ژيانه‌)..

ئیدی به‌م جۆره له قورئاندا خۆشی و ژیان به‌دی ده‌که‌ین و په‌ی به مانای ئه‌و فهرمایشته‌ی خوداش ده‌به‌ین، که فهرموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ...﴾ (٢٤) الأنفال، واته: (ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هێناوه، به‌گوێڕایه‌لی و پابه‌ندییه‌وه به‌ده‌م بانگه‌وازی خوداو پێغه‌مبه‌ره‌وه بچن کاتی‌ک هانتان ده‌دات بۆ به‌رنامه‌و رێبازی‌ک، که ژیانیکه‌ ئه‌به‌دی و سه‌رمه‌دیی بۆ ئێ‌وه پاشه‌که‌وت ده‌کات). که‌وابوو ئه‌م قورئانه بانگه‌وازی‌که بۆ ژیان، بۆ ژیانیکه‌ هه‌میشه‌یی نوێ کراوه، نه‌ک بۆ ژیانیکه‌ می‌ژوویی سنووردار، که له لاپه‌ره‌یه‌کی زه‌ردو تو‌زایی رابردوو له لاپه‌ره‌کانی می‌ژوودا باس بکری‌ت<sup>(١)</sup>. هه‌روه‌ها (سید قطب) -خودا لێی خۆش بی‌ت- له وته‌یه‌کی تریداو له کاتی باسکردنی ئه‌م چیرۆکه‌دا ئاماژه‌ی بۆ گرنگترین وانیه‌ی لی‌وه‌رگیرای کردووه‌و، گوتویه‌تی:

(په‌ندی گشتی و هه‌مه‌گیر، که له هه‌موو پروداوه‌کانی ئه‌و چیرۆکه‌دا ده‌رده‌که‌وی‌ت، ئه‌وه‌یه که ئه‌و راپه‌رینه (راپه‌رینی عه‌قیده‌و بیروباوه‌ره) سه‌ره‌پای هه‌موو ئه‌و که‌م و کووری و لاوازییه‌ی گه‌له‌که‌ش، که چیرۆکه‌که له‌به‌رده‌م ئه‌زمونی واقیعه‌دا ده‌ریخستوون، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که گه‌له‌که‌ش پۆل له‌دوای پۆل له قوناغه‌کانی پێگه‌که‌دا له‌و عه‌قیده‌یه‌ش دا‌براون. سه‌ره‌پای هه‌موو ئه‌مانه‌ش که‌چی خۆ‌راگری ئه‌و چهند که‌سه که‌مه ئیمانداره‌ش له‌سه‌ر حه‌قیقه‌ته‌که، چه‌ندین نه‌نجامی گه‌وره‌ی بۆ (بنو اسرائیل) به‌دیی هێناوه، وه‌ک ئه‌وه‌ی که سه‌رکه‌وتن و

(١) سید قطب، في ظلال القرآن، به‌رگی یه‌که‌م، لاپه‌ره (٢٦٠-٢٦١).

سەربەرزى و دەسەلاتدارىتىى سەر خاك و نىشتىمانيان لەدواى بەزىنى ناخۆش و، سەرشۆپى ئابرووبەرو، ئاوارەبوونى درىژخايەن و، سەرشۆپى ژىر پىى دوژمنانى خۆسەپىنە.

هەر لەپىى تەجرەبە و ئەزمونىكارىشەو چەند پەندو وانەيەكى تى تايبەتى لەم چېرۆكەدا دەرکەوتون، کە هەموويان بەهەي تەواويان بۆ کۆمەلى موسلمانان لە هەموو کات و ساتىکدا هەيە: وەك:-

۱- بىگومان حەماسەت و هەلچوونى بەکۆمەل لەوانەيە سەرکرده کان فريو بدات، ئەگەر بەشيوە پۋالەتییەكەى وەرى بگرن، بەلکو دەبىت بىخەنە تەرازوى تەجرەبەكارىيەو پىش ئەوى جەنگىكى يەكلاکەرەوى پى هەلگىرسىن.

چونکە کاتىک کەسانى ناسراو و پياوماقوولى (بەنو ئىسرائىل) و خاوەن بىروراکانيان چوونە لای پىتەمبەرەكەيان و داواى هەلبژاردنى پادشايەكيان لى دەکرد، تا سەرکرده تىيان بکات، بۆ جەنگىک لەدژى دوژمنانيان، لەوکاتەدا پىتەمبەرەكەيان ويستى دلىا بىت لە راستى خواستى سووربوونيان لەسەر جەنگ و کوشتار، بۆيە لى پىرسى: ﴿...هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا...﴾ (البقرة ۱۹۶) (ئەى ئەگەر نزيك بوون لەوى خودا بەم زوانە جەنگ و کوشتارى بۆ بپياردان و ئىوەش نەجەنگن و ئامادەى ئەو جەنگ و هەلچوونەى ئىستاتان نەبوون)؟ ئەوان لە وەلامى ئەم پىرسيارەدا ناپەزايان بەرامبەر بۆچوونەكەى دەربرى و هەلچوون و حەماسەتيان گەيشتە لوتکە، بەلام ئەم هەلچوونە زيادەرەويە هينەدى نەخاياند، کە بلىسەى دامرکايەو لە چەند قۇناغىكى پىگاگەدا وردە وردە کەوتە خوارەو.

هەرچەندە (بنو اسراىل) مۆرکىكى تايبەتيان لە شکاندى پەيمان و پاشگەزبونەو لە بەلین و، جيابونەو لە نيەى پىدا هەيە، بەلام هەر چۆنىک

بیټ ئهم دیاردهیه، دیاردهیه کی به شه ریبه و له هه موو ئه و دهسته و کۆمه لانه دا هیه، که په روه رده ی باوه ردارانه یان نه گه شتۆته ئاستیکی به رزی راهینان. له وانه یه ئه مه تووشی سه رکردایه تی کۆمه لئیکی موسلمان له هه نه وه یه کدا بیټ، بۆیه باش وایه له و حالته دا سود له ئه زموونی (بنو اسرائیل) وه گریت.

۲- بیگومان هه لسه نگاندن ی هه لچوونی ږوکه شی و خرۆشانی گرگرتوانه له دهروونی کۆمه له و تاقمه کاند، پیوسته تنه ها له کاتی یه کهم تووش بوون و گرفتاری واقیعی دا نه بیټ، چونکه :-

(أ) زۆر کهس له گه لی (بنو اسرائیل) هه ر له یه کهم ساتی جهنگ له سه ر بریاردانیان، ږوویان له جهنگ وه رچه رخان، هه رچه نده له سه ر خواستی خۆیان جهنگیان بۆ بریاردراوه، تنه ها ژماره یه کی که میان دوا ی ئه و بریاره له گه ل پیغه مبه ره که یاندا ماونه ته وه، ئه وانیش ئه و سه ربازانه بوون، که له گه ل (طالوت) دا بۆ جهنگ ده رچوون.

(ب) له گه ل ئه وه شدا زۆربه ی ئه و سه ربازانه ش له قۆناغی یه کهمدا له تاقیکردنه ی ئا و خواردنه وه که دا ده رنه چوون و که وتن، که یه کهم تاقیکردنه وه ی ږینگه یان بووه، له ئا وه که یان خواردۆته وه، تنه ها ژماره یه کی که میان له و تاقیکردنه وه یه دا ده رچوون.

(ج) ئهم ژماره که مه ش، تا کۆتایی جهنگه که خۆږاگر نه بوون، ئه وانیش له به رده م ترسی راسته قینه و له به رده م زۆری ژماره ی دۆژمن و هیزی گه وره یاندا وره یان ورده ورده ږوخوا وه دله کانیان له رزیوه.

(د) له ئاست ئه و لاوازی و سه رکزیبه دا، تنه ها که مینه یه کی که م وه لېژارده، پابه ندی فه رمانی خودا بوون و، متمان ی به هیزیان به به لئینی هه بووه، هه ر ئه و که مینه یه ش باری جهنگه که ی یه کلاییکردۆته وه و سه رکه وتنی به ده ست هیئا وه و شایسته ی سه ربه رزی و ده سه لاتداریتی بووه.



بینگومان (بنو اسرائیل) سێ جار پالێوراوان و پوخت کراونه تهوه، پوختهی پوختهی پوخته کهشیان نهو که سانه بوون، که برۆایان به خودا له جیهادا زیاد کردووهو، خوداش به لێینی خۆی بۆ به دیهینان و سهرکهوتنی پێ به خشیون.

۳- له دوو توێ تاییه ته ندیه کانی ئهم نه زمونه شه وه په ندو وانه ی سهر کردایه تی چاک و به سه لیه و ئیماندار هه لگیا وه، هه موویشی له سهر کردایه تی کردنه که ی (طالوت) دا به رۆشنی دیاره و، ئهم راستییانه شی لێوه ده رده که ویت:-  
(أ) شاره زایی (طالوت) له ده روونه کانی خه لکی.

(ب) فریونه خواردنی به هه لچوونی پوا له تی و پرو که شی.

(ج) رانه وه ستان به تاقیکردنه وه ی یه که مه وه و چاوه رێ کردنی هه لسه نگاندنی زیاتریان.

(د) هه ولدانی بۆ تاقیکردنه وه ی راده ی گوێپرايه لێ و خواستی پابه ندیی له ده روونی سه ربازانیدا پیش ده ستپیکردنی جه نگه که.

(هه) جیا کردنه وه ی که سانی بێ هیژو، به جی هیشتنیان له دوا ی خۆی.

(و) پاشان (که ئه مه گرن گترینیان) مل نه دان و کۆلنه دانی، ئه وه بوو ژماره ی سه ربازانی جار له دوا ی جار له تاقیکردنه وه کاندا کهم ده بوونه وه، له دوایدا ته نها نه و که مینه که مه با وه ردارو هه لبژار ده یه ی له گه ل دامایه وه، ئیدی (طالوت) به و چند که سه که مه وه جه نگه که ی گێرا.

۴- دوا په ند، که له سه ر چاره نووسی جه نگه که خۆی هه شاردا وه، ئه وه یه بینگومان نه و دلّه ی، که به خودا وه په یوه سه ته دیدو بۆ چوون و پێوانه کانی ده گۆررین، چونکه (واقیعه بچووک و سنوورداره که ی) به چاوێک ده بینیت، که له پشت خۆیه وه بۆ (واقیعیکی گه وره و درێژکراو و گه یه نراوی بێ کۆتایی) درێژ ده بیته وه، هه روه ها بۆ بنچینه ی گشت مه سه له و کاروباره کانیش هه ر له دوا ی

واقیعه بچووکه سنوورداره کهوه درێژ بۆتهوه. چونکه ئەو کهمینه بچووکه باوه‌پداره‌ی، که دانی به‌خۆیدا گرت و جه‌نگه‌که‌ی گێپراو سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌ست هێنا، له کهمیی ژماره‌یانو، له زۆری ژماره‌ی دوژمنانیشیان وا ده‌بینران، که کهسانی ساده‌و ساکاری تر بینیبوو‌یان و گوتبو‌یان: ﴿لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ﴾ (نیمه ده‌ره‌قه‌تی (جالوت) و سه‌ربازه‌کانی نایه‌ین.. نیمه وزه‌و توانای ئەو پادشا زه‌به‌للاحه‌و ئەو هه‌موو سه‌ربازه‌ بێ شو‌ماره‌ی‌مان نیه‌؟)، به‌لام ئەو کهمینه باوه‌پداره هه‌مان حوکم و دیدبو‌چوونی کهسانی ساده‌و ترسنۆکیان به‌سه‌ر واقیعه‌که‌دا نه‌دا، به‌لکو حوکمیکی تریان به‌سه‌ردادا، ئەوه‌بوو گوتیان: ﴿كَمْ مِّنْ فِتْنَةٍ فَلَئِنَّ غَلَبَتْ فِئْتَهُ كَثِيرَةً يَّاذِنُ اللّٰهُ وَاللّٰهُ مَعَ الصَّٰدِقِیْنَ﴾ (ئای چه‌ند کۆمه‌لی که‌م و باوه‌پدار هه‌بوون، که چه‌ندین کۆمه‌لی زۆری بێ شو‌ماری بێ‌باوه‌پانیان به‌یارمه‌تی خودا به‌زاند، خوداش له‌گه‌ڵ باوه‌پدارانی به‌ئارام و خۆراگر دایه‌)!!

پاشان دوا‌ی ده‌ربڕینی ئەو راستییه، پ‌روی نزاو پارانه‌وه‌یان کردۆته‌ خودای په‌روه‌ر‌دگاریان و به‌م نزایه‌ داویان لی‌ کردوه، که سه‌ریان خات و جی‌گیرو خۆراگریان کات: ﴿قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَسْكِنْتَ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِیْنَ﴾ (البقرة ٢٥٠)

به‌م په‌نگه‌ش دیدو بۆچوون و ته‌رازووه‌کانی هه‌لسه‌نگاندنی کاروبارو مه‌سه‌له‌کان، له‌کاتی په‌یوه‌ست بوونی راسته‌قینه به‌خوداوه، ده‌گۆڕین بۆ ئەو تی‌گه‌یه‌شته‌ن راسته‌ی، که هه‌ر به‌ ئی‌مانه‌وه‌ به‌نده، له‌کاتی‌کیشدا ده‌گۆڕین، که ئی‌مانی راسته‌قینه له‌دل‌دا دروست ده‌بیت، هه‌روه‌ها به‌م په‌نگه‌ش ئەو راستییه ده‌سه‌لمیت، که سه‌وداو مامه‌له له‌گه‌ڵ به‌لێنی به‌دی هاتووی خودا، که له‌دل‌اندا دیاره، راسته‌گۆیانه تره له

سهوداو مامه له له گه له واقیعیکی بچووی دیاری بهرچاوان.

ئیمه له مه زیاتر ناتوانین ئه پهنده نیگابه خشانه ی تر ده رهاویشین، که ئه م چیرۆکه له خۆی گرتوون، چونکه (وهك ته جره بهش فیری کردوین) دهقه کانی قورئان به ههر دلیك هیئنده پهنده وانه ی سرووش به خش (ایحاءات) ده دات، که له تواناو باری دایه، که به گویره ی ئاتاجه دیارو ده رکه وتوه کانیه تی.

ئیدی له سامانی هه لگیراوو پاشه که وتکراوی ده مینیتته وه دلائی تری له سه ر ده کاته وه له هه موو جوړه هه لویست و واقیعیکی ده راده ی قیسمه ت و به شی خۆیان ده روازه ی ئه و سامانه یان بۆ والا ده کات<sup>(۱)</sup>.

**"له گه له ماموستای پیشه و ( محمد رشید رضا )**

**له لیکدانه وه ی چیرۆکه که ده"**

پامانی (سید قطب) له ئاست ئایه ته کانی ئه م چیرۆکه ده پامانیکی هه ره که ت خوازی بانگه وازکارانه بووه، چهن دین وانه ی له باره ی ئیمان و بانگه وازو هه ره که ت کاری پهره و ده و جیهاده وه لی ده رهاویشته وه .. به لام پامانی (محمد رشید رضا) له ئاست ئایه ته کانی ئه م چیرۆکه ده پامانیکی ریساخوازی کۆمه لایه تییه نه بووه و گرنگترین ریسا ی کۆمه لایه تییه ده باره ی ژیا نی گه لان و کۆمه لگا کان لی ده ره یئاوه .

ئیمه ش لیڤه ده به کورتی گرنگترین ئه و ریسیایه نی، که ده رییه یئاو، ده خه ینه

پوو.

(۱) سید قطب، فی ظلال القرآن ، بهرگی یه کهم، له لاپه ره کانی (۲۶۰-۲۶۳) به ده سه تکاری و کورتکردنه وه .

مامۆستا ناوبراو له تهفسیره کهیداو له باسیکیدا بهناویشانی (السنن الاجتماعية في القرآن والأمم والإستقلال) گوتویهتی:-

"من له نایه تهکانی ئەم چیرۆکهوه ئەو رێساو حوکمه کۆمه لایه تییا نه دیاری ده کهم، که ده کهونه بهر هزری خۆم و که به شیوهی جیاکراوه له چه ند خاڵیکدا شییان ده که مه وه، بۆ ئەوهی - ان شاء الله تعالی - موسلمانان هوشیار کاته وه له بهر بکریڻ و بپاریزیڻ و له بیر نه کریڻ.. رێساکانیش نه مانه ن:

رێسای یه کهم : ئەگەر ده ستردیژی کرایه سهر سه ره خۆیی نه ته وه کان و، دوژمنان زهبری کاریگه ریان لی وه شان دن و، مافه کانیان قووت دان، ئەوا هه ست و نه ستی ئەو نه ته وانه بۆ به ره په رچدان وهی سته م ده خرۆشی ت و، هه ول بۆ یه کێتییه ک ده دن، که پیشه وایه کی داد په ره ره نوینه رایه تی بکات، بۆیه به دوا ی ئەو جو ره پیشه وایه دا ده گه ریڻ و خوازیاری ده بن، وه ک چۆن (به نو ئیسرا ئیل) دوا ی ئەو زه به ری، که خه لکی فه له ستین پی ی گه یان دن و ده ره ده ریان کړن، داوا ی ئەو جو ره پیشه وایه یان ده کړد.

رێسای دووهم: بێگومان هه سترکردنی نه ته وه به پێویستی پاراستنی مافه کانی و پارێزگاری له سه ره به خۆیییه که ی، هه ستیکه زیاتر له لای پسپۆران و بیریارو خاوهن بیرو پا کان دروست ده بی ت، ئەم جو ره خه لکه ش بوون له نیو (به نو ئیسرا ئیل) دا، که هه ستیکی ئاوا یان له لا گه لاله ببوو و دوا ی راویژو ته گی ریان داوا یان له پیغه مبه ره که یان کړد، که پادشایه کیان بۆ سه رکردایه تی کړدن جه نگ بۆ بنی ریت ﴿الْم تَرٰ اِلٰی الْمَلٰٓئِکَةِ مِنْ بَنٰی اِسْرٰٓءِیْلَ...﴾ (البقرة ۲۸) له و رسته یه دا سه ره نجی وشه ی (ملا) بده، که مانای که سانی (پایه داری کۆمه لایه تی و دنیا دیته و پیاو ما قول و ته هلی بیرو را) ده گه یه نی ت.

رێسای سییه م: هه ر کاتی ک ئەو هه سترکردنه ش به پێویستی پاراستنی مافه کانی

نه ته وه، جهنگین له دژێ دوژمنان له لای کهسانی تایبهتمه ند گه لاله بیهت، نه وا هیندهش ناخایه نیته، که سهراپای خه لکی عه و امیش ده گریته وه، ته نانه ت کاتی که له قوناغی بیر کردنه وه هه ستر کردنی شه وه بۆ قوناغی کار کردن و ده رکه وتن ده رده چیت، نه وسا شکستی ئیدیدعا کاران ده رده که ویت، ته نها راستگویی راستگۆیان سوو دبه خش ده بیته.

ریسای چاره م: له وانه یه نه ته وه کان له هه لباردنی سه رۆکیاندا نا کۆک بن، نا کۆکیش هۆکاری په رته وازه بی و که رت بوونه، بۆیه هه ر ده بیته که سیکی یه کلا که ره وه ی نا کۆکی و چاره سازی کیشه که یان هه بیته، که نه ته وه که پی ی قایل بن، وه ک چۆن (بنو اسرائیل) دا وایان له پیغه مبه ره که یان کرد وه، که پادشایه کیان بۆ هه لبارتیت، نه و پیغه مبه ره ش یه کلا یه که ره وه ی نا کۆکیه که یان بو وه. یه کلا یه که ره وه ی موسلمانانیش نه غوومه نی (حل و عقد ه)، که کهسانی شیای شه رعناس و شاره زا پینکی ده هیتن.

ریسای پینجه م: بێگومان خه لکی کۆک نین له سه ر په ی ره و کردن، یان گو یراه ئیکردنی نه و فه رمانه ی، که به (عه قلی خۆیان) به پیچه وانه ی به رژه وه ندییه کۆمه لایه تییه کانی خۆیانی ده بینن.. هه ر له به ره نه مه ش (به نو ئیسرا ئیل) ها وراه پیغه مبه ره که یان نه بوون له دانانی (طالوت) دا به پادشایان، به لکو به پاساو ئیک به ره له ستی فه رمانه که یان کرد، که ته نها له گومانی به ره له ستکاراندا به پاساو داده نریت.. له سه یرو سه مه ره ی کارو هه لسه و که وته کانی خه لکیشدا نه وه یه هه رییه که له وان خۆی به راست ده زانیته له کاروباری سیاسه ت و یاسای کۆمه لایه تی نیو نه ته وه وه ده و له تاندا.

ریسای شه شه م: نه ته وه کان له قوناغی جاهیلیاندا وای بۆ ده چن گوایه شایسته ترین کهس بۆ پادشایی و پیشه وایه تی، کهسانی خاوه ن سامانی زۆره، وه ک له وته ی

به رهه لستکارانی کاری پادشاهی تیی (طالوت) دا هاتبوو، که گوتبوویان:

﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ...﴾ (البقرة ٢٤٧) ئهم بۆچوونهش له پێسا گشتیه کانی نه ته وه جاهيله کانه.

پێسای هه وتم: ئهو مهرجانهی بۆ هه لێاردنی پادشا، که به راست داده نرێن له وته کانی پێغه مبه ره که دا به دیی ده کرێن، که وه لایمی به رهه لستی گه له که ی له سه ر پادشاهی تیی (طالوت) پێی گوتن: ﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَنُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (البقرة ٢٤٧) ..

له م وه لامه دا چوار مهرج هه یه :-

(أ) تواناو ناماده باشیی سرووشتییانه ی له شو و لاری که سه که: ﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَنُ عَلَيْكُمْ﴾ ..

(ب) زۆریی ئهو زانسته ی هه یه تی و، که کاروباری پێی به پێوه ده بات: ﴿وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ﴾ ..

(ج) ئهو سیفه ته زۆرانه ی، که له جهسته یدا هه بووه ده رباره ی ته ندروستی و، کاملی و ته وایی هه موو هیزه هه مه جوړه کانی لاشه یه تی، به تایبه تیش ساغیی فیکرو هۆشیاری و، جهسته و .. هتد.

(د) به خشیانی خوداو کۆمه ک پێکردنی له و هۆکارانه ی تر دا، که خۆی

له باره یانه وه فه رموویه تی: ﴿وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ﴾.

رێسای هه شتم: ئهم رێسایه ش له وه فه رمایشته ی خودا وه سه رچاوه ی گرتووه، که فه رموویه تی: ﴿وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ﴾ خواستی خوداش به پێی سوننه ته گشتیه کانی خۆیه تی له گۆرینی بارودۆخی نه ته وه کاند، ئه وه ش بهنده به وه ی، که رۆله کانی ئه وه نه ته وانesh له ده روونی خۆیاندا گۆرانکاری بکه ن، ههروه ها بهنده به وه ش، که خودا به خواستی خۆی ده سه لاتی سته مکاران نه هیلت و لییان بسینیتته وه وه فه رمانپه وایه تی سه ر زه ویش بدات به پیاوچاکان.. ئهم ئایه تانه وه هاوشیه کانی تریشی، له هه موو سه رده می کدا به عه مه لی و له به رچاوی خه لک لێک دراونه ته وه وه، ئیتر بینهران و ته ماشاکاران له کوین؟

رێسای نۆیه م: بێگومان گوێپایه لێی سه ربازان بۆ فه رمانده له هه ر کاریکی رێ پێ دراو و قه ده غه کراودا، مه رجیکه له زه فه ر پێ بردن و رێک بوونی کاروبار. یاسا کانی سه ربازیش له م سه رده مه داو ته نانته له لای خۆرئاواییه کانیش له سه ر گوێپایه لێی سوپا بۆ فه رمانده کانی، له هه موو کاریکی پێ خۆشبوون و ناخۆشبوون و په سه ندو ناپه سه ند، دارپژراون.

رێسای ده یه م: بێگومان که مینه یه کی که م له سه ربازانی باوه ردار به وه ی ئارامگرتن و خۆراگری و گوێپایه لێی فه رمانده وه، به سه ر زۆرینه یه کی زۆر له سه ربازانی بێ باوه ردا (که ئارام و یه کی تی و گوێپایه لێکردنی فه رمانده) یان تیدا نه ماییت، سه رده که ون، چونکه سه رکه وتن له گه ل ئارامگران دایه، واته سوننه تی خودا وایه، که سه رکه وتن بهنده به خۆراگری و جیگیربوون له سه ر هه قه وه وه، که سانی تر سنۆک و تر ساویش پالپشت و یاری ده ده ری دوژمنانیان له دژی خۆیان، ئه مه ش له هه موو سه رده می کدا بینه راوه.

رێسای یانزدهههم: بێگومان باوهڕهیینان بهخوداو، برواکردنیش به دیدارو گهڕانهوه بوۆ لای خودا، گهوههرترین هۆی ئارامی و خۆراگرییه له بارودۆخی رووبهرووبوونهوهی شهپری دهستهو یهخهو کوشتاردا.

رێسای دوازهههم: بێگومان نزاو پارانهوه له خودا له کاتی کوشتاردا بهسووده، وهک له دهلالهت و مانای فرهمایشتهکهی خوداشدا هاتوه: ﴿فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ بهستهوهی ئهم پستهیه به ئامرازی پهیوهندی (ف) به نایهتهکهی تاییهت به نزا کردنهوه ﴿... رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة ٢٥٠) و، که بهدوایدا یه کسهر پستهی ﴿فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ هاتوه، مانایهکی هیجگار ماقوولی ههیه، چونکه نزاو دووعاکردن بهلگهی باوهڕهیینان بهخوداو برواکردن به پێگهشتنهوهیهتی.

رێسای سیازدهههم: خودا، که ههندیک له خهڵکی بهگژ ههندیکی تریاندا کردووه (واته ململانیی لهنیوان باوهڕداران و بیباوهڕاندا خولقاندووه)، ئهمه له رێسا گشتیهکانیهتی و، ههر ئهمهشه که زانیانی حیکمهتناس ئهم سهردهمهدا به (ململانی مانهوه) گوزارشتی لی دهکهنو، دهلێن که جهنگ رهوشتیکی سروشتیه له مرۆفدا، چونکه له لقهکانی رێسای گشتیی ململانیی مانهوهیه.. لهو فرهمایشتهی خوداشدا ﴿... وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ...﴾ (البقرة ٢٥١) ئهوه بهدی دهکهین، که ئهمه دهقیکی تاییهت به جهنگو کوشتار نییه، بهلکو دهقیکی گشتیه بو ههموو جوهره ململانییهکی نیوان خهڵکی که ئاتاجی به پالهبهستوکردنو بالادهست بوون ههیه.



هه‌ندیک کهسی خۆ هه‌لقورتین له زانستی ریساکانی کۆمه‌لگهی به‌شه‌ری،  
 وای بۆ ده‌چن گوايه: (ئه‌و مملانی مانه‌وه‌یهی، که به (ریسایه‌کی گشتیی  
 ناوده‌به‌ن) له ئاسه‌واری مه‌تریالیسته‌کانی ئهم سه‌رده‌مه‌یه‌و، که گوايه سسته‌و  
 زۆردارییه‌که‌و ئه‌و ماده‌ده‌په‌رست و مه‌تریالیستانه‌ دایانه‌ینه‌او و حوکمی  
 پێده‌که‌و، گوايه پێچه‌وانه‌ی رێبازی ئایینه‌). خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی، که ئهم  
 بۆچوون و بیرو‌پرایه‌یان ده‌رپروه‌ مانای مرۆقیان بزانیایه‌، یان خۆیان بناسیایه‌،  
 یاخود لهم ئایه‌ته‌ تیبگه‌یسه‌شتنایه‌ ئه‌وا ئه‌و جوړه‌ و ته‌و بیرو‌پرایانه‌یان  
 ده‌رنه‌ده‌پری.

ریسای چواره‌همه‌/ فه‌رمایشتی خودا ﴿لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ﴾ پشتگیری  
 ئه‌و ریسا ده‌رپراوه‌ی زانایانی کۆمه‌لناسیی ده‌کات، که له‌سه‌ر هه‌لبژاردنی  
 ئاسایی ده‌ریده‌پرن، یان له‌سه‌ر مانه‌وه‌ی باشت‌ترین خه‌لک، رینگای ئهم ئاکامه‌ش  
 پێداویستییه‌ باسکراوه‌کانی پێشوه‌، وه‌ک چۆن خودا پێشتر باسی ئه‌وه‌ی  
 فه‌رموه‌، که به‌گۆیه‌ کتردا کردنی خه‌لکی و هاندانی باوه‌رداران له‌دژی  
 بێ‌باوه‌ران و به‌رگریکردن له‌ هه‌ق و به‌رژه‌وه‌ندی، به‌ره‌سته‌ له‌ تیکدانی  
 سه‌رزوه‌ی و خراپه‌و به‌دکاری، به‌مانای ئه‌مه‌ هۆی مانه‌وه‌ی هه‌ق و مانه‌وه‌ی  
 چاکه‌یه‌. ئهم راستیه‌ش له‌ فه‌رمایشتیکی دیکه‌ی خودا جه‌ختی له‌سه‌ر  
 کراوه‌، که حیکمه‌تی رینگه‌دان به‌ موسلمانان بۆ کوشتار پوون ده‌کاته‌وه‌، وه‌ک  
 له‌ سوورته‌ی (حه‌ج) دا فه‌رموویه‌تی: ﴿أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتْلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا  
 وَلَئِنْ اللَّهُ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ (٣٩) الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا  
 أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ  
 وَبِيعَ وَصَلَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ  
 اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (٤٠) الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ

أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ  
 وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾ (الحج) واته: (مۆلّهت بهو ئیماندارانه دراوه، که  
 جهنگیان له دژ ده گێڕن بجهنگن و بهرگری له خۆیان بکهن، تهنا نهت گهر به  
 کوشتاریش بێت، چونکه سته میان لیکراوه، بێگومان خوداش توانای له سه ر  
 کۆمهك و سه رخستیان ههیه، ئهوانه ی که بهنا ههق له خاك و نیشتمانیان  
 ده رکران، ته نهها له سه ر ئه وه ده رکران، که گوتویانه: (الله) خودا  
 په ره ره دگارمانه. جا ئه گهر خودا هه ندیک له خه لکی نه کات به گژ هه ندیک ی  
 تریاندا و با وه رداران له دژی بی با وه ران هان نه دا (تا بهرگری له شوینه  
 پیروژه کانیان بکهن) ئه وا چه ندین په رستگای راهیبانی مه سیحیه کان، که به  
 (دیر- و -صوامع) ناسرا وه و، چه ندین په رستگای گشتیی مه سیحیه کان، که  
 به کلیسه و (بیع) ناسرا وه و، چه ندین په رستگای جووله که کانیش، که به  
 کنیسه و (صلوات) ناسرا وه و، چه ندین په رستگای موسلمانانیش، که به  
 مزگه وت (مساجد) ناسرا وه و، که هه موویان ناو و یادی زۆری خودایان تیا دا  
 هینرا وه کاو له ده کران، بێگومان خوداش ئه و که سانه سه رده خات، که  
 سه رخه ری ئایینی خودان. به راستی خودا زۆر به هیژو بالا ده سه ته. ئه و که سانه ی  
 سه رخه ری ئایینی خودان ئه گهر پایه دارمان کردن له زه ویدا نوێژه کانیان  
 هه میشه به چاکی ده که ن و زه کاتی مالی خودا ده ده ن و فه رمان به چا که ده که ن و  
 رێگری له خرا به ده که ن و سه ره نجامی هه موو کاروباریکی ش له به رژه وه ندی ی  
 رێبازی خوا دا به). ئه مه رێ پێشاندانی که بو مملانی ی مانه وه و بهرگری له  
 هه ق، بێگومان هه ر ئه مه ش به مانه وه ی با شترین خه لک و، پاراستنی  
 چا کترینیان کۆتایی دیت<sup>(١)</sup>.

(١) پروانه: (تفسیر المناری) (شیخ محمد رشید رضا) بهرگی دووهم، لاپه ره کانی (٤٩٢-٤٩٨) به نه ختیک ده ستکاری و کور تکر د نه وه وه.

## "هه ندىك وشه وه دهسته واژهی پر واتای نیو ئایه تهكان"

لێره دا هه لۆیسته یه کی کورت له ئاست چهند وتهو دهسته واژه یه کی ناسک و پر واتای ته ده بیی ئهو ئایه تانه دا ده کهین، که چیرۆکی (طالوت) یان باس کردووه، هه ولێش ده دهین ئهو مه سه لانه دووباره نه کهینه وه، که هه ردوو پیشه وا (محمد رشید رضا) و (سید قطب) دیارییان کردبوو، به لکو هه ندىك تیروانین و ده لاله تی دی ده خهینه پال دیدو بۆچوون و ئاماژه کانی ئه وان:

۱- له پرسباری ﴿أَلَمْ تَرَ﴾، که یه کهم وشه ی چیرۆکه که یه به مانای (تایا نه تروانیوه بۆ...) لێره دا پروانییه که زانستیانه یه نه ک (روانیی چاو)، واته: (تایا چیرۆکی ئهو پیاوه کامل و ناسراوانه ی (به نو ئیسرائیل) نه زانیوه...؟ ئه م داواکردنی تیگه یشتنه ش ده لاله ته له سه ر هاندان بۆ زانین و بانگهواز بۆ کردنی، وه ک ئه وه وایه پێی فره موویت: ﴿چیرۆکی ئهو پیاوه ناسراوو قسه روشتوانه ی (به نو ئیسرائیل) بزانه﴾.

۲- له دهسته واژه ی ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلِکِ مِنْ بَنِی إِسْرَءِیْلَ﴾ هیشدا مه به ست له وشه ی (ملا) هکه، واته: (گه وه پیاوان و ریش سپییان و پیاوماقولا نی ئهو هۆزه، (راغبی اصفهانی) له م باره یه وه گوته ویه تی: (الْمَلِکَ) کۆمه له که سیکن، که له سه ر رایه ک پێ ده که ون و چاوانی خه لکی له دیمه نی جوانی یه کده نگه و کۆبوونه و هیان پر ده که نو، په ونه ق و به های به رزیش ده خه نه دلۆ ده روونیانه وه<sup>(۱)</sup>.

ئیمامی (رازی) یش گوته ویه تی: (الْمَلِکَ)، واته پیاوانی پێزدارو

(۱) (المفردات فی غریب القرآن) (راغب-ی اصفهانی)، لاپه ره (۴۷۲).

دهسترویشتووی نیۆ خه‌لکی و، ریشه‌که‌ی له (مَلَأَ) ده‌یه، وانه له وشه‌ی (پر) ده‌یه، چونکه ئهم جوړه پیاوانه چاوانی خه‌لکی له شان و به‌های تایبه‌تیان پر ده‌که‌ن و خه‌لکی (به‌پری چاو، واته (تیر لێیان ده‌روان و چاویان به تایبه‌تی بۆ دیتنیان ته‌رخان ده‌که‌ن). گو‌تراویشه ئهو که‌سانه‌ن، که له هه‌ر شوێنێکدا بن ئهو شوێنه پر ده‌که‌ن (وه‌ک ئهو‌ی هه‌ر ئه‌وانی لی بی‌ت).

(زجاج) یش گو‌توویه: (الملا - الرؤساء) واته: (ملا) به‌سه‌رانی هۆزو سه‌رۆکانی تری خه‌لکی ده‌گو‌تریت، بۆیه‌ش ناوبراون، چونکه دلان پر ده‌که‌ن له‌و شتانه‌ی پێو‌ستیانه<sup>(۱)</sup>.. تا ئی‌ره و ته‌ی ئیمام (رازی) بوو.

بێگومان هه‌ر گه‌ل و هۆزو نه‌ته‌وه‌یه‌کیش پیاوانی گه‌وره‌و ریش سپی و قسه‌ رویشتوو سه‌ره‌ک هۆزو گو‌پرایه‌لکراویان تێدا بووه، وجودی ئهم جوړه که‌سانه‌ش دیاره‌یه‌کی سروشتیی نیۆ گه‌لانه.. قورئانی‌ش له زۆربه‌ی ئایه‌ته‌کانیدا وشه‌ی (ملا) ی بۆ سه‌رکرده‌و سه‌رانی کافره‌کان به‌کاره‌یناوه، واته بۆ ئهو کافرا نه‌ی، که گه‌له‌کانیان بۆ رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی بانگه‌وازه‌کانی پێغه‌مبه‌ران و چاکه‌خوازان هانداوه، هه‌ر پێغه‌مبه‌ری‌کیش، که تووشی به‌ره‌نگاریی گه‌وره‌ پیاوانی هۆزه‌که‌ی بۆته‌وه‌و جه‌نگیان له‌دژ گێراوه‌و ئازاریان داوه، خوداش به‌هۆی ئهو نه‌ریته‌ نابه‌جییه‌یانه‌وه له‌ناوی بردوون، قورئان وشه‌ی (ملا) ی هه‌ژده (۱۸) جار بۆ کافران به‌کاره‌یناوه، جێی باسیشه‌ خودی وشه‌که بیست و دوو (۲۲) جار له قورئاندا هاتوه.

۳- وشه‌ی (إِذَا قَالُواْ)، (إِذَا) ئامرازیکه بۆ کاتی رابردوو به‌کار دیت و ئاوه‌لکار (ظرف) یکه بۆ رابردوو یه‌که له زه‌مه‌ن، (إِذَا) ش ئاوه‌لکاره بۆ زه‌مه‌نی داهاتوو (پانه‌بردوو). له‌به‌ر ئه‌مه قورئان ئامرازی (إِذَا) به‌کار دینیت بۆ گو‌زارشت

(۱) التفسیر الکبیر - للرازی (۶: ۱۷۰).

(تعبير) له پروداوه رانه بردووه كانى نيو چېرۆكه كانى پېشىنان، جا نه گهر (خويندر) له هره شويينكدا نه و ئامرازه ي خوینده وه تيډه گات كهوا له دوايه وه گيړانه وه ي چهنډ پروداويكى رابردو وه هيه .

به لام قورئان ئامرازى (إِذْ) بۆ گوزارشت له پروداوه كانى ناينده به كاردنييت، كه له كاتى (هاتنه خواره وه ي نه و ئايه ته ي ئامرازه كه ي تيډايه) هيشتا پروي نه داوه .

ئامرازى (إِذْ) له قورئاندا دوو سه دو سى و نو (٢٣٩) جار هاتووه <sup>(١)</sup> . له كاتيډا ئامرازى (إِذَا) چوارسه دو بيست و سى (٤٢٣) جار له قورئان هاتووه <sup>(٢)</sup> .

٤- نه ناسراويتى پيغه مبه ره كه يان له م چېرۆكه دا، كه فهرموويه (لنبي لهم) (به پيغه مبه ريكي خويان گوت)، مبه ستيكى تيډايه و، نيگايه كي قه شه نكيشى بۆ ته ماشاكارانى چېرۆكى (طالوت) تيډايه، وه كه نه وويه پييان راگه يه نييت، كه له ناوى نه و پيغه مبه ره نه كۆلنه وه وه ولى ناسيني نه دن، پاشان وه كه نه و شه قورئان پييان بفهرمويت: (ثيمه به ثائقه ست ناوه كه يمان فهرموش كردو وه سيفه ته كه يمان شارډوته وه، خو نه گهر بمانويستايه ناوى ديارى بكه ين، نه و ده مانكرد، هه روه ها نه گهر بمانزانيايه، كه له پروونكر د نه وه ي ناو و شوره تيډا خيرو سووډيك هيه، نه و پروونمان ده كرده وه، بۆيه ئيوه ش به وهنده قايل بن و، هه ر نه وه ي هيئاو مانه ته وه به سه).

٥- له وته ي نه وانيشدا ﴿أَبْعَثْ لَنَا مَلَكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (پادشايه كمان بۆ بنيړه تاكو له جهنگي ريځگاي خودامان دا سه ركرده مان بيت) له م وته يه ياندا

(١) (معجم الادوات والضمائر في القرآن) للدكتور - اسماعيل عميره، ص (١١-١٦).

(٢) هه مان سه رچاوه، ص (١٧-٢٦).

گرنگیی بوونی سه‌رکرده‌یه‌ک ده‌رده‌که‌وێت، که سه‌رکرده‌یه‌تی نه‌تسه‌وه بکات و ئاراسته‌یان بکات بۆ جیهاد، هه‌روه‌ها پێویستت بوونی دامه‌زراندنی ئه‌میرێک بۆ جه‌نگ و جیهادیش ده‌رده‌که‌وێت. زانا (سیوطی) له‌ کتیی (اکلیل) هه‌که‌یدا گوته‌وێتی: (له‌م وته‌یه‌ی پیاوانی (بنو اسرائیل) دا ئه‌وه‌ش ده‌رده‌که‌وێت، که بێگومان نێرراوان و، پۆل و ده‌سته‌ی موجاهیدان هه‌ر ده‌ییت ئه‌میرێکیان بۆ دا‌نریت، که له‌ فه‌رمانه‌کاندا بگه‌ڕێنه‌وه بۆ لای و جله‌وی سه‌رکرده‌یه‌تی و پێش‌ه‌ویی بده‌نه‌ ده‌ست) <sup>(١)</sup>.

٦- پێغه‌مبه‌ره‌که‌شیان زیره‌ک و دانا بووه کاتی‌ک پێی گوتوون: (ئه‌ی باشه ئه‌گه‌ر به‌م زوانه‌ کوشتارتان له‌سه‌ر نووسرا ئایا ده‌جه‌نگن: ﴿هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَّا تُقَاتِلُوْا﴾؟ ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ سیفه‌ت و هه‌لسوکه‌وتی ئه‌وانی زانیوه‌و، شاره‌زای سروشت و خو‌و نه‌ریتیان بووه‌و، ئاگادار بووه‌ له‌ ئه‌گه‌ری سه‌ره‌له‌دانێ نه‌ریته‌کانی ترسنۆکی و، پاشگه‌زبوونه‌وه‌و، شکاندنی به‌لێن و پوو و هه‌رچه‌رخان له‌ کوشتارو، سستی کردن له‌ راپه‌راندنی ئه‌رکه‌که‌و پال لێدانه‌وه‌یان. ئه‌م درێغی کاری و که‌مه‌تره‌میانه‌ش هه‌میشه‌ ره‌گی له‌ناخی سروست و ده‌روونی جووله‌که‌کان و، له‌ ئاکار و په‌فتاره‌کانیاندا دا‌کوته‌وه‌.

٧- شاره‌زایی پێغه‌مبه‌ره‌که‌یان له‌ ده‌روونی ئه‌وان پاست ده‌رچوو و، ئه‌وه‌ی له‌باره‌شیانه‌وه‌ ده‌یزانی، به‌دیی هات، ئه‌وه‌بوو پڕویان له‌ جه‌نگ و کوشتار و هه‌رچه‌رخاند دوا‌ی ئه‌وه‌ی زۆر په‌رۆش و گه‌رم و گۆرپوون له‌سه‌ری، وه‌ک خودا له‌باره‌یان‌ه‌وه‌ فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِيْلًا﴾ (کاتی‌ک کوشتاریان له‌سه‌ر نووسراو بپاریا درا، پڕویان لێ و هه‌رچه‌رخاند ته‌نها

(١) (الاکلیل فی استنباط التنزیل) ی- سیوطی- ص (٤٥).

### ژمارهیهکی که میان نهیئت).

هه ر له م شاره زاییه وه ئه وه ه و ه ده گیریت، که (جگه له وهی هه ردو و مامۆستاش (رشید رضا) و (سید قطب) دیارییان کردووه، نه بردنه سه ری به لێن و خۆزگه کان و پێچه وانه بوونیان له گه ل کار و پا په راندندا، زۆریشن ئه و که سه انه ی به لێن ده دن و خۆزگه ده خوازن و هه لده چن و ده خرۆشین و که چی زۆریه ی هه ر زۆری ئه و به لێن و خۆزگه و ئاوات خواستنه یان له سه ر زه مینه ی تاقیکاری و له مه یدانی جیبه جی کردندا وردوخاش ده بن.

ئیمامی (قرطبی) له ته فسیری ئه م ئایه ته دا گو تویه تی: (ئه مه پیشه و نه ریتی ئه و گه ل و نه ته وانه یه، که به ناز و نیعمه ت فریویان خواردووه، که مه یلیان هه ر له سه ر خۆشی و هه وانه وه و ماندوو بوونه، له کاته کانی خرۆشان و هه لچووندا ئاواته خوازی جه ننگن و، نه گه ر جه نگیش ها ته پیشه وه ده ترسن و ده چنه وه قاوغه که ی خویان)<sup>(۱)</sup>.

قورئانی پیرۆزیش ره خنه ی له هه ندیک له و مو سلما نه گر توه، که ئاواته خوازی جیهاد و په رۆشی جه نگ و کوشتارن و داوای هه لگیرسانی ده که ن و، کاتیک خوداش بارودۆخی جه نگیان بۆ ده خو لقی نیئت و ئه وه ی ئاواتیان بۆ ده خواست و داوایان ده کرد، پتویستی ده کات له سه ریان، وا ده رده که ون که تر سنۆک بوون و بیه ده سه لات و لاوازن، خودا له م باره یه وه فه رموویه تی: ﴿الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً قَالُوا رَبَّنَا لِمَ كُتِبَتْ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْ لَا أَخَّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ...﴾ (النساء ٧٧)

(۱) (الجامع لأحكام القرآن) - قرطبي (۳: ۲۴۵).

واته: (ئایا نهتدیوه ئهو كهسانه‌ی، كه پێیان گوتراوه،) (ئێستا دهست به‌پارێژن و کاتی جهنگ نییه، به‌لكو لهم بارودۆخه‌دا زیاتر هه‌ر نوێژ بکه‌ن و زه‌کاتی مائی خودا بده‌ن، به‌لام کاتیك بارودۆخی جه‌نگیان بۆ هێنرایه‌ پێش و کوشتاریان له‌سه‌ر نووسرا، ده‌سته‌یه‌کیان له‌ خه‌لکه‌ دوژمنه‌ جه‌نگاوه‌ره‌که‌ ده‌ترسان و ئه‌م ترسانه‌شیان به‌پاراده‌ی له‌خواترسانیان و ته‌نانه‌ت له‌وه‌ش زیاتر بوو، ئینجا ده‌شیانگوت: (خودایه‌ تۆ بۆچی جه‌نگت له‌سه‌ر نووسین، خۆزگه‌ بۆ ماوه‌یه‌کی تر لهم کاری جه‌نگت دواده‌خستین) تۆش ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر به‌و جۆره‌ که‌سانه‌ بلی: (خۆشییه‌کانی ژیا‌نی دنیا که‌م و کورت‌ن و، ئه‌وه‌نده‌ نین، که‌ بخ‌زینه‌ پال خۆشییه‌کانی پ‌وژی دوایی، به‌لكو هه‌ر ژیا‌نی پ‌وژی دوایی و پا‌داشته‌کانی قیامه‌ت چاک‌تر و خۆش‌تر و به‌پراوه‌یه‌ بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی، که‌ له‌خودا ده‌ترسن و پارێزگارن.

هه‌ر له‌ ده‌رووی ئه‌م جۆره‌ نه‌ریتیه‌ی نێو ده‌روونی ئینسانیه‌وه، پێغه‌مبه‌ری خوداش ﷺ بانگه‌یشت‌مان ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی، که‌ به‌لێن و خۆزگه‌ خواستنی زۆر له‌سه‌ر جیهاد ده‌رنه‌پ‌رین و زیاده‌پ‌وژی له‌ ده‌رخستنی ئاره‌زووکردن له‌ کوشتاردا نه‌که‌ین، به‌لكو پێش روودانی له‌سه‌رخۆ له‌خۆبوردووبین و ئاواته‌خوازی پ‌ووبه‌پ‌ووبونه‌وه‌ له‌گه‌ڵ دوژمن نه‌بین، به‌لكو سه‌لامه‌تی‌مان بۆ بنووس‌ریت، به‌لام خۆ ئه‌گه‌ر شه‌ر یه‌خه‌ی گرتین و بارودۆخه‌کی هاته‌ پێشه‌وه‌ و پ‌ووبه‌پ‌ووبونه‌وه‌ سازو ته‌واو ریک‌خراو جه‌نگ هه‌لگیرسا، ئه‌وا له‌وکاته‌دا راس‌تگویی و خ‌وارگیری دان به‌خ‌وداگرتن به‌دیی دین.. وه‌ك له‌و فهرمووده‌یه‌شه‌دا، که‌ (مسلم) له‌ (عبدالله‌ی کوری ابو اوفی) وه‌گ‌ی‌راویه‌تی‌ه‌وه‌، که‌ پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌ هه‌ندیک پ‌وژانی به‌ره‌ و پ‌ووبه‌پ‌ووبونه‌وه‌ی دوژمن‌دا چاوه‌پ‌وانیی ده‌کرد، تاکو خ‌و‌ر لار ده‌ب‌و‌وه‌، ئینجا پ‌ووی گوتاریکی ده‌کرده‌ خه‌لکی و ده‌یفه‌رموو: (یا ایها الناس لا تتمنوا لقاء العدو، وأسألوا الله العافیة، فاذا لقیتموهم فاصبروا،



واعلموا امن الجنة تحت ظلال السيوف<sup>(١)</sup> .. واته: (ئه‌ی خه‌لکینه هیوای گه‌یشتن به‌دوژمن مه‌خوازن، به‌لکو داوای سه‌لامه‌تی له‌خودا بکه‌ن، به‌لام ئه‌گه‌ر رووبه‌روویان بوونه‌وه‌و بارودۆخی جه‌نگ هاته‌ پێش ئه‌وا به‌ئارام بن، بشزانن که‌ بێگومان به‌هه‌شت له‌ژێر سیبه‌ری شمشیره‌کان دایه‌).

٨- ئه‌و پادشایه‌ی که‌ خودا بۆیانی هه‌لبژارد، ناوی له‌ قورئاندا (طالوت)ه‌، له‌کاتی‌کدا ناوی پادشا له‌ به‌سه‌رهاته‌کانی (بنو اسرائیل)و کتێبه‌ لی نه‌قل کراوه‌کانیاندا (شاوول)ه‌، ناوی پادشای دوژمنه‌کانیشیان له‌ قورئاندا (جالوت)ه‌، له‌ به‌سه‌رهاته‌کانی (بنو اسرائیل)و ئه‌و کتێبانه‌ش که‌ لێیان‌ه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌ (جولیات)ه‌. هه‌ندێک له‌حیکایه‌تخوانانی ئه‌و به‌سه‌رهاتانه‌و له‌میژوونووسانیش گومانیان له‌راستی ئه‌و دوو ناوه‌ی نیو (قورئان) هه‌یه‌و تێبینیان له‌سه‌ر راستیی‌ه‌که‌ی یان په‌سندنه‌کردنی ده‌ربیره‌، چونکه‌ گوایه‌ له‌گه‌ڵ هه‌ردوو ناوه‌ لێنراوه‌که‌ی (بنو اسرائیل)دا ناگونجیت.. بۆیه‌ ئه‌وان ناو لێنانه‌که‌ی جووله‌که‌ له‌ ناولێنانه‌که‌ی قورئان له‌پێشتر داده‌نیو، رای یه‌کلاکه‌ره‌وه‌شیان بۆ پێشان داوه‌.

به‌راستی ئا ئه‌مه‌یه‌ گوماریی و سه‌رلێشێوانی دوورو درێژ.. ئه‌مه‌ له‌کاتی‌کدا ئه‌وه‌ی له‌ قورئاندا هاتوه‌و که‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌یه‌، که‌ له‌ به‌سه‌رهاته‌کانی (بنو اسرائیل)دایه‌ ده‌قی راست و جێی دڵنیایی و سه‌لمێنراو ده‌خه‌ینه‌ پێش ئه‌وه‌ی، که‌ جێی گومانی گۆرانکاری و شیواندن و ساخته‌کارییه‌.

میژوونووس و توێژه‌ره‌وان کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که‌ به‌سه‌رهاته‌کانی (بنو اسرائیل) جێی متمانه‌و دڵنیایی و جێی برۆایی‌کردن نیین، ته‌ورات و ئه‌و کتێبه‌ کۆنانه‌ش، که‌ به‌ (العهد القديم، ناسراونو، که‌ پێش هاتنی مه‌سیح نووسراونو

(١) (مسلم) له‌ (کتاب الجهاد والسير) به‌ ژماره‌ (٣٢)ی -باب کراهة تمنی العدو، رقم ٦- داو به‌ -حدیث رقم ١٧٤٢- دا گێڕاویه‌تییه‌وه‌.

كتېبه بهش به شه كاني ته وراتو، (تلمود) يش، كه شه ريعه ت و سوننه ته كاني جووله كه يان تېدايه، هم موويان كه وتونه ته بهر شالآوى ده سكارى و دارپشته وهى جووله كه كان، كه به و ته و بېروپراى خويان پرپيان كړدونه ته وه و فهرمايشتي خودايان تېكه لى قسه ي خويان كړدوه و، هه روه ها هه ق و شته راسته كاني خودايان تېكه لى درؤ و ده له سه و ساخته كارى و گومراپى خويان كړدوه.

به لام بېگومان خودا خوى قورئانى پېرؤزى له هه ر ده سكارى و شيواندنيكى خه لكى پاراستوه، له بهر نه وه پېويسته پشت به سترىت به وهى له قورئاندا له سه ر چېرؤكى پېشىنه كان و له سه ر ناوه كاني كه س و شويى پروداوه كاني نه و چېرؤكانه هاتوه و، به تاييه تيش كاتيك نه و ده قه ي قورئان پېچه وانه ي ناوه رؤكى ده قه كاني به سه رهاتى پېشىنه كانه، كه له سه رچاوه ناراست و ده سكارى كراوه كاني (بنو اسرائيل) دايه، ئيمه ش به دئنيابيه وه دان به و راستييه دا داده نيى، كه ناوى پادشاهه يان (طالوت) بووه و ناوى پادشاهى دوژمنه كانيشيان (جالوت) بووه. هه ر له مباره يه شه وه ليكؤلېنه وهى هه نديك له تويؤهران ر هت ده كه ينه وه، كه له بواري زمانه وانييه وه وشه ي (طالوت) يان ورد كړدؤته وه و خويان به و بېروبوؤچونه گه ياندوه، گوايه وشه كه عه ره بيه و له ريشه ي وشه ي (طول/ دريژ) وه هاتوه و، گوايه هه ردو و پيتى (و) و (ت) ه كه ش بو پى له سه رداگرتنى مانا كه يه، كه له عه ره بيدا به (مبالغه) وه سف كراوه، وه ك چؤن نه م پيتانه (و، ت) بو وشه كاني (طاغوت) و (ملكوت) و (جبروت) زياد كراوه، تاكو ده لاله ت له سه ر راستيى بېروبوؤچونه كه يان بكات، كه له راستيدا چهند وه سفىكى نه فسانه يى دريژه، كه بو بالآى (طالوت) دانراوه و له بوته ي گريمانكارى دايه.

ئيمه هم مو و نه و بوچونه نه فسانه گه ريبانه ر هت ده كه ينه وه، چونكه ناوى (طالوت) ناويكى بيانى و (غيره عه ره بيه) .. ناوه بيانيه كانيش هم موويان

سه ره بخۆ (جامد) نو، ههچ ریشهیه کی لێ ده هاویژراویان نییه، چونکه (عه ره بی) نین، ئیدی چۆن به ریزمانی عه ره بی له ده هاویشتنی مادده ی وشه یه که بکۆلینه وه، که (عه ره بی) نییه و، که له پێش گه لی عه ره بیه شدا به کارها تو وه، که له نێو گه لانی تری غه ی ره عه ره بدا با و بو وه؟!

هه ره ها نا وه کانی (ئاده م) و (ئیبلیس) و (نوح) و (ئیه را هیم) و (یه عقوب) و (لوط) و (طالوت) و (جالوت) و (داود) و چه نندین ناوی تری ش، بیانی و سه ره بخۆن، نه که عه ره بی و ریشه داربن و له ریشه ی وشه ی تره وه ده ره ی تیرابن.

۹- (به نو ئیسرائیل) نا ره زاییان له سه ر پادشایه تی (طالوت) به دوو بیانو وه هه لچنی بوو ﴿وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ﴾. به دیدو تیروانی نی ئه وان پادشایه تی و پێشه وایه تی و فه رمان ره وایه تی و ده سه لاتداری تی، به پێی میراتگری بی پشتا و پشت و حوکی به مال ه چیتیه، جا له بهر ئه وه ی ههچ که سی که له باب و با پیرانی (طالوت) پادشا نه بوون ئه و ههچ ماف و پشکی کی له پادشاییدا نه بو وه.

ئایا ئه وه یه تیروانی نی مه تریالیزم (مادیه) ی نه فامی بو پادشایی و پێشه وایه تی و فه رمان ره وایی و ده سه لاتداری تی.

۱۰- وه لامدانه وه ی پێغه مبه ره که شیان له سه ر ئه و نا ره زایی و به ره له ستیه یان به وه ی، که مه رجه بنچینه یی و په سند کرا وه کانی پادشا و فه رمان ره وای بو روون کرد نه وه: ﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفٰهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجَسْمِ﴾.

زانایانی ش له م فه رمایشته ی خودا وه، که له سه ر زاری پێغه مبه ره که ی (بنو اسرائیل) هی ناویه تی، پووچه لی و نه شیانی (تیوری حوکی پشتا و پشت له پادشایه تی و فه رمان ره وایی و ده سه لاتداری) دا یان سه لماند وه، بو نمونه ئیمام

(رازی) گوتویهتی: (ئهم ئایه ته ده لاله ته له سهر ناره وایی ئهو وتهیه، که ده لئین (پیشه وایه تی پشتا و پشت و بۆ ماوه ییه))<sup>(١)</sup>.

(سیوطی) یش گوتویه: (بیگومان پیشه وایه تی ته نها میراتگریه کی په یوه ست به نه وه کانی مائی پیغه مبه رو پادشا نییه، به لکو په یوه سته به مهرجه کانی زانست و هیژ، که نه گهر له خانه واده کی فه رمانزه واش بوویت، قهیناکات و بۆی ده شیت، ته نانه ت بۆ ئهو کاره ش له پیشتره)<sup>(٢)</sup>.

١١- له پیشت دانانی زانستیکی زیاتر له سهر توانایه کی زیاتری جهسته یی، ئه مه ش به هۆی حیکمه تیکی نایابه وه، که پیشه وا (الرازی) دیاری کردوه و گوتویه تی: (چونکه ئاکاره جوانه دهروونییه کان له پیشترو به ریزترو ته واوترن له سیفته جهسته ییه کان)<sup>(٣)</sup>.

١٢- هه ندیک له زانایان رایان وایه، که مبه ست لهو سیفته و ئاکاری جهسته ییه زیاتره ی، که خودا به (طالوت) ی به خشیوه سیفته ی زیاتری ماددییه، واته له پرووی بالابه رزی و توکمه یی جهسته و ریکی و جوانیی روخساره ویه وه، ئه مه ش هیچ که م و کورییه کی تیدا نییه، به لام هه ندیک زانا رای یه کلاکه ره ویه یان له سهر ئه وه ده ربیره گوایه مبه ست لهو سیفته و ئاکاره زیاتره له پرووی مه عنه ویه ویه و زیاتر ماناکانی هیژو چاکه و ئازایه تی ده گه یه نیت. (رازی) گوتویه: (مبه ست له وه هیژه، ئه م رایه ش لای من راستره، چونکه ئه و سیفته ی که بۆ به ره نگاربونه وه ی دوژمن سوودبه خشه هه ر هیژو زه بیره نه ک بالابه رزی و جوانیی روخسار)<sup>(٤)</sup>.

(١) التفسیر الکبیر، للرازی ٦: ١٧٣.

(٢) الاکلیل للسیوطی، ص (٤٥).

(٣) التفسیر الکبیر، (١٧٤).

(٤) هه مان سه رچاوه، (١٦: ١٧٤).

(قرطبی)یش گوتووێهتی: (گوتراوه ئهو سیفهته زیادهیهی جهستهش له زۆری سیفهت و واتا بهرزه کانی چاکه و نازایهتی دایه نه که مه بهستی گه ورهیی و زه به للاحیی لاشه بیته، ئایا ئهو هۆنراوهیهی شاعیری عه رهب (عباسی کوری مرداس) ت نه خویندۆته وه، که تییدا گوتووێهتی:

تری الرجل النحیف فتزدریه  
وفي اثوابه اسد حصور  
ويعجبك الطیر فتبتلیه  
فيخلف ظنك الرجل الطیر  
وقد عظم البعیر بغیر لب  
فلم یستغن بالعظم البعیر<sup>(۱)</sup>.

واته: (کاتی که مرۆقی لهرو لاواز ده بینیت به کهم و بێ بایه خێ داده نیت، که چی له بهرگی خۆیدا شیرینی نیچیر شکینه.. کاتی که مرۆقی به ژن ریک و سیمیل سووریش ده بینیت سه رنجت راده کیشیت و پێی سه رسام ده بیت، که چی هه ر ئه م پیاوه قۆزو به ژن ریکه ش گومان ده گۆریت.. ئێ خۆ حوشتریش به بێ عه قل و ژیری گه وره بوه، به لام به بێ ئه وهی ئهو گه وره ییه هه موو ناتاجیکێ بۆ پر بکاته وه).

۱۳- له هاتنه وهی سندوقه که بۆ لای (بنو اسرائیل)، که فریشته کان بۆیان هه لگرتبوون بێ ئه وهی بیان بینن، موعجیزه یه که له موعجیزه کانی خوداو، نیشانه یه که له نیشانه کانی به دی ده کریت.. خودا هه ر خۆیشی کارگوزارو سه ربازانی ده ناسیت: ﴿...وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ...﴾ (المدر: ۳۱) ئه م

(۱) تفسیر القرطبی (۳: ۲۴۶).

فرمانه خوداییه نااسایی و له عهقل به ده رهش وهك موعجیزیهك بۆ ئه  
پێغه مبه ره ئه نجام دراوه، كه هه والی پێدان ئهوا خودا (طالوت) ی کردووه به  
پادشاتان.. دیاره ئه م فرمانهش ریزو کهرامه تیکه له خوداوه بۆ ئه و پادشا  
چاك و جیهادکاره (واته بۆ طالوت).. ههروه ها پشتگیرییه کی خودایه بۆی  
له پێی ئه و به لگه و نیشانه رۆشنه وهی، كه ده لاله ته له سه ره ئه وهی پێگومان  
خودا شوینکه وتوان و سه ربازانی خۆی سه رده خات و به رگریان لی ده کات و،  
چه ندین ئایه ت و کهرامه ت و ریزی وایان بۆ به دی دینیت، كه (هه ندیک جار) وا  
له خه لکی ده که ن پشتگیریان به که ن.

۱۴- (طالوت) کاتیک پێی نه داوه به گه له که ی تا له ئاوی ئه و پروواره بۆ نه وه، که  
پیدا تیپه ریون سه ره پای ئه وهی له به نه رته دا ئا و خوار دنه وه که هه لالۆ پێ  
پێ دراوه، ئه مهش به لگه یه له سه ره ئه وهی، هه ندیک جار ئه میر، یان حا کم بۆی  
ده شیت، که شتیک ی هه لالۆ پێ پێ درا و بۆ ما وه یه ک را گری ت و پێ به خه لکی ژیر  
ده سه لات ی خۆی یان پێ به چه ند که سیکی دیاری کرا و نه دا ت، که ئه و شته  
په وایه به کاری بنن. دیاره ئه و به م کرداره (په و) نا په و نا کات، چونکه هه رام  
کردن و هه لال کردن ته نها مافی خودا خۆیه تی و هیچ که سیك له ئاده میزاد مافی  
هه لالۆ هه رام کردن و یاسا دانانی نییه. به لام مافی کۆت و پێ وه ند کردن ی (په و) ی  
له هه ندیک جا ردا هه یه و له هه ندیک جا ری تر دا مافی قه ده غه کرد نی شی هه یه،  
ئه مهش بۆ ریک خستنی بارودۆخی ژیا نی ئه و رۆژگا ره و بۆ په ره رده کردن ی دلۆ  
ده روونی خه لکی.. بۆیه گو یزایه لیکر دنی فرمان ده و ئه میر له و قه ده غه کرد نه دا،  
یان له و را گرتن و کۆت کردن ی (په و) یه دا، به پێی شه رع له سه ره خه لکی فه رزه و،  
سه رپێچی لیکر دنی شی به پێی شه رع هه رامه، وهك له ده قی چه ند ئایه ت و  
فه رموده یه کیشدا ها توه.

۱۵- ئاماژه ده لاله تیک هه یه له پێ گرتنی (طالوت) له سوپا که ی، که له

رووباره که ئاو نه خۆنهوه، تهنها ئهوه نه بیّت، که پێی دان ههیه که یان پر چنگی ئاو بخواتهوه، له م رێگرتنه شدا ئهوه ده لالهت و ئاماژهیه ئهوهیه: ئهوه ئه رکی زیاد له تواناو وزه ی خۆیانی پێ نه سپاردوون، به لکو به پێی توانایان بووه، پاشان ئهوه سته می له پاسپاردنیان بهوه ئه رکه دا لێ نه کردوون و هه موو ده روزهو رێچکه یه کیشی لێ دانه خستوون، به لکو تهنها له شتی که پێی لێ گرتوون، شتی که تریشی بو ره وانه کردوون.. له م ئه رکه پێ سپاردنه شدا (ژیروی دانایی و، شاره زایی له دلو ده روونه کان و زانینی چۆنیهتی پهروه ده کردنی کهسانی دی و، چۆنیهتی سه رکر دایهتی کردنی شیان) پهنگ ده داته وه.. چونکه ئهوه بیگومان (خواردنه وه له ئاوی رووباره که) ی لێ قه دهغه کردوون.. خواردنه وهش (شرب) ئهوهیه مروف سه ر بیّت به ئاوه که وهو تیر تیری لێ بخواته وهو به بی هیچ ئامرازو قاپیک ده می پێوه نیّت و راسته وخۆ به ده م بیخواته وه. واته (طالوت) ئه م جو ره خواردنه وه یی لێ قه دهغه کردن و تهنها پێی ئه وه ی دان، که یه ک جار به ده ست و (به چنگ) لێی بخۆنه وه، ئه و به ئاوه که ی پر چنگیش تهنها بو ئه وه یه، که تینۆیتییان پێ بشکینن و نا ره حه تیان نه هی لیت.

١٦- سه رنجیکی جوان و نایابی تریش له و وته ییدا به دیار خراوه ﴿وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ

فَإِنَّهُ مِنِّي﴾ هه ر که سی که تامی ئاوه که نه چیژیت ئه وه بیگومان له منه و له سو پای من دایه).. داخو رازو نه یینی گوزارشت له (خواردنه وه ی ئاو به تام کردنه وه) چی بیّت؟ بوچی له گوزارشتی ئاو خواردنه وه (شرب) یش لای داوه بو (تام و چیژ کردنی)؟ (راغبی اصفهانی) له باره ی مانای تام و چیژ (طعم) وه گوتویه تی: (طعم)، واته: خواردنی خۆرک، له هه ر به شیکی خۆرکیش بخوریت به (طعم و طعام) ناوده بریت، بیگومان بو چیژ وه رگرتن له ئاو خواردنه وهش به کار دیت، وه که له و وته یی پادشاکه دا هاتوه: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ

مَنْ ﴿١﴾، ههروهها وهك لهو فهرمایشتهی خوداش دا هاتوو، كه فهرموویهتی:

﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعَمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا

وَأَمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ... ۱۳ المائدة﴾، ئەم ئایەتە دەربارەى چەند

هاوهێك (صحابه) هاتۆتە خواره، كه لهپیش ههرام كردنى مهیدا

خواردوویانهتەوهو لهپیش ئەوهشدا مردوون، ئینجا برایانی دواى خۆیان

پرسیاریان لهمهپر چاره‌نوسی دواى ههرام بوونه‌كه ده‌کرد، كه داخۆ تۆ بلىی

خودا سزایان بدات؟ ئەوه‌بوو دهیانگوت: خودا چى لهو برایانه‌مان ده‌كات، كه

پیش ههرام كردنى (مهى مردوون، كه ئەو مهیه لهسکیاندا بووه، ئایا سزا

ده‌درێن؟ ئەم ئایەتەش گوناوه‌و تاوانه‌كهى سپیونه‌تەوهو له‌سه‌رى لا‌بردوونو به

گوازارشتى تام كردن (طعم) هاتوو (فِيمَا طَعَمُوا)، واته: (ئەو كه‌سانه هه‌یج

گونا‌هه‌یكیان له‌سه‌ر نه‌ماوه، كه باوه‌ریان هه‌یناوه‌و كارى چاكیان كردوو‌و پاشان

مردوون، گونا‌هه‌ى ئەو مه‌یه‌ى تامیان چه‌شتوو له‌سه‌ریان نه‌ماوه ئە‌گەر پیش

هه‌رام كردنه‌كه‌ خوارده‌بێتیانه‌وه) ۲.. دیاره ئە‌وانه‌ش، كه له‌ژياندا ماونو له‌وه‌و

پیش تامیان كردوو‌و خواردوویانه‌تەوه‌و دوا‌یى باوه‌ریان هه‌یناوه‌و چاكه‌یان

كردوو‌و تۆبه‌یان كردوو‌و، خودا لێیان ده‌بووریت، مه‌به‌ست له‌ وشه‌ى (طعم) تام

كردنه وهك له ئایه‌ته‌كه‌ى تايبه‌ت به‌ چیرۆكى (طالوت) دا هاتبوو، به‌مانای هه‌ر

كه‌سێك تامى ئاوه‌كه‌ نه‌چێژیت ئە‌وه له‌منه‌، ته‌نها ئە‌وه‌نده نه‌بیت، كه‌ پر

چنگى ده‌ستێكى لێى بخواته‌وه‌، به‌لام بۆچى له‌ ده‌ربړینی خواردنه‌وه‌ بۆ چێژكردن

لاى داوه‌؟

(۱) (المفردات)، ص- ۳۰۴.

(۲) بۆ نمونه- بڕوانه (الدر المنثور ۳: ۱۷۳).



(قرطبی) گوتویه: (نه یگوتوه، هه کهس نه بخواته وه (من لم یشره)، چونکه له نه ریت و عاده تی عه ره به کانیشدا وایه نه گه ر شتیکیان له رسته یه کدا دووباره کرد بیته وه به بیژه (لفظ) یکی دی گوتوویانه ته وه، زمانی قورئانیش ره وانه ترین زمانه) <sup>(۱)</sup>.

به لام (رازی) له مباره یه وه دوو لیکدانه وه ی نایابی هه یه :-

"یه که میان: نه گه ر مرؤف زۆرتینووی بیت و پاشان ئاو بخواته وه، بیه ویت و هسفی ئه و ئاوه به خۆش و تامدار ده ربهریت، ده لیت: (به راستی ئه م ئاوه وه که ههنگوینه)، واته به تامه هه ره شیرین و خۆشه کان و هسفی ده کات.. و ته ی ئه و پادشایه ش (وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ) به مانای (نه گه رچی تینویتی هینده ی بۆ هینابن، که ئاوه که له ده میاندا وه که ئه و خۆراکه و هسف کراوه شیرینانه ش بیت ئه و هه ر پێویسته خۆی لی پیاڕیزن و فرمانه که ی نه شکینن).

دووه میان: هه ر که سیك ئاو بکاته ده میه وه له ده میدا پایبات و پاشان فری ئی بداته ده ره وه ئه وه شایه تی له سه ر ده دریت، که تامی کردووه و چه شتوویه تی، به لام وای بۆ دانانریت، که خوارد بیته وه، جا کاتیک (طالوت) گوتویه تی ﴿وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ﴾ ئه و ری لیگرتنه ی بۆ نه خواردنه وه بۆ له ده م دارا دان بووه، ئاشرکه شه ئه م فرمانه گرانتره چونکه هه ر که سیك ئاو بخواته وه پێش خواردنه وه که له ده میدا پای بدات هه ست به جۆریك له نه خۆشی و هه وانه وه ده کات <sup>(۲)</sup>.

(۱) (الجامع لاحکام القرآن ۳: ۲۵۳).

(۲) (التفسیر الکبیر للرازی ۶: ۱۸۱).

(راغب-ى اصفهانی) یش لیكدانه ویه کی له مباره یه وه هیه و گوتویه تی:  
 ((طالوت) له و فرمانه یدا ﴿وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ﴾ هۆشداریی داوه که قه دهغه یه  
 ده می بۆ بهرن ته نها پر چنگیک نه بیټ به خۆراکیکه وه، ههروه که ئه وه ی قه دهغه  
 بووه بیخۆنه وه ته نها به چنگیک نه بیټ، چونکه ئا و نه گهر له گه ل شتیکی وه که  
 خۆراکدا، که به دان بحوریت تامیکی ده بیټ (واته ئاوه که تامدار ده بیټ) نه گهر  
 له گه ل خۆراکیکدا بحوریت، خو نه گهر (طالوت) بیگوتبایه: (ههر که سیك  
 نه بخواته وه) (ومن لم یشر به) ئه و شیابوونی خواردنه وه ی پیویست ده بوو نه گهر  
 له گه ل خۆراکیک یان شتیکی تر دا بوایه، ده نا به هیچ کلزجیک خواردنه وه ی  
 ناشیت، ته نها به نه دازه یه کی لیده رخوا ی وه پر چنگی ده ستیک نه بیټ" (۱).  
 له وانه یه (هه ندیک جار، یان له هه ندیک ناوچه دا) ئاوه که خۆراکای بیټ و  
 له وانه شه (ئا و خۆروه که) وا لیبکات پیویستی به خۆراک (تا ماوه یه که)  
 نه مینیټ، نه گهر جگه له ئا و هیچ شتیکی تری شک نه ده برد، ئیدی له و  
 حال ته دا ئاوه که جی خواردنه وه و خۆراکیشی بۆ ده گریت.. هه مان پرو دا و  
 تووشی هاوه لی به ریز (ابو ذری- غفاری) ﷺ بووه له کاتی گه رانی به دوای  
 پیغه مبه ری خوا دا ﷺ، ئه وه بوو کافره کان له لای که عبه دا لییان دا بوو، ئه ویش  
 له ده ستیان هه لآتبوو و له لای ئاوی زمزم خوی حه شار دا بوو و ماوه ی مانگیك له  
 حه شار گه که یدا ما بووه وه و ههر له سه ر ئاوی زمزم و به و ئاوه ده ژیاو، جی  
 خۆراک و خواردنه وه ی بۆ گرتبۆوه، وه که (مسلم) یش گیرا و یتیه وه، که (ابو ذر)  
 ده رباره ی به سه رهاتی موسلمان بوونی خوی و، کاتیك پیغه مبه ری خوا دا چو بۆ  
 لای و لیتی پرسیه وه: (له که یه وه لی رهیت؟) ئه ویش گوتویه: (من سی شه وو سی  
 رۆژه لی ره م)، لیتی پرسیه وه (ئه ی کی خۆراکی پیدایت؟) گوتویه تی: (هیچ

خۆراكيكەم نەبوو، تەنھا ئاوى زمزم نەبىت، ھەر بەوھەش قەلەو بووم، ھەتا گۆشت و ماسوولكەكانى سكىشم زياتر كشاون، ئيتەر لەسەر جگەرېشم ھەست بە لاوازیو كەم و كورپى برىستىيەك ناكەم، ئىنجا پىغەمبەر ﷺ فەرمويەتى: (بىگومان ئەم ئاوە بەپیت و بەرەكەتە، ئەمە خۆراكى تىركردن و چىژ پىدانىشە)<sup>(۱)</sup>.

كەوابو لەو وتەيەى (طالوت) دا ﴿وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ﴾ دەرچوونە لە خواردنەووە بۆ خواردن، ئەمەش لەبەر دوو ھۆ:

يەكەمیان: چونكە ئاوەكە جىي خۆراكىش دەگریتەووە بۆ ئەو كەسەى، كە جگە لە ئا و ھىچ خۆراكيكى دەست ناكەوئەت.

دووەمیش: چونكە مرۆفئى تىنو و ھەست بەو راستىيە دەكات و نەفسى خۆى ئاراستەى بۆ دەكات — واللہ أعلم —

بۆيە (طالوت) یش رىگەى بەكارھىنانى ئاوەكەى لىگرتوون، سا ئيتەر بۆ خواردنەو، يان بۆ چىژ لىوەرگرتنى وەك خۆراك، خواردنىش بوويەت تەنھاو تەنھا پەر چنگىك نەبىت (تاكو تىنوئىتيە زۆرەكەيان بشكىنئەت و دەمىشان تەر بكات).

۱۷- لە وتەى پادشاكەدا ﴿إِلَّا مَنْ أَغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ﴾.. لەم وتەيەدا (طالوت) رىگەى بەسوپاكەيداو، كە لوىچىك لە ئاوى روبرارەكە بخواتەو. لەمەشدا زىرەكى و ھۆشمەندى (طالوت) دەردەكەوئەت، چونكە ئەو رپى خواردنەو لە روبرارەكەى لىگرتوون، بەلام زياتر ئاتاجيان پىيەتى، ئەويش بەو برە ئاوەى پەر چنگىك بەھانايانەو ھاتوو و پىويستىيەكەى بۆ پەر كردوونەتەو.

(۱) مسلم، كتاب فضائل الصحابة: ۴۴ باب من فضائل ابي ذر رقم (۲۸) حديث رقم ۲۴۷۳.

چونکه ئهو کهسهی پڕی به کاریک ده دات، یان پڕی لی ده گریت، ده بییت ناگاداری پتووستیه کانی ئه وانه بییت، که له گه لیدان و تیبینی لایه نی دلۆ ده روونیان بکاتو، به شیوهیه کی بابهیانه و واقعییهانه و به نهرم نیانی ئه رک و فهرمانه کانیان پڕی راسپیریت. (جا ئه گهر ده ته ویت گوپرایه لیت بکریت، به پپی توانای خه لکی داواکاریان لی بکه. ههروه ها له و پڕگرتنی ئاو خواردنه ویه له روبراره که و له پڕی پیدانی چنگه ئاو یکه دا، سوودیکی ته ندروستیش به دیی ده کریت، چونکه ئهو کهسهی زۆر زۆر تینوویه تی و، ته نگانه ی تینویتی زۆری بۆ هیناوه، ئه گهر له و حاله ته دا کت و پڕ ئاو یکی زۆر بخواته وه، ئه وه بیگومان زیان و ئازاریکی زۆری پڕی ده گه یه نییت، به تاییه تیش ئه گهر تینویتییه که به هۆی کاریکی سه خته وه، یان وزه خه رج کردنیکی زۆره وه بییت، وه را کردن، یان گه شت و سه فهری درێژ، یان هه لگرتنی باریک.

له بهر ئه وه ئه م جوړه که سانه ده بییت دوا ی ئه و کاره سه ختانه، نه ختیك پشوو به دن و پاشان به چه ند جاریک یه که له دوا ی یه که له جامه ئاوه که یان بخۆنه وه.

سه باره ت به وشه ی چنگه ئاو (غرفة) ش (راغب-ی اصفهانی) گو تویه تی: (الغرف: واته هه لگرتنی شتیك و به کاره ییانی، بۆ نمونه ده گو تریت: (غرفت الماء والمرق) واته: ئاو و شله که م به ده ست هه لگرت، وشه ی (غرفة) ش ئه وه یه، که ده کریت به خانه یه که، وشه ی (غرفة) ش بۆ (یه که جاره). وشه ی (مغرفة) ش بۆ چۆنیه تی به کاره ییانیه تی" (۱) ..

(طالوت) یش مه به ستی که مکردنه وه بووه کاتیك پپی داو، که ته نها یه که جار به ده ست له ئاو ی روبراره که به کاریین، چونکه (غرفة) ئه و نه خته که مه یه، که به چنگ و هه رده گیریت.

۱۸- لهو فرمایشتهی تری خوادا ﴿فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾، (ئهوان له ئاو ده کهیان خوارده وه، ته نهها ژماره یه کی که میان نه بیته)، له م فرمایشته دا به لگه یه که هیه له سه ره ئه وهی، که زۆر به یان سه ری پچی یان له فرمانه که کرد وه له ئای پرو بهاره که یان خوارده وه ژماره یه کی که میان له سه ره فرمانه که خۆرا گری بون.. واش دیاره ئه وان هه زو ئاره زوویان له سه ری پچی کرد نه که هه بو وه تاکو له رۆیشتن بۆ کوشتار بهرده وام نه بن..

نیامی (رازی) ئاو پکی له م ئامازه دهروونی به داوه ته وه گو تویه تی: (ئهوان کاتی که زانیویانه، که هه ره که سی که تیر له ئای پرو بهاره که بخواته وه ری گه به شداری کردنی جهنگ و کوشتاری پی نادریت و له دلشیاندا رقیکی توندیان لهو جهنگه هه بو. هه ره ده بویه ئه و ناواتی سه ری پچی و ئاو خوارده وه شیان ئه نجام بدایه تاکو به و رهنگه دۆست له دوژمن جیا بکری ته وه، گو پرایه لیش له یاخی جیا بکری ته وه)<sup>(۱)</sup>.

۱۹- که مکرده وه (تقلیل) له ئایه ته کانی ئه م چیرۆکه دا مه به ستداره و، سی جار دیاری کرا وه، وه که:

(أ) له فرمایشته که ی خوادا ﴿... فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا﴾ ... ﴿البقرة ۱۶۶﴾ (کاتی که جهنگشیان له سه ره نووسرا- که داویان ده کرد- ژماره یه کی که میان نه بیته زۆر به یان پرویان لی وه رگیا).

(ب) له فرمایشته که ی خوادا ﴿فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ (ژماره یه کی که میان نه بیته، زۆر به یان له ئاو ده که یان خوارده وه سه ری پچی فرمانه که یان کرد).

(۱) (التفسير الكبير) - رازی - ۶: ۱۸۲.

(ج) له فهرمایشته کهی خوادا ﴿... كَم مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتْنَةُ كَثِيرَةٍ يُادِّنِ اللَّهُ...﴾ (البقرة ٢١٩)، (ئای چه ند کۆمه لای که می باوه پدار، چه نندین کۆمه لای زۆریان به یارمه تی خودا به زاندوه).

لێره دا سێ جار ژمارهی که می دیاری کردوه، تا ده لاله تو به لگه بن له سه ر پالاوتنی هه ره باشه کانی نیو گه له کهو، له هه ر جاریکیشیاندا ژماره یه کی زۆر دواکه وتوو و سه ریچییان کردوهو، ته نها ژماره یه کی که م ماونه ته وه.

۲۰- گومان (ظن) له م فهرمایشته دا: (قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ) دوو مانا هه لده گریت:

(أ) ده شیت مانای دنیایی ته واو بگه یه نیت، به و مانایه ی ته وان دنیابوون له گه یشتنه وه و گه رانه وه یان بۆ لای خودا، به لām بۆ —مه جازو مانای تیپه رتر- بیژی گومان (لفظ الظن) ی له سه ر دنیابوون (یقین) بۆ دانراوه له به ر ئه م حاله تی له یه که چوونه ی، که له نیوان گومان و دنیاییدا (بۆ جه خت کردنه سه ر بیرو پروابوون) هه یه.

(ب) ده شیت گومانه که له سه ر پواله تی ماناکه ی خۆی به مینیتو، مانای ئه و گومانکردنه بگه یه نیت، که به لای یه کلاکاریدا ده یشکینیتته وه، به لām چۆن گومان له به دیدار گه یشتنی خوادا ده که ن، له کاتی که دا خۆیان پالاوته و ده سه ته بژیژی نیو خه لکی و پوخته ی پوخته که ن؟ هه ره وه ها دیارترینی که سانیك، که باوه ری گه وه ریان هه یه، مه به ست له به دیدار گه یشتنی خوداش زیندوو بو نه وه ی دوا ی مردن نییه، یان به دیهاتنی به لینی خودایی، چونکه لای ته وان ئه مه باوه ری ته واو و یه قینیکیانه، که ه یچ گومانیک ی تیدانییه. به لکو مه به ست له م کوژرانیانه له گه ل (طالوت) له سه ر زه وی و مهیدانی جه نگه که دا، ئه مه ش گومانیک یه کلاکراوه یانه، به لām یه قینیکی

په هاو بنه بر (قاطع) نییه، چونکه له وانه یه مرۆفی جیهادکار له مهیدانی جهنگدا بکوژیت و بمریت، له وانه شه ته مه نی، تا ماوه یه کی تر درێژتر بیت. (نیمامی رازی) له باره ی ئهم نه گه ره وه گوتویه تی: "کاتیک خویان دانا بو کوژران، نه وه له باز نه ی گومانیاندا جیگیر بو، که له مردن ده رباز نابن، نه وا به راستی و بیگومان له باره یانه وه فره مایشته که واهاتوه، که ﴿يُظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا اللَّهَ﴾" (۱).

هر له سه ر ئهم مانایه (قرطبی) یش گوتویه تی: (ده شیت نه وه گومان بیت نه ک زانین، به مانای نه وانه ی له و بیرو خه یال ده دا بوون، که خۆیشیان له گه ل (طالوت) دا ده کوژرین و به شه هیدی و وه ک چه ند شه هیدیک به خدا ده گه ن، ئیدی گومانه که له سه ر کوشتنه که یان په یدا بوه) (۲).

۲۱- نزای که مینه ی باوه ردار ﴿... قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة: ۲۵۰)، هر ته نها تایبه ت به خویان نییه، به لکو ده شیت گشت تاقمیکى باوه ردارى جیهادکارى به ئارام، که رووبه رووی دوژمنانیان ده وه ستن، ئهم نزایه بکه ن. هر بۆیه ش (سیوطی) گوتویه تی: (له مه وه ده رده که ویت، که ئهم نزا کردنه له کاتی جهنگ و کوشتاردا کرداریکی خۆشویستراوه (مستحبه)) (۳). به مانای ئهم نزایه فره ز نییه، به لکو له پله ی هه ز لیکردن و خۆشویستراوی دایه.

(۱) (التفسير الكبير) (الرازي)، (۶: ۱۸۴).

(۲) تفسير القرطبي (۳: ۲۵۵).

(۳) (الاکلیل) - سیوطی. ص (۴۵).

له ریکخستنې هەر سې پرگه که ی شم نزایه دا: (تارام گرتن) و (جیگیربونی پیکان له بهرې کوشتاردا) و (سهرکهوتن) دا، دیاردهیه کی سهرنچراکیش ههیه و ههر پرگهیه کیش له سهر شهوی پیش خوی بنیاتنراوه و به شیوه ریکخستنیکې قوناغبه ندی (مرحلي) ریکخراوه، چونکه له کاتی بهرهنکاربونوهی دوژمناندا، یه کهم جار مروشی جیهادکار پتویستی به (تارام گرتنه به چه مکه هه مه لایه نییه که ی و مهیدانه هه مه چه شنه کانییه وه، جیگیربونی پیکان و نه فیش تهنه به تارام گرتن ده بیت. ئیدی نه گهر هه ردو و پی موجهید له شوینی جیهاددا جیگیر بوو، شه و شه موجهیده ش له جهنگدا ناماده ی خویه ختکردن و گیانبازی ده بیت و به وهش داوای سهرکهوتن له خداوه به سهر دوژمناندا ده کات. ههر شه و نزایه شدا گرنگی حاله تی دهروونی و لایه نی مهعنه ویش به دیار خراوه و، خراوه ته پیش حاله تی دهه کیسی مادده گه راییه وه، ههر بویه ش تارام گرتنه که ی خستوته پیش جهنگه که وه، پیش جیگیربونی پییه کان تییدا، له نیوان هه ردو هه لویسته که شدا (خواردنه وهی پر چنگیک له ئاوی روبراره که) و تیر لی خواردنه وه و به کارهینانی ته وای) پیک گه یاندن و ریکخستنیان له نیواندا به دی ده که ی له کاتی کدا شه وان داوای شه و یان له خدا ده کرد، که تارامییان به سهر دایینیت تا کو هه موان له ژیر بالی سیبهره کهیدا به هره مه ند بوونایه. له وانه شه له مه دا نامازه یه کی دی هه بیت له سهر شهوی که: (ههرکه سینک به سهر دنیاو پتویستییه کانیدا زال بیت و خوشی و تامو چیژه کانی دنیا نه یکه نه بهنده ی خوی و له پیناوی خوادا ریکه له دهروونی خویشی بگریت و نه هیلیت چیژ له هه ندیک که ره سه و شته ری پیدراوه کانی دنیا وهر بگریت، شه و خوداش قهره بووی شهوی بو ده کاته وه و کومه و یارمه تی خوی پی ده گه نییت. شه و ته شه و که مینه باوه رداره خوین له خواردنه وهی ئاوی روبراره که گرتوته وه، بهم رهنگه به سهر دنیاو شته ری پیدراوه کانیشدا زال



بوون. خوداش ئهو ئارامیهی بۆ قهره‌بوو کرد و نه‌وه‌و ئارامیی پی به‌خشیون و به‌سه‌ریاندا پرژاندویتی.

۲۲- ده‌رکه‌وتنی (داود) له‌نیو سوپا موجهیده‌که‌و، له‌مه‌یدانی جه‌نگه‌وه‌ کاری خۆی ده‌ست پیکرد و وه‌ له‌ ریگه‌ی سه‌رکردایه‌تی و پادشایه‌تی و حیکمه‌ت و به‌پرسیاریتی وه‌ پله‌و پایه‌ی به‌رزبوته‌وه‌. له‌مه‌شدا ئامازه‌یه‌که‌ هه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ی، که‌ هه‌ر کارکردنه‌ فرمانده‌کانی پی ده‌رده‌که‌ویت، مه‌یدانه‌که‌ش به‌هه‌رکان ده‌رده‌خات.. ئه‌وه‌بوو (طالوت) و (داود) له‌ ناوه‌راستی خه‌لکه‌که‌وه‌ ده‌رکه‌وتن و پیش ئه‌وانیش مه‌یدان و کارکردن و واقع بۆ خه‌لکی پیشان دراوه‌.. ئه‌مه‌ش بیگومان ریگای دۆزینه‌وه‌و ناسینی سه‌رکرده‌ شایسته‌کانه‌. هه‌ر ئه‌و سه‌رکردانه‌ش سه‌رکردایه‌تی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامی بۆ ریگای سه‌رکه‌وتن و بالاده‌ستی ده‌که‌ن.

## کۆتایی

لێره دا کۆتایی به باسی ئەم چەند چیرۆکه له چیرۆکهکانی (بنو اسرائیل) له قورئاندا، دینین، دیاره ئیتمه باسی هه موو چیرۆکه کانیانمان نه کردوو، چونکه ئەمه له مه بهستی نیو ئەم کتیبه ماندا نییه، بێگومان له م کتیبه دا هه وت چیرۆکمان باس کرد، که ئەمانه بوون:-

۱- چیرۆکی دایکی موسا- سلاوی لی بیت-و ئەو رووداوانه ی، که له دوا ی هاتنه دنیای موسا به سه ریا هاتو، که چۆن خودا بو ی پاراستو، کاروبارو په وتی رووداوه کانیشی وه ها بو ریک خست، که له ژیر چاودێری خۆی دا بو، هه ر خودا خۆشی سه ره رشتیی ده کردو، پاشان ته رخانکردنی رۆلی دایکی و خوشکه که ی و فیرعه ونو هاوسه ره که ی فیرعه ون له سه ره رشتیی ئەو ئەره که دا.

۲- چیرۆکی پیاوه باوه رداره که ی هۆزی فیرعه ونو ئەو ئەره کانه ی له ده رخستنی باوه ره کهیدا پیشانی داوه، چۆنیه تی به ره نگاربوونه وه ی فیرعه ونو بانگه وازکردن بو شوینکه وتنی (موسا) - سلاوی خودای لی بیت - ئەوه ی هانی داین، که ئەم به سه ره اته ش بجهینه نیو چیرۆکه کانی به نوئیسرا ئیله وه، سه ره رای ئەوه ی کابرا که له خێلی فیرعه ونیش بوو، ئەوه یه شوینکه وتوو ی (موسا) بووه و چۆته نیو ئاینه که یه وه و خۆی له گه له که ی به ری و بی تاوان کردوو.

۳- چیرۆکی قارون، که له هۆزه که ی (موسا) بووه، به لām به مال و سامانی خۆی فریودراوه و له زوڵم و سته مدا به کاری هیئاوه، که ئەوه ش بووه ته هۆی له ناوچوونی.

۴- چیرۆکی ویل بوونی (بنو اسرائیل) له بیابانی (سینا) دا، کاتیک فه رمانه که ی موسایان په تکرده وه، که داوا ی لیکردن به جیهادو کوشتار بچنه خا که پیرۆزه که وه که سه ره که وتنی له لایه ن خودا شه وه بو مسۆگه ر کردبوون. ئەوه بوو

خوداش لەسەر ئەو یاخی بوون و فەرمان شکاندنەیان بە وێڵ بوونی نیو بیابان سزای دانو، ئاوارەبوونی بۆ نووسین و بێبەشیی کردن لە پلە ی بەرزى جیهادو لە بەخششی رزگاری و لە نیعمەتی چوونە نیو خاکی پەرۆزەو.

۵- چیرۆکی مانگاکی (بنو اسرائیل و) دەلالەتکردن و بەلگەبوونی ئەو چیرۆکە لەسەر سرووشت و خوونەریتیان و، چۆنیەتی پوانینیان بۆ حوکم و فەرمانەکانی خۆدای پەرورەدگاریان و، چۆنیەتی سەودا و مامەڵەیان لە گەڵ پیغەمبەری خۆیان (موسا) دا - سلاوی خۆدای لی بیت -.

۶- چیرۆکی (خەڵکانی رۆژی شەممە) و دابەش بوونی ئەو خەڵکە ی ئەوسای (بنو اسرائیل) بەسەر سێ جۆرە ئومەت (نەتەوە) دا، کە (سنوور بەزێنانی فەرمانی خودا) و (چاکە خوازان و رێگرانی خراپە) و (بێدەنگبوان و بێهەلۆیستان) بوون، پاشان ناشیرین کردنی پوخسار و رەنگ و پروی سنوور بەزێنان و یاخییەکان بەچەند مەیموونێکی ریسوا و سەرگەردان کراو، رزگاربوونی چاکەخوازو بانگەوازیەکان و، بێدەنگ بوونی قورئان لە چارەنۆسی بێدەنگبوان.

۷- چیرۆکی (طالوت)، کە وەك پادشایەکی دادپەرورەو، سەرکردەییەکی لیهاوتوو، جەنگاوەریکی موحاهید، بۆلای (بنو اسرائیل) هاتوو و ئەو واقعە خراپەیان رزگاری کردوون و، دۆخی سەرشۆریانی بە سەر بەرزى بۆ گۆرپون و حالەتی بەزینیشیانی بە سەرکەوتن بۆ گۆرپون، ئینجا خوداش سەرکەوتنی بۆ (طالوت) و ئەو کەمینه باوەردارە ی لە گەڵیدا مابوون بەسەر دۆژمنانیاندا بۆ نووسیون، کە (جالوت) و گەلەکە ی بوون.

وەك تێبینیش دەکەین ئەم حەوت چیرۆکە کەوا هیئەتەمان، پێنجیان لە سەردەمی (موسا) ی پیغەمبەریان و رزگارکاریان دابوو، کە هەر پێنج چیرۆکەکە ی هەوێلی کتیبە کەن.

ئیمه هه موو چیرۆکه کانی (موسا) مان له گهڵ (بنو اسرائیل) دا باس نه کردوه، چونکه بۆ نمونه چیرۆکی موسا ههیه له گهڵ ئه و سحر بازانه ی که باوهریان پێهینا. وهك له سووره ته کانی (الاعراف) و (طه) و (الشعراء) دا باسکراوه.

ههروهها بۆ نمونه چیرۆکی موسا له گهڵ (بنو اسرائیل) له پێش ده رچوونیان له (میسر) و به ره له ستیکردنی (بنو اسرائیل) له سه ر ئه وه و پاشان رینماییکردنیان له لایه ن موسا وه له سه ر ئارام گرتن و جیگر بوون، وهك له سووره ته کانی (الاعراف) و (یوسف) دا هاتوه.

هه م دیسان چیرۆکی (موسا) - سلّوی لیّ بیّت - له گهڵ ئه و گه له ی (بنو اسرائیل) دا، کاتیك له ده ریا که ده رچوون به یارمه تی خودا و، داویان له موساش کرد، که بتیکیان بۆ دابنیت تابیه رستن، چونکه گه لیکیان دیبوو، که بتیان ده په رست، وهك له سووره تی (الأعراف) دا هاتوه.

پاشان چیرۆکی ئه و گه له ی (بنو اسرائیل) له گهڵ (موسا) دا، کاتیك خودا به فەزل و به خشی خۆی بالنده ی شه لاقه (سلوی) و گه زۆی بۆ ناردن و کانیاهه کانیشی بۆ ته قانده وه و داواکاری ئه وانیش له موسا، که له خودا داواکات هه ر یهك خۆراکیان بۆ نه نیریت، به لکو له ڕووه کی پاقله یی و خه یارو سیرو نیسک و پیازیشیان له زه وییه وه بۆ فه راهه م بینیت، وهك له سووره تی (البقره) دا هاتوه، ههروهها چیرۆک و به سه رهاتیان له گهڵ (سامیری) و گویره که ئالتونه که ی، که لیان بزر بوو، سزای خوداش له سه ریان به هۆی په رستنی گویره که وه، وهك له سووره ته کانی (بقره، طه، الأعراف) دا هاتوه.

ههروهها چیرۆکی (بنو اسرائیل) له گهڵ موسا کاتیك به (شتیکی جهسته یی) خه تاباریان کردو، به هۆی ئه و شه رم و حه یاهو خۆپارێزییه وهش ئازاریان دا بوو، که خوداش به رگری لی کردو، به کراسه که یه وه له ژووره وه که ده رچووه، تاکو راستیی مه سه له که یان بۆ به سه ملیت و لیی ئاگادار بن.

ئه مه جگه له چه ندين چیرۆکی تر.. ئیمهش چیرۆکه کانی (بنو اسرائیل) له گهل پیغه مبه رانی دواتریان، وهك (داود) و (سوله یمان) و (زه که ریا) و (یه حیا و عیسا) شدا باس نه کردوه — سلاوی خودایان لی بیته به لام (إن شاء الله) ماوه مان هه بیته له لیكۆلینه وهیه کی (له مه و دوا مان له سه ر چیرۆکه قورئانییه کان) دا ده گه پینسه وه سه ریان.

به لام هه لۆیسته یه کی ترمان له گهل چه ند چیرۆکیکی پیشینه کان له قورئاندا ماوه، که ئه وانیش چیرۆکی غه ییری پیغه مبه ران و، به لئینی به ره مه مه یانی لیكۆلینه وهیه کی تر ده ده یین، که له به رگه کانی تر دا ئاماده ده کرین و داوی کۆمهك و یارمه تیش له خودا ده که یین، که کاری ئه و لیكۆلینه وانه مان بۆ مه یسه ر بکات و، هیواداریشین له زووترین کاتدا بیته و (إن شاء الله) ئه لقه ی دووه میش له ئه لقه کانی ئه م لیكۆلینه وهیه ی، که به ناوی (مع قصص السابقين في القرآن) هوه ده ستمان پی کردوه، ته رخانی ده که یین بۆ چیرۆکه کانی نیو سووره تی (کهف)، که ئه مانه ن:

- ١- چیرۆکی هاوه لانی نیو ئه شکه وته که.
- ٢- چیرۆکی کابرای خاوه نی دووباخه که.
- ٣- چیرۆکی (موسا) له گهل پیاوه سالحه که (خضر) سلاوی خودایان لی بیته.
- ٤- چیرۆکی (ذو القرنین).

نزاش لای خودا ده که یین، که به کۆمه کی خۆی کارمان بۆ ئاسان بکات و، یارمه تیمان بدات له سه ر لی وردبونه وه ی قورئانه که ی، باش لی تیگه یشتنی و ته فسیر کردنی و بلاو کردنه وه ی زانسته کانی و واتاو حوکه مه کانی. هه روه ها داوا له خودا ده که یین قورئانی پیروژ بکاته به هاری دلّه کانمان و، پۆشنایی سینه کانمان و، ره وینه وه ی خه م و خه یالانمان و، نه مانی په ژاره و خه فته کانمان و، له ساته کانی

شه وگاری له کاته گرنه گه کانی رۆژگاریش (وهك بهیانیان و ئیواران) دا بواری  
خوینه رانی قورئان و لیورد بوونه وهی ئایه ته کانیمان بو پر خسیئت و ئه وهی لی  
تینا گه یین فیрман بکات و، ئه وهی له بیرمان چۆته وه به بیرمان خاته وه و بیکاته  
به لگه یهك بۆمان له رۆژی قیامه تدا ههروه ها له خودا ده پارێینه وه، که به چاکی  
کاروبار و مان لی وهر گریت و سوودی به خۆمان و کهسانی تر پی بگه یه نیئت و بیکاته  
ته رازووی چاکه کان له رۆژی قیامه تدا... په ناش به خودا ده گرین له فیتنه ی گفتار و  
له فیتنه ی کردار و، له به خۆنازین و رووپامایی و لووت به رزی، ههروه ها په نا به خودا  
ده گرین له وهی گومرا بین، یان نه فام بین.

وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی اله و صحبه وسلم.

## سەرچاوه کان

- ۱- الإسرائيليات في التفسير والحديث، للدكتور محمد حسين الذهبي دار الايمان- دمشق. الطبعة الثانية، ١٤٠٥هـ - ١٩٨٥م.
- ۲- الاكليل استنباط التنزيل، الجلال الدين السيوطي. دار الكتب العلمية - بيروت.
- ۳- املاء مامن به الرحمن من وجوه الاعراف والقراءات في جمع القرآن لابي البقاء العكبري، دار الكتب العلمية، بيروت - ١٣٩٩- ١٩٧٩م.
- ۴- البداية والنهاية. لابن كثير مكتبة المعارف- بيروت الطبعة الثانية ١٩٧٤م.
- ۵- تفسير القرآن العظيم- لابن كثير . طبعة المكتبة التجارية الكبرى ، بمصر.
- ۶- التفسير الكبير لفخرالدين الرازي، دار الكتب العلمية- طهران.
- ۷- تفسير القرآن الحكيم- المنار- لمحمد رشيد رضا، دار المعرفة- بيروت - الطبعة الثانية.
- ۸- جامع البيان عن تأويل آي القرآن لابي جعفر ابن جرير الطبري، تحقيق محمود شاكر، دار المعارف بمصر بدون تاريخ.
- ۹- جامع البيان عن تأويل آي القرآن، وبهامشة تفسير القمي، لابن جرير الطبري، دار الفكر، بيروت - ١٣٩٨هـ - ١٩٧٨م.
- ۱۰- الجامع لاحكام القرآن لابي عبدالله القرطبي. دار الكاتب العربي القاهرة: ١٣٨٣هـ - ١٩٦٧م.

- ١١- جعفر محمد الصادق- لعبدالعزيز سيد اهل. سلسلة التعريف بالاسلام، الكتاب الثاني عشر ١٣٨٣هـ ١٩٦٤م.
- ١٢- الدر المنثور في التفسير بالمأثور، لجلال الدين السيوطي، طبعة دار الفكر- بيروت. الطبعة الأولى ١٤٠٣هـ- ١٩٨٣م
- ١٣- صحيح الإمام مسلم. بعناية محمد فؤاد و عبد الباقي، دار الفكر - بيروت ١٤٠٣هـ ١٩٨٣.
- ١٤- عرائس المجالس في قصص الانبياء- لابي اسحاق الثعلبي، المكتبة الثقافية- بيروت.
- ١٥- فتح الباري بشرح صحيح البخاري، للحافظ ابن حجر ابن العسقلاني. طبعة محي الدين الخطيب ومحمد فؤاد عبد الباقي. دار المعرفة - بيروت.
- ١٦- فيض القدير شرح الجامع الصغير، لعبد الرؤوف المناوي، دار الفكر- بيروت.
- ١٧- في ظلال القرآن، سيد قطب، دار الشروق- الطبعة الثالثة، ١٣٩٧هـ ١٩٧٧م.
- ١٨- الكليات، معجم في المصطلحات والفروق لابي البقاء الكفوي. اعداد عدنان درويش ومحمد المصري، منشورات وزارة الثقافة والارشاد القومي سوريا ١٩٨١م.
- ١٩- معجم الادوات والضمائر في القرآن، للدكتور اسماعيل عمايرة، والدكتور عبد الحميد السيد، مؤسسة الرسالة - بيروت ١٤٠٧هـ/ ١٩٨٦م.
- ٢٠- المفردات في غريب القرآن للإمام راغب الأصفهاني تحقيقه محمد سيد كيلاني طبعة م مصطفى الحلبي بمصر ١٣٨١هـ/ ١٩٦١م.



## نېوهرۆک

- بهشی یه کهم ..... ۵
- له چېرۆکه کانی (بنو اسرائیل) له قورئاندا ..... ۵
- پېشه کی ..... ۷
- باسیکی قورئان له باره ی چېرۆکه کانی یوه ..... ۲۰
- شیوازی لیکولینه وهی چېرۆکی پېشینه کان ..... ۳۸
- (۱) له نادیاره کانی رابردوو (من غیب الماضي) ..... ۳۹
- (۲) تو له لایان نه بوویت (وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ) ..... ۴۲
- (۳) تنها خدا ده یان زانییت (لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ) ..... ۴۵
- (۴) له باره یانه وه پرسیار له کهسیان مه که (وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا) ..... ۴۷
- ۵- به بی زانست حوکم مه ده .. (وَلَا تَقُفْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ) ..... ۵۰
- (۶) سه لماندنی مه سه له ی گرنګ (إِنْ جَاءَكَ فَاسِقُ بَنِي فَتَبَيَّنُوا) ..... ۵۲
- (۷) وه که نهوانه یان لی هاتووه که نازانن .. (كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ) ..... ۵۴
- حوکمی گپړانه وهی (ئیسرائیلیات) ..... ۶۱
- جوړه کانی (ئیسرائیلیات) ..... ۶۲
- به لگه کانی قه ده غه بوونی گپړانه وهی ده قه ئیسرائیلی یه کان ..... ۶۹
- مانای فهرموده ی (حَدِّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ) ..... ۷۸
- چېرۆکی یه کهم ..... ۸۶
- چېرۆکی دایکی موسا-سلای خودای لی بیت- ..... ۸۶
- گپړانه وهی چېرۆکه که به حوق ..... ۹۰
- نهو بارودوخه ی که-موسا-ی تیدا له دایک بوو ..... ۹۱
- له نیوان خواستی خودا، خواستی فیرعه وندا ..... ۹۲
- مانای (سروش ی خودا: وحی الله) بز دایکی موسا ..... ۹۳

- خودا چ سرووشیکی بۆ دایکی موسا نارد؟! ..... ٩٤
- قسه یه کی نهسته قی (أصمعي) ..... ٩٦
- سه رغیك له نایه ته کانی سورته تی (طه): ..... ٩٧
- موسا له مالی فیرعه وندا ..... ٩٨
- بی نارامیی دایکی موسا و پاشان هیوربوونه وی ..... ٩٩
- رۆلی ژنه که ی فیرعه ون ..... ١٠٢
- خوشکه که ی موسا به دوای موسادا ده چیت ..... ١٠٤
- لیوی موسا و مه مکی ژنانی شیردر ..... ١٠٦
- حیکمه ت له نه خواردنی شیر ی دایه نه کاند ..... ١٠٨
- خودا موسا بۆ لای دایکی ده گه پینیتیه وه ..... ١٠٩
- دایکی موسا له سه ر حسابی فیرعه ون شیر به کوره که ی ددهات ..... ١١٢
- حیکمه ت له و گه شته سه رسورپه تیه ره ی موسادا ..... ١١٤
- هه ندیک سه ربازی خودا له م گه شته دا ..... ١١٦
- دایکی موسا دوای نه مه چی به سه ر دیت؟ ..... ١١٧
- مه سه له ی (تاقیکردنه وه که) و چیرۆکی (پشکو گر داره که) و (ده نکه خورما که) ..... ١٢٠
- گرنگترین وانه له چیرۆکی (دایکی موسا) دا ..... ١٢٤
- چیرۆکی دووهم ..... ١٢٩
- چیرۆکی پیاوه ئیمانداره که ی هۆزی فیرعه ون ..... ١٢٩
- ((ئیمانداره که ی هۆزی فیرعه ون کی یه)) ..... ١٣٤
- چیرۆکی نه زانراوو، بی سه رچاوه ی پرونکردنه وه ..... ١٣٥
- بۆچی له هۆزی فیرعه ون بووه؟ ..... ١٣٧
- دیمه نه کانی چیرۆکه که ..... ١٣٩
- دیمه نی یه که م ..... ١٤١
- دیمه نی دووهم ..... ١٥٥
- دیمه نی سی یه م ..... ١٦٦

- ١٦٦ ..... "فیرعهون" جه ماوهه سه رقائ ده کات
- ١٦٧ ..... هاما ن و قه لاکه ی
- ١٦٨ ..... "نیازه کانی فیرعهون له دروست کردنی قه لاکه"
- ١٧١ ..... "پاشه کشی فیرعهون له بهردهم حیکمهتی پیاوه باوهرداره کهدا"
- ١٧٣ ..... دیمه نی چواره م
- ١٧٣ ..... "پیاوه باوهرداره که داوا له خه لکی ده کات پهیره و بی بکه ن"
- ١٧٧ ..... "بانگه وازکاره که بهراورد له نیوان ههردوو بانگه وازه کهدا ده کات"
- کوژایی چیرۆکه که: پیاوه باوهرداره که هۆزه که ی جیده هیلیت و کاروباری
- ١٨٢ ..... خۆی به خودا ده سپیریت
- ١٨٤ ..... "فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ"
- ١٨٦ ..... وَأَفْوِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ
- ٢٠٠ ..... له نیوان (أبوبکری صدیق) و پیاوه باوهرداره که ی هۆزی فیرعهوندا
- ٢٠٢ ..... پوخته ی گرنه گرتین په ندو ئاماژه کانی ئه م چیرۆکه
- ٢٠٩ ..... چیرۆکی سئیه م
- ٢٠٩ ..... چیرۆکی قاروون
- ٢١٢ ..... ناوی قاروون له قورئان دا
- ٢١٣ ..... کورته ی چیرۆکی (قاروون)
- ٢١٦ ..... چه ند و ته یه کی ده سه هله به ستی جووله که کان له چیرۆکی قارووندا
- ٢٢٠ ..... (بوچی (قاروون) که له به نوئیسرا ئیله — له ریزی فیرعهوندا دانراوه)؟!
- ٢٢٣ ..... گه نجینه کانی قاروون
- ٢٢٥ ..... له نیوان (مفتاح) (مفتاح) دا
- ٢٢٨ ..... تنوء بالعصبة اولي القوة
- ٢٢٩ ..... به نو ئیسرا ئیل به رامبه ر قارون بوونه ته دووبه شه وه
- ٢٣٥ ..... چه ند ریسایه کی قورئانی بۆ به کاره یانی نیعه ته کانی خودا

- رئیسای یه کهم / وَأَبْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ ط ..... ٢٣٧
- "ههول بده بۆ پاداشتی روژی دوایی له مالو نیعمه ته کان دا" ..... ٢٣٧
- رئیسای دووهم / "وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا" ..... ٢٣٩
- بهشی خۆت له دنیا دا له یاد مه که ..... ٢٣٩
- "رئیسای سێ یه / وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ط ..... ٢٤٢
- "چاکه کار بهوه که چۆن خودا چاکه ی له گه لدا کردوویت" ..... ٢٤٢
- رئیسای چوارهم / وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ ط ..... ٢٤٤
- (ههولێ تیکدان لهزهوی دا مه ده) ..... ٢٤٤
- رئیسای پێنجهم / إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ " ..... ٢٤٦
- بێگومان خودا به دکارو تیکده رانی خۆش ناوێت" ..... ٢٤٦
- وهلامی قاروون : "أَوَيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي" ..... ٢٤٧
- "فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ط" ..... ٢٥٢
- "ئهوانه ی به (قاروون) هه له خه له تابوون" ..... ٢٥٤
- "کی زۆر به خه وه ره؟" ..... ٢٥٧
- "وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ" ..... ٢٦٠
- پاداشتی خودا له زانیی دنیا بۆ کی چاکتره ؟! ..... ٢٦٢
- وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّكِرُوتُ ..... ٢٦٥
- "کۆتایی و سه ره نجامی - قاروون -" ..... ٢٦٦
- وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ ..... ٢٧١
- به دوا دا چوونی قورئان له سه ره چیرۆکی (قاروون) ..... ٢٧٦
- پوخته ی گرن گترین وانه و په ند له م چیرۆکه وه ..... ٢٨٠
- چیرۆکی چوارهم ..... ٢٨٦

- چیرۆکی "وَيْلٌ بَوْنَى -بهنو ئیسرائیل- له سینا-دا" ..... ۲۸۶
- نهم چیرۆکه له قورئاندا بهم جۆریه، كه خودا فەرموویه ..... ۲۸۶
- "كورتەى چیرۆكه كه" ..... ۲۸۸
- "چهند وتهیهكى ههلبهستراوى جوولهكهكان ..... ۲۹۰
- دهربارهى چیرۆكى وێڵ بوونهكه" ..... ۲۹۰
- "ئیمام -ابن کثیر- نهو دهقه ههلبهستراوهى ..... ۲۹۲
- ئیسرائیلیانه رەت دەکاتەوه" ..... ۲۹۲
- "وَجَعَلَكُمْ مَلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنْ" ..... ۲۹۳
- "الْأَرْضِ الْمَقْدَسَةِ الَّتِي كَذَّبَ اللَّهُ لَكُمْ" ..... ۲۹۶
- "لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّى يَخْرُجُوا" ..... ۳۰۲
- "ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ" و .. جەنگى هێرش بردن ..... ۳۰۵
- "إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا" ..... ۳۰۹
- "فَأَذْهَبَ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتَلَا..... إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ" ..... ۳۱۱
- "لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي" ..... ۳۱۴
- "فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ" ..... ۳۱۶
- چل سال وێڵ بوون "أَرْبَعِينَ سَنَةً يَدِيَهُمْ فِي الْأَرْضِ" ..... ۳۱۹
- "فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ" ..... ۳۲۴
- (كورتەى گرنگترین وانەى نهم چیرۆكه) ..... ۳۲۵
- چیرۆكى پێنجەم ..... ۳۲۸
- چیرۆكى مانگاكهى (بنو اسراييل) ..... ۳۲۸
- پوختهى چیرۆكه كه له رۆى نایه تهكانه وه ..... ۳۳۰
- چهند وتهیهكى ههلبهستراوى ئیسرائیلییهكان ..... ۳۳۱

- ٣٣١ ..... له باره‌ی نهم چیرۆکهوه  
 ٣٣٤ ..... وشه گرانه‌کانی نیتو نایه‌ته‌کانی نهم چیرۆکه<sup>٥</sup>  
 ٣٣٦ ..... "إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً"  
 ٣٣٧ ..... "قَالُوا أَنْتَخِذْنَا هُزُوتًا"  
 ٣٤٠ ..... "قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ"  
 ٣٤١ ..... "قَالُوا ادْعُ لَنَارِكَ"  
 ٣٤٢ ..... پرسیار له‌سه‌ر ته‌مه‌نی مانگا که  
 ٣٤٤ ..... "فَاعْمَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ"  
 ٣٤٥ ..... پرسیاریان ده‌رباره‌ی په‌نگی مانگا که  
 ٣٤٧ ..... "إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا"  
 ٣٤٩ ..... "قَالُوا أَلَمْ نَجْعَلِ الْهَقْلَ"  
 ٣٥٠ ..... "فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ"  
 ٣٥٣ ..... هۆی سه‌ره‌برینی مانگا که  
 ٣٥٦ ..... "كَذَلِكَ يُعَذِّبُ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ"  
 ٣٥٩ ..... "ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ"  
 ٣٦١ ..... نمونه‌ی چه‌ند به‌ردیکی نه‌رمتر له‌دلانی جووله‌که‌کان  
 ٣٦٣ ..... نه‌ریتی جووله‌که‌و خووپه‌وشتیان  
 ٣٦٣ ..... له‌پێی چیرۆکی مانگا کهوه  
 ٣٦٥ ..... "چیرۆکی مانگا کهو شیوازی جووله‌که‌کان  
 ٣٦٥ ..... له‌ دانوس‌تان دا"  
 ٣٦٩ ..... "گرنگترین وانه له‌ چیرۆکی مانگا کهوه"  
 ٣٧٤ ..... چیرۆکی شه‌شه‌م

- چیرۆکی خه لکانی شه مان ..... ۳۷۴
- اصحاب السبب ..... ۳۷۴
- "کورتی چیرۆکه که" ..... ۳۷۶
- چهند وتهیه کی هه لبه سترای جووله کان له سه ره نه م چیرۆکه ..... ۳۷۸
- مانای چهند وشهیه کی گران له نایه ته کاند ..... ۳۸۰
- "(شاره کهی سه رکه ناری ده ریا) "(القرية التي كانت حاضرة البحر)" ..... ۳۸۱
- جووله که و شه مه ..... ۳۸۳
- تاقیکردنه وێ خودا بو دانیشتوانه ..... ۳۸۶
- جووله کانی نێو شاره که ..... ۳۸۶
- له نێوان تاقیکردنه وێ جووله که کان و تاقیکردنه وێ موسلماناندا ..... ۳۸۸
- ماسیه کان جووله که کان فریوده ده ن و خولی رۆژانیان له گه ل ده به نه سه ر ..... ۳۹۲
- فیل و ساخته کاری جووله که کان له فه رمانی خوادا ..... ۳۹۳
- دانیشتوانی شاره که سی (ئومه ت) بوون ..... ۳۹۵
- "لِمَ تَعْظُونَ قَوْمًا ؟" ..... ۳۹۹
- "قَالُوا مَعْذَرَةٌ اِلٰی رَبِّكُمْ" ..... ۴۰۰
- "وَلَعَلَّهُمْ يَنْقُوتُونَ" ..... ۴۰۲
- "له بیرچونه وێ حوکه که کان سه ره تابه کی سزادانه" ..... ۴۰۴
- پزگاربوونی بانگه واز کاره کان ..... ۴۰۷
- "بۆچی فه رمان شکینه کان وه ک مه یه و نیان لی کرا...؟! " ..... ۴۰۸
- "گۆپینی روخساریان به راستی بووه" ..... ۴۱۲
- "بێ ده نگ بوون له بێ ده نگ بووان" ..... ۴۱۵
- "گرن گترین وانه ی نه م چیرۆکه" ..... ۴۱۷
- چیرۆکی هه وته م ..... ۴۲۳
- چیرۆکی (طالوت) ..... ۴۲۳

- ٤٢٤ ..... "بوختهی چیرۆکه که له پیتی گێڕانه وه کهی قورئانه وه"
- ٤٣٢ ..... "چیرۆکی (طالوت) له ده قه ئیسرا ئیلییه کان دا"
- ٤٣٨ ..... (له رووه شار راوه کانێ قورئان له چیرۆکه که دا)
- ٤٤٢ ..... "ئه م چیرۆکه پر ه له وانه وه پهن د"
- ٤٤٥ ..... "له گه ل مامۆستای پێشه وا (سید قطب) له با سکردنی چیرۆکه که دا"
- ٤٥٣ ..... "له گه ل مامۆستای پێشه وا (محمد رشید رضا)
- ٤٥٣ ..... "له لێکدانه وه ی چیرۆکه که دا"
- ٤٦١ ..... "هه ندیک وشه وه ده سته واژه ی پر واتای نیو ئایه ته کان"
- ٤٨٤ ..... کۆتایی
- ٤٨٩ ..... سه رچا وه کان
- ٤٩١ ..... نیوه رۆک



# قصص السابقين

## في القرآن



ولقد أرسلنا نوحا وعبدالقاسم والطارق

توسیعگی تہذیب

پیشرونی ویکہارت

www.al-tafseer.com

E-mail: tafseeroffice@yahoo.com  
altafseer@hotmail.com

ہدایت - شہنامی داتا - زیر نوبتی شریعہ ہدایت

ت: 2230908 - 2221695 - 2518138  
موبائل: 07701387291 - 07504605122